

UYKUSUZ

HAFTALIK MIZAH DERGISI

24

CİLT 24 • MAYIS'13-AĞUSTOS'13 • SAYI 300-312

Akşamsefası

FELDI BEY,

BU NE SEVİNC YA?
ANKİ MİLLETVEKİLİ
FELDI, MINA KOYIM...

HEH HEH...

UEFA EL ATARSA

TELEVİZYONDA PEŞ
FİLMLER OLUYO BAYRAM
AKLINA UYUP Bİ YERLER
KAÇIRACAKTIK BUNLAR
İYİ Kİ DE GİTME...NOLUYO MA...
DÜNYAYA G...
YAKLASI...SOLAKLARA HEH İRENMİŞİMDİR YA
DAHA FARKLILAR, DAHA ZEKİLER BEYİNİ
BİZDEN DAHA FARKLI ÇALIŞIYO BENÇE
KEŞKE BEN DE SOLAK OLSAYDIM...İBRAHİM
UZULMEZ...YORGANI KALDIRIP PİKEYİ ÇIKARSA
SICAK OLWAYA BAŞLADI BAY...İNCE KALDIRIYABİ DAHA ERKEN
AHA KAPAT AYAZ ÇIKIYO ÇOK FENA...
YENİLERDE DE DOKU YACMIŞ Bİ
VERİLERE JOYLA...HOLCAKTİ YAT ERİMİ DOSTUMU MU
VARDIĞIYKIN BANA TERAKSİYE BAK,
SİRHİNE KEFİL Mİ OLUYDUKTIN?

FELDI BEY,

BU NE SEVİNC YA?
ANKİ MİLLETVEKİLİ
FELDI, MINA KOYIM...

UEFA EL ATARSA

NAVİGASYON ALE
MINA KOYIM BU...BUN
GELDİ
MINA...

FELDI BEY,

BU NE SEVİNC YA?
ANKİ MİLLETVEKİLİ
FELDI, MINA KOYIM...

UEFA EL ATARSA

JANDARMA YOK, POLİS YOK, BUNLAR BAKIY
ÖYLE Mİ? ALLA ALLAA?.. HADİ ŞU KULAK
KIRMIZILI NE İŞ YAPIYO ONU AN...O DA BETMEN'İN
YARDIMCISI İSTE YA?

HAA...

FELDI BEY,

NAVİGASYON ALE
MINA KOYIM BU...YORGANI KALDIRIP PİKEYİ ÇIKARSA
SICAK OLWAYA BAŞLADI BAY...İNCE KALDIRIYABİ DAHA ERKEN
AHA KAPAT AYAZ ÇIKIYO ÇOK FENA...
YENİLERDE DE DOKU YACMIŞ Bİ
VERİLERE JOYLA...HOLCAKTİ YAT ERİMİ DOSTUMU MU
VARDIĞIYKIN BANA TERAKSİYE BAK,
SİRHİNE KEFİL Mİ OLUYDUKTIN?

FELDI BEY,

BU NE SEVİNC YA?
ANKİ MİLLETVEKİLİ
FELDI, MINA KOYIM...

HEH HEH...

UEFA EL ATARSA

NOLUYO MA...
DÜNYAYA G...
YAKLASI...SOLAKLARA HEH İRENMİŞİMDİR YA
DAHA FARKLILAR, DAHA ZEKİLER BEYİNİ
BİZDEN DAHA FARKLI ÇALIŞIYO BENÇE
KEŞKE BEN DE SOLAK OLSAYDIM...İBRAHİM
UZULMEZ...

UEFA EL ATARSA

NOLUYO MA...
DÜNYAYA G...
YAKLASI...SOLAKLARA HEH İRENMİŞİMDİR YA
DAHA FARKLILAR, DAHA ZEKİLER BEYİNİ
BİZDEN DAHA FARKLI ÇALIŞIYO BENÇE
KEŞKE BEN DE SOLAK OLSAYDIM...İBRAHİM
UZULMEZ...

UEFA EL ATARSA

NOLUYO MA...
DÜNYAYA G...
YAKLASI...SOLAKLARA HEH İRENMİŞİMDİR YA
DAHA FARKLILAR, DAHA ZEKİLER BEYİNİ
BİZDEN DAHA FARKLI ÇALIŞIYO BENÇE
KEŞKE BEN DE SOLAK OLSAYDIM...İBRAHİM
UZULMEZ...

UEFA EL ATARSA

NOLUYO MA...
DÜNYAYA G...
YAKLASI...JANDARMA YOK, POLİS YOK, BUNLAR BAKIY
ÖYLE Mİ? ALLA ALLAA?.. HADİ ŞU KULAK
KIRMIZILI NE İŞ YAPIYO ONU AN...O DA BETMEN'İN
YARDIMCISI İSTE YA?

HAA...

FELDI BEY,

NAVİGASYON ALE
MINA KOYIM BU...YORGANI KALDIRIP PİKEYİ ÇIKARSA
SICAK OLWAYA BAŞLADI BAY...İNCE KALDIRIYABİ DAHA ERKEN
AHA KAPAT AYAZ ÇIKIYO ÇOK FENA...
YENİLERDE DE DOKU YACMIŞ Bİ
VERİLERE JOYLA...HOLCAKTİ YAT ERİMİ DOSTUMU MU
VARDIĞIYKIN BANA TERAKSİYE BAK,
SİRHİNE KEFİL Mİ OLUYDUKTIN?

FELDI BEY,

BU NE SEVİNC YA?
ANKİ MİLLETVEKİLİ
FELDI, MINA KOYIM...

HEH HEH...

UEFA EL ATARSA

NOLUYO MA...
DÜNYAYA G...
YAKLASI...SOLAKLARA HEH İRENMİŞİMDİR YA
DAHA FARKLILAR, DAHA ZEKİLER BEYİNİ
BİZDEN DAHA FARKLI ÇALIŞIYO BENÇE
KEŞKE BEN DE SOLAK OLSAYDIM...İBRAHİM
UZULMEZ...

UEFA EL ATARSA

NOLUYO MA...
DÜNYAYA G...
YAKLASI...SOLAKLARA HEH İRENMİŞİMDİR YA
DAHA FARKLILAR, DAHA ZEKİLER BEYİNİ
BİZDEN DAHA FARKLI ÇALIŞIYO BENÇE
KEŞKE BEN DE SOLAK OLSAYDIM...İBRAHİM
UZULMEZ...

UEFA EL ATARSA

NOLUYO MA...
DÜNYAYA G...
YAKLASI...SOLAKLARA HEH İRENMİŞİMDİR YA
DAHA FARKLILAR, DAHA ZEKİLER BEYİNİ
BİZDEN DAHA FARKLI ÇALIŞIYO BENÇE
KEŞKE BEN DE SOLAK OLSAYDIM...İBRAHİM
UZULMEZ...

UEFA EL ATARSA

NOLUYO MA...
DÜNYAYA G...
YAKLASI...JANDARMA YOK, POLİS YOK, BUNLAR BAKIY
ÖYLE Mİ? ALLA ALLAA?.. HADİ ŞU KULAK
KIRMIZILI NE İŞ YAPIYO ONU AN...O DA BETMEN'İN
YARDIMCISI İSTE YA?

HAA...

FELDI BEY,

NAVİGASYON ALE
MINA KOYIM BU...YORGANI KALDIRIP PİKEYİ ÇIKARSA
SICAK OLWAYA BAŞLADI BAY...İNCE KALDIRIYABİ DAHA ERKEN
AHA KAPAT AYAZ ÇIKIYO ÇOK FENA...
YENİLERDE DE DOKU YACMIŞ Bİ
VERİLERE JOYLA...HOLCAKTİ YAT ERİMİ DOSTUMU MU
VARDIĞIYKIN BANA TERAKSİYE BAK,
SİRHİNE KEFİL Mİ OLUYDUKTIN?

FELDI BEY,

BU NE SEVİNC YA?
ANKİ MİLLETVEKİLİ
FELDI, MINA KOYIM...

HEH HEH...

UEFA EL ATARSA

NOLUYO MA...
DÜNYAYA G...
YAKLASI...SOLAKLARA HEH İRENMİŞİMDİR YA
DAHA FARKLILAR, DAHA ZEKİLER BEYİNİ
BİZDEN DAHA FARKLI ÇALIŞIYO BENÇE
KEŞKE BEN DE SOLAK OLSAYDIM...İBRAHİM
UZULMEZ...

UEFA EL ATARSA

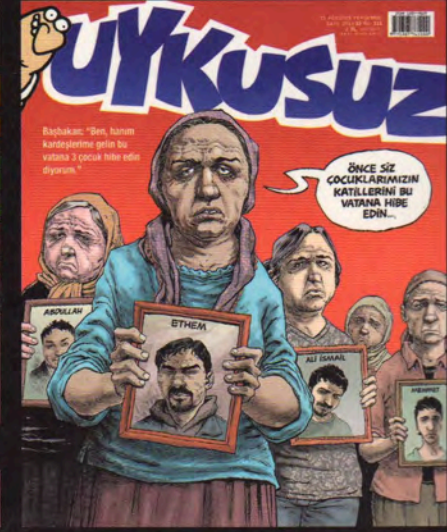
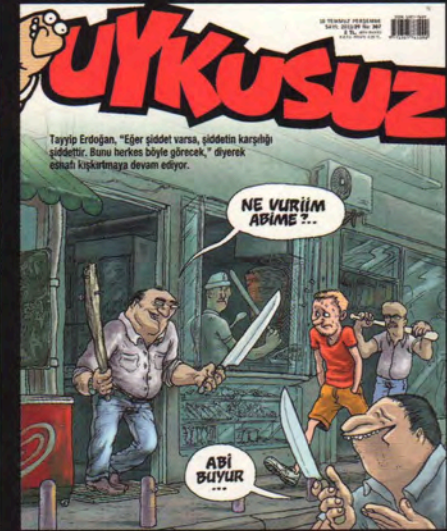
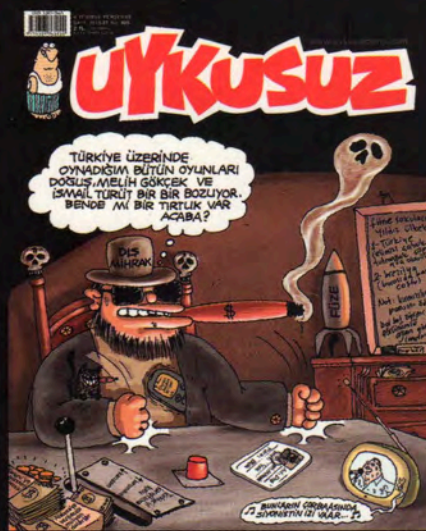
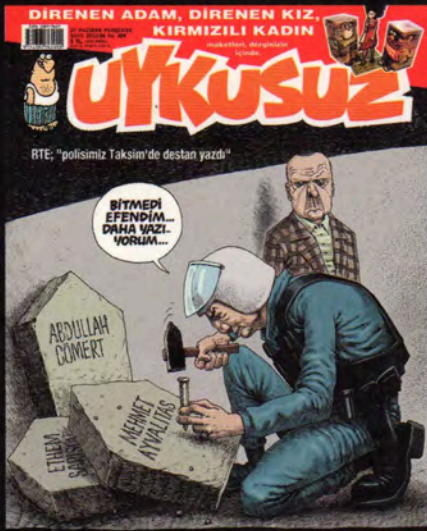
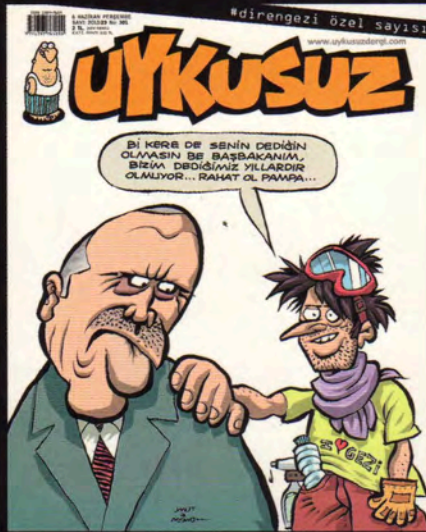
NOLUYO MA...
DÜNYAYA G...
YAKLASI...SOLAKLARA HEH İRENMİŞİMDİR YA
DAHA FARKLILAR, DAHA ZEKİLER BEYİNİ
BİZDEN DAHA FARKLI ÇALIŞIYO BENÇE
KEŞKE BEN DE SOLAK OLSAYDIM...İBRAHİM
UZULMEZ...

UEFA EL ATARSA

NOLUYO MA...
DÜNYAYA G...
YAKLASI...SOLAKLARA HEH İRENMİŞİMDİR YA
DAHA FARKLILAR, DAHA ZEKİLER BEYİNİ
BİZDEN DAHA FARKLI ÇALIŞIYO BENÇE
KEŞKE BEN DE SOLAK OLSAYDIM...İBRAHİM
UZULMEZ...

UEFA EL ATARSA

NOLUYO MA...
DÜNYAYA G...
YAKLASI...

UYKUSUZ HAFTALIK MİZAH DERGİSİ
Akşamsefası

UYKUSUZ

Başbakan Reyhanlı'da patlamada ölenlerin cennete, öldürenlerin cehenneme gideceğini söyledi.

UYUYUN LAN

Başbakan "Kafa kıyak nesil istemiyoruz" dedi..

Gebelikleri önlemek için kullanılan "ertesi gün" hapı, re-
çeteye bağlandı..

Diş işleri bakanımız "Sorun Beşar esad'ın annesinde" di-
yerek, Amerika ziyareti sonrası
Türkiye'nin dış politikasının hangi yönde
değiştiğini gözler önüne serdi...

Ekonomi bakanı, geç kalkan
uşak yüzünden sinirlenip,
müsiad başarı ödülleri töre-
nindeki konuşmasında "THY'na
hakkımı helal etmiyorum" dedi..

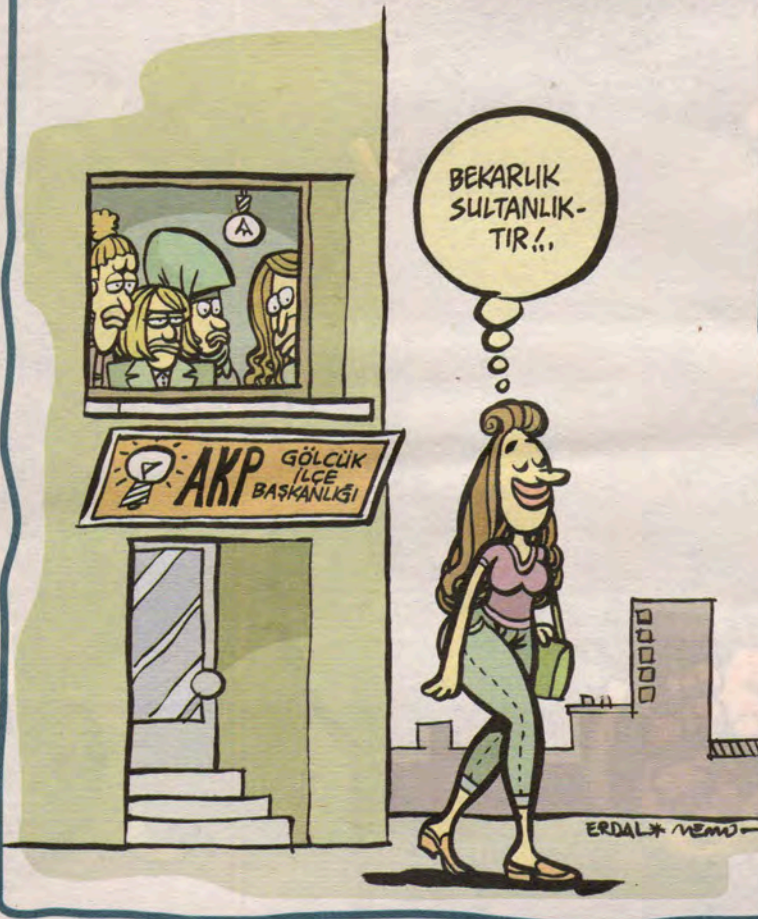
Avrupa birliği, Suriyeli mu-
haliflere silah temin etmek
için yeşil ışık yaktı..

Başbakanın Reyhanlı ziyareti öncesi patlamada oluşan çukurlar asfalt
dökülerek kapatıldı, hasarlı binalar onarılarak boyandı.

**AKP Gölcük Kadın Kolları başkanı Nuran Yıl-
dız "AKP'ye üye olmak Başbakan Recep Tay-
yip Erdoğan'a nikâhla bağlanmaktır," dedi.**

Radikal gazetesinin haberine göre ithali
yapılmayan kanser ilaçları karaborsada.
50 liralık kanser ilacı 950 liraya satılıyor.

Başbakana yönelik yalakalıklar artık sınır tanımıyor.
Bir ilçe başkanı, başbakanın doğum gününü milli
bayram olarak kutlamayı önerirken, bir ilçe kadın-
lar başkanı AKP'li olmanın, başbakana nikâhli gibi
bağlanmak olduğunu müjdeledi.

Tayyip Erdoğan'ın Reyhanlı ziyareti öncesi gündem değişti. Bundan böyle,
alkollü içkiler 22.00 ile 06.00 saatleri arasında perakende satılamayacak.

RTÜK, bant reklam olarak yayınlanan "Bira yaz 3131'e gönder, bira dolu-
ruş sesi telefonuna gelsin," mesajı için bir TV kanalına uyarı cezası verdi.

UYKUSUZ

22:00-06:00 büfe ve bayilerde içki satışı yasak.

Sağlık Bakanı Müezzinoğlu, Türkiye'de içki tüketiminin kişi başına 1,5 litre olduğunu açıkladı. Miktarın dünya ortalamasının hayli altında olması içki yasaklarının anlamsız olduğu tartışmasını başlattı.

KAYILODU FIRAT BUDACI

• Fox Haber, Afrika'da ağıltan ölen çocuklarla ilgili dramatik haberin hemen ardından, "Osmanlı saray mutfagının gözde yemeklerinden" Ballı Mahmudiye'nin tarifinin verildiği habere geçeli 2 yıl...

• Kuzey Kore, Facebook'ta hesap açarak cinsiyetini "erkek", ilgi alanını "erkekler", aradığını ise "arkadaşlık ve çevre edinme" olarak ayarlayalı 3 yıl,

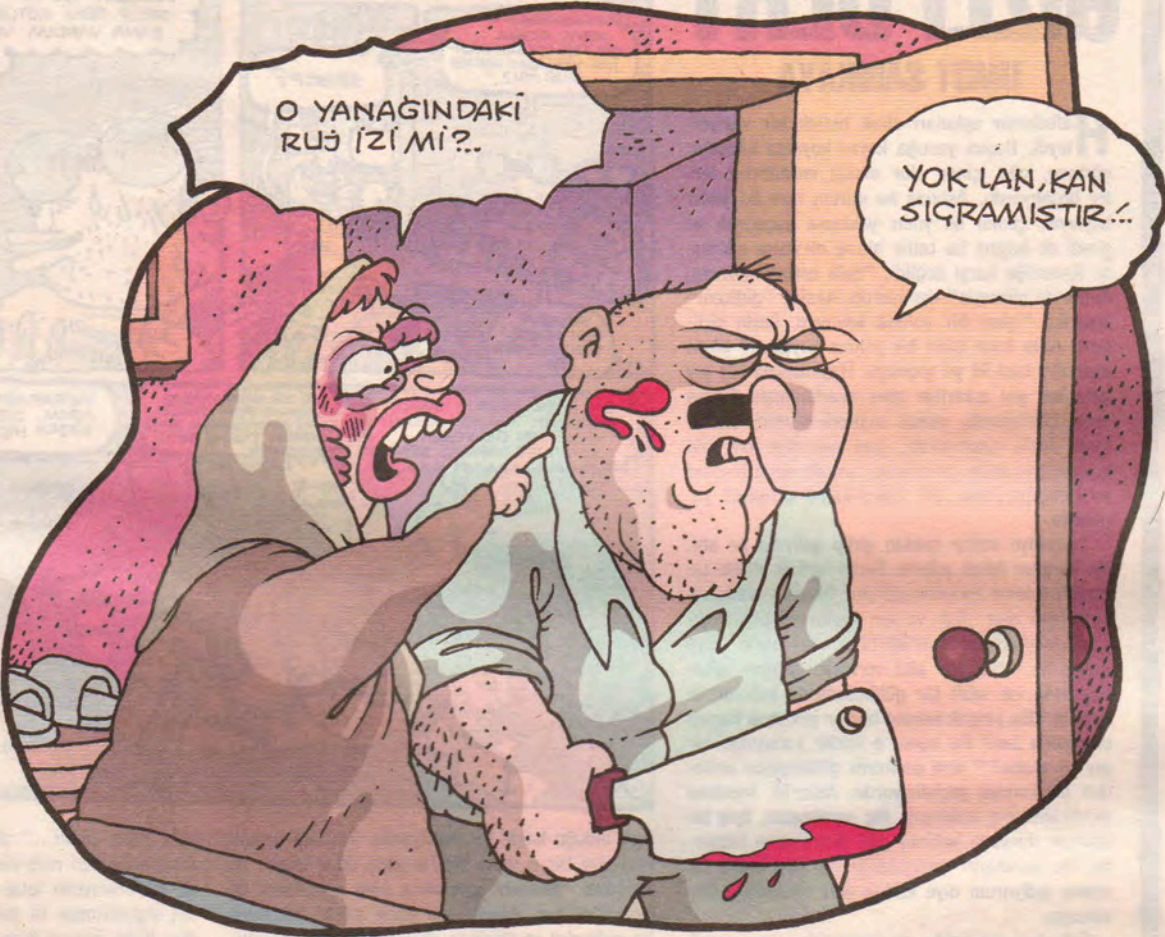
• Çelik, milli maç öncesi İstiklal Marşı'nı okurken detone olduğu için eleştirilen Hadise'nin durumunu, "Kadınların muayyen günleri vardır. O günlerde agresif ve psikopat olurlar. Bu ruh hali seslerini etkiler. Bence Hadise İstiklal Marşı'nı okurken muayyen günündeydi..." tespitiyle açığa kavuşturmalı 3 yıl..

• Filipinler'deki Mindanao adasında, II. Dünya Savaşı'ndan beri saklanan 80 yaşlarında iki Japon askeri bulunalı 8 yıl,

• "Ben Dünyanın En Akıllı İnsanıyım", "Adam Dediğin Benim Gibi Olur" isimli kişisel gelişim kitaplarının yazarı Erdal Demirkıran, "dünyanın en akıllı insanı" olduğunu Bahçelievler 10. Nöteri'ne tasdiklettireli 20 yıl,

• Yüzbaşı Alexander Marineskov idaresindeki bir Sovyet denizaltısı, Alman yolcu gemisi Wilhelm Gustloff'u batırarak 9400 kişinin ölümüne yol açalı 68 yıl olmuş.

Ankara Metrosunda "Ahlaklı davranın," anonsunu protesto için öpüşme eylemi yapanlara bıçaklı saldırı düzenlendi.

Emek Sineması tüm itiraz ve protestolara rağmen yıkıldı.

ÖSYM sınavlarına ait soru ve cevaplar artık gizli tutulacak, kimse "Sınavda kopya ya da şifre var mı?" diye sormayacak.

ÖSO
ÖZGÜR SÜRİYE ORDUSU

ÖŞO
ÖZGÜR ŞAİBELİLER ORDUSU

AKP Ankara İl Yönetim Kurulu üyesi Mahmut Macit ateistlerin yok edilmesi gerektiğini söyledi.

Marmara Üniversitesi'nde Erce Tilav adlı öğrenci hakkında "Karşıt görüşlü öğrencilere tahrik edici biçimde baktığı" gerekçesiyle soruşturma açıldı.

GİZLİ DERT

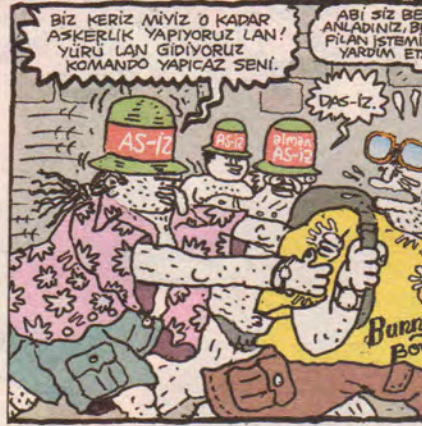
UMUT SARIKAYA

Haftalardır uykuları allak bullak bir vaziyet-
teydi. Başını yastığa koyar koymaz kâbuslar
görüyor, gün içinde olur olmaz ensesinden ter-
ler boşalıyordu. Aslında bu durum tam iki yıldır
böyleydi, çünkü iki yıldır yoklama kaçağıydı ve
şimdi de başına bu tatile gitme mevzu çıkıştı.
Askerliğe karşı değildi, "asla askere gitmem,
kimse de gitmesin" demiyordu. Aksine "gidicem"
diyordu, "işleri bir yoluna koyayım, kesin gidicem.
Ama önce işleri bir yoluna koyayım" böyle
diye diye tam iki yıl geçmişti. Hayatındaki her şey
ama her şey askerliğe göre ayarlanmıştı. Evden
fazla çıkmıyordu, mesai saatleri dışında sokak-
larda fazla gezmiyordu, yurt dışı diye bir şeyi
hayatından zaten çıkarmıştı, sakallı veya hırpani
asla dolaşmıyordu. Bir asker kadar disiplinli ya-
şıyordu.

"Şimdiye kadar çoktan gidip gelirdin be abi.
Ne korktun Allah aşkına. Sanki herkes elinde ta-
ramalı tüfekte askerlik yapıyor. Okumuş adamsın,
kim sana niye silah versin. Fanta ve beşlik çe-
kirdekle yaparsın askerliği hiç merak etme" diye
arada bir kendisine akıl vermeye çalışan arka-
daşlarına ise sabit bir gülümseyle bakıyor ve
içinden "Bu yavşak nerden biliyor yoklama kaçağı
olduğumu lan? Bu konu, o kadar konuşulan bir
şey mi acaba?" diye geçirerek gülümsüyor ardın-
dan da konuyu geçiştiriyordu. Askerlik mevzu-
sü mümkünse hiç açılmasın, hiç sorulmasın, öyle bir
kavram dünyada yokmuş gibi davranalım istiyordu.
Bu konuların konuşulduğu bir gün hatta tu-
valette gidiyorum diye kalkıp geri dönmediği bile
olmuştu.

"Vicdani ret hakkı yasalarımızda var mı, yok
mu?" onun cevabını aradığı soru bu değildi, "yok-
lama kaçağı polis GBT'sinde çıkıyor mu çıkmı-
yor mu?" işte o bu sorunun cevabı
peşindeydi. Bu sorunun cevabı da
tıpkı kendi hayatı gibi muallaktı.
Kimileri "gözüküyor" diyordu, ki-
mileri ise "gözüküyor", bir başka
grup ise "eskiden gözüküyordu
ama artık gözüküyor abi GBT'de."
diyordu. Neye inanacağını, kime
güveneceğini şaşırmıştı. Yoklama
kaçağı hayatının üzerine büyük
bir belirsizlik perdesi gibi örtül-
müştü, perdeyi kaldırsa altından ne
çıkacak onu bile bilmiyordu. Bu bakaya perdesi
ona önceki hayatını, önceki kişiliğini unutturmuş-
tu. Aslında sinirli, çabuk parlayan, geçimsiz bir
insandı ama yoklama kaçağından beri bu huy-
larından eser kalmamıştı. Sinirlense bile insanlar-
la tartışmamaya çalışıyor, kavgaları körüklemek
şöyle dursun ortak payda bulmak için elinden ge-
leni yapıyordu. Kendisinin içinde olmadığı kavgal-
arda bile tarafları barıştırıyordu. Onun olduğu bir
ortamda olağanüstü durum olsun hiç istemiyordu.

Hava boğucu derecede sıcak, bütün pencereler

açık olduğu halde hiç esmiyordu. Yataкта uyanık
vaziyette bir o yana bir bu yana döne döne en-
sonunda yanında uyumakta olan sevgilisini de
uyandırdı ayı. Zavalı kız yarın sabah erkenden
işe gidecekti ve sıcaktan dolayı daha yeni dalabil-
mişti, gene de sakinliğini korudu. "Yine mi kâbus
gördün?" diye sordu kız. "Hi hi" diye gözyaşla-
rını silerek cevap verdi. "Ne gördün?",
"Uçsuz bucaksız tarla gibi bir yerdeyiz
senle. Sana 'elimi bırakma' diyorum
ama yine de bırakıyorsun. Sonra seni
kaybediyorum, bağırarak istiyorum ama
bir türlü bağırıyorum. Oh sensizlik korkunçtu..."
diyerek kızı sarıladı. "peki
niye 'inzibat inzibat' diye
sayıklıyordun. Bak eğer ger-
çekten senin için zor ola-
caksa tatile gitmeyebiliriz.

Evde geçiririz biz de bu sene nool-
cak" dedi. İçinden havaya zıplamak,
takla atmak geliyordu ama yapamadı
"yok canım saçmalama gideceğiz tabii ki tatile.
Gerçi bizim bi arkadaşın arkadaşını gece otele
almışlar ama gideceğiz" dedi. Kız da sustu. Konu
yine muallakta kaldı. Gidecekler mi, gitmeyecek-
ler mi? Her şey yine belirsizdi.

Bir hafta boyunca müzminleşmesi ve son
geceden bi gece önce kız arkadaşını uyandırıp
"gitmeyelim tatile, noolur gitmeyelim. Nooolur

abla nolur nolur..." diye salya sümkü ağılaması
sonucunda otel rezervasyonlarını iptal ettirmişler-
di. Rezervasyonu iptal ettirdikten sonra sevgili-
nin sigarasından bi dal alırken "tatile gitmiyoruz
diye ilişki sekteye filan uğramadı dimi bebeğim."
diye sordu ve slim sigarayı dudaklarına götürdü.
"Yok uğramadı" diye cevapladı zavalı kız. "Aynı
tutkuyla devam diyonun yani.... Hmmm güzeee-
ellll..." dedi sigarayı yakarken "aynen öyle diyo-
rum" dedi kız da. İki yıllık yoklama kaçağı onu
işte bu hale getirmişti. İki yılda tamamen yavşak
olmuştu. Hayatı bir takım hassas dengeler üzerine
kuruluydu ve bu dengeleri asla bozmak
istemiyordu. Dengeleri bozmayacağını
diye ne onuru kalmıştı ne de gururu.

Kızın morali bozulmuştu. Odada ses-
sizce duruyordı. "Ulan sakın kızıp
beni ihbar etmesin bu?" diye bir an
kendini kız arkadaşından bile şüphelen-
di rezil herif. Kızın gönlü olsun diye
"Senin Edremit'te bir akraban otur-
yordu dimi hayatım" diye sordu. "Yıl-
dız ablamı mı diyorsun?" diye cevap verdi üzgün
kız. "İstiyorsan onu ziyaret etmeye gidebiliriz.
Otelde kalamıyoruz diye başkasının yazlığında da
kalamıycaz değil ya... Yarın erkenden Edremit'e
yola çıkacağız. Ara, Yıldız ablamı haber ver ben
sevgiliyle tatile geliyorum de. O modern dir an-
layışla karşılar. En güzel tatili yaptırıcım ben
sevgiliye. O her şeyin en güzeline layık çünkü."

dedi. Davranışları artık ne sevgiliğe ne de in-
san onuruna yakışıyordu. John Lennon bile görse
"bu çocuğun hiç zaman kaybetmeden askere gidip
gelmesi lazım. Anca o zaman adam olur. Zaten
böyle yavşaklar yüzünden savaş karşıtlığının adı
lekeleniyor. İlk celpete gitsin abi. Davullu zurnalı
yollarım ben askere böyle adamı" derdi.

Bazı kadınlar vardır kendi hayatlarını mah-
vetmekten delicesine zevk alırlar. Bunlara örnek
verecek olursak kırbaçlı, boklu cinselliğin mucidi
Marki de Sade'in karısı Markiz de Sade (çok çek-
ti o köpekten), Snoop Dogg'un karısı (mutlu gö-
ründü bütün gözlere) ve bizim mahalledeki tahta
göğüs Niyazi'nin karısı Makkule abla. Bu tipteki
kadınlar uyarılara ve ikazlara aldırmadan bir hiç
uğruna kendilerini ziyan ederler. Betül yani yokla-
ma kaçağının sevgilisi de işte böyle kadınlardandı.
Öğlen vakti Edremit otobüsünde omzuna salyala-
rını akıtarak uyuyan sevgilisine uzun uzun bakıp,
onun yoklama kaçağı saçlarıyla oynayarak "ne
işimiz var bizim Yıldız ablanın yazlığında" diye
içinden geçirdi. Sonra sevgilisi uyanı. "Betül di-
lim damağım kurumuş, su istesene muavinden"
dedi. Betül, o uyurken muavinden onun için al-
dığı fazladan sulardan birini açıp verdi. Yoklama
kaçağı suyu içip sevgilisini öpüp bir kilometre
ilerde yolu kesen jandarma arabasından habersiz
tekrar uykuya daldı.

Birinci bölümün sonu.

KARİŞIKSİLE

FURKAN ÖZÇOBAN + SERVET TURAN

Normal şartlar altında, bir ülkenin başbakanı hiç şüphe yok ki, 52 kişinin hayatını kaybettiği bir ilçeye taziye ziyaretinde bulunur, yakınlarını kaybedenlerle buluşur. Ancak her nedense Türkiye Cumhuriyeti Başbakanı, 52 kişinin hayatını kaybettiği ilçeye, binlerce polis ve bir de dinleyicilerini alarak gider. Türkiye Cumhuriyeti Başbakanı, her konser turnesine kendi dinleyici topluluğuyla çıkan Grateful Dead grubuna dönmüş, gittiği yerlere binlerce polisin yanı sıra sesleneceği insanları da götürür olmuştur.

Normal şartlar altında "Seni bir daha burada görmeyeceğim ulan, gelmeyeceksin buraya," diyerek muarızına meydan okuyan ve itiraz üzerine de yumruklar savuran birisi ya müptezel bir sokak serserisidir ya da mafya babası. Türkiye'de üçüncü bir ihtimal olarak söz konusu kişi milletvekili de olabilir.

Normal şartlar altında, bir insana bütün bir ülkenin gözleri önünde "senin a... koyacağım. Senin a... koyacağım. Soyтары, köpek şerefsiz! O.. çocuğu! P... kurusu. P... kurusu! Satılık köpek! Şerefsiz! Senin ananı s...m!" diyen bir şahıs ya müptezel bir sokak serserisidir ya da ruh hastası. Türkiye'de üçüncü bir ihtimal olarak söz konusu kişi milletvekili de olabilir. Ancak bu sözleri sarf eden ruh hastası dahi olsa toplum tarafından kınanırken milletvekiliyse kendisine bir madalya takılmadığı kalır.

Normal şartlar altında, bir insanın başka birine sadece bakarak zarar vermesi, bakışlarıyla nesneleri hareket ettirip kaşıkları eğip bükmesi paranormal aktiviteler alanına girer ve böylesi iddiaları üniversiteler değil şarlatanlar dile getirir. Türkiye'de bir öğrenciye "karşıt görüşlü öğrencilere tahrik edici bakışlarla bakmak" suçundan soruşturma açıldığını görebilirsiniz. Görünen o ki Türkiye üniversitelerinin idolleri Uri Geller ve Sihirbaz Mandrake'dir.

Normal şartlar altında, ticari bir işletme açmak için gereken belediye ruhsatını almak için, yönetmeliklerin öngördüğü yükümlülükleri yerine getirmeniz yeterlidir. Ancak Türkiye'de bütün bunlara ek olarak bir de belediyeye 50 bin lira sakal atmanızın istenmesine hiç kimse şaşırmayacaktır. Açıkça suç olan bu durum ise, kendisinden para istenen insanın şikâyeti ya da savcılık soruşturmasıyla değil, bizzat parayı alan belediye başkanının böhürlenmesiyle ortaya çıkar. Türkiye, belediye başkanlarının aldıkları rüşvetle göğsünü gere gere övündüğü ve sizin bu kepezeliğe karşı savcıların harekete geçmesini boş yere beklediğiniz bir ülkedir.

Normal şartlar altında, demokratik rejimlerde hükümetler belli süre için, devleti yönetmek üzere işbaşına gelirler. Hiçbir demokratik ülke hükümeti, insanların hele gelecek nesillerin nasıl bir yaşam tarzı sürdüreceğine karar vermeye cesaret dahi edemez. Ha gece gündüz kafası kıyak bir lider söz konusudur, kendisini "tüm ülkenin babası" zannediyordu, gündüz kendine gelince özürlü diler, olur biter. Ancak Türkiye'de kendisine 4 yıllığına ülkeyi yönetme görevi verilmiş bir başbakanın bütün ülkeye otoriter bir baba gibi davrandığını görebilirsiniz. Bütün ülkenin ne yemesi, ne içmesi, ne giymesi, ne kadar çocuk yapması, üniversite tercih formunda hangi okulları yazması gerektiğini dikte etmeye çalışan bir insan muhtemelen bir süre sonra, tırnak kontrolü yapmaya başlayacak, bütün ülkeyi birbiriyle görüşü usulü evlendireverecektir. İnsan Türkiye'de gerçekte kimin kafasının kıyak olduğunu merak ederek ömrünü tüketebilir.

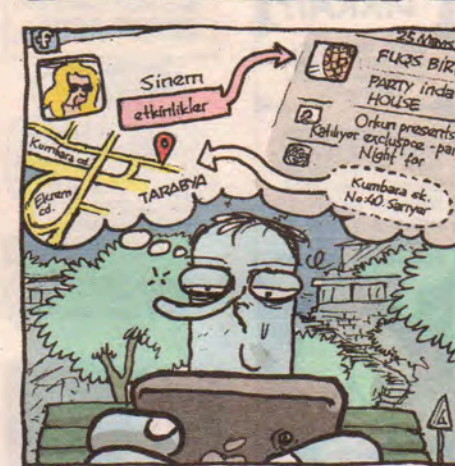
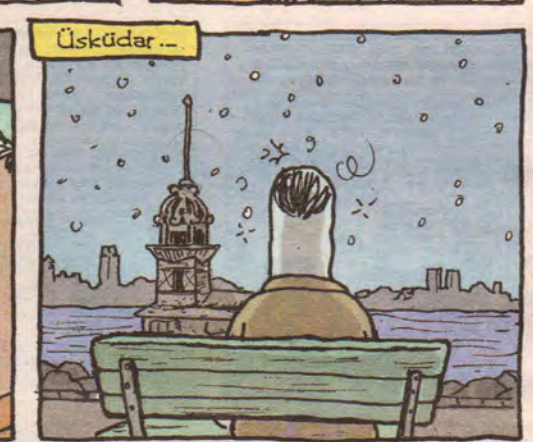
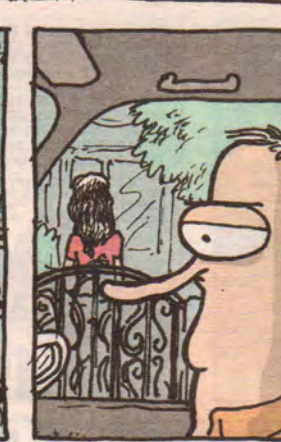
Normal şartlar altında bir milletvekili önüne gelen bir yasa teklifiyle ilgili itirazını, yasanın demokratik olmamasına, uygulanmasının yaratacağı toplumsal çatışmalara ya da yasama tekniğine ilişkin hatalara dayanarak dile getirir. Türkiye'de milletvekillerinin yeni yasa tekliflerine "Ama ülkemizin imajı zedelenir," gibi gerekçelerle itiraz ettiğini görebilirsiniz. Her nedense bizim bazı milletvekillerimiz yapılan yasaların hayatın olağan akışına, demokrasiye falan aykırı olmasından ziyade dünyada Türkiye'nin imajını nasıl etkileyeceğini kendine dert eder. Milletvekillerinin "Ay aman el âlem ne der sonra?" diye siyaset yapmaya çalıştığı nadir ülkelerden biri Türkiye'dir ve günün birinde "Ulan el âlemi boş verin, halk ne der bu işe?" diyen siyasetçiler çıkmadığı takdirde, milletvekillerimiz kendilerini turizm tanıtım elçisi zannetmeye devam edecektir.

Normal şartlar altında bir şehrin göbeğinde eli sopalı şahısların bir vatandaşları durdurarak meydan dayatıp atması için, söz konusu şehirde görevli kolluk kuvvetlerinin gözlerine perde çekilmiş olması gerekir. Ancak Türkiye'de bir şehrin göbeğinde iki şehir magandası yoldan geçen bir vatandaş kan revan içinde bırakana kadar dövebilir. Asayişle görevli polislerin o sırada şehrin muhtelif noktalarındaki beş on öğrencinin bir araya geldiği protesto gösterilerini bastırmak için görevlendirilmiş olduğu düşünülebilir olsa da bu vahşi saldırı açık bir şekilde kolluk kuvvetlerinin gözünün önünde gerçekleşmiştir. Görünen o ki Türkiye'deki kolluk kuvvetlerinin gözü önünde gerçekleşen bir saldırının korunmanın tek yolu dayatıp yerken slogan atarak polisin olaya müdahale etmesini sağlamaktır. Zira polislerimiz gözlerinin önünde cinayet işlenirken umursamamakta ama atılan her muhalif slogana şartlı refleksle cevap vermektedirler. Gerçi bu durumda sizi dövenlerden kurtulup polisin eline düşeceğiniz için, bu yöntem de hayati tehlike söz konusu değilse pek önerilmez.

Bariş UYGUR

ve SİNEM

Bu hafta okumayanlar haftaya hiç bir şey anlamayarak...

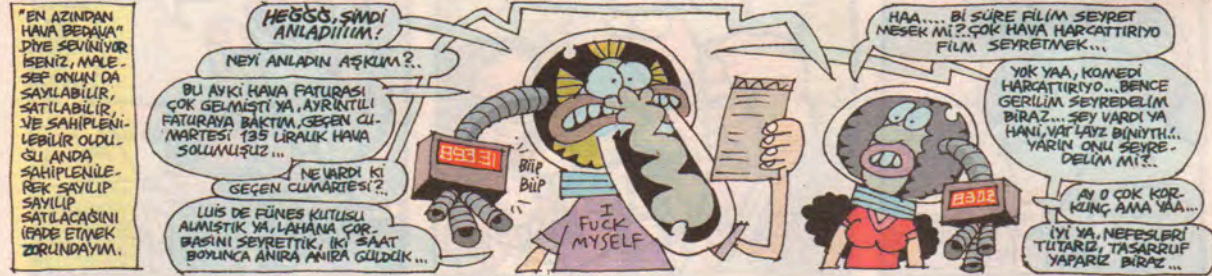

Devam edecek

UTANMADAN İDDİA EDİYORUM

"O beni mahzun zannediyordu. Halbuki değildim. Şimdi, gülemeyecek kadar mesutum. Ve saadetimi ciddiye alıyordum."
Sabahattin Ali, Kürk Mantolu Madonna'dan

"Künefe"nin çıktığı coğrafyaya savaş değil, sonsuz barış yakışır...

Taksim Gezi Parkı, nasıl halkın elinden alınıp rezidans ve AVM yapılacak şekilde, ağaçlar barbarca kesilip işgal ediliyorsa; emperyalistlerin Ortadoğuda yapmak istediği de o: Arap, Türk, Kürt, Acem halklarının elinden alınıp işgalci zengin efendilerin yaşam alanı haline getiriliyor. Silahla, parayla ve işbirlikçilerle gözü dönmüş emperyalizm, dünyanın değil, kendinin sonunu getirecek. Bunca yüzyıl, bunca cesur, akıllı, namuslu direnişçi, bunca mazlum halk, boşuna yaşamış olamaz; mazlunun ahi, zalimin zulmünü bitirecek...

Metroda öpüşene döner bıçağıyla, sallamayla saldıran dallama, bilincaltında şöyle kalpten, temiz bir coşkuyla öpüşebilmeyi öyle bir ister ki aslında...

Konu n'olursa olsun, Meryem Uzerli'den yanayım ben!...

Kara sevda'yı sevda'dan ayıran ne, karşılıksız olması mı? Ya karasevda duyulanın gizli ve derin bencilliği, ego şımarıklığı nasıl açıklanır? Ne gelen, ne de tam giden ruh, ne tip bir duyguyu obezdir? Becermesi zor, bilmiyorum fakat paşa gönül kriterlerinizle iyi tartın ve "hak etmeye" şu payeleri vermekten vazgeçin. İnsan sevdiğini böyle gereksizce şımartmamalı!

Ha Roma'yı fethetmişsin, ha uykuyla dalarken yaklaşan sivrisineği tek hamlede yakalamışsın... Aynı zafer hissi...

"Lafını balla kestim" var bi de. Neyle kestiysen kestin, lafımı kestin işte arkadaş. Niye bi de beni kandırıyorsun balla? Arı değilim, ayı değilim, n'apiim bali durduk yere? Bi sanyie, adam bari durumun farkında, geri alıyorum balla kesiyorsan kes lafımı!...

Şu ağızdan ateş çıkan ejderhaların çok küçüklerinden olsa, çakmak olarak şahane kullanılrdı he!...

Geçmiş zaman, bir beyefendi dostlarıyla birlikte gösterime gelmek istedi. "Tabii buyurun" dedim. Adını söyledim kapıya. Beyefendi gösteri günü erken saatte mekana gelmiş, ağırlamış kardeşler gösteri saatinde geleceklerine ayrılmış. Sen o gün mekana dol, beyefendi ve beraberindekiler geç gel, yer bulama, iyi mi? Onlar mekanda sanyorum ben, izlemediklerini öğrenince üzüldüm. Ertesi gün aradım, "Çok üzüldüm ama geç gelmişsiniz" dedim. "O kadar insana mahcup oldum." dedi. Tekrardan "Çok üzüldüm" dedim, "Haftaya beklerim mutlaka" dedim. Ne dese iyi. Şöyle dedi: "Sizin gösteriye giremeyince bir mekana girdik. Çok can sıkıcı bir yerd, yemekler berbattı!" Artık zıvanadan çıktım, "Sonrasına ben napiim beyefendi, üzgünüm dedikçe coştunuz, ben mi yönelttim sizi oraya ya" dedim. "Olmadı böyle" dedi. "Canımız sağolsun" deyip kapattım.

Ankara'da "Sex Pistols" rezaleti montuyla kuaföre giden arkadaşım, çırak "Delege misiniz abi?" diye sormuş...

Bravo Brad Pitt! "Oyuncuların ücretlerinin yüksek oluşunun sebebi, oynamaları değil, sette çok beklemeleri" demiş. Vay seni incecici Brad, poker olur, king olur, okey olur, oynanılır adammışsın!...

Çanak antene tünemiş kumrunun tam da şiş göğsü kobeği üzerine vuran akşam güneşinin tatlı sarı ışığı tam da bana nasil iyi geldi, kaçırmdan yazayım dedim, yazdım, baktım kumru yok. Çok hızlı anı oldu kumru.

Saksonya' da da nasil "hayali şehir" yalpası var ama ha!

Koca Türkiye'de yaşayan tek lezbiyenin Güner Kuban olduğu sanılan bi zaman vardı...

İnsani hayretlere garkedensin çevik şişman!

Galiba Eskişehir'de bi heykeltıraş, heykelini satmış birine... Bi zaman sonra, heykeli alan, sanatçıyı arayıp, "Senin siyah heykeli griye boyadım, daha güzel oldu!" demiş... Var mı len böyle şey?... Mona Lisa'yı alıp "Abi ifade belirsizdi, ben biraz güler hale getirdim" der misin?...

Son dakika! Bir muamma çözüldü! Uzmanlar "kuru temizleme" nin "kuru daha temiz" anlamına geldiğini söylediler ve kahkaha atarak uzaklaştılar!...

"Adamın dibisin ama kardan adamın" diye laf duydum

Piili, Evliya Çelebi, Osmanlı istihbaratının adamymış meğer... Vay arkadaş, örtülü ödenekten gezip tozmark neymiş ya... Goggy bi yana, Seyahatname eşsiz kitap... Ne var yani, Süleyman Seba da aynı meslektendi, illa ki yapacak birileri bu işleri...

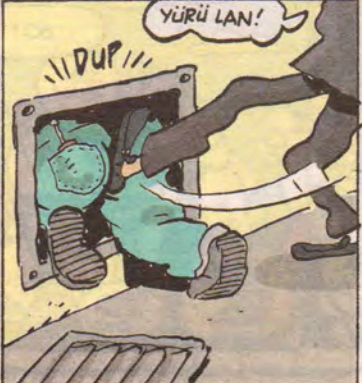
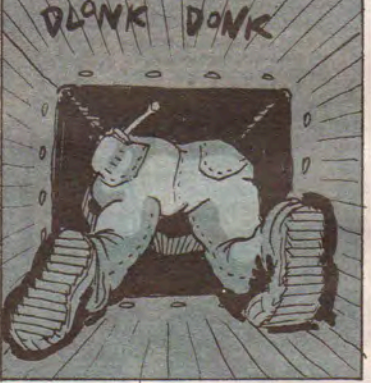
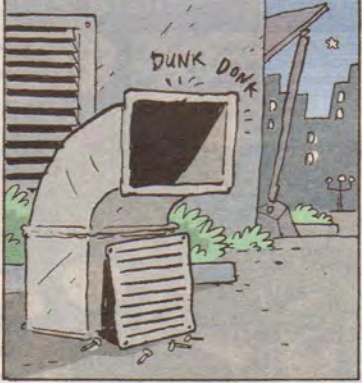
Pi ki ne pi: Cem Adrian'ın Adrian'ı Edirne'den gelmekteymiş.

Yıllar önce, Müjde Ar'ın ben evden araması, "Ben Müjde Ar" deyince telefonu açan annemin "Ben de Türkân Şoray" demesi...

Yaşar Kemal'in Kale Kapsı'nda geçiyo: Ceviz fidanları büyürken, çevrelerinde doğa görüntülerini, manzara detaylarını, parça parça anları, bir nevi fotoğraf çeker gibi bünyelerine nakşederlermiş. Sonra büyüüp kocaman ağaç olduklarında nakşedikleri bu enstantane içinde saklı kalırmış. Kesildikleri zaman budaktlarında dağlar, bulutlar, kuşlar; her birinde bir başka görüntü çıkıverirmiş ortaya. Vay seni ceviz ağacı, sen çok yaşa e mi!...

Azalarak bitsin: "Niyetim ciddi!" (Bununla beraber, Azalarak Bitsin'i azaltmadan şak diye bitiriyorum. Yıllar yılı ya!)

Cihan Ceylan

Rutkay...

ABİ YA HEP SORUCAM UNU. TUVORUM. NİYE SEN RUTKAY AZIZ DE. O DOĞA RUTKAY?..

ULAN SIRAŞI MI ŞÜMDİ?.. ROLÜME ÇALIŞTIRIYORUM GÖRMÜYO MÜLSÜN. YÜRÜ GİT BAŞINDAN HAYRET BİŞEY YA...

NİYE SESİNİ YÜKSEL. TIYOSUN KİTAYIYI. SESİNİ NİYE YÜKSEL. TIYOSUN?

MÜDAVİM AKŞAMLAR ÇİFT USKUR HULLUSİ REİS

BEN

ALPAY ERDEM

Merhaba. Allah'ım o kadar çok insanla kafa tokuşturmak zorunda kalıyorum ki, yemin ediyorum artık kafam ağrıdı. Samimi tip olmanın bedeli bu mu olmalıydı. Samimi tipim diye hiç sormadan etmeden veriyorlar boynuzu. Ben tam böyle dudaklarımı yanak öpmeye hazırlanmışım, haydaa, bir bakıyorum yanak dudaklarım-dan uzaklaşıpken, kafamın kenarına doğru kafa kenarı geliyor. Anladım ki biz kafa kenarı millettiz. Bizden kafa kenarımızı kimse alamaz. Henüz kadınlarımız kafa kenarını keşfetmiş değil, ama yakındır o da. Ne kafa kenarımızı arkadaş. Bir de hiç beklemediğin adamdan geliyor kafa kenarı. Bunun diyorsun kafa kenarıyla işi olmaz, bu tipik yanak dudak insanı, kafa kenarı hızla geliyor. Hayır gören de diyecek ki; vaay, Alpay'a bak, kafa kenarımı ya Alpay diyecek gören de. Bir de kafa kenarı insanları çok baskın karakterli tipler oluyorlar. Yani sen bir kafa kenarı insanını asla yanak dudak tükürük insanına çeviremiyorsun, ama o seni mutlaka kafa kenarı insanı yapıyor. Yemin ediyorum at koşturuyor kafa kenarı insanları. Çok mutdular. Ağzında tükürüklerle kalakalıyorum öyle. Kafa kenarı insanların mutluluğunu hep uzaktan izliyorum. Hep ama.

Scottish ile sakat iş aynı şey. Geçenlerde Yazlar Millî Futbol Takımı olarak Eskişehir'deydik. Söyleşi ve maç için. Söyleşi öncesi kampüsün içinde araba çarptı bana. Ayak parmaklarımın üzerinden geçerken

diz kapağı ve elime çarptı. Seksen'l O anda o hızı ölçtüm çünkü. Yüzde yüz hatalıydı amcamız, kampüs için de eşekliğin ne lüzumu var acaba. Neyse ki yarım santimle de olsa kurtardık ve hiçbir şey olmadı. Diz kapağımda minik bir sıyrık bıraktı sadece. Bir de ayak parmakları üzerinden araba hızla geçince hiçbir şey olmuyormuş onu anladım. Söy-

KAMİL SEVEN ADA

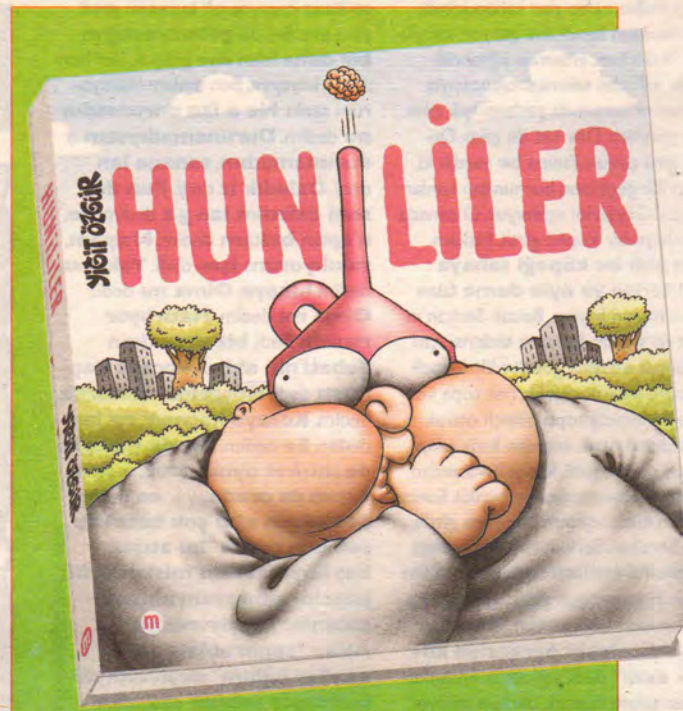
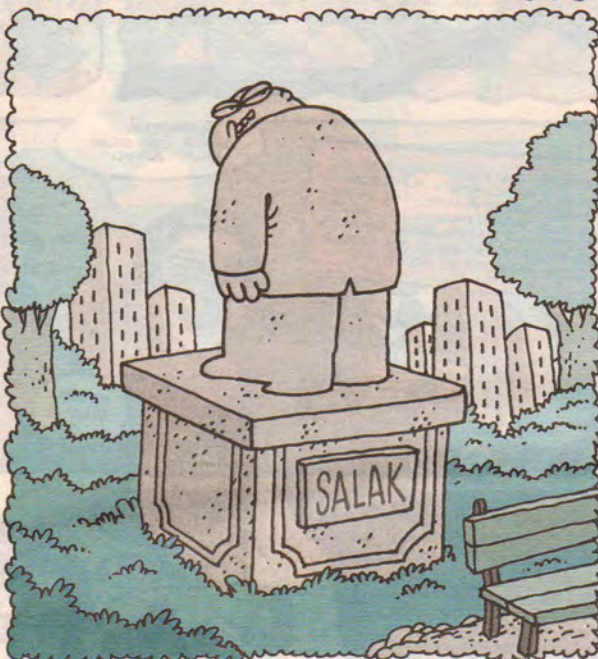

leşimiz muhteşem geçti. Ben kendi konuşmasına oflayan insan olarak dünya tarihine geçtim. Oflanmışım yani. Sporda şiddetli masaya yatırdı ve nihayetinde suçlunun top olduğuna karar verdik. Daha sonra maç yapmak için sahaya gittik. Eskişehir Anadolu Üniversitesi öğrencileriyle. Böyle yan hakemli falan. Orta hake söylemeye bile gerek görmüyordum. Maç başladı, ben gayet iyiyim. Sanki bir saat önce araba bana çarpmamış. Son derece de zevkli maç oluyor. 1-1'di durum. Bir ara Serkan Öz

İtem Dilek

YİĞİT ÖZGÜR

pek yakında!

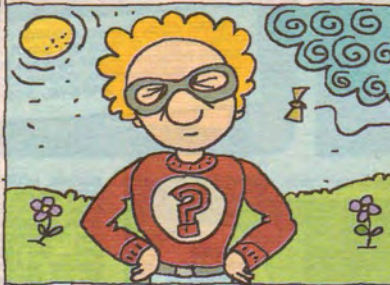
uykusuz
dükkan
ve kitapçılarda

UYKU-
SUZ
YAZ
GELİ-
YOR!

si
zo
fen
Deniz
+ler

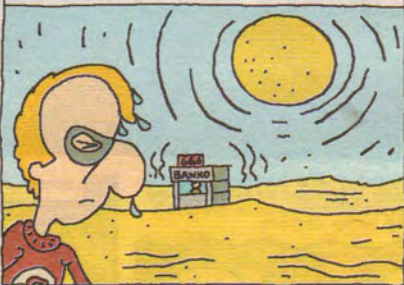
SÜPER GÜÇLERİM OLDUĞUNA İNANIYORUM. ATMOSFERİ KONTROL EDEBİLİYORDUM DAVRANIŞLARIMLA.

SADECE DÜŞÜNCELERİMLE HER ŞEYİ DEĞİŞTİREBİLİYORDUM, "HAVA ÇOK GÜZEL" DİYE DÜŞÜNÜRSEM YÜRÜRKEN

NE ZAMAN DEVLET DAİRESİNE GİRSEM, HAVA ANINDA BEŞ DERECE FALAN ISINIYOR ÇÖL İKLİMİNE GEÇİŞ YAPIYOR ADETA

NEREDEN GELDİKLERİ BİLİNMEYEN YAĞMUR BULUTLARI PEYDAH OLUYOR, YAĞMUR BAŞLIYOR BİR ANDA.

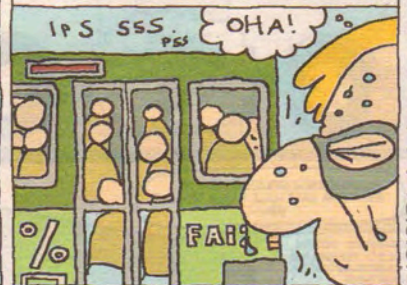
HAVA SICAKLIĞININ DA BEKLENMEDİK ETKİLERİ OLUYOR HAYATA

ŞİMDİ HER SÜPER KAHRAMAN GİBİ SÜPER GÜÇLERİMİ KONTROL ETMEYİ ÖĞRENME ZAMANI.

NE ZAMAN SICAKLIK MEVSİM NORMALERİNİN ÜZERİNDE OLSA, BELEDİYE OTOBÜSLERİ KALABALIKLAŞIYOR BİR ANDA. NE ALAKA

DEVLET DAİRESİNE GİDER GİBİ YAPIP HIZLIKA TATİL BELDESİNE GİDECEK OTOBÜSE BİNMEYE ÇALIŞIYORDUM MESELA.

EMEKLİLER ÜLKESİ

"Çok yakışmış," dendiğinde, sakalım konusundaki bütün kararsızlığım uçup gitti. Gelen yorum olumsuz olsaydı uçup giden sakalım olurdu. Ne yazık ki böyle bir insanım. Çevremden gelen yorumlarla şekil değiştiriliyorum. Sakaldan bir süre sonra, yeni aldığım kumaş pantolonun da beğenilmesi (nadiren ve tesadüfen iyi giyen) benim için tam bir sürpriz oldu. Sakalım uzamaya devam ederken bir kumaş pantolon daha alarak onaylanmış halimi yaymaya çalıştım. İşler yolundaydı. Giydiklerimden memnun insanların o tuhaf gururu yerleşmişti yüzüme. Kumaş pantolonumda yangın çıktığı gün böylesine bir gururla oturuyordum arkadaşlarımın karşısında. Sandalyede geriye kaykılmış, pantolonumu ön plana almak için bacak bacak üstüne atmış, sakalımı oynaya oynaya kumaş pantolona övgüler düzüyordum. Kot pantolonun bel altını dara sokan hegemonyasından, kumaş pantolona göre marka bilinci daha yüksek olan kotun kapitalizmin ayak oyunu olduğundan ve hatta kot cebinden para çıkarırken darlık yüzünden katlanan el derisinin nasıl da acıdığından bahsediyordum, kotla geçen yıllarıma lanet ederken kumaş pantolonu şiddetle salık veriyordum. Önce sağ bacağımın iç tarafında bir sıcaklık hissettim. Sıcaklık, bir iki saniye içinde elimdeki sigarayla anlam kazanınca ayağa fırladım. Art arda pantolonumu tokatladıktan sonra olay bölgesini incelediğimde, yangından geriye iki deliğin kaldığını, deliklerin açığa çıkardığı derimde bir kısım kılın kül olduğunu gördüm. Normalde dünya malına gelen zararı önemsememekle övünen biri olmama rağmen delikler moralimi çok bozdu. Kılar önemli değil, ama bu delikler sanki pantolonumda değil de pantolonum sayesinde kazandığım özgüvenimde açılmıştı. Sıkıntıdan sakalımı oynamaya başladım. Muhabbet devam ederken göz ucuyla deliklere bakıyor, konuşulanları pek dinlemiyordum. Arkadaşlarımın, "Boş versene yenisini alırsın," türünden tesellileri fayda etmedi. Sonunda deliklerden kurtulmamı sağlayan Uğur oldu. Çünkü kurduzu cümle teselli değil, bir fikirdi: "Terziye götürüp şort yaptırırsın." Keyiften sakalımı sıvazlamaya başladım.

Pantolonu kestirip şort olarak kullanma düşüncesi çok mantıklıydı. Pantolonumun altını bir kertenkele gibi bırakacaktım, böylelikle yanık bacağın olması gereken yerde sağlıklı bacaklarımı boy gösterecek, uygun şort bulmanın bir zulüm olduğu yaz ayları için avantajlı konuma geçecektim. Hakan'ın "Onu da delersen don yaptırırsın," esprisine gülecek kadar moralim düzelmisti. Deliklerden kafamı kaldırıp Uğur'un yüzüne minnettarlıkla baktım. Tam kendisine teşekkürlerimi bildireceğim an, takribi 15-20 metre arkada tanımadığım yaşlı birini gördüm. Bana bakıyordu. Bu adamın bende uyandırdığı duygu yüzünden (şorta dönüş kumaş pantolonlarla ilgili kadim ve uğursuz bir duyguyu bu) tekrar deliklere bakma ihtiyacı hissettim. Delikler hareketlenerek birer cıva damlası gibi birleşti. Korkuyla arkadaşlarıma döndüğümde Uğur'un bir şeyler anlattığını, Hakan'ın kahkahalarla güldüğünü gördüm. "Bir şeyler" diyorum çünkü Uğur'un açılıp kapanan ağzından anlamlı sesler yerine sadece bir uğultu duyuluyordu. Hakan'ın attığı kahkahalar bir korku efekti gibi kulaklarımda patlamaya başladı. Pantolonumda büyüyen deliği görmüyorduk. Delik, boyut kazanarak genişlemeye ve kısa sürede arkadaşlarımı da içine alarak etrafımdaki her şeyi yutmaya başladı. Bir iki dakika içinde yaşlı adam dışında etrafımda ne varsa mutlak bir karanlık içinde yok oldu. Yaşlı'nın uzaktan bana el salladığını ve sonra da "gel gel" işareti yaptığını gördüm. Sonra bir anda, bilim kurgu filmlerinde ani gazla ışık hızına geçen uzay gemilerinin yarattığı efekte benzer bir görüntü oluştu etrafımda. Işık hızıyla yol almaya başladım. Önümde bir ışık topu halinde uçan Yaşlı manyetik bir güçle beni çekiyordu. Bir süre sonra karanlıktan masmavi gökyüzüne çıkarak serbest düşmeye başladık. Yere hızla düşerken yaşlı adam usta hareketlerle yanıma gelerek, "Yeşil ve mavinin buluştuğu güzel Dikili'mize hoş geldin," dedi ve sola doğru sorti yaparak gözden kayboldu. Arkasından, "Hadi be! Sağmalama!" diye bağırdım. Bu kadar görkemli bir fantezinin İstanbul-Dikili mesafesi için yaşanması gerçekten çok saçmaydı. Altımdaki coğrafya gittikçe belirginleşiyordu. Yaşadığım fantazyanın verdiği garip bir duyguyla yere düşüğümde ölmeyeceğimi hissediyordum. Düşüşün yaman oldu. İki katlı bir evin ön balkonuna meteor gibi çakıldım. Sert düşüşe rağmen herhangi bir yerim acımamıştı. Ayağa kalktım. Çıplaktım.

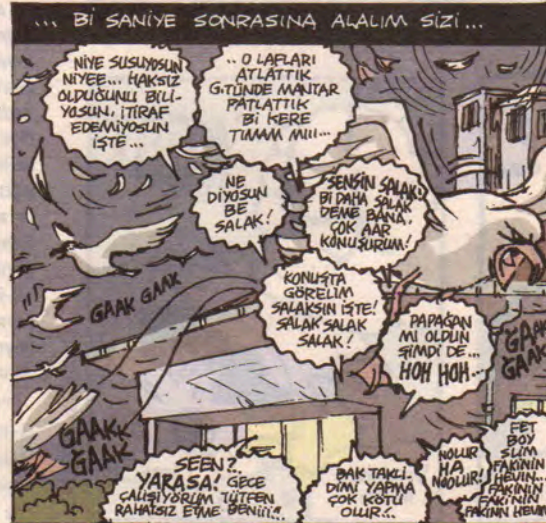
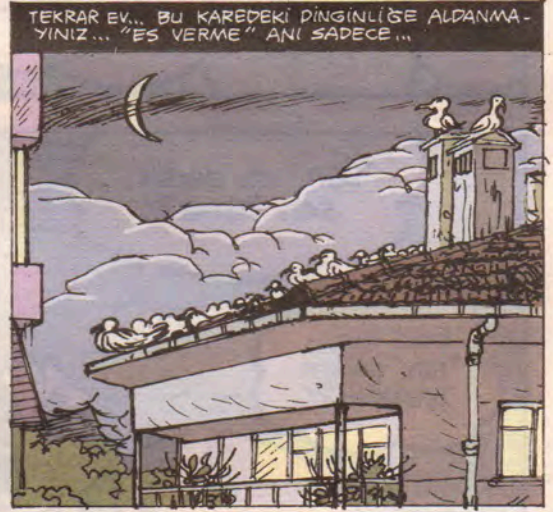
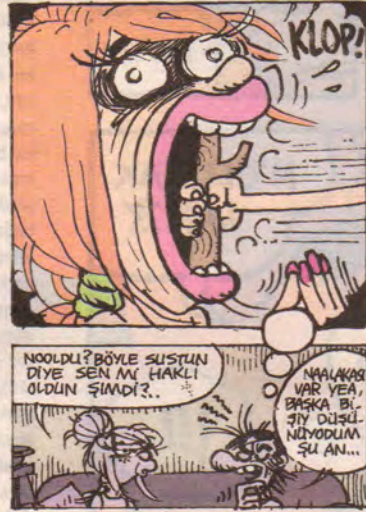
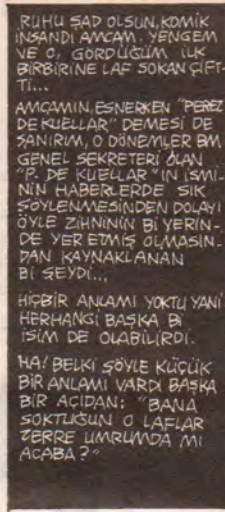
Çıplaklığımıza çare ararken, bir anda altımda beyaz bir külot ve onun üzerinde kısa kumaş bir şort oluştu. Şortun bel bölgesinden yukarıya doğru (bir yazıcı

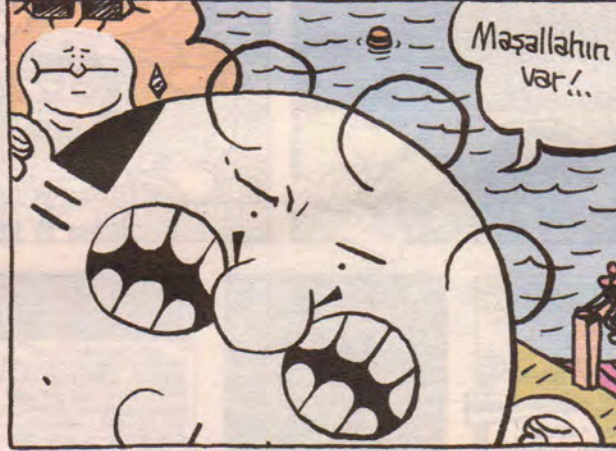
(devamı arka sayfada)

Kadınlarla sorunlarım

"SON LAFI KOYMAK"

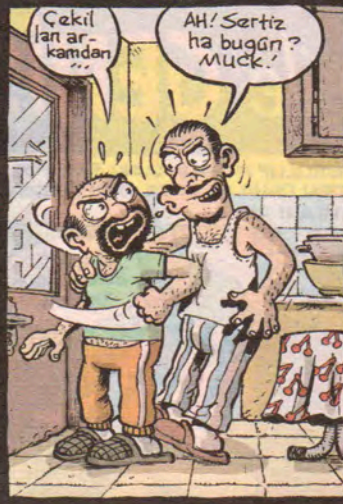
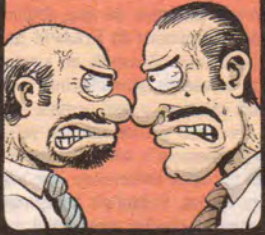
mantığıyla) yata, kalın bantlı bir tişört oluşmaya başladı. Tişört, boyun bölgesinde kısa bir duraklamanın ardından polo yakada karar vererek tamamlandı. Tişörtüm yaradılıştan şortumun içine sokuluydu. Belimi zehirli bir yılan gibi ince bir kemer sardı. Gökyüzünden hedefini tespit etmiş bir şapka kafama düştü. Bileklerimin üstünden oluşmaya başlayan bir çift gri çorap, başparmağımın ucunda oluşumunu tamamladıktan sonra, üreyerek ve üredikçe sertleşerek bir çift spor ayakkabı çıkardı ortaya. Ardından kol ve bacak kıllarım dökülmeye, elimin üstündeki deri buruşmaya ve tenim eser miktarda bronzlaşmaya başladı. En son ağzımın içinde anlam veremediğim bir sertleşme oldu. Bir takım takırlar duyuyordum. Korkuyla aralanan dudaklarımdan fırlayan kelime yüzünden elimle ağzımı kapatmak zorunda kaldım: "Tavla."

Bir yazlığın balkonuna düşmüştüm. Biraz kendime gelebilmek için balkondaki plastik sandalyelerden birine oturdum. Etrafta bulunduğum eve benzeyen başka evler vardı. Hepsinin panjurları sımsıkı kapalıydı. Ortalık sessizdi, Yaşlı ortalarda görünüyordu. Biraz sakinleşince, kontrolümün dışında 'su deposu', 'aidat', 'site toplantısı', 'karpuz', 'budama', 'Telekom' gibi kelimeler eşliğinde, tam tanımlayamadığım bir takım düşüncelere dalmaya başladım. Evde karım, başka bir yerlerde çocuğum ya da çocuklarım ve hatta torunlarım olmalıydı. İçim bir anda torun sevgisiyle doldu. Kendilerini görmememe rağmen, "Bilmedikleri yok keratların," diye mırıldandım. Gelinlerim güzel miydi acaba?

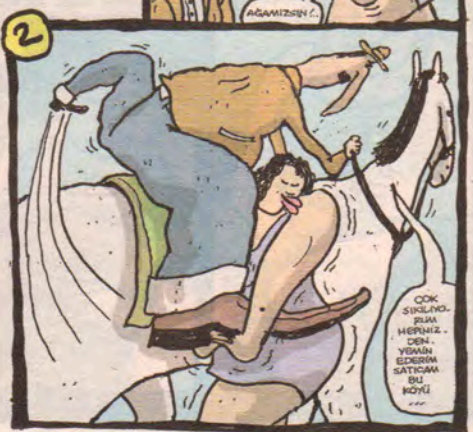
Bir refleksle sol koluma baktığımda, bileğimde aniden beliren saat sabahın altısını gösteriyordu. Tüm bedenimde bir kıpırdanma hissettim, saatin altı olması sanki bütün hücrelerimi harekete geçirmişti. Ne olduğunu bilmesem de bir şeylerin beni çağırdığını hissediyordum. Balkondan aşağı inerek yürümeye başladım. Biyolojik saatimin emrinde her gün tekrarlanan bir ritüeli yerine getirdiğim çok belliydi. Beton yolda bir süre yürüdükten sonra uzakta denizi gördüm. Amacım denize girmek falan mıydı? Sahile ulaştığımda mayom kendiliğinden mi oluşacaktı? Kimsenin uyanmadığı bu saatte nereye ve neden yürüyordum? Cevabı, önünden geçtiğim bir evin balkonunda oturan ve kreasyonu tıpkı benimkine benzeyen bir adam verdi: "Vallahi saat gibisiniz Fırat Bey, her gün aynı saatte, maşallah maşallah." Sesi duyunca durdu ayaklarım, gevrek gevrek sırtıma başladım. Aklımdan cılız bir biçimde, "Aynı saatte olan ne? Kimsin sen?" gibi sorular geçmesine rağmen, ağzım benden bağımsız açılıp kapandı: "Dakka şaşmaz, her gün beş kilometre, e hadi buyurun beraber yürüelim." İçinde bulunduğum garip durumun farkında olmama rağmen dönuştüğüm şey beni idare ediyordu. Adam, tıpkı benim gibi gevrek gevrek gülerken, "Yok, hanımı bekliyorum, hanım köylüyüz biz," diye karşılık verdi. O an, bu adamın beni karanlığa çağıran Yaşlı olduğunu fark ettim. Midem bulanmaya başladı. Yeni hayatım bastırmasına rağmen eski benliğim direniyordu. "Evet doğru, seni buraya ben getirdim," dedi Yaşlı. Bunu söylediğinde dudakları kıpırdamamıştı, düşüncelerini okuyor ve benimle telepatik yoldan iletişim kurabiliyordu. "Benden ne istiyorsun?" diye bağırdım. "Sakin ol, direnmen faydasız," dedikten sonra telepatik yoldan devam etti: "Kumaş pantolonu kesip şort haline getirme fikrini beğendiğin an seni aldım. Burası, zamanından önce yaşlılık belirtileri gösterenleri getirdiğimiz ve layık olduğu yaşa dönüştürerek yerleştirdiğimiz bir tür paralel evren. Yazlık bir site olarak tasarlanan bu dünya, aynı anıyı beş kereden fazla anlatanlarla, salatanın dibini övenlerle, "Böyle bir yemeği restoranda yersen..." deyip kafadan bir meblağ söyleyenlerle, kısaca genç yaşında yaşlılık alametleri gösteren insanlarla dolu. Mesela ben, 26 yaşında, "Avrupa'da böyle bir şey yapamazsın, Adamlar..." dediğim anda daha cümlemi bitirmeden buraya alındım. Yaşlılık konusunda gösterdiğim üstün performans sayesinde de "Alıcı" görevine kadar yükseldim. Sana tavsiyem direnmeyi bırakman ve dönüşümünün başlangıcı olan kumaş şorta kendini teslim etmen. O, senin bu dünyadaki anahtarıdır." Mide bulantım artıyordu. "Hayır!" diye bağırak yere çıktım. İnsanüstü bir hızla yanımda beliren Yaşlı, "Hadi ye, bu sana iyi gelecek," diyerek ağzıma bir parça karpuz sokmaya çalıştı. Şiddetle öğürünce ağzımdan pembe bir şey fırlayarak beton zemine düştü. Pembe şeyin üzerinde muntazam dizilmiş beyaz dişler gördüm. Yaşlı'nın şeytani bir sesle, "Bak, her yeni gelene alt-üst takım protez vermiyoruz, değerini bil ve sakın direnme, akşama tavla attık mı bir şeyin kalmaz," dediğini duydum. Gözlerim kararıyordu. "Alt çenem..." diye mırıldanarak proteze uzandığım an karanlığın içine düştüm.

"Ulan amma taktın ha, gider yenisini alırsın," sesiyle deliklerden başımı kaldırdığımda beni seyreden Uğur ve Hakan'ı gördüm. Elim kendiliğinden ağzıma gitti. Parmaklarımla dişlerimi yokladım. Herhangi bir oynama yoktu. Ete bağlıydılar.

TRİBUN SUNAR AYNI EVDE YAŞAYAN İKİ DEVLET MEMURUNUN MACERALARI

ANIL DUMAN

Yetkin
Gülmen

komisyondaki yasa taslağında bile olmayan bir maddeyi yangından mal kaçırır gibi torba yasaya sokup meclisten geçirdiler. Hem en ardından da "Fransa'da da belli saatten sonra içki satışı yasak, benim kaynım Hollanda'dan yeni geldi orada da böyleymiş, Almanlarda da böyle, hem Almanlarda gaz çıkarmak da ayıp değilmiş," diye savunma yapmaya başladılar. E Hollanda'da Erkan'la Serkan, Fransa'da Hale'yle Jale evlenebiliyor, onu görmemiş mi kaynım, onu niye getirmedin? Almanya'da üniversite öğrencilerinin yurtları karma, kampüslerinde de bira satılıyor, o seni açmadı mı? Tabii diğer yandan senin burun kıvrıdığın şekilde rahatça yetişen o Alman çocukları yapıyor Audi'yı, Siemens'i; senin "aman el ele tutuşmasınlar," diye debelendiğin çocuklar üniversiteyi "ne yaparım da kimselere görünmeden iki bira içerim, Fatma'yla buluşurum," diye geçiriyor, bırak Audi yapmasını akışkanlar mekanığını zar zor anca veriyor.

• Ezcümle Avrupa'dan bula bula bunu mu bulup getirdiniz, Duty Free'den HB sigarası ve Nescafe getiren gurbetçi akraba gibi? Batının eğitim sistemini alma, sosyal güvenliğini alma, kişisel hak ve özgürlüklerini alma, şehir planlamasını alma sadece yaşasını getir day. Ne pis zevkiniz varmış anlamadım kı? Arada bir bizim gazetelerde çıkan "Alabama'da pantolonun arka cebinde dondurma taşımamanın cezası 500 dolar, Florida'da bekar kadınların pazar günleri paraşütle atlaması yasakmış," gibi haberlerden de seç beğen al getir kor önmüze istersen? Ne acayip adamlarsınız hakikatten anlayabilmmiş değiliz. Resmen Türkiye'deki akrabalarına hediye alışverişini Aldi marketinden yapan gurbetçi gibisiniz.---

* Bu arada alkol ve sigara insanları yavaş yavaş öldürüyor diye bin bir takla atıp yasalar çıkartanlar aynı zamanda silah sahibi olmayı kolaylaştırmak için elinden geleni yapıyorsa aklıma gelen tek şey yavaş yavaş değil bir an önce ölmemizi istedikleridir.

• Sadece zenginler dinlesin diye yapılmış müzikler var gibi geliyor. Misal şöyle dipten bir bas sesi verip üzerine hafif aksak ritimlerle bezeli hele hele hani şöyle çikolata renkli bir sanatçının vokal yaptığı bir şarkıyı dinlemek için ayda asgari beş on bin lira kazanmak gerekiyor gibi geliyor bana. Tam da anlatamadım tabii o kadar para kazanmadığım için öyle müzikler de dinlemiyorum, nasıl anlatayım. Ama ciddi ciddi öyle müzikler duyuyorum ki bilhassa zengin barlarının önünden geçenken; dar gelirli'nin o müzikleri dinlemesi, zevk alması mümkün değilmiş gibi geliyor. Belki de ben zevk alamıyorum diyedir, bilemedim. Misal Amy Winehouse orta gelirli müziği; Slayer, Gangnam Style fazla hepten fakir işi. Şu dünyadaki hiçbir dolar milyoneri Motorhead ya da Erkin Koray dinlemezmiş gibi geliyor bana. Bizde de mesela Yıldız Tilbe ya da Yonca Evcimik dinleyen zengin işadamı olmazmış gibi. Onlar daha çok benim gibi dar gelirli-orta sınıf müzikleri. Misal Işın Karaca, Candan Erçetin yine benden bir üst gelir grubunun müziği sanki. Dalgı geçmeyin yahu, kesin bir ilişki var müzik zevki ve gelir düzeyi arasında. Al Şahin FM dar gelirli, Joy FM orta gelirli müzikleri çalışırsa Radyo Oxigen'i lüks arabası olmayan hayatta dinlemez gibi.

• Son bir hafta içinde elektriklerin haber verilmeden dört kere kesildiği Beyoğlu'nda yaşıyor ve her ay dünya ortalamasının çok üzerinde elektrik parası ödüyor. Tabii dünya ortalamasının çok üzerinde elektrik parasını hemimiz ödüyoruz. Üstelik faturaya baktığımızda kayıp kaçak bedeli diye bir madde de var, şirket çaldırıldığı elektriğin parasını da biden alıyor. Düşünsenize bakkala gittiniz, bir Uykusuz aldınız, eder iki lira, tam iki lira uzatıyorsunuzuz bakkal "Bir lira daha vereceksin," diyor. "Niye abi, dergi 2 lira, işte burada yazıyor," diyorsunuz; bakkal "Evet ama sabah iki tane dergi çaldı, onların parasını da diğer dergi alanlara bölüştürüyorum böyle böyle," diyor. Ya da atıyorum patrondan maaşı alıyorsunuz bir bakıyorsunuz 100 lira eksik. "Patron hayırdır?" diyorsunuz, "Kusura bakma, dün yankesiciye çarpıldım, onu kestim senden," diyor. E bunu bakkal yapınca ruh hastası oluyor, patron yapınca arkasından sövülüyor ama elektrik şirketi yapınca milyonlarca insan bir şey yapamıyoruz, tek tek mahkemeye vermemiz gerekiyor.

Bankaların çaktırmadan işlem bedeli almayı planladığı beş yeni şey

1. Bankamatik katılım payı: Bankamatiklerin harcadığı toplam elektrik masrafının bankada hesabı olan tüm müşterilere bölüştürülüp ikiye çarpılması sonucu bulunur. E bankamatik su yakmıyor, banka da amme hizmeti yapmıyor.

2. Kıdem tazminatı katkı fonu: Bankanın o yıl işten çıkardığı memurlarının kıdem tazminatları tutarı tüm müşterilere bölüştürülür, çıkan sonuca 22 lira eklenir.

3. Sıra numarası bedeli: Şubelerde sıra numarası veren makinalardan alınacak normal sıra numarası 2, öncelikli sıra numarası 5, süper sıra numarası (sizden önce kim gelmiş olursa olsun, sıradaki sizsiniz) 10 lira olarak ücretlendirilir.

4. Güvenlik hizmetleri bedeli: Banka müşterilerinin isteyenlerin yıllık 50 lira olarak alınır. Ödemek istemeyenlerin hesabından da 50 lira alınır zira güvenlik hizmeti bedeli ödemedikleri için hesapları güvende değildir.

5. Temsil tazminatı: Neticede banka, çalışanlarına temsil tazminatı adı altında, iyi giyinmeleri, müşteriye güzel gözükmeleri için para vermektedir. Bu harcamca müşterinin göz zevki için yapıldığından elbette ki tutarının müşteriden alınması normaldir. Bankanın kendi kafasına göre ücretlendirilir.

Bahar temizliği yaparken, çok eski bir kitabımı buldum. Bu kitabı başından sonuna ezberlemiştim.

Ayrıca Dawson's Creek dizisinin de hastasıyım.

Ailece tatile çıktık. Çok heyecanlıydım çünkü minicik de olsa Dawson's Creek'deki gibi bir şeyler yaşam ihtimalim vardı.

Siz daha on sekiz değilsiniz di mi kızlar? Akşam sahile gelin ben size içki alırım. Burada da ben Ozan...

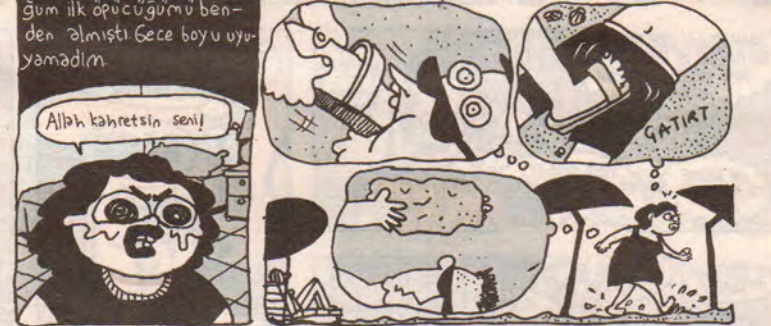

Gece oldu. On sekiz yaşındaki Ozan bize bardan içkiler alıp getirdi. Bira üstüne tekile, üstüne viski içip, bütün kızlar sarhoş olduk.

Hakkında ne hayaller kurdum ilk öpücüğümü ben-den almıştı. Gece boyu uyuyamadım.

Sabah kafamda intikam planlarımla sahile indim.

Bir türlü cesaretimi toplayıp harekete geçemiyordum. O ise Türk filmlerindeki kötü adam gururuyla ortalıkta göğsünü gere gere bacaklarını ayıra ayıra sahilde geziyordu.

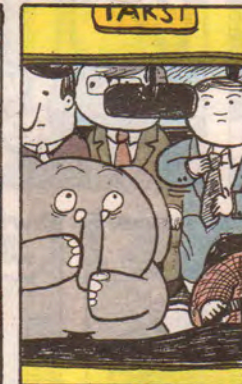
İlahi adajet mi yoksa denizler tanrısı poseidon mu bilmiyorum ama birisi Ozan'ın güünden sortunu almış...

On sekiz yaşındaki Ozan, ortamda öyle bir gerginlik sebebiymiş ki ertesi gün kampı terk edisiyle bütün oğlanlara bir rahatlık gelmişti.

soğuk su sebebiyle büzüşmekten neredeyse 'yok ol-muş'unu bütün kızlara göstermişti.

Yaşından ötürü mu ne artık hiç öpüşmüyorum. İyi ki o zamanlar bol bol öpüşmüştük.

"sarhoşu durgun"

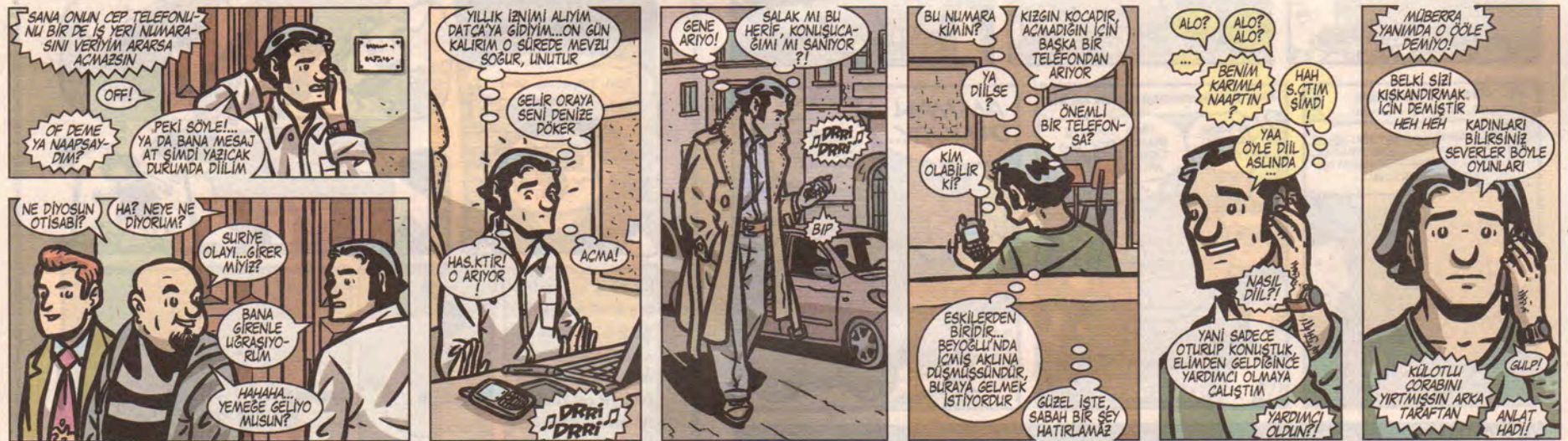
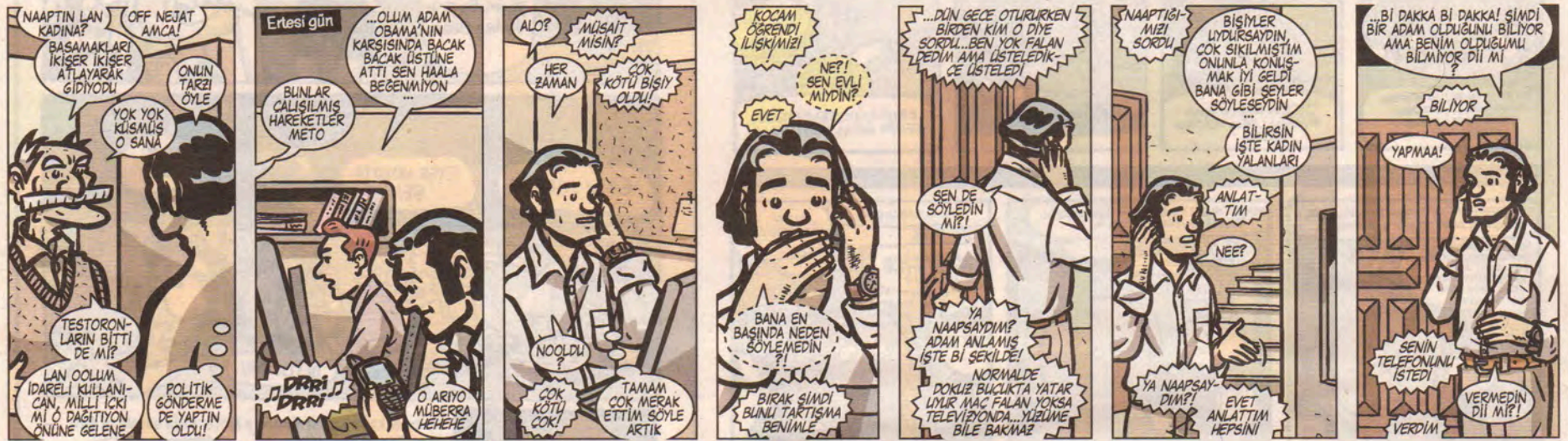
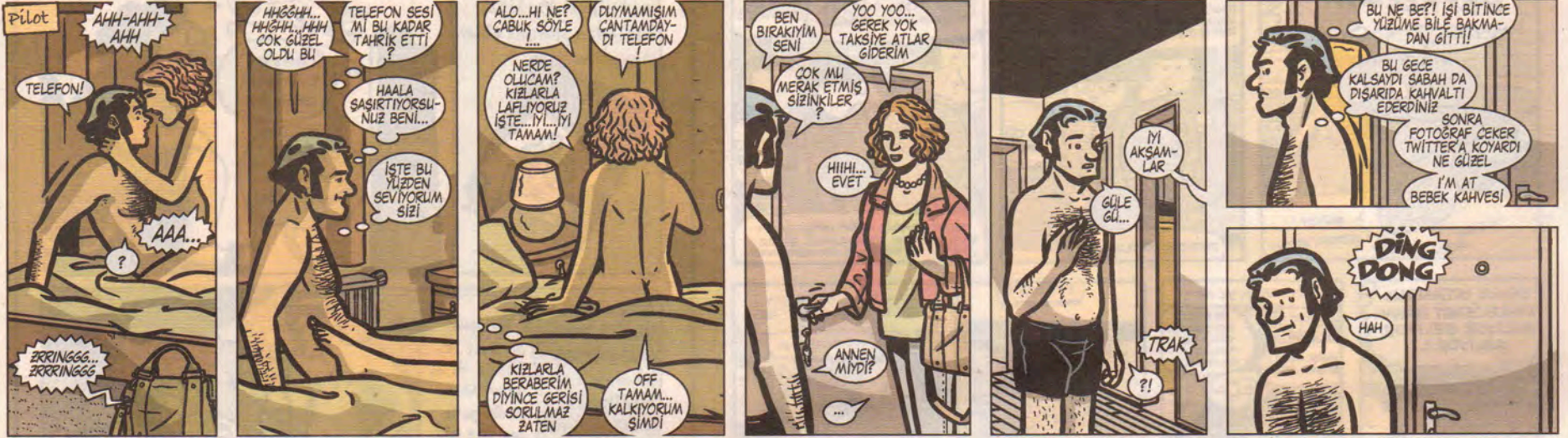
"pismanlıklar"

OTISABI®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

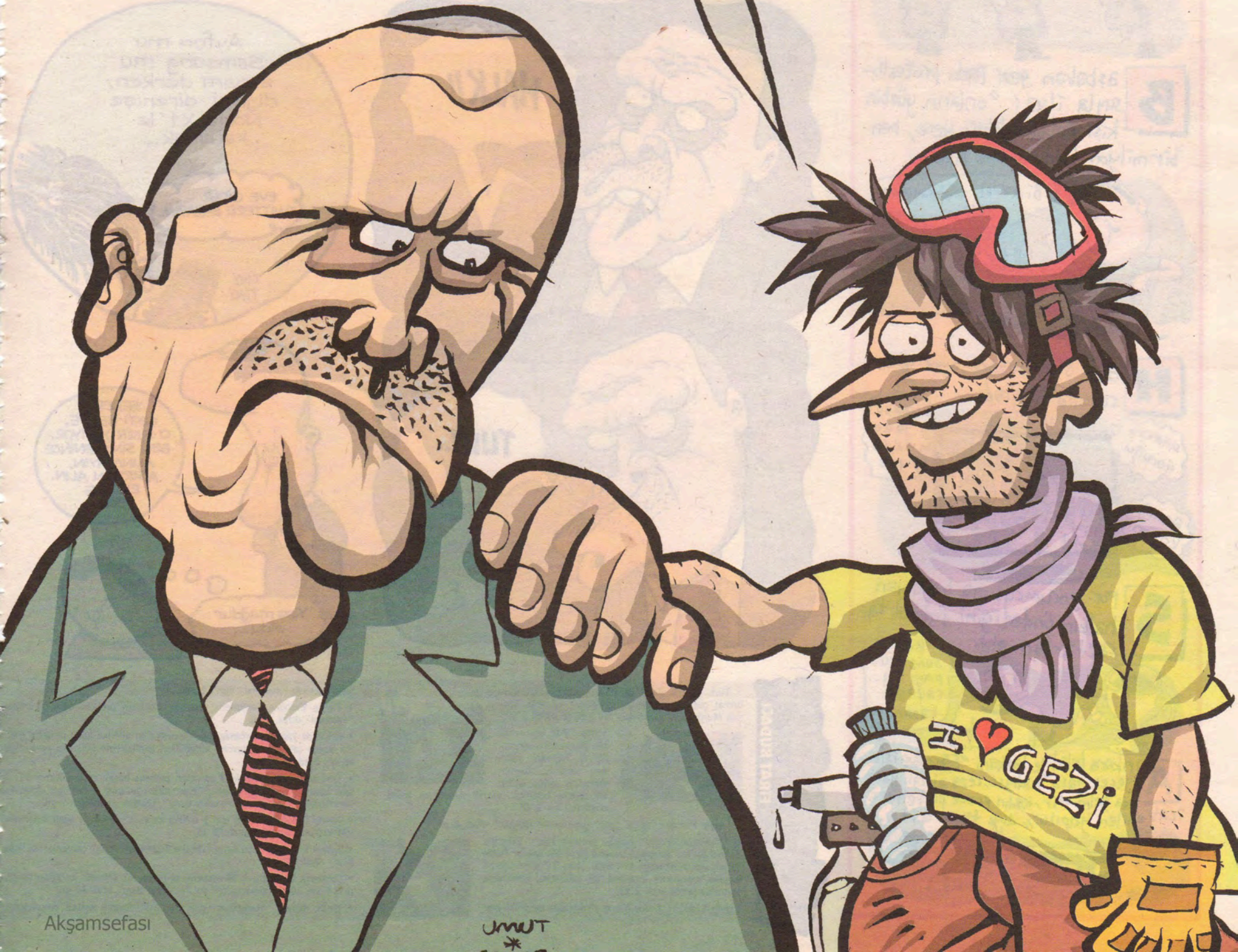
Düzenli seks garantisi her çifti o malum deftere imza atmaya teşvik eder. İlk defa uçağa binmek gibi heyecan vericidir. Ama bulutların üzerindeki seyahat kısa sürer. Uçak bu hızlı gider çünkü. Ve hiç yüzünü görmediğin pilotu ararsın, tekrar uçursun diye.

UYKUSUZ

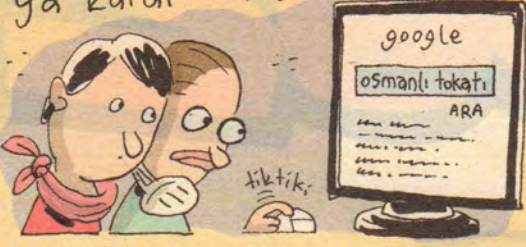
www.uykusuzdergi.com

Bİ KERE DE SENİN DEDİĞİN
OLMASIN BE BAŞBAKANIM,
BİZİM DEDİĞİMİZ YILLARDIR
OLMUYOR... RAHAT OL PAMPA...

UYUYUN LAN

Halk, hükümetin anlayacağı dilden konuşmaya karar verdi..

Basının üç maymunu oynadığı Gezi Parkı olaylarında, sosyal medya, büyük medya kuruluşlarına çok da ihtiyas olmadığını gösterdi..

Başbakan Gezi Parkı protestosuyla ilgili "onların yüzbin kişi doldurdıkları yere, ben bir milyon doldururum" dedi..

Halk sınırlenince, spor yorumcusuna bağladı..

Spor yorumcusuna bağlayan halkın önderliğini futbol taraftarları aldı..

Ankara belediye başkanı "Eğer su işleyecek yaşa geldiyse, ceza alacak yaşa da gelmiştir, kadın çocuk farketmez, icab edilen yapılır," diye tivit attı..

annem kürt ve sünni... babam türk ve alevi... karım inançlı, ben ateistim. o namazını kılar, ben rakımı içerim...

NE İSTİYOSUN LAN BENDEN ?!

FIRAT BUDACI

- Türk Böbrek Vakfı gönüllüleri, tuzun zararlarına dikkat çekmek için gerçekleştirdikleri eylemde, Taksim Meydanı'na getirdikleri dev tuzluğu döveli 1 yıl,
- Kon TV'de yayınlanan bir programda sunucu, "Çiftçi halinden memnun," deyince, program konukları ayağa kalkıp bir dakika boyunca susarak sunucunun halini protesto edeli 1 yıl...
- Tayyip Erdoğan, "açlık grevi" yapanlara "marjinal" diyeli 1 yıl,
- "Muhteşem Yüzyıl" dizisini protesto etmek amacıyla Kanuni Sultan Süleyman kılıfına giren bir Saadet Partisi, tok sesiyle okuduğu fermanla, Show TV yöneticilerini kanalın antenlerini kırmakla ve kafalarını televizyona sokmakla tehdit edeli 2 yıl...

Tayyip Erdoğan, Kuzey Kıbrıs ziyaretinde kendisini pro-

- testo edenlere "marjinal" diyeli 2 yıl...
- Tayyip Erdoğan, rektörlerle yapacağı toplantıyı protesto eden öğrencilerle "marjinal" diyeli 3 yıl,
- Artvin'de yapılmı planlanan hidroelektrik santrallerine karşı protesto gösterisi yapan çevrecilere, çevreyi kirlittikleri gerekçesiyle 500 lira para cezası verili 3 yıl,
- Trabzonspor'un aldığı kötü sonuçları protesto etmek isteyen Kuzey TV, saat boyunca ekran karartarak, "Evet sizleri protesto etmek için ekranı karartıyoruz. Nasıl mutlu musunuz bari?" mesajını yayınladı 7 yıl,
- Tayyip Erdoğan, "Barış için 1 dakika karanlık" eylemine vakit bulamamak için katılmadığını açıkladı 10 yıl,
- Tayyip Erdoğan, iş bırakma eylemine hazırlanan sağlık çalışanlarına "marjinal" diyeli 10 yıl...
- Çukurova Üniversitesi, öğrencilerin ve personelin protesto ihtiyacını karşılamak üzere 1000 kişi kapasiteli bir "protesto alanı" açılı 10 yıl,
- Çevik Kuvvet, "Kahrolsun insan hakları!" sloganı atarak protestocu-

OH LAN, KUZENLERLE
YEMEKTEYİZ DEMekten
EBEM S.KILMIŞTI...

DİREN GEZİ PARKI!

Gezi Parkı'ndaki ağaçlar nedeniyle başlayan eylemler tüm yurda yayılırken orman ve milli parkların imara açılması gündemde.

MİRASYEDİ

EĞER BİRİKEN BORÇLARINIZI İVEDİLİKLE ÖDEMEZSEK MALİ VAZİYETİNİZ FEVKALADE FENA OLACAK MİSYO TAYYIP, ÇOK ACIL NAKDE İHTİYACIMIZ VAR...

SU KAYNAKLARINI SATIP ÖDE ETSE... SU KAYNAKLARINI HALİHAZIRDA SATMIŞ HALDENİZ...

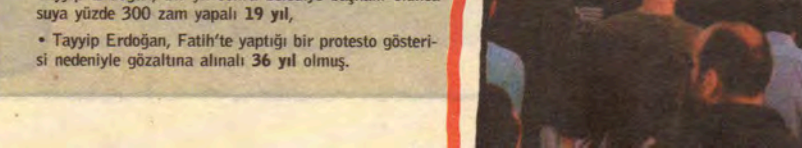
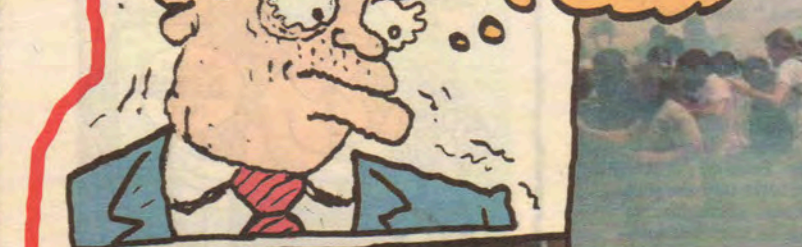
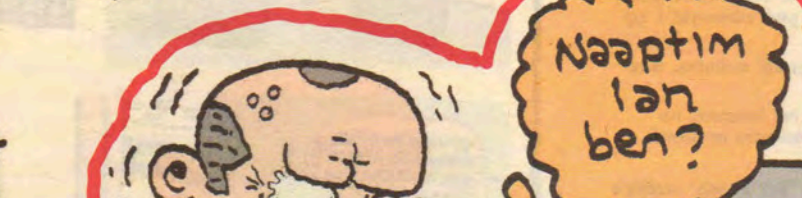
O ZAMAN SANAYİ TESİSLERİNİ SAT... ONLARI DAHA BAVELDEN SATMIŞTIK...

BUL BİZEYLER SAT... BENİ MEŞGUL ETME...

EEM... MİLLİ PARKLAR?... MİLLİ PARKLAR HALA DURLUO MU? SAT GİTSİN!

Bursa'da "parasız eğitim" eyleminde "Ampul Tayyip" sloganı atan lise öğrencilerine dava açıldı, polisler öğrencilerin evine giderek "Başbakanımızı sevmiyor musunuz?" diye sordu.

Çapulcu'nun göz yaşları...

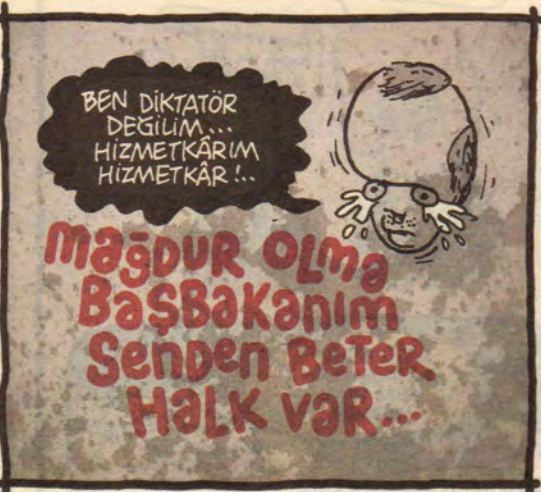
MINİ TEST TAYYIP'İNİZ DİKTATÖR MÜ?

- 1 Tayyip'iniz başa nasıl geldi?**
 - a) Sandıkla geldi
 - b) Sandıkla geldi, anca sandıkla gidecek
 - c) Sandıkla geldi, tepemize bindi
- 2 Tayyip'iniz şikayetçi vatandaş ne diyor?**
 - a) "Derdin nedir evladım?"
 - b) "Ananı da al git!"
 - c) "Hay babayın çarkınal.."
- 3 Tayyip'iniz devlet şiddeti olaylarında nasıl davranıyor?**
 - a) Özür dileyip sorumluları yargıya sevk ediyor
 - b) "Ben yapmadım o yaptı" diyor
 - c) "Aaa kuşa bak" diyerek havayı gösteriyor
- 4 Tayyip'iniz toplumsal gerginliklerde nasıl davranıyor?**
 - a) Tarafları itidale davet ediyor
 - b) Taraflara "Yiğin birbirinizi" diyor
 - c) Taraf tutuyor
- 5 Tayyip'iniz cinsel konularda ne diyor?**
 - a) "En az üç posta"
 - b) "En az üç çocuk"
 - c) "En az üç normal doğum"
- 6 Tayyip'iniz basın temsilcilerine ne söylüyor?**
 - a) "Lütfen sorulannızı alayım"
 - b) "Lütfen ihale teklifinizi alayım"
 - c) "Lütfen savunmanızı alayım"

A'lar çoğunlukta
Tayyip'iniz demokrat bir yönetici. Ona derdini anlatabilir ve probleminizin çözümlerini sağlayabilirsiniz.

B'ler çoğunlukta
Tayyip'iniz totaliter bir yönetici. Kendisine dert anlatmak devreye hendek atlatmaktan zor.

C'ler çoğunlukta
Tayyip'iniz bir diktatör. Geçmiş olsun.

MAĞDUR OLMA BAŞBAKANIM SENDEN BETER HALK VAR...

protesto edeli 10 yıl,

- Mekke'deki Ecyad Kalesi'nin yıkılması üzerine Suudi Arabistan'a karşı protesto kampanyası başlatan Kültür Bakanlığı'na, "Türk hacıların Kâbe'yi tavaf ederken oturma eylemi yapması" önerisi geledi 11 yıl,
- İsveçli sanatçı Lars Vilks'in (bir eserinin sansürlenmesini protesto etmek amacıyla) internete kurduğu sanal ülke "Ladonya"ya 3000 bin civarında Pakistanlı vatandaşlık başvurusunda bulunalı 11 yıl...
- Sanatçı Wolfgang Flatz, hayvanlara kötü muameleyi protesto etmek için derisi yüzülmüş 500 kilogram bir dana'yı helikopterden aşağı attıktan sonra, "Et adını verdiğim bu gösteri insanları düşünürmeye yöneliktir," diydii 12 yıl...
- DYP'nin kuruluş yıldönümünde sahne alan ANAP Sanat Komisyonu üyesi Aha Tuğba, yuhalanarak protesto edilince, "Ben sanatçıyım, sanatçının partisi olmaz. En büyük Allah başka büyük yok," diydii 12 yıl...

"Ben Hakk'ım" sözü, Mansur'un dudağında nardı; 'ben Allah'ım' sözüyse Firavun'un dudağında yalandı."
Mevlana, Mesnevi'den

• Tüm mücadelelerimiz barış için, barış içinde hayat için olmalı. Rakı kadehi ve ayran bardağı, barış için tokuşturulmalı. Şiddetin her türüne sonsuz hayır!
• Liberalizm ciladır, faşizmin üstündeki süstür. Bu son hafta, bunu hepimize bir kez daha öğretti...

• Başbakan, bir numaralı kışkırtıcı. Kıbrı başına bela oldu nihayetinde. Ne ayıp şey "Yüzde elli evde zor tutuyorum" demek. Güvenliğimizden sorumlu adam, hepimizi tehdit ediyor. Hem de ne için, Taksim'in göbeğindeki halkın yeşil alanını yerli-yabancı zenginlere sunabilmek için. Kesinlikle şaşırmsı; bi operadan bahsediy-o, bi camii diyo, sonra otel diyo. Galiba, Taksim'e "Recep Camii, Tayyip Operası ve Erdoğan Otel" yapmayı geçirio kafasından!..

• Polisi sevmiyorum, ama "eli sopalı" tosuncuklarını hiç sevmiyorum. Erdoğan'ı da sevmiyorum ama "eli mikrofona" Altaylı'yı hiç sevmiyorum. Bir insan bu kadar yancılığı kendine nasıl layık görür? "O iki ayaş dediğiniz Atatürk ile İnönü mü" diye bile sormadı. "Onlar gazidir, yurt savunmasında savaştlar, reva midir?" diymedi. Bu eylemde Göztepe ile Karşıyaka bile kenetlendi, bi tek Fatih, Altaylı!.. (Altaylı kardeşlerim lütfen bana darılmasınlar.)

• Soruyor Altaylı, "Ayda yılda iki kadeh içen de mi alkoliktir?" "Evet alkoliktir" buyuruyor Başbakan... E, senin bu yaptığını anca sarhoş yapar, içen de en fazla bu kadar saçmalar. Kime niye kızyosun?

• Çapulcu olmaktan kıvanç duyuyorum. Birilerine yağcılık, yancılık yapmaktansa, insanların artı değerini servete çeviren sermaye canlısı olmaktansa, komisyonculuk yapmaktansa, kitleleri mahveden kapitalist çarkın parçası, vidası olmaktansa, vahşi talancı-neo girişimci kimlikleri taşımaktansa, faiz kovalamaktansa, ÇAPULCU olmak bin kere evladır. Yok malımız mülkümüz, çapulcuuz, ezelden tahtacıyız, milyonların milyonda biriyiz, bize yeter. İnsanız, mahlukların güzeliyiz, yeter.

• Halk TV iyi güzel de, reklamından illallah geldi. Tüy dökücü, horlama azaltıcı ürün içinde kaldık. Horbit nedir be arkadaşım? Yetmez gibi, son gece bi de Hasan Cemal ve Ahmet Altan'ın Nazi kampındaki Yahudiler gibi gösterildiği bi tuhaf imajlara denk geldim, onlar ne öyle? Gene de CNNTürk'ün şaşırmsı penguen ruhlularına göre ne kadar halkın, gerçeğin yanındasınız, tebrikler...

• Metrodaki genç kızın n'aptığından sana ne hafız? Babası mısın, dayısı mısın? Sen o kızın ahlakına değil, özgürlüğüne kızyosun. İstiyosun ki o kız, senin iradenle çocuk yaşında kapansın, günü gelince görücüye mörücüye ver, kendi hayatını değil, senin tasarladığın hayatı yaşasın. Ayıptır böyle bir müdahaleci faşizm...

• Arınç'ın düğünü simge: Yetkililer ve seçkinler ve yancıları güzel güzel "düşün kafası" yaşarken, "çapulcu halk" huzurlarını bozuverdi...

• Allah rahmet eylesin Antakya'da darpedilerek hunharca öldürülen Abdullah Cömert'e. Faşizm, tarihte nice benzeri olduğu gibi acımadan kıydı gencecik çocuklara... Bizim Abdullah'ımız sensin Cömert, nur içinde yat...

• Helal olsun sana Ali İhsan Varol... Yaşa varol... Kelime denen nesnenin Oyun'dan ibaret olmadığını gösterdin şanlı yancılara...

• Emperyalizme karşı savaşmış, dünya tarihine, mazlum halkların geleceğine yön vermiş insanlara söyleyeceğin tek söz "ayyaş" mıdır a kelime hazinesi dar kafa? Ahmet Haşim, tüm zamanların en büyük şairi, esrar da kullanırdı, "keş" midir şimdi onun arkasından söylenecek söz? Fikret Mualla, bir büyük ressamdı, onun alkolik oluşu mudur o kıt aklına ilk gelecek olan? Ayıptır ayıp, vallahi ayıp...

• Şiddet, yeni şiddetleri doğurur. N'olursa olsun, "geldikleri gibi gitsinler." Seçim sandığıyla...

• 50. Ölüm yıldönümünde, aziz halkının isyanı, dahi şairimiz Nazım Hikmet'in ruhunu şadettmiştir... Sevdalımız komünist ve dizeleri haklı çıkacaktır: "ve elbette ki sevgilim elbet / dolaşacaktır elini kolunu sallaya sallaya / dolaşacaktır en şanlı elbisesiyle: / işçi tulumuyla / bu güzelim memlekette hürriyet."

• Yapay parlamenterleriniz bi yere kadar. Halkın içtiği çay, yediği makarna. Bize ne lan sizin ekonomik büyümenizden?!

• Macera Yarımadası Survivor! Kibirli, zalim, zengin ünlüler ve her kesimden, her cinsten, her takımdan gönüllüler. "Halk" adlı bilge, ne derse, gönünden ne geçerse o olacak...

• Bu arada, geçen hafta bir cümlede hata vardı. "Ankara'da 'Sex Pistols' rozetiyle herbere giden arkadaşımıza çırak 'Abi delegemisiniz?' diye sormuş." Rozet yerine rezalet yazılınca kayıp gitmiş anlam...

• Eylem için Gezi Parkı'na 28 Mayıs 2013 Salı gecesi geldim, şenlikli bir direnişten, coşkulu bir doğa sevgisinden başka bir amacımız yoktu. Anılarımızı sahip çıktığımız. Kısa bir konuşma yaptım, sevgilimle ilk kez bu parkta öpüştüğümü anlattım, İstanbul gibi şehri rantıyıcı tüccarların değil, dahilerin yönetmesi gerektiğini söyledim. "Fatih bile önceden İstanbullu olmağı halde, bu şehre bu kadar sevdalanmışken, İstanbullu geçinen yetkili zevat nasıl böyle gaddar davranır bu şehre?" dedim. Ertesi gün ve sonraki gün gene parktaydım. Bir doğa direnişinden, insan şenliğinden başka bir hava yoktu. Ne olduysa saldırıyla başladı. Çadırları yaktlar, insanlara gaz sıkıtlar, yaşananlar tam anlamıyla faşizmdi. Tüm olayların, sokaktaki şiddetin sebebi, polise bu vandallığı emredenler. Cuma günü parka yaklaştırmadılar, defalarca gaz yedik, kendi parkımızı bizden esirgedi tosuncuklar. Ve Cumartesi, Gezi Parkı yeniden halkına kavuştu... (Şu an parkta kütüphane bile var.)

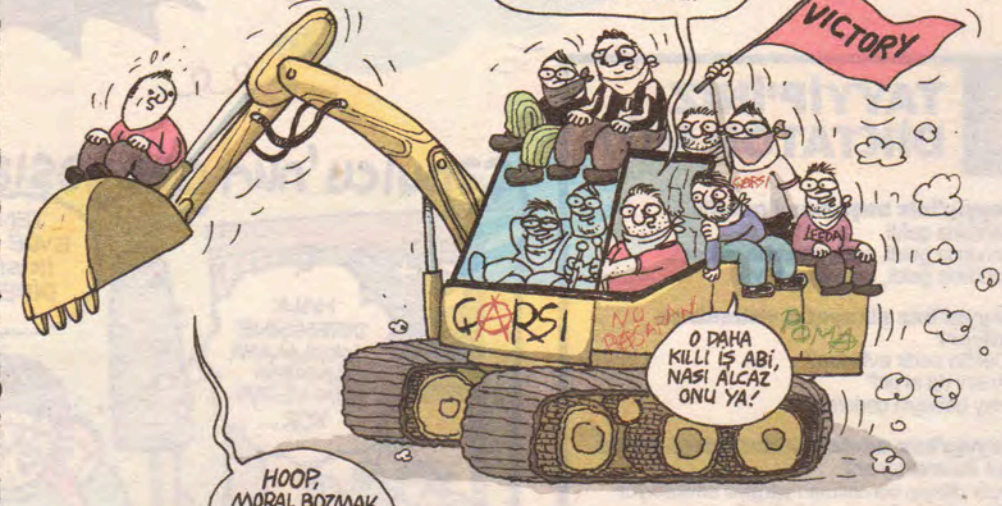
• Pazar gecesi, Dolmabahçe'deydik. Caminin yaralı eylemliler için revire çevrildiğine tanık oldum, bu kez gazdan değil, hissiyattan yaşırdı gözlerim. Ve kepceyi ele geçiren eylemcilere de tanık oldum; faşizme karşı, her zaman Çarşı! Avm'ye Mvm'ye gerek yok, Çarşı hepimize yeter. Siyah-beyazımdan kıvanç duyuyorum.

• Cumartesi gecesi, Beyoğlu. Bayrağı pelerin yapmış bir adam, elindeki boş bira şişelerini, tek tek, harap hale getirilmiş Saray Muhallebisi'ne fırlatıyor, kalabalık da adamı görüntülüyordu. Vallahi Fellini filmleri gibiydi...

• Bu yazı 4 Haziran 2013 Salı günü, 18.45-20.20 saatleri arasında Taksim Gezi Parkı'nda yazıldı...

cihan ceylan

Normal şartlar altında, her hafta olduğu gibi yazmam gerekiyordu. Ama bu hafta dostlarım, kardeşlerim, abilerim, ablalarım... Bu hafta siz bir tarih yazdınız, ben ne yazabilirim ki? Üstelik günler boyunca sadece tarihin sayfalarına değil; internete, sokaklara, panolara ve hatta oturduğum apartmanın kapısına da yazdınız! Bu hafta da ben sizi okudum işte. Hem de uyanık kaldığım her saat, her dakika. İnternette, sokaklarda, sloganlarınızda.

Dergiden eve, evden dergiye bir şekilde gitmeye çalışırken gördüm sizi. Kiminiz süt ikram etti alıp yüzüme sürmem için; kiminiz uyardı, gideceğim yere hangi sokaklardan gitmem gerektiğine dair. Yalnız Uykusuz okurları mı? Başkaları da vardı elbette. Uzaktan tanıdığım, İstiklâl'in belki de hiçbir siyasete inancı kalmamış, sizinle ve bir

bardak içkiyle hayatını geçiren gece insanları, yıllar öncesinden tanıdığım Abdullah Sokak metalcileri, punkları, Tarlabası'nın oradan sökülüp atılmak istenen sakinleri, bazen kapıma sipariş getiren motosikletli kurye, şimdiye kadar çıkardıkları gürültüye biraz bozulduğum maçlardan önce Nevzade'de toplanan taraftarlar, her balkona çıktığımda cam kenarında beklerken gördüğüm karşı apartmanda oturan evinden hiç çıkmayan yaşlı teyze, bazen caddede yürürken anket doldurmamı ya da bağış yapmamı isteyenler, yalnız metroda, otobüste karşılaştığım, her sabah işine giden işçiler, beyaz yakalılar...

Ve daha önce hiç görmediklerim, tanımadıklarım... Biber gazının üzerine güle oynaya giden gencecik liseliler, "Sis atma!" "ACAB" falan dediklerinde ne dediklerini anlamak için araştırma yapmak zorunda kaldığım insanlar, Beyoğlu'na sinemaya gelmiş gibi duran çiftler, teyzeler, amcalar... Aranızdan düşeni kaldırdınız, gözü yaşarana yardım ettiniz, nefesi daralanı taşıdınız bir an için bile yardımlaşmadan, dayanışmadan geri durmadınız.

Aramızda kalsın da; gözümü yaşartan

sadece biber gazı değildi ki benim...

Eh, "İçecekse evinde iç," "Sevgiline sarılacaksa evinde sarıl," "Yazacaksa evde günlüğüne yaz kimseye gösterme," diye diye "Gösteri yapacaksan evinde yap, ağaç istiyorsan evine ek," noktasına gelince, iş bir yerden patlıyormuş demek ki.

Günlerdir, olup biteni izlerken aklımda Süleyman Demirel'in yıllar evvel duyduğum bir sözü vardı: "Kediye köşeye sıkıştırdıysan, kaçması için de bir yer bırakacaksın, yoksa tırmalar," demişti kendisi. Artık ne maksatla söylemişti bilmiyorum ama doğru bir sözmüş anlaşılan.

Tırmaladı çünkü.

Normal şartlar altında nedir ne değildir, uzun uzun tartışılır. Ama bu **olağanüstü şartlar altında**, devleti temsil eden insanların arka arkaya ekranlara çıkıp hem göstericilerin taleplerinin haklı olduğunu ifade etmeleri hem de bugün itibarıyla hâlâ anlamlı bir geri adım atmamaları bütün bir ülkenin halkıyla, bakanlarıyla, belediye başkanlarıyla sadece tek bir kişiyi ikna etmeye çalıştığının açık bir ispatıdır. Ve tek bir kişinin, kendince güzel bulduğu bir proje uğruna Taksim Meydanı'nın

nefes alan tek parkını çirkin bir saksıya çevirmek için polislerle atmosferdeki gaz dengesini değiştirecek kadar gaz sıkırtması akıl alırsaydı şey değildir. Ama neyse ki Türkiye'de, bu tek bir insanın inadının üstesinden gelecek demokratik bir akıl, geç de olsa ortaya çıkmış ve halka bir bayram yaşatmıştır.

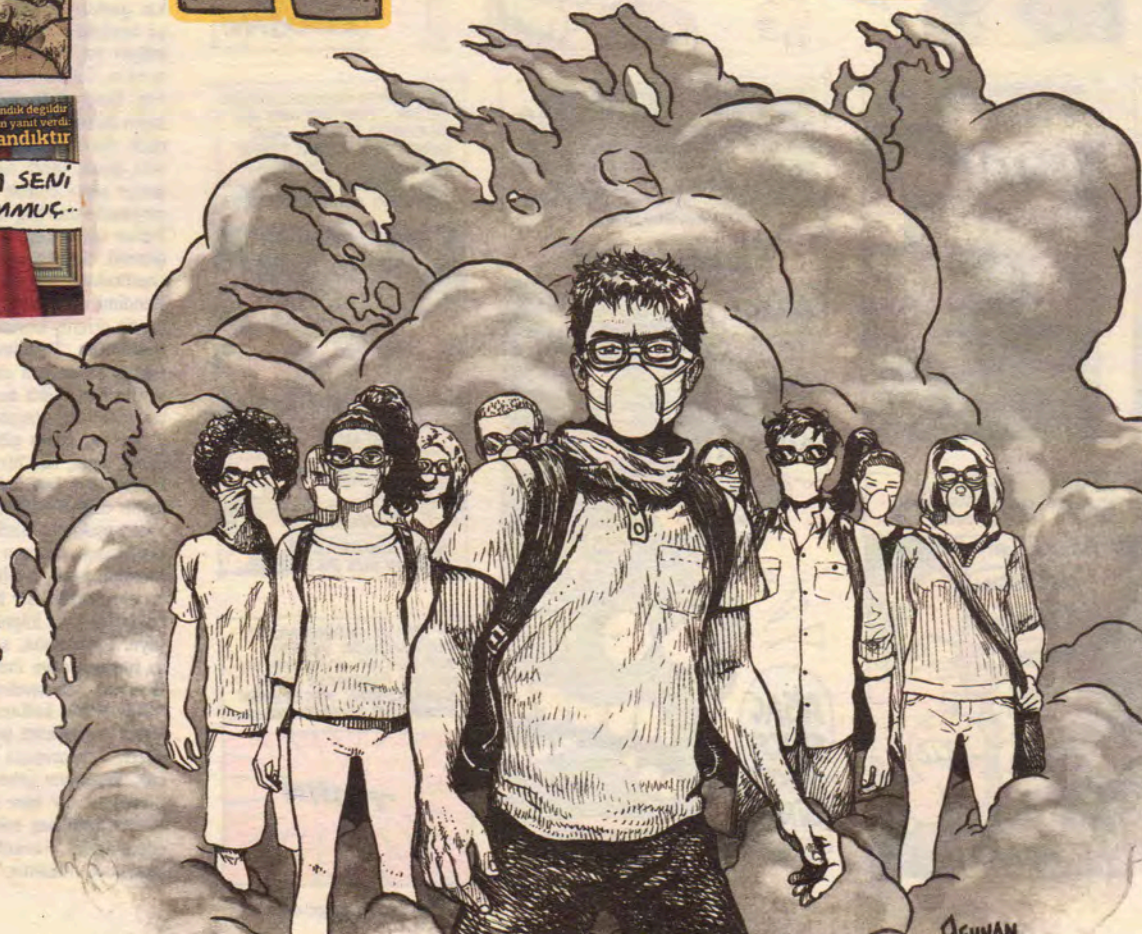
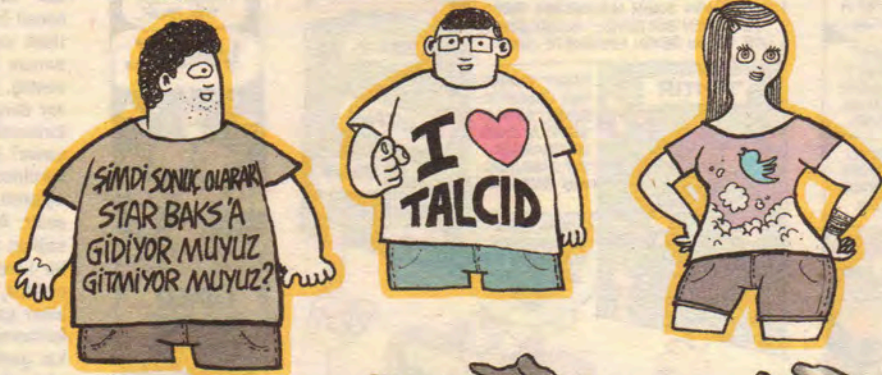
Normal şartlar altında arkadaşlar sağcısından solcusuna, anarşistinden liberaline, LGBT bireylerinden ulusalcılara, Müslümanlara, azınlıklara toplumun resmen her kesiminden insanın bir araya geldiği bir kitlesel hareket, her tür kıskırtmaya açık durumdur. Ama Türkiye'de akla hayale gelmeyecek unsurların bir arada bulunduğu bir hareket hiçbir kıskırtmaya prim vermeden, kendi içinde kavgaya etmeden; küskünlüklerini, anlaşmazlıklarını ve uzlaşmaz çelişkilerini bir yana bırakarak belki de tüm dünyaya örnek olmayı başarabilmiştir.

Ve **normal şartlar altında** her hafta bu köşeyi yazarken içim daralır, derlediğim haberler fenalık getirirdi ama bu hafta, üstelik yazıya oturan kadar boğaz köprüsünün halatları kadar gerilmişken, son gelen umut dolu haberlerle su gibi aktı geçti...

Barış UYGUR

Tayyip Erdoğan, eylemler sırasında Kuzey Afrika seyahatine çıktı.

GEZİ PARKI DİRENİŞİNDE PEK ÇOK YARATICI SLOGAN KULLANILDI: "TAYYİP" "RECEP TAYYİP GAZDOĞAN" "KÜLTÜREL TAYYİP"

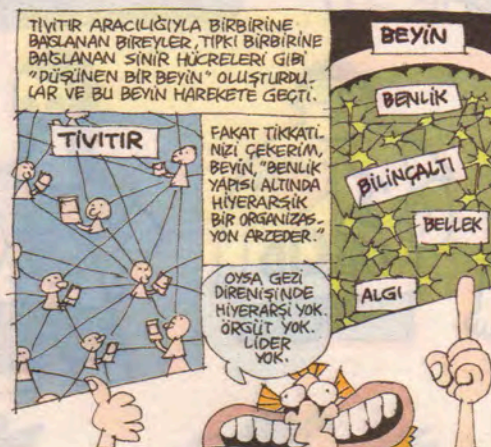
BİZ O LAFLARI ATLATTIK SOSYAL BİRİKİMİ PATLATTIK!

GEZİ'DE

KESİN LAN BUNLARIN HEPSİNİ!

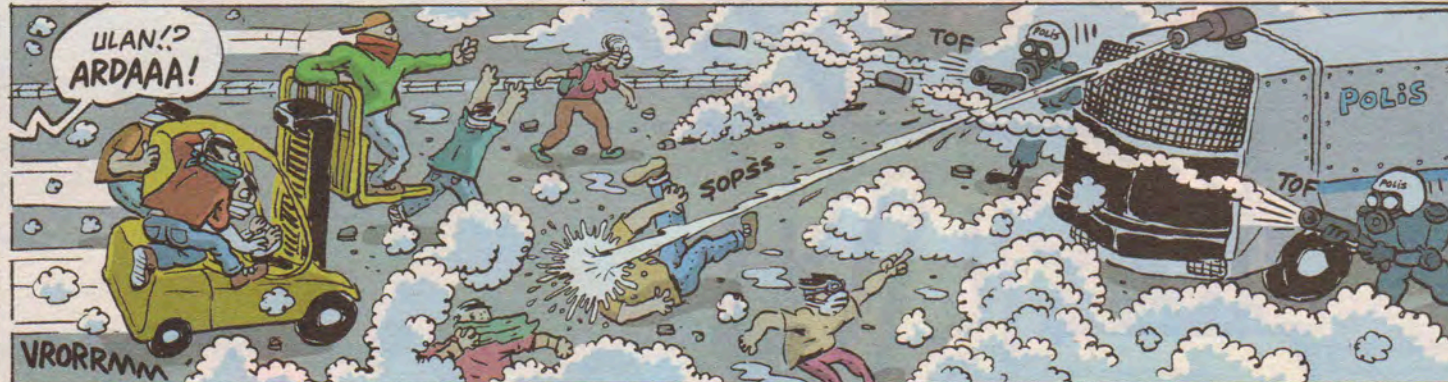
NİYE YAA!

ÇÜNKÜ HEPSİNİ GİTİME SOKULAM

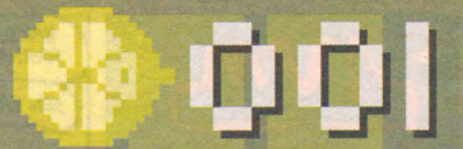

BEN ALPAY ERDEM

Merhaba. Direnişin başladığı ilk gün Beşiktaş'taydım. Döner ekmek yiyiyor, (eveet "yiyiyor"), çay içiyordum. Döner ekmek yiyiyor çay içiyordum (hızlı). Taksim'de bir radyo programına davetli idim. Sonra şöyle biraz twitter'a bakayım dedim, "ula noli, Taksim'de çok acayip şeyler olıy". Gezi Parkı'nda belki de dünyanın en barışçıl eylemine Toma'larla, coplarla, biber gazlarıyla müdahalede bulunulmuş, ve ortalık bir anda savaş alanına dönmüş. Daha sonrası hepimizin malumu. Bu malumlarla ilgili birkaç bir şey söylemek istiyorum. Bir kere sosyal medyayı kullanmayan insanların Gezi Parkı'nda, hatta ülkede neler olduğundan uzunca bir süre haberi olmadı. Medya ölümüne sustu. Ölümüne ama. Yani böyle bir susma yoktur. Bir iki televizyon kanalı, birkaç gazete hariç dünyanın en büyük susması içine girdiler. Medyanın cenaze namazı hep beraber kılındı. Yemin ediyorum. Sonra bir hortlama oldu ama dur bakalım. Ve direnişte çok acayip şeyler oldu. Bu arada resmen zorla direndirtiyorlar insanı. Kesmeycen arkadaşım. Ağacı kesmeycen. Ağaç dedim mi kırmızı noktayı çekmek zorundayız. Bardağı taşımak zorundayız. Yemin ediyorum. (-fakat Alpay bey, toplumsal yazı yazacağım diye kaskatı oldunuz, hayır biz sizi biliyoruz, boşbeleş yazıların en büyük dünyada üçyüz beşyüz ustası varsa onlardan biri de sizsiniz, gerçekten, gerek yok.) Ama bir şey anlatıyorum, lütfen. Ne diyordum, ulan arkadaş, şu hayatta neye inandıysam yüzümü güldürdüm. Futbol'a inandım, direnişte, bu arada direnişmeyi çok seviyorum, yeri gelir apostrofla da ayırırm, hatta istersem apostrofu da apostrofla ayırırm, ama şu an için gerek görmüyorum, direnişte Çarşı grubunun başı çektiği, Galatasaray, Fenerbahçe, Trabzonspor... dünyada hiç olmayacak bir şey, Karşıyaka-Göztepe taraftarlarının "kambarsız düğün olmaz" diyerek İzmir'den otobüslerle gelmeleriyle... yani futbol taraftarlarının polise karşı mukavemetinde daha önceden idmanlı olmaları sebebiyle, bu arada cümle de cümlelikten çıktı, geri dönüp toparlayamam da... ama bence ne demek istediğim anlaşıldı. Yemin ediyorum. Namaz kılanların başında nöbet tutan solcular gördük. Tencere tava sesleri ezan okunduğunda sustu, bitiminde tekrar başladı. Vuvuzela çıktı ortaya. Vuvuzela diyor. Sonra Başbakan çıktı ve "evlerinde zorla tuttuğumuz yüzde elli var" dedi. Yani "ağzınızı burnunuzu kıldırırım sizi" demeye getirdi. Ben şimdi düşünüyorum, ben oniki haneli bir apartmanda oturuyorum, bu hanelerden istatistik yaparsak altı hane Akp'ye oy vermiş. Böl apartmanı ikiye, benim demek ki karşı komşum Akp'ye oy vermiş. Demek ki benim karşı komşum şu anda evinde zor duruyor çıkıp gelip de benim ağzımı burnumu kırmamak için. Sayın Başbakan, bunu neden yapıyorsunuz? Bir de benim hayatta en korktuğum şey ağzıma vurulması. Gerçekten. Ya ağzıma vurulursa. O kadar ağlarım ki. Bir de bu "ben yaptım olacak" muhabbeti nedir. Ali Ağaoğlu gibi. Lütfen ama. Yalnız gerçekten sağlam direniş oldu. Bak yine "direniş". Sevdim hacı bir kere. Amcası-teyzesi, genci-yaşlısı, başörtülüşü-mini eteklisi, liselisi... en önemli şey liseli'dir, liseli diyor, biber gazına alışıp alışıp çıktı meydana. Hem de son kullanma tarihi geçmiş biber gazlarına ve hatta portakal gazlarına. Kimyasala sağlam doyuldu. Ne diyordum, şu hayatta neye inandıysam yüzümü güldürdüm. Allah biliyor ya, Facebook'u bir gün sevmem, Twitter'ı hep sevdim. Doğru kullanılırsa can olduğundan hep bahsettim. Olağanüstü doğru kullanıldı. Sonra başbakan vekili sayın Bülent Arınç çıktı, "isteseek twitter'ı kapatırız" dedi. Haydaa, hiç anlamamak, hiç ama, böyle bir şey olsa gerek. Halk zaten sizin ne isterseniz yapabileceğinize tepki olarak sokaklarda caddelerde parklarda meydanlarda. Hiç anlamamak böyle bir şey olsa gerek. Bence sayın Bülent Arınç koşu koşu Gezi Parkı'na gitmeli. Sadece on dakika yeter. Sadece on dakika. Şu çapulcularla bir on dakika. Yemin ediyorum on dakika. Kendimi durduramıyorum yine. Yemin ediyorum. Ve bu arada direniş boyunca da mizahın kralı yapıldı. Hep üzüldüm. Şu televizyonlardaki yarışmalara çıkıp eşek taklidi yapanlara şöyle bir uzaktan bakıp bakıp hep üzüldüm. "Biz bu adamlara neden ulaşamıyoruz, biz bu adamlara ulaşabilirsek şu anda bu adam eşek taklidi yapar mı, adam gibi mizah yapmaya çalışır, en azından dener bunu, suç bizde, bu adamlara ulaşamıyorsak suç bizde" diye hep üzüldüm. Direnişte gördüm ki, bakış açımı değiştirmeliyim. Eşek taklidi yapan adam zaten eşekmiş. Hadi biz ulaşamadık, Cem Yılmaz da mı ulaşamadı. Adamın kendi eşekmiş, boşuna üzülmüşüm. Mizahın kralı yapıldı kralı. Ölüm, ciddi yaranalmalar da olmayaydı. Bir boğazımızda yumru budur. Gazdan etkilenen kedi köpek kuşları da sormak lazım aslında sayın Başbakana, sayın Bülent Arınç'a. Ne diyordum, şu hayatta neye inandıysam yüzümü güldürdüm. The Beatles'ı hep sevdim. Son söz John Lennon'dan gelsin, "Olay şiddet kullanımına dönüşmeye başladığı zaman, sistemin oyununa geliyorsunuz demektir. Yerleşik düzen sizi kavgaya sokmak için kızdırmaya çalışacak, sakalınızı çekecek, yüzünüze fiske atacaktır. Çünkü siz bir kere şiddete başvurduktan sonra sizinle nasıl baş edeceklerini bilirler. Nasıl baş edeceklerini bilmedikleri tek şey, şiddet dışı eylemler ve mizahtır." Sevgilerimle.

GEZİ DEFFENCE VOL.2.

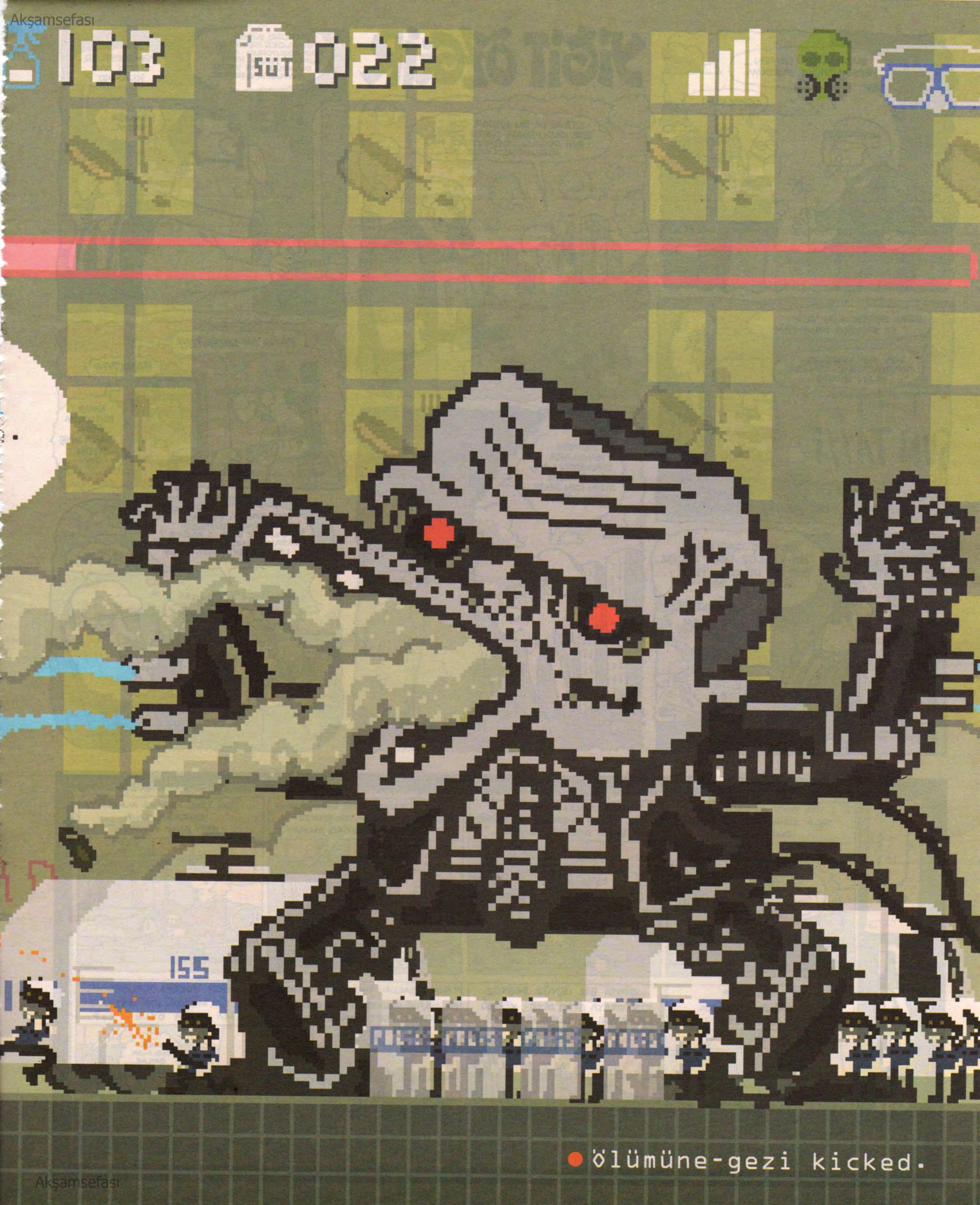
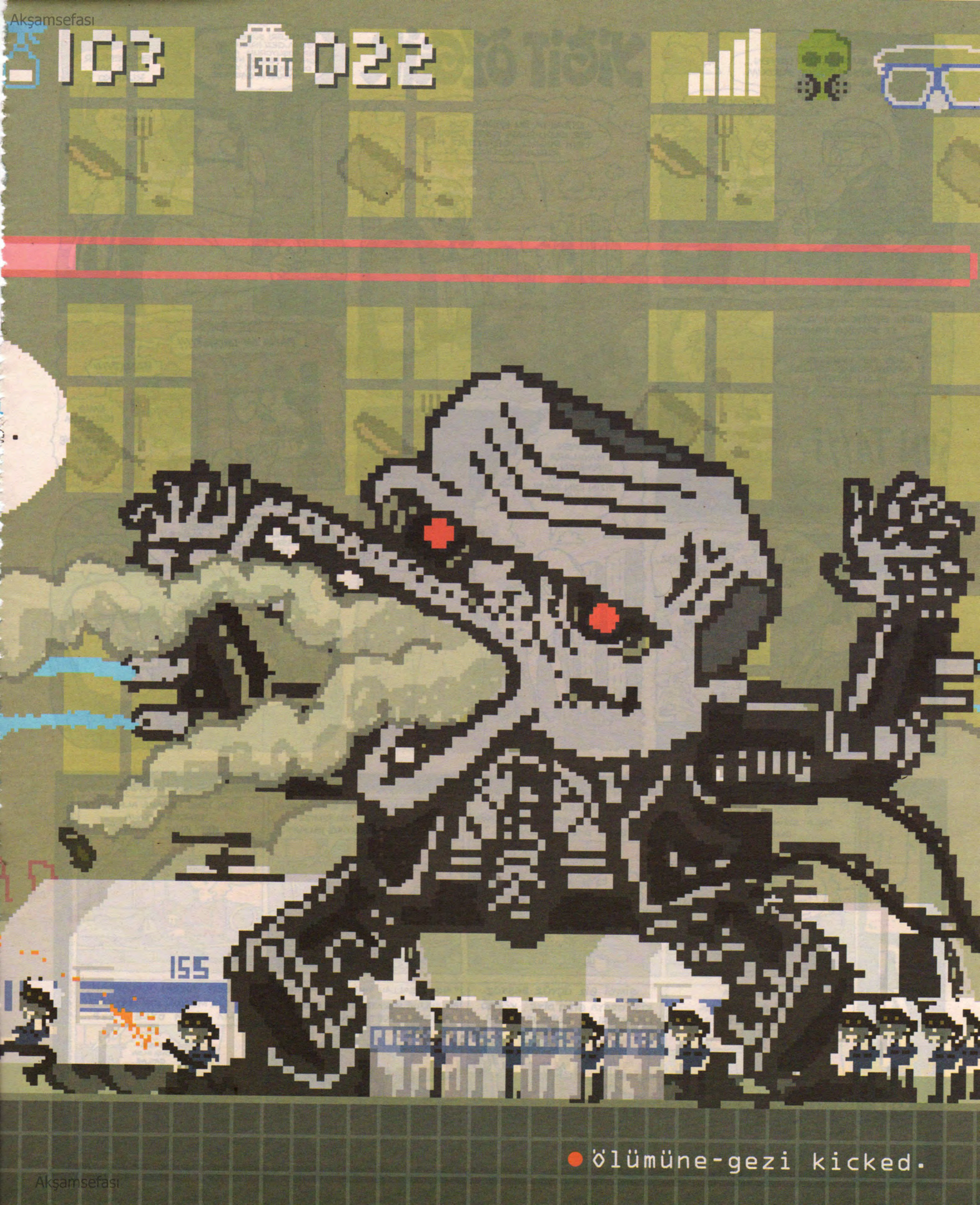
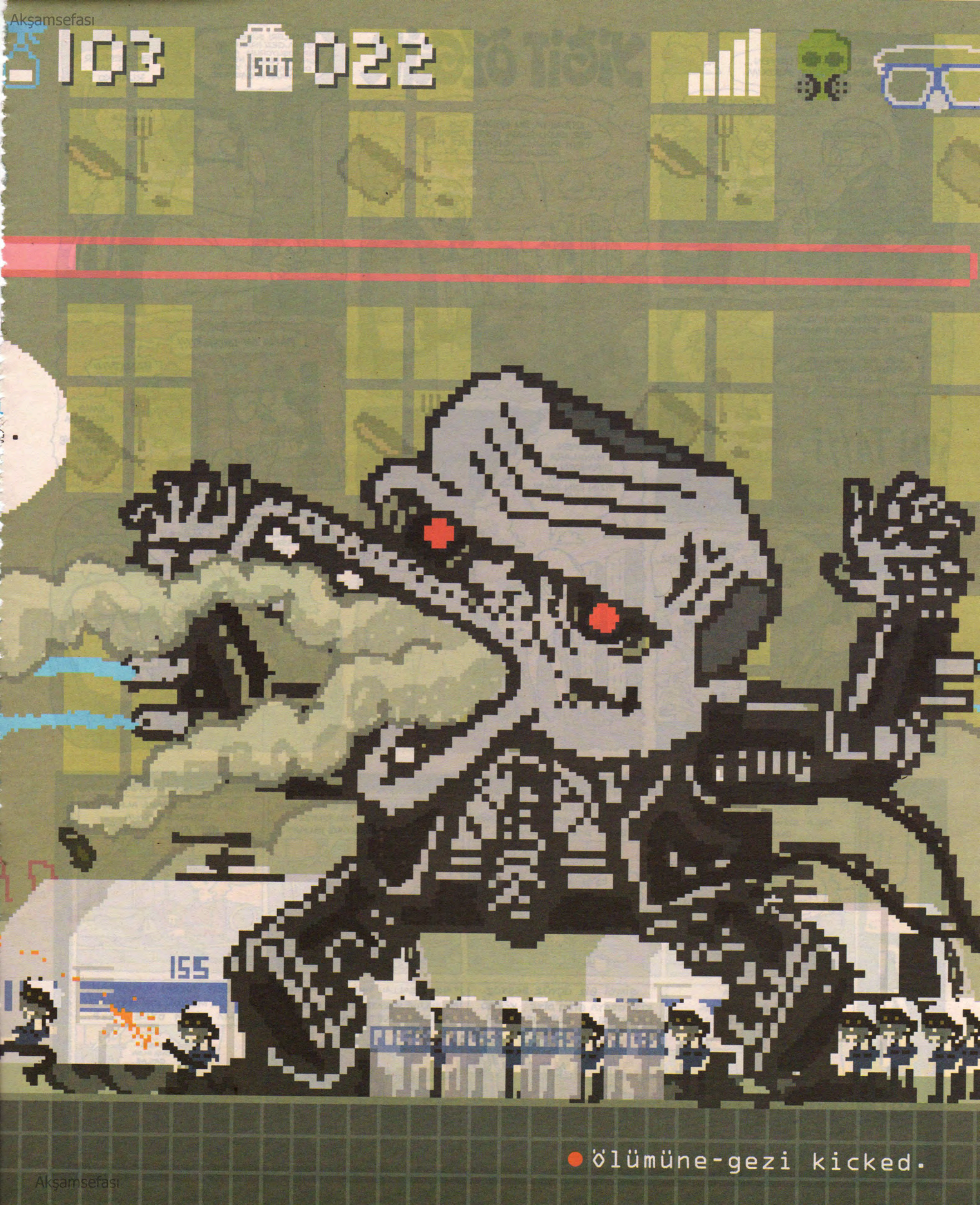
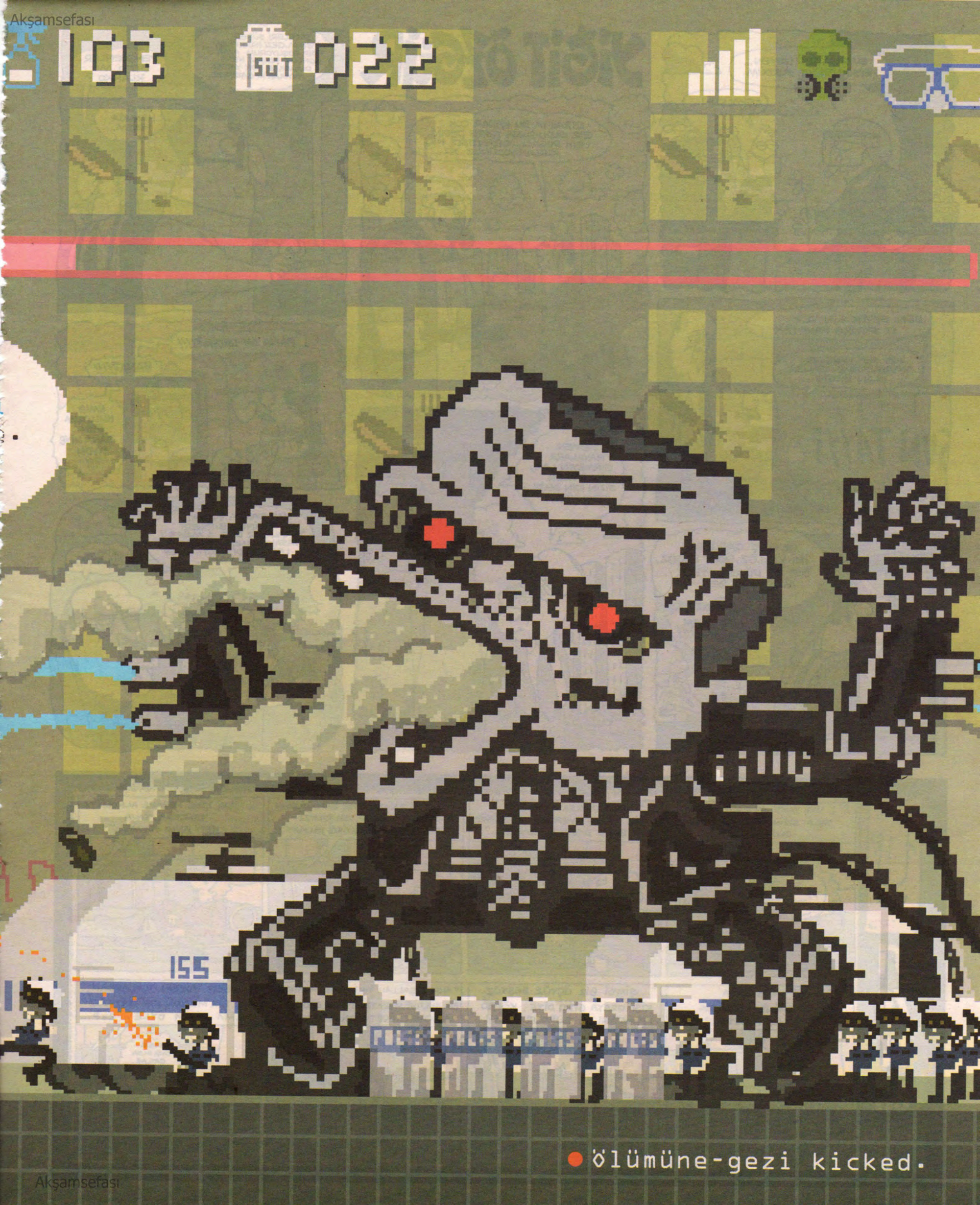
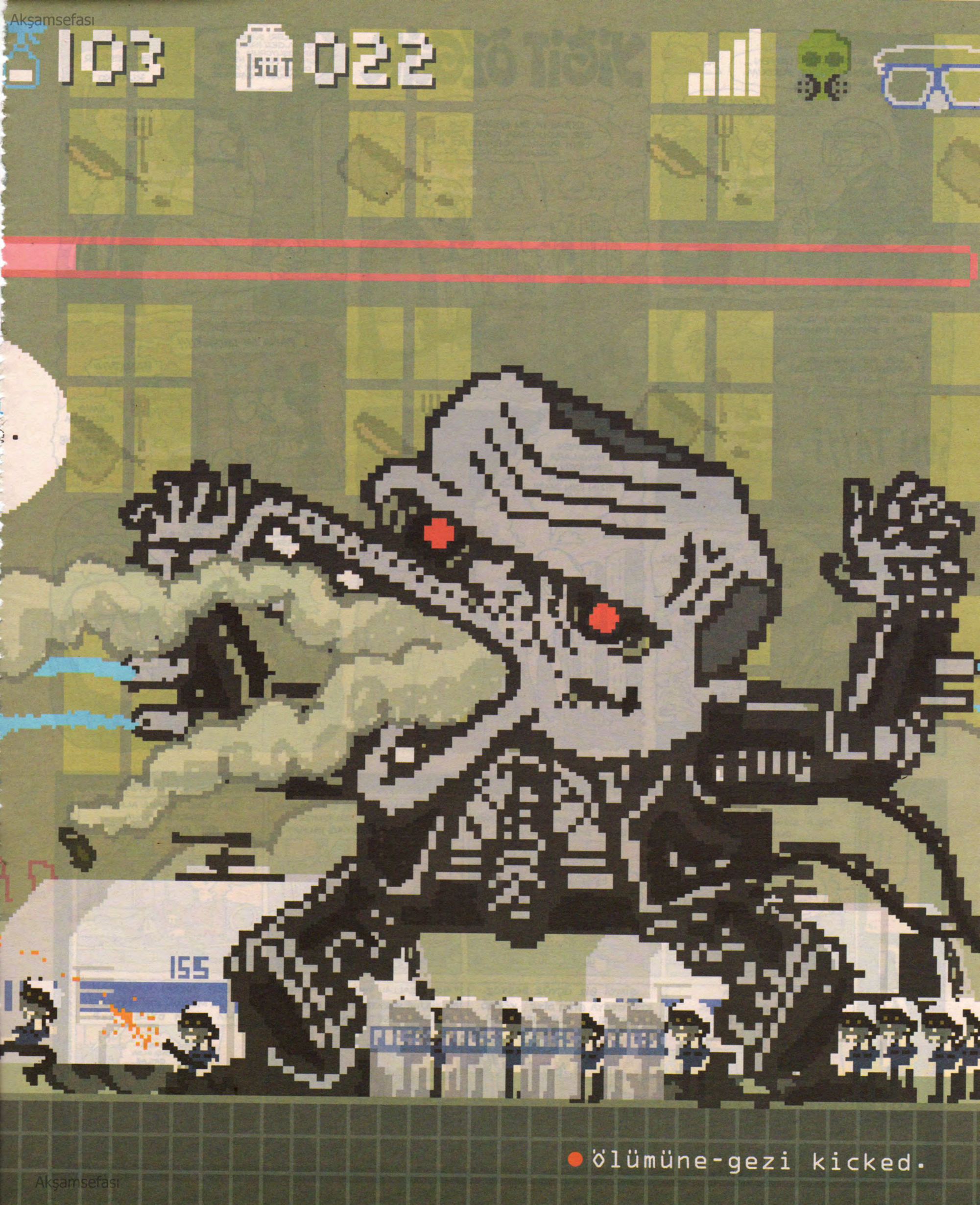
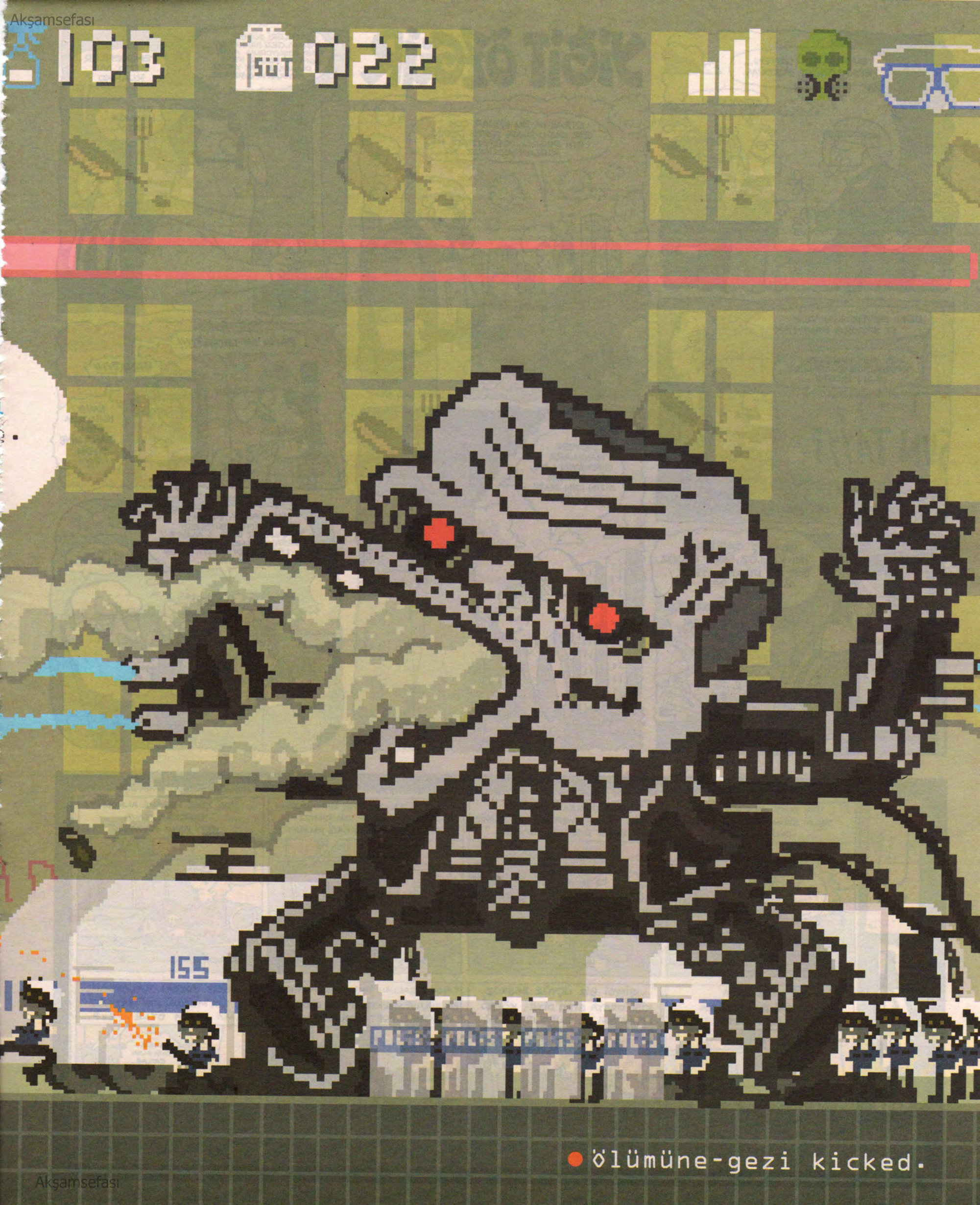
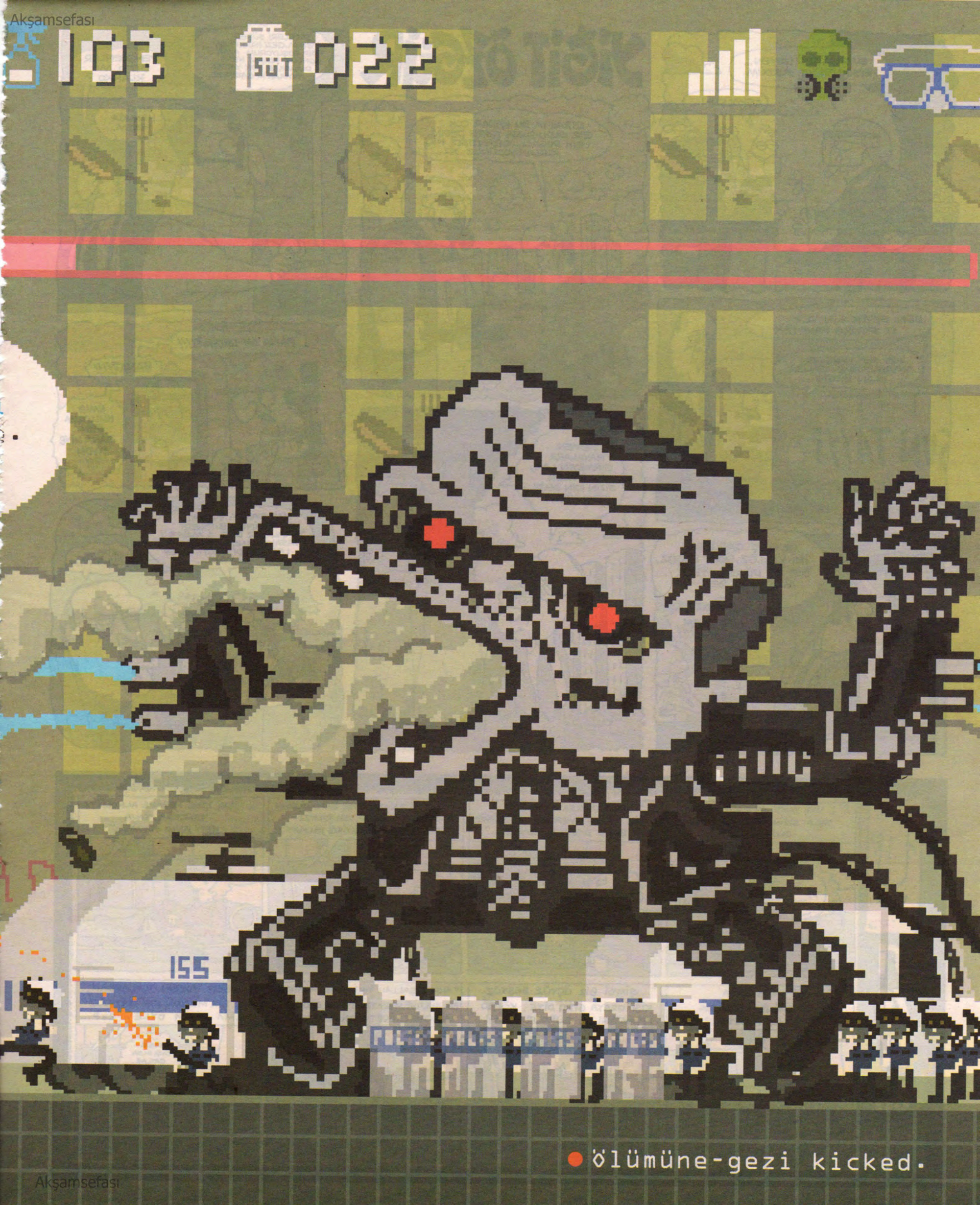
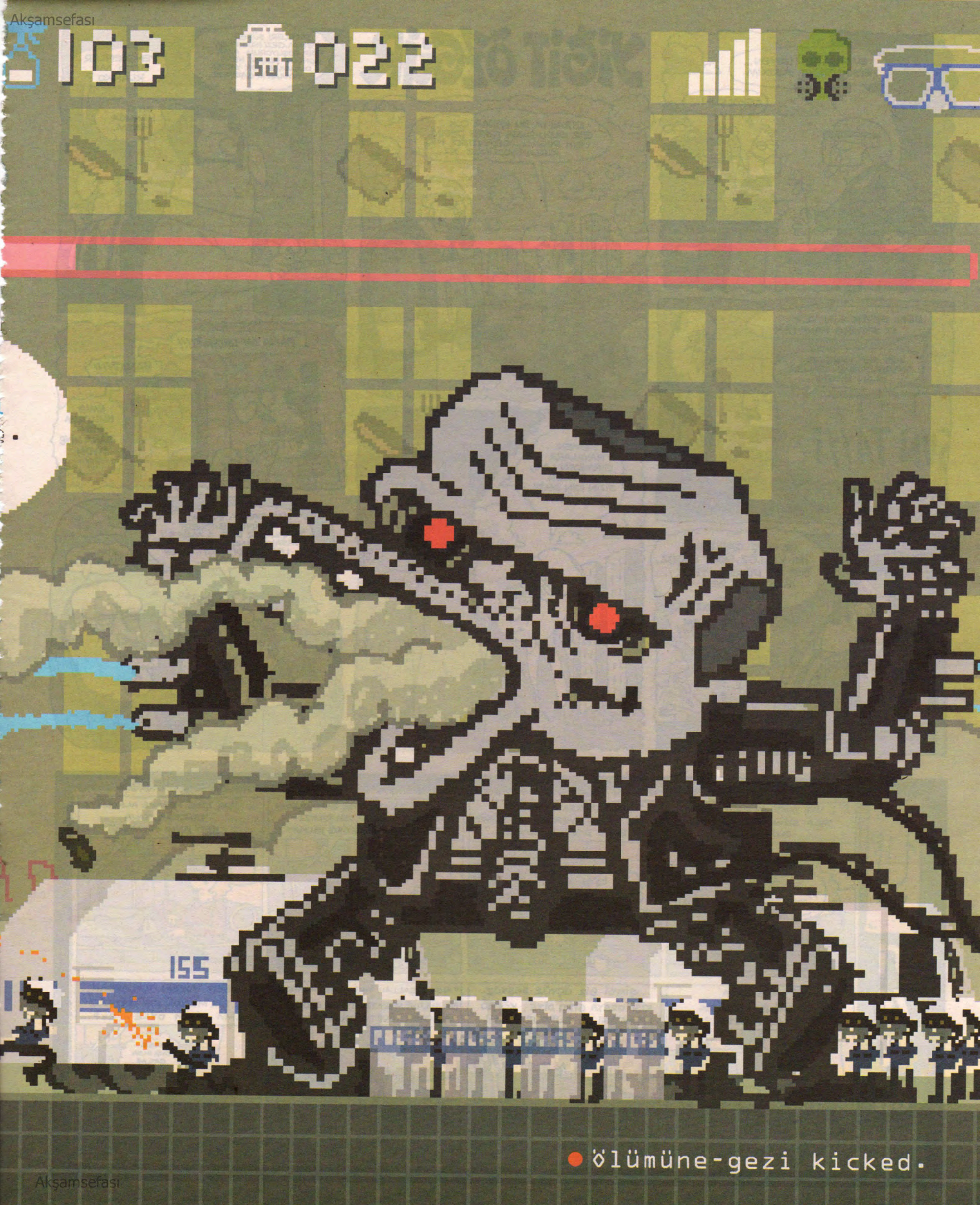
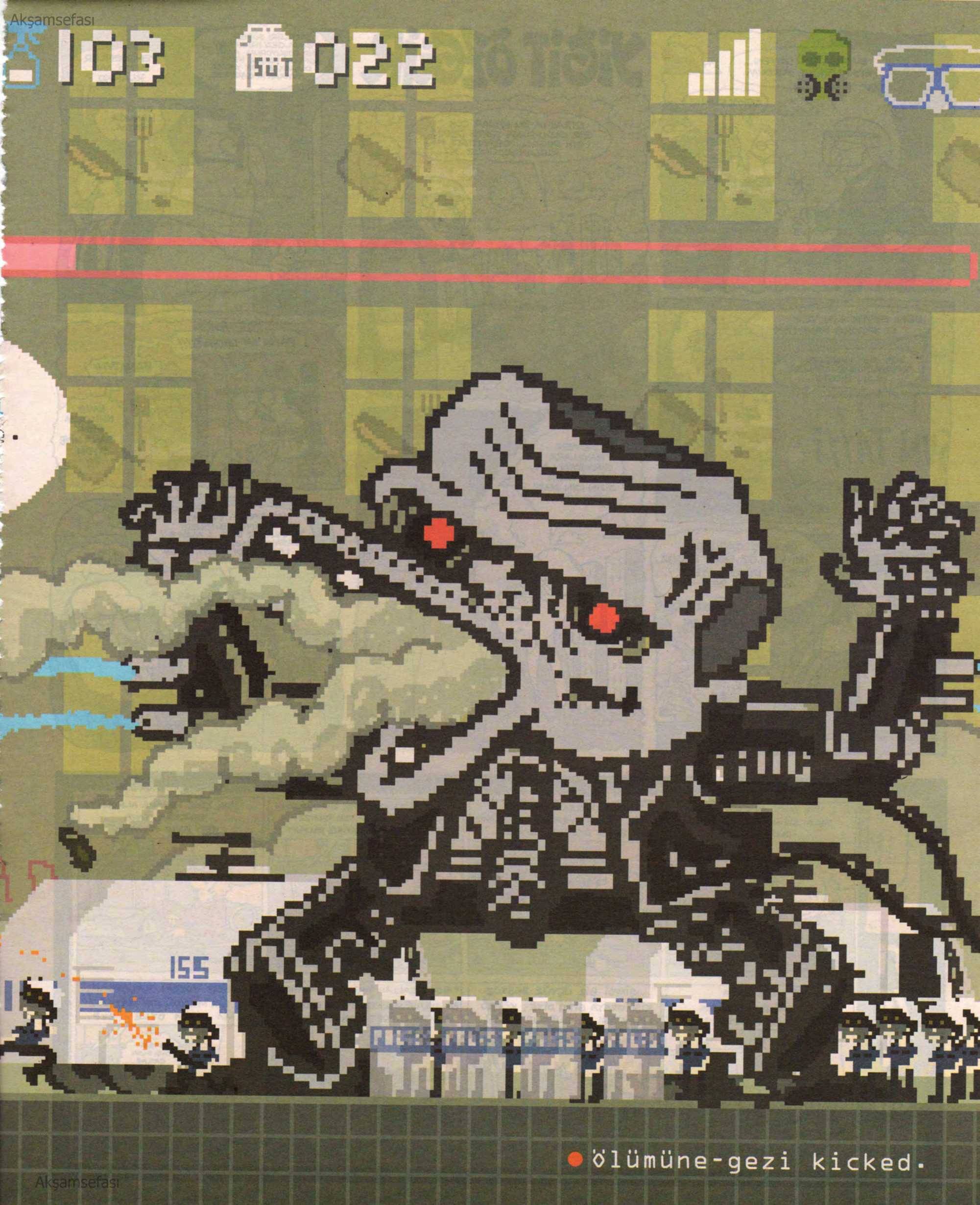
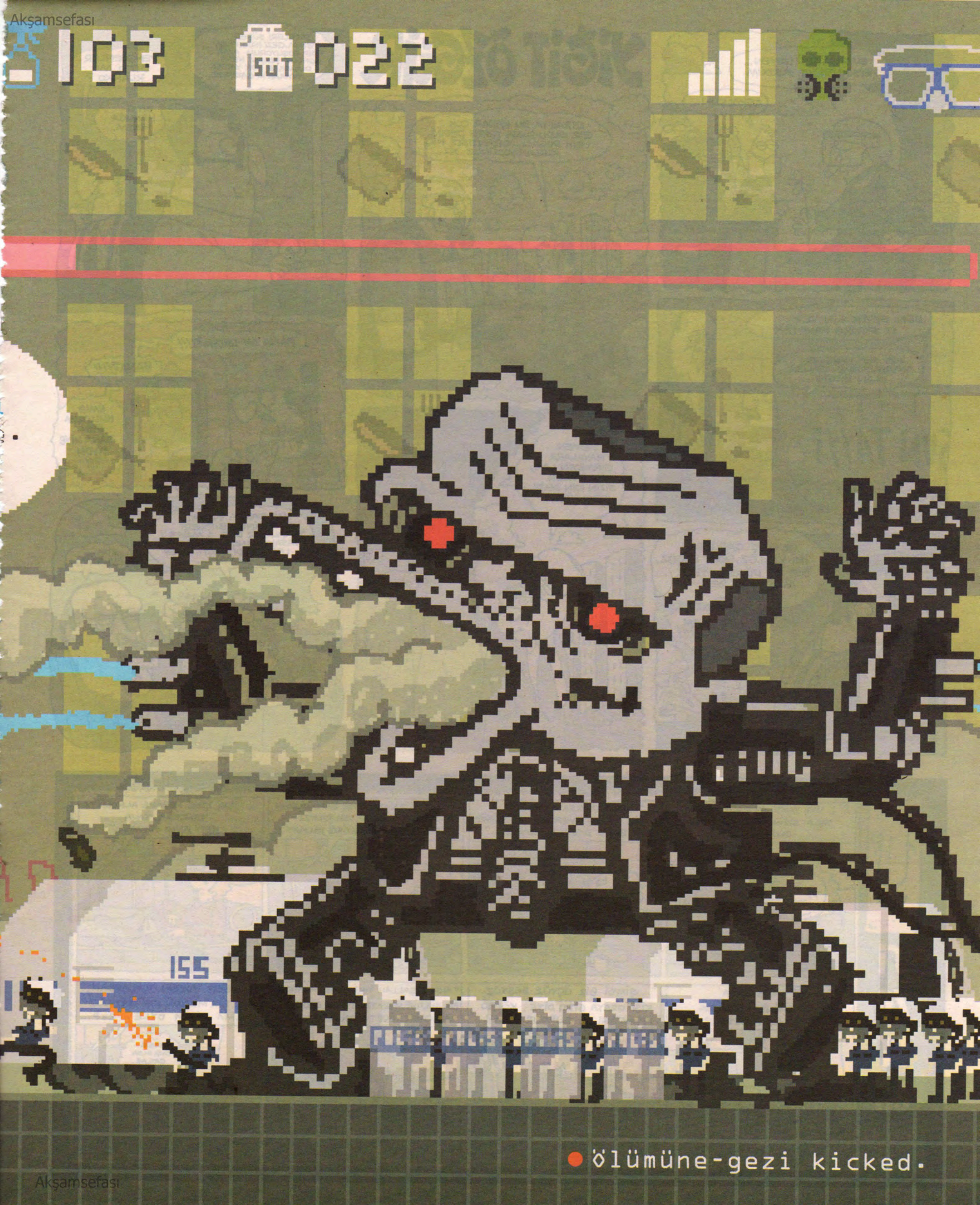
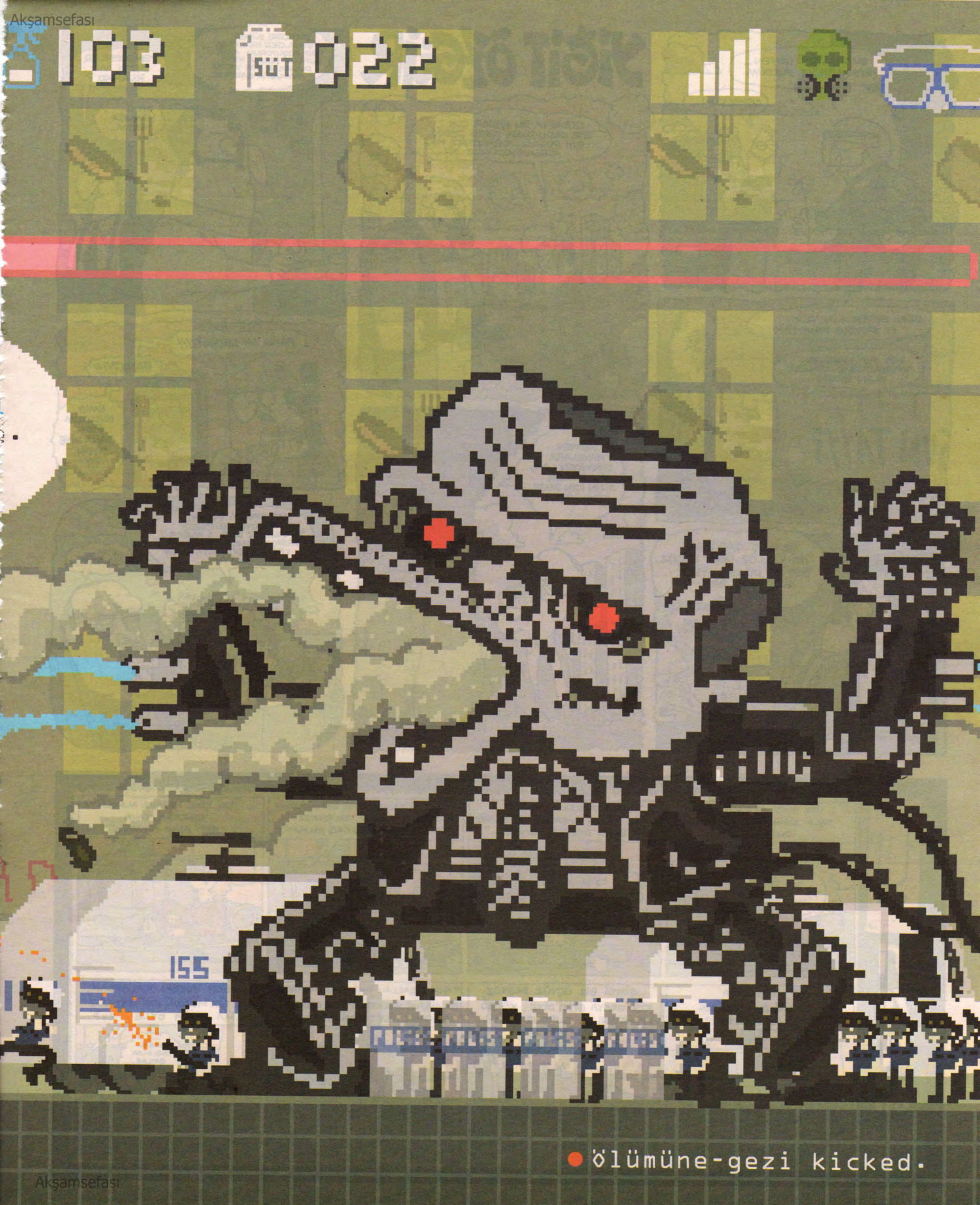
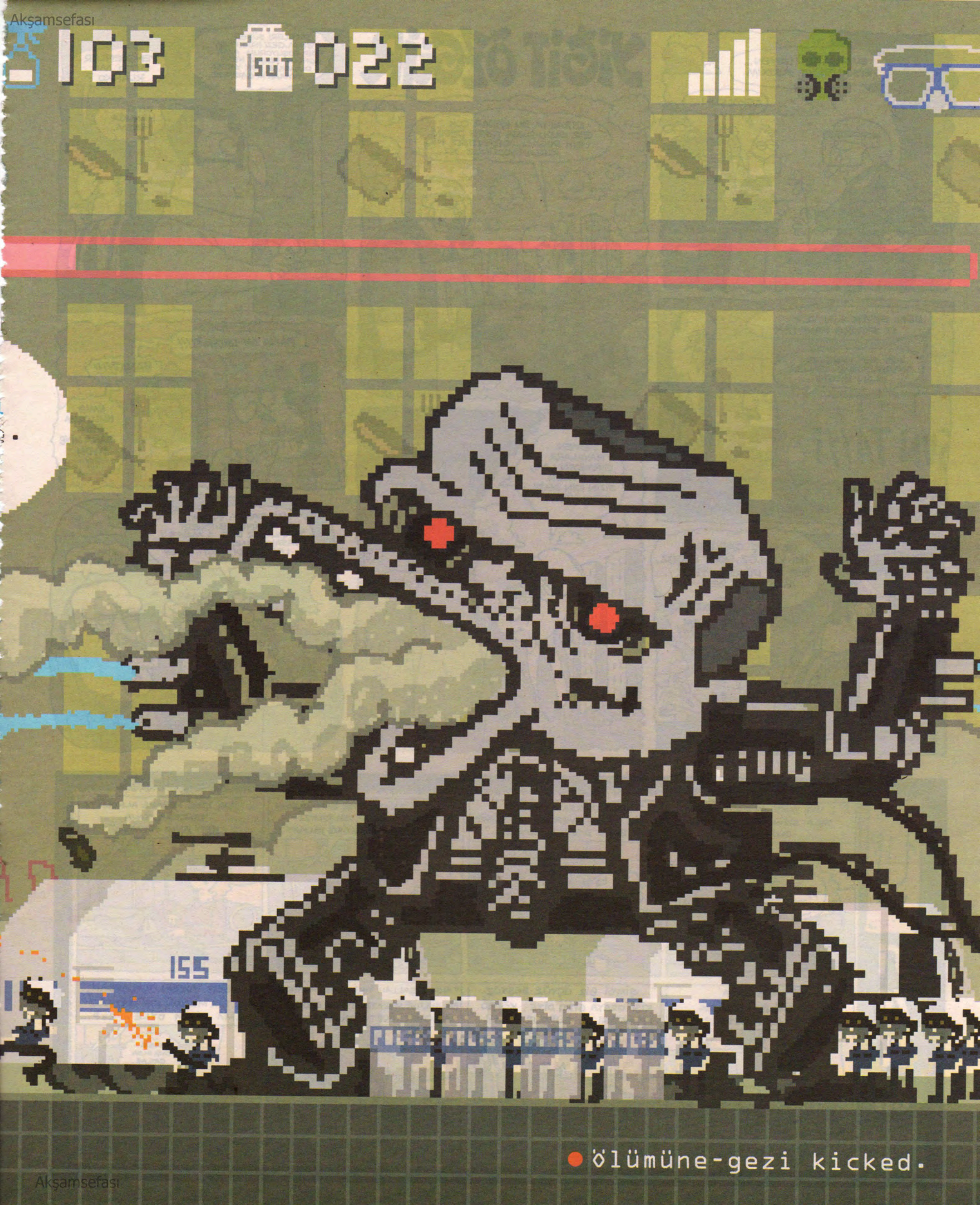
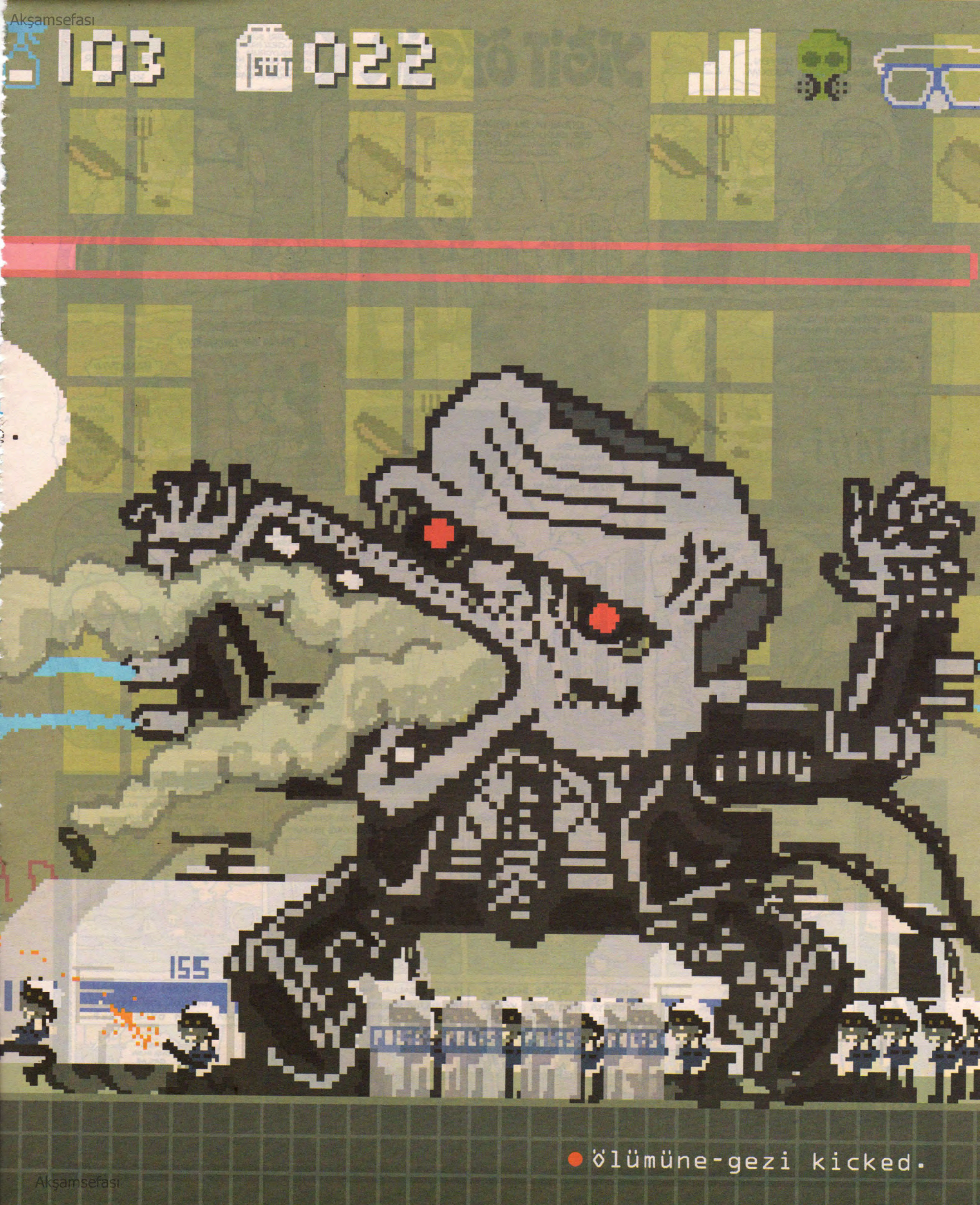
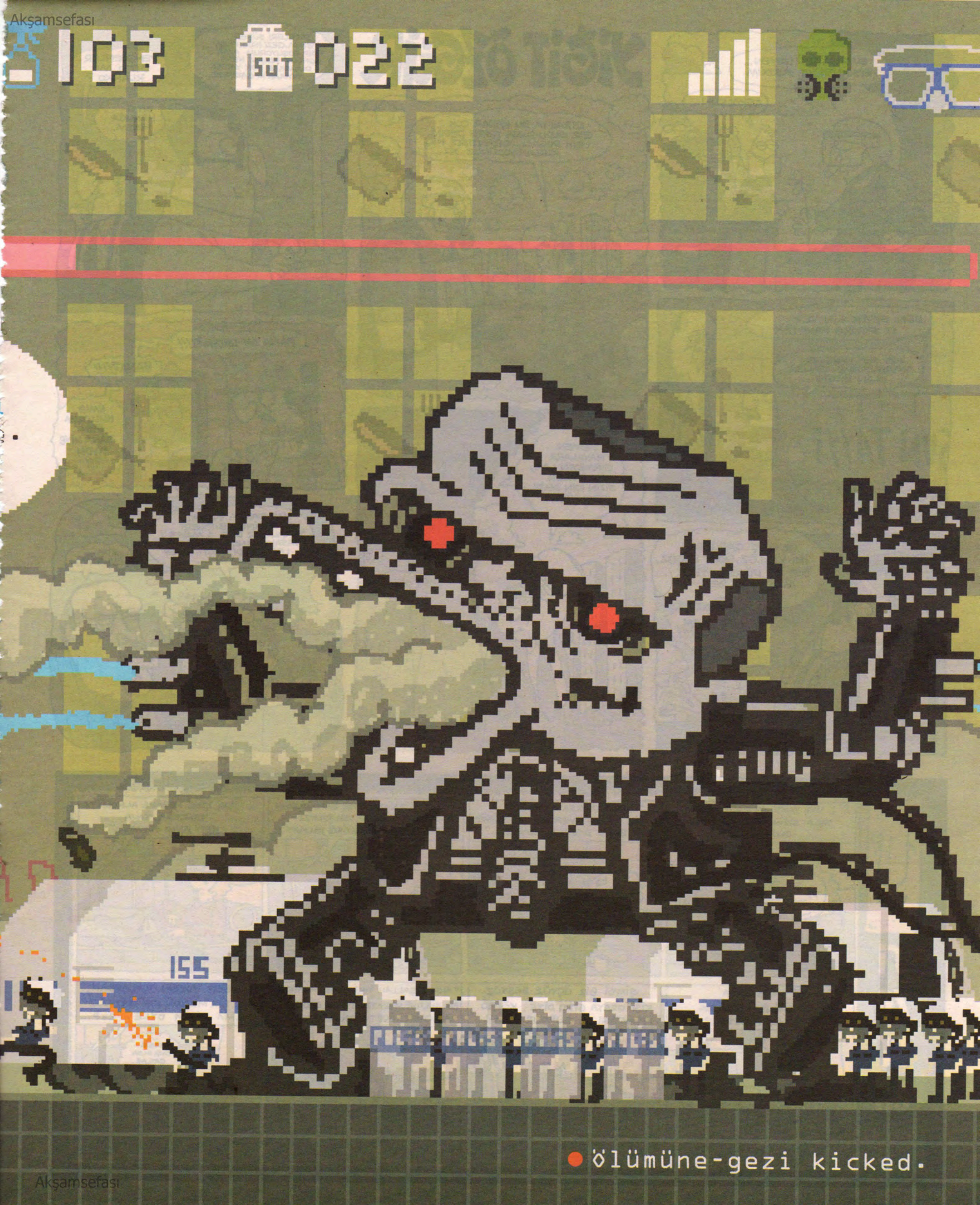
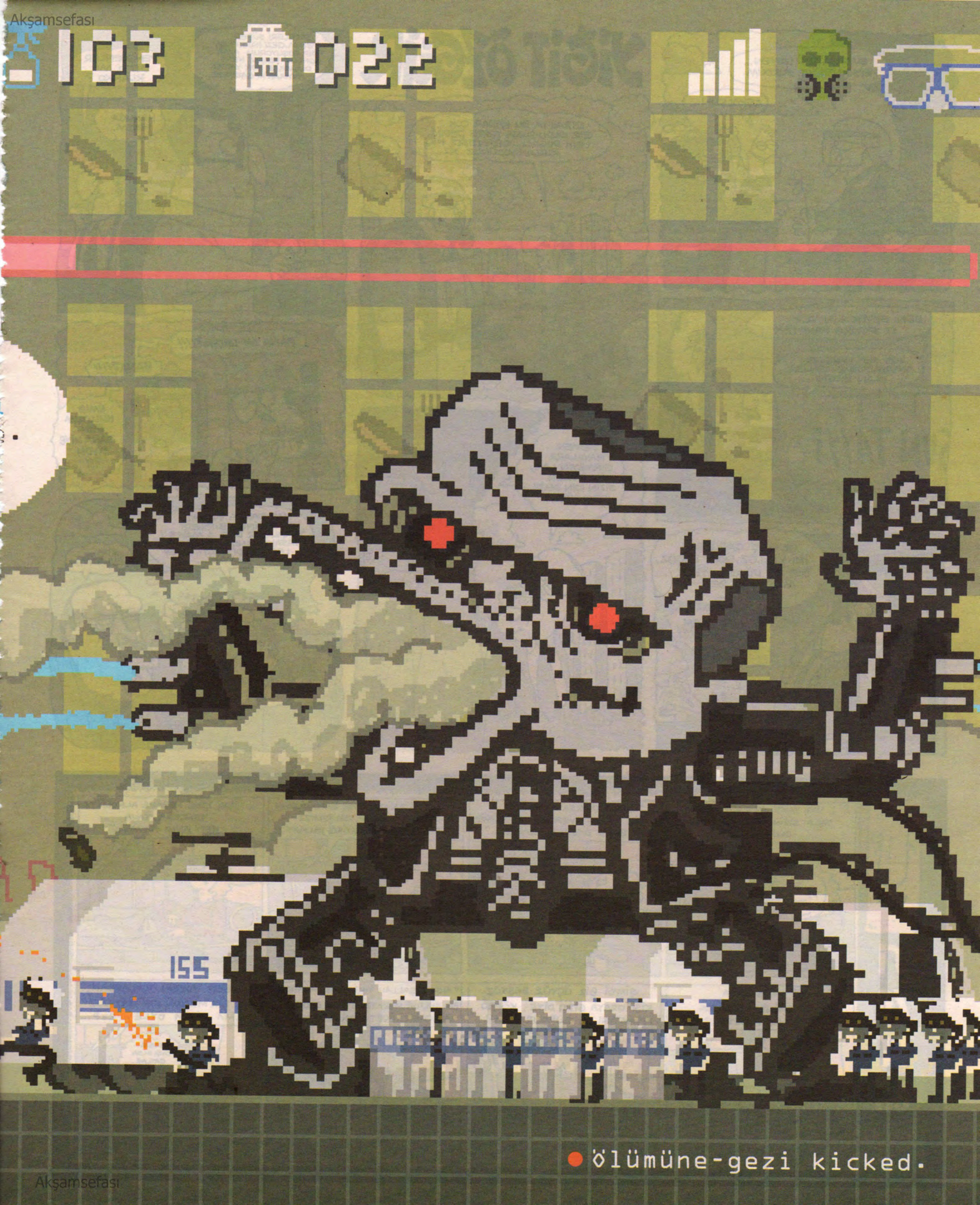
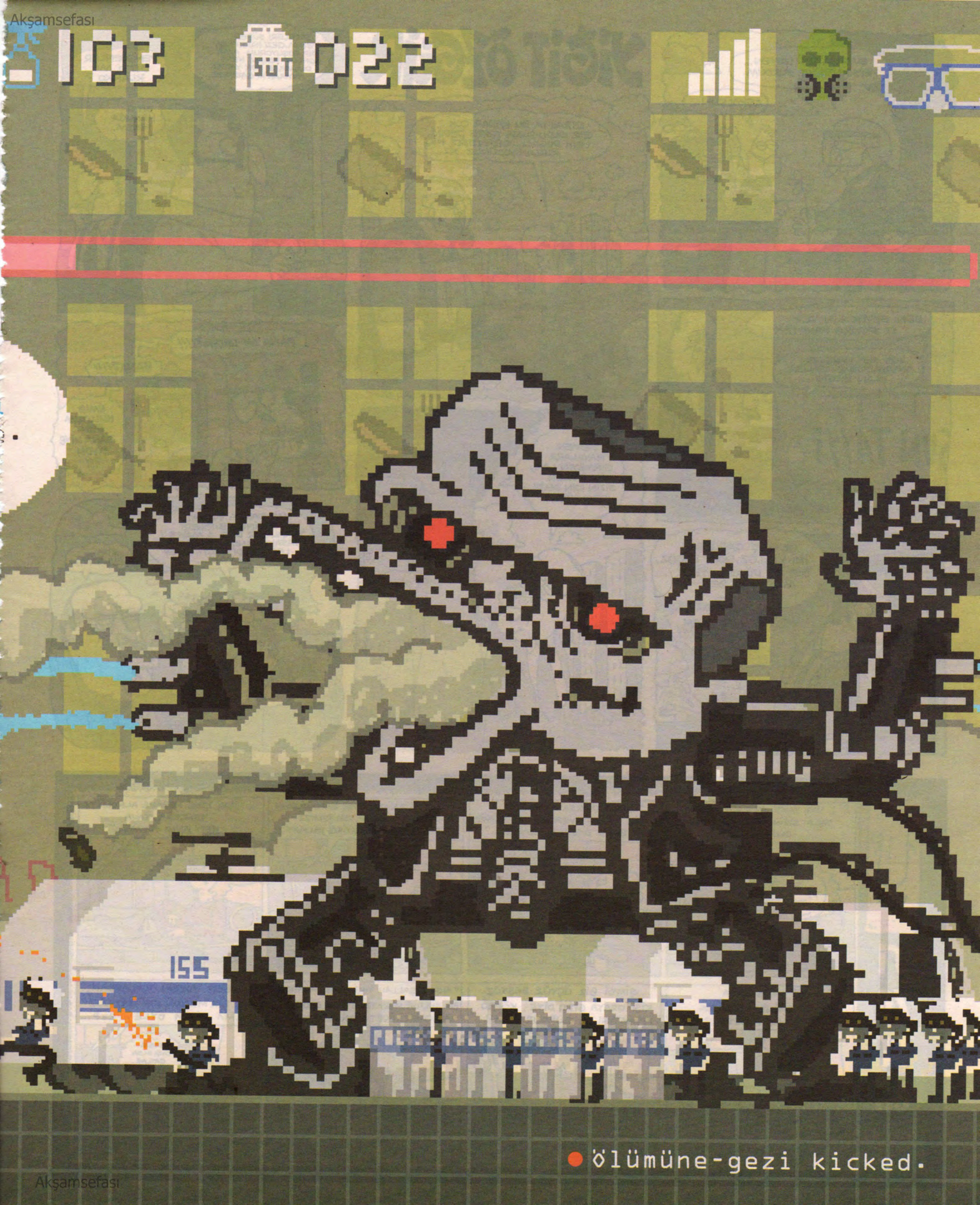
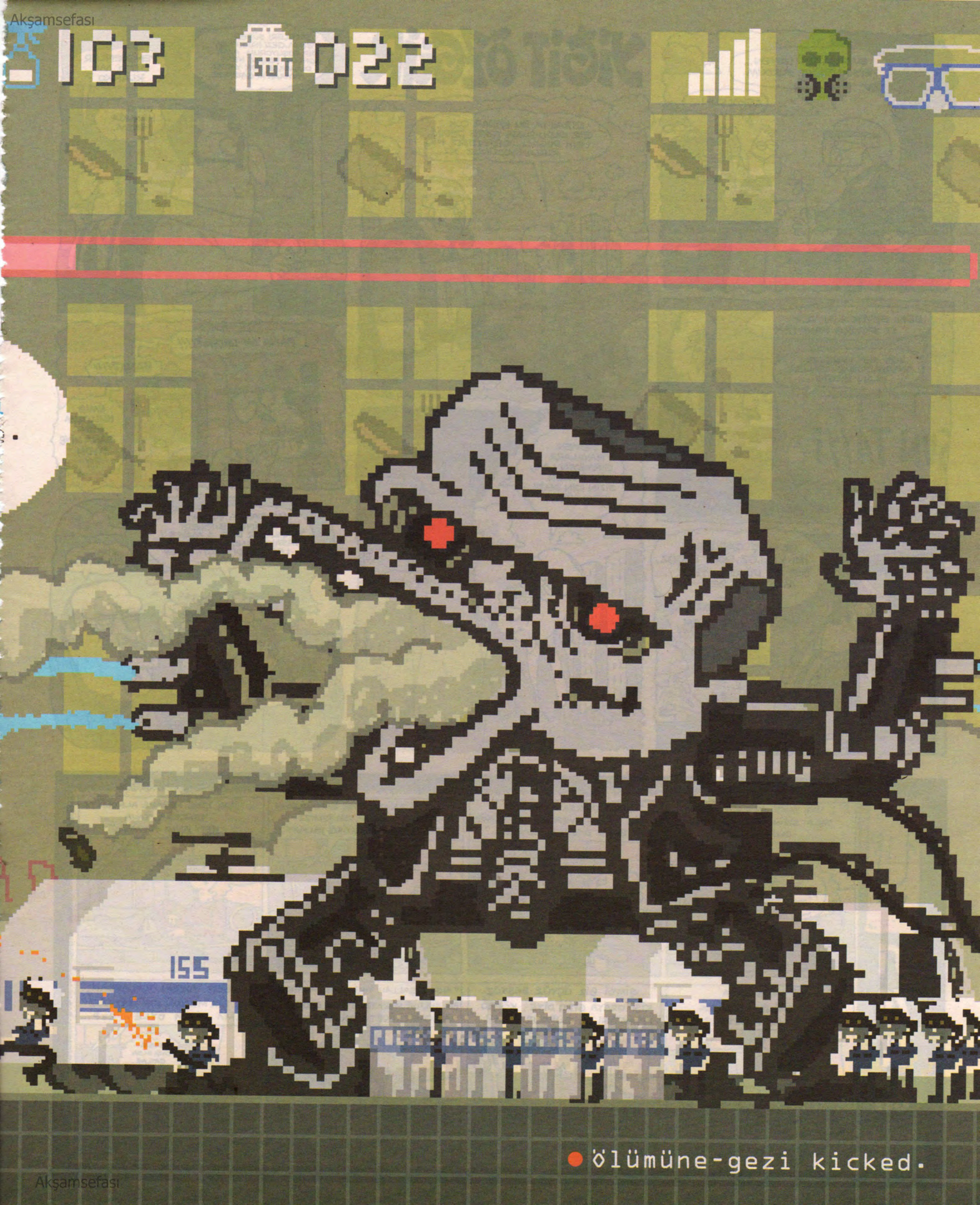
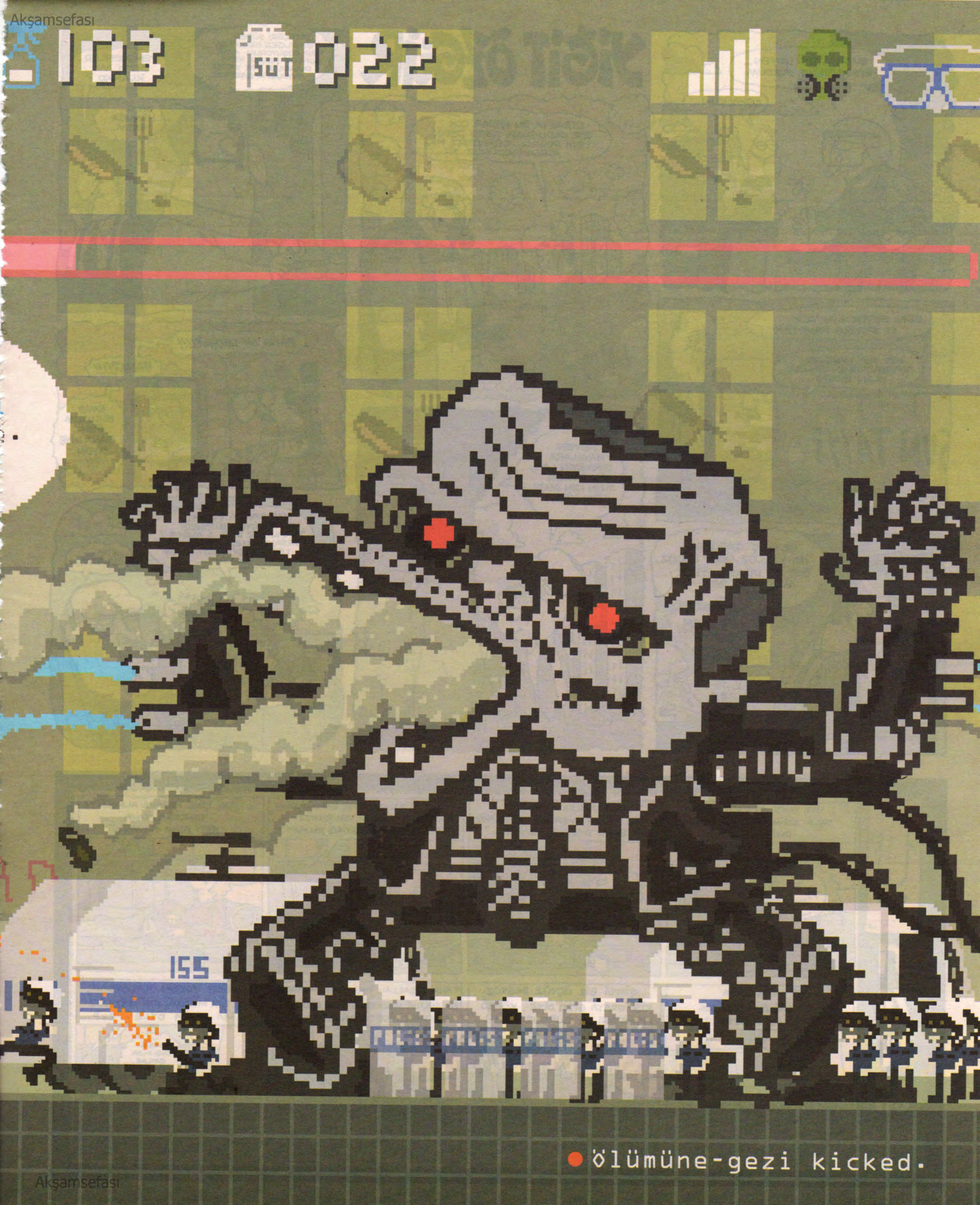
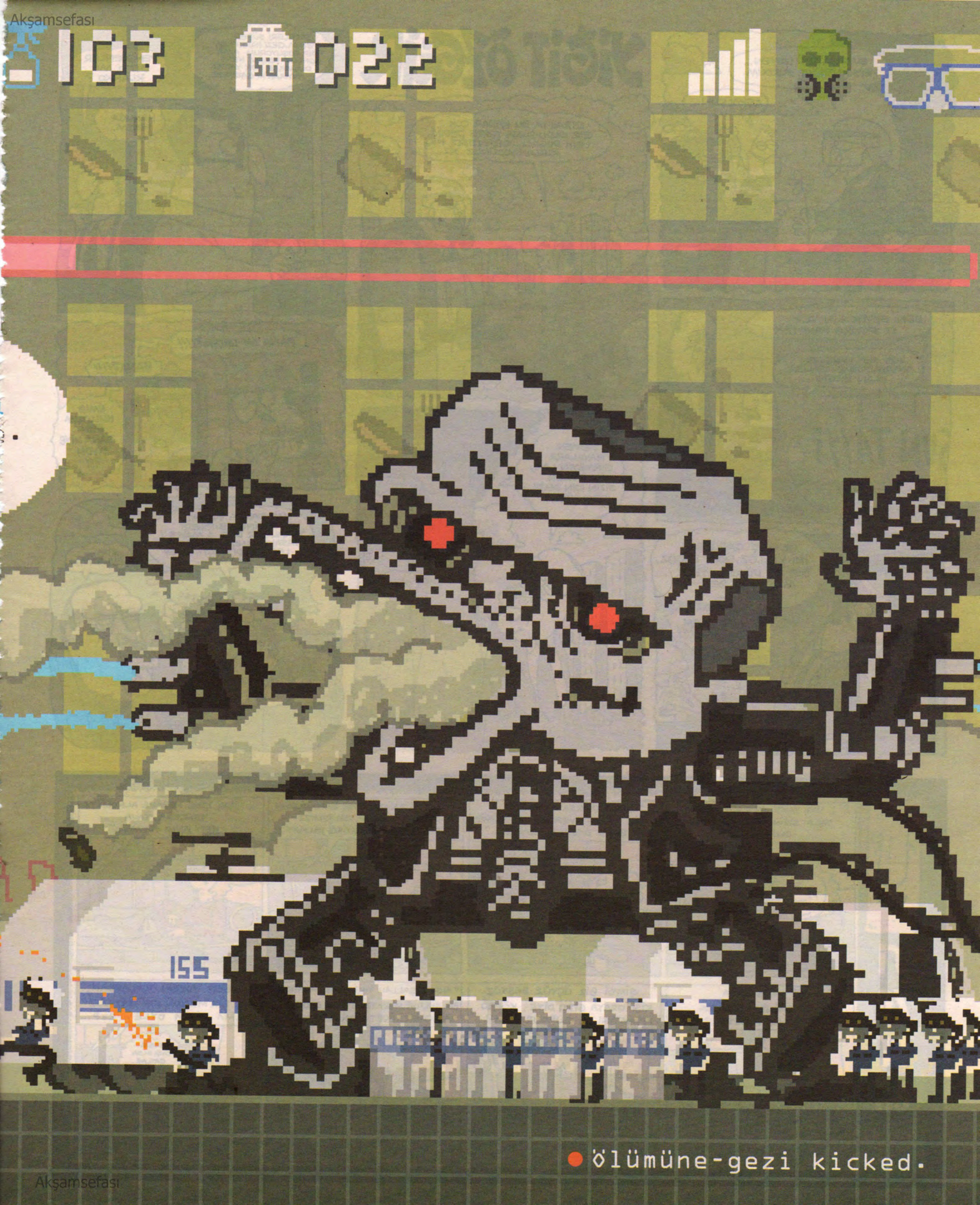
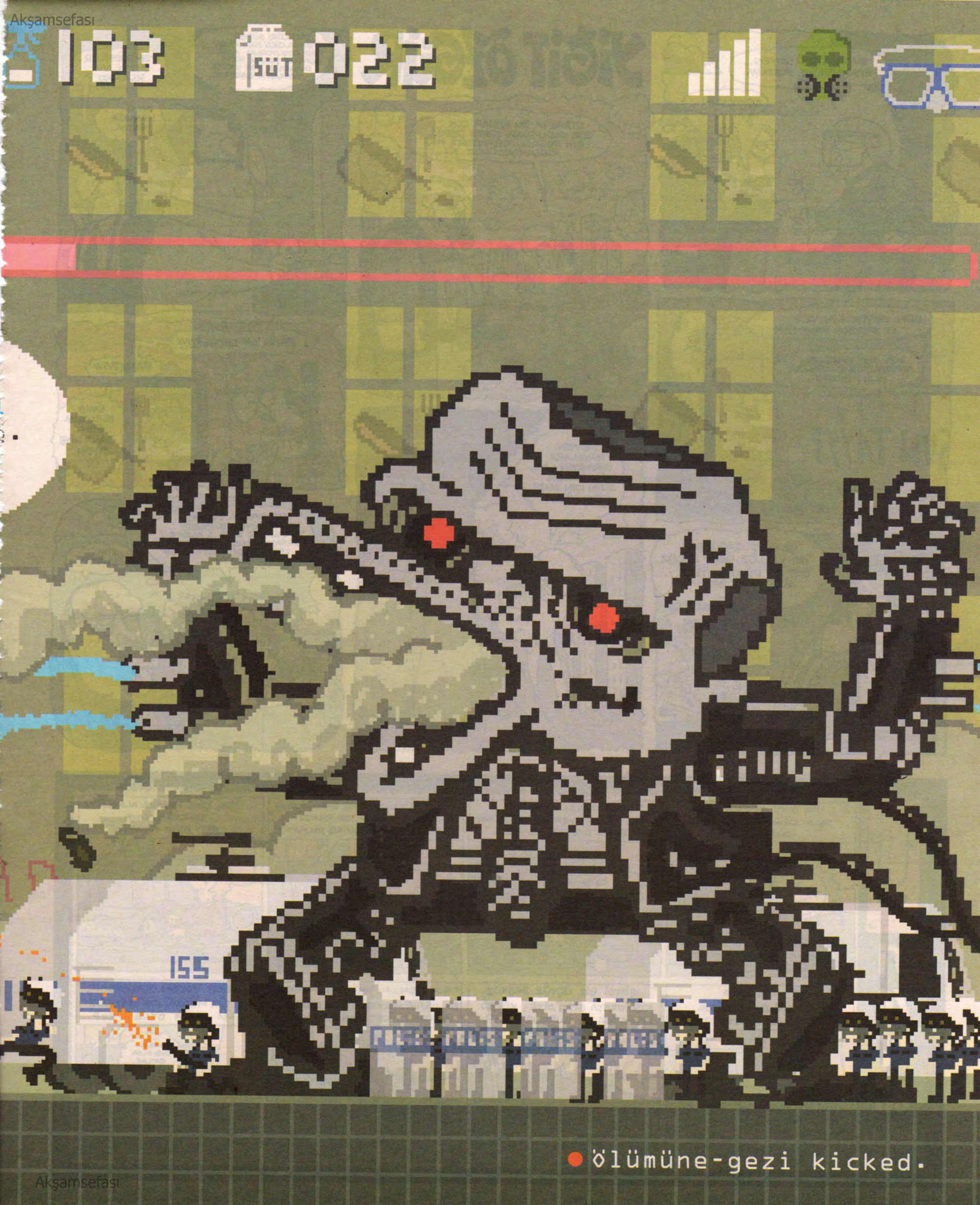
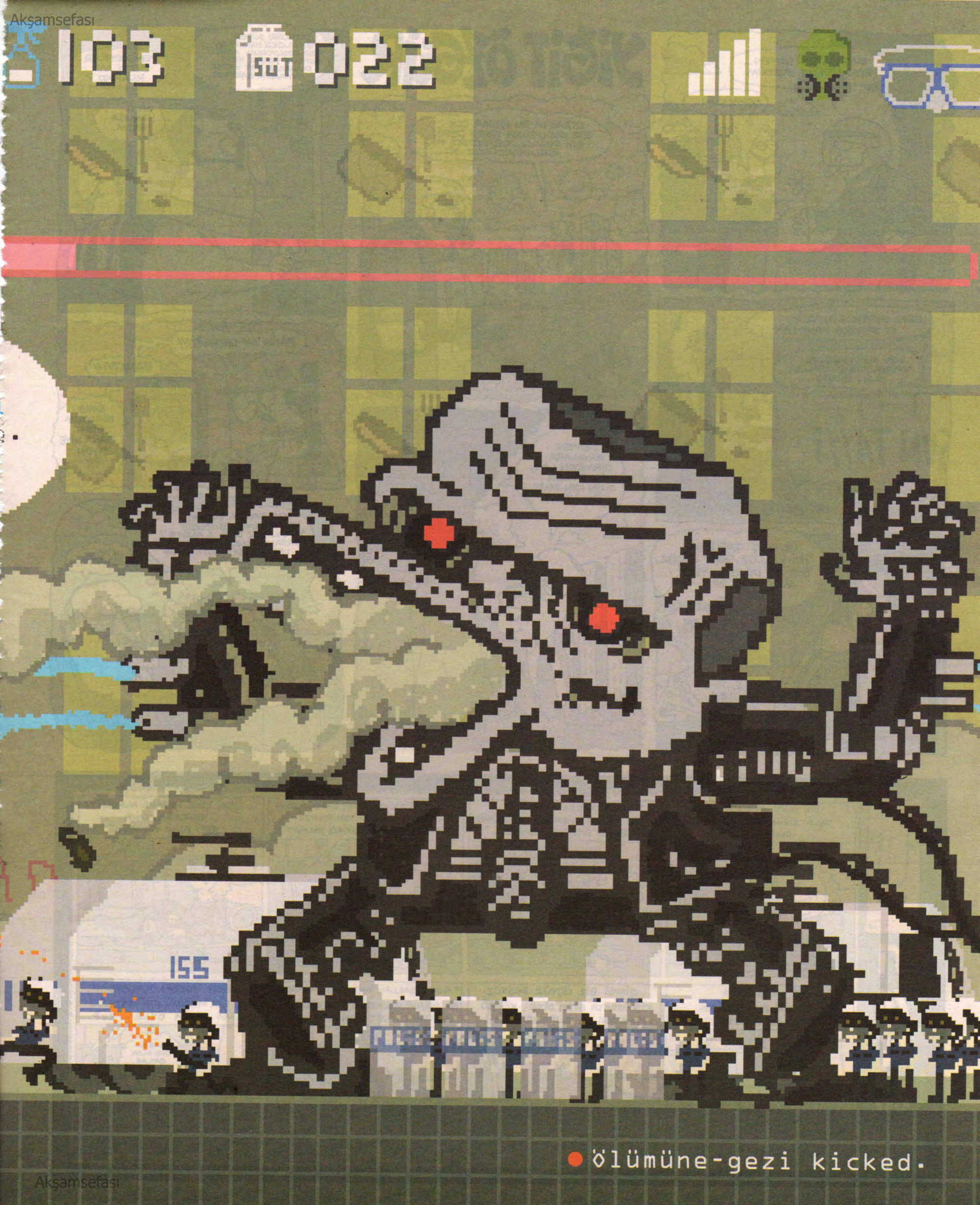
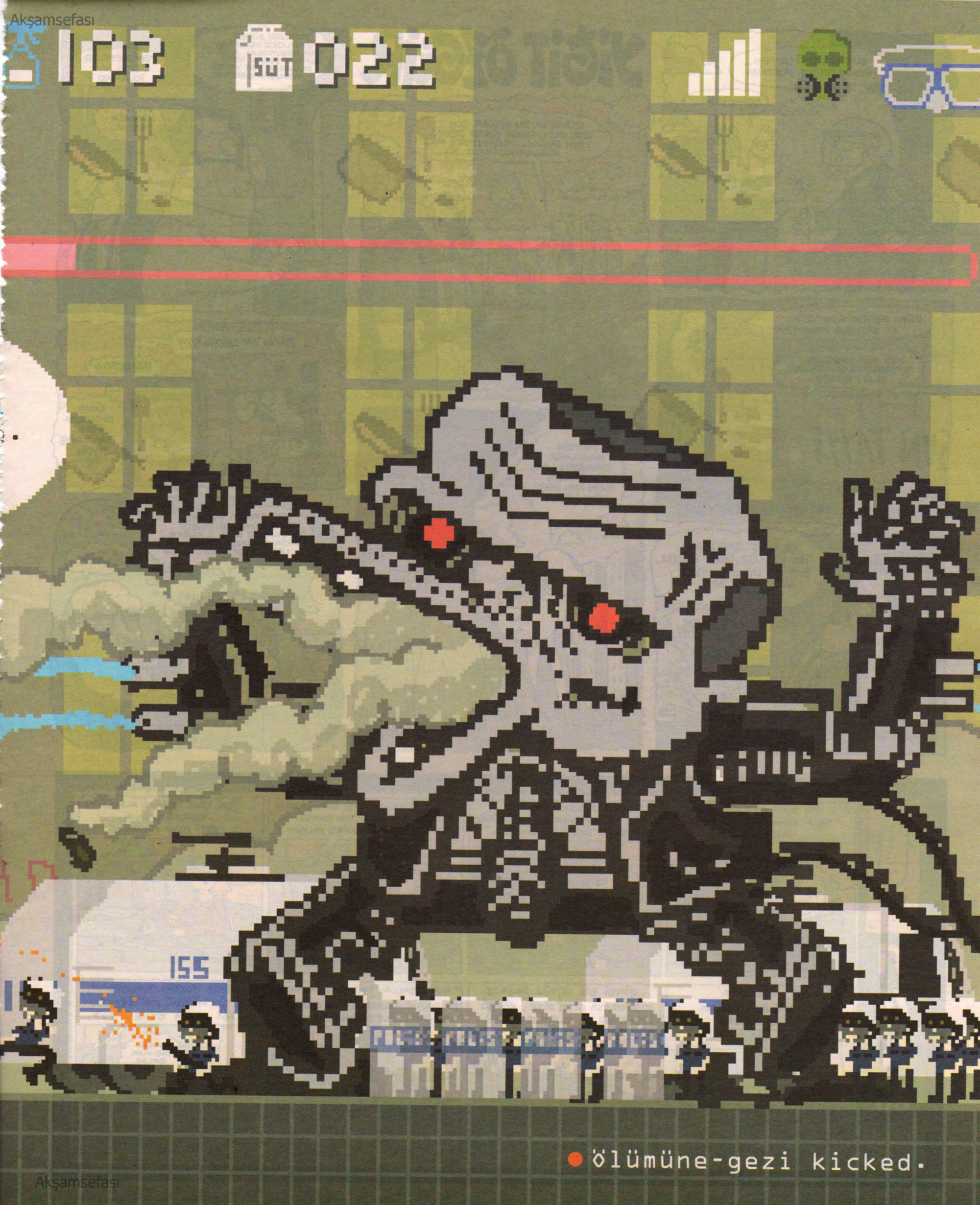
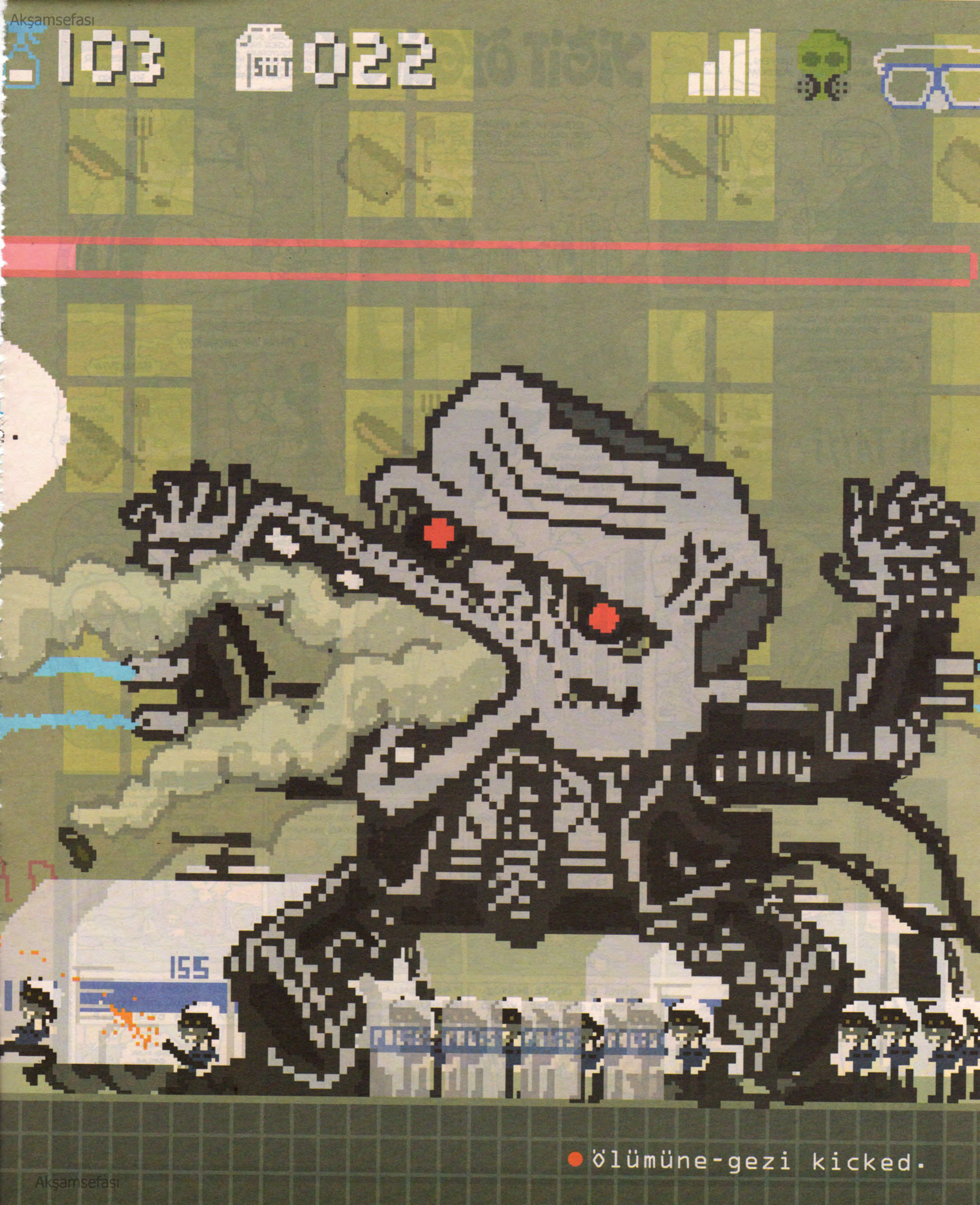
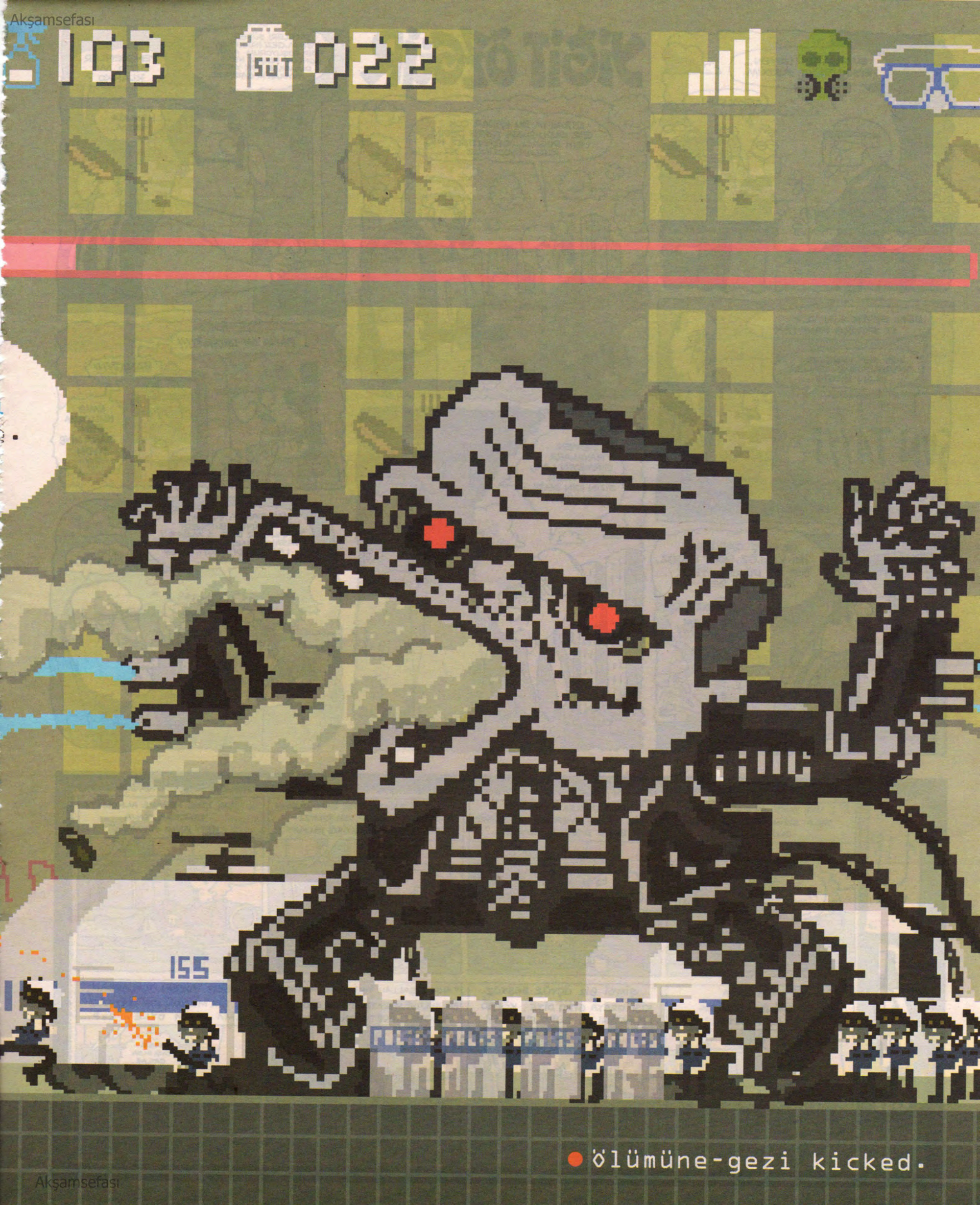
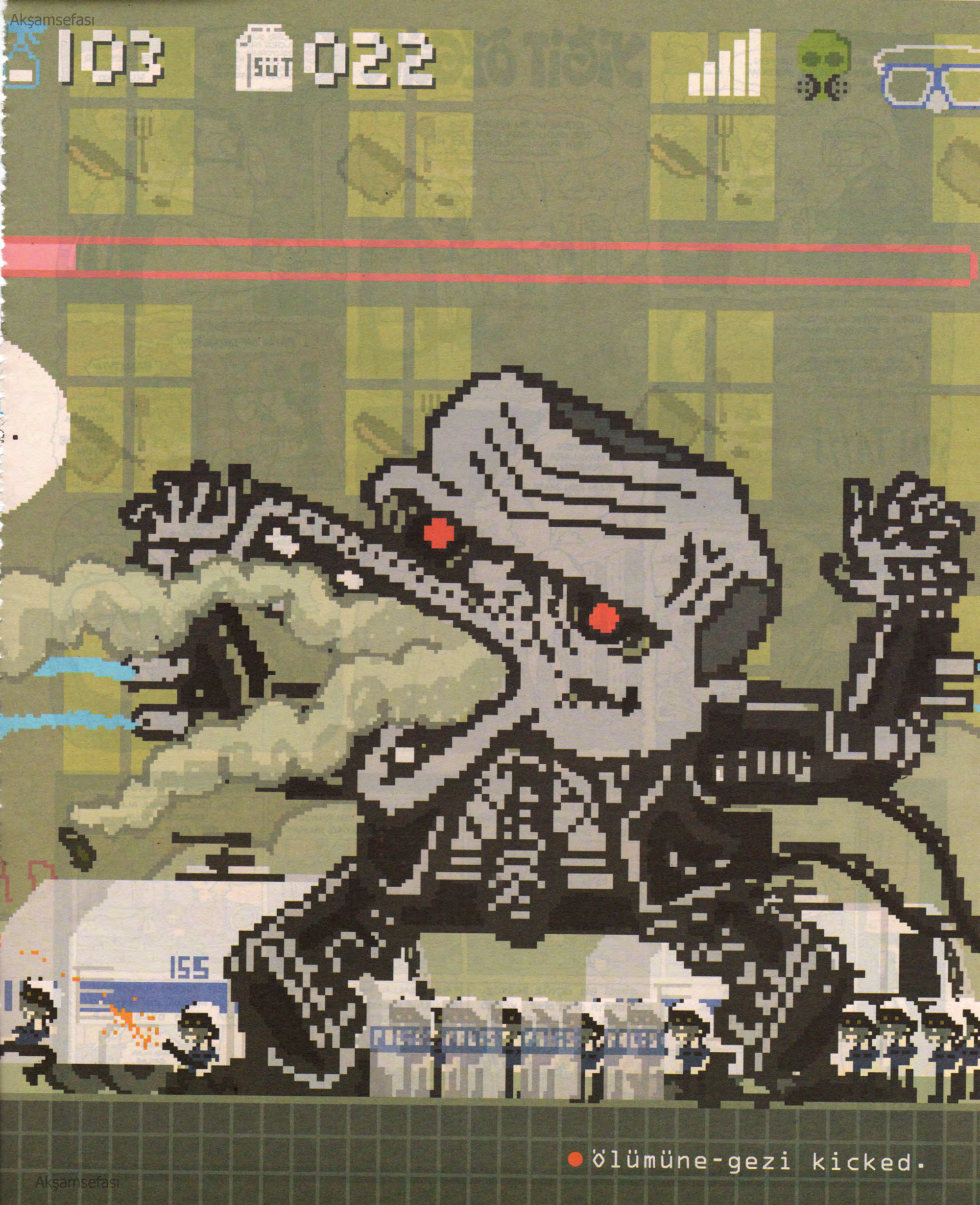
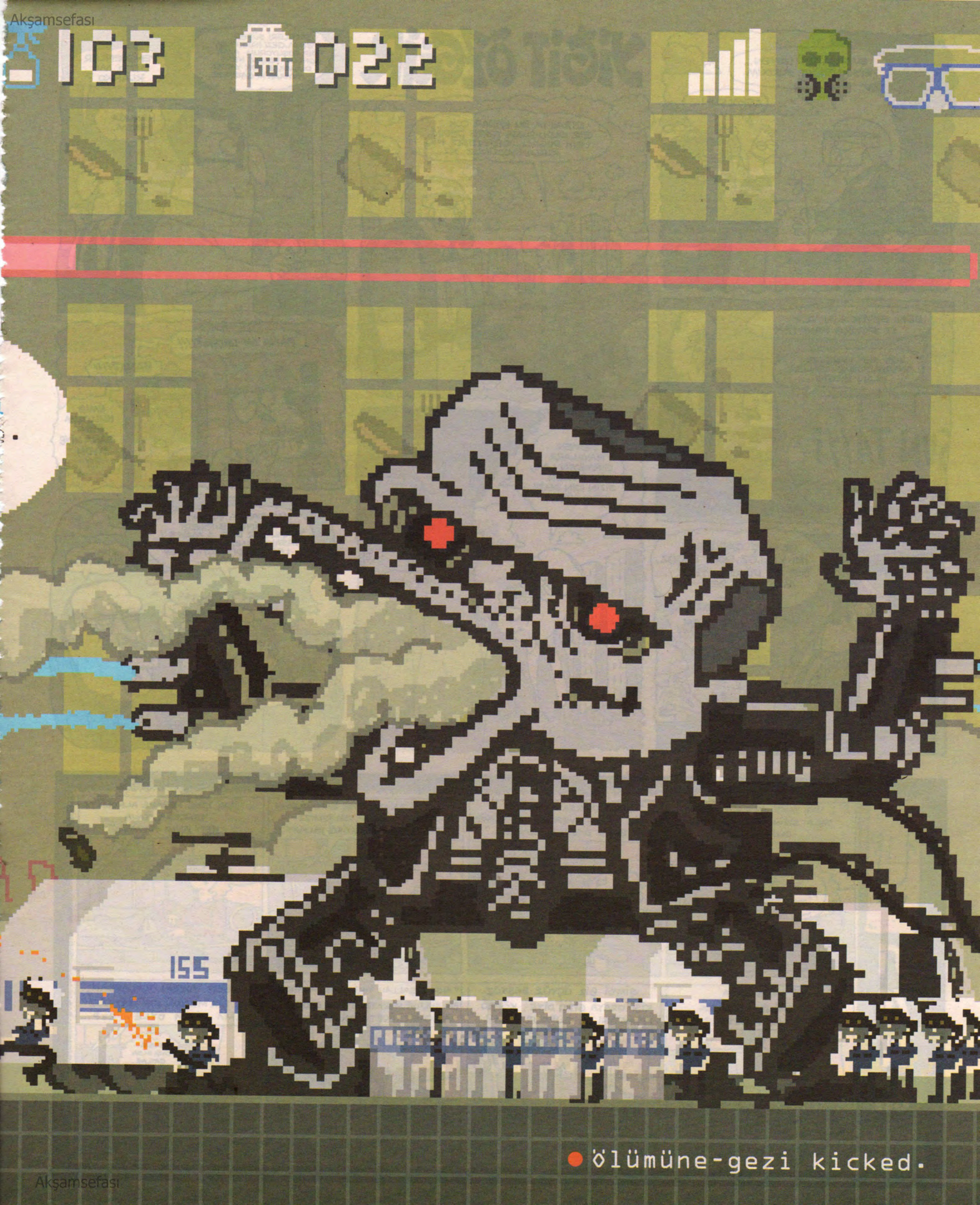
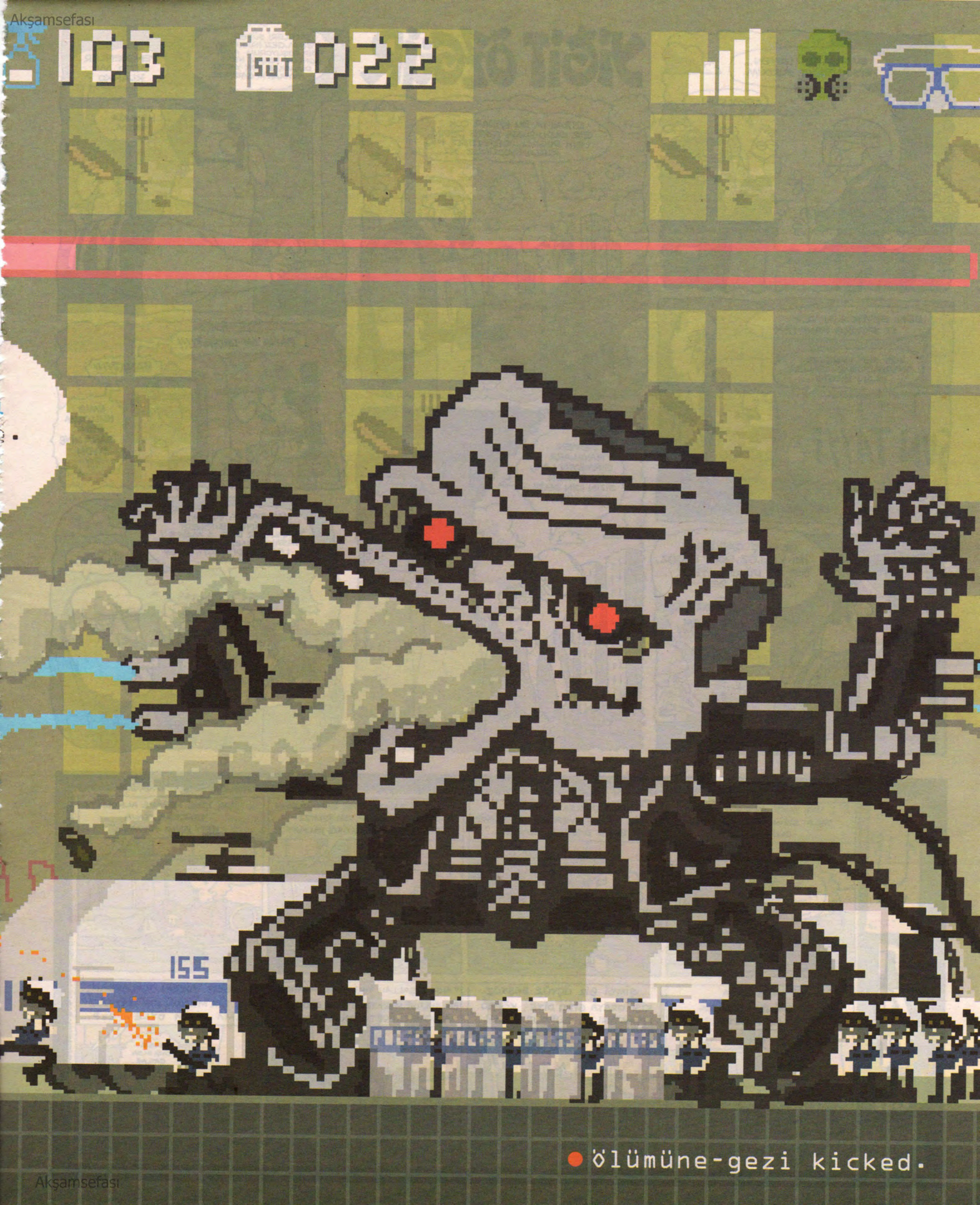
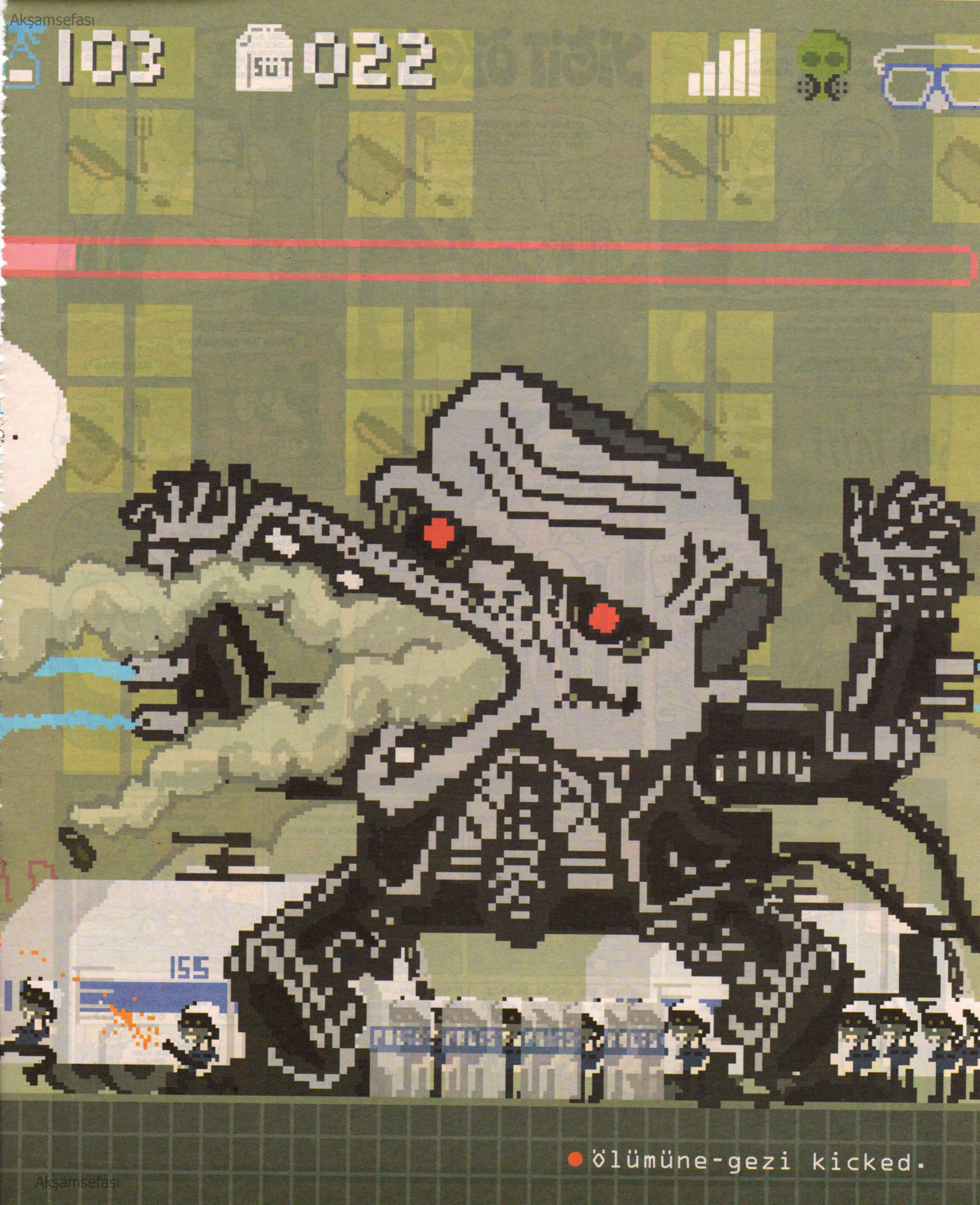
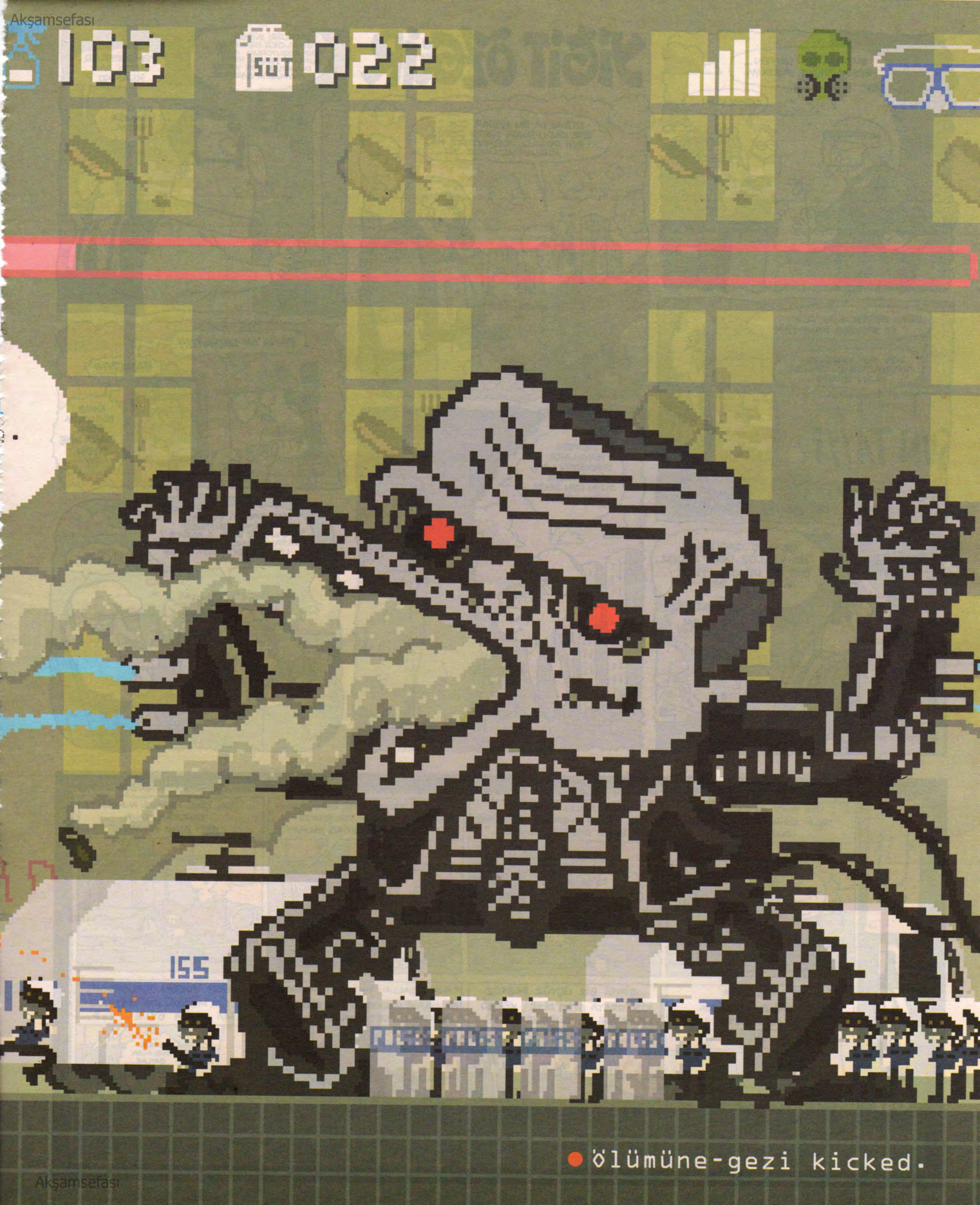
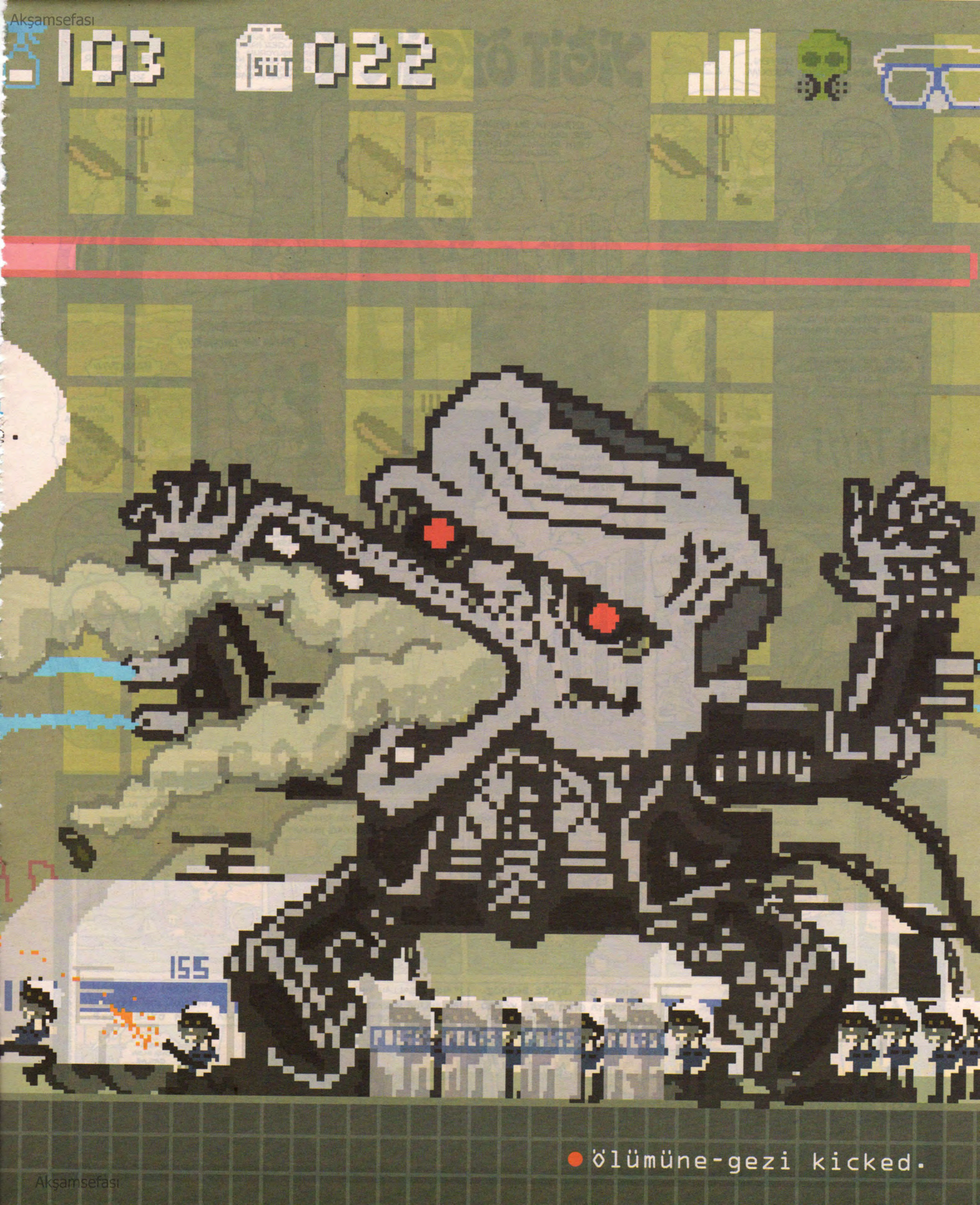
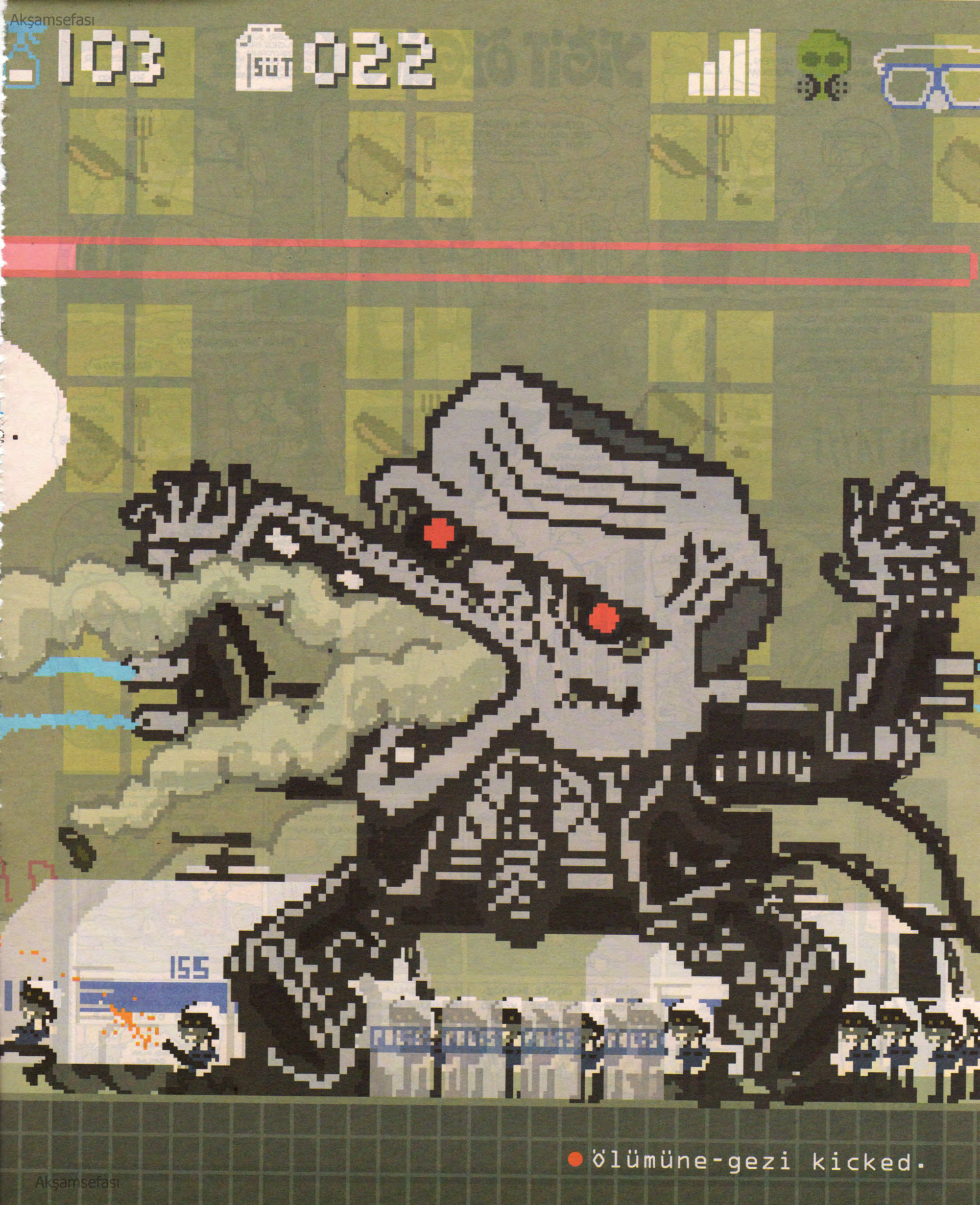
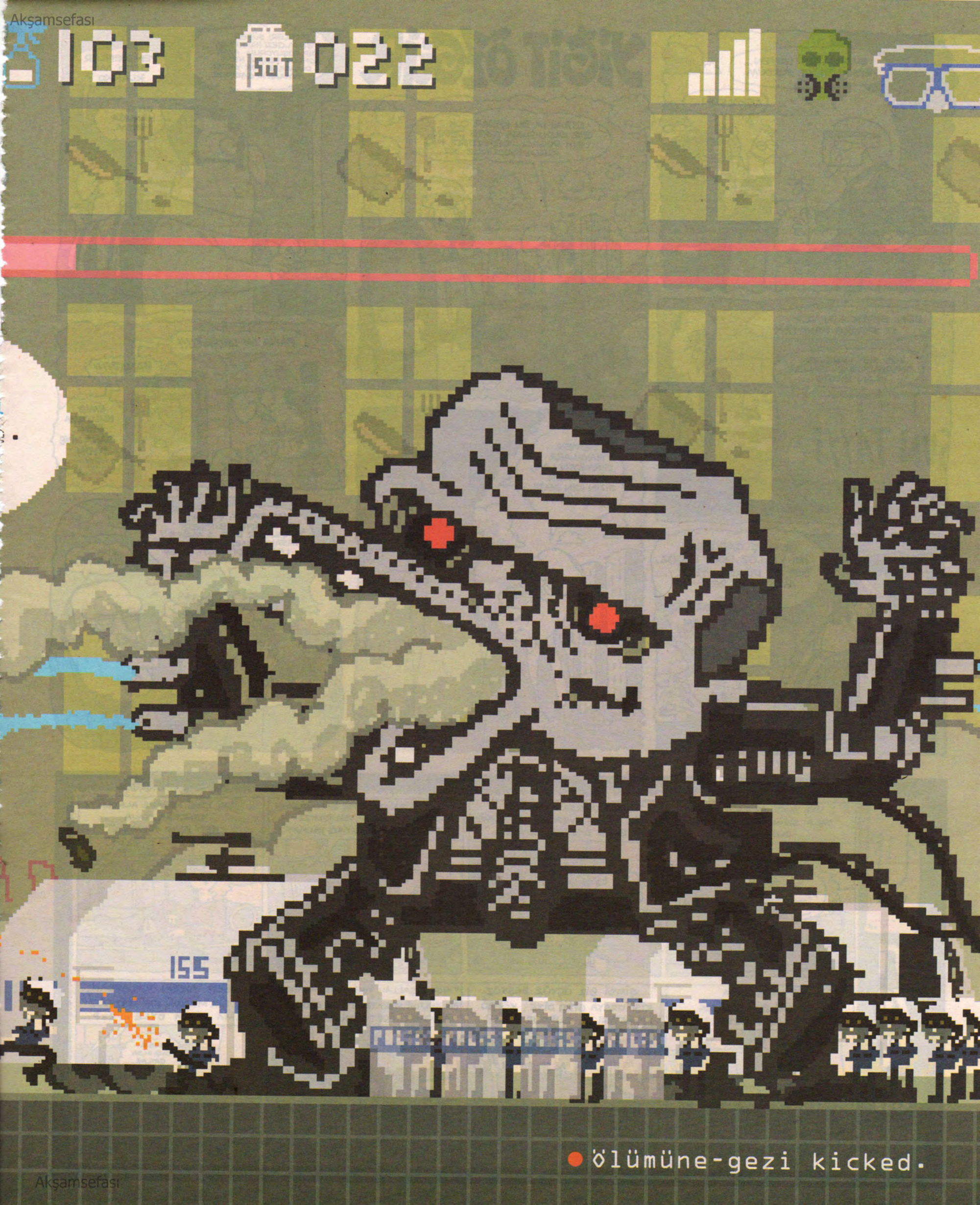
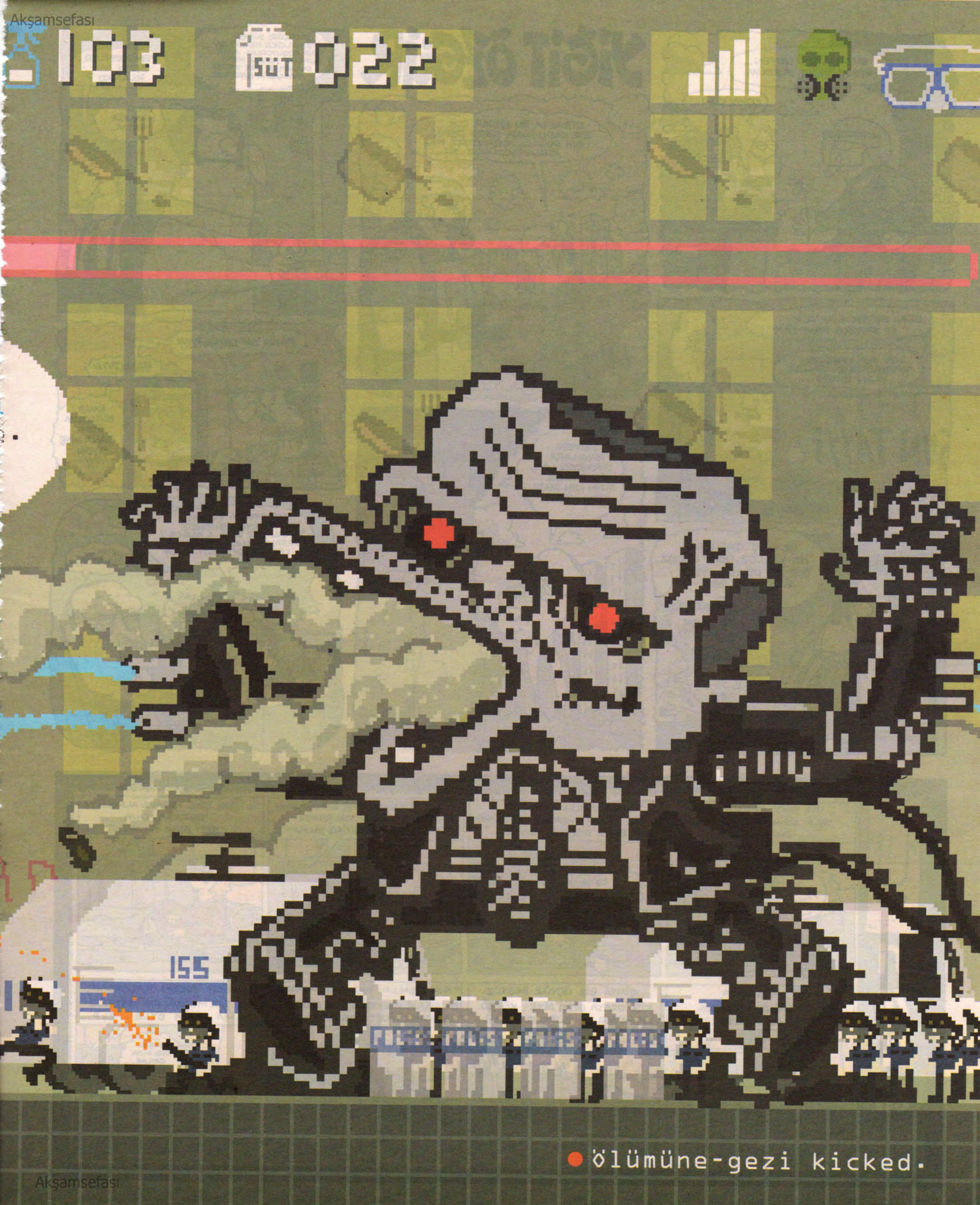
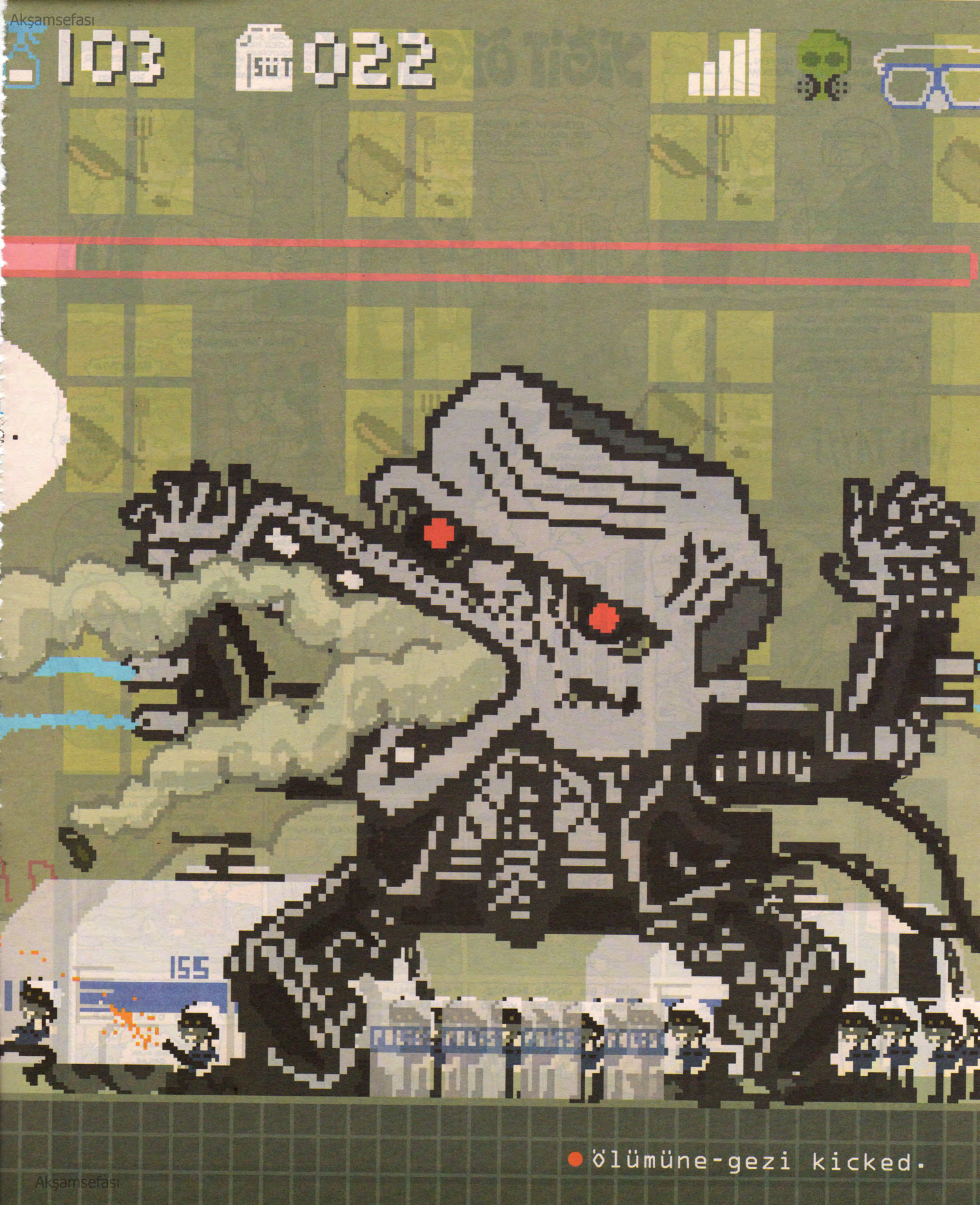
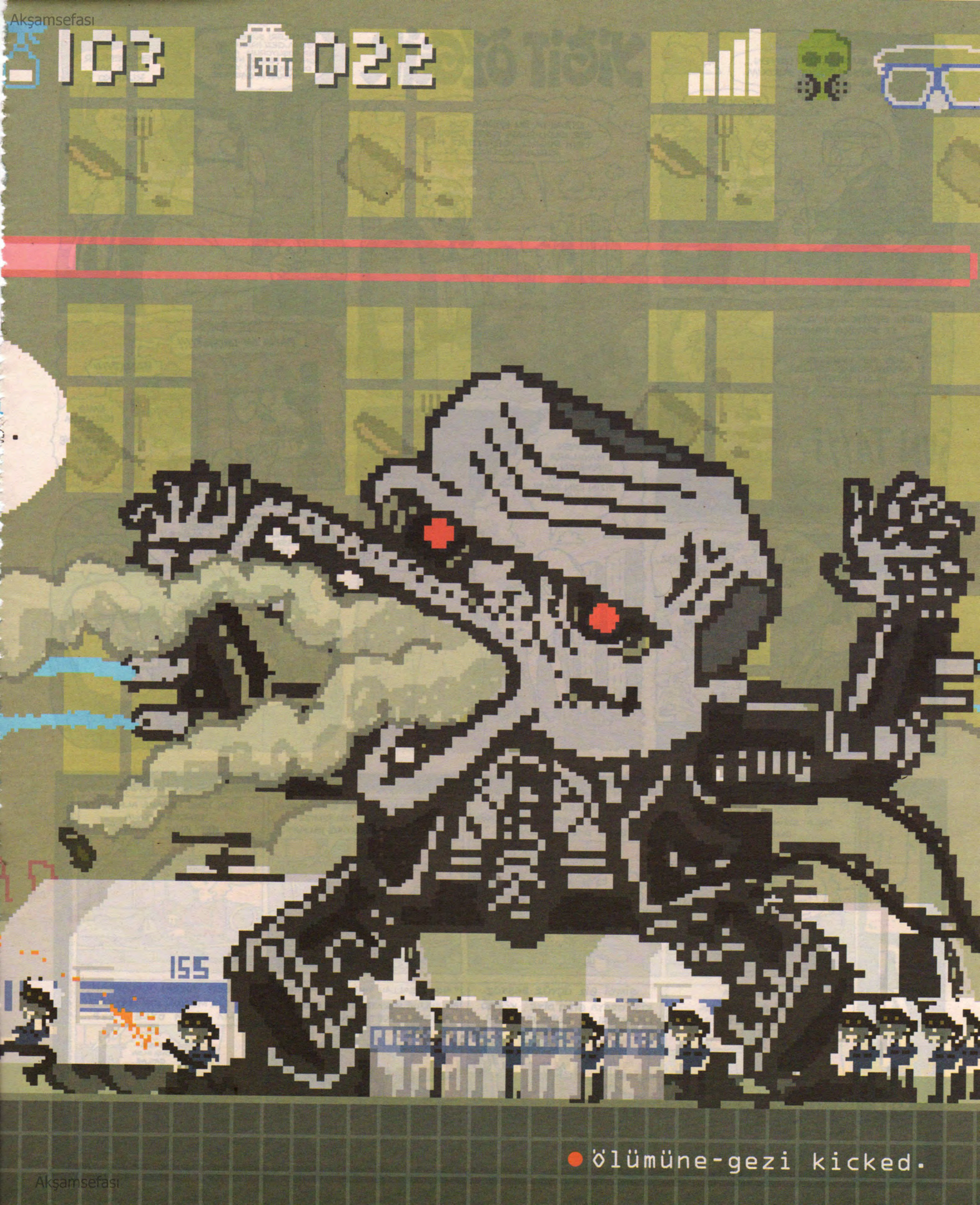
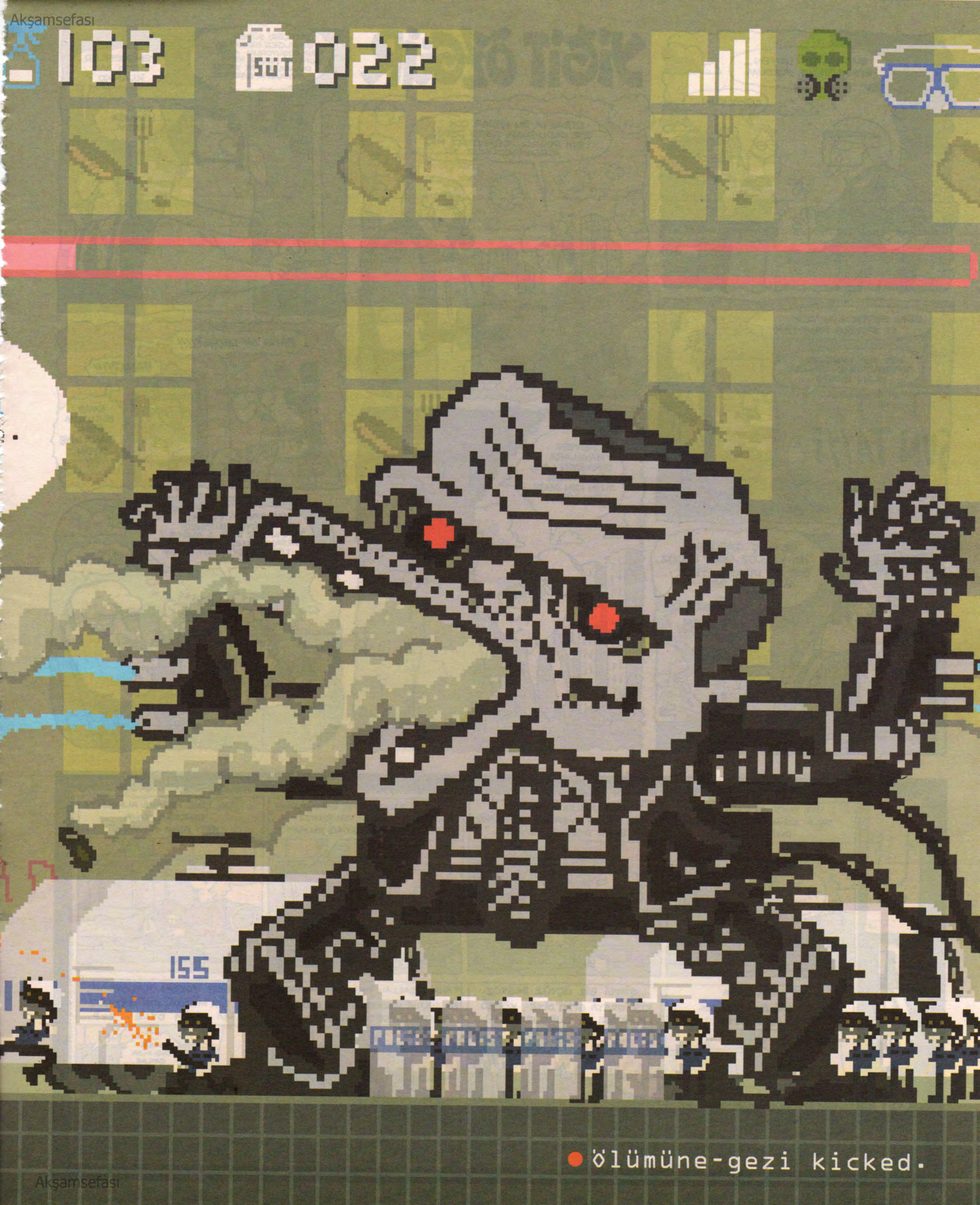
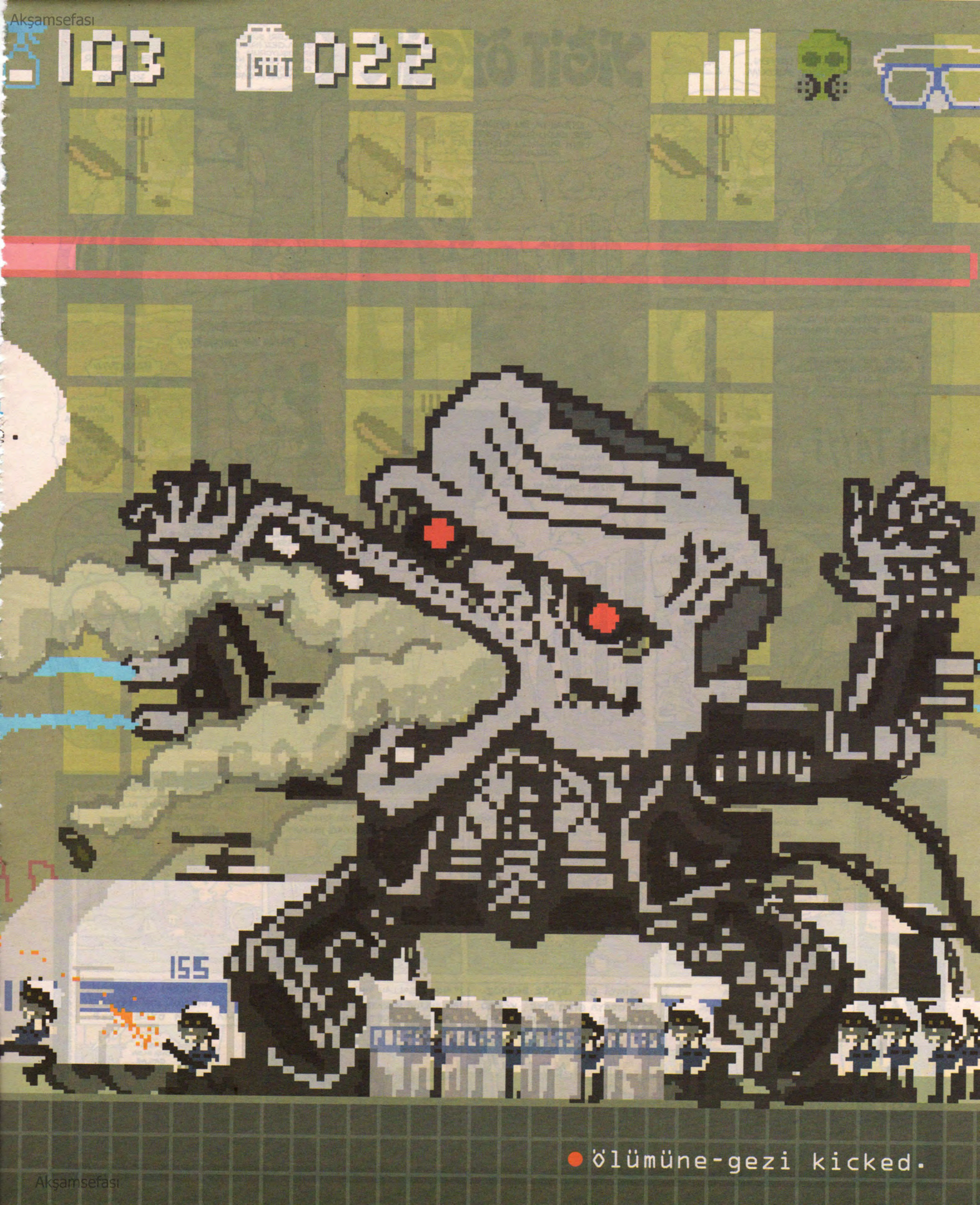
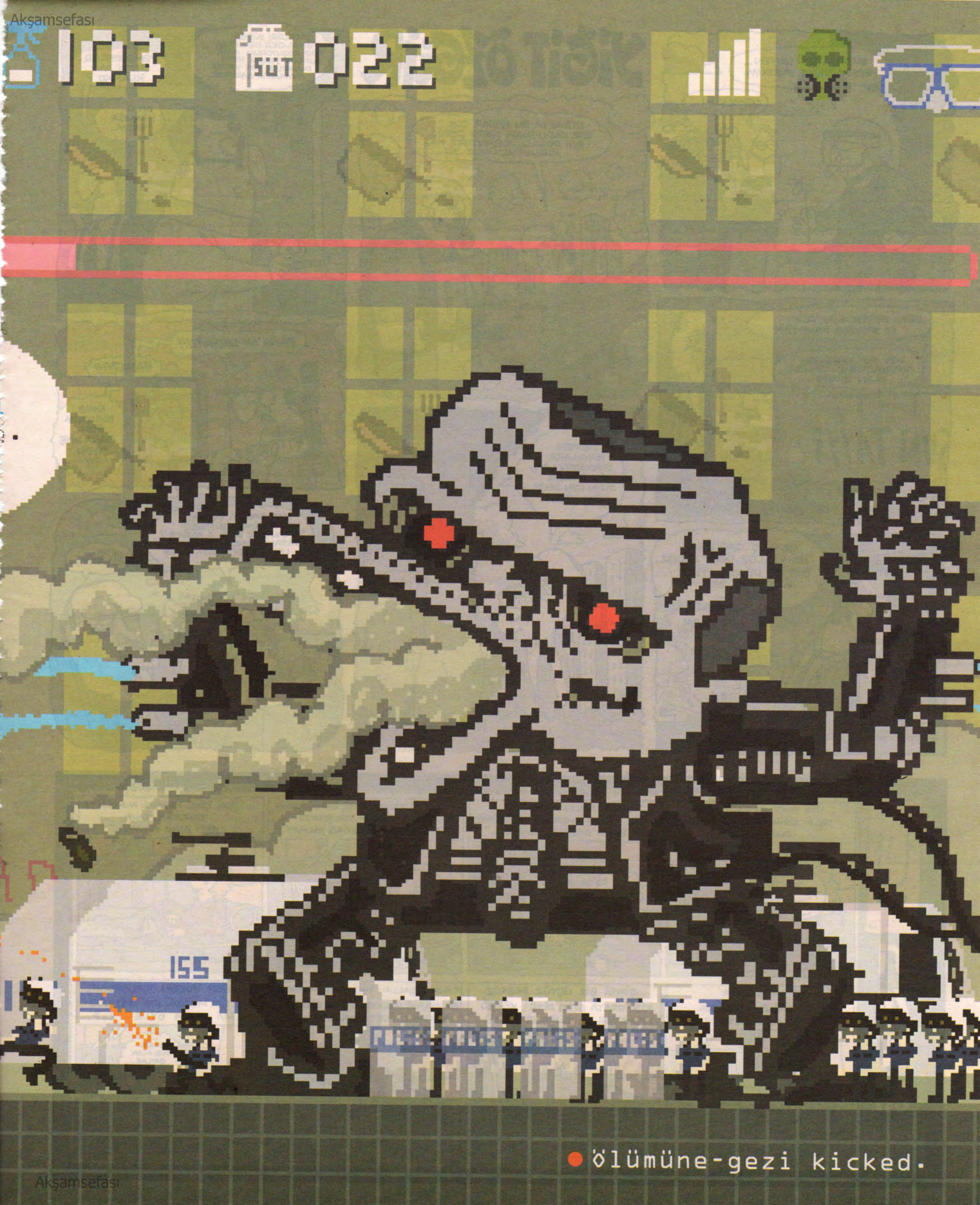
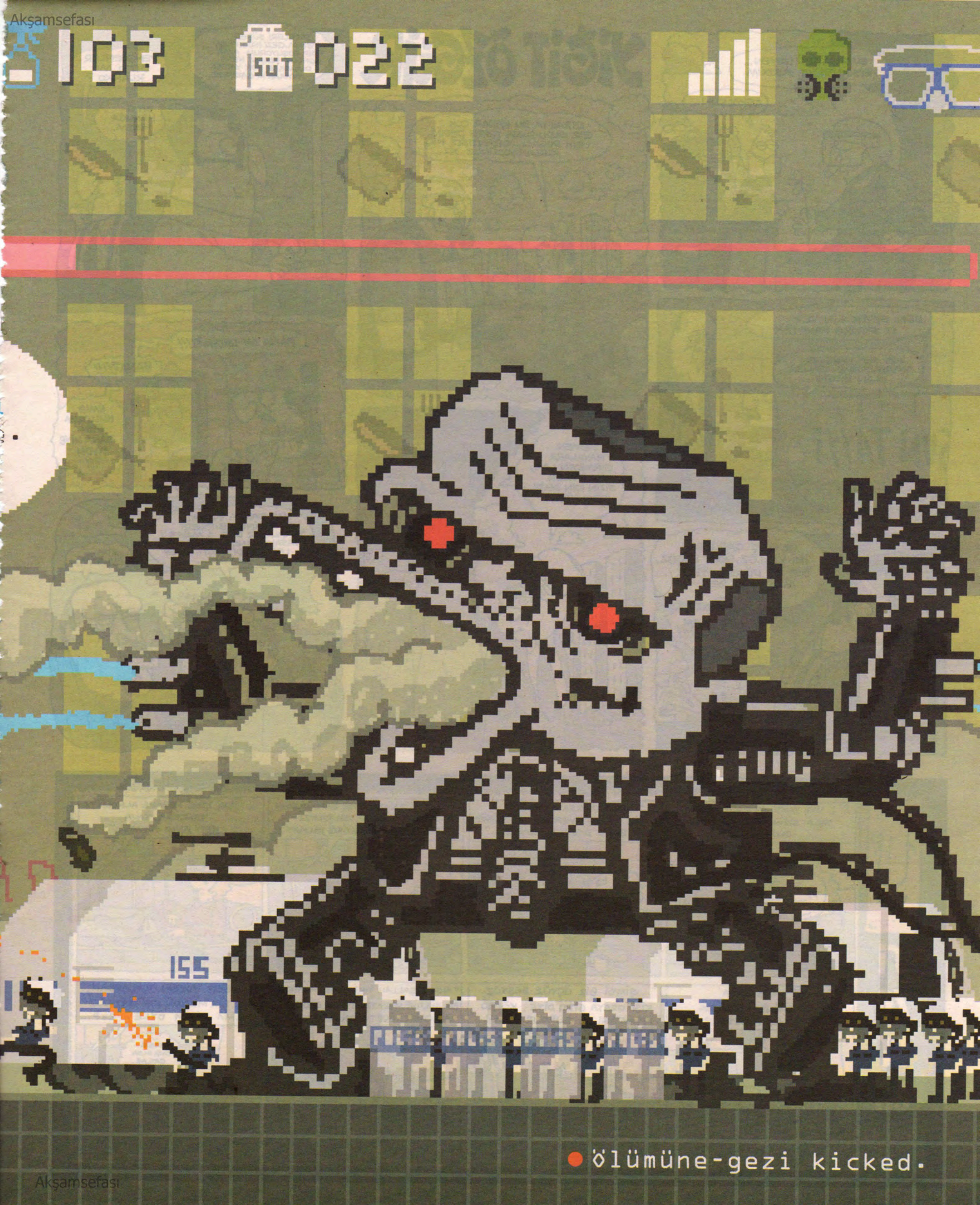
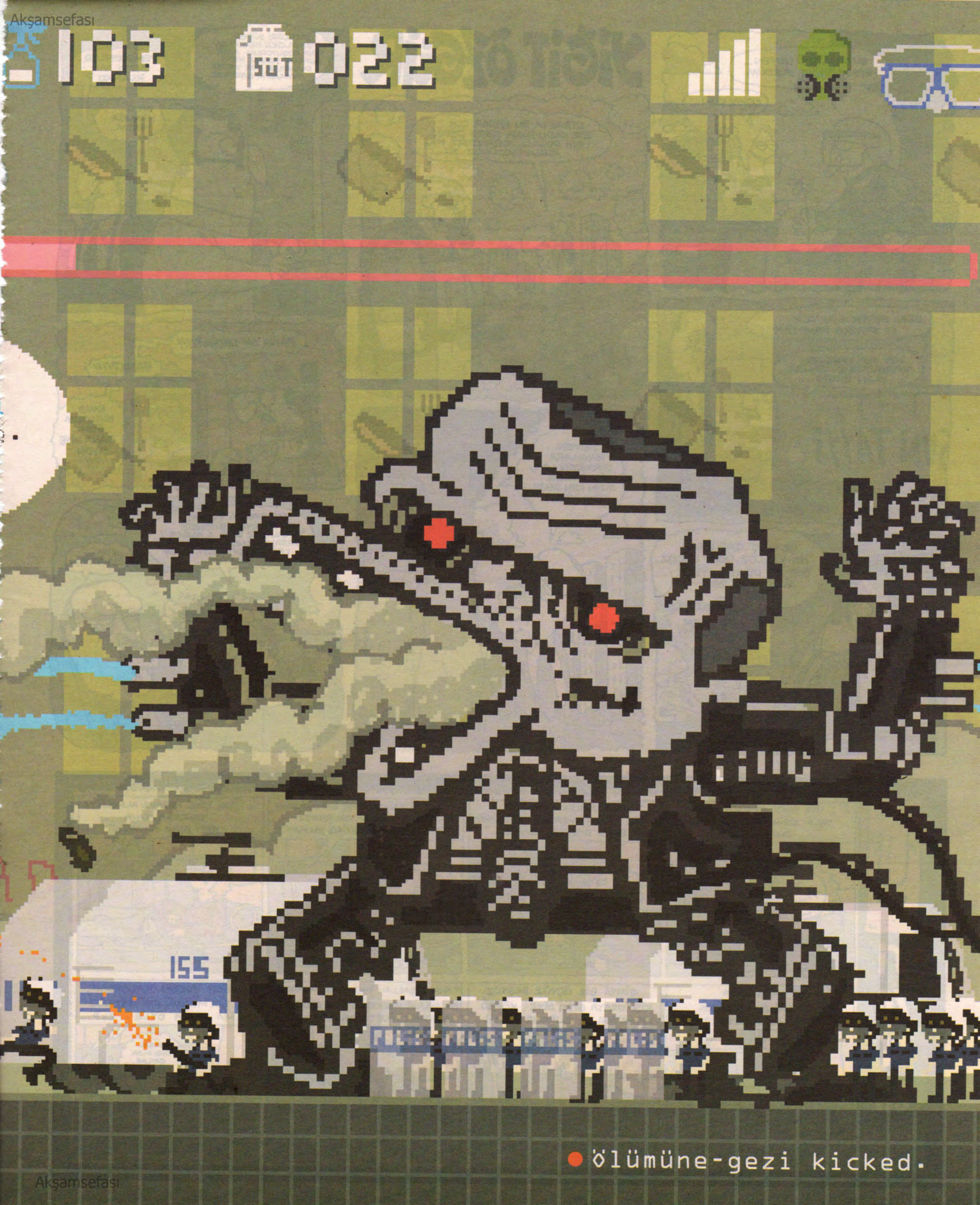
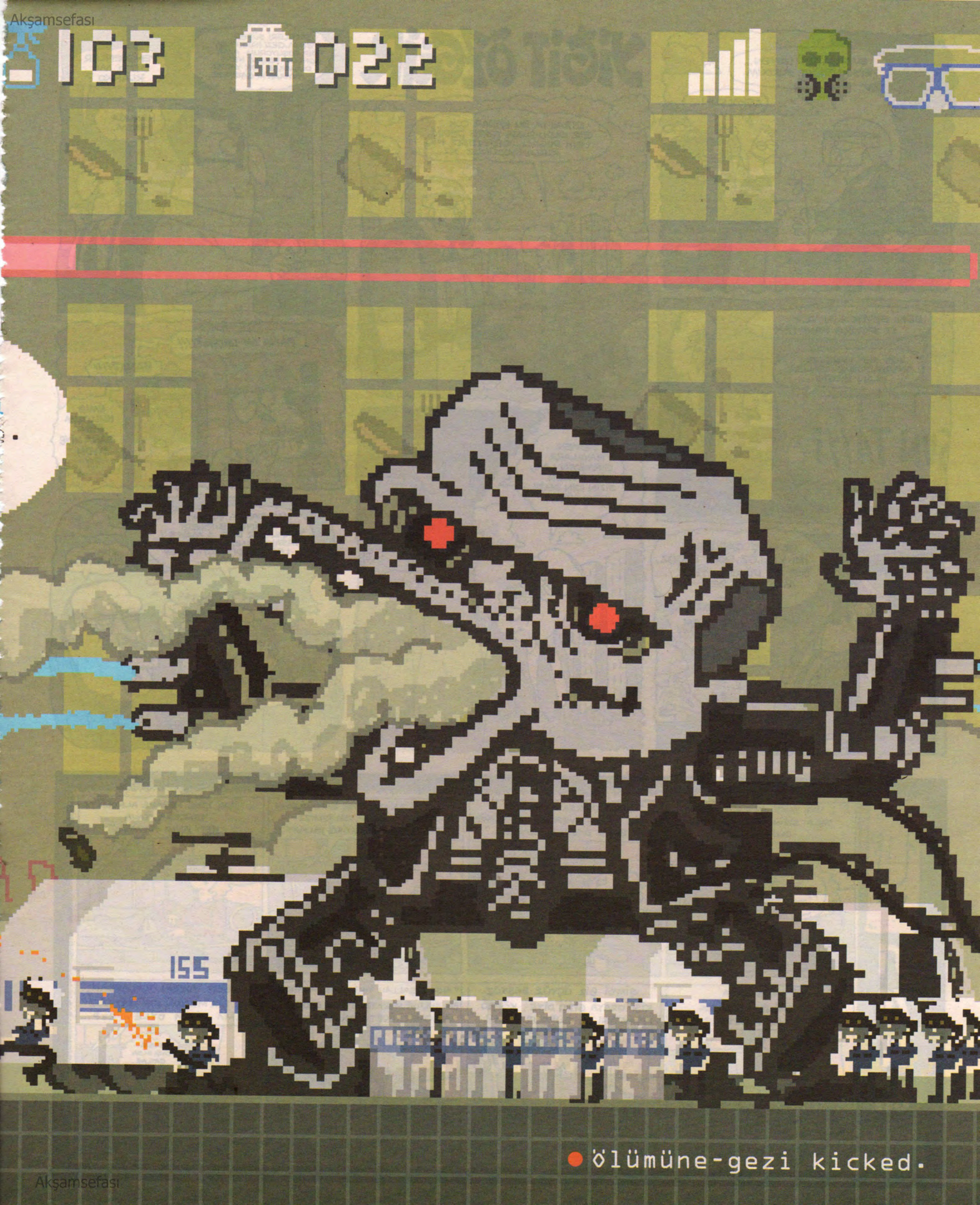
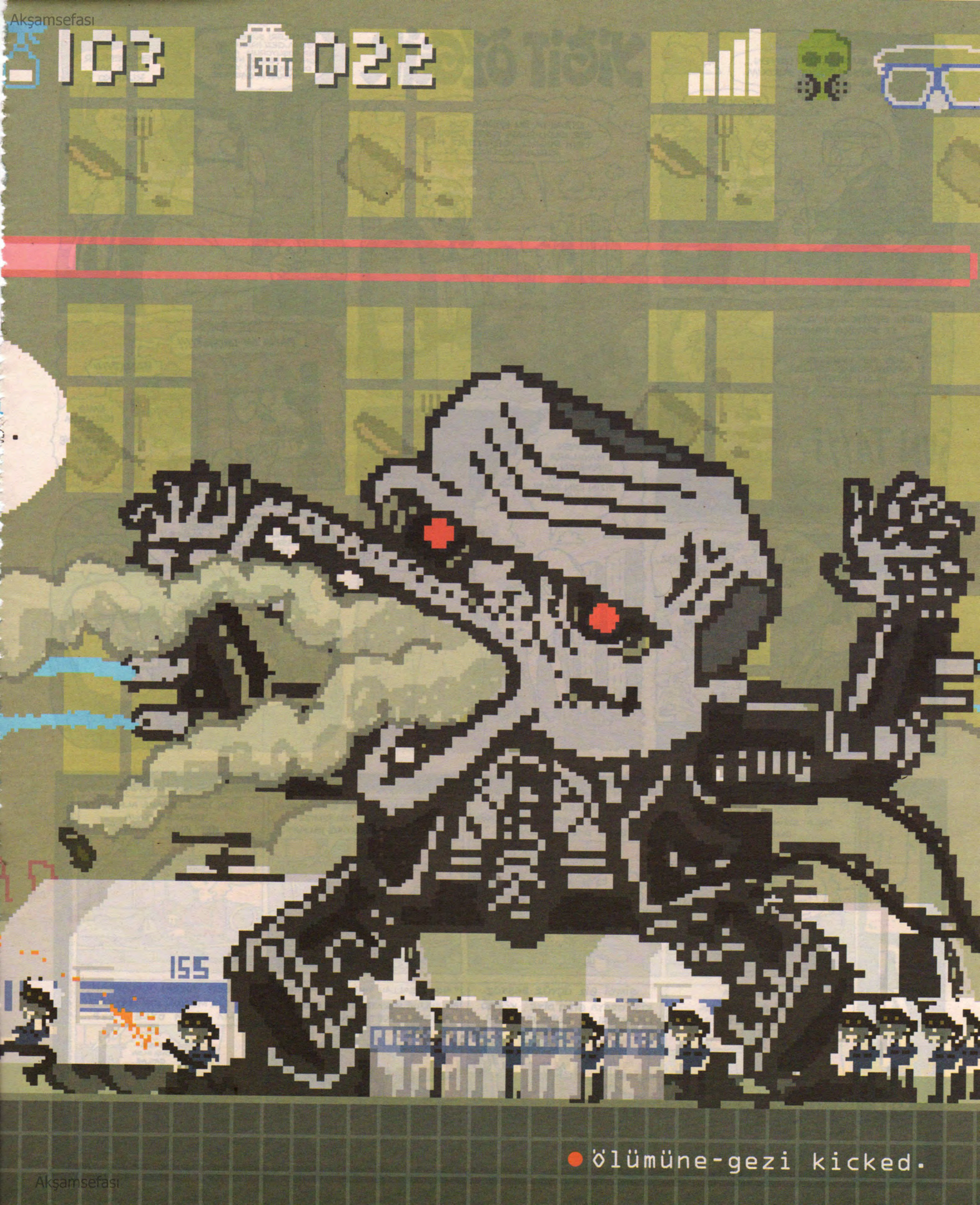
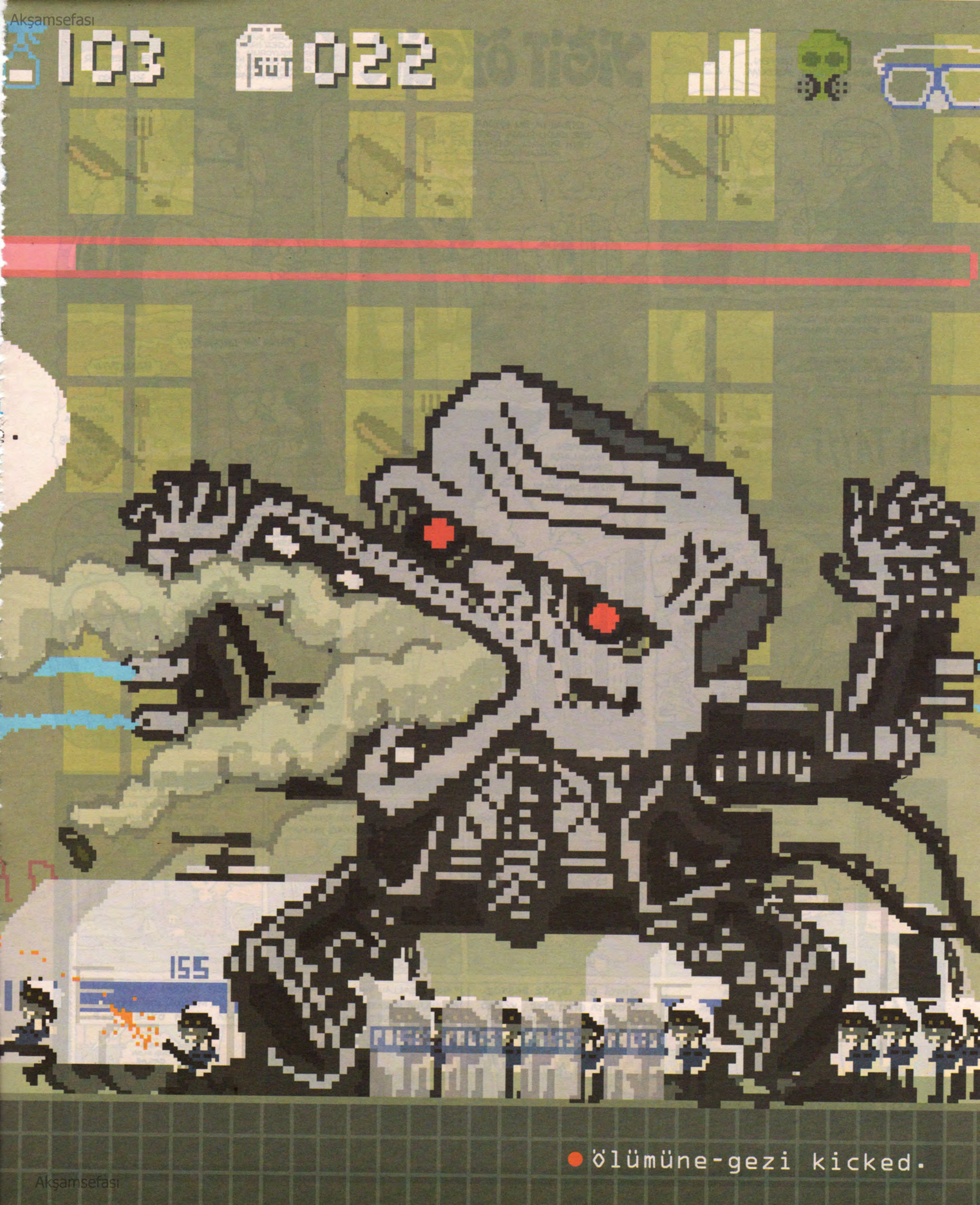
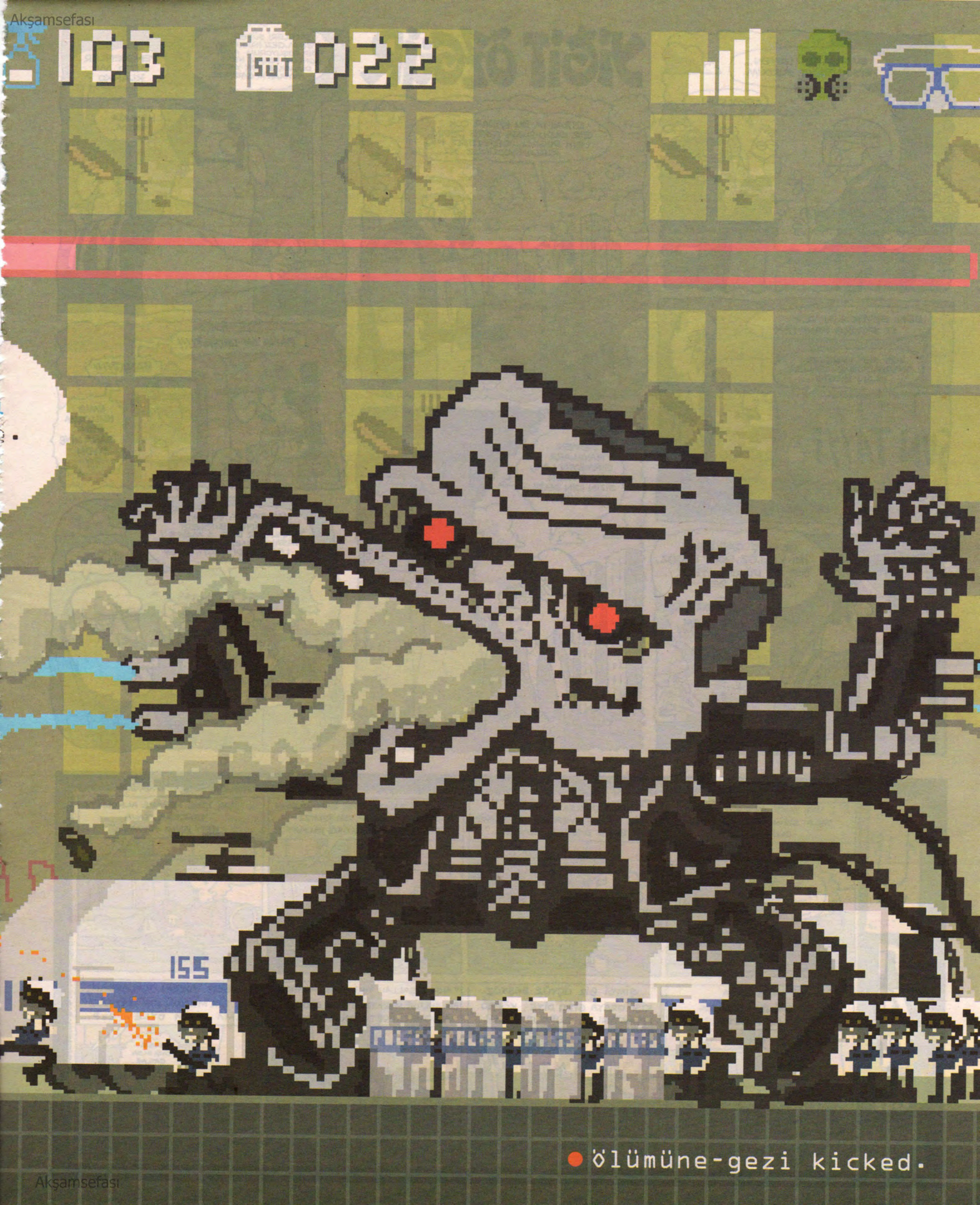
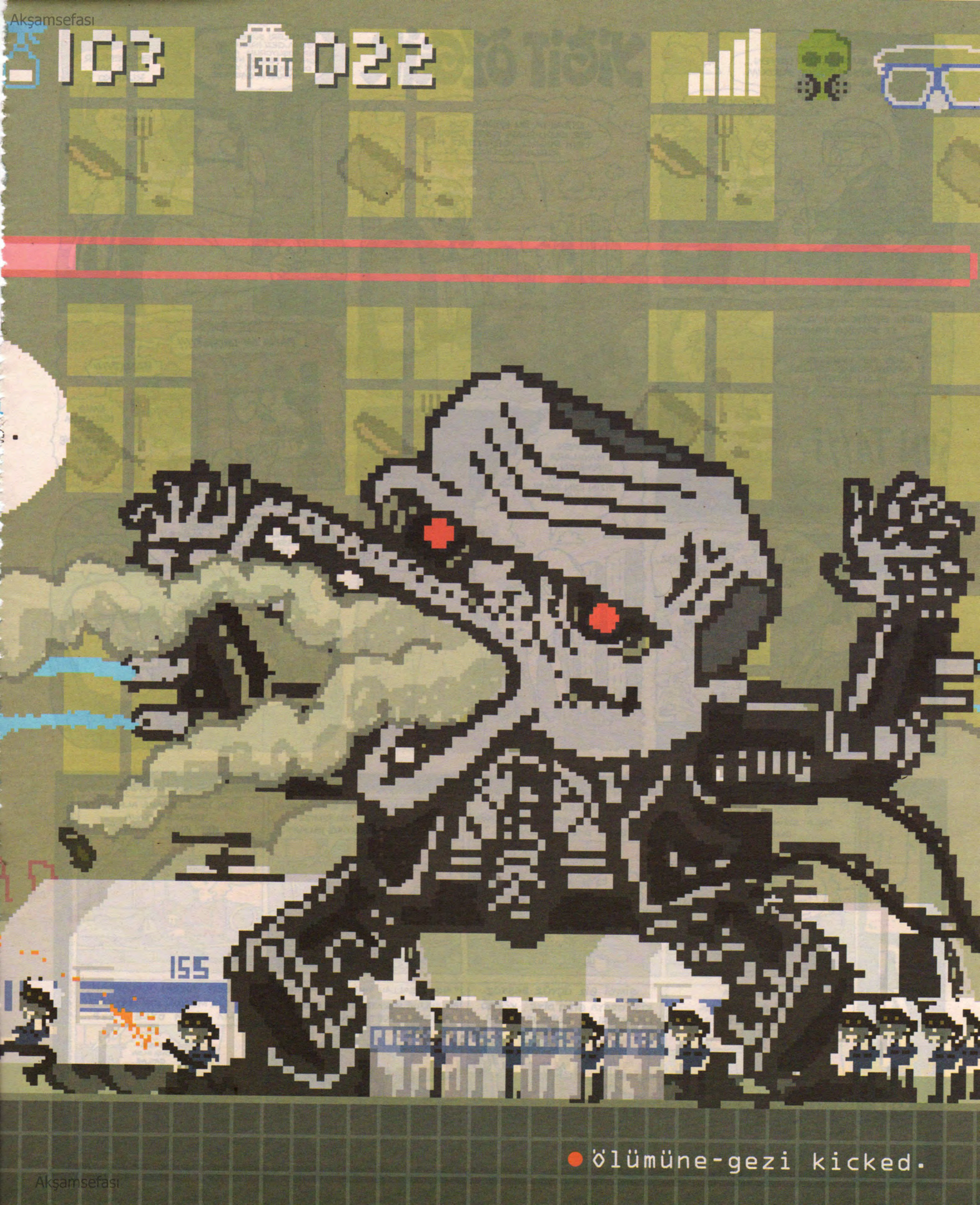
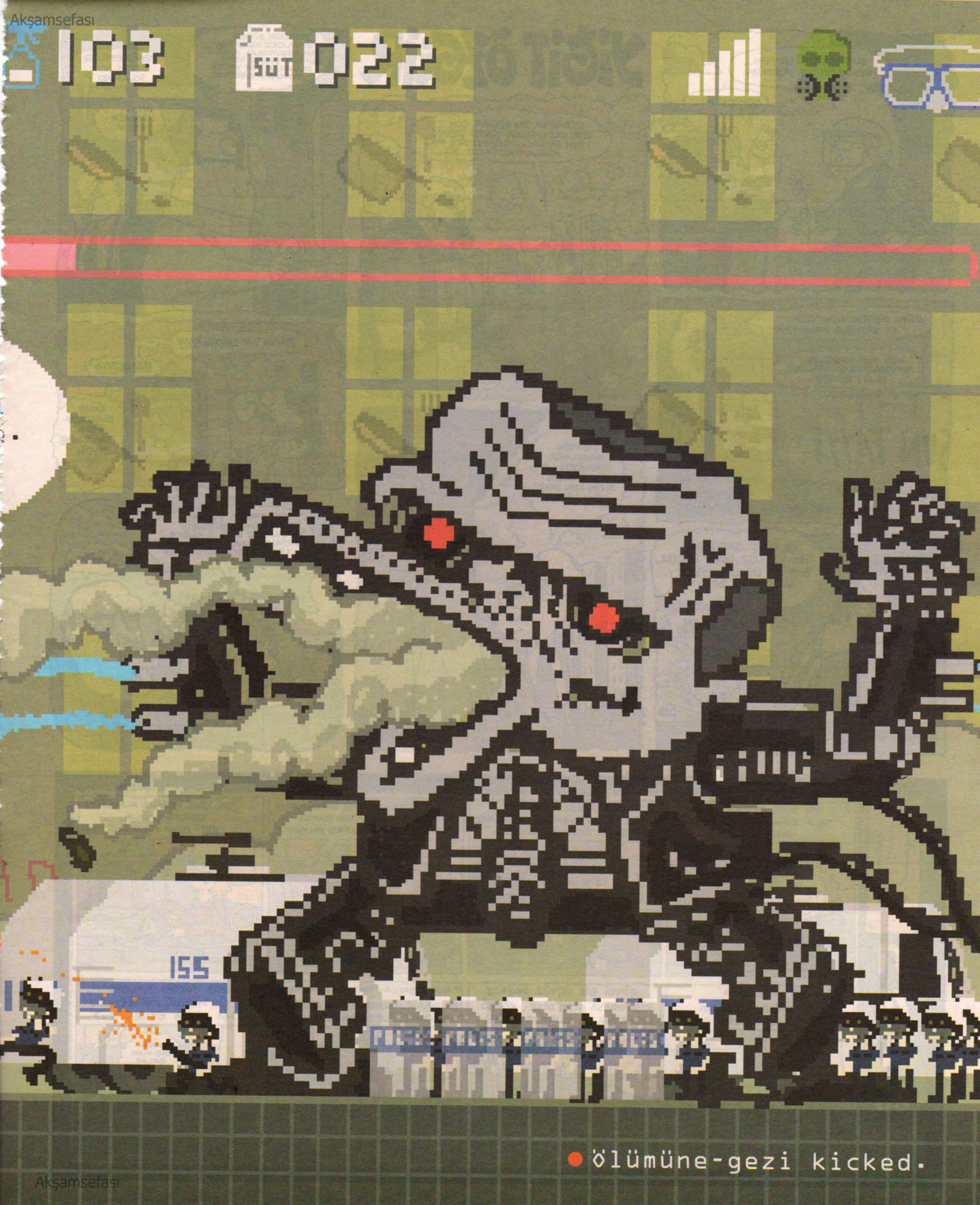
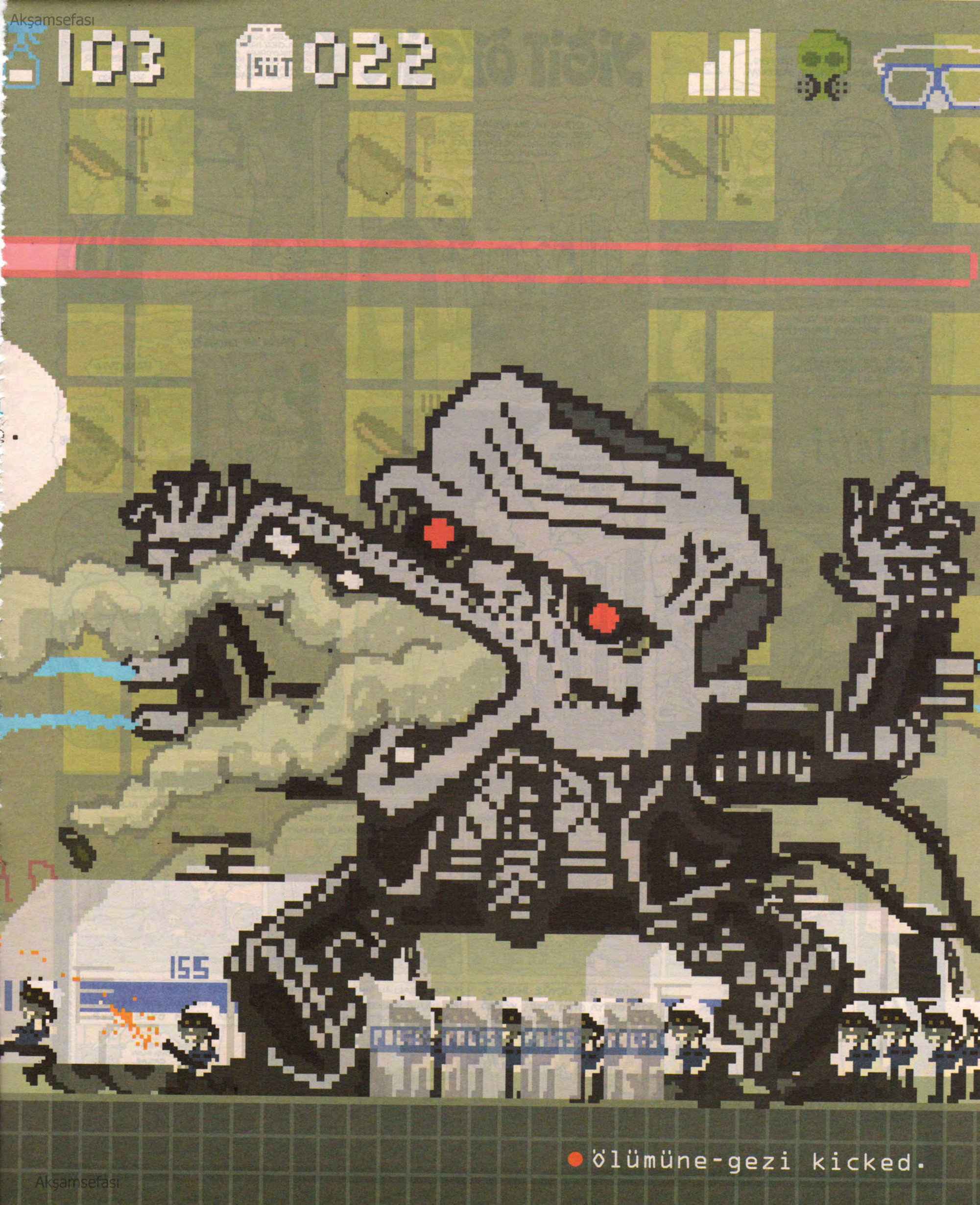
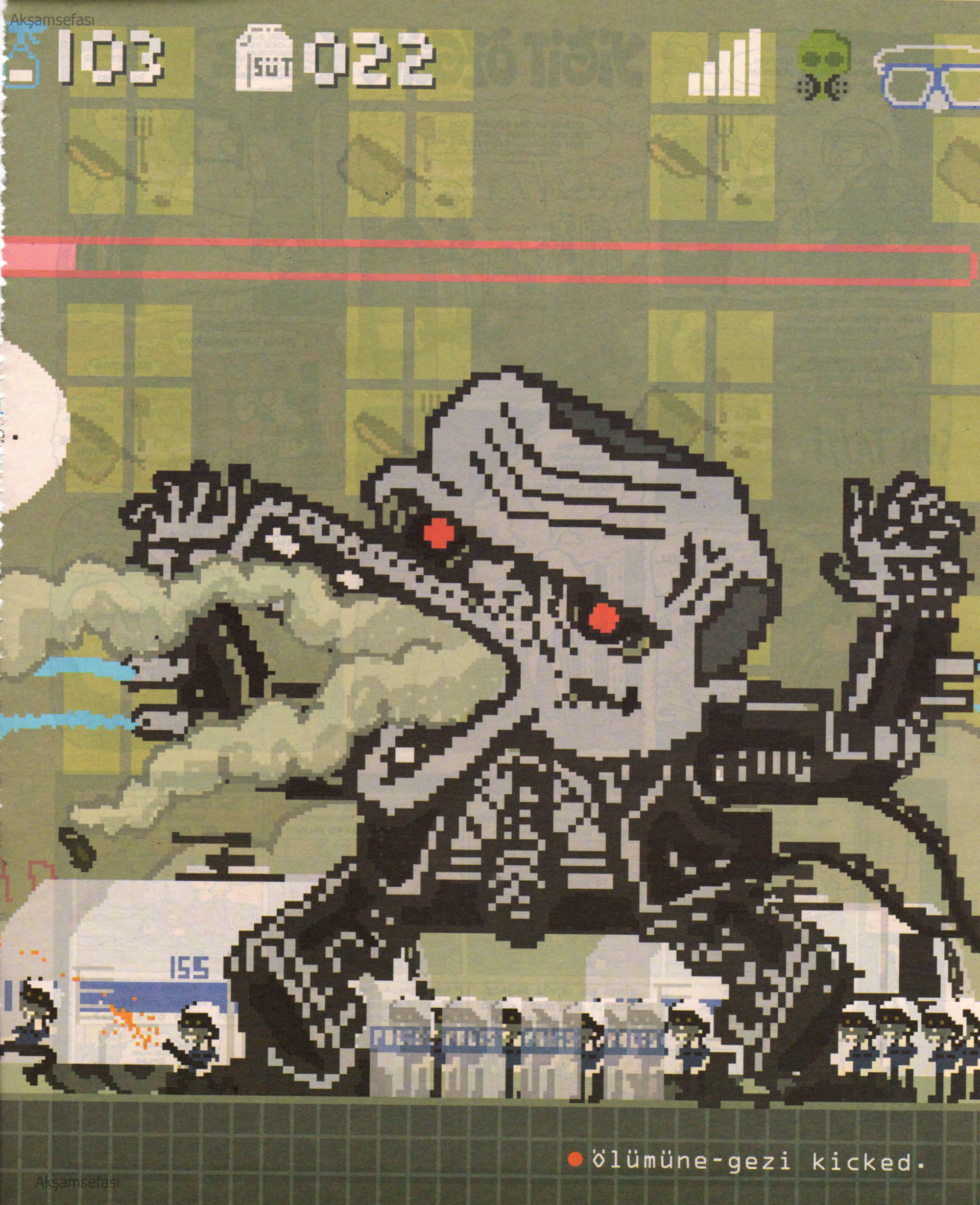
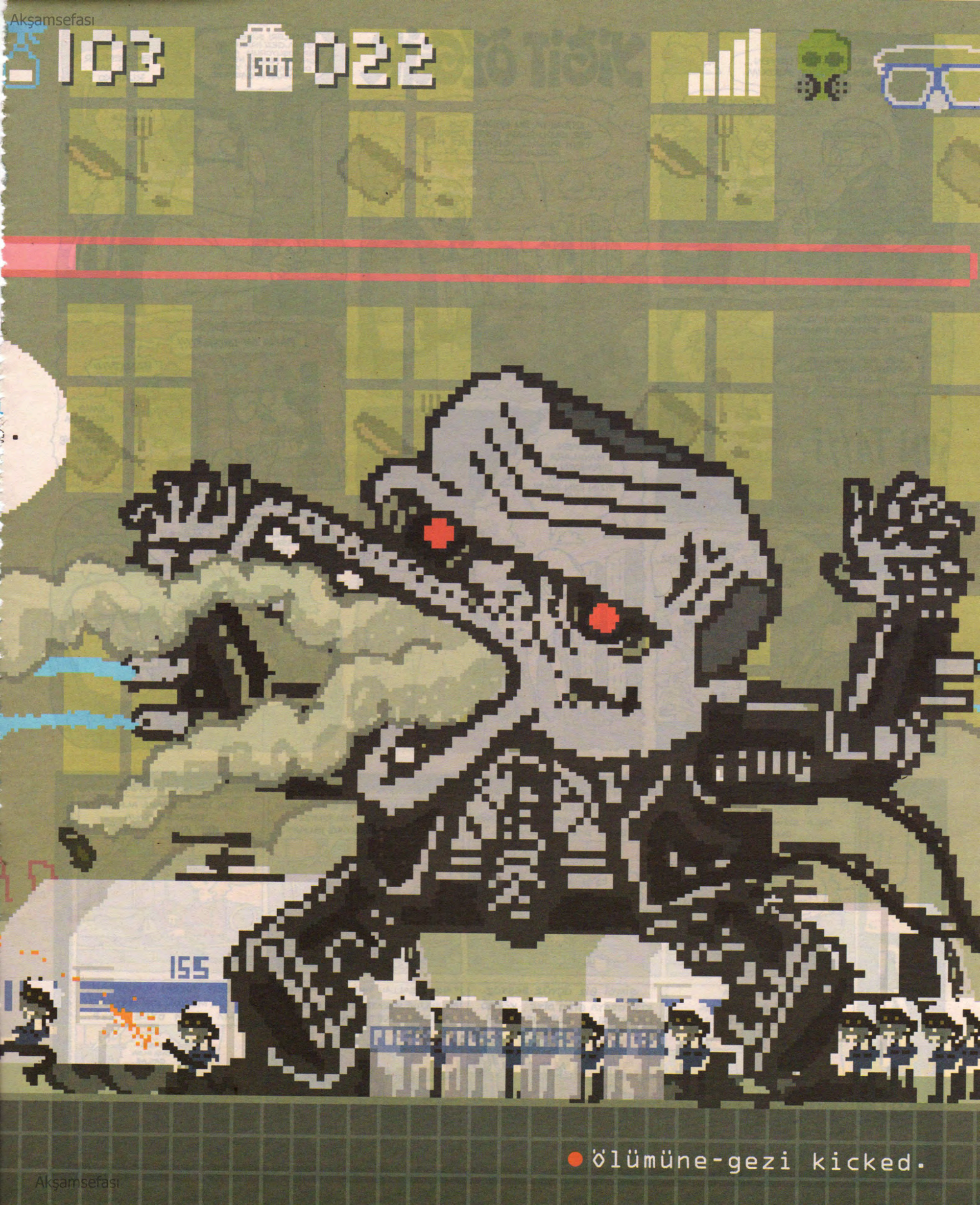
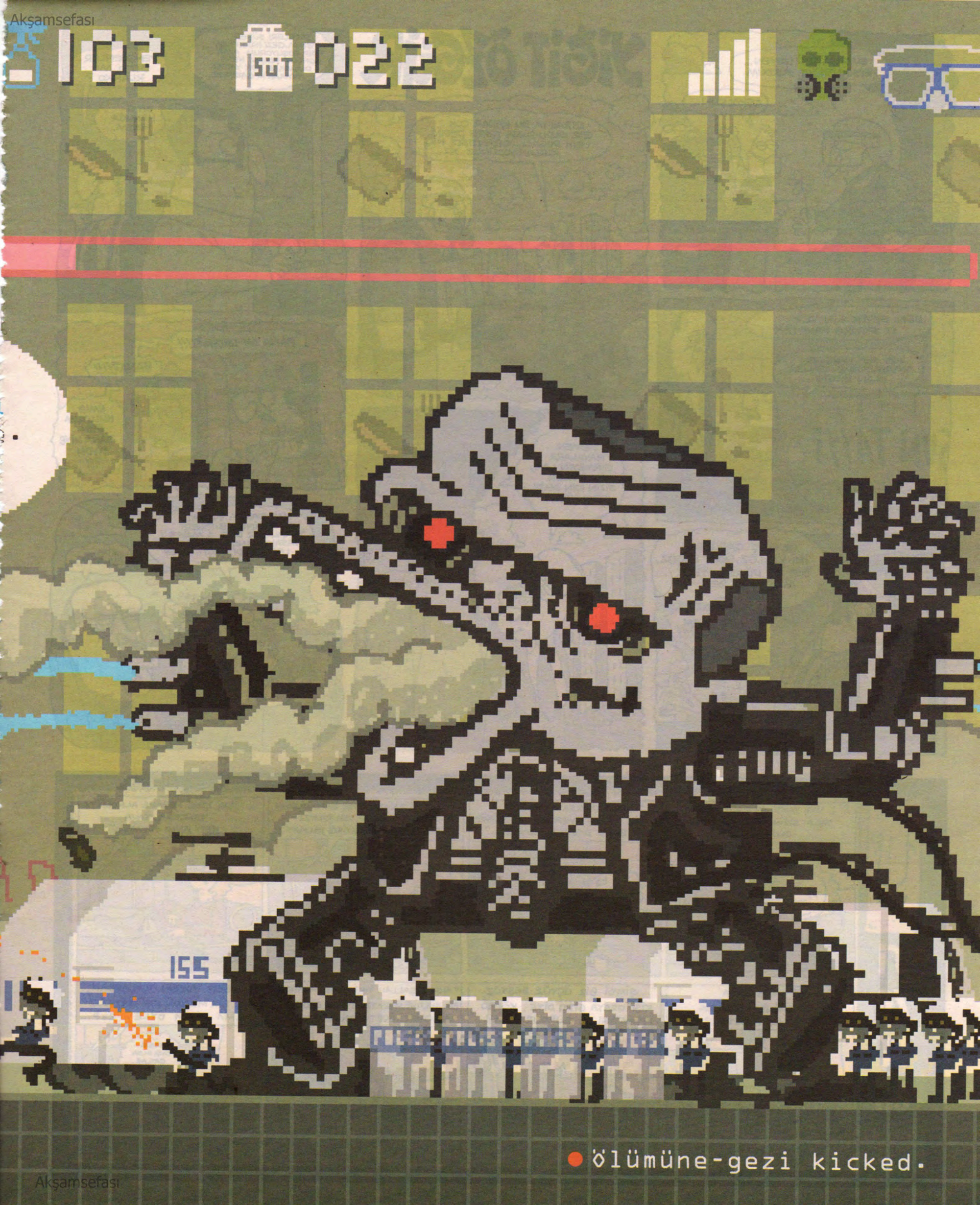
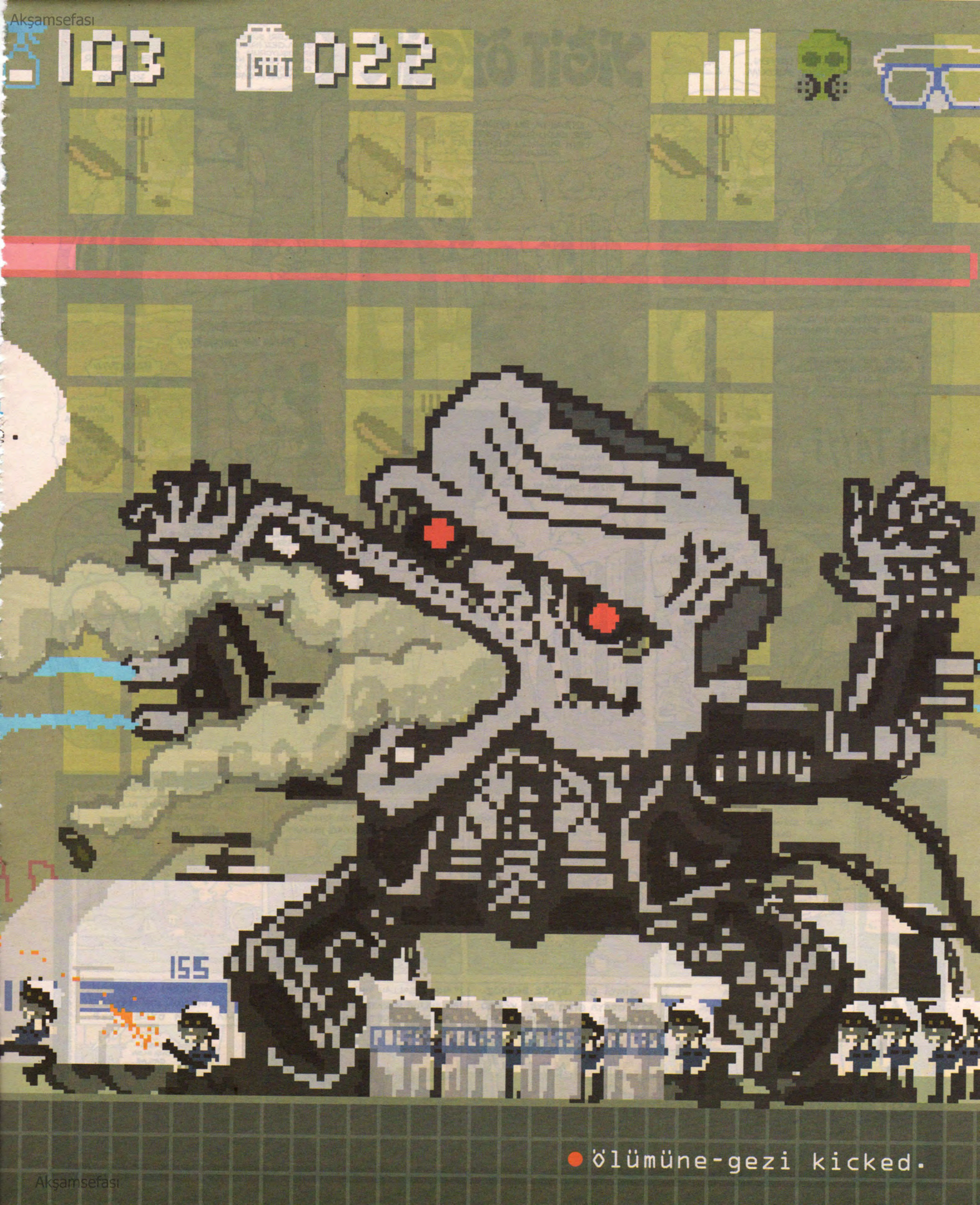
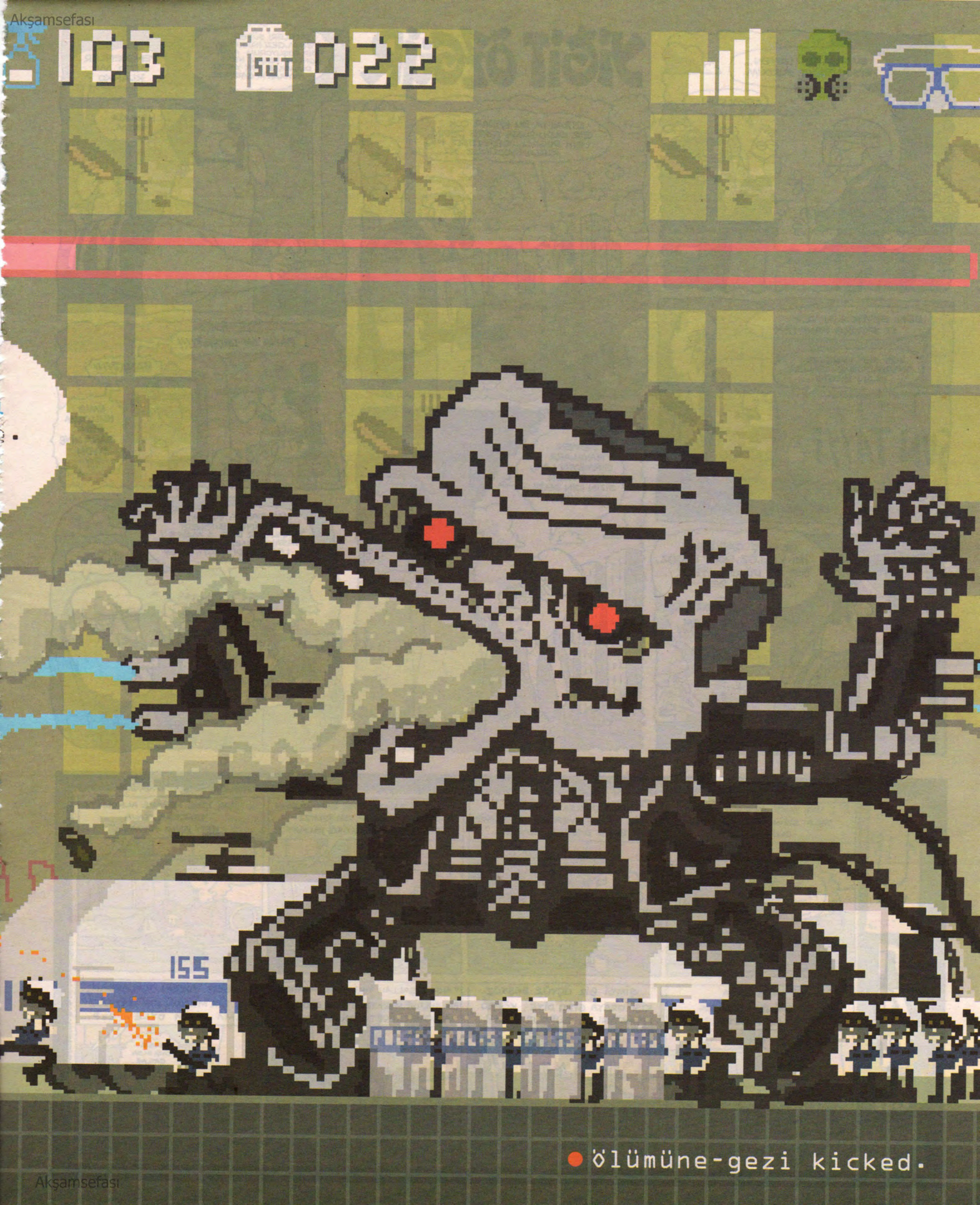
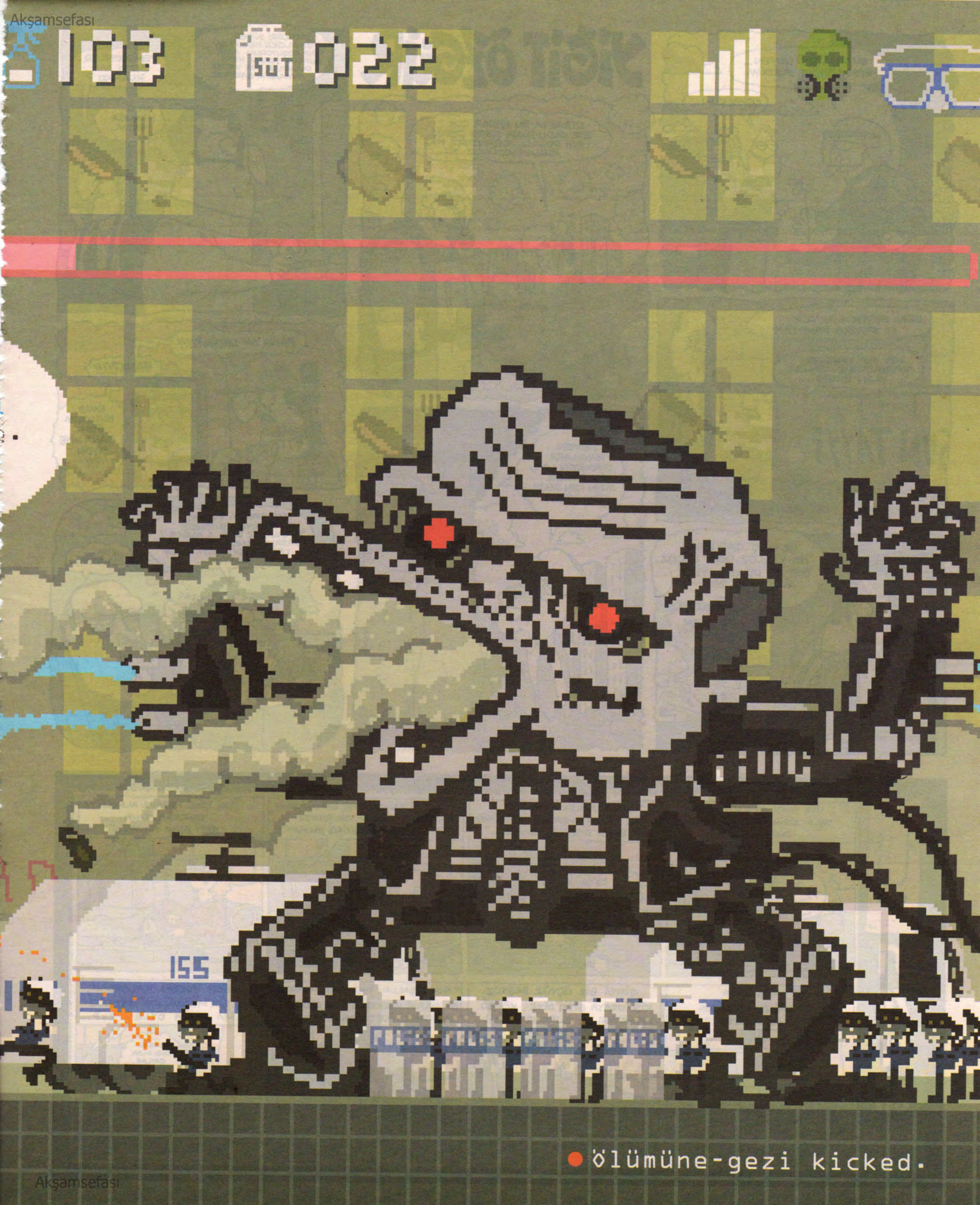
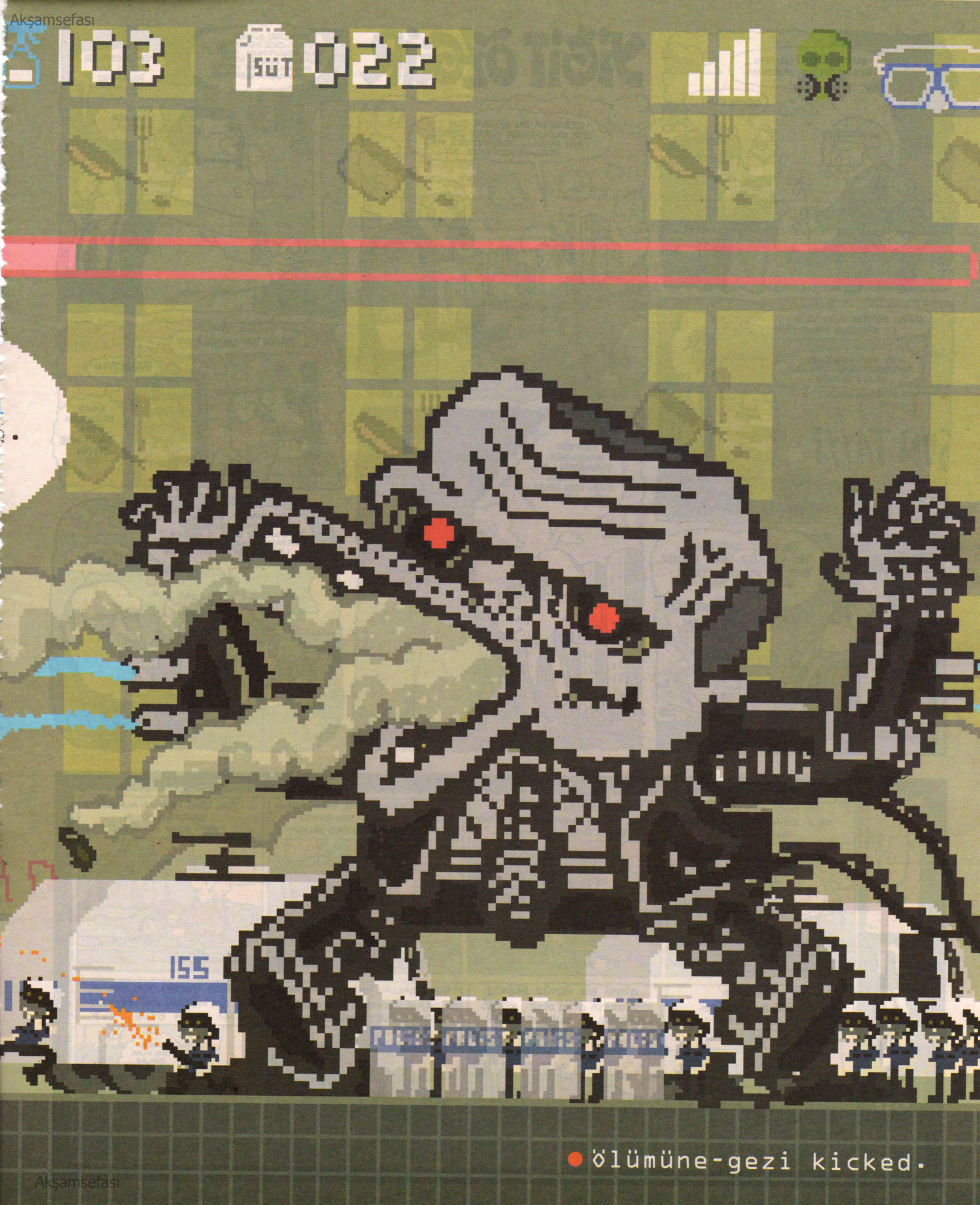
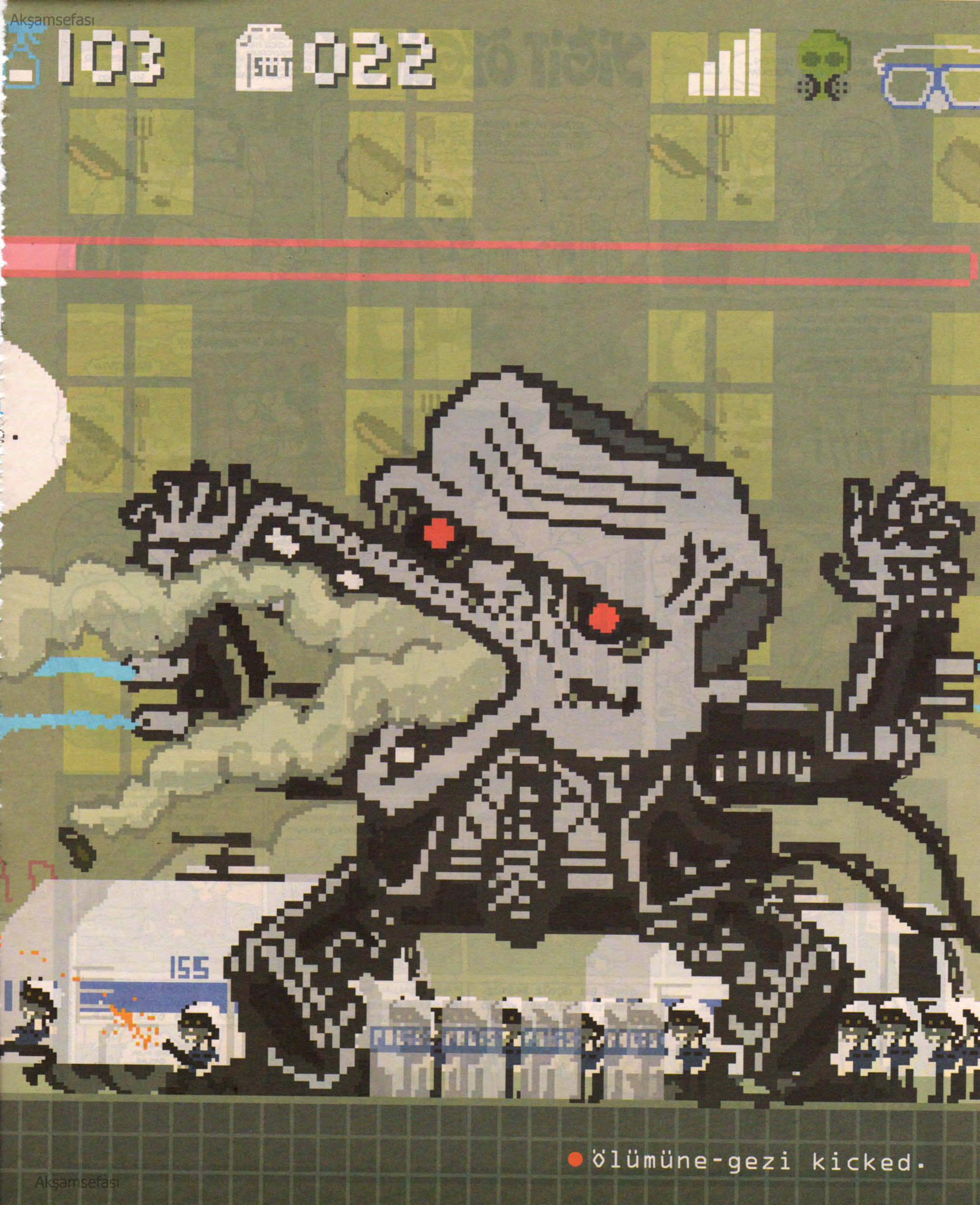
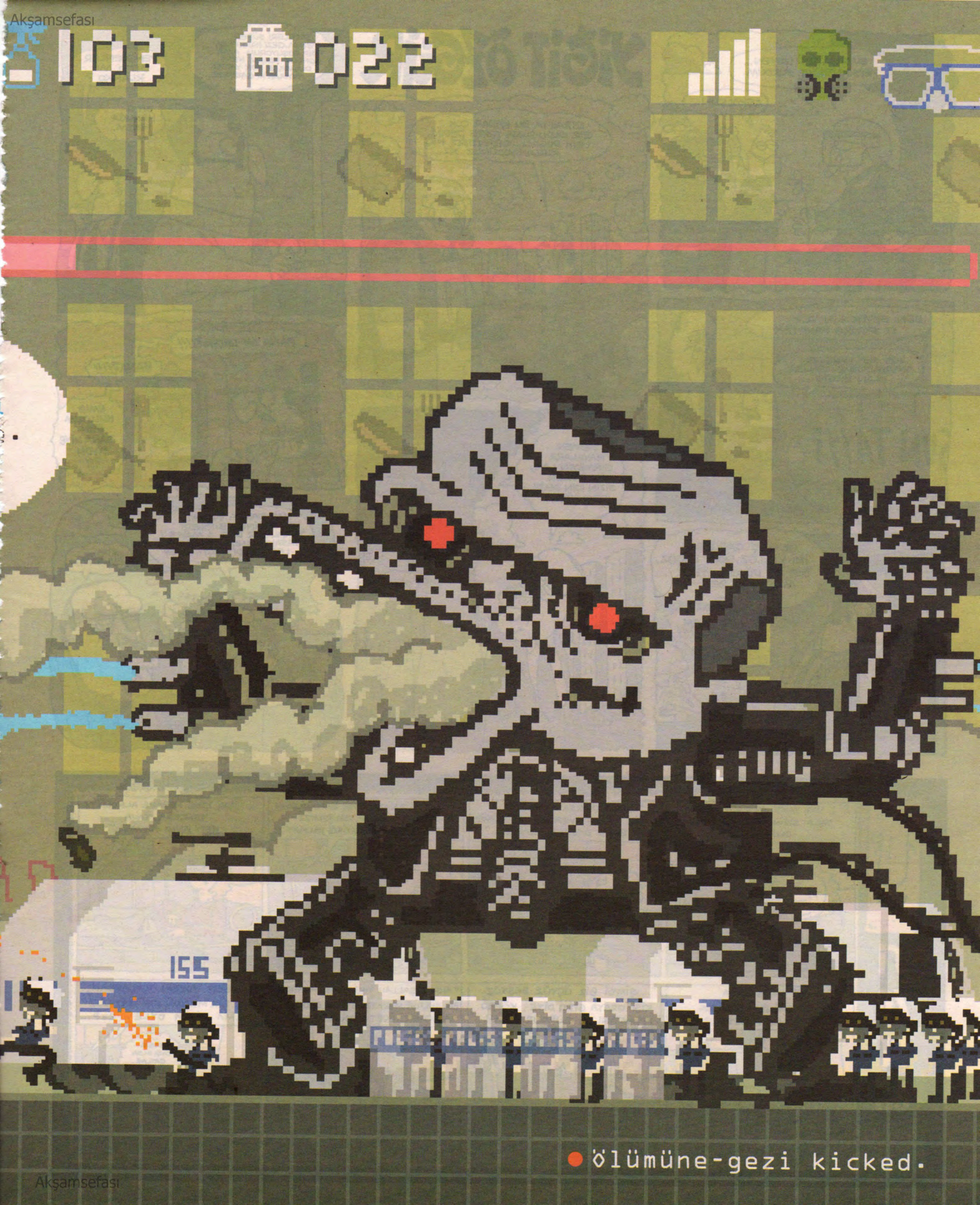
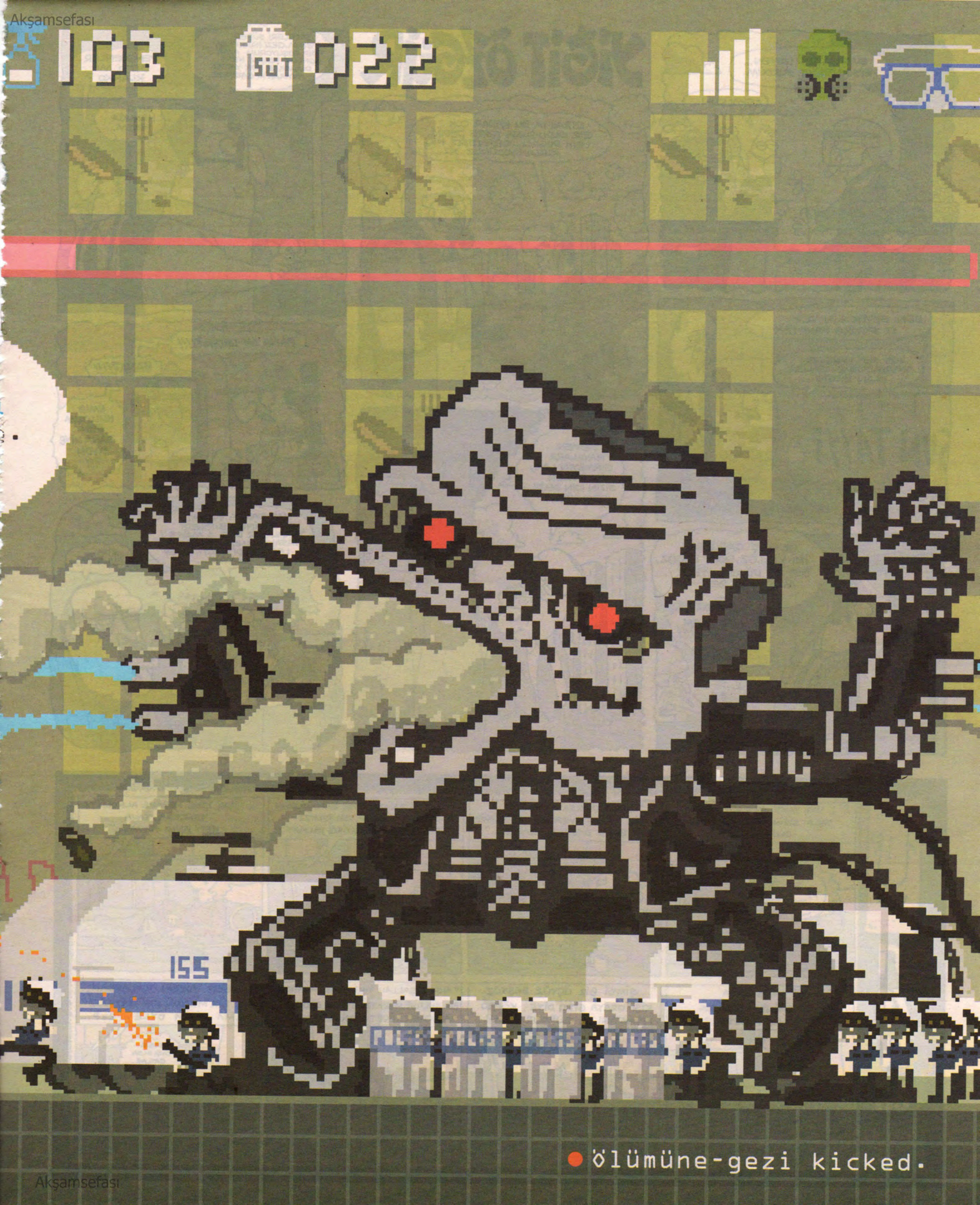
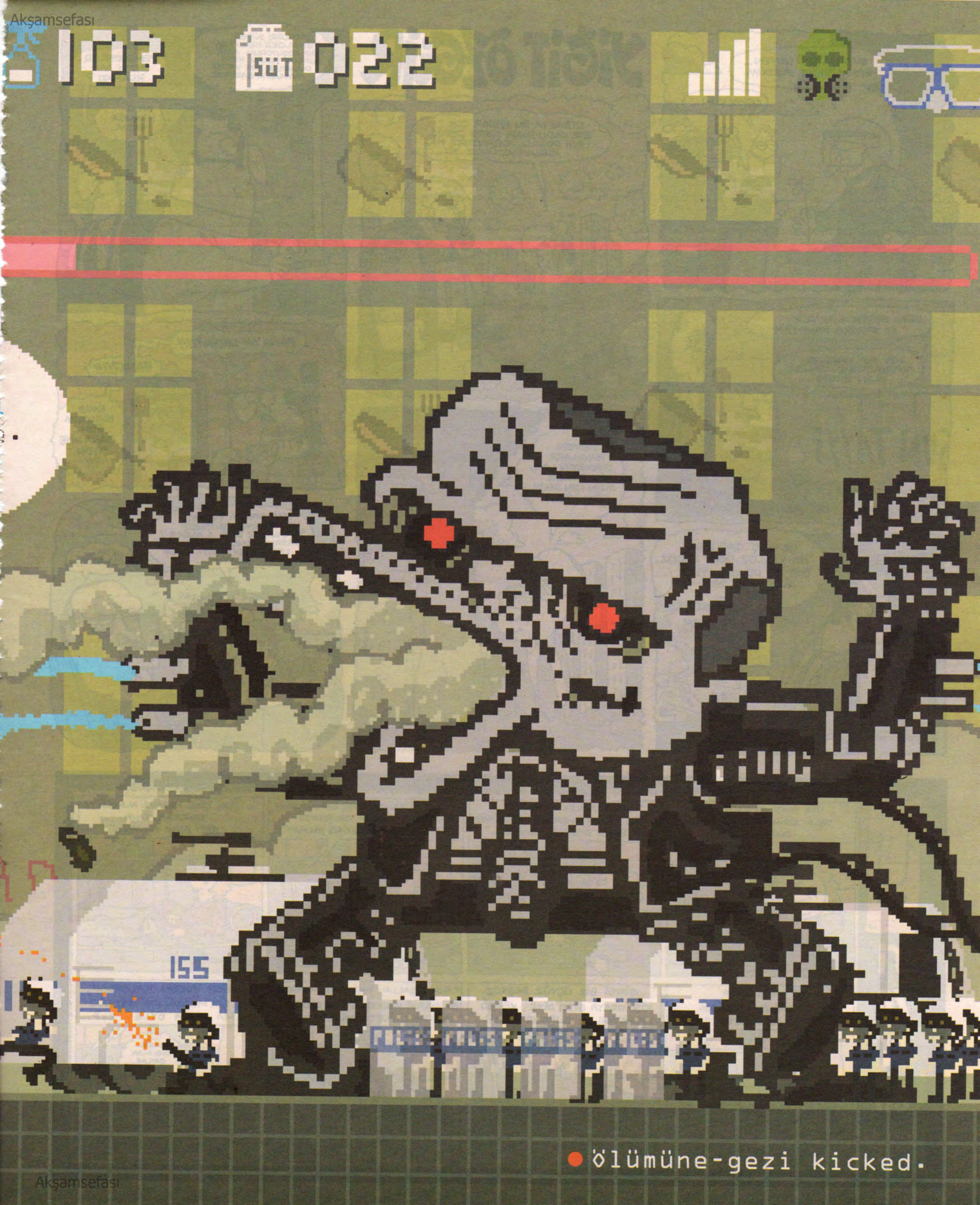
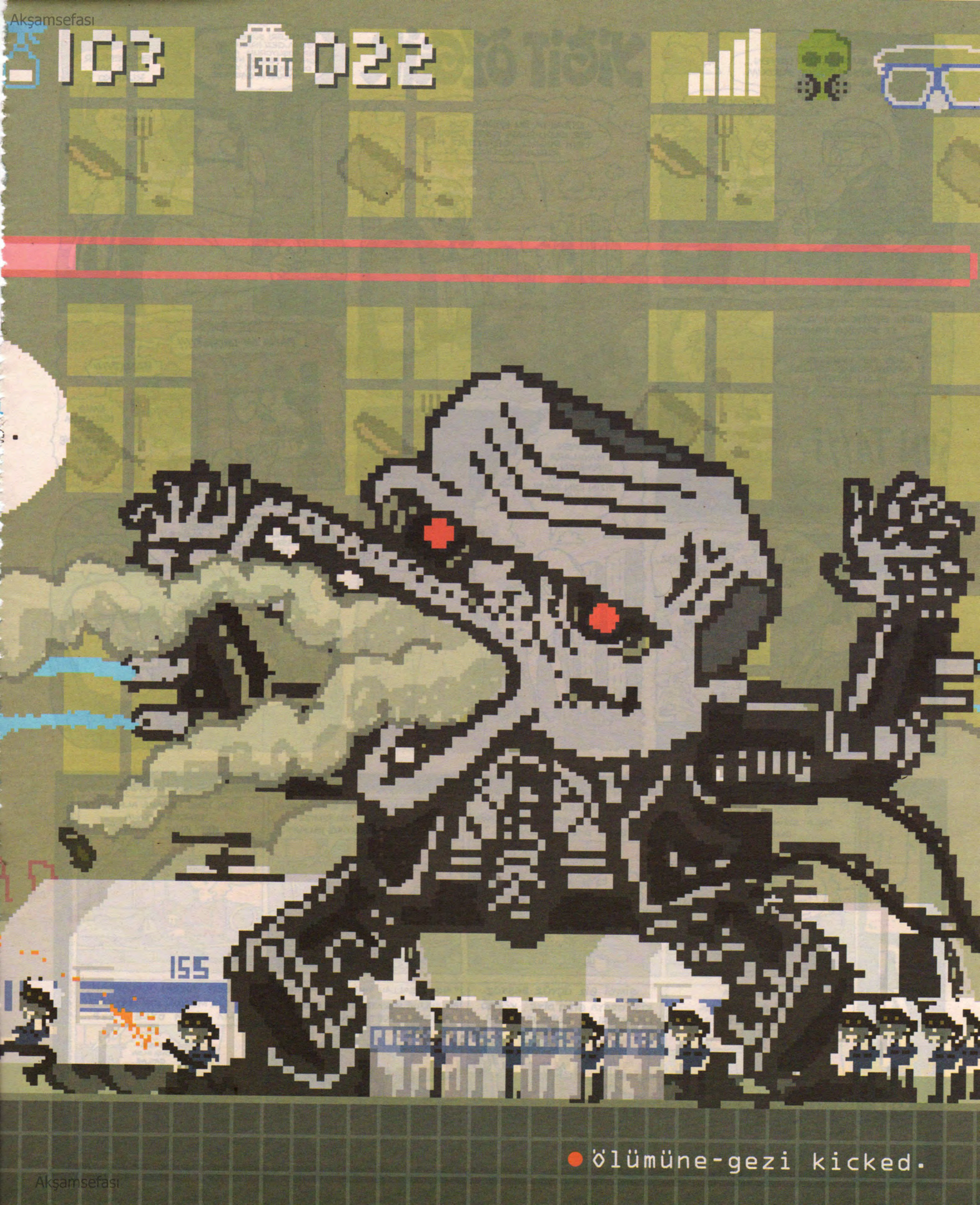
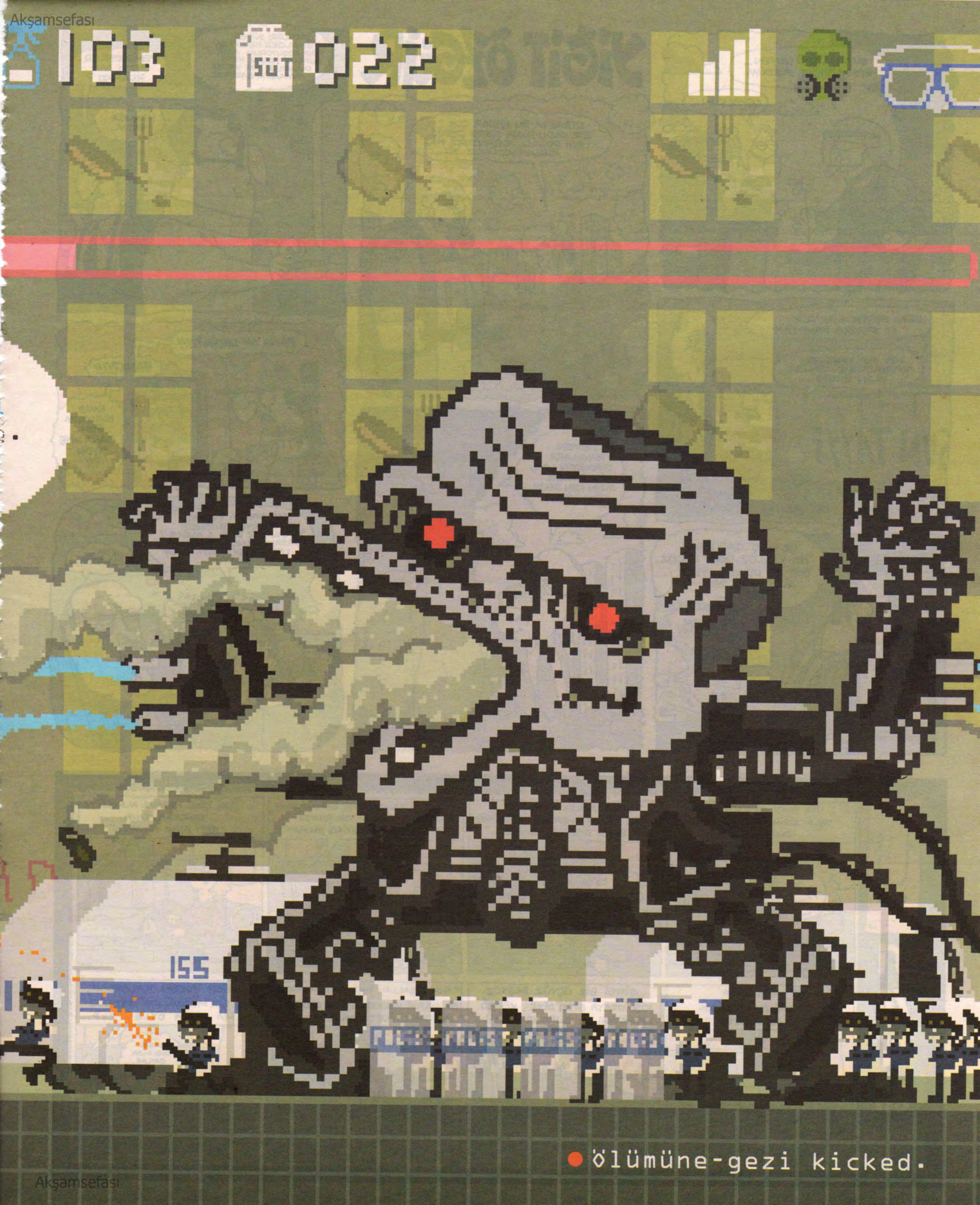
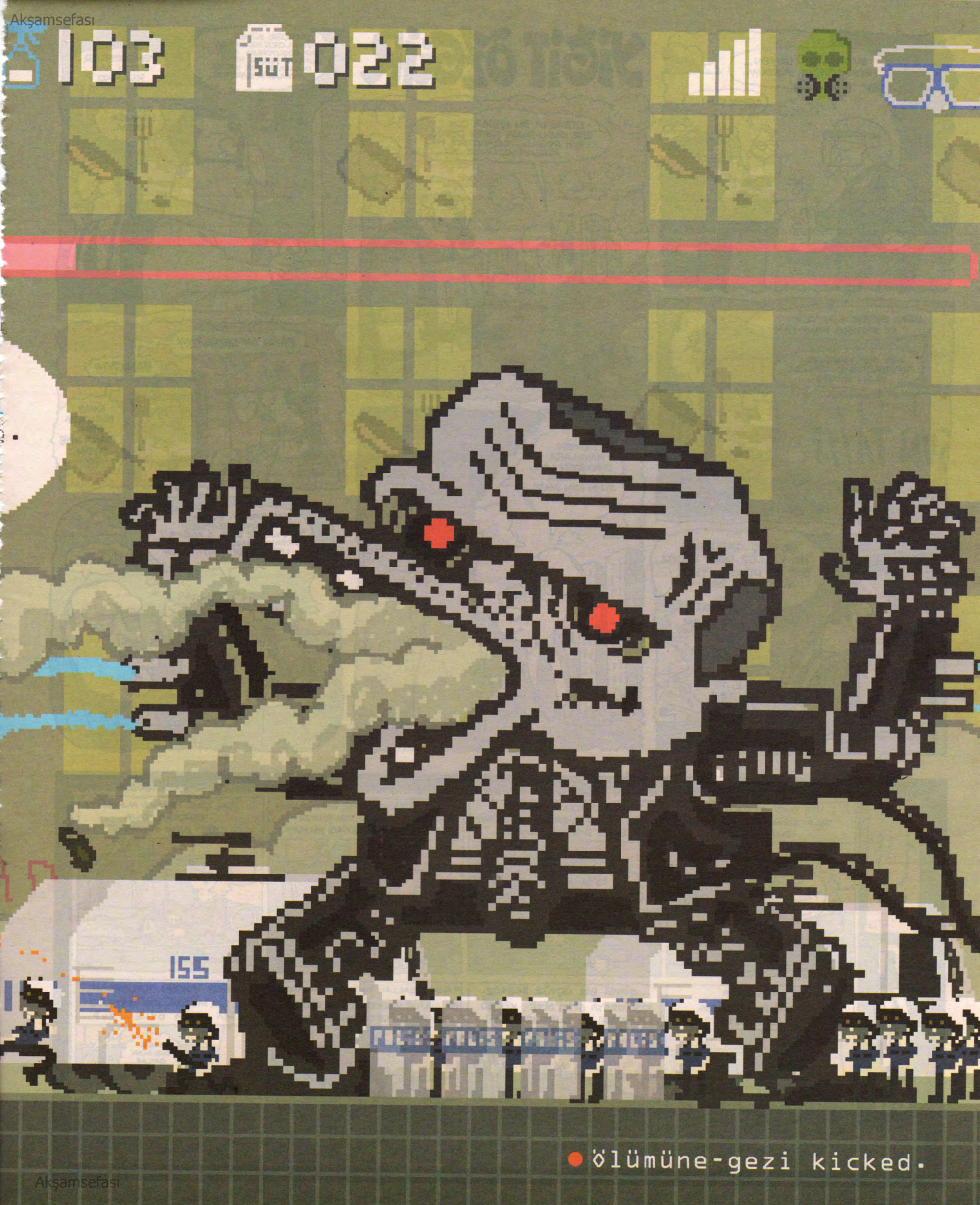
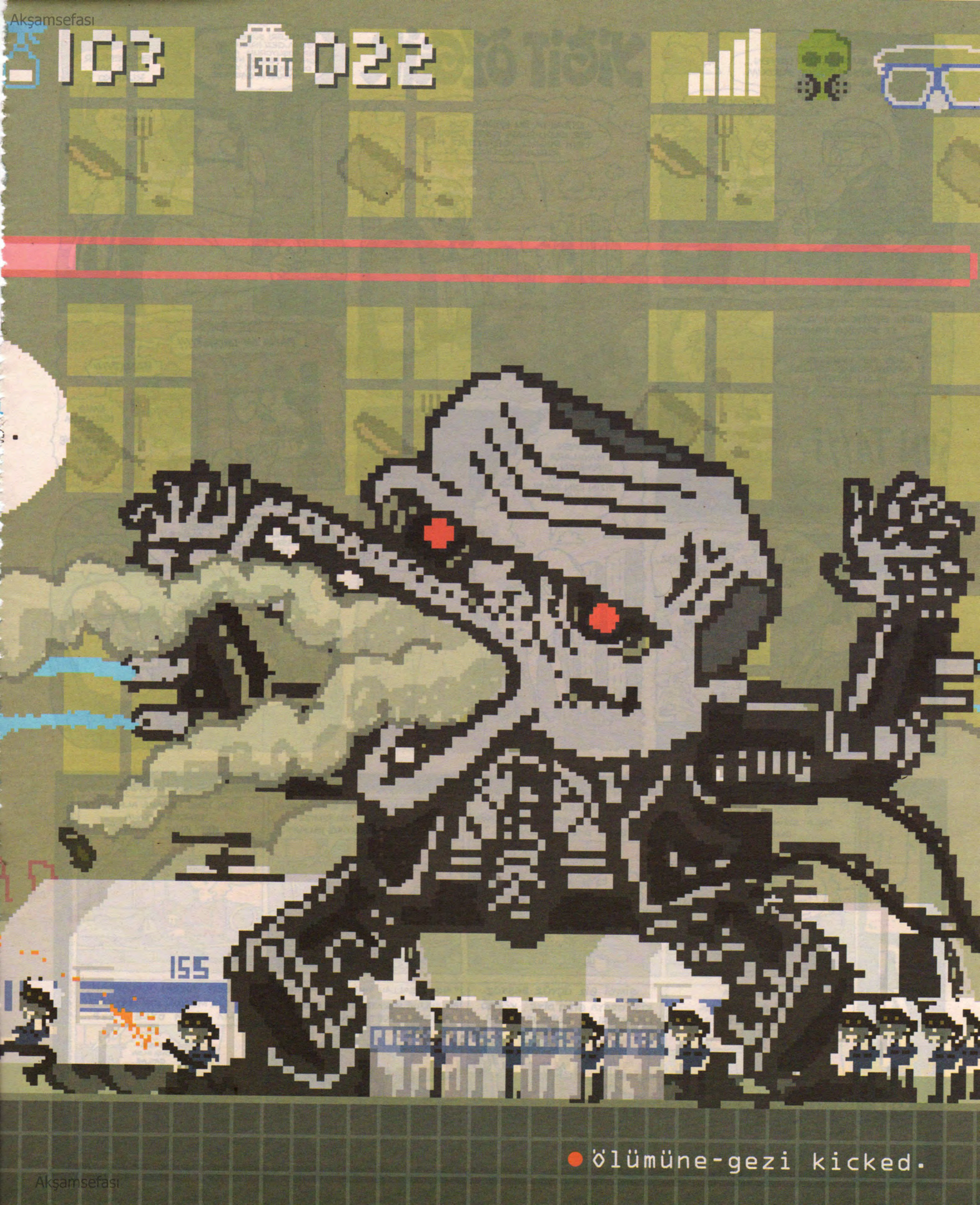
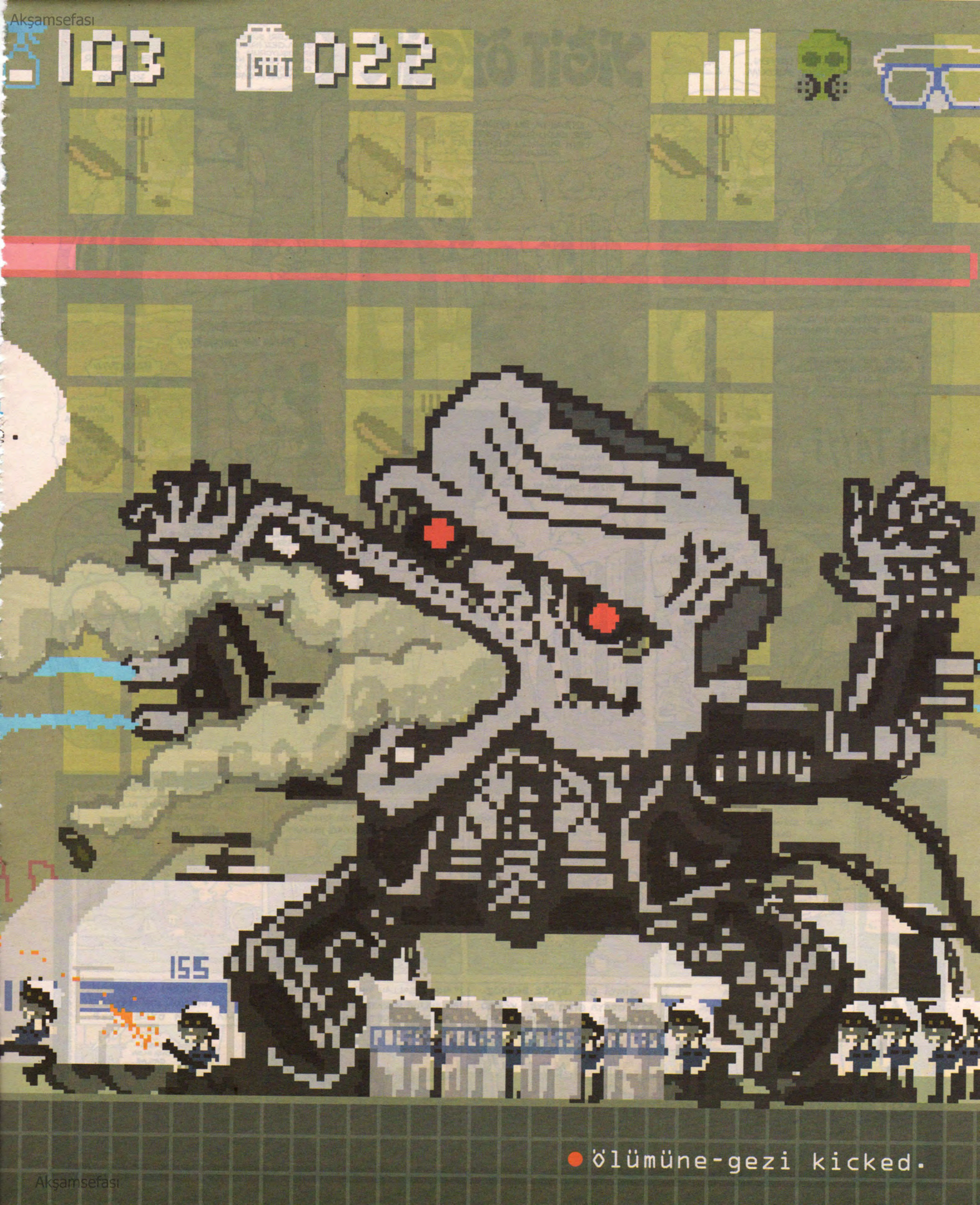
Beyler
Tayyo kırmızıya
dönünce bosa can
harcamayın. Gride
abanıyoruz.
#direngezi

Tayyo
portakala
bağladı geri
durun a.k.
#direngezi

Admin
ölümüne_ge
sivil, kick
#direngez

Dolmabahçe'ye
dr lazım,
yayalım.
#direngezi

YİĞİT ÖZGÜR

**Sİ
ZO
Fİ
EN**

Deniz
tler

OĞLUMA MEKTUP III

Sevgili oğlum, sana "kuyruğunu biber sanan timsah" isimli oyunumuzu oynamak üzere söz verdiğim halde, dün gece neden eve gelmediğini merak ediyorsundur. Bazı sıkıntılar vardı oğlum. Ülke meseleleriyle ilgili sorunlar çıktı. Hemen halletmek mümkün olmasa da, bazı arkadaşlarla birlikte yürüyerek Taksim'e ulaşmaya çalıştım (bu durumu, ülkeyle ilgili her sorun çıktığında Taksim'e yürünüyormuş gibi algılama). Arkadaşlarla birlikte çok istememize rağmen Taksim'e ulaşmamız mümkün olmadı, çünkü başka bir grup insan da bizim üzerimize yürüdü. Bu noktada, neden yan yana geçerek kendi yollarımıza devam etmediğimizi merak edebilirsin. Devam edemedik, çünkü karşıdan gelen grup, bizim gibi bir yere değil bizzat bize ulaşmaya ve bizleri Taksim'e değil evlerimize gitmemiz için ikna etmeye çalışıyordu. En az bizim kadar kararlıydılar. Küçük kafanı karıştırmak istemem, belki de sana öncelikle neden Taksim'e ulaşmamız gerektiğini anlatmalıyım.

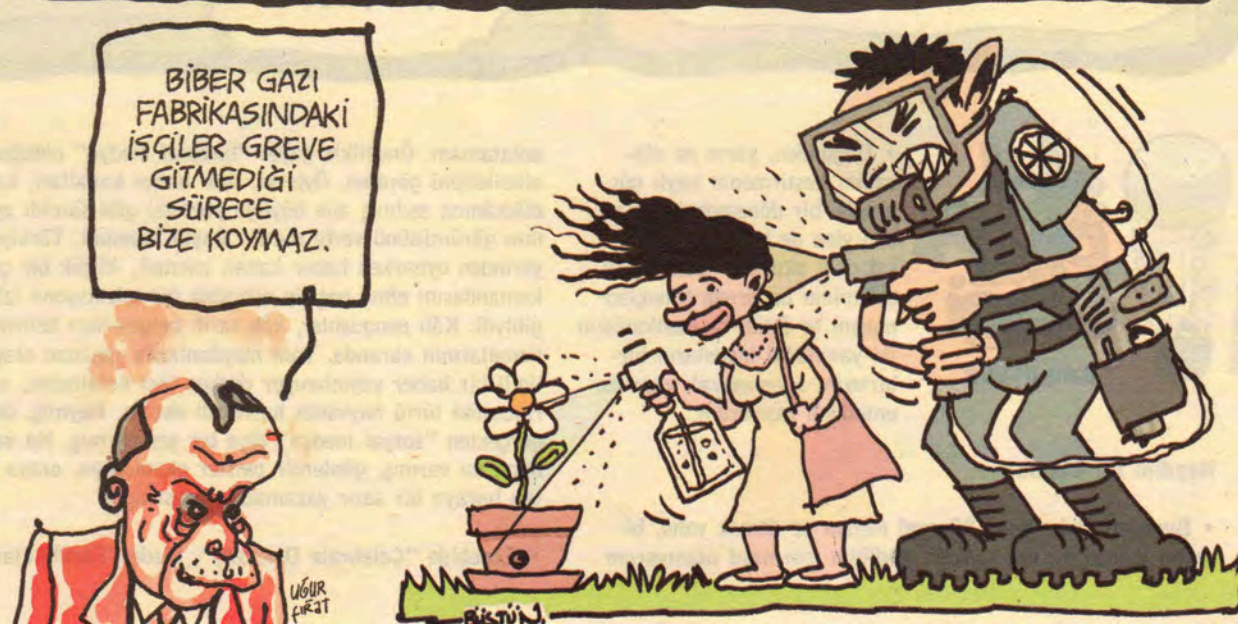
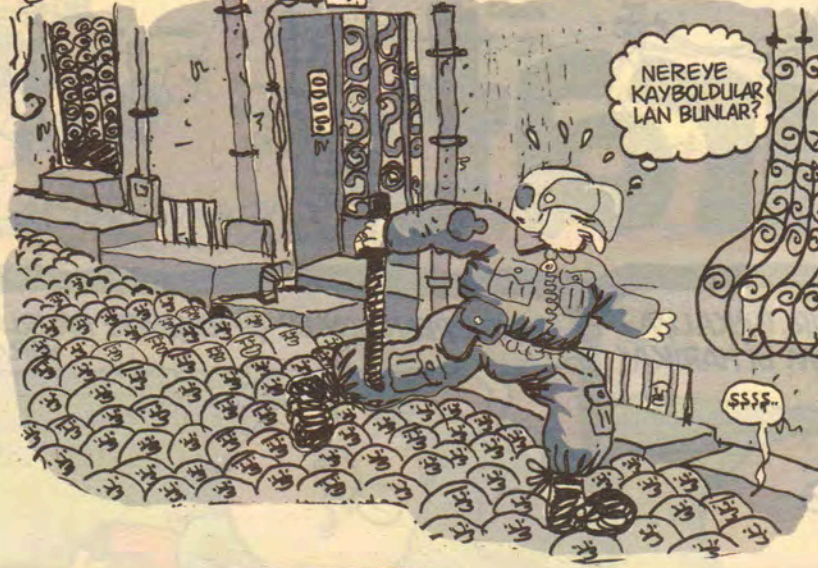
Mesele, bildiğin ağaç oğlum. Bundan kısa bir süre önce, kravat takanlar, baret takanlara Taksim'deki bazı ağaçları sökmelerini söyledi. Baret takanlar, ağaçları sökmeye başlayınca, hiçbir şey takmayan bir grup insan buna karşı çıktı ve olay yerine giderek çadır kurdu. Hiçbir Şey Takmayanlar'ın bu hareketi, Kravat Takanlar'ın pek hoşuna gitmedi. Kendi aralarında konuşup anlaştıktan sonra, Kask Takanlar'dan Hiçbir Şey Takmayanları kovmalarını istediler. Hiçbir Şey Takmayanlar'ın kovulması, o ana kadar evlerinde oturan diğer Hiçbir Şey Takmayanlar'a artık meselenin sadece ağaç olmadığını hissettirdi. Sonrasında evdeki işleri ertelerek sokaklardan Taksim'e yürümeye başladılar. Aslında mesele Kravat Takanlar'la, biz Hiçbir Şey Takmayanlar arasında. Bu noktada neden onlarla konuşmuyorsunuz diye sorabilirsin. Cevabını ben de tam bilmiyorum. Onlar bizle konuşmuyor, işin kötüsü sorunu halletmek için gönderdikleri Kask Takanlar da bizle konuşmuyor. Zaten en güçlü Kravat Takan Fas'a gitti. "Neden Fas?" diye sorabilirsin, onu kimse bilmiyor. "Neden siz de Fas'a gitmiyorsunuz?" diye de sorabilirsin. Fas'a yürüyerek gidilmez benim minik oğlum.

Olaylar çok büyüktü oğlum. Kravat Takanlar'a karşı duyduğumuz öfkeyi, normalde öfke duymamız gerekmeyen Kask Takanlar'a yöneltmek zorunda kaldık. Hiçbir Şey Takmayanlar olarak Kask Takanlar'ın üzerine yürüyor, fakat onların attığı biber gazı yüzünden öfkemiz korkuya dönüşünce geri koşuyorduk. İleri yürüme-geri koşma oyununu epey tekrar ettik. İlk başlarda zevkliydi, fakat sonra TOMA ismi verilen bir araçla karşılaştık. TOMA, yollarda gördüğün araçlardan çok, senin evde kullandığın oyuncak araçlara benziyor. Sinirlenince su fışkırtmak ve daha çok sinirlenince gaz çıkarmak gibi özelliklere sahip. O gece, işte bu TOMA denen aracı yakından görme fırsatım oldu oğlum. On-onbeş kişilik bir grupla kendisinden kaçmaya çalışırken bir minibüsün arkasına saklanmıştık. Geçip gideceğini düşünürken tam hizamızda durarak bizi izlemeye başladı. O bekleyiş anında, az sinirlenip su mu fışkırtacak, yoksa çok sinirlenip gaz mı çıkaracak bilemediğimden biraz heyecanlandım. Neyse ki yakınlardan gelen başka sesler yüzünden ilgisi dağıldı ve bizi izlemeyi bırakarak uzaklaştı. Çok uzatmayayım, yürüme, koşma, saklanmalarla saatler geçti. Zaten o gece benim başıma gelenler, Taksim'e ulaşmaya çalışan bazı insanların direkt başına gelenler düşünüldüğünde çok da önemli değil. İlerleyen saatlerde diğerlerinden farklı olarak yaşadığım tek şey, biber gazının etkisini azaltmak için kullanılan Talcid solüsyonunu yanlışlıkla gözüklerime sıkarak bu eylemin en azından çevresini güldüren figürü olmayı başarmamdır. Görsen sen de gülerdin oğlum.

Taksim'e ulaşma olanağı olmadığını anlayınca daha önce hiç girmedığım sokaklardan ev yönüne doğru yürümeye başladım. Önüme bir kafe çıkınca girip bir bira içmeye karar verdim. Genelde, benim bir bira kararım bahsi geçen biranın sonuna doğru ikinci ve üçüncü biralara doğru genişler. Öyle de oldu. Yorgun ve mutsuzdum oğlum, biraz rahatlamam gerekiyordu. Oturduğum kafede tıpkı benim gibi TOMA görmüş insanlar vardı. Hepsi yüksek sesle, ya birbirleriyle ya da telefonla konuşuyorlardı. Böyle ortamları severim. Konuşulanları dinledikçe, şu hayatta TOMA görmenin ne kadar farklı bir duygu olduğunu, TOMA'nın insanı sıkıcı, gündelik hayattan kurtardığını, birbirine benzeyen günlerle yuvarlanıp giderken hayata bir anlam kazandırdığını, insanlar için ortak bir dil ve büyük bir heyecan yarattığını anladım. TOMA, insanları ortak bir noktada buluşturan bir tür Toplumsal Müdahale Aracı'ydı.

Eve geldiğimde çoktan uyumuştun. Üç biranın etkisiyle dudaklarım his kaybı yaşadığından yeterli yoğunluğa ulaşabilmek için gereğinden uzun öptüm seni. Normalde bu saatlerde seni öpmek benim için günün son eylemidir, fakat o gece canım yatmak istemedi. Mutfağa gittim. Kafede içtiğim üçüncü bira buzdolabındaki dördüncü için ısrar ediyordu. Kırmadım, dördüncüyü alıp salona geçtim. Televizyonu açtım. Karşıma çıkan ilk kanalda bir yemek tarifi vardı. İkincisinde Kaya Çilingiroğlu stüdyodakilere "Alves kaç yaşında?" diye soruyordu. Cevabı beklemeden televizyonu kapattım. Seni öptükten sonra başka bir şey yapmak çok anlam-sızdı. Tekrar öpüp yattım.

BESİKTAS'IN KALDIRIMLARI

KARİDES GÜVECİMİZ HAZIR, BAKALIM BEĞENİCEK MİSİNİZ... HMM Bİ HARİKA!

ERKEK PENGUENLER ÇİFTLEŞMEYE HAZIRLANIYOR..

Hefff..

NE O, AA! BİZ HİÇ BİLMİYORUZ.. A-AAA HİÇ DUYMADIK BU HANGİ KANAL!

OOO, CANIM SIKILIYAA.

HALK TEVE KAÇTA FIRAT, HALK TEVE VARMIŞ.

SIK BAKALIM SIK BAKALIM!

SIÇ BAKALIM BOK BAKALIM!

kutlayalım" sloganlarıyla hayat bulan harekete ne yalan söyleyeyim, pek de ehemmiyet vermedim. Ama anladım ki "kimse alana kendi bayrağını getirmesin" ve "Herkes kendi bayrağıyla gelsin," üç aşağı beş yukarı aynı şeymiş. Yüzlerce farklı bayrağın bir arada olması, şimdiye kadar birbirinin yüzüne bakmayan hatta kanlı bıçaklı olan insanları bir araya getirdi. Horon, halay, zılgıt, marş birbirine karıştı, insanlar horondan çıkıp halaya, halaydan çıkıp marş söylemeye katıldı. Bunun öncülüğünü de aslini isterseniz futbol takımı taraftarları yaptı diyebiliriz. Neymiş, demek ki gerçekten "farklılıklarımızı kutlayalım" ve "herkes farklı, herkes eşit" çok doğru tavırlarmış.

• Ne olursa olsun, yıllar yılı atari oynasam da, atari oynamanın, bilgisayar başında multiplayer oyunlarda vakit geçirmenin sadece bir eğlence olduğunu düşünür, bilgisayarı hem eğlenmek hem de öğrenmek için aldığını iddia eden gençlere bıyık altından gülerdim. Ama gördüm ki, Counter Strike, Warcraft, GTA gibi oyunlardan kafasını kaldırmayan arkadaşlar kimi zaman günlerce başından kalkmadıkları bu oyunlardan çok ama çok şey öğrenmişler! Neymiş, sabahlara kadar bilgisayar başında olmak bazen gerçekten öğretici de olabiliyormuş.

• Gördüm ve anladım ki, benim içimde de bir konformist, çocuklarının üzerine "Aman evladım," diye titreyen emekli bir baba varmış. Günler boyunca biber gazı yüzünden olduğunu zannettiğim karın ağrısının, hükümetin anlaşmaya bir türlü yanaşmamasından kaynaklandığını anladım. Zira ne zaman ki Arıncı'nın, parkla ilgili projenin gözden geçirileceği ve orantısız polis şiddeti emrini verenlerin soruşturulacağı açıklaması geldi, o ağrılığın yarısı gitti. Eh, geri kalan yarısı da olağan heyecan kıpırtıları.

Neler öğrendik

* Slogan deyip geçtiğimiz "Baskılar bizi yıldıramaz," "Direne direne kazanacağız," "Ya hep beraber ya hiçbirimiz," cümlelerinin pratikte dev gibi bir karşılığı olduğunu.

• İnşaata, şantiyeye rağmen 1 Mayıs'ın Taksim Meydanı'nda gayet emniyetli ve rahat bir şekilde kutlanabileceğini, bu konuda yetkililerin bize yalan söyleyerek o gün bütün şehri haksız yere gerdiğini.

Bülent Bey bizim düğüne niye gelmediniz? Biz seçkin değil miyiz?

• Halkın Gezi Parkı'na girdiği günün akşamı orada birkaç arkadaşımın gördüğünü söylediği gelin ve damadın, Kısıklı'da etraflarındaki tencere tava gürültüsünden rahatsız olan gelin ve damattan çok daha seçkin olduklarını.

• Muhakkak ama muhakkak, tüm devlet memurları gibi hak ettiğinden çok az para alan ve günlerce uyumadan çalıştırılan polislerin, onların haklarına amirlerine karşı koyacak bir sendikaya ihtiyacı olduğunu. Zira polislerin sendika kurması engelleniyor, sendika kurmaya kalkan polisler uyduruk gerekçelerle meslekten atılıyor. Ve üstelik görünen o ki, amirlerinin verdiği ve aslında uymaması gereken emirlere uyan polis memurları, amirleri tarafından anında satılıyor.

Ve Abdullah Cömert. Hiç merak etme, seni hiç unutmayacağız.

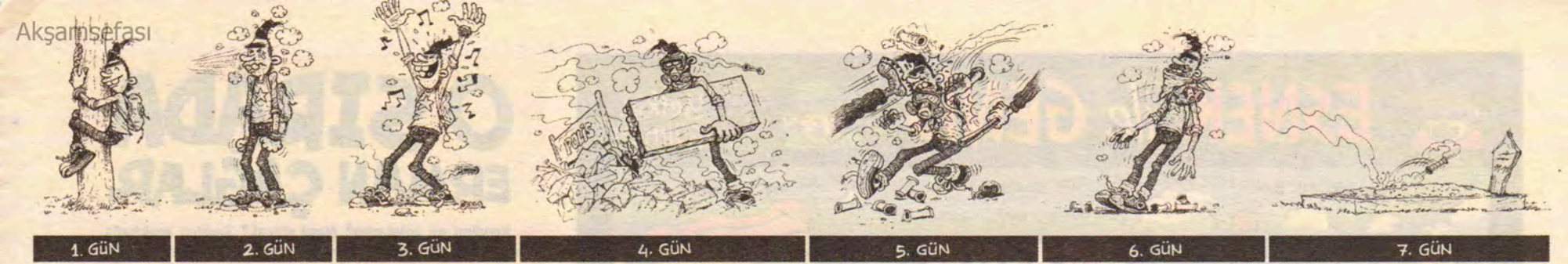
• Bugünden, yarın ne olacağını kestirmenin hayli güç olduğu bir dönemdeyiz ama ben yine de belki de siz bu satırları okurken, Gezi Parkı eyleminin başarıyla sonuçlanmasını ve finali de barikatların iki yanındaki insanların birbirlerini alkışlayarak yapması umudunu taşıyorum.

anlatamam. Öncelikle gayet "bireysel medya" olduğunu, olabildiğini gördüm. Öyle ki, bazı haber kanalları, kasap dükkânına asılmış aile büyüğü portresi gibi sürekli aynı adamın görüntüsünü verip durdu. Başta İstanbul, Türkiye'de yer yerinden oynarken haber kanalı izlemek, küçük bir çocuğun kumandasını eline geçirip oynadığı bir televizyonu izlemek gibiydi: Kâh penguinler, kâh tarih belgeselleri belirdi haber kanallarının ekranda. Tam meydanlarda yaşanan olaylarla ilgili bir haber yayınlanıyor derken inci kefalinden, ateş karıncasına türlü hayvanat basıverdi ekranı. Neymiş, demek ki gerçekten "sosyal medya" diye bir şey varmış. Ha varmış da bana mı varmış, günlerdir twitter okumaktan, oraya yazmaktan buraya bir satır yazamadım orası ayrı.

• Ecnebide "Celebrate Diversity", bizde "Farklılıklarımızı

Neydim Ne Oldum!

• Buradan, daha önce "Sosyal medya ne demek yahu, bireysel medya mı var sanki?" dediğim için nasıl utanıyorum

1. GÜN

2. GÜN

3. GÜN

4. GÜN

5. GÜN

6. GÜN

7. GÜN

YEPYENİ BİR TERÖR ÖRGÜTÜMÜZ OLDU...

GEZİ DİRENİŞ ÖRGÜTÜ

ES DELİ RÜZGAR!

Gezi Parkı direnişine dair, medyada dönenler, son çıkışı kaçır-
anlar ve virajı alamayıp devrilenler

Kokuyu erken alıp dönenler:

Serdar Turgut: Biraz geç de olsa, "el-
lerim kırıldı," dedi. İçki yasağı günde-
me gelince gerçekten etkilenip içince mi
açıldı yoksa yasağa alıştırmaya yaparken mi
ayıldı bilinmiyor. Irak Savaşı 2012 Mar-
duk çarpması için yapıyor türü ezoterik
safatalarından bile daha zor dönmüştü.

Nazlı Ilıcak: İnanılmaz zarif manevra-
larla "E ben her zaman eleştirirdim,"
diyerek kendine yeni bir geçmiş yazma-
ya koyuldu. Direksiyon hakimiyeti sağ-
lam, yol tutuşu iyi, izlerken döndüğünü
bile fark etmeyeceğiniz kadar iyi.

Son anda dönenler:

Cengiz Çandar: Henüz birkaç gün önce,
Reyhanlı hadisesiyle ilgili hükümeti akla-
maya çalışıp Davutoğlu'na övgüler yağ-
dırırken öyle keskin bir dönüş yaptı ki,
sert eleştirileri, okuyanların kulaklarında
patinaj sesi gibi yankılandı. Bazı görgü
tanıkları yine de arabanın kışını bariyere
hafifçe çarptığını da söylüyor.

Salih Memecan: Bahislerde 1'e 250 veri-
len hiç yarış kazanamamış Formula 1 ya-
rışçısı gibi büyük sürpriz yaparak bir kez
daha mizahın ögesi haline geldi. Bir önceki
güne dek "Tayyip Erdoğan'la Boyama Kita-
bımız" serisine devam ederken, sonraki gün
"Al Uykusuz'un Leman'ın Penguin'in ikinci
üçüncü sayfasına koy," dedirtecek işler deniyor. Amatör sayfa-
larında her zaman kendisine yer var.

Son çıkışı kaçırmayanlar:

Fatih Altaylı: Belki gece yarısı yapılan
Show TV alışverişi belki de karakteri yü-
zünden ısrar etti, Gezi Parkındaki kitlelere
neredeyse hakaret etti ve başbakana "Gezi
parkına zaten elli yıl önce tecavüz edilmişti,
bir de siz etseniz ne olacak canım," gibi
başka kimseye satamayacağı akıllar verdi.
Rulet masasında ısrarla kırmızı sekize oynama-
ya devam ediyor ama hala masada kırmızı
sekiş olmadığına uyanmış değil.

Yiğit Bulut: Tam manasıyla dönülmez ak-
şamın ufkunda ve dönecek yeri olmadığı
gibi, gidecek bir yeri de bulunmamakta.
Öylesine çıkmaz bir sokağa sapmış ki, Gezi
Park'ında çimlerde kitap okuyan müzik ya-
pımcısı Metin'in, ressam Hakan'ın, grafiker
Fırat'ın, hipster Pınar'ın yabancı istihbarat
ajanları olduğunu iddia edince iyiden iyiye
bir karikatüre dönüştü. Kendisine yönelik
her muhalefeti büyük komplolarla açıklayan
herkes gibi yazdığı kelime sayısıyla komik
duruma düşmesi korelasyon içeriyordu.

Direksiyonu virajdan sonra kıranlar

Genç Siviller: Demokrasi ve özgürlük için bir araya geldi-
ğini söyleyen, otoriter kalkışmalara karşı her zaman bayrağı
en önde taşımaya çalışan sevgili dostlarımız, şimdiye kadar
Erdoğan'ı o kadar çok desteklediler ve son olaylarda bir itiraz
dillendirmeyi o kadar geciktirdiler ki, dönmeye kalkmalarını
kimse beklemiyordu. Ama olayların seyrinin, Gezi Park'ında
toplanan halkın talepleri doğrultusunda gelişeceği fikri yaygın-
laşınca, başbakana hazır ülkede de yokken her şeye rağmen,
Gezi Park'ındakilerden olmadıklarını da vurgulayarak "Biz
seni çok seviyoruz, ama ne olur sen de biraz şey yap bu arka-
daşlara," dediler. Yıllarca vesayete, tepeden inmeciliğe karşı
olan bir grup olarak son anda şehir planlamacılığına soyun-
mayı ve akıl vermeyi de ihmal etme-
diler. Mektuplarının; sonunda PS: I
Love You beklentisi uyandıran öv-
gülerle dolu tonu, dönüş sırasında
hâkimiyetlerini tamamen kaybedip
direksiyonu bir sağa bir sola kırıp
durdukları hissini uyandırdı.

GENÇ SİVİLLER

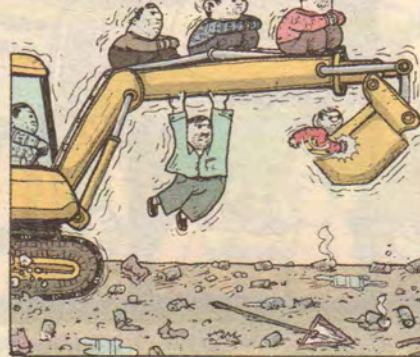
TAYYIP İSTİFA...TAYYIP İSTİFA...

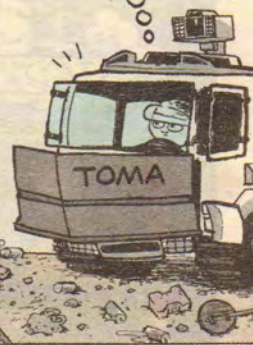
Eylemlerin ilk 3 gününde
İçişleri Bakanını göremedik.

GAR GAR GAR GAR
GAR GAR GAR GAR

SİYAHILI KADIN KIRMIZILI KADIN DERKEN, DOZERDE ADAMLAR SİYAHİ OLDU...

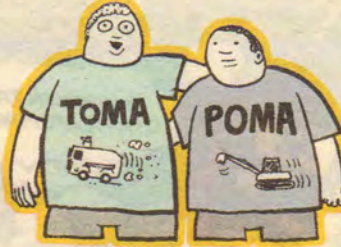
REYHANLI PATLAMASI SIRASINDA
YAYIN YASAĞI VAR

GEZİ PARKI DİRENİŞİ SIRASINDA
YAYIN YASAĞI YOK

BUNLAARR, ALKOLİİK, AYY-
YAAŞŞ, TİNERCİİİ...

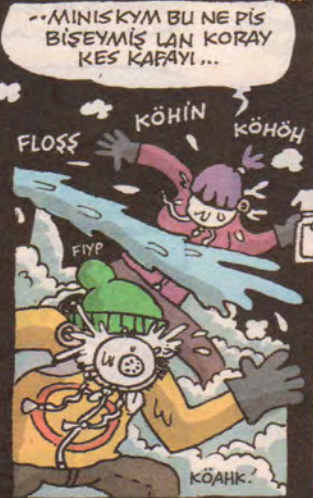
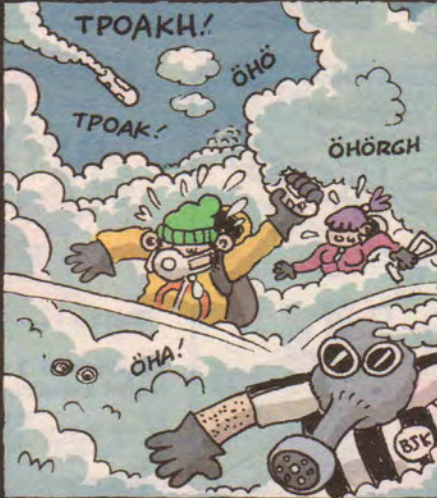

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin
Gülmen

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

Kendimi mi anlatayım? Nasıl olacak? Samimi anektodla mı gireyim anlatmaya? Yapsam yaparım. Sinirden, huzursuzluktan adem elmam sızıyor; ara ara gelen coşkudan, mutluluktan ortaokullu kızlar gibi gözlerim doluyor. Ortaokullu kızlar derken, daha geçen gün metroda gördüm iki tanesini, bir sürü kutu litrelik süt doldurmuşlar torbalara -ki eşşeğe yüklesen o kadar yükü itiraz eder hayvan- "annem duysa ağzıma sığar" diye konuşa gülüşe Taksim'e gidiyorlardı. Sütü orada su şişelerinde sıvı talcidle karıştırıyorlardı, o karışımı da fıs fıs mekanizmasına dolduracaklardı. Bir hafta önce bana birisi "sütü sıvı talcidle karıştırıyorum, onu da bir spreys şişesine dolduruyorum" deseydi neden öyle manyakça bir şey yapıyorsun diye sordardım. Şimdi biliyorum. Gazı yediğin anda gözlerinden kıvılcımlar çıkıyor, nefes aldığında kafamı skeyim neden nefes alıyorum dedirten bir yanma geliyor geniz kısmına. Sıvı Talcid (rennie de olur) süt karışımını gözlerle ve ağzına sıkıyorsun, iyi geliyor. Sütle karıştırmaya gerek yok, suyla karışırsan da olur diyenler de var. Hatta talcid - su daha iyi, süt ne alaka, kafanızdand uyduruyorsunuz diyen de var. Bana sütü sıkıtlar yanınca, iyi geldi. Sulusunu denemedim. Sahi, bunları neden biliyorum ben? Sırasıyla başbakana, İstanbul emniyet müdürüne, İstanbul valisine, İstanbul belediye başkanına ve emeği geçen binlerce polise sormak isterim: ben talcid - süt karışımının biber gazına iyi geldiğini neden biliyorum? Ben biber gazının tadını neden biliyorum lan?

Ben böyle sinirlenmem normalde. Benimle kavga etmek çok zordur. Sürdüremem sinirimi, sıkılırim öfkeden, beş dakikada ilgimi kaybederim. Ondan sonra karşımdaki anlatsın dursun. Ayıp olmasın diye kavga ederim insanlarla. Kavganın peşini bırakmazlarsa kavga ederim. Baktım gerçekten çok istiyor, kavga etmezse rahatlayamayacak, o zaman kavga ederim. Benimle barışmak da çok kolaydır. Karşımdakinin "ulan ayıp ettik galiba" şeklinde yandan bir bakışını yakalasam barışırım zaten karşımdaki insanla. Bu sefer öyle olmadı ama. Ne başbakanın, ne valisinden, ne emniyet müdüründen, ne belediye başkanından, ne iç işleri bakanından, ne osundan, ne busundan, en ufak bir bakış yakalayamadık. Mutsuzluğumun da, öfkemin de bir sebebi budur. Bu insanlar suratına bir metreden biber gazı sıkılan bir kız için üzülüyor. İnsani refleksler, karşında biri pis düşünce acısını kendinde hissedersin. "piiii, hass.ktir çok kötü düştü" dersin, için çekilir. İnsanlıkla ilgili en temel şeylerden biridir. Anladım ki bu insanlar onu hissetmiyor. Benim aklım ona yetmedi. Mutsuzluğumun da, öfkemin de bir sebebi budur.

Daha da fazlası var; herkes cebinde bir şeylerle geldi Taksim meydanına. Ben senelerdir başbakanın çarpık bir gülümsemeye benden "bunlar şöyle, bunlar böyle" diye bahsetmesinden yorulmuş isem. Beni açık açık ülkede istememesinden yorulmuş. İkametim burada. Nereye gideyim? Başkası yarın öbür gün karısının kardeşinin polis eline düşerse başına neler geleceğini gördüğü için geldi. Başkası yaşadığı şehrin, hayatının üzerindeki kontrolünü kaybettiğini hissettiği için geldi. Güzel bir kalabalık oldu. Çok güzel bir kalabalık oldu. Toplandık.

Ne bileyim ben. Umarım birlikte daha çok vakit geçiririz. En başta neden orada olduğumuzu unutmamakça Gezi Parkı'ndan çıkmak için bir sebebimiz yok. Park orası sonuçta. Ben ilk defa girdim mesela. İnsanla dolu olunca çok güzel bir park. Duygusal hislerim bu kadar. Bazı temel şeyleri de söyleyeyim:

- Medyanın haber yapmaya başladıktan sonra ilk işi "Polis çekildi, Arınç özür diledi, halkımızın yanındayız, marjinal gruplar var, protestolar başariya ulaşmıştır, artık bitsin" tatavasına başlamak oldu. Penguenler daha iyiydi amk. Ben çingenelerin elinde büyüdüm, çok değişik küfürler biliyorum. İşin mutfağında çalışanları tenzih ederek söylüyorum ki, hepimiz berbat insanlarsınız lan.

- Belli bir yere geldik. Talep edin: Gezi Parkı park olarak kalsın, İstanbul valisi ve emniyet müdürü acilen istifa etsin.

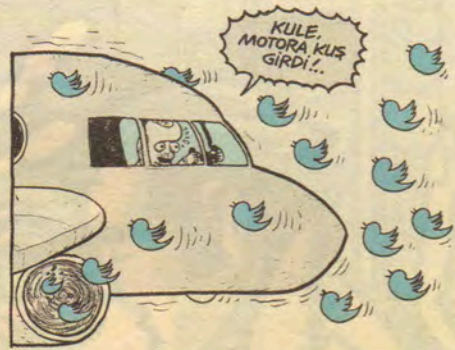
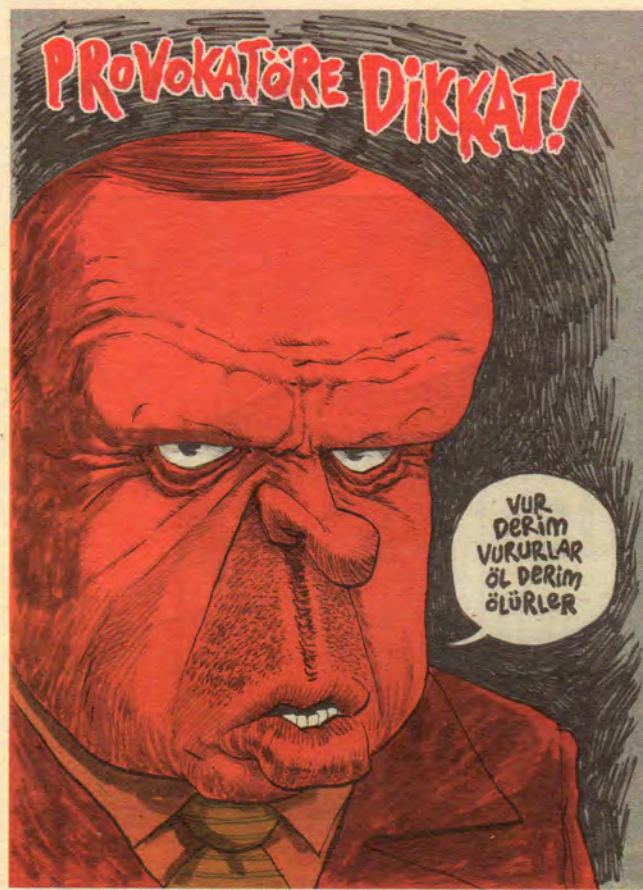
- Sağlam durun, kendinize dikkat edin.

Sevgiler, Erman Çağlar.

Sıktıkça Büyüyor

Not: Çizeni bulamadım, kim yapırsa ellerine sağlık.

2013 YILINDA BAŞBAKANIN YAPTIĞI ATARLARA DAYANAMAYAN HALK GİDER YAPTI. "SİK BAKALIM SİK BAKALIM DELİKANLI KİM BAKALIM" DİYE BAĞIRAN HALK, DOZERLE TOMA KOVALADI. BUNUN ÜZERİNE BAŞBAKAN "BEN DE BİR MİLYON ADAM TOPLARIM" DEDİ. "TOPLAMAZSAN ADAM DEĞİLSİN" DİYEN... ÖFF, NE BİÇİM Bİ ÜLKE VARMİŞ BURDA LAN...

Sene: 2023

BABA NEDEN BENİM ADIMI **TOMA** KOYDUNUZ. **TOMA YURDAKUL** NE YAA, VAR MI BÖYLE BİŞEY?

ANNENLE TANIŞTIĞIMIZ GÜNÜN ANISINA...

Muhteşem Yüzyıl'da kapanan dekonteller açılabilir.

ARANIZDA AKK KÖPEĞİ OLAN VAR MI?

1 Haziran 2013 02:30 Kadıköy, Bugün çok güzel bir gün.

Çünkü hep "sen benim istediğim gibi olmalısın" diye gözlerine baktım.

Hadî öble dışarı çıkıyoruz!

"O serseri ayyaşlarla arkadaşlık etme, işi işme, bak beni seviyor musun? O zaman bu sigarayı da işme..." dedim.

Kafası sarhoş olmasın, dinç olsun. Çünkü niye? Bana bir faydası olsun diye...

Bir an geldi, sevgilim ettiğim bütün lakeleri yedi. Kaldırımları söktü.

UYKUSUZ

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, esri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizirin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 6 Haziran 2013 | Sayı: 301

Haftalık Yaygın Süreli Yayıncı

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.

İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

GENEL MÜDÜR: Orhan Açar MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Hakan Karataş - Fırat Yaşa - Utku Coşkun Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler Ofis Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalımesit Mah. Sofyalı Sok. Harman Ap. 2-Blok No: 20/2 Kat:1 Beyoğlu / İSTANBUL

Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619

Baskı: A4 Grafik Matbaacılık Yayıncılık Reklam ve Bilgisayar Hizmetleri Ltd. Şti. - 0(212) 452 40 99 Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22

Abonelik: Yurtiçi: 160 TL Amerika: 120\$ Avrupa: 80\$ Uzakdoğu: 120\$

IBAN Numaralarımız:

TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Uykusuz Dergisi'ni bulamadığınız gazete bayilerini 'satis@uykusuzdergi.com' mail adresine veya '0212 245 53 37' no'lu telefonumuza bildirebilirsiniz.

OTISABI

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

Sevilmeyen,
sevişemeyen
adam mutsuzdur,
huzursuzdur,
sinirlidir. Ve
bunlar tarafın-
dan yönetildik
hep. Onlar da
yetmiş yaşından
sonra parayı
bulmuş ihtiyarlar
gibi üstü açık
arabayla hava
atıp üzerimize
sürdüler, korkut-
maya çalıştılar.
Araba onlarınsa
yollar bizindi,
bunu unuttular.

**AVUKATINI
İSTİYORUM
!...**

**Çağlayan
Âdliyesinde
Gezi Parkı
protestolarına
yönelik polis
şiddetini protesto
etmek isteyen
73 avukat
yasalara aykırı
şekilde gözaltına
alındı.**

UYUYUN LAN

BASBAKAN GÖSTERİCİLERİN ANLAYACAĞI DİLDEN KONUŞACAĞINI SÖYLEDİ...

Öncelikle, başbakan dil bilmiyor iddialarına cevap vermek istiyorum... 3 dil biliyorum... Meşe, gürgen ve palamut.. Fevreci gösterici arkadaşlarla görüşürken "Van Minut" adını verdiğim Meşe ağacından yapılmış odunumla konuşacağım.. Böylelikle Türkiye'de soyu tükenmekte olan meşeye de vurgu yapmış olacağım.. Yani bir odunla iki vurgu.. Peki göstericilerle ne konuşacağım? Göstericileri öncelikle ağaçlarla empatiye davet edicem.. 40 yıllık ağaç bunlar ve 40 yıldır diplerine işenmeden sızmadan geçirdikleri bir günleri yok.. Bu ağaçların sessiz fısıltılarına kulak verirsiniz "ölürüm bizi" diye inlediklerini duyabilirsiniz.. İşte göstericileri, bu sessiz fısıltıyı dinlemeye davet edicem..

Sessiz fısıltı: Kulaga süratle odun çarpması sonucu oluşan, kulaksal tınlama sesi...

Sanatçılara da kızgınım.. "Meseler ağaç değil anlaşılan" diye yazanlar, şimdi "can güvenliğim yok" diyor.. Meselenin ağaç olmadığı belli.. Ağacı seven odundan korkmaz..

Muhalefet hemen öptü direniş gençlerinin alınından.. Biz o gençlere birer sürdük muhalefet.. Dikkat edin dudaklarınız yanmasın..

Bu olayı hiç yaşanmamış gibi unutalım bence.. Sinirlendik tabağı çanağı kırıp, evi dağıttık.. Aile içinde kalsın.. Belli ki gençlerin prozasını eksik etmişiz...

UYKUSUZ

"Gösteri yapan gençlere bu işi bitirsin diyor ve gözlerinden öpüyorum"

Recep Tayyip Erdoğan

2. Abdülhamit'in torunu Abdülhamit Kayıhan Osmanoglu, "padişahları koruma kanunu" getirilmesini istedi.

KAYIHAN Bİ DUR ALLAH AŞKINA. ZATEN ÖRTALIK KARIŞIK..

Yargı kararlarından belediye imar planlarına Recep Tayyip Erdoğan her şeye tek başına karar veriyor.

ERDAL EREN

ASTINIZ..!

HRANT DİNK

KATLETTİNİZ..!

GEZİ PARKI

YEDİRMEYİZ..!

Başbakan'ın demokrasi tanımında "sandık"tan başka hiçbir kavrama yer yok.

TEPKİNİZİ SANDIKTA GÖSTERİN..

İçki yasağından sonra sosyal medya da sıkı denetim altına giriyor. Twitter gözaltıları başladı.

AKP'nin son on yılda diktiğini iddia ettiği ağaç sayısı her yeni açıklamayla artıyor: 2 milyar ağaç önce 3 milyar, son olarak da 4,5 milyar (4.500.000.000) oldu.

Kecikmiş

Tayyip Erdoğan, Tokat mitinginde kitleye yönelttiği, "Kılıçdaroğlu'nun türban sorununu çözeceğine inanıyor musunuz?" sorusuna "Evet!" karşılığını alınca, soruyu "İnanmıyorsunuz değil mi?"'ye çevirerek durumu ayarlayalı 3 yıl,

Tayyip Erdoğan'ın iftara yetişebilmesi için Boğaz trafiği polisler

tarafından durdurulunca, iftara yetişemeyen kitle durumu korna çalarak protesto edeli 4 yıl,

AKP Manisa mitingini sonrası basına sunulan fotoğraflarda, meydanın 3 farklı noktasında aynı insana rastlanınca, kitlenin fotoşop yardımıyla klonlandığı ortaya çıkmalı 4 yıl,

Dünyada toplumsal müdahale amaçlı

ilk biber gazı kullanımı Amerika'da gerçekleşeli 26 yıl,

Beyoğlu Belediye Başkanı Haluk Öztürkatalay, Taksim trafiğini yer altına alarak meydanı tümüyle değiştirecekleri ve Kasımpaşa tarafına elişer katlı gökdelenler dikecekleri müjdesini vereli 27 yıl,

Bayer, Talcid üretimine başlayalı tam 37 yıl olmuş.

Başbakan'ın "Demokratik talebe can feda" sözünü 7 gazete birden aynı anda manşetten verdi.

Yeni Şafak gazetesi, Mi Minör isimli tiyatro oyununun Gezi protestolarının provası olduğunu iddia etti.

Habervaktim.com, polisin şiddetli saldırısından kaçarak cami'ye sığınan yaralıları hakkında "Cami'de grup seks yapmış olabilirler," diye yazdı.

Dört gencin duvara yazdığı "Cevahir yürekli, sokakları zapt edecek," yazısını "Cevahir ve Güler Diler sokakları zapt edecek," anlayan mahkeme gençlere 10 ay hapis cezası verdi.

AKP, Gezi Parkı direnişiyle gündeme gelen 90'lar kuşağını tanımlayabilmek için "Türkiye'de ergen profili" araştırması yapmaya karar verdi.

Gezi Parkı'nda direniş sürüyor.

Olaylardan iki gün önce

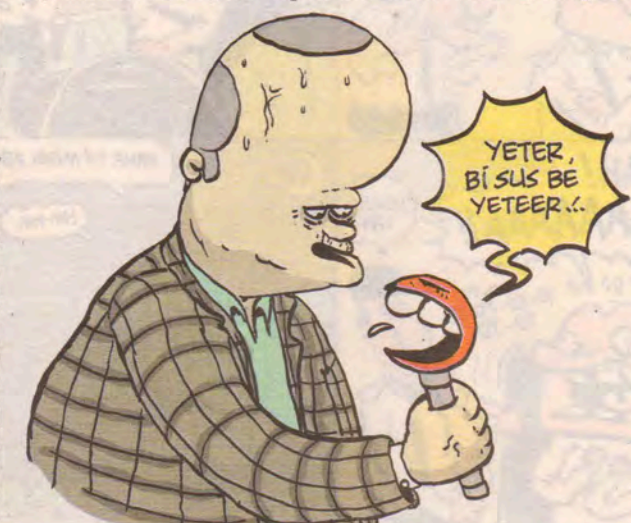
İzmir'de ellerinde sopalarla halka saldıran şahısların sivil polis olduğu açıklandı.

AKP milletvekili Şamil Tayyar, "Erdoğan diktatör olsaydı, Taksim Dersim olur, mezar taşına hasret giderdiniz," dedi.

Başbakanın her yeni açıklamasında ülke geriliyor.

Aksaniserasi

cihan ceylan

BEN

ALPAY ERDEM

Merhaba.

Benim de sular kesikti çalışmadım son derece geçerli bir mazeret.

Yalnız Özlem'im ne tencere tava çalışırmış be.

Mahallece dut toplanılan günler vardı. Zamanı gelirdi, ahalî toplanırdı. Dut ağacının altına çarşaf açılırdı. Sonra güçlü kuvvetliler ağacı dev sallarken, çarşaf itina ile tutulurdu. Güzeldi o günler. O çarşaf nasıl dut dolardı. Koca bir ağacın meyveleri çarşafa toplanırdı. Emegi geçen herkes paylaşıp, fazlası komşulara dağıtıldı. Ve biz çocuklar, elbette bizim için en değerli dut, çarşafa değil, yere düşen düttü. Onun tadı hep başkaydı. Biz yere düşen dutlarla tatmin oluyorduk. Güzeldi o günler. Ve ben o günleri çok özleyorum.

Konu komşuya dert oldu başbakanın ceketi. Kimseler anlamazdı pötikare ne demekti.

Ooo, çocukluğumla ilgili asıl bombayı hiç anlatmamışım. Güvercin gibi muhabbet kuşu eğitime hayaline düşmüş olmam. Bayağı böyle muhabbet kuşlarını kümeşte besleyecektim. Zaten bu kuşlar alışık olacaktı yuvaya. Yavruları da olacaktı, en azından yumurtaları olacaktı yuvada, öyle saldırganlık alıp başlarını gidemeyeceklerdi öyle. Güvercinler gibi atacaklardı turlarını gökyüzünde, aşağıdan ben parlıtlıy bir verecektim açık renk muhabbet kuşuyla, sarı olur, açık mavi olur, ama beyaz candır, hop gökten onlarca muhabbet kuşu

iniverecekti çatıya. Yemleyecekti güzelce, yıkanmaları için tepsi de olacaktı çatıda, su da içebilirlerdi tabii, böyle ne bileyim, çok güzel olacaktı her şey. Bir kere çok farklı olacaktı. Herkes beni konuşacaktı. Televizyonlar, gazeteler bile benden ve kuşlarımdan bahsedecekti. Dünyada bir ilk olacaktı. Hem kaçak muhabbet kuşu da yakalayabilecektim böylece. Allah'ım düşüncesi bile cıldırtmaya yetiyordu aklıma. Bu fikrimi en yakın arkadaşşıma da açtım bir gün ve o da çok heyecanlandı. Oha, demeli ki o kadar da saçma bir fikre şahid değilim, olabilir galiba böyle bir şey. Ve evet, bir gün bunu denemeye karar verdim. Bir çift muhabbet kuşum vardı. Çıktım çatıya kafesi. Erkek muhabbet kuşunu dışarıya saldım. Ne kadar da eminim yalnız kendimden. Tam bir sığırım. Erkek muhabbet kuşu önce biraz uçtu, hop kafese geri döndü, tepesine kondu kafesin. Hassk'tir, başardım galiba. Bütün dünya benden bahsedecek çok yakında. Elimi attım ki alayım da kafese koyayım. Kaçtı biraz döndü tepemde, sonra bayağı bir bastı, biraz ileride uzun boylu bir ağaca kondu. Akşama kadar dönsün diye yapmadığı kalmadı. Eşini gösterdim, oralı olmadı. Yem attım bakmadı. Dönmedi ama gitmedi de. Gece olup eve dönmek zorunda kaldım. O gece de ağladım. Yaptığım şey çok büyük hataydı. Hem muhabbet kuşumdu olmuştum, hem de belki de ölüme de sebep olacaktım, dışarı

İtem Dilek

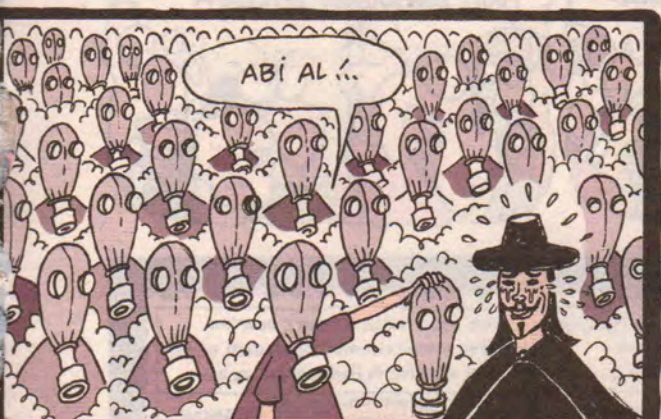

la beslenemezdi. Çünkü muhab-
bet kuşları özellikle Türkiye'de ka-
s kuşlarıdır. Doğada beslenemez-
ler. Ertesi sabah arkadaşım elinde
muhabbet kuşuyla çıkageldi. O da
muhabbet kuşu besliyordu, ve her
aman kafese ilişkin bir kapalı bu-
yandırurdu. Çoğunlukla da balkon-
da olurdu kafes. Muhabbet kuşum
abab o kafese gitmiş ve kapana
kalanmış. Hayatımda çok az şey
hün muhabbet kuşuma kavuşma-
yı sevdiğim kadar sevinmişimdir.
e o gün karar verdim. Muhabbet
kuşu muhabbet kuşu gibi, güvercin
güvercin gibi beslenmeli. Çünkü
onra çok ağlıyor. Boşversene,
arsın dünyaca ünlü muhabbet
kuşucusu olmayayım, bir mutlu
Alpay olayım. Gerek yok.
e Şu havada çarpışıp sinir ses
karan elipsik mknatıslı oyuncacı
llar geçti hâlâ atamadım ya, bir
izemi çözemediğim de budur. Ben
i her şeyi atarım. Ben bir şeyi
tınca rahatlarım. Hediyeye değer
ermem, oyuncığa değer vermem,
içbir şeye değer vermem, atarım.
u pis oyuncacı yıllar yılı atamadım
ıttı. Aldığım güne lanet olsun.
Atamadığım gibi arada havaya atıp
es de çıkarıyorum.
e Eski televizyonu yüklenip çöp
oyteynerinin kenarına bıraktım,
anırım insanlar bir şeyleri protes-
o ediyorum sandılar.
e Kısa pantolon için tam bir ara
edenim. Ya sıkıyor, ye kemer
stiyor.
e Lise'den sonra üniversite'nin
ğlencesizliği, şu ömrü hayatımda
aşağıdığım en büyük hayal kırıklığı
olabilir.
e İnsan köpek olur mu ya
edi Özlem'im.

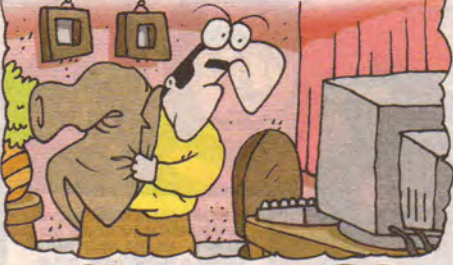
æ Bazen komik bir şey yapmak
için önce komik olmayan bir şey
yapmak gerekir.
æ Ve bu mevsimler kuzgun yav-
rularının yuvalardan döküldüğü
mevsimler. Bisikletimle ne zaman
gezintiye çıksam en az bir yavruya
rastlıyorum yol kenarlarında. Etraf-
ta annesini babasını görürsem hiç
bulaşmıyorum. Sadece yola değil
de bahçe falan varsa oraya yön-
lendirmeye çalışıyorum yavruyu.
Sonra da yoluma devam ediyorum.
Fakat bugün çok ilginç bir şey
oldu. Altunizade'de yok kenarında
fidanımsı bir ağaç üzerinde yavru
bir kuzgun gördüm. Etrafa baktım,
dev ağaçlara baktım, herhangi bir
kuzgun göremedim. Dedim **yapa-
cak bir şey yok, alacağım ve
eve götüreceğim**, ölmesine
izin veremem. Yollarda maale-
sef ezilmiş kuzgun yavrularından
geçilmiyor şu sıralar. Ne trafik
terörüymüş arkadaş, insanını
ayrı, hayvanını ayrı öldürüyor.
Yavru kuzguna elimi atmamla or-
talık yıkıldı bir anda. Kendilerini
gizleyen anne baba ortaya çıktı
ama böyle bir ortaya çıkma yok.
Ölümüne saldırıyorlar kafama
gözüm. Allah'tan kafamda kask
var. Bir yandan yüzümü kapatır-
ken yavruyu bahçeye atmaya da
başardım ama. Biraz durulur gibi
oldular ama ebeveyn kuzgunların
bir metre önündeki ağaca ko-
nup gagalarıyla ağaca vurmaları
hayatımda gördüğüm en büyük
meydan okuma olabilir.
Çok acayıptı gerçekten.
Korkutucuydu. Yine de
huzur içinde ayrıldım
oradan.
æ Sevğilerimle.

Sandık İçi

ERSİN KARABULUT

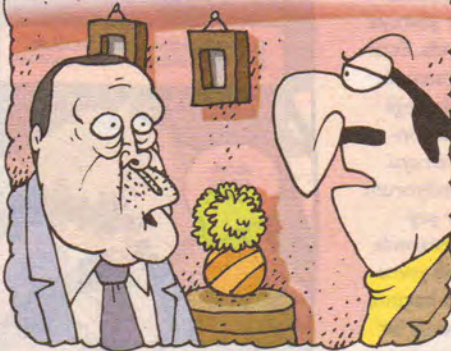
ADIM OYKUN TELAFİOĞLU. 32 YAŞINDAYIM. İSTANBUL'DA YAŞIYORUM. İNTERNET'TE GÖRDÜM, TAKSİM'DE EYLEM VARMIŞ. POLİS GAZ SIKIYOMUŞ. GENÇLER POLİSE DAŞ ATIYOLARMIŞ. HAZIRLANIP GİTMEME KARAR VERDİM.

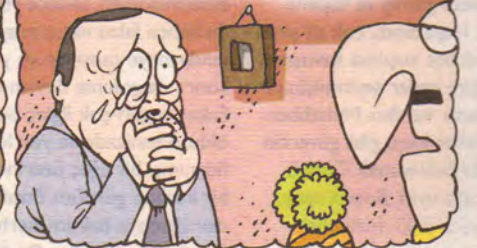
BAŞBAKAN ENGEL OLMAYA ÇALIŞTI. "ABİ BOŞVER, YAPMA ABİ ETME GÖZÜNÜ SEVEYİM" DEDİ. "YAA BIRAK OĞLUM, YETER YIKTILAR YAKTILAR HER YERİ" DEDİM. AĞLADI... "NOLUR GİTME... ÖLDÜRME ONLARI" DEDİ.

"ÖLDÜRMEYECEĞİM Kİ" DEDİM. "HAA" DEDİ... "ÖLDÜRME O ZAMAN TAMAM MI?" DEDİ. DEDİM "TAMAM".

"GÖZLERİNİ Mİ ÇIKARACAKSIN?" DEDİ. "YOO" DEDİM. "SAKIN ÖYLE BİŞEY YAPMA, ÇOK ÜZÜLÜRÜM ÖYLE BİŞEY YAPARSA, BU ÜLKEDE DOMAKRASI VAR" DEDİ. "BİLİYORUM" DEDİM. "DOMOKRASI OLMAŞA NAPICAM, GÖZÜNÜ MÜ ÇIKARICAM SANKİ?" DEDİM.

"YA TABİİ Kİ, HERALDE YANİ ŞAPŞALIN SÖYLEYİŞİ ŞEYE BAK" DEDİ. "UFF YİNE YANLIŞ ANLAŞILDIM. HER SEFERİNDE NASIL BAŞARIYORUM BUNU?" DEDİ... YANAĞIMI SIKTI... "DOMOKRASI" DEDİ. GÜLÜMSEDİM. "DEMAKRESİ" DEDİM... GÜLÜŞTÜK. "TOMAKRASI" DEDİ. "YETER TAMAM" DEDİM. "YETMEZ AMA EVET" DEDİ.

YENGEMİN KÜÇÜK BİBER GAZI VARDI. ONU DA YANIMA ALDIM. CİHANGİR'DEN MEYDANA DOĞRU ÇIKMAYA BAŞLADIM. POLİSTEN KAÇIP ARA SOKAKLARA GİZLENEN DİNGİLLERDEN BAZILARININ AĞZINA GAZ SIKTIM. BİR İKİ KEDİ DÖVÜP İSİNDİM.

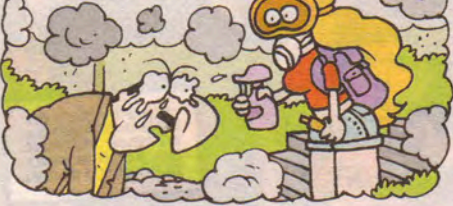
BU YALAMA ERGENLER DUVARLARA BAZI MİZAHLAR YAZMIŞLAR. MİZAHLA İŞLER HALLOLSAYDI ÇARLI ÇAPULIN BAŞBAKAN OLURDU... ARA-LARINA KARIŞTIM, SAYICA FAZLAYDILAR. BEN DE MİZAH YAZAR GİBİ YAPTIM. ANĞİL DİNGİL ŞEYLER YAZDIM, MİZAH SANDILAR.

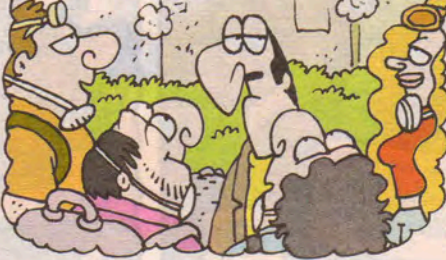
BİRDEN HER YER GAZ BULUTLU OLDU. POLİS GAZ BOMBASI ATMIŞ. BENİM GÖZLERDEN YAŞ FİŞKIRMAYA BAŞLADI. CAYIR CAYIR YANDI GERİZEKALİ GÖZLERİM. OLDUM OLASI SEVMEM YAVŞAK GÖZLERİMİ.

Bİ KIZ GELDİ, GÖZÜME BİŞEY SIKTI. YANMAŞI AZALDI. GÖZLERİMİN. BİR AZ RAHATLADIM. "EL KADAR ŞÖRT GİYMİŞSİN, G.T.ÜN GÖRÜKÜYOR" DEDİM. LAVUĞA BEN ZEYEN Bİ ÇOCUK GELDİ GAZ MASKE'Sİ VERDİ. "G.T.ÜNE SOK" DEDİM. KIZDI LAVUK.

DIŞLADILAR BENİ. ÖTELEKLEŞTİRDİLER... "ALAYINIZ AMERİKAN UŞAĞISINIZ !!!" ŞÖRTLÜ KIZ HARIŞ DEDİM... GÜLDÜLER. MİZAH SANDILAR YİNE... ARKADAŞ OLMAK İSTEDİLER. ETRAFIMI SARDILAR.

MECBUREN TALEPLERİNİ DİNLEDİM... TEK TEK TANE TANE ANLATTILAR... "ARKA-DAŞLAR İYİ DİYORSUNUZ, HOŞ DİYORSUNUZ DA, TALEPLERİNİZ BOK GİBİ. YANİ NE BİLEYİM, BENCE BOMBOK TALEPLER" DEDİM. TEKRAR DIŞLADILAR, ÖTELEŞTİLER. BAĞIRIP ÇAĞIRMAYA BAŞLADILAR BU SEFER.

BAKTIM ORTALIK KARIŞACAK, RASTGELE BİR TANE SININ G.T.ÜNE AYAGIMIN İÇİYLE VURDUM. "DİLİDİDÜD" ETTİ. SİVİL POLİSMİŞ. "S.K.TİR GİT LAN BURDAN" DER GİBİ BAKTI. ŞÖRTLÜ KIZIN ALNINDAN ÖPÜP KAÇTIM. BELLİ Kİ DİĞERLERİ ONU PROMAKE ETMİŞTİ.

Si Zor En Deniz

... AB'NİN TÜRKİYE ÖNÜNE KOYDUĞU BLOKAJ, KENDİSİNE KOYDUĞU BLOKAJDIR ... BAŞBAKAN AVRUPA BİRLİĞİ İLE KONUŞUYOR ...	... SOSYAL MEDYANIN KORKUNÇ BİR YALAN KAMPANYASI VAR. TESPİTLERLE ELİMDEDİR ... BAŞBAKAN İNTERNETLE KONUŞUYOR ...	... ŞU ANDA KOÇ ÜNİVERSİTESİ'NİN YIKILMA DURUMU VAR. AYNI ŞEY SABANCI ÜNİVERSİTESİ İÇİN GEÇERLİ ... BAŞBAKAN KOÇ İLE SABANCI İLE KONUŞUYOR ...	... ABD'DE Kİ WALL STREET OLAYINI NEREYE KOYACAKLAR? BİBER GAZI OLAYI ONYEDİ KİŞİNİN ÖLÜMÜ ORADA OLDU ... BAŞBAKAN ABD İLE KONUŞUYOR ...
... FAİZ LOBİSİ KENDİNE ÇEKİ DÜZEN VER. YILLARCA MİLLETİMİN ALIN TERİNİ SÖMÜRDÜ. ARTIK SÖMÜREMEYECEKSİN ... BAŞBAKAN FAİZ LOBİSİ İLE KONUŞUYOR ...	... BEN İSTANBUL'UN BELEDİYE BAŞKANİYKEN SİZ HENÜZ KUCAKTAYDINIZ. AMA BİLESİNİZ Kİ ÇEVRECİLİĞİN İÇİNDE SU VAR, YEŞİL VAR ... BAŞBAKAN GEÇMİŞİMİZE KONUŞUYOR ...	... ÜÇBUÇUK YAŞINDAKİ TORUNUMA DA EZBERLETTİNİZ. O DA "DİK DUR EĞİLME, BU MİLLET SENİNLE" DİYOR ... BAŞBAKAN TORUNU İLE KONUŞUYOR ...	... BİZ DÜŞÜNCE HÜRRİYETİNDEN KORKMUYORUZ. CUMHURİYET TARİHİNDE İKTİDARIMIZIN GETİRDİĞİNİ HİÇ BİR İKTİDAR GETİREMEMİŞTİR ... BAŞBAKAN HERKESE KONUŞUYOR. BİZİMLE KONUŞMUYOR ... BAŞBAKAN BİZE KÜSMÜŞ ... İYİ Mİ?

• Gezi olaylarının arkasındaki nalburiye lobisini de atlamayalım diyorum. Üç yılda satamayacakları kadar gaz maskesini kim sattı, on yıllık toz maskesi stoklarını kim eritti, baret ve kaynak gözlüğü endüstrisine kim soluk aldırdı; bunlara bakmak lazım arkadaş. Hadi süt desen Talcid desen yine ara ara aldığımız içtiğimiz şeyler ama benim sokakta gördüğüm hiç kimsenin olağan harcama kalemlerinde nalburiye olduğunu, varsa da bunun içinde maske falan olduğunu sanmıyorum. Jöleliye söyleyin buradan da bir analiz çıkarabilir üstelik ortada reel bir kazanan var.

• Dış devletler dış devletler derken Amerika'sı Almanya'sı sayıldı ama asıl gözden kaçırıldığımız Çin ve Hırvatistan var, ona da uyandırıyor sevgili komposeverler ve kendini komplo hissedener. Neden Çin? Biliyorsunuz Çin'de son dönemde ekonomik büyümede bir takım sorunlar var. Aldığım duyumlara göre plastik sanayinin ciddi miktarda üretim fazlası varmış. E şimdi de bir etrafınıza bakın: Bir sürü Çin malı V for Vendetta maskeleri ve hatta aradan kaktırmaya çalıştıkları yine ellerinde kalmış Testere maskeleri. Ne var bunda diyebilirsiniz ama bu işler o kadar basit değil. Çin'den bir gemi Türkiye'ye en iyi ihtimalle dört beş haftada geliyor. E bu binlerce maskeyi daha önce kim neden getirmiş olsun ki? Zamanlama manidar. Bana kalırsa Çin bu işi haftalar öncesinden planladı ve gemileri yükleyip gönderdi. Bana kalırsa Türkiye bu oyunu görür. Daha önce de hatırlarsanız aramıza Çinli prensesler gönderip bizi içten çöktürtilerdi. Gerçi o da nasıl bir prenses-tir, geldi diye niye çökmüştü onu da çok anlamış değilim.

• E zaten Hırvatistan meselesine girmeye bile gerek yok arkadaşlar. Hepimiz Hırvatistan'ın güçlü bir Türkiye görmek istemediğini çok iyi biliyoruz öyle değil mi?

• Faiz lobisini zaten biliyoruz, hatırlarsanız faiz lobisi daha önce Büyükşehir Belediyespor'u küme düşürmüş, dizi sürelerini 95 dakikaya çıkarmış ve kırk iki bin öğrencimizin yaz okuluna kalmasına neden olmuştu. Birçok anne babanın çocuklarına neden yaz okuluna kaldıklarını sorduğunda faiz lobisi cevabı alması boşuna değildi. Ama faiz lobisine ek olarak bir de magazin lobisi olduğunu unutmayalım. Magazin lobisi şu an başbakan geri adım atsin diye var gücüyle uğraşıyor. Nasıl uğraşsın, zira başbakan gezi parkına katılanların üzerine çizerse necip Türk basınının necip magazin muhabirleri yeni sevgilisıyla yakalayacak ünlü, sonradan gerçek olacak dizi aşkı bulamayacaklar. Diğer yandan bir dizi lobisi de var ve bunu da zaten başbakanın dünürünün gazetesi tokat gibi çarptı dizi lobisinin suratına. Görünen o ki bu dizi oyuncularını her hafta 95 dakika dizi çekmekten yorulmuş, Gezi Parkı olaylarını kullanarak mesailerini gargaraya getiriyorlar. Tabii bu ilk başta dizileri 95 dakikaya uzattıran faiz lobisinin çıkarlarına aykırı gibi gözüküyor ama elbette ortadaki hesabın ne olduğu belli.

• Yalnız başbakanımız Gezi Parkı eylemcilerinden de beğendiklerini seçip görüşüyor ya, işte bu durum kendisinin ne kadar seçici olduğunu bir kanıtı değil de nedir sorarım size? Düşünsenize, iki yıla yakın süredir Gezi Parkı için direnen bir dernek, platform vs. var, ama başbakan ilk günden beri ne diyor? "Muhabatım kim, bilmiyorum," diyor. Neden? Çünkü çok iyi biliyor ki o ilk günden beri orada mücadele edenlerin tek derdi bir fırsatını bulup Büyük Usta'yla tanışmak, onu yakından görmek. Ama yok öyle yağma. O yüzden Büyük Usta şimdi hangi eylemcilerle görüşeceğini de kendi seçiyor. Seçtikleri arasında eylemle hiç alakası olmayan bazı isimlerin de bulunması kimseyi şaşırtmasın, bu yolla Büyük Usta üç beş çapulcunun eylemini daha da genişleterek yüce gönüllülüğünü gösteriyor. İnsanlar daha ne istiyorlar anlamıyorum. Bedavadan birkaç direnişçinin daha oldu işte, fena mı? Vallahi nankör bu insanlar.

• Dış basın da az değil hani. Bir bakıyorum veriyorlar gazı, "Büyük Usta'yı milyonlar karşıladı, Gezi Parkı'ndakiler bile küslüğe dayanamadı da gizlice karşılamaya gidip yanlışlıkla aleyhinde slogan attı," (The Times) "Kahrolsun Hollandalılık, Keşke Türk Olsaydık," (Algemeen Dagblad) "Hazır 3 milyon Türk var, neden biz de Türkiye'ye katılıp Büyük Usta'nın vatandaşı olmayalım?" (Süddeutsche Zeitung) gibi haberler yapıp duruyorlar. Bunları hep Küçük Usta'nın paylaştığı twitlerden gördük. Ben tabii heyecanla giriyorum söz konusu gazetelerin sitelerine hemen ağız değiştiriyorlar. Anladım ki kendi vatandaşlarına bu yayını yaparken internetten Türkiye'den bağlananlara sırf faiz lobiliği yapmak için başka haber gösteriyorlar.

• Bir de tabii "Başbakan iyi de çevresindekiler çok tırt," korusu var. Tabii onları da anlıyorum Büyük Usta'ya kötü bir şey söyleyecekler, vicdanları elvermiyor, faiz lobisi emrette de gönül ferman dinlemiyor onlar da onun yerine Büyük Usta yerine onun danışmanlarına falan ediyorlar. Höst! Koskoca bir Büyük Usta, yanındaki yöresindeki adamları turtolardan seçer mi hiç? Kendisi Büyük Usta'ya yanındakiler de birer küçük usta'cıktır.

• Tabii "Başbakana yalan söylettiler, Amerika'da 17 kişi öldü dedirttiler hâlbuki orada ölüm yok," diyenler var. Yahü güldürmeyin adamı. Koskoca bir Büyük Usta'nın başarısını gizleyen NY Times, neleri gizlemes ki? Açın bakın bakalım o NY Times'ı. Var mı TOKİ'lerden, duble yollardan, kalkınma hamlelerimizden bir bahis? Yok. Gizliyorlar demek ki arkadaşım. E bu muazzam başarıyı gizleyen neleri gizlemes. Valla benim bildiğim iki tür gerçek vardır. Bir Büyük Usta'nın gerçeği bir de diğer gerçekler. Ustasını seven hangi gerçeklere inanmaması gerektiğini iyi bilir.

BOKTAN BİR DÜNYA

Yğur Gürsoy

Gezi Parkı eylemleriyle 40 yaş üstü tüm özgüvenini kaybetti.

"kendimi
durduracak
değilim"

Fırat Budacı

**Tatil Nedeniyle
Yazılarına Ara Veren
Duayen Gazetecinin Dönüşü
ve Daha Sonra Gelişen
Bazı Olaylar**

38 yıldır gazetede ki köşesinde zehir zemberek yazılar yayınlara topluma ayna tutan duayen gazeteci, tatil nedeniyle yazılarına ara vererek Datça Ovabükü'ne gitmiştir. Çok değil, beş gün kaldığı Ovabükü'nden memnun kalmış, hatta pansiyonun bahçesinde, yüzüne vuran ılık meltem esintisi ve gündemden uzak kalmanın ferahlığıyla "Sessiz Cennet Ovabükü" isimli bir övgü yazısı kaleme alarak bu güzel tatili taçlandırmıştır. Eve döndüğünde, yazısını vaktinden önce göndermenin rahatlığıyla, gündeme göz atmayı ertesi güne bırakarak güzel bir uyku çekmeye karar verir. Sabah erken saatlerde cep telefonunun sesiyle uyanır. Gazeteden aranıyordu. Telefondaki ses, gönderdiği yazının gündeme uygun olmadığını söyleyerek başka bir yazı yazıp yazamayacağını sormaktadır. Yaklaşık beş dakika süren konuşma sonrası telefonu kapattığında hayretler içindedir Duayen gazeteci. Banyoya gidip yüzünü yıkadıktan sonra aynadaki suretine, "Du bakalım, telaşa mahal yok, önce işin aslını astarını bir anlayalım, biz neler gördük," der. Duayen gazetecinin bundan sonra yaşadıklarını kendi ağzından dinleyelim.

5 Haziran

Şaşıtmı kaldım. Yokluğumda neler olmuş. Ovabükü'nde kulağıma bir şeyler çalınıyordu, ama işin bu denli büyük boyutlara vardığını bilmiyordum. Telaşa mahal yok. Acele etmeden havayı iyi koklamak, olayları süzmek ve şöyle ses getirecek manidar bir yazıyla hızlı bir giriş yapmak kâfi. Olayların döndüğü asıl mecralar olan Twitter ve Facebook'ta yer bulabilmesi için de, bir tutam mizah, bir tutam sertlik, sonlara doğru da bir parça itidal çağırısıyla 10-15 satırda bağlamak lazım yazıyı. Yapmadığım şey değil. Bu tür yazılarda ne kadar başarılı olduğumu bilen bilir.

Bütün sabah masanın başında oturdum ama yazıya nereden giriş yapacağıma karar veremedim. İlk önce başlığı "Türk Baharı" koydum, ama bütün akışın gençler tarafından sağlandığı bir ortamda ilgi çekmeyeceğini düşünerek vazgeçtim. İyi de etmişim, sosyal mecralarda biraz daha dolaşınca asıl anahtarın "çapulcu" kelimesi olduğunu fark ettim. Bilen bilir, söz oyunlarında iyiyimdir. Bir iki dakikalık düşünme süreci sonucunda yazımın başlığını buluverdim: "Çapulistan." Ardından yazının ilk cümlesi hiç naz etmeden döküldü kalemimin ucundan: "Yahu ben Talcid'i mide ilacı bilirdim. Meğer halkın ilacıymış..." Doğrusu güzel bir giriş oldu, pek keyiflendim. Başlığın ve giriş cümlemim gençler nezdinde gücünü test etmek üzere derhal torunum Kaan'ı aradım. Kaan, doğru düzgün cevap vermek yerine lafı gevelemeye başladı. Kendisinden dürüst olmasını rica edince, "Dede yanlış anlama da Çapulistan falan çoktan kullanıldı, yani tabi sen yine istiyorsan kullan," dedi. "Öyle mi farkında değilim, peki giriş nasıl olmuş," diye sorguya devam ettim. "Olabilir, ama şu 'yahu' kelimesini kullanmasan, daha doğrusu bundan böyle hiçbir yazında kullanmasan olmaz mı? Biraz yaşlı gösteriyor seni," dedi. Doğrusu böyle bir cevap beklemiyordum. Bir anda öfkelen-dim. "Yahu"nun nesi vardı? Yahu kelimesi, yazılarımda girişeceğim konuyu selamlama biçimimdir benim. Üslubumdur. Yazımı isimsiz yayınlasam imzam yerine geçer. Normalde, böyle bir kalkışmada bulunana ağzıma geleni söyler, telefonu suratına kapatırdım, fakat karışmadığı torunum olduğundan ağzımın ucuna kadar gelen "yahu" kelimesini zor bela zaptedip, "Ne ilgisi var evladım abartıyorsun," diyebildim. Telefonu kapattığımda öfkeden deliye dönmüştüm. Salonun ortasında, "Yahu, demekte ne var yahu!" diye bağırdım. Nesi vardı güzelim "yahu"nun?

Öfkem bir parça dindiğinde, torunumun başlık konusunda haklı olabileceğine kanaat getirerek yeni bir başlık aramaya başladım. Kısa bir düşünme sürecinin ardından bulduğum başlık eskisinden de iyiydi: "Çapulatörler." Bu başlıkla daha genç bir gönderme yapmış olacaktım. "Yahu" konusuna gelince, elbet vazgeçmeyecektim 'yahu'dan. Bir insan imzasından vazgeçer mi?

Yaklaşık bir saat boyunca yeni başlığımın ardından yazıyı bir türlü akıtamayınca, hem hava almak hem de olayları bir de kendi gözümle tetkik etmek üzere Gezi Parkı'nın yolunu tuttum. Çocuklar, parkın içinde bir kütüphane kurmuşlar, isteyenler ücretsiz kitap alabiliyor. Yerinde bir uygulama. Benim kitaplarım da var mı acaba merakıyla, tezgâhın arkasında duran gence sanki sorduğum ben değilmişim gibi kendi ismini sordum. Genç adam, "Hiç görme-

dim, ama bir sorayım," diyerek arkada duran birine beni sordu. Aslında ünlü olan bir ismi ilk defa duyan insanlar gibi yüzünü buruşturarak, "Kim ki o? Hiç duymadım," dedi o arkadaki şahıs. "İyi günler," deyip uzaklaştım. Hayret doğrusu, bu gençler mi direnecek? Doğrusu aklım almıyor.

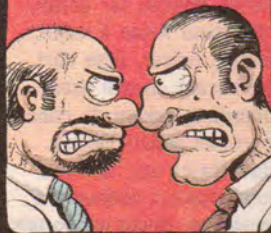
Gezi Parkı'nın içinde biraz daha dolandığımda çocukların her yeri sloganlarla donattığını gördüm. Bazı sloganları kıskandım doğrusu. Hatta bazıları için, "Keşke bunu ben bulsaydım da Twitter da falan kullansaydım," diye düşündüm. Tabi bilişim çağında tehlikeli bu işler, adamın foyasını hemen meydana çıkarırlar. Zaten kısa bir sonra, etraftaki direniş havasının verdiği esinle zihnim bir anda açıldı ve kendime ait bir slogan, türkü ritminde beynime hücum etti: "Direnişin yolları taştan, ey Tayyip sen çıkardın beni baştan." Hemen kâğıt kalem çıkarıp yazdığım sloganımı, oldukça gereksiz başka bir slogandan aşırıdığım bir parça bantla ağaca yapıştırdım. Gerçekten harika olmuştu. Sloganıma bakıp kendi kendime gülerken, birisi arkamdan, "Bakar mısınız?" diye seslendi. Doğrusu bu kadar kısa sürede övgü alacağımı tahmin etmiyordum. Gururla arkama dönerken, saniyeler içinde, sloganımın Twitter'da dolandığını, Facebook'ta beğeni üstüne beğeni aldığını hayal ettim. "Başka sloganı indirip kendinizinkini asmak biraz ayıp olmuyor mu?" dedi çocuk. Şaşırdım. "Üstelik sizinki şiddet içerikli, ben buradaki insanların taşla filan ilgisi olduğunu sanmıyorum," diye devam etti. İlk şaşkınlığımı atar atmaz hazır cevaplılığımı devreye sokarak, "O anlamda değil," dedim. "Ne anlamda?" diye sordu. "Yahu şimdi ne alakası var şiddetle, türkü gibi düşünceksin," dedim. Dudaklarını bükerek, "Türkü mü?" deyip uzaklaştı. Şimdiki gençler iyi, hoş, ama pek de saygılı oldukları söylenemez.

6 Haziran

Sabah ilk iş yazının başına oturmama rağmen kafamı bir türlü toparlayamadım. Dün yaşadığım olay epey canımı sıkıyordu. Hata bende. Bu çocuklar, her biri birer slogan niteliğinde 10 adet kitap yazmış bir yazar olduğumu bilseler böyle davranabilirler miydi? Hiç sanmıyorum. Hemen kütüphaneye koşup kendi kitaplarımın durduğu özel rafımdan, aforizmalarımı topladığım, "Damlaya Damlaya Söz Olur"; gelir dağılımındaki eşitsizliği anlattığım "Baş Değil Aş"; yolsuzluklardan dem vurduğum "Hokus Pokus Ülkesi"; işsiz kaldığım dönemde yazdığım "Köşesiz Gazeteciden Köşeli Yazılar"; yine yolsuzlarla mücadele ettiğim "Vura Vura Vurgun"; AB heveslilerine tokat gibi çarptığım "Can Havliyle"; ironik yazılardan oluşan "Düdüğü Veren Parayı Çalar"; medya dünyasında dönen dolapları anlattığım, "Medyaratör"; iktidarsız iktidarları faş ettiğim "Hükümetimi Kaybettim Hükümsüzdür" ve tam da bugünlere karşılayan "PadiŞAH MAT" isimli kitaplarımdan birer adet alarak orta boy bir bavula yerleştirdim. Alın size bir bavul slogan! Bakalım bu yükü kaldırabilecek misiniz? Maddi varlıklarının ötesinde on bavul ağırlığında manaya sahip bu kitapları gördüklerinde daha saygılı olmayı öğrenecekler. Yazımı öğleden sonraya bırakarak Gezi Parkı'na hareket ettim.

Kütüphanenin önüne vardığımda bavulu uzatarak, "Aç bakalım," dedim çünkü çocuğa. Biraz şaşırıldı. Şaşırın. Bavulu açıp tek tek kitapları bakarken, "Medyaratör mü?" diye sordu. "Evet, medya dünyasında dönen dolapları anlatıyor," diyerek merakını giderdim. Asıl bomba, "PadiŞAH MAT"a gelince bir an durup gülümsedi. Bu günlerde bulunan bütün sloganlardan daha kaliteli olan böylesine güçlü bir slogan karşısında tabi ki duralayacak. Hiç ses etmedim. Gözlerini kitaptan zar zor ayırarak, "Hepsi aynı yazarın, yoksa bu kitapların yazarı siz misiniz?" diye sordu. Bir an kibirli görünmek istemedim. Kesin bir sesle, "Hayır," dedikten sonra asıl cevabı yapıştırdım: "Ama ülke meselelerini en iyi yansıtan kalemlerden biri olduğu için en sevdiğim yazardır kendisi."

Moralim yerine gelmişti. Eve geldiğimde hemen yazının başına oturdum. Yazının başlığını en önemli kitabıma atıfla, "PadiŞAH MAT" olarak değiştirdim. Yazının girişi kendiliğinden geldi: "Bu yazının başlığı, yıllar önce yazdığım bir kitapla aynı başlığı taşıyor. Bugün gelinen noktayı yıllar önce tahmin etmem elbet bir tesadüf değil..." Güzel başlamıştım, ama sonra devamını getiremedim. Aklım kütüphaneye bıraktığım kitapların yarattığı etkideydi. Twitter ve Facebook'ta dolaşarak "PadiŞAH MAT"ın slogan haline gelip gelmediğini kontrol etmeye başladım. Epey vakit geçmiş. Gazeteden yazımı sormak için aradıklarında saatlerdir internette olduğumun farkında değildim. Yapacak bir şey yoktu. Boğuk bir sesle, hastalık nedeniyle yazılarıma ara verdiğim notunun koyulmasını istedim. "Geçmiş olsun," dedi telefondaki arkadaşı. "Önemli bir şey değil," dedim, "bir iki güne kalmaz zehir zemberek dönerim."

ANIL DUMAN

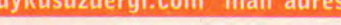
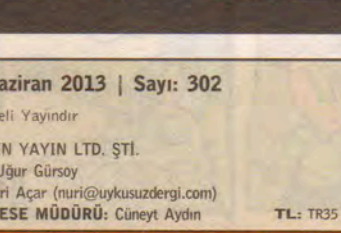
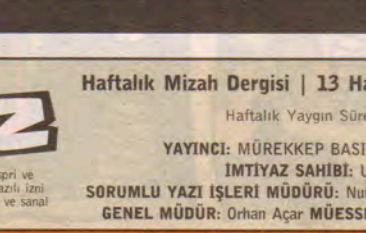
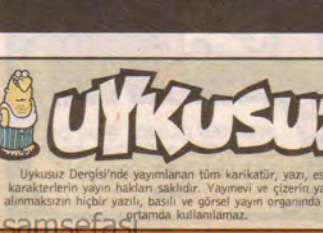

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin
Gülmen

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

Yılların apartman sakiniyim, Tayyip Erdoğan kadar fantastik apartman yöneticisi görmedim. Ki apartman yöneticisi benim uzmanlaştığım bir konu. Mastermind'a katılısam uzmanlık alanım apartman yöneticileri derim Altan Erkekli'ye. Oradan sor derim. İyi niyetli tarih öğretmeni tipli yarışma sunucusu Altan Erkekli. Notu vermek istiyor. Tarihin ikiyse üç vermek istiyor, üçse dört vermek istiyor. Altan Erkekli gibi on tane hocam olsaydı lisede daha az ejderhali, kılıklı döğüşlü kitap okurdum, zekam da daha az gerilerdi belki. Sor Altan Erkekli: Apartman yöneticilerinin en sevdiği kelime? Cevap veriyorum: Aıdat. Başka sor, zor sor: Apartman yöneticileri apartman panolarına astıkları mektuplara hangi hitap cümlesiyle başlar? Kolay soruyorsun, cevap veriyorum: Kat maliklerinin dikkatine. Hayatım apartman yöneticilerine karşı pasif direnişle geçti. Her türlüşünü gördüm. Emekli albay, deli yaşlı teyze, apartman yöneticilerinin aıdat ödemediğini öğrenince gaza gelip apartman yöneticisi olan heyecanlı iyi niyetli genç (ömrü kısa olur bebeğimin, ilk seçimde başını yerler). Hepsini gördüm, hepsiye bir şekilde geçindik ama Tayyip Erdoğan bambaşka çıktı. Hakkımda "47 numara eve hep bira şişesiyle giriyor, her akşam en az üç birası var, kafayı bulup bulup internette videolar izliyor. O videoların ne tür videolar olduğunu ben buradan söylemek istemiyorum. Benim apartman sakinim o videoların nasıl videolar olduğunu bilirler" diye söylentiler yayıyor. İnternete ayar çektiirdi zaten, bazı şeyleri göremiyorum artık internette. Bahçede oturanlara da uyuz oluyor. Ekose kaşeli artık ne deniyorsa da ona, o da berbat bir ceket. Kimse kusura bakmaksın. Her gün kaşeli ceketle moral bozuyor.

Sana ikibüçuktan üç, oradan da dört veriyorum.

Sezarın hakkı sezara, o TOMA'yı iyi yapmışlar. Gazı yiyen de aynı şeyi söylüyor, kafasına tazyikli su yiyen de aynı şeyi söylüyor, yakınına gidip inceleyen, uzaktan bakan, televizyondan gören, herkes hemfikir. Alet muazzam. Gezi parkında geçirdiğim kısıtlı süre zarfında herkesin en az bir kere aleti övdüğüne şahit oldum. Uzağında durana su sıkıyor, yakınına gidene yanlarından biber gazı veriyor, üstüne tırmanmaya çalışan olunca kendini köpükten bir araç yapıyor insanlar kayıyor tırmanamıyorlar, önüne barikat koyuyorsun yıkıp geçiyor. Bir tek kepeçle üzerine gidince hafif sıkıntı yapıyor. İçini merak ediyoruz. Mp3 var mı? Düzde kaç yapıyor? Bunlar da açıklansın. Fakat bravo. Delirmiş gibi bir alet.

Tünel'den Taksim Meydanı'na doğru yürüyorum, duvarlara bakıyorum. Duvarlar çok güzel lan. Hepsi, her şey. İnsanlar duvara patlamış. İnsanlar iç sıkıntısından elektrik üretmeyi başarmışlar. Yazılan her şeyi okumaya çalışıyorum. Çocukluğumdan beri takipteyim. Nerede bir esnaf batar, dükkanın camlarını gazeteyle kapatıp gider beni işte orada ara. Açık havada gazete okumayı ben öyle anlıyorum. Artık hangi senenin gazetesiyse o senenin alman antrenörü ne demiş, Tansu Çiller o sene var mı yok mu? Bunlara bakıyorum. Çok büyük tad alıyorum böyle olaylardan. Taksim onun büyüğü, daha güzeli gibi olmuş. Genelde Tayyip Erdoğan'la alakalı şeyler var, polisle alakalı şeyler var. Kenara köşeye girdikçe daha da güzel şeyler var. Sonra çok ufak bir yer buldum. Duvarda çok ufak bir yer kalmış boş, birisi fark etmiş, normal keçe kalemle ufaklık "çok tatlısın Yiğit Bulut" yazmış. Ulan güldüm ne yapayım. Çok güldüm. Unutmamış, affetmemiş kim yazdıysa.

Yiğit Bulut eskiden radikalde ekonomi yazıyordu. Hiçbir şey anlamıyordum yazdıklarından. İktisada giriş kitabı gibi yazıyordu, grafiklerle formüllerle falan. En ufak bir şey anlamıyordum. Güzel günlerdi onlar. Vardır bir numarası diyip geçiyordum köşesine bakıp.

Benim zamanımın en büyük anlam kayması: Akşam Taksim'e geliyor musun? Eskiden içip çıkışta ıslak hamburger yemek anlamına geliyordu. Olaylar ne biçim döndü.

Ünlü Türk düşünürü Güven Erkin Erkal'ın mısralarıyla sizleri kucaklıyorum: Sert kalın, taviz vermeyin.

Erotik gibi, değil gibi.

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, esri ve karakterlerin yayını hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 13 Haziran 2013 | Sayı: 302

Haftalık Yayın Süreli Yayındır

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.

İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

GENEL MÜDÜR: Orhan Açar MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Hakan Karataş - Fırat Yaşa - Utku Coşkun Kaligrafi: Şevki Sayışman

Muhasebe: Münire Tahirler Ofis Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalımesit Mah. Sofyalı Sok. Harman Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat:1 Beşoğlu / İSTANBUL

Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 - ISSN 1307 - 7619

Baskı: A4 Grafik Matbaacılık Yayıncılık Reklam ve Bilgisayar Hizmetleri Ltd. Şti. - 0(212) 452 40 99

Mahmutbey Cad. Meriç Sok. No: 26 Şirinevler - İstanbul Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22

Abonelik: Yurtiçi: 160 TL Amerika: 120\$ Avrupa: 80\$ Uzakdoğu: 120\$

IBAN Numaralarımız:

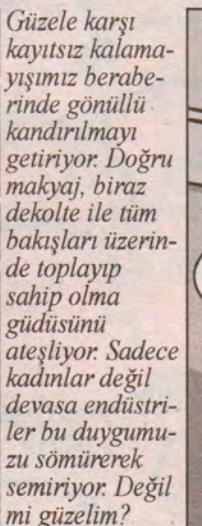
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Uykusuz Dergisi'ni bulamadığınız gazete bayiilerini 'satis@uykusuzdergi.com' mail adresine veya '0212 245 53 38-39' no'lu telefonumuza bildirebilirsiniz.

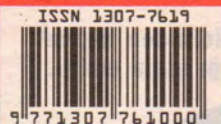
OTISABI®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

UYKUSUZ

20 HAZİRAN PERŞEMBE
SAYI: 2013/25 No: 303
2 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 2.25 TL.

DİRENİŞÇİ TEYZE

maketleri, derginizin
içinde.

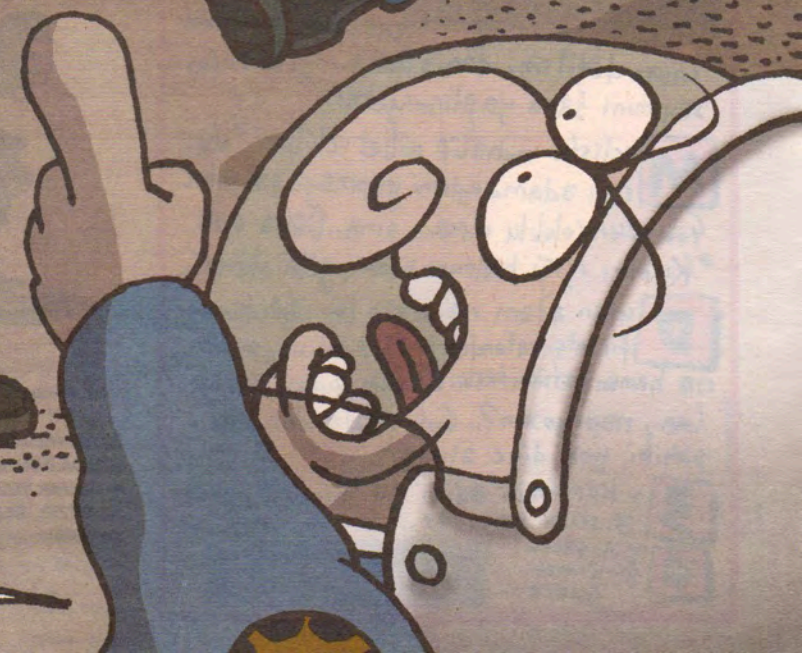
UYKUSUZ

KIPIRDAMA
POLİS!!!

KIPIRDA POLİS!!!

NETİCEDE POLİS!!!

UYUYUN LAN

"Duran adam dediğin CHP değil mi?"

Çikolata migreni tetikler

BEN HALKIN İÇ-GÜDÜLERİNİN DE BAŞ-BAKANİYİM...

100 AĞAC
200 BİN

Sevgili uykusuz okurlarım.. Dünya benlen küstü.. Ama çok şükür ki sizler varsınız, duygularımı vurabilecekim, dertlerimi dövülebileceğim...

Türkiye zor bir demokrasi sürecinden geçiyor.. Vatandaş yediği dayığın şaşkınlığını atamadan bir yenisini yiyor.. Sonra benimle görüşmek isteyip, çağırıyorlar.. Geliyorum da.. Ama beni elimde odunla getirirken görenler, önce dünyanın yuvarlaklığını ispat etmeye çalışıyorlar..

Ufuktan gelen odunun ucunu gemi direğinin ucu, daha sonra odunun tamamı görününce geminin direği göründü sanıyorlar.. Fakat ondan sonra gemi yerine beni görünce anlıyorlar ki aslında dünya yuvarlak falan değil.. Dünyaya dahi, odunla yeteri miktarda vurulursa, düzleşir, yuvarlaklığı gider.. Bu gerçeği unutan darwinist vatandaşlarımı buradan uyarmak istiyorum: "Ağzınızı yüzünüzü kırarım"...

Irak Savaşı'nı onlar çıkardı

"İnsan değil sin" demiş bana... iyi ki nüfus sayımını sana yaptırmıyolar...

Mecliste muhalif millet vekilleri "duran adam" eylemi yapmaya çalıştılar.. Çok uzun soluklu olmadı ama.. Daha çok "Kırmızı ışığı bekleyen adam" gibi oldular..

Duran adam ne acırp lan.. Gördünüz, fırsatçı vatandaşlar "biz polisiz", ayağına hemen gektünü başını ellediler.. Burası Türkiye lan, napıyorsun?.. Çok fazla durursa sahibi yok diye alırlar..

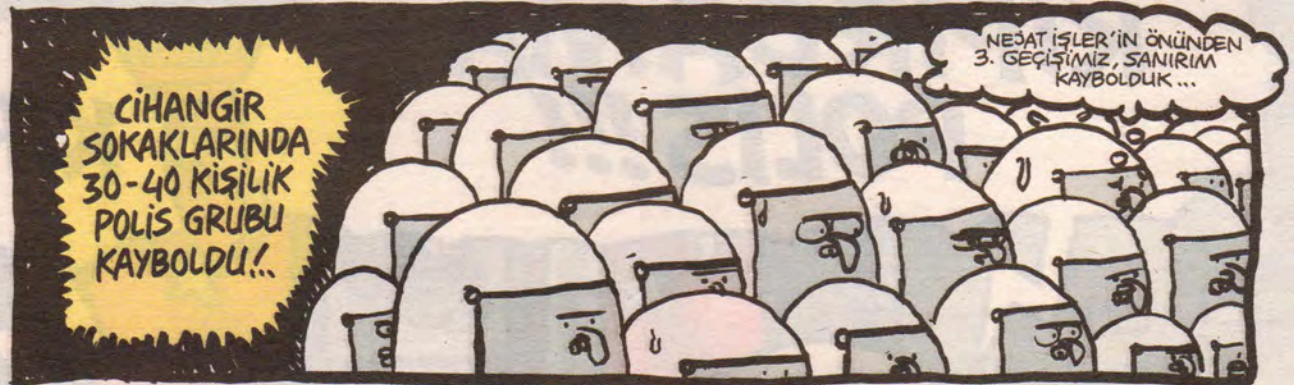
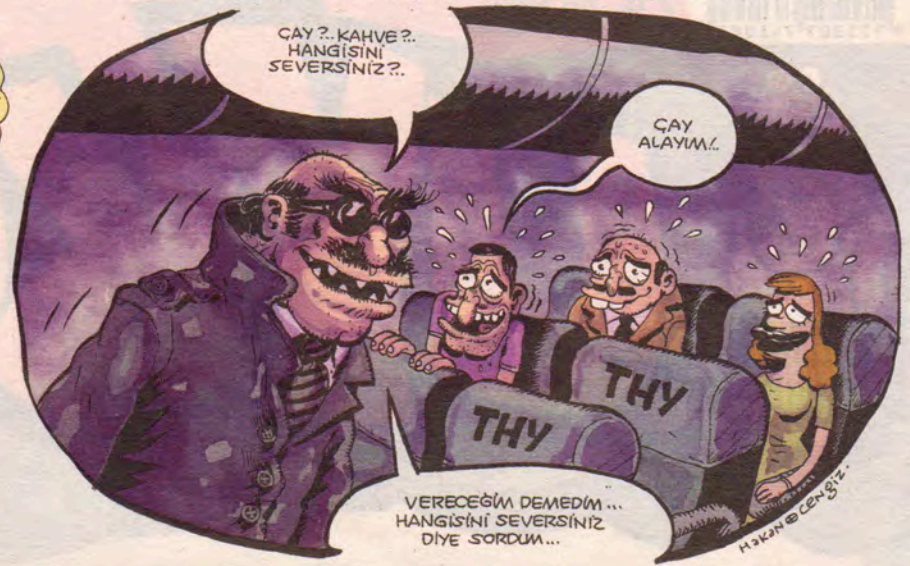
3. Köprü'nün adını ya "Bredpit", yada 3. selim koyucaz.. Net karar veremedim..

6 abuk fabuk görüşmek üzere...

Roberto Carlos

THY, MEB ve PTT gibi bazı kamu kurumlarının, kendilerinden hizmet alan insanların bilgilerini yasadışı olarak MIT'e aktardığı iddia edildi.

İzmir'de bankta oturan genç kızları saçlarını çekerek sürükleyen polislerin görev yeri değiştirildi.

İBB, Taksim'e 80 ağaç, 50 bin çiçek ve 5 bin gül dikecek.

Egemen Bağış, anayasal hakkını kullanarak Taksim'e çıkan herkesin terörist muamelesi göreceğini söyledi.

Recep Tayyip Erdoğan
@ RT Erdogan

SAYIN VALİM GEZİ PARKI'NA GİRMİŞSİNİZ. ORADA BOMBA SESLERİ, GAZ KOKUSU VE MERMİ VİZİLTİLERİ VARMIŞ DOĞRU MU? NE GÜZEL. BEN DE ORDA OLMAYI İSTERDİM. @Valimutlu

123 RETWEETS 16 FAVORITES

Polis, yaralananlara gönüllü müdahale eden doktor ve hemşireleri gözaltına aldı.

İçişleri Bakanı Muammer Güler, "Kelepçelenen doktorlar, doktor değil," dedi. Doktor olmayan şahıslar serbest bırakılırken, gerçekten doktor olan bir kişi hâlâ gözaltında.

Gezi eylemlerinde şu ana kadar 5 kişi hayatını, 12 kişi de gözlerini kaybetti.

Başbakan Erdoğan, yoğun ülke gündemi içinde öğrenci evlerini de eleştirdi: "Öyle evler var ki, bizim muhafazakâr yapımızla tamamıyla ters."

İstanbul Valisi Hüseyin Avni Mutlu, müdahalelerde çocuklar ve kadınların yaralandığı iddialarını ajitasyon olarak değerlendirdi.

KACIYILOPU FIRAT BUDACI

-Ağaç Özel Sayısı-

- Yapımı için 8 bin ağaç kesilen Marmaris-Gökova duble yolu çökeli 5 ay,
- Fatih Belediyesi, Fatih Camii'nde yapılan yenileme çalışmaları sırasında 15 ağacın sökülmesini, "Ağaçlar tarihi caminin havalandırmasını bozarak zarar veriyor," sözleriyle savunuldu 1 yıl,
- Bir lokantasının bahçesinde vatandaşlarla yapacağı sohbet toplantısını, "Orası fazla güneşli, şöyle çınar

ağacının dibine oturalım," diyerek ağaç altına aldırarak İdris Naim Şahin, konuşmasına çınar ağacının kültürümüzdeki yerini anlatarak başlayınca, yaşlı bir dinleyici tarafından, "Çınar değil o, ıhlamur," diye uyarıldı 1 yıl,

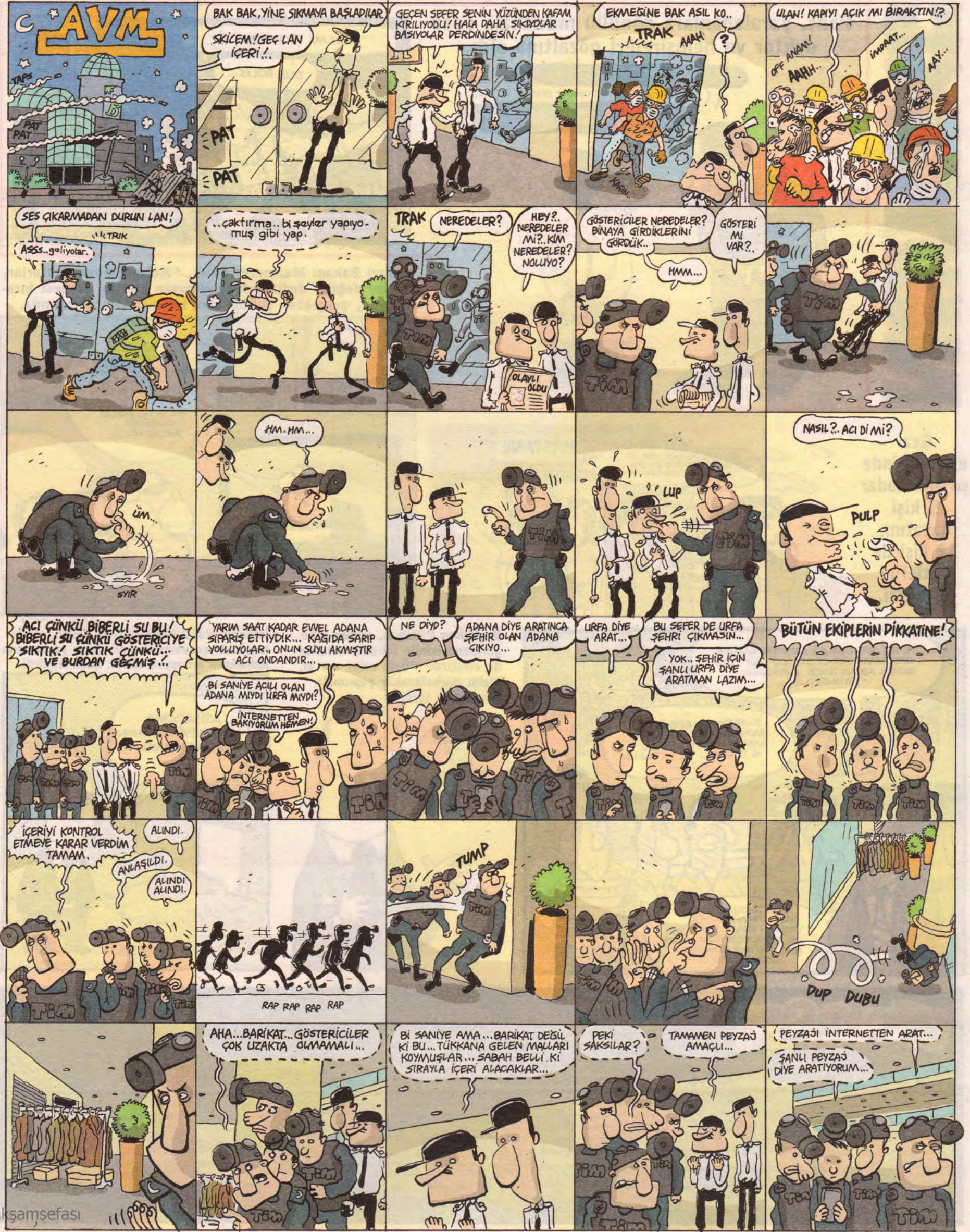
- Denizli'de bir kültür merkezinin inşaatı için 100'den fazla ağacın kesilmesine gelen tepkilere şaşırarak Belediye Başkanı Osman Zolan, "Ağaçları kesmeden kültür ve kongre merkezini nasıl yapacağız? Yapacağımız kültür ve kongre merkezinde 2000, 1000 ve 500'er kişilik konser ve toplantı salonları olacak. Merkezde her türlü kültür ve sanatsal aktivite yapılabilecek," diyerek ağaçlara anlam veremeyeli 1 yıl,
- Bakanlar Kurulu, Trabzon'un Kaşüstü beldesinde yapımına başlanan bir hastaneye yol açmak için yüzlerce ağacı kestikten sonra, ani bir kararla yol

güzergâhını değiştirerek yeni bir yolun yapımına karar vereli 2 yıl...

- Tayyip Erdoğan, üçüncü köprü güzergâhı yüzünden kesilecek ağaçlarla ilgili, "Bunların dediği ne biliyor musunuz? Maki, maki... Makiyi keser atarsın, maki nedir?" diye soruldu 3 yıl,
- Çal Dağı'nda 280 bin ağacın kesilmesine yol açacak maden ocağı için Bülent Arıncı'ya, "Bu şirkete engel olun," diyen CHP Milletvekili Hasan Ören, "Çok zor, çünkü hiç tahmin edemeyeceğin kimi isimler o şirket adına iş takipçiliği yapıyor," cevabını alalı 4 yıl,
- Erzurum Büyükşehir Belediyesi, tarihi Lala Paşa Camii'nin çevresindeki 11 ağacı keserek yerine ışıklan-dırılmış metal ağaçlar dikeli 5 yıl...

• Denizli şehir meydanındaki 50-70 yaş arası 2 çınar ve 4 çam ağacı, Yeni Camii'nin önünü kapattığı gerekçesiyle bir gecede kesileli 7 yıl,

- Melih Gökçek, Orman Genel Müdürlüğü'nün fiyat listesinde tanesi 50 kuruş olan çınar fidanlarını 789 liraya yurtdışından ithal etmeyi tercih edeli 7 yıl,
- Germencik Belediye Başkanı Ali Şanlı, kestirdiği 50 ağacı seçmenlere odun olarak dağıttı 9 yıl,
- İstanbul Orman Bölge Müdürlüğü'nün Maslak'taki lojmanlarında bulunan 150 ağaç, evlerde rutubete neden olduğu gerekçesiyle kesileli 10 yıl,
- Hülya Aşvar, Sarıyer Büyükdere'deki 4 katlı ahşap köşkünün bahçesinde bulunan 13 ağacı kestirerek manzarayı açalı 11 yıl olmuş.

Ve **normal şartlar altında** iki haftadır sürekli olarak aksi ispat edilmiş iftiraları, son dönemde kaybettiği oyları tekrar toparlamak için inatla tekrarlayan, nasıl olsa halk inanır diye bütün dünyanın gözünün önünde yalan söylemeye devam eden bir insanın siyasi aklının olduğunu söylemek pek de mümkün değildir. Büyük bir toplumsal gerilimi, körükledikçe körüklemeye çalışan kişinin belki hesapları tutabilir, belki kendisi kaybettiği oyları toparlayabilir ama şu noktadan sonra kendisi tarih kitaplarında o çok öykündüğü kudretli hükümdar ve kralların değil, hikâyelerini daha çok tebessümle okuduğumuz diğerlerinin arasında yer alacaktır.

ve
SINEM

cihan
kılıç

Halbuki Miyet Konutları

Herkes kendi parkına sahip çıkacak, biz de kendi sitemizin parkını bekliyoruz... Yoksa kimse arın haberi olmaz kızım...

Ya hiç bi kanak göstermiyo ne sacma... Yani işte Engin bakiyo internet ten, biz de öyle şıyapıyoruz anca...

Viedansızlar, küçücük güvercinin gözünü sıkıyorsa gazı... Vidyosu var. Yazık ya...

Akrepier, peşinias ta atip atıo vido-lyormuş şu an

SİNİN ÇİNİN ÇİNİN ÇİNİN

Başladı başladı...

TÜRKİYE TÜRKİYE

? ?

ertesi gün Kadıköy

Şu an sırf İstanbul'daki hasar 2 milyon dolar ah, yazık ki bu ülkeye...

Kanka borsa ö parayı geriden açıldı bugün - iki milyon dolar param mı mıktıym...

Arabayı, sakat
yere bıraktık. Ters
çevirmemiz işalla...
Hadi gidelim
bebezim.

Ya...dur...
Sen bi çek
...

1 saat sonra:
Cadeboston Mado

Üff... Brezilya'da da
özenticilik moda
olmuş hemen...

"Senin için kandiller tuttu kendisinden
Resmine sürme çektim kandillerin isinden"
Faruk Nafiz Çamlıbel'den

- Yılmak yok, Dur'a devam!
- 13 Haziran 2013, perşembe. Gezi Parkı'ndan tuvalet için Point Otel'e gittik grup olarak. Lobide direnişçilerle birlikte polisler de var. Soyunma odasında karşılaşmış iki takım sanki. Polisin birine "Hadi gel yav, bizim tarafa geç" dememek için zor tuttum kendimi...
- AKM'nin o pankartlı, afişli hali gözümün önünden gitmiyo... Magnet dolu buzdolabı gibi olmuştum... Ahşap panolara, o pankartların birebir ufakları yapılsa mesela, ben alırdım o Gezi hatırası hediyelik AKM'den...
- Başbakan zaten sanatı küçümseyip, sanatçıları aşağılayan, meydanlarda kalabalığa yuhalatan bir zihniyete sahipti; uzlaşma, çözüm için sanatçılara konuştuktan sonra, onları hiç de kaale almadığını, resmen kandırdığını hepimize göstermiş oldu... Onların niyetlerini, gayretlerini, emeklerini sömürmüş, zamanlarını da çalmış oldu... Geriye Başbakanlık'ta ünlülerle çekilmiş fotoğraflar kaldı, Bambi Kafe gibi...
- Sağolasın Halk TV... Horlamalarım bitti, bölgesel yağlardan kurtuldum, iki haftada iki beden inceldim, hortumum da var... Tek sorunum Firavun kaldı işte!...
- Mazlum ve güzel Gezi Parkı kütüphanemiz de anı oldu... Hayır, sadece anımız değil, hayalimiz de artık, Gezi ve tüm parklar, tüm sokaklar, meydanlar bizim, halkın... Dünyayı dünyalılardan esirgeyen para sistemi er geç tarihe karışacak, emektar dünyamız "açık hava müzesi" olarak dönmeye devam edecek... Kütüphanede Dostoyevski'nin ilk kez gördüğüm hikayeler kitabını gördüm, "Vay, haber vermeden yazmış!" dedim, halk adına el koydum!... O kitap ve direniş üzerine derlenmiş bir başka kitap, arkadaşımın çantasında kaldı... Şu an masamdaki "Gezi Parkı - Extra Satılmaz" dangalı tek kitap, Ali Nesin'in "Sezgisel Kümeler Kuramı" adlı çalışması... Önsözünü okuyabildim, diyor ki Nesin "...bu kitapta birkaç pembe yalan vardır. Yalansız dolansız kümeler kuramı öğrenmek isteyen okur yakında çıkacak olan daha akademik kitaplarımızı okumalıdır." Ve ekliyor: "Öte yandan pembe de olsa yalanın da bir sınırı vardır." Haklısın hocam, altına imzamı atarım!
- "Burası 'Açık Hava Sineması' olsa, ne güzel olur" dedi cuma akşamı parkta dolaşırken, sevgili Fatih Kaan... "Valla da doğru, yazılır bu" dedim...
- Hayır, sanki Fidel Castro tipi lider de, "faiz lobisi"nden şikayet ediyö... Para, faiz, komisyon sisteminin tam ortasında olarak kimden neyin şikayeti bu?.. Sam Amca bile "I want you" diyodu, bu kendi kendine yeten tek lider!...
- Buradan yetkilileri uyarıyorum, kiliselerde düzenli olarak şarap içiliyor!...
- Eh yani Mahsun Kırımcıgöl, ne krio yaptın hükümete ha... Barışa çağrı yapan "Kardeşlik Türküsü"nü nasıl da benimsemişti bu halk, ne diye yalnız bıraktın onları?.. "Dağlar oy, oy, oy... Yollar oy, oy, oy" dediğin, AKP'nin oylarıymış meğersem...
- 15 Haziran, Cumartesi... Parka saldırdılar, hiç atmadıkları kadar gaz ve ses bombası, plastik mermi attılar. Önümüzü göremeden ilerleyip Divan Otel'e sığındık. İnsafsızlar, otelin kapısına da gaz bastılar, tüm otel nefes alamayan, yaralı, baygın insanlarla doldu. "Madımak" korkusunu yaşattılar bize, bizzat devlet eliyle. Suçları aydınlanmak olan insanlara, cürretkar cehaletin saldırıydı bu. O hengamede baretini bana vermek istedi bir delikanlı okurum. Gözlerimi yaşarttı, gazla karışık yaşlar aktı gitti...
- Başbakan olsam, beyin yoksunu bir seçmenim benim için "Anüsünün kılıyım" dese, utanıp istifa ederdim valla da...
- Haydarpaşa, sen de bizi unutma...
- Kulaklıkları, şık giyimli bir kız, yürüyor yolda... Bi çocuk durduruyor, kulaklığını çıkarttırıyor ve soruyor: "Abla, sen artist misin?!"
- Sevgilisine "Üstüme gelme ya, zaten Sıtarbaksım geldi" diyen bi kıza tanık olmuş arkadaşım...
- Sakın Dolmabahçe'deki nöbetçileri de mimlemesin bunlar, kırıdamadan duruyorlar diye...
- Çay karşılığında anılarını anlatan adam görmüş bi arkadaşım, çay ocağında...
- Batuhan Karadeniz, artık Trabzonspor'un 17 numaralı oyuncusu... Diren Trabzon...
- Yandaş kanallar Brezilya'daki halk protestolarına hemen, ilk gününde yer verdiler. Bunların dikkatini çekmek için uzaklara gitmek lazım demek ki!
- Bir başka genç kızın sevgilisine hitabı: "Aşkım, seni çok seviyorum, Allah belanı versin!"
- Başbakan - Hülya Avşar görüşmesini takiben, Bekir Bozdağ - Helin Avşar görüşmesi olayı ya, artçı çok gibi...
- İki gaz maskesini salonda yanyana görüp, bi an sütyen sandım, "N'oluyo lan" dedim...
- Yakın gelecek: "Başüstüne" demeyen "gözültüne..."
- Yedigün, Fanta, Şıveps farketmez... Hepsinin adı "Sarı"dır güzel ülkemde.
- Gezi Parkı'nı Elmadag'a bağlayan o minik, bombe köprüden ne çok geçtim; nasıl eliniz vardı da yıktınız orayı, a kadir kıymet bilmezler!! (Bu arada, Gezi direnişinin şahane bilgisayar oyunu olur, ben anlamam, ayarlayın bunları!)
- Kısa dünya tarihi: Gerçek cesurular savaşlarda öldü. Korkup kaçanların devamı olarak, aha bu hayata katlanıyoruz!..

cinan ceylan

Yiğit Bulut, Brave Heart filmindeki bir sahneyi örnek göstererek gerekirse eylemcilerle savaşıacağını söyledi...

BEN

ALPA ERDE

Merhaba.
 Memet Ali Alabora ile Mar-
 lboro aynı şey. Ve elbet Memet
 Ali Alabora'nın yanındayız.
 İki sene kadar önce Yazarlar
 Milli Futbol Takımı Ayazma olarak
 Almanya'ya turnuvaya gitmiştik. Sekiz
 takımdan mütevelli dünya kupası.
 Süper bir organizasyon. Ve elbet
 sadece futbol oynamaya gitmedik.
 Sunumlar da gerçekleştiriyoruz.
 Herkesin kendine ait bir sunumu var.
 Ben çizgi üzerine konuştum mesela.
 Tiyatrocu arkadaşımız Serkan Öz
 ise şiir okuyacak akşam. O Türkçe
 okuyacak, isminin Claudia olduğunu
 öğrendiğimiz Alman bir kadın ise
 şiirin Almancasını okuyacak. Bu şekil
 bir organizasyon yapılmış. Akşam
 etkinlik mekanının önünde yemek
 yiyoruz, bir adam geldi, Serkan Öz'ü
 sordu. Serkan, benim dedi. Adam,
 Claudia hanım sizi çağırıyor
 dedi. Serkan, ayağına mı çağı-
 rıyor, ben burada misafirim,
 Claudia gelsin, a-a ne ayıp
 dedi. Tamam elbet bir kadının
 ayağına gideriz, ama ben bu-
 gün de biraz agresifim, yemin
 ediyorum dedi. Claudia gelsin
 lan dedi. Serkan gerçekten de biraz
 deli bir arkadaşımız. Zaten takımda
 akıllı yok. Bu yüzden süpersonik bir
 takımımız var. Adam gitti, biraz sonra
 Claudia geldi. Alman siyasetçi
 Claudia Roth. Serkan ve bu olaya
 tanıklık eden kim var isek orada o
 anda, dev şok olduk. Serkan koskoca
 Claudia Roth'ü ayağına kadar getirtti
 ya la. Hem de posta koyarak. Claudia
 Claudia dedikleri Claudia Roth'muş
 ya la. Yemin ediyorum. Yalnız harbi-

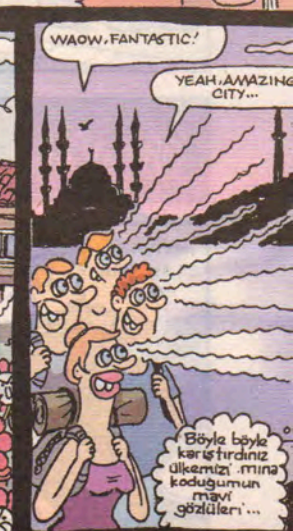
den de Claudia Roth'muş. En ufak
 bir gıcırma yok. Serkan, Claudia
 ayağına gelecek dedi, Claudia
 ayağına geldi. Bir de akşam yarıda
 yarıda Serkan'ın şiirini okudu. Se-
 kan Önce Türkçe okuyor, ardından
 Claudio Roth Serkan'dan daha his-
 çok daha yüksek perdeden Alman
 okuyor. Hayatımda tanık olduğum
 en absürd olaylardan biri olabili-

KAMİL SEVEN ADA

O esnada Doğu Yücel yanımdaydı
 birbirimizi çimdikiyoruz gürültülü
 gülmek için. Çok acayipti. Daha
 sonra sohbet kısmına geçildi. Clau-
 dia Roth, İlhan Mansız'a duyduğu aşk-
 sevgi'sinden biraz bahsetti. Gecen
 sonunda yine bizlerle takıldı, neşe
 saçtı. Ve aynı Claudia Roth dün
 Taksim'e giremedi, kendisine sus i-
 retti yapıldı, biber gazından etkilen
 yüzü kıpkırmızı oldu. Diyeceklerin
 budur.
 Starking elma ile sakın
 gelme aynı şey.
 Ezcümle ile cümleyi eziyo-
 rum aynı şey.
 Kırmızı ışıkta kopup giden tek
 araba. Ya ben lan neyse hadi yine b-
 şey demiyorum. Diyorum da dem-

İtem Dilek

orum.

Erği çok yiyeceğini zannediyorsun
ya yiyemiyorsun ya, hüzünlenmiyorsun.
Bence hüzünleniyorsun.

Beşiktaş'ta deniz motorları iske-
reği önünde akşamları beliren koko-
reği bir teyzemiz var. Eğer motora
yetişmek üzere olduğunuzu anlarsa
veriyor ekmeğin içine yeşilligi.

Çenizin ortasında ağlatıyor insanı.
Nerede bir, pileli perde diyen
erkek var, işte orada, hayatını
bütünüyle gözden geçirmesi, nerede
yanlış yaptığını sorgulaması gereken
erkek var. Yazık lan, geçmiş olsun.

Yemin ediyorum.

Evimizin tam karşısındaki pastane
gururumla oynuyor. Bana öyle kötü
simitler veriyor ki, içini açayım di-
rum, dökülüyor. İç hiç açılmıyor,

ynir elimde kalıyor. Kahvaltıda
özlem'im, yahu bu nasıl bir si-
mitmiş dedi. Dedim ne bileyim

ya, bana hep böyle yapıyorlar,
benimle oyun oynuyorlar

dedim. Dur ben onlara oyun
oynamayı göstereyim dedi.

Enizla çıktı evden. Biraz sonra çok-
zel simitlerle döndü eve. Benim
demis kocama neden böyle

yapıyorsunuz, bana asla kötü
ürün vermiyorsunuz, kocama
neden veriyorsunuz, neden

üzüyorsunuz lan kocamı
demis. Aa, olur mu demişler, biz
sizin kocanızı tanıyoruz, bir

yanlışlık oldu demişler. Yeni
eleman aldık, o tanımıştır

demişler. Yeni eleman falan yok ha,
payığı bildiğin taşak geçiyorlar be-

nimle. Geçen gün de Özlem'im çakıl
taşı benzeri çikolatalardan istedi.

Dedim alayım, o olaydan sonra
hem artık öyle yapmazlar mı

acaba dedim. Aldım çikolata, eve
geldim. Özlem'im çikolatayı ısırdı,

Alpay'im bayat dedi. Dedim ya
biliyordum, bana böyle ya-
pacaklarını biliyordum. Dur
ben onlara bak neler yapı-
yorum dedi, hızla çıktı yine. Biraz
sonra, benim çikolata için verdiğim
paranın yarısı, ve aldığım çikolatanın
iki katı taze çikolatayla geri döndü.
Paranın yarısını iade edip, aldığım
çikolatanın iki katı çikolata vermişler.
Yani ben aslında verdiğim parayla
aldığım çikolatanın dört katı çikolata
alabiliyordum aslında. E sana
demişler dedi Özlem'im, ora-
dan değil buradan verelim
demişler dedi. Dedim öyle bir
şey demediler. Oradan değil
buradan verelim diye bir şeyi
ben nasıl duymamış olabi-
lirim, oradan değil buradan
verelim gibi bir şeyi kim duy-
maz dedim. Haklısın dedi. Ora-
dan değil buradan verelim'i
herkes duyar dedi. Oradan
değil buradan verelim'i bir
kere kimse unutamaz de-
dim. Gururumla oynuyorlar
Özlem'im dedim. Zaten ben
oraya ne zaman gitsem hep
birbirleriyle bakışıyorlar
dedim. Biyıklarının altından
gülüşüyorlar dedim. Hep
bana bir oyun oynamak
istiyorlar, bir daha gitmem
dedim. Geçen senelerde de
kavunlu dondurma verip
evimizin içine atom bom-
bası atmışlardı dedim. Gitme
Alpay'im dedi. Sen zaten
gitmek istesen de ben seni
göndermem dedi.
Boşversene, huzur
önemli dedi. Uzaklara
bakarak ağladım.
æ Sevgilerimle.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

Sandık içi

ERSİN
KARABULUT

Yıllardır hep Tayyip Erdoğan'ın dergiye geldiğini hayal ediyorum. Zil çalıyor, kapıyı bi açıyorum, oha! Başbakan, yanında da Bülent Arınç (ve bir iki kısa bıyıklı daha) Herhalde altuma sıçarım o an. Ne yapılır? İçeri buyur edersen herhalde. Yalnız çok korkunç. Çünkü başbakan dergiye "Sandık içi aynı beni anlatıyor" ya da "Fırat'a bayılıyor" demek için gelmez. Bi karikatür ya da kapak görüp uyuz olmuştur onun için gelir. Bu hayalde en korktuğum şey, dergiye gelmesinden ziyade, kendisini sevmediğim halde karşımda canlı kanlı görünce o sokla biraz fazla iyi davranıp karaktersiz bi yavşağa dönüşme ihtimalim. Çünkü biliyorum, bi karizması var. Bu karizma denen nane Bülent Ecevit'in son başbakanlığı döneminde nedense siyasetçide çok aranan bi özelliğe dönüştü. Yok efendim falancada karizma yokmuş ama falancada ne biçim varmış, o yüzden o olunmuş başbakan. Ulan bi politikacı tırtı olduktan sonra karizmatik olsa ne olacak? Neyse dediğim gibi o an "sayın başbakanım", "efendim" falan diyebilirim bol bol. Bilemezsin ki, karşımda o büyüklükte bi otorite görünce nasıl birine dönüşeceğini bilmiyosun yani henüz. Ortaokuldayken Tayyip Bey'i birkaç kez görmüştüm. O zaman belediye başkanıydı, milli bayramlarda Vatan Caddesindeki törenlerde jip üstünde önümüzden geçirdi. Görünce "vay arkadaş, kudretli adammış" diyosun. O yüzden şimdi beni kınayıp "ulan bunca şeyden sonra o adama efendim diyebiliyosun demek yazıkla olsun!" diyecek arkadaşlar bence çok emin olmasın. Bi de dergiye gelmiş lan adam. Korkarsın yani bunu kabul edelim. Sizin eve geldiklerini salonda oturduklarını gerçekçi bi şekilde hayal etsenize bi, aynı hesap.

Ofis gibi bi oda var oraya buyur ediyorum, çay may getiriyorum. Memo'yla Barış da varmış dergide. Yalnız kalmamak için koşup onları da çağırıyorum, gelmek istemiyorlar ama "olum adam içeriye gezer de sizi görürse daha mı iyi? Kim varsa gelsin dedi benden söylemesi" diye ikna ediyorum, altlarına sıça sıça geliyolar. Oturuyoruz karşısına. Bence Bülent Arınç söze başlar. Dergimizi okuduklarını, bazı sayılarda hükümete karşı fazla ileri gidiildiğini düşündüklerini, eleştiriyi ve mizaha her zaman açık olduklarını ama bu çizdiklerimizin mizah ve eleştiriyi alakası olmadığını, bir başbakanın bu şekilde resmedilmesi etik bulmadıklarını, yine de hukuki işlem başlatmak yerine dergimizi bi ziyaret etmeye ve tanışmaya karar verdiklerini anlatan kibarsal bi konuşma yapar. O sırada başbakan "kaç kişisiniz siz burda?" diye sorar sanki. Ben durumu anlatmaya çalışırken arada "ee?", "evet?" falan diyerek tipimi inceler. Tişörtüme falan bakar. İyice paniklerim. Yine benim tip idare eder de Memo'ya çok bakar sanırım. "Bu ne lan" der. Hem kel hem de kızılımsı gibi uzun saçları sakalları var, viking gibi bişey. Şortu var ama dize kadar kalın çorapları da var (Memo kusura bakma onları ben de sevmiyorum), toplamda başbakanın hiç sevmeyeceği bir tip kısacası. Gerçi hiçbirimizi beğeneceğini sanmıyorum. Lafı çok da uzatmaz zaten. "Şimdi bakın, ben açıkça söylüyorum, bu yazıp çizdiklerinizden çok ama çok rahatsız oldum. Buraya doğrudan polis de gelirdi. Yayınınıza son verilir ruhsat muhsat hepsi alınır, sonra orda burda 'Bizi kapattılar, eleştiriyi hiç açık değiller' diye zırlar durursunuz. Bak güzel kardeşim ben bu ülkeye hizmet etmeye gönül vermiş bir başbakanım. Allah'a şükür milletim beni bu noktaya getirmiş. Sen nasıl oluyor da milletin seçtiği bu başbakana bu tür ağza alınmayacak şeyler yazar çizersin? Memlekete bi tane faydanız yok, faydasız olana da bok atarsınız. İlla kapattıralım mı? İnsan gibi 'yahu biz bu hükümete bu başbakana ayıp ediyoruz galiba' diyemiyö musunuz? Bu nasıl bir aymazlıktır nasıl bir kendini bilmezliktir ben bi başbakan olarak anlamıyorum" gibi şeyler söyler. Belki çok iyimserimdir, daha ağır da konuşabilir ama zihnindeki Tayyip Erdoğan bunları söyler gibi geldi şu an (çok sinirli ve kırmızı bi yüzle hayal edin).

Böyle bi konuşma karşılığında kararlı bir şekilde "SİZ KATILMIYORUM!" demek mümkün gelmiyo bana. En iyi ihtimalle "Efendim kusura bakmayın, biz sadece yıllardır yaptığımız gibi mizah dergisi yapmaya çalışıyoruz. Bu kadar rahatsız olacağınızı tahmin etmiyoduk yoksa tabii ki kimseyi incitmek ya da saygısızlık etmek gibi bi niyetimiz asla olamaz, ama bundan sonra söylediklerinize dikkat ederez" gibi bi cevap verilebilir. Korkarsın abi, doğruya doğru. Bi telefonla hapse gireriz lan, nasıl korkmıycaksın? Olmuyo mu böyle şeyler? Gel de o sinirli bakışın karşısında sen konuş. Ulan kim görülmeye gitse "başbakanımız... Çok olumlu idi..." falan diye çıkıyo adamın yanından. Demek ki karşı karşıya oturunca var bi gücü. Fatih Altaylı ne hale geldi gördük işte. Yiğit Bulut'un kendini başbakana teslim ettiği günü de çok net hatırlıyorum. Evet son yıllarda sempatisi hep vardı ama bu kadar aşık değildi. Bi programda karşılıklı otur-

dular, Yiğit Bulut soruları sorarken resmen etkilendi, karar verdi ve teslim etti kendini. Canlı yayında şahit oldum, çok acayipti. Sonra da koptu gitti zaten.

Eskiden biriyle yeterince konuşsam anlaşabilirim gibi gelirdi. Artık ulaşamayacağım ya da bana ulaşamıyacak bi takım zihinler olduğunu kabullendim. İletişimle çözülmeycek şeyler olduğunu idrak ettim. Ben ne dersem diyim, karikatürlerini çizdiğim başbakan için net bi şekilde ayyaş, pislik, aşağılık, dinsiz, ahlaksız, kısaca 'yanlış' bir insanım. Oysa biliyorum ki fena da bi adam değilim. Beni yetiştiren annem babam ülkesini seven, öğretmenlik yaptıkları yıllar boyunca belki yüzlerce çocuğa okuma yazma öğretmiş iyi niyetli sakın insanları. Ama Akp'ye hayatta oy vermeyeceklerinden, sanırım başbakan için onlar da namussuz ahlaksız vs olucaklardır. Evinde sakın sakın yağlıboya resimler yapan, akşam olunca haberleri izlerken ara sıra bir bardak şarap ya da rakı yudumlayan, kitap okuyan, belgesel izleyen babam kötü, ama ellerinde satırlarla bağırarak yürüyen adamlar akp'ye oy verdiği için 'iyi' di mi başbakan için? İşte bunu her hatırladığımda hayata ve adaletle karşı inancım sarsılıyo, yılgınlık yaşıyorum. Çünkü bir dönem kendisinin herkesin, yani babamın da başbakanı olacağına dair bir umut yaşıyordum bu ülkede. Ben hiç inanmadım o ayrı. Şimdi eminim ki ben ve ailem bugün ölse, başbakan sevinir. Polisin evlerin içine gaz bombası atabildiği bir ülkede buna inanmam saçma değildir herhalde. Ölse sevinir, çok net.

Karşımda bana bakarken bunların hiçbirini söylemeyeceğime hatta o an düşünmeyeceğime eminim. Ofiste etrafa baktığımda duvarlardaki tipleri filan sever mi acaba? Fırat, İpek Burak falan var kocaman. İndiana jones posterleri var. Bunlar ona nasıl geliyodu? İndiana jones'u hiç izlemiş midir? O dudaklar hiç "star wars" demiş midir? Eleştiriyi gibi değil yani, sadece bunlar merak ettiğim şeyler. Şahsen "Lost'un sonu biraz tırtı ama olsun esane bi diydi" gibi cümleler kurucak bi başbakana çok sempati duyardım. Neyse civıtmıyım, izlemesin işi gücü vardır. Zübük'ü izledi mi acaba? Onu da çok merak ediyorum.

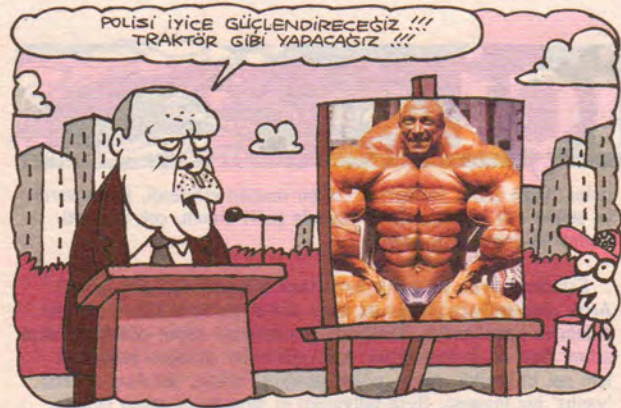
Bülent Arınç sanırım o yumuşak gibi ılımlı gibi imajını sevip sahipleneni birisi. O yüzden başbakanın atarlı konuşması üzerine yüksek ihtimal kibarı bi cila çekicektir. "Biz bu ülkeye görülmedik hizmetlerle bulunmuş bir hükümetiz arkadaşlar. Sayın başbakanımızın da söylediği gibi, destek olacağınız yerde köstek olmayı tercih etmeniz hiç kimseye fayda sağlamaz. Millet artık her şeyi görüyor. Gençliğimizin daha iyi bir yolda ilerlemesi için ne gerekiyorsa yapmak sizin de boynunuzun borcudur" gibi... Barış tutup ilkeli ilkeli "Sizin ahlaksızlık kabul ettiğiniz mizah bu topraklarda cumhuriyetten önceye kadar gider. Sizden çok eski yani. Siz gittiğinizde de bu dergiler varlığını sürdürmeye devam edecektir" falan derse diye korkuyorum. Yani adamlar "hmm doğru aslında" deyip gitse tamam. Ama kavga çıkar ulan. Altında kalır mı o lafın? "He" de "kusura bakmayın" de geç işte. Polemiğe girilmez abi. İşin kötüsü adamlar gittikten sonra Barış dergi içinde sözünü esirgemeyen karizmatik olur ben de yavaş yavaş olurlum kesin. Ama dediğim gibi o an herhalde çok ses çıkmaz. Gerçekçi olalım. Sonradan geyiğini yaparken "olum ben orda çok acayip bi laf edecektim de zor tuttum kendimi" falan deriz bak, o olur.

"hadi bi içeriye de ziyaret edelim" derler m i acaba? Duvarlarda çizimler falan var girmezler inşallah. Küçük odada uyuklayan Cihan Kılıç kapı açılınca uyanıp karşısında Bülent Arınç'la Tayyip Erdoğan'ı görse beyinde bazı kalıcı değişiklikler olur gibi geliyo. İçerde bişey yok evlerde çalışıyoruz falan demek lazım. Bilemiyorum, Tayyip Erdoğan'ı bizim koridora koymadım kafamda galiba. Ofiste oldu ama koridordan geçemedi. Ofiste kalsın. Aslında orda da kalmasın bir an önce gitsin.

Bunları hayal edince en çok kuyan şey normal bir insan evladının gözümün önünde kendini ciddi ciddi ulaşılmaz mükemmelliğe uhrevi bir varlık gibi görmesi ve bu durum karşısında elim kolum bağlı kalacağımı biliyo oluşum. "Göz göre göre yalan söylüyorsunuz, kibirinizle insanların ruhlarını yaraladınız, bu ülkeye herkesten çok zarar verdiniz, bugün sizi alkışlayan insanların yarın ne olduğunuzu anlıcaklar, sizi ve yaptıklarınızı asla unutmayacaklar" diyemeycek oluşum. Olsun. Postasını koysun gitsin. Yeter ki gitsin. O gidince de biz bi çay koyup kağıtları alalım elimize, yaptığımız şeyi yapmaya devam edelim. Her zamanki gibi kimseye ayıp etmedim, eli satırların anlayamayacağı kadar düzgün şeyler yapalım. Hep beraber yazıp çizelim, meydandan kovulduysak geri dönüp sadece 'duralım', okuyup dinleyelim, kavga etmeden konuşalım. Akıllı olan her hayalperest, mücadelesini çoktan kazanmıştır, bunu hep aklımızda tutalım.

YİĞİT ÖZGÜR

MAKKENZİ MALİKANESİNDE İŞLER İYİ
GİTMİYORDU... "DURUN!" DEDİ PAUL...
"VALERİ NERDE?"... "KRİSTİN'LE BİRLİKTE
DEĞİL MİYDİ?" DEDİ ARÇIBİLD...

YA GAZ BOMBASI ATIYOSUN
YA ÇİÇEK VERİYOSUN, KİTAP OKUYOSUN
... BUNUN ARASI YOK MU ARKADAŞ?
ELİNİN AYARI YOK MU SENİN?

SALONDA-
KİLERİN GÖZ-
LERİ YUCIN'I
ARADI...

YEMİNLE
GAZ DAHA
İYİYDİ...

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

Saat sabah yedi olacak. Sonra da sekiz. Uyuyamıyorum. Önceliklerimi bilemiyorum. Sabah kalkınca bu kadar solcu hisleri ne yapacağımı bilemiyorum. Bu kadar sinir, bu kadar neşe, bu kadar şaşkınlık, yanlışlıkla televizyona bak, sonra yine sinir. Duygular pınarı. Yıllardır gündemi "benim sinirlerimi çok bozdunuz ve şimdi akşama doğru dört tane bira içeceğim. Sonra da belki Van Damme filmi izlerim. Ya da kardeşimin videosu çıkmış, internette onu ararım. Tam bilmiyorum" duyarlılığında takip eden bir insanım. Köşe yazılarını, toplum analizlerini, çarpıcı araştırmaları "ağızına sağlık amcacığım / ablacığım, ne güzel dediniz" diye Mersin'in köyüne program çekimine giden trt programcısı tadında okuyan bir insanım. Okuduklarımı anlıyor muyum? Şimdiye kadar okuduklarımı anladım mı? O konuda çok çeşitli iddialar var, görüş birliği yok. Bir kere "düzenli çalışırsa daha başarılı olacağına inanıyorum" diye bir yorum almıştım, sonra kimse net bir şey söylemedi muhakeme yeteneğimle ilgili. Konu açılırsa "öyle bir şey okumuştum, o dediğinle ilgiliydi, hiç hatırlamıyorum ama bayaa bir şeyler oluyormuş o konuda, öyle okumuştum" diyor. Yalan mı söyleyeyim? Anlamadığım şeyi anlıyorum mu diyeyim. Allah bana aldığı bilgiyi "Kayahan'la mı alakalı? Kayahan'la alakalı değilse Van Damme'la mı ilgili? O da değilse neyle ilgili ya?" tadında işleyen bir beyin vermiş. Gün içerisinde çok fazla şey içeride hiçbir şeye dokunmadan geçip gidiyor.

Beyin şeması (Erman Çağlar)

Saat sabah dokuz olacak. Sonra da on. Eskiden işe giderken metrobüste sadece kızlara bakıyordum. Bir de kulak kılı çok uzun adam varsa istemsiz olarak ona. Bir de kemerine nokia cep telefonu kılıfı yerleştirmiş insan varsa ona. O nokia hala çalışıyor mu yoksa öyle kemerin üzerinde unuttu mu adam cep telefonunu? Cep telefonu kılıfının içinden yakın gözlüğünü çıkartan adam da gördüm çünkü. Şimdi milletin yüzüne bakıyorum. Kim iş çıkışı parklara gidecek? Kim parklara gidenlere öfkeli? Kim iş çıkışı bir yerlerde duran adam yapacak? Kim duran adamın önüne su şişesi bırakacak? Kim duran adama laf atacak, kim omuz atacak, kim vurmaya çalışacak? Öyle bir durum olursa buradan kim müdahale edecek? Kim bu akşam haberleri TRT'den izleyecek? Kim bu gece dayanamayıp Halk Tv'nin Atatürk setini sipariş verecek? Sanki sipariş verince reklamı bir daha yayınlamayacaklarmış gibi. Bir ümit sipariş verecek. Belki alırsam artık reklamı yayınlamazlar diye. Deli gibi bakıyorum insanların yüzüne. Bazı kızlar çok iyi, onlara yine bakıyorum.

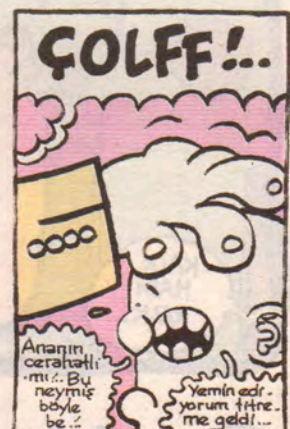
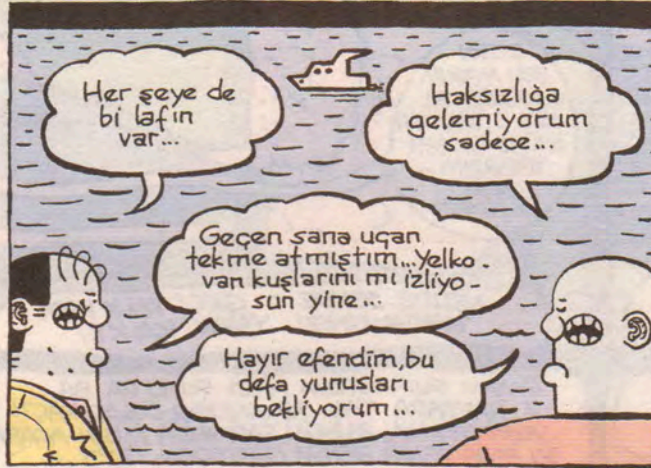

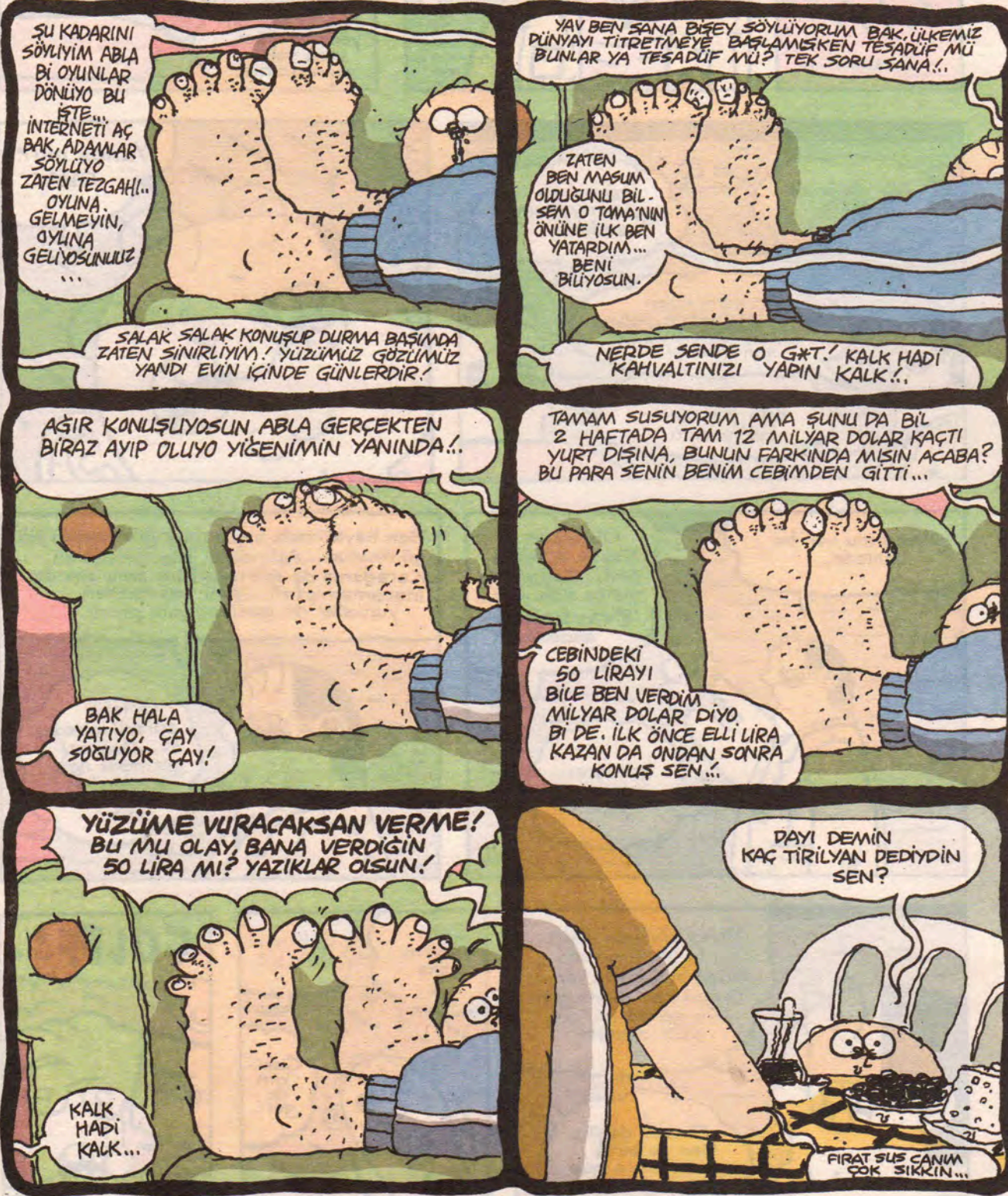
Lütfen dokunmadan sevin.

Saat öğlen onbir olacak. Sonra oniki. İş yerinde herkes birbirine bir şeyler gösteriyor. Bunu gördün mü, sen bunu gördün mü? Yavru kedi fotosu gitti polis geldi. Komik video

tüm zamanların en düşük değerini gördü. Bebeğimin önerisiyle simit ayran diyetine geçtim, o da denk geldi. İyice insanlık dramı gibi oldu. Piyasist filmi gibi oldu anasını satayım. Bir de arada iş yapmak zorunda kalıyorum. Bazı günler kendimi deniyorum, "bugün hiç klavye kullanmayacağım, sadece fare kullanarak mesajı bitireceğim. Bence böyle bir şey mümkün" diye. Şimdiye kadar kismet olmadı. Zor çünkü. Düşündüğünden daha zor. Ama genelde iş yapmak zorunda kalıyorum.

Akşam sekiz olacak. Sonra dokuz. Eve gidince bebeğim yine halk tv izliyor olacak. Ya da +1'de Uğur Dündar. Uğur Dündar'ın balmumu müzesine henüz hayattayken kabul edilen ilk insan olduğunu biliyor muydunuz? Günler ağır geçiyor. Yine de eski mi iyiydi, yeni mi iyi dersen; yeni daha iyi.

efendim," diye diye öyle bir hale gelmiş, beyefendi ne dese beğenmiştik. Şimdiye kadar iyi kötü devam etmişti ama bu son projeye aramızdan hiç olmazsa biri "Olma efendim," demeliydi. E ben keriz gibi ilk beğenenlerden olduğum için o treni kaçırmıştım, geri kalan herkes de beyefendinin sinirini bildiği için kızarıp bozarmış, itiraz edeceklerine projeyi bezedikçe beğenmişlerdi. Tam "İnşallah, beyefendi uyur da unuttur," diye içimden geçirirken beyefendi "Sen yarın gazeteden, televizyonundan duyurursun bu projeyi," demesini mi?

Sonra işte olan oldu, biliyorsunuz. Beyefendi projeyi açıkladı, hemen mimarlardan, tarihçilerden, şehir plan-cılardan itiraz yükseldi. Zamanla unutulur diye onları vermedik zaten ama iki yıl geçti, unutmadı köftehorlar. Müteahhit şehrin göbeğine yaptığı projeye yaya yolu eklemeyi unutup, onu da "Dur kimse görmeden şu park-tan gelayım," deyince önce üç beş çocuk, gitti parka otururdu. Hele bir de beyefendi bunların üstüne gaz sıkırdınca o üç beş çocuk oldu sana üç bin; e çadırlarını yaktılar, oldu sana bir milyon. Ne yapacağımı şaşırdım. Hayır, çocuklardan utancımın gazeteye gidemedim o gün. Tamam, teke tek hepsini döverim de, şimdi ka-labalık olunca insan çekiniyor. Akşam baktım karım uyuyakalmış, hemen kalktım masa başına oturdum. Yok, bu çok acayip bir işti, bir an önce çalışmaya başlamak lazımdı.

Haklı nedenler bulmaya çalıştım. Önce "Yahu o parkın büyük kısmı zaten daha önce tarumar edilmişti, kalanı da tarumar edilse ne olur?" yazdım. Beğen-me-dim ama belki yiyecek olur diye kaydettim. Bir müddet daha düşündükten sonra bizim katı kafayı aradım. "Abi bilemiyorum, acaba bu tepki gösterenlere Faiz lobisi mi desek?" diye sordum. "Ulan Faiz lobisinin elinde tahvil varsa faizin düşmesi daha çok işlerine gelmez mi?" dedim. "Ne biliyim abi, kim soruşturacak o kadarını? On yıldır ekonomi yazıyorum, kimse uyanmadı; buna mı uyanacaklar? Ben faiz lobisinden yürürüm diyorum," dedi. Bu şaşalı zamanında sepetleme kararının doğru olduğunu anlamadım ve kendi bahanemi daha çok beğen-dim. Başka bir abimizi arayayım dedim, herif "Valla ben dış güçlerden gideceğim," dedi, "Artık allah ne verirse Amerikası, Norveç'i, Hırvatistan'ı bizi karış-tırmaya çalışıyorlar der geçerim." "Abi Hırvatistan ne alaka?" diye soracak oldum, valla iki dakikada beni Hırvatistan'ın hain emellerine ikna etti. Telefonu ka-pattığımda parktaki çocuklara gaz sıkıran Hırvat polisi olup olmadığını düşünürken buldum kendimi. Belki ileride lazım olur diye polis teşkilatının içinde beyefen-diye komplo kuran bir grup fikrini aklımın bir kenarına yazdım.

Gece yarısı patrondan telefon geldi. Yeni el konulan bir televizyon kanalı bizim kucacağımıza bırakılmıştı. Karşılığında da Holosko artı bir miktar para verecek ve bir de şöyle iyisinden röportaj yayınlayacaktık. Hemen beyefendiyle röportaj ayarladık. Ben elimden geldiğince işlemeye, kendi fikrimi araya atıp beyefendiyi kurtarma-ya çalıştım. O da zaten hem benim "Olan oldu bir defa, bari beyefendiye yarasın," fikrimi hem bizim katı kafa-nın faiz lobisi fikrini hararetle savundu. İçimden kendi kendime "Ulan çok eğilip büküldüm, resmen madara oluyorum," diye geçirdim. Röportajın ardından gelen tepkileri bile okumadan oturdum, "Yeri geldiğinde vatan için eğilirim de bükülürüm de," yazdım. Allahtan yazıyı okuyan hiç kimse "E peki neden sen dâhil bütün millet eğilip bükülmek zorundaymışız?" diye sormadı.

Sonra zaten biliyorsunuz, biz gizlemeye çalışsak da olanlar oldu. Günlerce hayali arkadaşlarımla yaptığım konuşmaları yazdım durdum. Kâh eski tüfek bir solcu arkadaşla kâh bir banka müdürüyle. Zaten yıllardır "Dün ismini veremeyeceğim bir siyasetçiyle görüştüm," diye yazıyordum hayali arkadaşlarımla olan sohbetlerimi. Hâlbuki arkadaşlarımdan yarından fazlası artık yolda gör-seler yüzüme bakmıyorlar. Terapistim de zaten bu hayali arkadaş uydurma meselesinin bu sorunla başa çıkma çabası olduğunu söylemişti.

Nereden vuracağımızı şaşırdık. Gazetenin muha-fazakâr kalemi "Başörtülülere saldırdılar, ay vallahi saldırdılar," diye yalan yere yemin mi etmedi, meşhur safa pezevenği yazarımız gençlere "Bravo ama artık yeter, aranızda kötü niyetli kişiler karıştı," diye yazılar mı yazmadı? Zaten o fikri de ben bulmuştum. Baktık, insanların sayısı yüzbinleri geçti, e bunlara iftira da atamazsın; once insanın evde bekleyen akrabası, kom-şusu, arkadaşları var; evde bekleyen arkadaşına değil de bana mı inanacak? Hemen emir verdim, "Önler iyi ama arkalar ıhlı!" tadında "Tabii çoğunluk güzel insanlar ama kötü niyetliler de var," kafasında yayın yapturdum. Zaten beyefendi de bu fikri benimseyince bir rahatladım, oh, dedim, sonunda bu iş çözülür.

Derken, parktakiler tam da sembolik bir iki çadır bı-rakıp ayrılırken, beyefendi şuncacık bir zaferi çok gördü, "Eyleme son verilecekse ona da ben son veririm," diye-rek dağılmak üzere olan kalabalığı dağıttı. E şu saatten sonra ne yazacakım bilmiyorum. İşin kötüsü yazdıklarımı karım bile okumuyor artık, ne işe yarar ondan da emin değilim. Gerçi şimdi haberi aldım, Brezilya'da da halk vergiden, yolsuzluktan tiksiniyor sokağa çıkmış, nasıl olsa Fransızcam var, Portekizceyi de iki günde sökerim. Eminim ki onlarda faiz lobisi, güç güçler falan akıl eden yoktur, gidip orada mı iş tutsam ne yapmam?

Beyefendinin peşine bir takıldım, vallahi akşamları aynaya bakamaz oldum. Hayır, benim de bir şerefim var sonuçta koskoca genel yayın yönetmeni burda. Tabii o açıdan bakınca, ben atıyorum elli bin do-larlık adamken yetmiş bin dolarlık oldum ama ben de insanım. Kaç para olursa olsun, insana fiyat biçi-lebiliyor olması rahatsız edici.

O gariban parka bina yapmayı aramızdan hangisi önerdi hatırlamı-yorum ama (zaten bir bulsam o hergeleyi, gününü göstereceğim), beye-fendi bir beğendi ki sormayın. Ben önce şaka zannettim. Fotoğraflara bakıyorum ne Hint ne Rus mimarisi bir bina. Hadi onun da beğeneni vardır ama projeye bakıyorum, koskoca meydan ot bitmez Orta Asya steplerindeki, Sovyetlerin yaptığı beton meydanlara dönmüş. "Herhalde beyefendi eğlenir bizimle," diye Kibar Feyzo gibi güldüm. Baktım diğer-

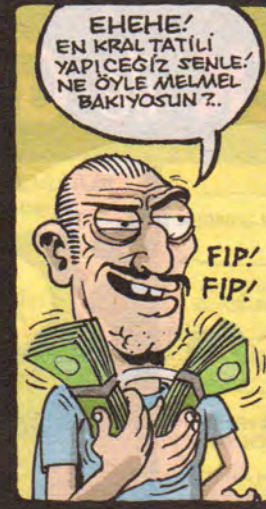
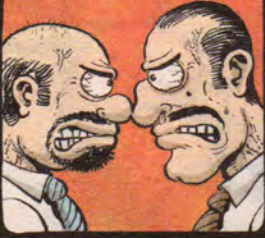
leri şaşkın şaşkın bakıyor, espriyi anladığımı belli etmek için "Beyefendi çok da güzel rezidans olur buraya ama ha, alta da bir AVM," dedim.

Demey olaydım. Beyefendinin gözleri parlayıverdi aniden. Ben ne bi-leyim, meğer ciddiymiş. E ben bir kere akıl verip rezidans falan önerin-ce projeye hipodromda kelek görmüş gibi bakan diğer arkadaşlar da hemen vermeye başladılar coşkuyu. Biri "Size de bu yakışır beyefendi," dedi; diğeri "Bu kadar muazzam bir eser Floransa'larda Venedik'lerde görülmemiştir," dedi; beriki iyice coşup "Bu muazzam eserin yanına AKM yakışmaz bence onu da kaldırırsın beyefendi, yerine barok bir şey yakışır," diye ekledi.

Coşkuyu biraz kontrol altına almak için "Yahu Gotik mi gördük ki Barok'a geçiyoruz. Hem Barok için üç yüz yıl geç değil mi," diyecek-tim ki beyefendi "Barok dedin he mi?" deyiverdi ve arkasına yaslanıp "Evet evet, AKM'nin yerine şöyle barok..." diyerek iki eliyle havaya bir şeyler çizdi. Başka bir zamanda, beyefendinin güzel bir kadını tarif ettiğini veya ortaya bir buçuk salata istediğini zannedebilirdim. Ama salatayı şehrin göbeğine istiyordu resmen.

İşler karışmaya başlamıştı. Nice zamandır "Aman efendim, sepet

TRİBİL SUNAR AYNI EVDE YAŞAYAN İKİ DEVLET MEMURUNUN MACERALARI

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

BİRİ BİZE GÜLÜYOR

Loş ışıkta yüzü asla görünmeyen, fakat dev bir cüsseye sahip olduğu anlaşılan adam sürekli kahkahalar atıyor. Sol elinde, yalnızca kadim sırları bilenlerin tanıyacağı armalı bir yüzük var. Yüzüklü elinde tuttuğu pürodan dış mihraklara özgü yoğun dumanlar yükseliyor. Sağ elinin altındaysa sürekli okşadığı bir kedi yatıyor. Kedinin adı Otpor. Yıllardır hiç durmadan okşandığından bir tür kibir ifadesi oturmuş suratına. Belki de adamın yüzünü görmediğimizden, kötülüğün bilinmezliği bu hayvanın suratına yükleniyor. Adamın ismi

bilinmesine rağmen, bir laneti çağırarak sayıldığı için asla telafuz edilmiyor. Görüntü çok bilindik ama bir yandan hâlâ merak uyandırıcı. Gidip yakından bakmamak için hiç bir sebep yok. Yola çıkıyorum.

Dış mihrak görmeye gitmek kolay değil. Epvey uzun ve yorucu bir yolculuk oldu. İngiltere'nin güney doğusundaki Buckinghamshire'da bulunan Waddeston Malikânesi'nin önündeyim. Hayatımda hiç malikâne görmememe rağmen, "Bu görüldüğüm en büyük malikâne," demekten kendimi alamıyorum. Bahçenin içindeki yoldan yaklaşık beş dakikalık bir yürüyüşle malikânenin kapısına ulaşıyorum. Şaha kalkmış iki atın ön ayaklarıyla tuttuğu zili çaldığımda, görkemli bir gong sesi İngiltere semalarına yükseliyor. Güzel bir başlangıç. Kapiyı, filmlerden fırlamış aristokrat bir uşak figürü açıyor. Selam bile vermeden, "Beni takip edin" diyerek arkasını dönüp yürümeye başlıyor. Ortalıkta kimseler yok, acı acı gülümsüyorum. Koca malikânede tek bir uşak olması, belli ki gizeme destek vermek için planlanmış bir tür gerilim unsuru. Kendimi yedirmem, bu durumdan etkilenmemi sanıyorlarsa yanılıyorlar. Test etmek için, "Hizmetçiler nerede?" diye soruyorum aristokrat uşağa. Aniden durup dönüyor. Parmaklarıyla yaptığı üçgen işaretini sağ gözünün önüne getirip bir süre bana baktıktan sonra, "Bu sizi ilgilendirmez," diyor. "İndir o ellerini, devam et," diye uyarıyorum. Büyük bir holü geçip uzun bir koridora giriyoruz. Duvarlarda bir takım suratız adamların resimleri asılı. Adeta bir dış mihrak sergisinin içinden geçiyorum. Bir tür kompo koridoru. Bütün dünya tarihini özetleyen yaklaşık iki dakikalık bu yolculuğun ardından varaklı eşyalarla dolu büyük bir salona ulaşıyoruz. Uşak, "Burada bekleyeceksiniz," diyerek ortadan kayboluyor. Bekleyenlere nerede olduğunu ve kiminle dans ettiğini hatırlatmak üzere ince ince planlanmış bir salon bu. Nereye baksam eşyalarla gizlenmiş çeşitli semboller görüyorum. Subliminal mesajlardan etkilenecek değilim. Fakat

pencereye gidip perdeyi araladığımda, içinde dolanılta peyzajına hayran olunacak ön bahçenin, yukarıdan bakıldığında tek bir sembol olarak dizayn edildiğini hayretle görüyorum. Adamın hiç bir şeyi gizlediği falan yok. Her şey açık seçik ortada. Neyin ne olduğunu anlamak için benim gibi perdeyi aralamak yeterli.

Salonun kuzey cephesindeki büyük kapı açılıyor. Üç genç adam, jöleli saçları, üzerlerine tam kesim oturan takım elbiseleri, güldükçe florasın etkisi yaratan dişleriyle bütün salonu dolduruyor. Hareketlerinden buraya sık geldikleri rahatlıkla anlaşıyor. Koltuklara yayılarak kendi aralarında alçak sesle konuşmaya başlıyorlar. Kısa bir süre sonra, uşak elinde viski tepsisiyle içeri girip servis yapıyor. Bana viski verilmiyor. Çıkmak üzere olan uşağı kolundan yakalayıp, "Bana niye viski yok?" diye soruyorum. "Onlar görüşmeden çıktı, görüşmeden önce alköl veremiyoruz," diyor. Jölelileri burnumla işaret ederek, "Kim bunlar?" diye soruyorum. Cevap vermeden gitmeye kalkınca ko-

lunu biraz daha sıkarak, "Sana bunların kim olduğunu sordum," diye ısrar ediyorum. Kulağıma eğilip "Faiz lobisi," diye fısıldıyor. "Görüşmeden sonra viskim hazır olsun, armasız bardakta ve tek buz," deyip uşağı serbest bıraktıktan sonra derhal gruba yanaşıyorum. Fazla vaktim yok, selam faslının ardından direkt konuya dalıyorum: "Nasıl geçti görüşme, ne dedi size?" Bu kadar hızlı davranmam, kafalarında yüksek mevkiden biri olduğum imajını oluşturuyor. Kısa bir an birbirlerine baktıktan sonra içlerinden biri, "Bir şey demedi, sadece kahkaha attı," diyor. "Ne dediniz de kahkaha attı?" diyerek konuyu açmaya çalışıyorum. "Pek bir şey demedik, o kahkaha attıkça biz de kahkaha attık, genelde böyle olur," diyor. "Bu kadar mı yani?" diyerek hayal kırıklığımlı belirtince, içlerinde suratı en sinsi olan, "Ben gülerken biraz da ellerimi ovuşturdum," diye ilave ediyor. O ana kadar hiç konu-

madan şüphyle beni süzen üçüncü adam, "Siz kimsiniz?" diye soruyor. Konuyu değiştirmek için aniden, "Toplantılarınızda neden beyaz eldiven takıyorsunuz?" diye soruyorum. "O da nerden çıktı, yok öyle bir şey" diyor şüpheli. Tam o sırada uşak içeri girip, "Sizi bekliyorlar, buyrun" diyerek beni kurtarıyor.

Kapıdan içeri girdiğimde karşılaştığım manzara tam olarak yazının başında sizlere anlattığım gibiydi. Tam karşımda, büyük bir masanın arkasında oturuyordu. "Selamlar, nasılsınız?" deyince kahkaha attı. Bu sinir bozucu kahkahaya rağmen, "Beni kabul ettiğiniz için teşekkür ederim," diye devam ettim. Yine kahkahayla karşılık verdi. Kahkaha dışında bir karşılık alamayınca ne diyeceğimi bilemedim. Gerçekten tek numarası bu olabilir miydi? Dünyayı yönettiği söylenen bu güç sadece kahkaha mı atıyordu? Belki konuşmaya o başlar ümidiyle bir süre susmaya karar verdim. Yaklaşık iki dakikalık bir suskunluğun ardından durup dururken kahkaha attı. Sanırım otomatikçe bağlamıştı. Sanki konuşulanları dinlemiyor da, herhangi bir insan sesi duyunca kahkahayla tepki veriyor gibiydi. Test etmek için aniden, "Kedinin aşısı var mı?" diye sordum. Yine kahkahayla karşılık verince yanılmadığımı anladım. Ülkemin yaşadığı durumla ilgili çok sağlam sorularım olmasına rağmen, bu saçma sapan durum karşısında öfkelenerek direkt daldım. "Ben buraya büyük oyunu bozmaya geldim!" Kahkahası iyice şiddetlenerek tüm odayı kapladı. "Hoparlör mü kullanıyorsun sen?" diye sordum. Cevap vermek yerine kahkahasına eko ekledi. Sonra etrafımda bir anda beliren aynalar yardımıyla kendini çoğaltmaya başladı. Oyun oynuyordu. "Ne yapıyorsunuz siz?" diye bağırarak üzerine yürüyünce, o ana kadar aralıksız okşadığı Otpor'un kafasını avuçladı. Korkmuştu. Yanına ulaşip yakasına yapıştım. Dış Mihrak'ı ışığın altına doğru sürüklerken, kedisi Otpor normal bir kedi gibi davranarak kaçtı. Dış Mihrak, yuvrakak suratlı, ince burnulu, ince dudaklı, çipil gözlü, yaşlı bir adam çıkmıştı. Dövmeyi düşünürken, gördüğüm bu surat karşısında bir anda acıma duygusuna kapıldım. "Benden ne istiyorsunuz?" diye sordu. Sesinin inceliği karşısında çok şaşırdığımdan cevap veremedim. "Ben ne yapabilirim abi, elimden bir şey gelmez," diye devam ettim. "Nasıl yani, senin üstünde birileri daha mı var?" diye sordum. Bir anda, o zavallı ifadesi şeytani bir sırıtsa dönuştü. Gözlerini kısıp, "Olabilir," diyerek kahkaha atınca ensesine vurdum Dış Mihrak'ın. "Yürü," diyerek sürüklemeye başladım. Direnmeye çalışarak, "Nereye gidiyoruz, bırak beni!" diye bağırırdı. "Banyoya" dedim, "güzellece yakayıp yatıracağım seni." Kapiyı açtığımda, içerdeki seslerden işkillenen faiz lobisiyle karşılaştım. İçlerinden birini itince hemen dağılarak yol verdiler. Uşak, viski tepsisiyle yanaşıp, "Buyrun tam istediğiniz gibi," dedi. Bardağı alıp kafama diktikten sonra banyonun yerini sordum. Parlayan gözlerle, "Beni takip edin," dedi. Koridora doğru ilerlerken Otpor'u gördüm. Çok korkmuştu. Geriye dönüp faiz lobisine yeni görevlerini işaret ettim: "Bundan böyle kedi size emanet."

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin
Gülmen

15 Haziran 2013 ...Cumartesi...

HER GÜN DİRENİŞ YORUYOR (İNSANI, UMARIM BUGÜN MÜDAHALE OLMAZ.

PEK SANMIYORDUM, OLACAĞINI ÇOLUK ÇOCUK, KADINLAR FALAN VAR, BÜYÜK HATA OLUR...

AL Bİ BİRA İÇ O ZAMAN, BU GÜN BİRAZ EVDE DURALIM...

BİLMİYORDUM ABİ HİÇ GÜVENİM KALMADI BENİM YETKİLİLERE...

ORASI ÖYLE...

DİLİLİLİ DRİLİLİ
DRİLİLİ...

AA,
DENİZ
ARIYOR...?

NE DİYOSUN OLUM NASIL MÜDAHALE BAŞLIYCAK? ANONS MU YAPIYOLAR... TAMAM HACİ...

NEY? Bİ SÜRÜ BEBEKLİ İNSAN KADIN, ÇOCUK?

KALK ABİ KALK MÜDAHALE BAŞLAMIŞ Bİ BİRA İÇİRME DİLER...

ÇANTALAR HAZIRDI ZATEN, DİREK ÇIKALIM...

SOLÜSYON FALAN VARDI DI MI?

VAR VAR...

ARKADAN DOLANIP EL MADAG'DAN ÇIKALIM TEMKİNLİ OLALIM...

NASIL BİR İNATSA, MİTINGTEN TALİMAT VERMİŞ...

Bir süre sonra...

HASKTİR, KORAY S. KENE YAKALAN DİK...

OHA, TAK TAK MASKENİ TAK...

DEMET DEPAR...

STEFİN KİNG'İN, SİS'İ GİBİ LA BU...

ARA SOKAĞA DAL...

TAMAM TAMAM NEFESİ BOŞA HARCAMA...

RAMADA'NIN ARKASINDAN ERGENEKON'A ÇIKALIM...

DENİZİ DE Bİ ARA NE YAPTI ACABA?

TAMAM.

Pangalti saat: 03:59

Bİ DURUM OLURSA BANA KOŞUN KAPI AÇIK DAĞILIRSAK ORDA BULUŞURUZ.

TAMAMDIR...

Pangalti saat: 05:10...

DENONUN SOKAĞA KOŞ DEMET, KAFAYA DİKKAT!

BOM SES BOMBASI

SAKİN SAKİN...

AHA DEİRDİLER...

DENİZ AŞAĞISI KAÇIŞAN DOLU, OTOMATİĞE BAS...

TUVALETE GİTTİ...

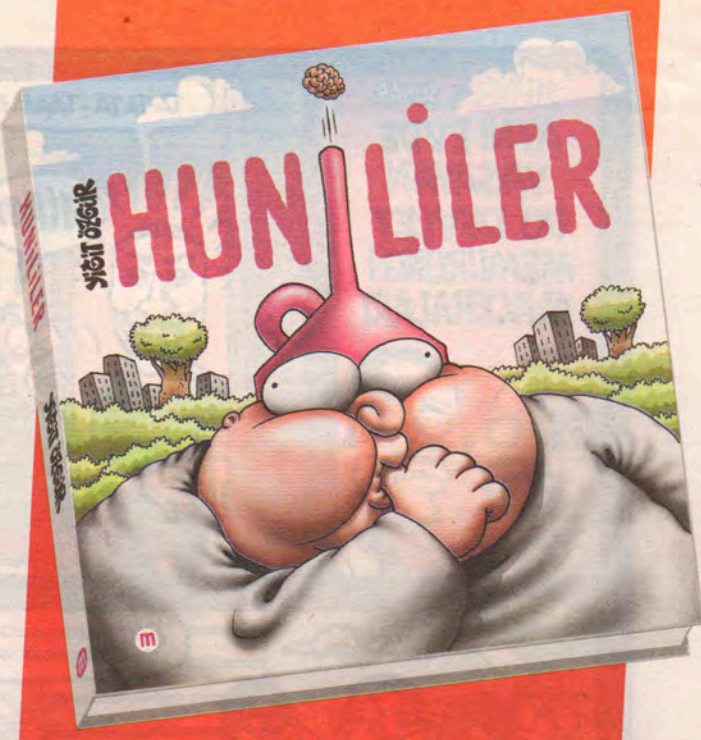
ALİ NERDE?

ÇOK GAZ SÖLÜDÜK KANSER OLMAŞAK BARI.

BASİYO RUM...

O KAÇAR HIZLI DEĞİŞİYO KI HER ŞEY YETİŞEMİYORDUM...

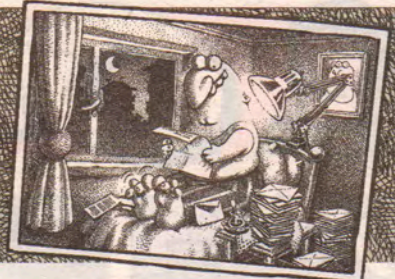
ÇIKTI!
Uykusuz
dükkan
ve
kitapçılarda

MARKETLERDE ve GAZETE BAYİLERİNDE

UYKUSUZ
CİLT 9
MARKETLERDE
ve GAZETE BAYİLERİNDE

Uykusuz Dergisi'ni bulamadığınız gazete bayiiyerini 'satis@uykusuzdergi.com' mail adresine veya '0212 245 53 38-39' no'lu telefonlarımıza bildirebilirsiniz

Ya kadın için çıkarız dışarı ya da bir kadın çeker kolumuzdan çıkarır, kalabalığa sokar bizi. Küreksiz kayıklar gibi birbirine yabancı duran herkes bir yere doğru akmaya başladıysa onlar düğmeye basmıştır. Metafor yapmıyorum, bilgisayar klayvesindeki ve akıllı telefonların tuşlarını kastediyorum.

UYKUSUZ

RTE; "polisimiz Taksim'de destan yazdı"

BİTMEDİ
EFENDİM...
DAHA YAZI-
YORUM...

UYKUSUZ

Emniyet 100 bin gaz bombası ve 45 TOMA alacak.

Tayyip Erdoğan, "Brezilya'da da aynı oyun oynanıyor," derken, Brezilya Devlet Başkanı Dilma Rousseff, eylemleri, "Protestolar gençlere çok yakışıyor," diye değerlendirdi.

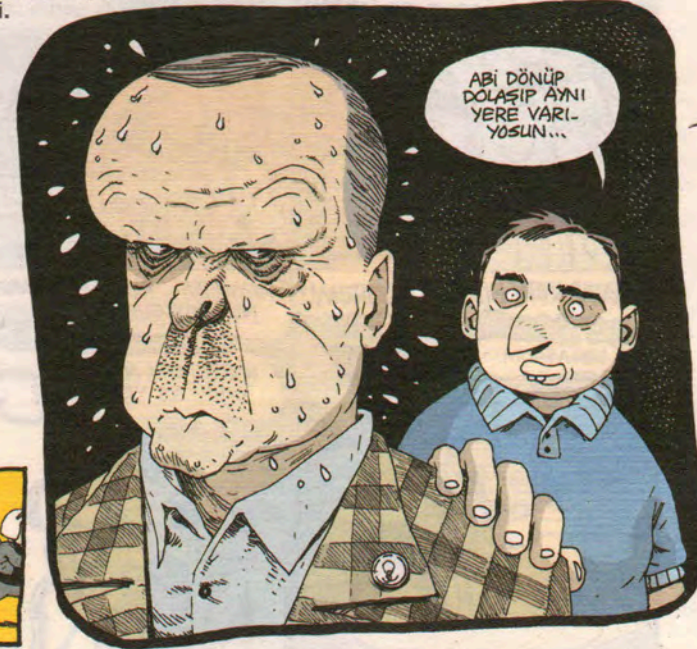
PROMTERİM
REDHACK TARAFIN-
DAN HACKLENDİ...

YÜCE DİVAN'DA
YARGILANIRSAM
BÜTÜN SUÇ RED-
HACK'İN ÜZERİNE
KALACAK...

Kadir Topbaş, Gezi Parkı'nda
çıkan olaylarla ilgili olarak
4 zabıta memurunun açığa
alındığını, 3 taşeron gö-
revlinin ise iş aklının fesh
edildiği açıkladı.

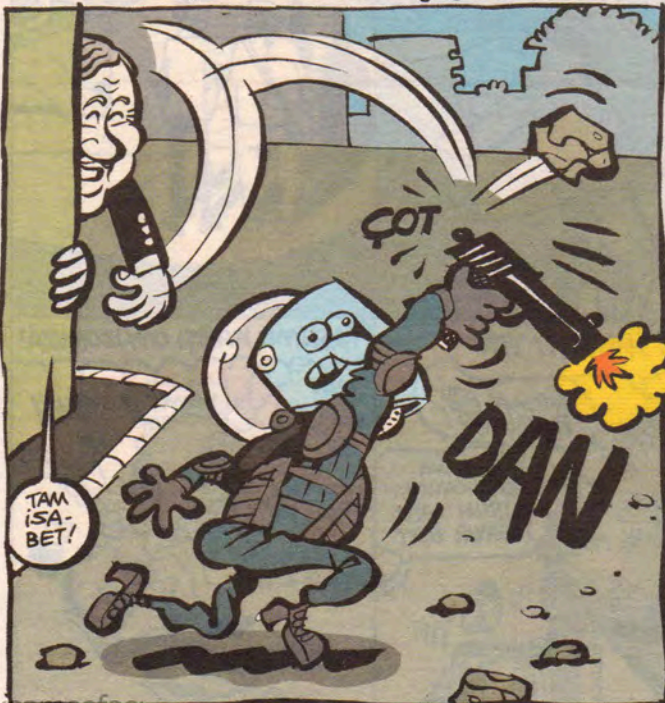
Tayyip Erdoğan,
"Duran adamlar durmaya devam
etsin, biz koşuyoruz,"
dedi.

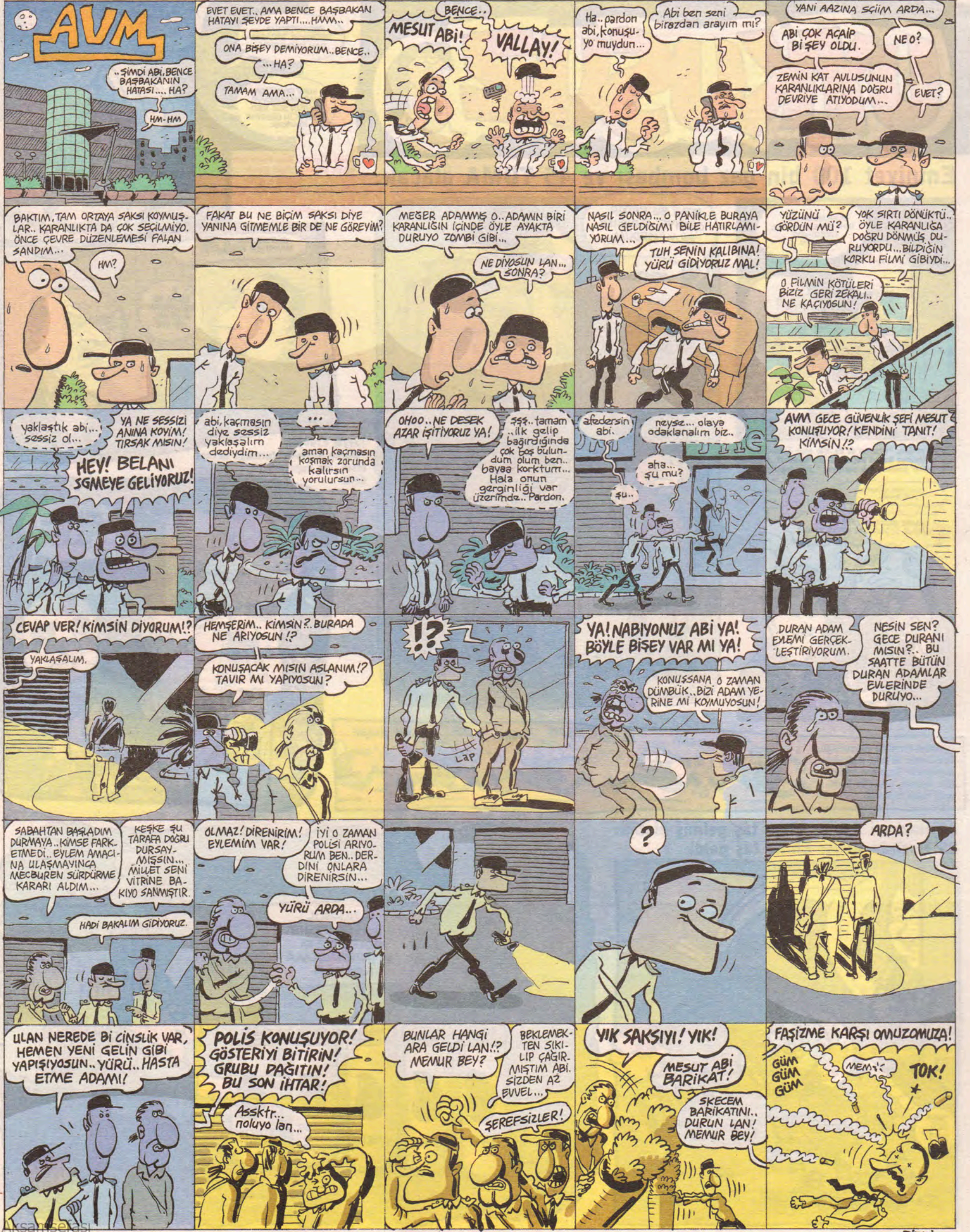

İstanbul Emniyet Müdürlüğü,
Gezi Parkı direnişi nedeniyle
durdurulan tayinlere yeniden
izin verince, 6 saatte 1600
polis şehri terk etti.

24 Haziran Arınç: Eline taş gelmiş olabilir
25 Haziran polis: Elime taş geldi

Normal şartlar altında, ülkesinde yaklaşık bir aydır süren tarihin en büyük toplumsal olaylarından birinin "dış güçlerin oyunu" olduğunu iddia eden kişi, apaçık bir şekilde "hükümet o kadar aciz, o kadar beceriksiz ki, dış güçlerin ülkedeki atari oynayan çocuklardan tribün gruplarına, siyasi partilerden mahalle güzelleştirme derneklerine herkesi ayaklandırdı bir iklim yarattı," da demiş olur. Zira **normal şartlar altında**, herhangi bir dış gücün, odağın, kurumun; yabancı bir ülkede gerekli iklim olmadan bu denli büyük çapta bir olaya yol açması imkânsız kere imkânsızdır. Hâlbuki Türkiye'de anlı şanlı embedded gazetecilerin, hükümetin hatalarını kabul etmemek için, muhtemelen yanlışlıkla hükümeti inanılmaz bir kufayetsizlikle suçladığını görebilirsiniz. Türkiye bir büyük ayıyı örtmek isteyenlerin, o ayıyı daha büyük bir ayıpla gerçekleştirmeye çalıştığı bir ülkedir.

Normal şartlar altında, neredeyse bütün referansları ve sloganları GTA'dan Counter Strike'a video oyunlarından; yer altı edebiyatından ve o edebiyattan uyarlanan filmlerden; dünyanın dört bir yanındaki alt kültür topluluklarından ilham alan bir toplumsal hareket hakkında iler tutar bir yorum yapabilmek için o gençlerin dünyasını az çok anlamak gerekir. Türkiye'de hayatta atari oynamamış, çizgi roman okumamış, stencil nedir, grafiti nedir bilmeyen soğuk savaş artıklarının yanlış laboratuvara gönderilmiş idrar tahlili niteliğindeki saptamaları havada uçuşur. Günlük gazetelerin yedisinin birden aynı manşeti atmasını sorgulayanların, haftalık mizah dergilerinin üçünün birden aynı konuyu işlemesini manidar bulması, manidarın ötesinde bir akıl tutulmasının işaretidir.

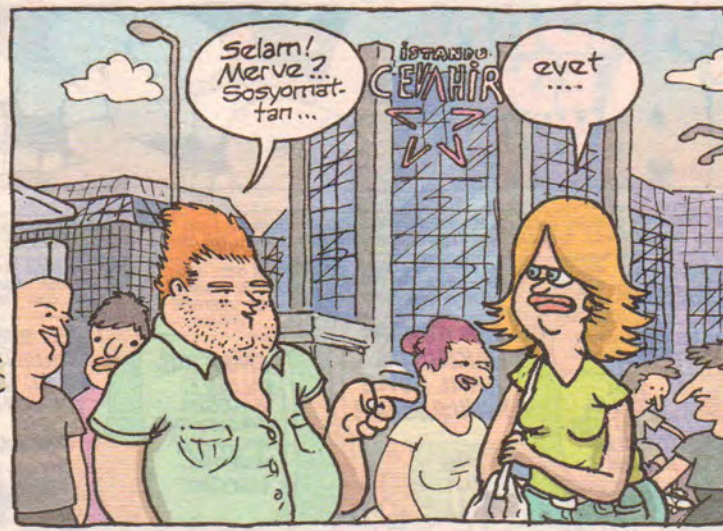
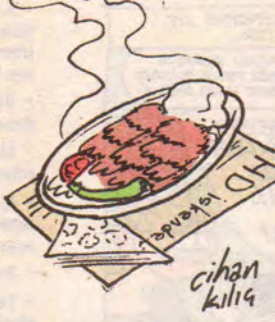
Normal şartlar altında, haftanın yedi günü, günün yirmi dört saati aynı yalanları evirip çevirip tekrar eden, halkı ikiye bölmeye çalışarak hitap ettiği kitleleri muhaliflerinin üzerine saldırmaya çalışan bir insanın başkalarını provokatörlükle suçlaması, psikoloji bilimindeki yansıtma kavramına net bir örnektir. Türkiye'de ucuz oy avcılığından başka bir şey değildir. Türkiye, siyasi liderlerinin seçimlerde alacakları üç beş puan fazla oy uğruna hiç çekinmeden ülkeyi felakete sürükleyebileceği bir yerdir.

Normal şartlar altında, bir büyükşehir belediye başkanının iki gün önce "artık otobüs duraklarının yerini bile halka soracağız," dedikten sonra iki gün sonra "her şeyi halka soracak değiliz," diye ağız değiştirmesi, karakterindeki bir zaafa işaret eder. Türkiye'de akla ilk gelen başkanın ilk demecinin ardından ağır azarlar işitip durumu kurtarma çabasıdır ve aslını isterseniz karakter konusundaki saptama da haliyle geçerliliğini korur.

Normal şartlar altında, şehrin en tarihi önemi haiz bölgelerinden birindeki kazılarda ortaya çıkan ve en yenisi bin beş yüz yıllık tekne kalıntılarını "çanak çömlek," diye nitelendiren bir insanın geçmişte kısa bir dönem var olmuş kıyıtlık ve de eklektik bir binayı tekrar yapmak istemesini "tarihe saygı" kavramıyla açıklamaları kargaları bile güldürecekken Türkiye'de artık yavaş yavaş sınırları bozmaya başlamıştır.

Normal şartlar altında, taraflarından biri örgütsüz halk diğeri ise tek başına siyasi bir lider olan bir gerilimin sonlandırılması için öncelikli çağrı elbette siyasi lidere yapılır. Ancak Türkiye'de koskoca bakanlar, belediye başkanları, artık siyasi liderden umutlarını sonsuza kadar kesmiş olacaklar ki, geri-

ve **SİNEM**
mutluluklar diler...

limi dindirme ve gerilimin doğurduğu yaraları sarma çağrısını bilgisayar başında tweet atan yirmi yaşındaki çocuklara yapar. Türkiye, mülki amirlerinden belediye başkanlarına, bakanlarından bürokratlara birçok ismin halka "büyüklük sizde kalsın, o ne yapsa yeridir, siz yapmayın," çağrısı yaptığı ama tepkilerin odağındaki siyasi liderin önüne destursuz dahi çıkamadığı bir korkaklar ülkesi haline gelmiştir.

Normal şartlar altında polis, anayasal haklarını kullanarak gösteri yapan bir kalabalığı dağıtmakla görevlendirildiyse bu görevi veren polis müdürleri ya da gösterinin yapıldığı

şehrin mülki amiridir. Ancak Türkiye'de bu emrin bütün bir bürokratik işleyiş çignenerek bizzat başbakan tarafından verildiğini görebilirsiniz. Ve yine **normal şartlar altında**, bir meydanda toplanan insanları boşaltma emri alan polis, meydana boşalttıktan sonra emri yerine getirmiş ve görevini tamamlamış olur. Ama Türkiye'de polislerin meydana tamamen boşalttıktan sonra ara sokaklara girerek insan avına çıktığını, eğlence yerlerini basarak yemek yiyen insanların dahi üzerine gaz sıkıldığını ve masalarda oturan insanları tartakladığını görebilirsiniz.

UTANIMADAN İDDİA EDİYORUM

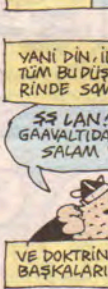
ÜZERİNE LAF SÖYLENEMEYEN, TARTIŞILAMAYAN BÜ KUTSAL UNSURLAR TABİATLARI GEREĞİ BİTTABİİ KANITLA-NAMAZ VE KARŞILIKLI YENİSEMELER DE...

PEKİ, BU DEREC-DE, NE KENDİSİ, NE DE AKSİ İS-PATLANABİLİR BU KUTSAL MEV-ZULAR NE İŞE YARIYOR?

DOKTRİN-LERİN S.S. TEMATİK KURALLAR BÜTÜNÜ İNSANA NE KA-ZANDI-RIR?

SABAH GÜNEŞİNİ KARŞILAMA MEDITASYONUMU YAPTIM. BİRAZ KUTSAL YUMURTA VE OKUNMUŞ PEYNİR YİYİYİM. SONRA DA TAP-I-NASA GİDİP YARENLERE MUHABBET MEDITAS-YONU YAPARIZ...

DOKTRİNLER, YANI ÖĞRETLER KİŞİLERE GÜNDE-LİK HAYATLARINI NASIL YAŞAYA-CAKLARINI GÖS-TERİR, DURUMA GÖRE ÖNERİR KİM ZAMAN EMREDELER.

VE MALESEF DOSTLARIM İNSANOĞLU HER ZAMAN AYRI AYRI GRUPLAR DAHİLİNDE SİDİK YARISTIRAGELDİĞİ İÇİNDİR Kİ, KUTSAL BELLEDİĞİ KENDİ HAYAT KURALLARI VASİTASIYLA, HOR GÖRDÜĞÜ BAŞKASININ HAYAT KURALLARINI ALAŞAĞI ETMEK İÇİN ELİNDEN GELENI YAPAR... VE DOSTLARIM, BU SİDİK YARISINDA KİMİN HAKLI VE MAĞDUR, KİMİN HAKSİZ VE ZORBA OLDUĞU, SADECE KİMİN ELİNDEKİ ZORLA-YICI GÜCÜN DAHA YÜKSEK OLDUĞUNA BAĞLIDIR...

TIKKAT EDİYORSANIZ SEVGİLİ OKURLAR, TARTIŞMA HEP KUTSALLAR ÜZERİNDEN YAP-I-LYOR... SANKİ TEHLİKEDEN OLAN KUTSAL DEĞERLERİMİZ GİBİ...

"Öz sevgilimi düşünürüm ben
Düşünüp dururum ben
Öz sevgilimi
Öpmek isterim ben"
Uygur manisi

• Ama böyle de olmaz ki, bi tarafa hep atarlı başbakan, diğer tarafa hep sevecen başbayii...

• Artık Gezi'ye yapılacak tek müze, "Gezi Direnişi Müzesi" olabilir... Bu halk barışçı tepkisini gösterdi mi gösterdi, aha da İlber Ortaylı da gördü hep bunları!.. Taksim üstüne düşeni yaptı, şimdi sıra Türkiye Platformu'nda...

• Bu arada, Divan keşmekeşinde baremini bana vermeyi öneren arka-daşın adı Ege Türkmen, şükranlarını sunarım...

• Melih Gökçek'in kendini sevimsiz bulduğu zamanlar oluyor mu, merak ediyorum... Benim çok oluyor da, o açıdan...

• Ahmet Necdet Sezer mi kimseyle konuşmaz, kimse mi ona soru sormaz, kimse kimseye mi sormaz etmez, bi de Kemal Derviş. Niye susarlar?

• Brezilya'daki eylemci de güzel direniyo ama bi çapulcu değil!

• Tepede alıntı yaptığım Uygur edebiyatından altını çizdiğim bir de atasözü var, o üniteye gitmişken bunu da paylaşımlım: "Bey olmaya layık olmayan kişi bey olursa, her kavgışa bir sopalı koyar..."

• Kılıçdaroğlu'nun tarzı da enteresan: Gaz bombasına karşı Gazali bombardımanı...

• Gezi Direnişi, sadece nesnel barikatları değil, birlikte insanca yaşama niyetinin meydana getirdiği ruhsal barikatların da ateşleyicisi oldu.

• Amaç parktı, ağaçtı, yeşildi. Sonradan homurdaya homurdaya sanatçı ve aydınlarla, niçin o ilk üç içinde görüşmedi? O zaman görüşmeye değer bulmadıysa sonradan niye görüştü? Kandırıp ezmek için mi görüştü? "İstanbul'a sevdalı" olan hakikatte kimmiş, bunu diplerde bir yerde hisse-dip kapıldığı kıskançlık mı tetikledi kibirini? Üç yıl kapıldığı kıskançlık mı tetikledi kibirini? Üç yıl öncesine kadar, Lütfi Kırdar yapısının önündeki meydana, yürüyüş seviyesinden deniz manzarası gözlenirdi. Yaptıkları mükellem şehirçilik uygulamalarının beri, bu manzara kayıp. Çok övündükleri Muhsin Ertuğrul Sahnesi, orijinaline göre çok çirkin bir kongre salonu. Bu konuda en yetkin isim rahmetli Macide Tanır'dı, yeni salonu asla beğenmediğini, eskisiyle kıyaslanmayacağını, açıklamıştı medyaya. Yani sandığınız gibi her konuda başarılı filan değilsiniz, yakın çevreniz ürküyor da susuyor çoğu zaman. Öfke, kıskançlık ve kibir, günah bunlar. Günahtır...

• N'olmuş yani hilal sayısı aniden üç katına çıkıyorsa, Yıldız sayısı elli iki olmadı mıydı te ne vakit?!

• Denizler altında yirmi bin fırsat... Denizlerdeki erimiş altının değeri bir milyar dolar, ama bunu çıkarma maliyeti, bu paradan daha fazla... Bu bilgiyi ben kusmadım. Kaptan Kusto!...

Arkadan konuşana razı-yız, daha fenası arkadan kuşkan...

• Dostlarımdan biri, rüya görmüş, bir dere kenarındaymış, Afrika'da. Kenarından dereye bakıyormuş. Bir de bakmış, derenin içinden simsiyah bir zürefa kafası çıkmış. O uzun boynuyla beraber çıkmış siyah zürefanın kafası, arkadaşına bak-maya başlamış. Rüya bu ya, o zürefa, Allah'ım. Çok güzel bakışmış. Fotoğrafını çekmek isteyince arkadaşım, siyah zürefa dalmış dereye, balına kuyruğuna benzeyen vücudunun al kısmı da peşinden dalıp kayboluvermiş...

• Paketli çiklet alan kızın yarattığı tanımsız huzursuzluk...

• "Borgias" çok acıip dizi, Jeremy Irons'un Papa'yı oynadığı dizi. Fena bi detay hatırlıyorum, derebeylerinden biri görüşünü engellediği için uzun burnunun ucunu görüntü açılacak kadar kestirip, bi de o kesik burunlu haliyle büstünü yaptırmıştı... Yuh çağırışım geldi...

• "Esnafa asıl zarar, AVM açmak" dedi Muharrem Şengül. "Bas tivitira" dedim, "sen yaz" dedi.

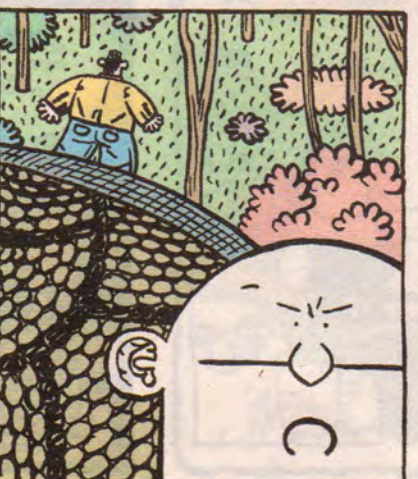
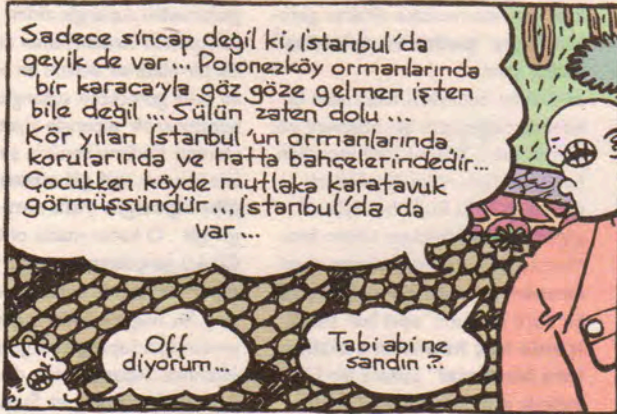
• 31 Mayıs günü, tüm korunaksız olarak, bibergazı içinde kalıp, Gümüşsuyu'nda bir apartmana sığındığımız "sevgili" Şirin ve İbrahim Gün, baskından önceki gün ve gece tanıştığımız Alaattin, Umur ve diğer çocuklar, Divan'ın bordo halılı alt salonlarında beraber gazlandırmış oyuncu dostum Şahin Aktas, ücretinden kestirip Londra'dan bir haftalığına gelen Dilek Ç. ("Eğer bir yakınına kaybetmiş olsaydın, kesmezdik ücretin-den" demiş patronu), Cihangir'den Devingil, üstat Mazlum Çimen ve aynı sahneyi paylaştığımız Merve Erbahar ve kalanlara sonsuz selamlar...

• Demi Moore'a, yapımcılardan çok fazla talebi olduğu için, bi dönem "give me more" (daha çok ver) adı takılmış ya be sağdıç...

• Kadıköy'de taksicinin biri kıydan kıydan, ince ince gider iken görür ki bir de, önünde de bir başka taksi var, takılı o taksinin plakasına göz, vay ki hey. Kendi plakasının aynı! Hızlı hızlı, tekrar tekrar bakar, aynı! Ba! Trafik sıkışık ışık yananda, iner aracıdan, gider sahte ticari taksicinin yanına, "in ulan aşağı şerefsiz!" der. "Ne diyon lan sen?" der sahte. "Benim plakamla korsanlık mı yapıyon, dağıtırım suratını!" der taksici. İner korsan, sivil polis kimliğini gösterir, "Bin ulan arabaya" der. Efelelenmekten saniyesinde cayan taksici "Abicim, ne bilim ben abicim, saygılar abicim" dediği yetmez gibi, bi de iyice, memuru iki yanağından öpüp, hızla kendi taksisine seker... E, peki o memur, aynı zamanda taksimetre açıyo, para alıyo, üstünü verio, o paralar o adama mi gidiyo, devletin istihbari kasasına mı? Masasına mı? Ayrıca, can taşıyan adama, bi yandan gizli görev yaptırmak nedir; sağını solunu mu kollayacak, hasbelkader mühim bir sakıncalı kişi veya bilgi ya da örgüt malumatını mı kovalayacak? O taksinin çalıştığı durak var mı, varsa tümden memura mı kesmiş? O halde hep yapılan taksi ve polis dizileri birleştirilir, olur biter! Konuyu böyle bağladım.

• "Bu satırların yazarı" nedir? Şüphemiz yoktu ki! Lan, yoksa sende mi şüphe?!

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

Bazıları bu olaylara ne diyor? Asıl konuşması gerekenler neden susuyor? Karanlıklarda ışısız bırakmayın beni. Kedi gözü gibi bir şeylere en çok ihtiyaç duyduğum şu günlerde özellikle. Fosforlu bazı şeylere ihtiyacım var. Necati Şaşmaz'ın sözleri üç gün üst üste durmadan düşününce çok mantıklı gelmeye başladı. Önce anlamadım, sonra yazarak çalıştım yine hiç anlamadım. Sonra iki gün boyunca internetten kedi fotoğrafları baktım. O zaman kafamda bir şeyler belirmeye başladı. Bazı geometrik şekiller, bazı oluşumlar falan. İşte o zaman interneti kapatıp biraz uyumaya gittim. Allah korusun bilgisayara çok fazla bakıp ölenler varmış Kore'de falan. Gözümün önüne geometrik şekiller gelmeye başlayınca korktum. Çünkü ben sosyal bilimciyim, benim herhangi bir şeyi geometri ya da o tarz şekiller yoluyla çözmemin ya da anlamamın mümkünatı yok. Yorgunluk tandir dedim, yatırım uyudum.

Rüyamda Kayahan'ı gördüm. Yazlık bir sitede çok uzaktan deniz gören bir balkonda birlikte oturuyoruz. Iskender Paydaş da orada ama o şehir merkezine alışveriş yapmaya inmiş, o anda yanımda değil. Devamlı Kayahan'ı arayıp yoğunluğa ne marka alayım, mangal yakacak mıyız ona göre et mi alayım diye rahatsız ediyor. Ama onu da anlıyorum. Demek ki Kayahan daha önceki alışverişlerde yoğunluğa markasına, balığın tazeliğine falan sıkıntı çıkartmış, o yüzden temkinli davranıyor Iskender Paydaş. Kayahan telefonda Iskender Paydaş'a ekmegi hangi fırından alması gerektiğini, o fırının nerede olduğunu uzun uzun tarif ediyor. Telefonu kapatınca lafa girmeye niyetlendim, "aaa dur bak çikolatayı söylemedik, evde viski var çikolata yok" diye Iskender Paydaş'ı tekrar aradı. Hangi marka çikolatayı sevdiğini hatırlayamadığı için Iskender Paydaş'a migrosun rafındaki bütün çikolataları saydı. İsminde de hatırlayamadı. "Dur şimdi bekle, Erman burada şimdi internetten göstereyim bana migrostaki çikolataları oradan bulup arayayım ben seni tekrar" dedi kapattı. Ne Iskender Paydaş telefonda "abi internet öyle bir şey değil" diyebilirdi, ne ben yüzüne söyleyebilirdim. İçeriden acer marka laptopunu getirdi, balkondaki fişe bağladı. Bilgisayarı benim önüme beyaz plastik tabureye yerleştirdi. Çağdaş Türk popunun oluşmasında ve gelişmesinde büyük payı olan bir insan olduğu ve Sezen Aksu'yla birlikte doksanlarda çıkan neredeyse bütün büyük pop sanatçılarını tek başına yetiştirdiği ve desteklediği için bir şey demedim ama Kayahan'ın masası üstü berbat durumdaydı. Birlikte oturduğumuz balkonda çekilmiş bir fotoğrafını masası üstü fotoğrafı yapmış, bütün word dosyaları, sevdiği şarkılar falan hepsi ortada. Hayvan gibi şişmiş zaten makine, internet explorer'a girmeye çalıştım (chrome yok, firefox yok. Bir an için dur lan kurayım, elime yapışmaz ya dedim ama sonra aklıma migrosta bekleyen Iskender Paydaş geldi. Sonra aklıma firefoxu Kayahan'a anlatmaya çalıştığım dakikalar geldi, dedim boşver) belki abartısız on dakika sürdü açılması. Internet explorer'ın açılmasını beklerken Kayahan yakın gözlemleri gözünde yanımdaki sandalyede bana çok yakın oturuyordu. Bir an için beklerken aklımdakileri sorayım dedim. Bu olaylara ne diyorsunuz? İnsanlar sokakta, insanlar parklarda, yolu sevgiden geçen herkes bir şekilde buluştu, hayvanlar gibi gaz yiyoruz, kafamıza su sıkıyorlar. Siz yıllardır aynı çığırını yapıyordunuz, biz bazı şeyleri şimdi anladık. İnsanlar aralarından beni seçip yolladı, sizin fikriniz merak ediyor ne diyorsunuz? Ama o an aklımda çikolata var adamın. Soramadım. Internet explorer bir şekilde açıldı sonunda, migrosun sitesine girmeye çalıştım ama internet yok gözüküyor. "Internet yok" dedim, "ha ben onu kapatmıştım, komşunun çocukları bizim internetimize girip film izliyorlar kotasını bitiriyorlar, dur fişini takıp geliyorum" dedi içeri gitti. Gitme diyemedim, gitti. Yine geldi çok yakınımaya oturdu, bu sefer internetin kendine gelmesini beklemeye başladık. En sonunda internet de gelince migrosun sitesine girdik. Biraz karıştırdık "bisküvi, çikolata, şeker" diye bir kategori buldum. Tıkıldım, ilk sayfa açıldı, Kayahan "dur bakalım" diyip zaten gözünde olan yakın gözlemlerini biraz daha gözüne yerleştirdi sayfadaki çikolatalara çok dikkatli bakmaya başladı. Sayfanın altında "8 ürün gösteriliyor, toplam ürün sayısı 127" yazıyordu. Ter içinde uyandım.

Çok uzak deniz.

Yazlık sitemiz.

Olaylar ilk başladığı günden beri aklımda hep tek bir soru var: Kayahan acaba bu işlere ne diyor? Aslında her sene tam bu vakitler çıkıp Mesam'la ilgili, toplamda kaç bestesi olduğuyula ilgili bir açıklama yapardı. Belki bu sene araya bu olayları da sıkıştırılmaz mıydı?

Anladım ki gerçekten herkesin hayatta karanlıkta kendisine yol göstermesi için seçtiği bir çift fosforlu kedi gözü var. Necati Şaşmaz'ınki sosyologlar. Bence mantıklı bir seçim. Kafası çalışanlar da kendisine vicdanlı bir yazar, aktivist bir sanatçı ya da düzgün bir politikacı seçmişlerdir, kafaları rahattır. Ben yıllar önce kedi gözü olarak Kayahan'ı seçmişim. Neden öyle oldu bilmiyorum. Sahnedeki kendinden emin duruşu? Belki. Gitarı o çevirip tutması? Olası. Bu işler biraz gönül işi.

Cihan Ceylan

BEN

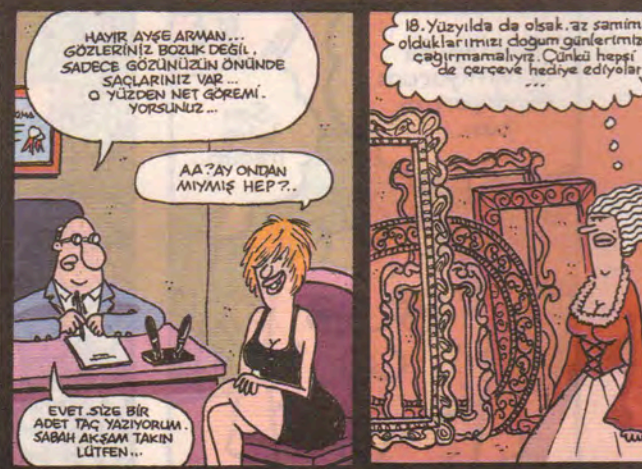

ALPAY ERDEM

æ Merhaba.
æ Bana planlanan uzun bisiklet gezileriyle ilgili en çok sorulan soru şu; "yanımıza ne alalım?" Valla yanınıza almanız gereken tek şey "pudra". Yemin ediyorum. Çünkü özellikle bu sıcak yaz günlerinde pişik olma ihtimaliniz yüzde yüz. Yanınıza pudra almazsanız yandınız. Yanınıza mutlaka pudra alın. Hatta yanınıza bir de arkadaş alın ki sizin ulaşamadığınız yerlere o dökülsün. Evet yanınıza mutlaka almanız gereken iki şey; "pudra ve arkadaş". Bunlar şart.
æ Bisiklet demişken, halkımızın bu konuda olağanüstü bir özgüveni var. Geçen yaz 2 Teker 1 Yer'i yaparken bunu dev fark ettim. Kıyafetlerime takan oldu. Bisikletçi öyle mi giyinirmiş. Bisikletçimi mişim ben. Yine böyle bir e-mail sonrası dayanmadım ve muhabata sadece şöyle bir soru sordum; "son bir sene içinde kaç kilometre bisiklete bindiniz?" Sadece bir kez bakkala giderken binmiş. Gerçekten çok ilginç. Son on sene içinde dünyanın çevresini kilometreye vurursan iki kez dolaşmış, geçen sene onbin kilometrenin üzerinde bisiklete binmiş olan ben, bisikletçiliği bilmiyorum, bu arkadaşımı biliyor. Bir de hiçbir alanda olduğu gibi bisikletçilikle de tarza saygı yok. Yiğidin yoğurt yiyeşine asla saygı yok. Ve elbette bu yüzden insanımız

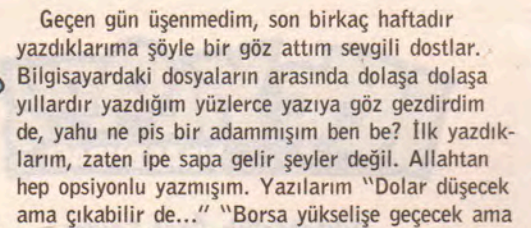
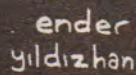
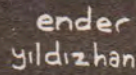
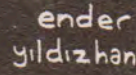
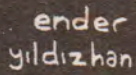
çok güzel. Baylıyorum bu hallerine. Yemin ediyorum.
æ Kravat baskılı futbol forması. Bir düşün. Ya olaydı böyle bir şey. Bir düşün. Kusmadan düşün ama. İyice düşündüyse sevdiğiklerine sıkı sıkı sarılabilirsin artık. Bir düşün. Messi'yi bir öyle bir hayal et. Titremeden hayal et ama.
æ Gençlerde Özlem'im istedi yine, eve karşımızdaki pastaneden değil, bizden çok uzaktaki iyi pastaneden supangle aldım. O kadar uzak ki bizden. Yemin ediyorum. İlk bir Haziran akşamı en sonunda evde gerçekten supangle'ye benzeyen bir supangle yiyebildik resmen. Kedimiz Venüs'e şu cümleyi bile kurduk; "gil gil, sipangle gibi sipangle yala sen de, gil gil". O kadar mutlu olduk ki. Çünkü gerçekten supangle çok süper bir şeymiş. Supangle olacak ama. Biz bugüne kadar supangle yememiştik. Supangle'siz geçmiş yıllarımız. Supangle'ymiş dev lezzet. Supangle'ymiş nefaset. Supangle'siz geçen ömür, ömür değilmiş. Supangle olacak ama. Bunca yıl supangle yedik, supangle değilmiş. İnsan gerçekten supangle yiyince aklı çıkıyor. Bambaşka bir insan oluyor.
æ Kelebekten korkan ama köpekbalıklarıyla açık denizde yüzebilen bir arkadaşım var. Çizer arkadaşım Erhan Candan bu adam.
æ Cami avlusundaki erik ağacı.

İtem Dilek

YİĞİT ÖZGÜR

Faiz lobisi yazımı yazdıktan sonra her zaman olduğu gibi yazımı beyefendinin danışmanına faksладım. Çok beğendi. Zaten daha sonraki günlerde de baktım, beyefendi hep benim fikirlerden yürüdü. Şimdi ne olur bilmiyorum ama yazılarıma baktım da, benim için hâlâ inceden bir umut ışığı var. Kötüsü gelirse "Yahu siz benim yazdıklarımı ciddiye mi aldınız? İstihza ettiydim canım, anlamayacak ne var," der öyle yırtıma çalışırım. Sevgili dostlar.

TRİDİL SUNAR

AYNI EVDE YAŞAYAN İKİ DEVLET MEMURUNUN MACERALARI

Panel 1: SEHER'İN ÇALIŞTI BU. KINALI KEKLİĞİM DOLMA GETİR-Dİ ZAAR.

Panel 2: HA? SEN DE KİMSİN BE?

Panel 3: OF/OFF/NE YORULDUM BE. AYACIKLARIMA KARA SULAR İNMIŞ RESMEN!

Panel 4: DAYI NABER? DÜR/DÜR/ HİÇ KALKMA KİMİLDAMA SEN HİÇ SIRTINA GIKICAM!!!

Panel 5: EHE/ OTURU. SUN BAGA-JINDA GELDİN...

Panel 6: ...TURSU BİDONLARININ ARASINDA KAÇAK GELDİM AGABEY/ Bİ DÜŞ ALAYIM SONRA GIKARIM SIRTINA. KOMA BENİ BURALARDA.

Panel 7: DE GET LAN! İKİDE BİR KACIP GELİYORSUN SONRA DA KOMA!

Panel 8: EHH/ Bİ DURUL LAN/ BU NE HİPERAKTİVİTE?!

Panel 9: SINAVIM SÜPER GEÇTİ/ İSTAN-BUL'U KAZANCIYIM ZATEN/ ŞU AŞAĞIDAKİ LİSEYE KAYDOLURUM.

Panel 10: YOK. YOK OLMAZ YİNE DE BEN HABER VERE-YİM...

Panel 11: ALO/ A?!

Panel 12: ALO? ANNE/ BENİM BEN/ DAYIMIN YANINDA. YİM/ BAARMA/ BAARMA/ AYAGIMI ALIŞTIRAYIM DİYORUM SANA. LİSEYİ BURDA OKUYACAGIZ HERALDE KAÇ KERE KONUŞ-TUK!

Panel 13: LİSE SINAVINDAN SONRA İFRİTUA ATTİ/ DAYANA-MADIM SINAV STRESİ...

Panel 14: GÜL GİBİ YASAR GİDERİZ. VELİ'M SENİN ARTIK!

Panel 15: YA DUR VERME HEMEN ÖYLE YA!!!

Panel 16: DAYINGİLİ VER/ TAMAM/ ALLA/ ALLA!

çüştür

ANIL DUMAN

Uçmak... Uçmak tutkusu... Uçabilmek... Ama nasıl?!

YAZIK... KESİP BİTTİĞİN ONCA KUŞA, YARASAYA YAZIK

KUPF!

BİRDEN AKLIMA BU GELDİ...

Dedğin çıktı abi. Yunanlılar Kardak Adasına koyduğumuz plastik sandalyeyi ahşapla değiştirdiler. Bunlar edayı hala Yunan edası görüyor, plastiğe izin vermediler.

Sanlı Plastiği indiremezler lan...

RUMLARIN PESİNE TAKIL-MAYIN EFENDİLER/ CAMİYE KARŞI ÇIKILIYOR EY AHALİ UYUMA!

DAVRANIN YİĞİTLER YENİKÖY SAHİPSİZ DEĞİL...

BU OLACAKLARI ANCAK TEK BİR KİŞİ ENGELLEYEBİLİR.

ÖĞRETMEN KEMAL KOS/ KAHPE MUHTAR AHALİYİ BİRBİRİNE KİRDİRİRCAK!

Allah Allah şehrin göbeğinde bu nasıl muhtarmış böyle?

HELE BİR SÖLÜKLAN ÇALIK HASSAN...

KİRLİTMESENE GEZEĞENİ.

NOLUCAK Kİ ÇEKİRDEK BU. BELKİ AĞAÇ ÇIKAR ORDAN. DOĞAL...

PFÜT!

AYAĞI KOPTU LAAAAAN YARDIM EDİN!

AYAKKABIYI ÇIKARALIM DA SONRA BAŞIMIZ AĞIRIMASIN.

EN İYİ OOSTUM MAX

HİÇBİR BOKTAN HABERİN YOK...

KİM O MOZART?!

MAHAL. LENİN ÇOCUKLARI GEYMİŞ...

TİKSİNDİM BE BİRADER ŞU CEKETİNİ KAYBEDİP KAYBEDİP

KAZANMADAN. ŞU SON ELİ DE KAYBET DE KURTULAYIM ARTIK. BİKTİM ON ELDİR KARŞIMDA ADAM SÖYÜNÜP GİYİYOR...

Beni adam gibi güldürüp başıma beyaz perüğü takmaya 8 yaşından başlarsanız bayramda el öpünm çeker isteyenim de çok olur...

Twitter

6.2.1

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin
Gülmen

Bugün.

OHA, MINA KOYYIM HALÂ DIŞ MIHRAK DİYO, İSRAİL OYUNU DİYO, HE DAYI HE ARKAMDA GÜÇLER VAR ONDAN HER ALLAHIN GÜNÜ MAKARNA YİYORUM...

ŞŞT, O DEĞİL DE BACAĞIN NASIL OLDU LA? ACIYO MU?

BÜKERKEN BİRAZ ACIYO AMA ŞİŞLİK HAFİFLEDİ...

ZATEN DİRENİŞ BOYUNCA Bİ DAHA VİSKİ İÇERSEM SIKTINLAR BENİ ÇOK TEMİZ ALDIM DERSİMİ...

DİRENİŞTE OLDU DERSİN HAVAN OLUR EHE EHE...

HAYATTA DA SÖYLEYEMEM ÖYLE Bİ YALAN...

ESPİRİ YAPTIM ZATEN, SEN GİT O KADAR BADI RE ATLAT BIŞEY OLMA SIN, GİT MALLIGINDAN YARALAN...

ULAN ETHEM SARISÜLÜK EYLEMİ VARMIŞ TAKSIM'DE GİDELMİ Mİ?

HA BİLİYORUM, YERE YATIP DURMALI SORAN OLURSA BEN ETHEM SARISÜLÜK, ÖLÜYORUM DİYEZ AMA BACAĞIN SAKAT NASIL GİDECEZ?

BİZ DE MAHALLEDE YAPARIZ O ZAMAN...

TAMAM YE SUNLU DA ÇIKALIM O HALDE...

Birkaç gün önce Çengelköy.

E PEKMAN ZENGİNİM DİYODUN GİDİP VİSKİNİN EN UCUZUNU ALMIŞSIN MINA KOYYIM...

BOĞAZDA EVİM VAR OLUM ZENGİNİM...

AHIAHI!

BOYLE İKRAMDAN KISA KISA ZENGİN OLDUNUZ Dİ Mİ AHI AHI AHI...

EHE EHE VİSKİ VİSKİDİR ABİ ALDIK İŞTE...

DAHA DUR OĞLUM YEMEĞİ DE SANA İSMARLATIYAZ.

TAMAM ABİ İSMARLARIZ...

OLUM KARANFİL BIRAKIYAZ ÇOK İÇME...

Bİ YUDUM ALIYORUM KIZIM, HEM KARANFİL BIRAKANA DALIYAK DEĞİL YA POLİS...

YAVAŞ OLUM BELLİ Mİ OLUR ZORBANIN İŞİ...

BİŞEY OLMAEZZZ Bİ YUDUMDAN...

GLOK! GLOK!

İÇİCEN Mİ PEKMAN? DİKKAT ET YAKAR HEM CİĞERİ HEM CEBİ...

HA?..İÇERİM TABİ O KADAR PARA VİRDİK...

OHA PEKMANA GEL GÖZLERİ PARLADI BÜYÜK YUDUM ALIYAK BELLİ Kİ...

E O DA HAKKIMIZ BİR YERDE...

HOOP'AL HADİ AL!

YANİ ABİCİM BUGÜN HİCK BİR DUVARA KONUŞSAN DİLE GEİRDİ HİCK ANLIYO MUSUN?..

KORAY SENİN YUDUMUNU SKİİM EMİ, KARAYA DİKE DİKE YEDİN VİSKİNİ O DEĞİL BİZİ DE YAMULTTUN...

BİŞEY OLMAZ DEMETİM Bİ KAHVE PATLATIP AYILIRIZ, SONRA DA YOLA ÇIKARIZ HİCK...

YOK ABİ Bİ YERE GİDEMİYİZ BU HALDE, ADAM DA SİZDİ BAKSANA...

ŞŞT PEKMAN KALK OLUM BAYILMA HİCK...

DRİLİLİ DRİLİLİ!

İMMH!..

ALO DENİZ? NE MÜDAHALE Mİ VAR? YOK LAN SAKHOŞ DEĞİLİM İKİ BİRA İÇTİM SADECE...

KALKIN GİDİYORUZ...

MÜDAHALEYE BAŞLIYCAKLARMIŞ ABİ HİCK...HADİ HADİ...

OLUM SAÇMALAMA BU KAFAYLA, SADECE DAYAĞA KOŞARIZ.

BEN GİDİCEM.

ABİ KOŞMA BU YOKUŞ SAKAT...

DÜŞÜCEK...SİN ABİ DUR!..

DURAMMI...RUM.

AĞZINA SÇİM KORAY ZATEN ZOR YÜRÜNDÜYÜ, Bİ YERE TUTUN...

HASKTİR!..

İYİ MİSİN LA, Bİ YERİNE BİŞEY OLDU MU, ÇOK KÖTÜ DÜŞTÜN...

AHH, DİZİMİ VURDUM BİRAZ AMA İYİYİM, HADİ GİDELM...

LA YÖRÜLÜ MINA KOYYIM KANIYOSUN, GERİ DÖNÜYÖRÜZ...

Bugün, Ethem Sarısülük'ü, anıma amaçlı düşen adam eylemi (Mahallede)

ŞŞT DEMET ETRAFTA KİMSE YOK MU LA GELİP GEÇEN...

YOK MAALESEF Bİ ÇOCUK DİKİLMİŞ BİZE BAKIYO...

ULAN Bİ AĞIZ TADIYLA EYLEM YAPAMADIK...

MAL GİBİ SAKATLANMAYSAYDIN KALABALIK Bİ YERE GİDERDİK...

ASIL BURDA YAPMAK GEREK KIZIM!

ARANIZDA AŞK ÇOCUĞU OLAN VAR MI?

20 Haziran 2013

EZGİVE CENKİN EVİ

Abi inanamıyorum resmen evlendiniz ya... Müthiş ya...

Yavaş ya o kadar takdir ediyorum sizi...

Ay şapşı ya ağılıo musun sen?

Şu tipe bak ya kuzu bu kuzu! Şu saçlara bak!

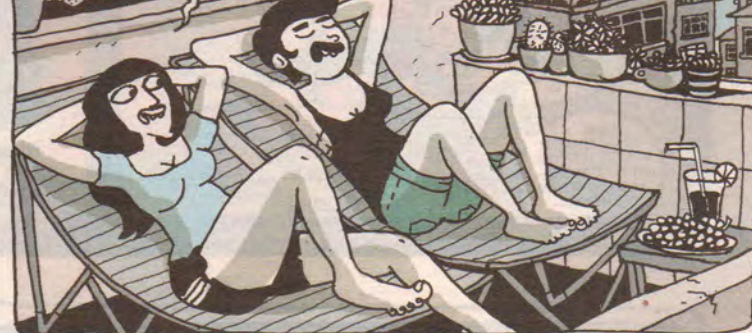
Hanka bi hayatına var ya... Bi de benimkine bak! Çok kiskanıyorum seni ha!

amaaaan evlilik de bazen çok sıkıcı be!

AY YOK YA, ZATEN SOKAKLARDA LİBİDO İYİCE DÜŞTÜ, GAZ BOMBİŞLERİNİ YEDİ MİLLET TABİ...

Sen birileriyle takılayım Han diyodun, noldu?

Ya asıl noldu... Ben üçlü yaptım.

ÜÇLÜ MÜ? NASIL ÜÇ? NASIL? ÜÇ? NE? evet üç.

Ne çılgın hayatın varya! Bide benimkine bak! Çok kiskanıyorum seni ha!

Anlat! Nasıl yani üç? Nasıl oldu nasıl başladı?

Nasıl nasıl başladı? Üçlü kasıkla başladı, işte...

Ay şapşı ya ağılıo musun sen?

Şu tipe bak ya kuzu bu kuzu... Şu saçlara bak!

Ammaaaan evlilik de bazen çok sıkıcı be...

Çüş oha lan saçmalama...

Sonlara doğru kız biraz bozuldu. Kiskandı sanırım.

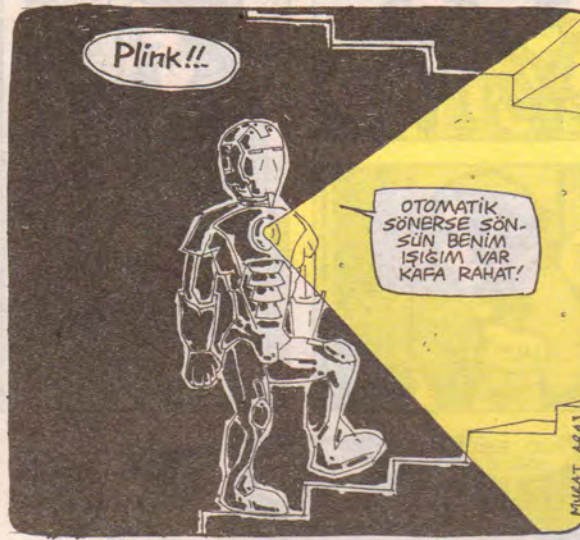
SON

gelen Kutusu

Onur GÜRLİYEN

Murat ARAS

Murat KARADAN

Sinancan KARA

Alper KABAKTEPE

Cihan TOPÇU

Gürdem SINDIRIAÇ

Uykusuz

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayını hakları saklıdır. Yayıncı ve gizli yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayını organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 27 Haziran 2013 | Sayı: 304

Haftalık Yayın Süreli Yayıncı

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.

İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

GENEL MÜDÜR: Orhan Açar MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Hakan Karataş - Fırat Yaşa - Utku Coşkun Kaligrafi: Şevki Sayışman

Muhasebe: Müne Tahirler Ofis Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalimescit Mah. Sofyalı Sok. Hamam Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat:1 Beyoğlu / İSTANBUL

Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619

Baskı: A4 Grafik Matbaacılık Yayıncılık Reklam ve Bilgisayar Hizmetleri Ltd. Şti. - 0(212) 452 40 99

Mahmutbey Cad. Meriç Sok. No: 26 Şirinevler - İstanbul Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22

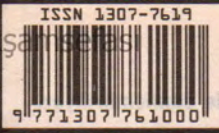
Abonelik: Yurtiçi: 160 TL Amerika: 120\$ Avrupa: 80\$ Uzakdoğu: 120\$

IBAN Numaralarımız:

TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Uykusuz Dergisi'ni bulamadığınız gazete bayiilerini 'satis@uykusuzdergi.com' mail adresine veya '0212 245 53 38-39' no'lu telefonumuza bildirebilirsiniz.

UYKUSUZ

TÜRKİYE ÜZERİNDE
OYNADIĞIM BÜTÜN OYUNLARI
DOĞUŞ, MELİH GÖKÇEK VE
İSMAİL TÜRÜT BİR BİR BOZUYOR.
BENDE Mİ BİR TİRTLİK VAR
ACABA?

BUNLARIN ÇORBAASINDA

Ölastırma bakanı "76 milyon bir olup, tıvırır'a Osmanlı tokatını atarız" demis.. Yaani 76 milyonun tamamı; 7'den

K illigdaroglu gosterici gencleri
ovuyo dufuyo ama, o gencler
simdi parklarda.. Bi ses sistemini
yollayin, kayinti yollayin, bi sey
yapin anina koyim.. Partide btk
gibi para var.. Biraz da seamen
yesin lan.. Biz seamenimize bi yarim
ekmek doner verince de hemen sogley-
di boyleydi..
Gokallar sizi..
Nihat Dogan K

Nihat Doğan k

HER MILLETEN
BİR TANE
ALIRSAK
TÜM
DÜNYAYA
DUYURABİLİRİZ...

KİHAH.

Tihaha

Tiss

Tiss

Hala Geçerli

WAHŞİ SÜRLÜLER HÂLİNDE GİTEN BU ACIMAZ YARATIKLAR
DERHAL BAŞINA LEVİSUYUĞLAR VE KURBANININ
FARGALANMAYAKTAN BAŞKA HİÇBİR ŞANŞI KALMIYOR!

WAHŞİ DOĞA
BELGESELİ
MI SEYREDİ-
YORSUN?

HABERLER

NAKAVT

Lice'de yeni bir askeri karakol daha yapılmasını protesto eden halkın üzerine açılan ateş sonucu 18 yaşındaki Medeni Yıldırım hayatını kaybetti, 10 kişi yaralandı.

Takvim gazetesi, bir erkek tarafından dövülerek bayılan, kanlar içinde yerde yatan ve hastanelik olan bir kadınla ilgili haberi "NAKAVT" başlığıyla verdi.

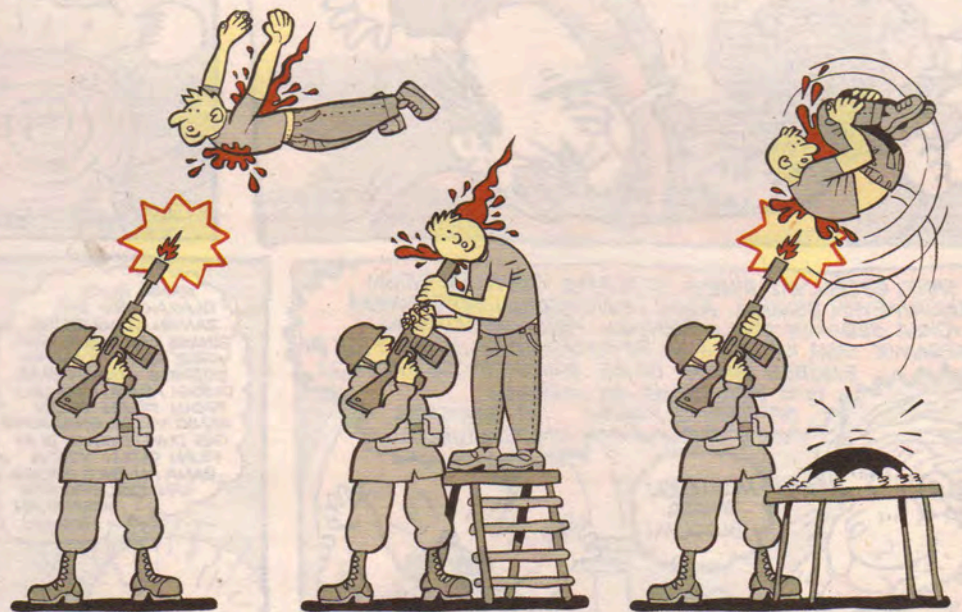
Diyarbakır Valisi, Lice'de gerçekleştirilen protesto eylemlerinin uyuşturucuya karşı yapılan operasyonları engellemek amacıyla planlandığını iddia etti.

ERCEAEN - AHMET

Lice'de bir kişinin hayatını kaybettiği olaylarla ilgili Jandarma yetkilileri gruba gaz bombasıyla müdahale edilip havaya ateş edildiğini söyledi.

HAVAYA ATEŞ EDİLİRKEN VURULMAMA TALİMATI

1-ATİŞ MENZİLİNDE UÇMA

2-MERDİVENLE ATİŞ MENZİLİNE ÇIKMA

3-TROMBOLİNLE ATİŞ MENZİLİNE ZIPLAMA

HAVAYA ATEŞ ESNASINDA VURULAN VATANDAŞ İŞBU TALİMATNAMEYE UYMAMIŞ DEMEKTİR, SİLAHLI KUVVETLER SORUMLULUK KABUL ETMEZ

20 YIL OLDU...

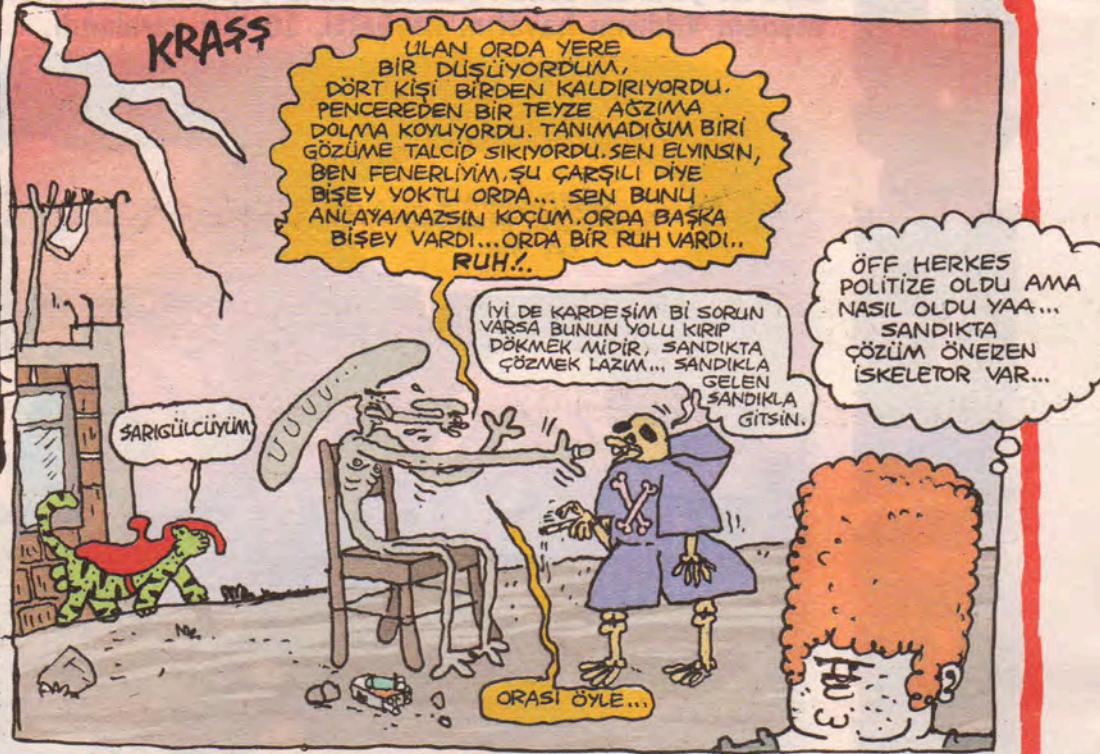

Gezi Parkı'yla ilgili protestolarda gözaltına alınan kadınların, polis tarafından tacize uğradığı ortaya çıktı.

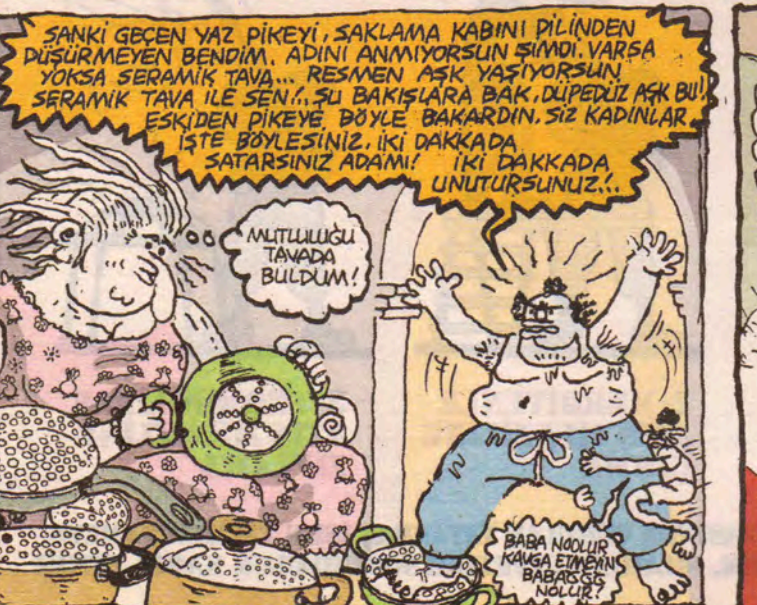
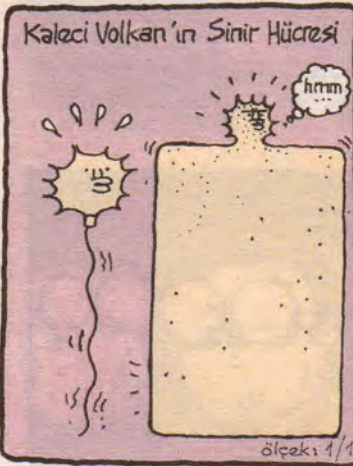

Başbakanın "İçeride içki içildi, hayasızlık yapıldı" dediği caminin görüntüleri basına sızdırıldı. İçki görüntüsü yok, sadece bir öpücük görünüyor.

İŞİMDEYİM GÜCÜMDEYİM

NSA

NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Normal şartlar altında bir erkek diğer bir erkeğin gay olup olmadığını onunla özel bir şeyler paylaşmak istediği için merak edebilir. Türkiye'deyse belediye başkanlarının kimin gay olup olmadığına dair özel bir ilgileri vardır. Nedenini anlamak mümkün olmasa da durum şaşırtıcı değildir zira Türkiye belediye başkanlığından başka her şeyi yapan ama belediye başkanlığı yapmayan ya da yapamayan veya kendisine belediye başkanlığı yaptırılmayan belediye başkanlarıyla meşhur bir ülke olma yolunda ilerlemektedir. İki büyük şehirden birinin belediye başkanı patronunun oğlundan sopa yemiş gibi mazlum dolanırken şehirle ilgili en kritik kararları dahi kendisi alamamakta, diğeri ise zaten ağır bir mani halinde normal insanların ayıldığında yaptığına çok utanacağı her tür herzeyi arka arkaya sıralamakta ve kabuslarında fiskyesinin kırıldığını görüp soğuk terler dökmektedir. En büyük projelerinden biri dev peluş oyuncak hayvanların sergilendiği bir park olan bir insanın belediye başkanı olduğu bir ülkede daha fazlasını beklemenin de pek bir anlamı yoktur aslında.

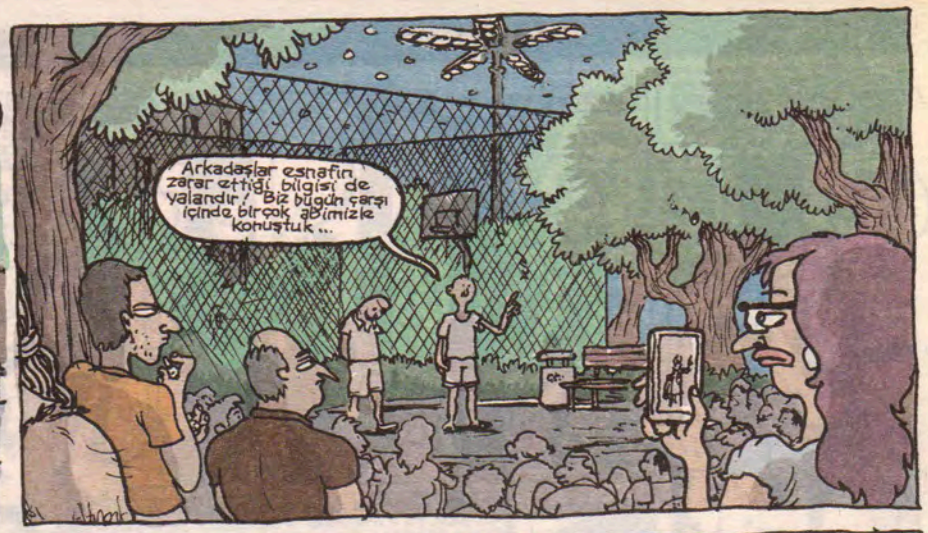
Normal şartlar altında devlet dönem dönem vatandaşlarını itidale, daha serinkanlı olmaya, sağduyuya davet edebilir, örnekleri çoğu kez dünyanın dört bir yanında yaşamıştır. Ama Türkiye'de bizzat vatandaşlar devleti itidal'e davet etmekte, devlet vatandaşları kadar dahi olgun davranmayı bir türlü becerememektedir. Türkiye ne güzel ki, en deli dolu çağındaki vatandaşlarının bile itidalli olduğu ama ne yazık ki hükümetin aynı itidali paylaşmadığı bir ülkedir.

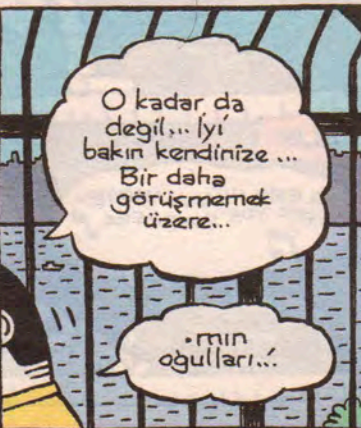
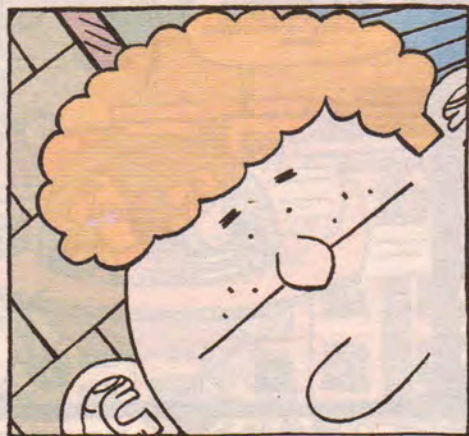
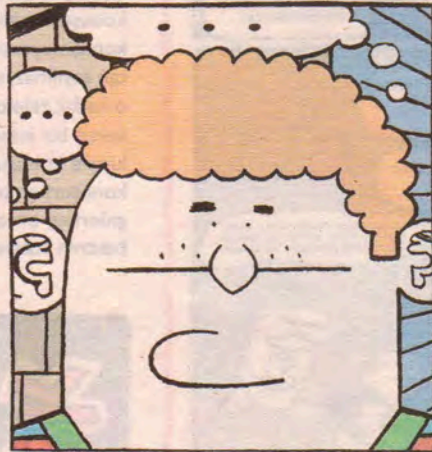
Normal şartlar altında devleti yönetmek görevini üstlenenlerin verdikleri sözler, attıkları adımlar hayati önem taşır. Hele ki bu ülkede otuz yıldır çözilemeyen ve binlerce cana mal olmuş düşük yoğunluklu bir savaş halinin çözümüyle, atılacak her adım bizzat devletin ve vatandaşların menfaati için bekletmeden atılmalıdır. Ancak Türkiye'de devleti yönetenler ülkenin ve vatandaşların menfaatini değil sadece ve sadece seçim sandığındaki oy oranlarını düşündüklerinden, barış için attıkları adımlar kendilerine üç beş oy kaybettirince bütün bir ülkeyi

kaosa sürüklemek pahasına hiç bitmeyen bir gerilim yaratabilirler. Türkiye bir barış sürecine girdiği dönemde karakol başına düşen vatandaş sayısı yerine vatandaş başına düşen karakol sayısını artırma eğilimi gösteren nadir ülkelerden biridir.

Normal şartlar altında, ama haklı ama haksız, protesto gösterisi yapan bir grubun üzerine ağır silahlarla ateş açılmasının ardından birden fazla sorumlunun istifası ve soruşturulması beklenir. Türkiye'de böyle bir durumdan sonra merakla beklenecek olan tek şey halkın üzerine ateş açanların kaç maaş ikramiye alacağı olmuştur.

Barış UYGUR

"kendimi
durduracak
degilim"

Firat Budacı

BÜYÜK NUMARA

Duygu yine bana ulaşmaya çalışıyor, belki de kalın sesli Serkan'dır ya da bir bant kaydı; açmadan bilinmez. 444'lü numaralar aradığında genelde bilgisayar başında olduğumdan numarayı hemen Google'a soruyorum. Sağ olsun Google hepimizi birer ajana çevirdi. Bazen, arayan hayatının hiçbir döneminde kapısından bile girmedim bir banka çıkıyor. Telefonu açmasam da niye ısrarla aradıklarını ve neden beni seçtiklerini merak ediyorum: İyi günler Firat Bey, methinizi çok duyduk. Size bir türlü ulaşamayınca bu maili atmak zorunda kaldık. Bugünlerde telefonlarımızı açmıyorsunuz, ama geçmişteki konuşma kayıtlarınızdan bildiğimiz kadarıyla, gereksiz nezaketiniz, komik ikilemeleriniz ve asosyallığınız yüzünden karşınızda konuşanı bir türlü kesemiyor, size yapılan teklifleri istemediğinizi net bir dille ifade edemiyorsunuz. Bu durum, bizlere sizi defalarca arama konusunda güç veriyor. Siz bizim için bulunmaz bir nimetsiniz Firat Bey. Kurumsal bir dille konuşan bizlere verdiğiniz cevaplar, nezaketle faka basmak arasında gidip gelen o titreşim ses tonunuz ve akıl almaz kararsızlığınız tüm çağrı merkezi çalışanlarını çok heyecanlandırıyor. Kalite standartları açısından kayıt altına aldığımız milyonlarca kayıt arasında, sizin kayıtlarınız, "Kararsız Müşterinin Kararını Siz Verin" başlığı altında bizlere ders olarak okutuluyor. 444 Dünyası olarak sizi aramaya, kaba, aksi, sevimsiz müşterilerimizden yoruldukça sizde huzur bulmaya kararlıyız. Açın artık şu telefonları Firat Bey, o titreşim sesinizi çok özledik...

Telefon ısrarla çalmaya devam edince acı hadlerini bildirmeye karar veriyorum. Amacım, bugüne kadar kalite standartları açısından kayıt altına alınan, "Yani ben pek ilgilenmiyorum aslında...", "Şu an müsait değilim, belki sonra..." gibi iştah kabartan cevaplarımı, "RESMEN TACİZ EDİYORSUNUZ! BENİ BİR DAHA ARAMAYIN!" gibi şanlı bir kayıt eklemek. Bir tokat gibi patlamak için derin bir nefes alıp öfkeyle açıyorum telefonu. Aldığım nefesi, "alo" kelimesiyle birlikte verince biraz sapık bir başlangıç oluyor. Dev bir sevimliliğin tam ortasındaymişim havası veren bu alo yüzünden karşıdaki giriş yapamıyor. Kayıt başlamışsa durum fena. Karşıdan ses gelmeyince, bir iki saniye içinde düşümü alıp gelmiş gibi net bir sesle, "Buyrun?" diyorum. Karşıdaki, belki de meslek hayatında ilk defa ezber metninin dışına çıkarak, "Müsait misiniz Firat Bey?" diye soruyor. Bu şartlarda devam etmem ve 444 Dünyası'na hakkını bildirmem olanaksız. "Aslında şu an müsait değilim, daha sonra arayın," diyerek kalite standartları açısından yerlerde süren kaydı sonlandırıyorum. Bu iyi olmadı, fakat öfkemi komediye yedirecek değilim. Bir sonraki aramayı düşünmek zorundayım. Zaten beş dakika içinde, utanma duygum yerini yeniden öfkeye bırakıyor. Oturup 444'lü numaralara karşı bir bildiri kaleme alıyorum. Yazdıkça çoştüğumdan bildirim toplam üç sayfa sürüyor. Yerim dar. Sizlere bu bildirinin sadece (heyecandan ayakta yazdığım) final kısmını sunabiliyorum.

(...)
Dostlarım! Şirketlerin sürekli tacizine uğrayan zavallı kardeşlerim! 444 kapitalizmin alan kodudur! Bu büyük numaranın nimet gibi sunduğu yalanlara artık dur demenin zamanı geldi. Zaten harcanmış yaşamlarımızın bir dakikasını daha 444'lere ayırmaya vaktiniz yok. Gün, telefon ekranında 444'ü gördüğünüzde gözlerinizi tiksintiyle kısmanın günüdür. Gün, "harcarken kazandırın" kredi kartlarını, "havalara uçuran" mil puanları, ölümünüze yakın huzuru vadeden hayat sigortalarını, ilk hastalığınız ardından toz olan sağlık sigortalarını, "konuşturdukça konuşturan" tarifeleri, "çok avantajlı" paketleri ve daha nice sahtekarlıkları birer nimet gibi neşeye sizlere sunan, ama siz aradığınızda öfkenizi bant kayıtları arasında tuşlaya tuşlaya dolaştırarak muhattapsız bırakan 444'ten hesap sorma günüdür. Hepinizden son bir final konuşması için hazırlanmanızı istiyorum. İlk çağrıda açın telefonlarınızı. Sesinizi tok tutun. Hizmet adı altında sunulan bütün teklifleri reddeden öfkeniz, büyük bir basınçla ağızdan fırlayarak yolunun üzerinde ne varsa yıkıp geçsin; Duyguların, kalın sesli Serdarlardan, bant kayıtlarından, plaza koridorlarından şiddetinden hiçbir şey kaybetmeden ilerleyerek sokaklara çıksın. Gittikçe büyüyen öfkeniz, Göcek'te, Gökova'da, Kekova'da yatlarını demirleyen büyük sahiplerin kulaklarına ulaşsın: "Efendim müşterilerimiz çıldırdı. Çağrı merkezi topyekün istifa etti. Müşteriler sigortalarını iptal ediyor, hesaplarını ve kartlarını teker teker kapatıyor!"

İşte bu, zafere adım adım yaklaşırken asıl gerçeği göreceğiniz kutlu gündür dostlarım! Haberi alan mukteditler, sonlarının yaklaşığını hissederek son bir numara için gerçek yüzlerini gösterecekler. Büyük kaosu ortasında telefonunuz çaldığında ekranda bambaşka bir numara göreceksiniz. İşte o vakit, aslında sizi arayanın emekçi çağrı merkezi çalışanları olmadığını, onların yalnızca birer maşa olduğunı anlayacaksınız. Çünkü sizi arayan 666'lı numarasıyla şeytanın ta kendisi olacak.

Bildiri bitirmemden kısa bir süre sonra telefonum tekrar çalıyor. Ekranda aynı 444'lü numarayı görünce suratım kendiliğinden geriliyor. Gözlerimi tiksintiyle kısarak bu gerilime destek veriyorum. Bir şeyler olacak, hissediyorum. Dudaklarım sert bir başlangıç için şekilden şekile girerken, ağızdan kendiliğinden, "İşte şimdi sıçtın 444!" kelimeleri dökülüyor. Henüz bir bildiri kaleme almış olmanın sıcaklığını tüm bedenimde hissediyorum. Bir yandan heyecanlıyım, çünkü birazdan yapacağım büyük çıkış, kalite standartları açısından kayıt altına alınarak bir tür belgeye dönüşecek. Telefonu açıyorum. 444'ü kadife gibi bir ses tonuyla selamladıktan sonra dinlemeye geçiyorum. Amacım, bana söylenenleri bir süre dinleyerek karşıdaki kendi oyun alanında rahatlatmak ve sonunda sürpriz bir patlamayla gerçek bir ders vermek. Fakat ne yazık ki karşıdaki çok net ve kısa konuşuyor, üstelik bu kısa konuşmanın içinde beni kandırmaya yönelik, öfkemi ayaklandıracak herhangi bir teklif de yok. Sanırım tehdit ediliyorum. "Anladım," diyorum karşıdaki. Ve bildirimin çok uzağında, hayatın asıl gerçeği için kayda giriyorum: "Tamam sorun yok, perşembe gününe kadar asgarisini ödeyebilirim. Toplam borcum ne kadar demiştiniz?"

cihan ceylan

Otobüste son Tango

BEN

ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Sex on the beach ile se-kiz on tane piç aynı şey. -Ba-hadır Ceyhan-

æ Telefonda konuşmanın ener-jisinin bir anda bittiği anın temiz hastasıyım. Böyle bir şey oluyor, böyle her şey çok güzel giderken, eskisi gibi kontör derdi de yok, o neydi öyle, yemin ediyorum, yaa Turkcell'in sahibi aradı beni diyo-rum, **Alpay bey n'olur bira-kın şu inadi, sizin kontörler eridikçe benim canım ya-nıyor, işi gücü bıraktım sizi kendime dert ettim** dedi diyorum, **böyle bir ekonomi bilmemezlik olamaz** dedi diyorum ya, yemin ediyorum, ne diyordum, piyiii bu cümle hayatta bağlanmaz, Turkcell'in sahibi aradı en son diyorum ya, yine kontör-den vazgeçmedim de kuruş olayı-na geçince **yuh** dedim **çok gi-riyor lan böyle**, ne diyordum, kontör derdi de bittiği için, artık öyle çok da telefonda konuşmayı seven de bir insan da olmadığım için, benim telefonda konuştuğum kişi sayısı bellidir, bir, bir kişiyle konuşuyorum ben, diğerleriyle hiç konuşmuyorum, yani konuşmak-tan sayılmaz, merhaba merhaba o kadar, telefonda konuşmayı seven bir insan değilim, ben bir kişiyle konuşuyorum, o kişiyle de konuşurken böyle harlı harlı geyik giderken bir an bir şey oluyor, **iyi hacım kapatalım o zaman**,

sonra konuşuruz diyorum, ya da o diyor, hop kapaniveriyor telefon. Bir anda ya bir anda. Bir anda bitiveriyor enerji. O andan sonra hacımın söylediği hiçbir ş bana ilginç gelmiyor. Aynı şekilde de hacım benden hazzetmiyor o andan itibaren. Gerçekten çok ilginç. Bence telefon soğuk bir aygıt. Televizyon gibi. Yani eğlence aracı ama bir noktadan sonra televizyon izlemek sizi mutsuz ediyor mesela. Teknolojik her aygıt soğuktur. Bak arada o tele-fon olmayacak, geyikde zirveye çıkılmazsa ben de hiçbir şey bil-miyorum. Hiçbir şey ama. æ Bu ara polislerle dev muha-tabım. Bundan bir hafta önce sabahın beşinde kapı zilimiz çaldı. Önce önemsemedim, zaten uyuy-luyordum, yanlış basmışlardır di-düşündüm, sonra bir daha çalınca zil, **la n'oluyor** dedim. Sonra bir daha çaldı. Bir daha bir daha derken kudurdu zil. Özlem'im benden önce fırladı, salona gidip pencereden aşağı baktı, **Alpay polis gelmiş** dedi. **Polis mi** dedim. **Valla polis** dedi. **Minibüsle gelmişler** dedi. **Minibüs mü** dedim. **E bas otomatiğe ben de üzerim** şık bir tişört giyeyim dedim. Tişörtümü giyerken o esnada da neden içeriye alınmak isteniyor olabileceğim hakkında biraz dü-şündüm. Büyük ihtimalle twitter tutuklaması olacaktı bu. Gerçi

İltem Dilek

hiçkimseye hakaret etmemiştim ama bence bu önemli değildi. Gezi direnişi ile ilgili attığım az ama öz tweetler çok etkili olmuştu ve hükümet bundan fazlasıyla rahatsız olmuştu. Altıyüz yediyüz retweet alan tweetlerim var, hey avrum hey. Sabahın beşi olunca insan çok farklı şeyler düşünüyor. Bir de aslında tam uykuya dalamamıştım da ya. Dalaman. Hep naratılar çok ses çıkar(t)mışlardı. Çık tişörtüm, kısa pantolonum ve parmak arası terliklerimle açtım kapıyı. Yine de çok hazırlıklı değilmişim gitmeye. Parmak arası terlikler beni ele veriyor. Gidecek olan insan bir ayakkağı giyer. Açtım kapıyı, karşımızda üç polis. Biri sivil. O an itiraf etmeliyim ki çok korktum. Üç çok fazla geldi. Polis arkadaşlarımızdan biri, **bilmem ne plakalı mercedes sizin mi** diye sordu. O an ilk kez bir insan evladı olarak kendimi hissettim. Nasıl oldu hiç bilmiyorum ama dışarıdan gördüm. Gözlerim çipil çipildi, suratım sapsarı, sırtım hafif eğilmiş, dudaklarım dev susak. Verdiğim cevap ise ömrümce unutulmaz; **"bizim arabamız yok ki"**. **Ki** dedim ya, yok **"ki"** dedim. O **"ki"** öyle bir etkili oldu ki polis arkadaşlarımız atomik pozör diledi. O an Özlem'im girdi araya. **Ama çok korktuk** dedi ya. **Kedim pencereden mi atladı acaba diye korktuk** der an dedi. **Evet kedi** dedim ya. Yemin ediyorum. Meğersem site içinde komşularımızdan biri arabasıyla bir şey yapmış ama ne yapmış. İnsan arabası olmadığına

zaman zaman çok seviyor. Sabahın beşi ya. Yemin ediyorum. Ve bu olaydan iki gün sonra, bisikletimle Beykoz'dan eve dönüyorum artık, Burhaniye yokuşunu yürüyerek çıkıyorum, aktif dinlenme candır, yanımda bir polis arabası belirdi. Durdu. İki polis var arabada. Gözüm üçüncüyü arıyor. Mizahsever polis arkadaşımız Uykusuz'u uzattı bana, köşemi adına imzalamamı rica etti. Ben köşemi imzalarken, polis arabasının arkasında trafik birikti. Çok cılız kornalar çalındı. Çok cılız ama. Başka araba olsa yıkılırdı ortalık. Ne bileyim, o günümün dev güzelliği bu oldu. Şaşırdım ve sevindim. Çok hoş bir an oldu. Evime mutlu döndüm. Bu hafta iyi polis yaptı, tüm duyguları art arda yaşadım. **İnsanlık**tan nasibini almamışsın lan iPhone. Ben oraya **insan** yazıyorum, sen onu **onsan** yapıyorsun. İnsan nedir bilmiyorsun. **Erik'i** bilmeyip ona **küçük elma** diyen turist de candır. **Her mutfak süngeri sıkılmak ister.** İçinde en ufak bir deterjan kalmasın, suyla sıkıla sıkıla içi tertemiz olsun ister. Nerede bir öyle deterjanlı deterjanlı bırakılmış bir mutfak süngeri var, emin olun orada çok büyük bir iç sıkıntısı, muazzam bir mutsuzluk var. Her mutfak süngeri ferah, tertemiz bir içi hak ediyor. **Sanırım kardeş, karındaş'tan geliyor.** Aynı **karın'dan** olmak. **Karındaş, kardaş, kardeş.** Olabilir. **Sevgilerimle.**

Sandık içi

SANIRIM LİSE 1'DEYDİM. BU ELEMAN DA ORTA 3 FİLANDI.

AMA İŞTE Bİ ŞEKİLDE SÜREKLİ TAKILYODUM ÇOCUĞA.

Bİ DAKKA ŞİMDİ "İSTE O SİRALAR İÇİNDE SEBEP-SİZ CE KÖTÜLÜK YAPMA İSTE-SİNİ İLK KEZ GÖRDÜM" DİYECTİM ANA DÜŞÜNÜN. CE İLK MİK DEĞİLSİN. DA-HA KÜÇÜKÜN DE YAPAR-DIM. HANI Bİ SÖZ VAR YA "BİR İNSANIN KARAKTERİ-Nİ İYİ DAVRANMAK ZORUN-DA OLMAĞI KİŞİLERE KARŞI DAVRANISLARINDAN ANLARSINIZ" DİYE. HAİKA-TEN ÖYLE. ACABA İÇİNDE ÇOK PİS Bİ HERİF Mİ VAR-MIŞ BENİM? ÇÜNKÜ MESE-LA Bİ ÖRNEK DAHA VERİYİM. 13-14 YAŞLARINDAYKEN KOMŞUNUN KIZINA SÖYLE ŞEYLER YAPIYODUM...

HERİFİ VATAN ÇADESİ'NİN ORDAN TOPKADI'YA DOĞRU YO-KUŞ YUKARI KOVALADIM...TAM YAKALADIM ANDA DÖNÜP...

YAKALAR YAKALAMAZ YİNE KIRDI AŞİMA YÜZÜMÜ...

DENİZ ENSARİ 2013

"Gelse de en acı
sözler dilime
Çıkacak sanırım
bir kaç kelime
Bir alev halinde
düşün elime
Hani ey gözyaşım
akmayacaktır"
Orhan Seyfi Orhon - Veda'dan

• Gezi Direnişi, bir savaş değil, barışma hamlesiydi. Arkasında "dış mihraklar, çok uluslu güçler, faiz lobisi" aranan direniş, İstanbul'un İstanbul'a sahip çıkma isteğinden ibaretti. Aylar önce elime tutuşturulan bir küçük kağıdın ön yüzünde "Ağaçlar kesilecek!" yazıyor. (Tam tarihi 5 Kasım 2012) Kağıdın arka yüzünde "Taksim'de neler Olacak, biliyor musunuz?" başlığıyla şu cümleler yer alıyor: "Ağaçların gövdesine dayanıp çimenine uzandığınız, gölgesindeki bankta dinlendiğiniz, boş vakitlerinizde çocuğunuzu, bebeğinizi gezdirdiğiniz, arkadaşlarınızla piknik yaptığınız tarihi Gezi Parkı ortadan kaldırılacak. Bu parkın ağaçları teker teker kesilecek ve yerine kocaman bir yapı inşa edilecek. Girişlerine güvenlik güçlerinin yerleştirildiği bu alan artık eskisi gibi size ait olmayacak." İşte bütün mesele buydu. Bu halk hareketini, bu kibirli vandalizme tepki yarattı. Zaten otoriteyi öfkeden delirten de halkın kendiliğinden direnişi. Kutsal değerleri ve mazlumiyeti tekellerine aldıkları gibi, "halk" kavramının da sahibi sanıyorlardı kendilerini. Yanıldıkları için bu sinir.

• Suriye ve Türkiye'nin kardeş halklarını savuşturmaya ne Esat'ın gücü yeter, ne de Küçük Esat'ın!..

• Hıfzı Topuz'un "Abdülmecit" adlı kitabında okudum, Padişah Abdülmecit'in 'komünizm' hakkında bilgi edinme süreci... Vallahi çok komik! Yabancı gastelerde komünizm, sosyalizm üzerine yazılar okuyan Abdülmecit, bir-iki girişimde bulunur konuyu anlamak için fakat sonuca varamaz.

Nihayet, "bu işlere meraklı" olan Selami Efendi'yi huzuruna çağırır, bu işler nasıl işler diye sorar. Selami Efendi, Marks'ın bir yahudi olduğunu, çılgın eğlenceler, içki, sigara, kızlar peşinde koşan bir öğrencilikten sonra bu işlere girdiğini anlatır. Abdülmecit sorar: "Yani bu adam, Yahudiliği yayma peşinde mi?" Selami Efendi "Tam tersi" der, "bunlar dini afyon olarak görürler." Abdülmecit "Vay kafirler vay!" der. "Bunlar şahsi servete, mülkiyete karşı, halkın ekonomik eşitliğinden yana" der Selami Efendi. "Vay iblisler vay!" der Abdülmecit. Selam Efendi, epey bir anlatır, Engels'ten girer, Bakunin'den çıkar, komünizmin süreçlerini özetleyip anlatır. (Bu arada Engels'ten "Yakılgı, iyi aile çocuğu" diye bahseder, "bunlara uyduğu için babası tarafından fabrikalarında işçi olarak çalıştırıldı!") Tüm bu açıklamalardan sonra padişahın sorusu şudur: "İyi de Selami Efendi, bunların tam olarak istediği şey nedir?" Selami, efendiliğini koruyarak "Yönetimi devirip işçi devleti kurmak" der ve ekler: "Siz başımızdayken, bizde böyle bir kalkışma olmaz hüncarım, çok şükür!" Abdülmecit "Amin" der ve padişahın diyalektik materya-

lizmle tanıştığı sohbet böyle sona erer...

• Siyah olsun, yeşil olsun, üzerinde hiç zeytin parçası bırakmadan çekirdeği komple emip, ibrik gibi pırlı pırlı ortaya çıkaran adamla çay içilir, yola çıkılır!..

• Televizyonda gözüm takıldığı andan itibaren Laurel-Hardy'nin hastası oldum. Ne kadar maceraları çıktıysa seyrettim, güldüm. Şişman olan Hardy'ydi, zayıf "Stanley" diye sesleniyordu, o da ona "Oli!" ikisini de severdim amma şişmana sempatiyim biraz daha fazlaydı. (Sonradan tüm filmlerin yönetmeninin "zayıf" olduğunu öğrenecektim.) Şişman Oli, hep daha sakardı, devamlı başlarını belaya sokacak hareketler yapardı... O dönem bir de türkü vardı, orda-burda habire çalınan, "Hey gidi Şişman Oli, severdi Gülizar'ı" diye. Tamamını bilmezdim ama içinde "Şişman Oli'yi vurdular" geçerdi. Yıllar yılı ben, türküdeki Şişman Oli'yi Hardy sanarak büyüdüm. Nasıl oldu da, ordan buraya türkü olarak sekti, kafam basmazdı lakin işte Şişman Oli diyo ya, o oydu!.. Ne zaman dank etti türküde "Şişmanoğlu" dendiği bilmiyorum, ama her ikisinin ayrı şeyler olduğunu anlayınca epey bi rahatlamıştım. İnsan, nasıl eli varır da Oli'yi vurur ki lan?!

• "N'aber" deyince "Koşturuyorum" diyen çok... Jokey gibi yaptı insanları şu para sistemi...

• Dayak ne kadar fena bi şey olsa da, kimi çocuklar için "Tam sopalık" diye bir an kadan geçirmeden duramıyor insan... Sanırım buna karşı geliştirilmiş "Vurma bey, DAYAK ARSIZI yapacan çocuğu!" cümlesi...

• Zayıf, sıska, cılız... Tesadüf olamaz... Var şu "ı" harfinde bi incelik...

• Solunda ne varsa - sonunda o olacak - kalp getirdi dünyaya - gene kalp alacak... başında ne varsa - sonunda o olacak - uzun sessizlik sonrası - kıyametler kopacak... şu anda ne varsa - sonunda o olacak - konuşanlar attaya - kelimeler kalacak... (mutlu son)

• Antalyaspor'dan Ömer Şişmanoğlu'nun Beşiktaş'a alınmasına pek sevindim bu arada, beğenerek izlediğim bi futbolcuydu, bu işlerin kompedanı Tanıl Bora'ya da belirtmiştim. (Yalnız ne çok "Şişmanoğlu" yazıldı bu hafta beah!)

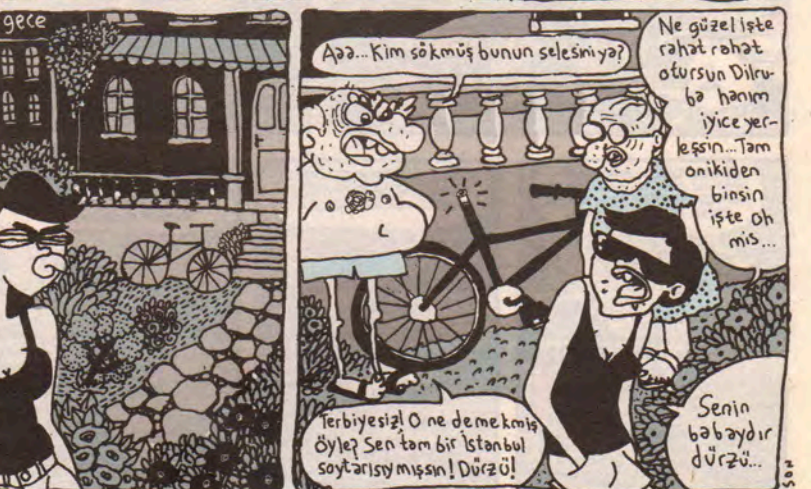
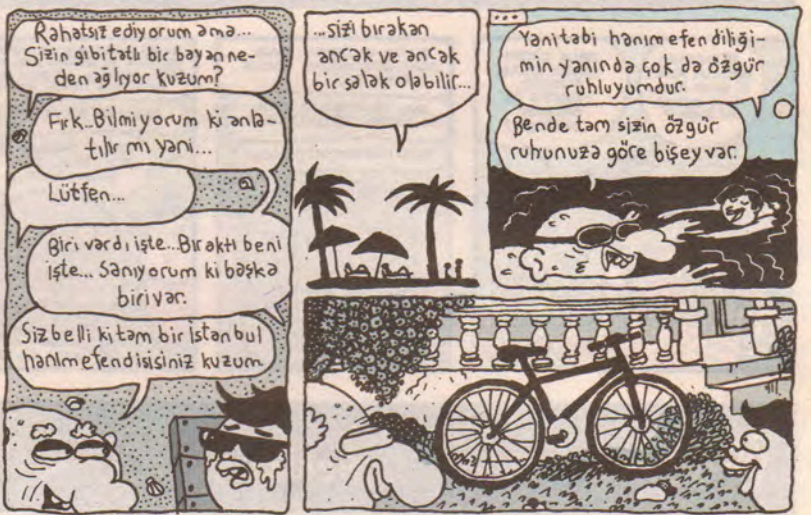
• Yıllar önce, bi yönetmen projelerimi çok beğenip beni bi televizyon toplantısına götürdü. Yönetmen, kanalın başındaki adam, diğer yetkililer, yuvarlak bi masanın etrafında coşkuyla toplandık. Anlattım dinlediler, beğendiler. Tam detaylara geçilirken kanalın başındaki adam "Yav şu klimayı kapatsak, ben bi kötü oldum" dedi. Bunun üzerine kanalın tansiyoncusu çağırıldı. Başta yönetici olmak üzere, ben hariç, toplantıya katılanların hepsi tansiyonlarını ölçtürdü. Kimi düşük, kimi yüksek çıktı, ayanlar geldi, dilaktı hapları getirildi. Toplantının devamı, tansiyoncusunun da katılımıyla, sağlık sıhhat detayları üzerine gelişti. Konumuza döner miyiz diye bekledim ama toplantı, kanalın başındaki adamın istirahat etmesinin oybirliğiyle uygun bulunması üzerine kesildi. Daha da aynı ekip biraraya gelmiş değil!..

• Arkadan konuşana lafım yok, benim derdim arkadan konuşkan!.. (Geçen haftadan düzeltme.)

• İsmi bilmezem, tarihte tipin biri, kireci un sanıp, ondan muhallebi yap, ye ve sonra da öl! Keyif yolunda böyle bir ölüm de yaşanmış. Ne denir, nur içinde yatsın...

Sokakta Hanımefendi...

Görsel Göz

Şimdiki zamanda geçen maceraları çizdiğim köşenin ismini "Sokakta Hanımefendi" olarak değiştirdim. Yani sadece anı köşemin ismi "Aranızda ask çocuğu olan varmı?"

Tribül SUNAR
AYNI EVDE
YAŞAYAN
İKİ DEVLET
MEMURUNUN
MACERALARI

en iyi arkadaşım
performans
sanatçısı
 Uğur Gürsoy

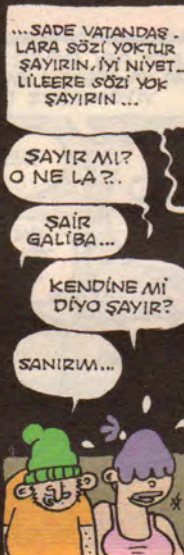
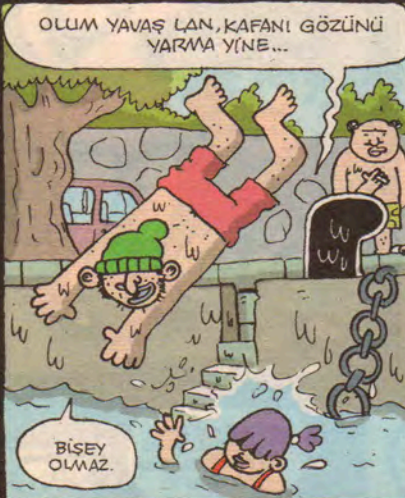

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin
Gülmen

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

Karşılaşmalar Beni Yorar ya da Yeri, Göğü ve Cümle Mahlukatı Yaradan Allah, Bir Şekilde Tanıdığım Ama Hiç Muhabbetim Olmayan İnsanları Neden Yarattın? (İsimli Yazı)

Yazı işleri müdürümüz Nuri Açar'a "sabahu bulmaz abi, gece bir iki gibi bitirip atarım" dediğim yazı yine sabahu buldu. Bitirdikten sonra gittim aynaya baktım, saçlarım çok az daha dökülmüş. Hayatımda yazı işleri müdürü diye bir şey olduğu için sonsuz mutluluk duyuyorum. Gerçekten bir yazarmışım, yazarken cinneter geçiriyordum gibi bir hissiyat veriyor bana. Sanki Nuri Açar beni arayıp "Erman ne yaptın sen kuzum? Ben bu yazıyı basamam, hükümet tepemize biner bu yazıyı basarsam" diyor gibi, ben de karşılığında "Elimdeki belgelere dayanarak, doğru bildiğimi yazdım. Yayınlamaktan çekinirseniz anlayışla karşılarım, sonuçta bu dergi sayesinde evine ekmek götüran onca insan, o ekmekle çocuğunu doyurana ise bazı insanlar var. Herkesin çocuğu yok çünkü, bazı insanların var. Ancak eğer yazıyı yayınlamayacaksan, muhasebeye haber ver benim ilişkiyi kessinler. Çünkü doğru bildiklerimi yazmadığım bir müessesede yazar olarak kalmak vicdanımı yaralar" diyecekmişim gibi. Aslında Nuri Açar beni sadece "Erman 'yalnız'ı yine 'yalnız' yazmışsın." diye arıyor. 30 yıldır öğrenemedim yalnız. Ufak yaşta oturtamayınca bir daha ilerki yaşlarda çok zor oluyor bazı şeyler.

Eski iş yerinden arkadaşım.

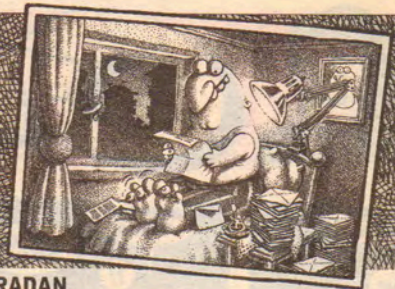
Yazı bittikten sonra yarım saat yalandan uyuduktan sonra evden çıktım. Ama nasıl? Yarım saat uyu insanı olduğundan daha da çirkinleştiriyor. Normalde olabileceğim insanın bir yansıması, bir izdüşümü olarak çıktım sokaklara. Beni az tanıyan biri, beni hiç tanımayan birine beni anlatmış da, o anlatılardan bir erman yapmışlar, sokağa da onu salmışlar gibi. Bana çok az benziyor. Bir şekilde metrobüse kadar getirdim kendimi. Metrobüste oturmayı sevdiğim bir yer var. Şoförün tam arkasındaki dar koltuğu seviyorum. Orada cam kenarına sokuyorum kendimi, sıkışık yerde rahat ediyorum. Küçük hırslarım var toplu taşımayla ilgili. Bunlar olmazsa günler çok zor geçer. Metrobüsü beklerken yandan birisi erman naber diye geldi. Baktım, çok eskiden çalıştığım bir işte çok kısa bir süre birlikte çalıştığım bir kız. Naber nasılsın diyecek kadar yakın, metrobüste yanyana oturulmayacak kadar uzak bana. Ama birlikte metrobüs bekliyoruz, birlikte oturmazsak çok saçma olmaz mı? Ne kadar saçma olur, aynı metrobüse binerken "görüşürüz o zaman" deyip başka koltuğa oturmak, sonra inerken yine "görüşürüz" demek. O yüzden birlikte oturacağız. Tam ona dertlenirken, diğer yandan başka biri "erman naber" diye geldi. Bu da arkadaşımın arkadaşı. Birkaç kez birlikte oturmuşluğumuz var, bir kere bana müzik grubu kuralım demişti, ben de olur demiştim, sonra kurmadık. İkisini mecburen birbirleriyle tanıştırdım. Bu benim çok eskiden bir süre birlikte çalıştığım bir kız (adını da hatırlamıyorum, allahtan kız kendi adını söylüyor tanışırken, söylediği gibi yine unutuyorum), bu da arkadaşımın arkadaşı, grup kuracaklık kurmadık. Üçümüzün arasında dünyanın en zayıf arkadaşlık bağı oluşuyor o anda. Birbirimize rahatsızlıktan başka bir şey vermiyoruz. Dabil Dragon (çifte ejderler) gibi geldiler resmen sabah vakti. En zayıf, en uykusuz anımda yakaladılar beni. Bu vesileyle otuz yıl içinde öğrendiğim başka bir şeyi de söyleyeyim: Asla otobüsteki uykuya bel bağlamayın. Bir durum çıkar, yer olmaz, tanıdık gelir; uyuyamazsınız. Sonra otobüste uyurum diye kendinizi çok koşulladığınız için otobüste uyuyamadığınız dakikalar da uykusuzluğunuza eklenir, sizi daha çok yorar. Bilmiyorum bana geldiği kadar mantıklı geliyor mu size bu söylediklerim?

Arkadaşımın arkadaşı.

Nasıl mümkün oldu bilmiyorum ama çocuk yanıma, kız da tam karşıma oturdu. Ortak tanıdık ben olduğum için moderatörlük yapmak durumunda kaldım. Sen ne yapıyorsun? İş nasıl? Tamam. Peki sen ne yapıyorsun? Senin iş nasıl? Ne iş yapıyordun sen? Evet. Süren doldu, kıza geçiyorum. İş yerindekiler nasıl? Evet sekreteri hatırlıyorum. Hamile mi? Evlendi mi? Ciddi olamazsın. O zaman arkadaşımın arkadaşına geçiyorum. Müzik işleri nasıl gidiyor?

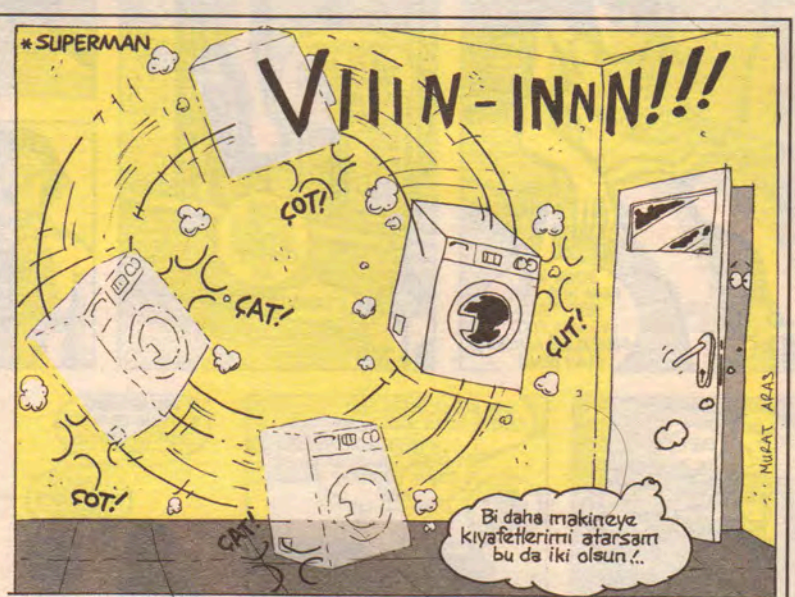
İşin böyle yürümeceği çok belli. Yeni sorular bulmakta zorlanıyorum, rahatsız edici sessizlikler oluşuyor. İkisi de benim tanıdık olduğu için kendimi onların metrobüs yolculuğundan sorumlu hissediyorum. Metrobüs yolculukları garip sessizlik içinde geçmemeli. İkisini bir şekilde birbirlerine entegre etmem lazım, ben aradan çekileyim, onlar muhabbet etsin. Çaresizlikle ortaya soruyorum "Yürüyüşlere falan çıkıyor musunuz? Takip ediyor musunuz olayları?" diye. İkisi de aynı anda rahatlıyor, sen hangi parka gidiyorsun, onur yürüyüşüne katıldın mı vs... Yıllarca bizi rahatsız sessizliklerden kurtaracak konuyu bulmuş olabiliriz. Ben aradan çekiliyorum, ikisi konuşuyorlar. Bu arada ben de taksim direnişini kendi amaçları uğrunda kullanan ilk berbat insan olarak tarihe geçiyorum.

Murat KARADAN

Murat ARAS

The image displays four covers of the children's magazine 'Ufkusuz'. Each cover features a different cartoon illustration:

- Top Left (Issue 10):** A large, round, white character with a black pot on its head, surrounded by various small, colorful cartoon figures on a yellow background.
- Top Right (Issue 11):** A tall, thin, white cartoon character with a long neck, holding a basket, standing next to a small yellow cat on a dark, textured background.
- Bottom Left (Issue 12):** A large, dark, fluffy character with a green skirt and a small figure on its head, set against a brown background with a pattern of small white dots.
- Bottom Right (Issue 13):** A tall, thin, black cartoon character with a large, open mouth and a wide grin, set against a green background with small red and yellow dots.

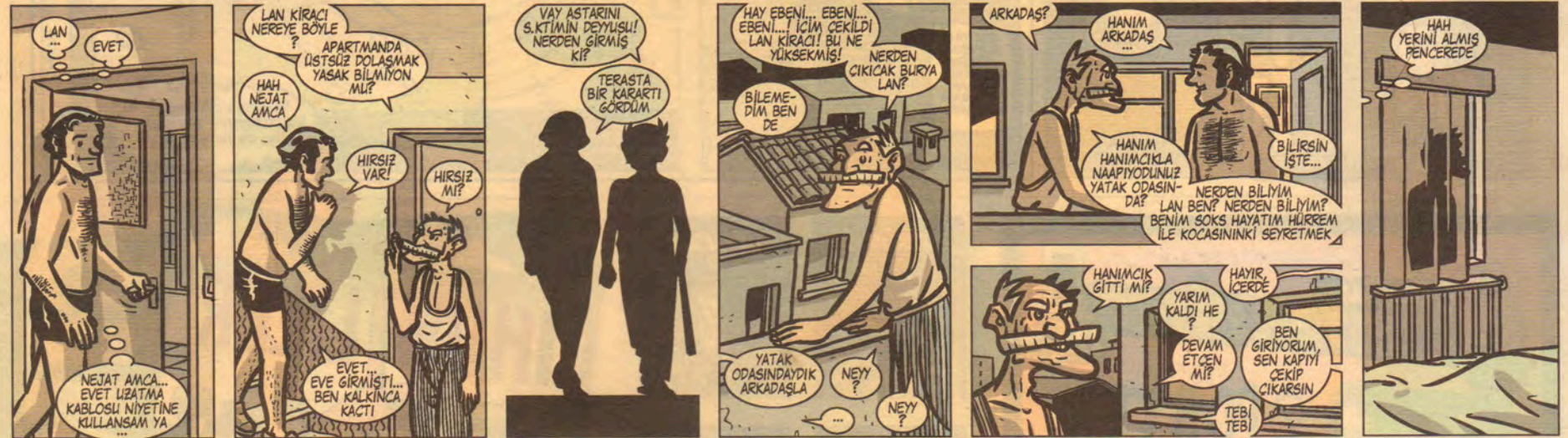
UYKUSUZ GİTLER
10-11-12-13
MARKETLERDE ve GAZETE BAYİLERİNDE

OTISABI®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

Sex düşünmeye başladığımızda bir sürü hayal kurarız. Erkekler bazı kamu ve tüzel yerlerde kolayca ihtiyaçlarını giderirler. Onlar için artık hayal kurmanın yerini kiminle olacağı almışken kadınlar için daha çok zaman vardır. Bunun için fantazi dünyaları daha gelişmiştir. Tek zorluğu doğru adamı o mizansen içinde görmektir.

UYKUSUZ

11 TEMMUZ PERŞEMBE
SAYI: 2013/28 No: 306
2 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 2.25 TL.

ISSN 1307-7619
9 771307 761000

Türkiye'nin ilk bazen açılıp bazen kapanan parkı Gezi Parkı açıldı.

AÇIYORUM, AÇMIYORUM, AÇIYORUM...

UYUYUN LAN

Bu haftaki yazım, Grup Metalika'dan bir parçayla etiyorum.. Çünkü gündem sert.. Aslında SLAYER salıktım ama dansmanlarım SEPUL-TARA'da ısrar edince orta yolu bulduk.. Ve bir de MEGADET.. Bunlar hep bizim zamanın grupları.. Neyse, işte gündem..

Gezi parkı mevzuusu yeni daneleriyle devam ediyor.. "Duran adamlar,, "Kırmızı kadınlar,, öyle bi eskidi ki, sanki bu ülkenin haberi değildi gibi geliyor.. Şu sıra "Palalı adam,, meşhur.. Palanın yanıyla vurmak, sırtıyla vurmak, yok efendim onun adı aslında "Pala" değil de başko bi şey.. Palalının vurduğu kadın şöyle dedi, kendisi böyle dedi.. Hepinize birden orta sınıf denigo ama herkes kızıl derili gibi kendi adını hak ediyor bu süreçte.. "Odunlu adam,, olarak ismi ilk hakeden benim..

internete data polisi kayıyoruz.. Evinizdeki Webkem'den bakacaklar sizlere.. Telefonunuzun kamerasından, flaş açıp, cebinizin içine varana kadar bakacaklar.. Data sizsiniz, Pıksel de sizsiniz... Meydanlara doluştuğunuzda pıksel pıksel bi görüntü oluşturunuz.. Mesela Tahrir meydanının gözünürlüğü sizden yüksek.. Sizleri bi mouse okuyla dağıtabilecek hale getirecem.. Sizi Ri start edicem, Uyku moduna ben alıcam, gerekirse şatdawn edicem..

Ramazan geldi.. Artık sloganların yerini ilahiler, duvar yazılarının yerini maniler, gaz bombası sesinin yerini ramazan davulu, duran adamın yerini teravih namazına duran adam, işgal kadınlarının yerini iftar kadınları, AKP'nin yerini başka bi parti... Ha?.. Hahaha.. köftehorlar sizi... Hadi bakırım.. ufak ufak...

Antalya'da Gezi Parkı eylemleri sırasında tencere-tava çalan 86 yaşındaki bir kadına 88 lira para cezası kesildi.

Diyanet İşleri Başkanlığı, Dolmabahçe Camii'nde içki tartışmalarına "Asıl kabul edilmez olan camide tıbbi malzeme bulundurulması" diyerek katıldı.

Pendik'te belediyenin aldığı kararla 1+1 dairelere "ailelere hitap etmediği" gerekçesiyle yasak getiriliyor.

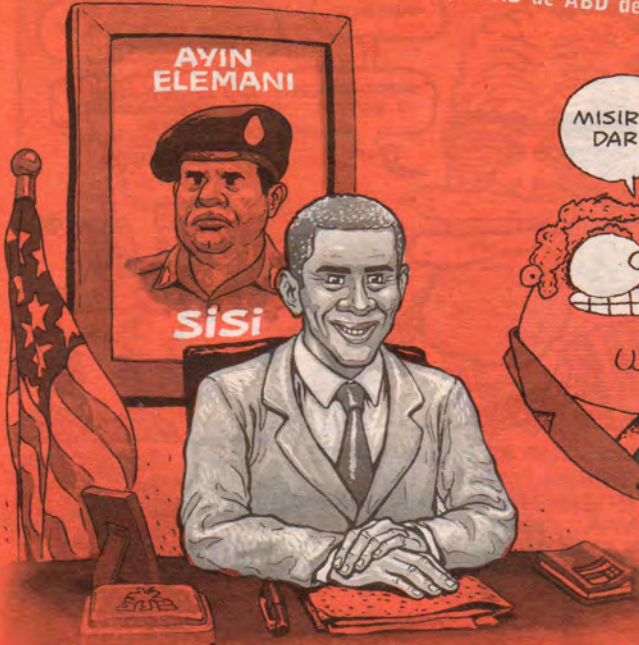
Taksim'de göstericilere elinde palayla saldıran bir kişi, önce gözaltına alındı ancak kısa süre sonra serbest bırakıldı.

"Polisin gözü önünde göstericilere saldıran palalı adam kim?" sorusu meclisi karıştırdı.

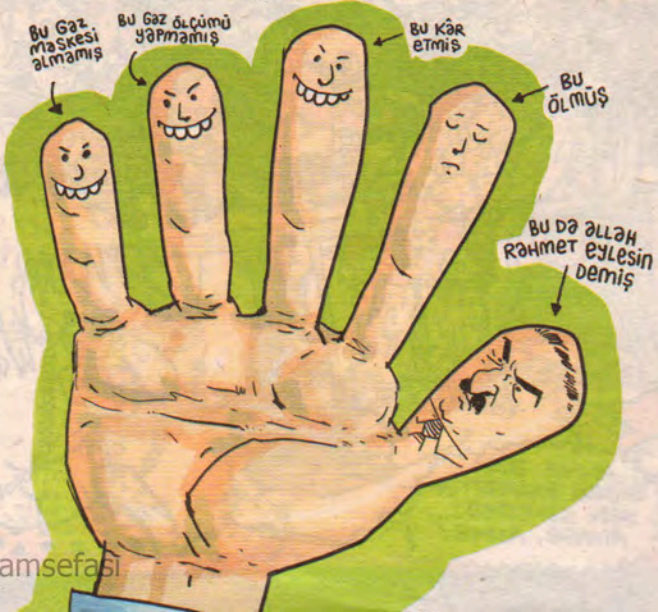

Mısır Ordusu ABD'den her yıl 1,4 milyar dolar yardım alıyor.

AB komisyonu "Mısır'da darbe oldu," dememek için "Mısır ordusu kutuplaşma ve gerilime karşılık verdi" açıklamasını yaptı. AB de ABD de "darbe" kelimesini telaffuz etmedi.

Muğla Milas ve Kuşadası'nda 10 işçi gaz ölçümü yapılmaması ve 50 liralık gaz maskelerinin esirgenmesi nedeniyle metan gazından zehirlenerek hayatını kaybetti.

MISIR'DA DARBE

ABD, Mısır Ordusunun yönetimde uzun süre kalmayacağına söz verdiğini söyledi.

TEMENNİMİZ, EN KISA SÜREDE YÖNETİMİ ABD ORDUSUNA BIRAKMASIDIR.

GERÇEK BİR MARGİNAL

Takvim gazetesinin haber müdürü Mevlüt Yüksel, hayali Amanpour röportajının ardından Gezi Parkı'ndaki bir ağaçla konuştu. Mevlüt Yüksel, röportaj boyunca ağacı teselli etmeye çalıştı, ama ağacın direnişçilere öfkesi dinmedi: "Günlerce dibime çişini yapanlar, bir şişe su bile dökmeydi. En zoruma giden de bu oldu. Kanlı 1 Mayıs'ta bile böyle zulüm görmedim."

CAMİDEKİ BİRA KUTUSUYLA RÖPORTAJ YAPMAYI DA Bİ BAŞARABİLSEM MESLEKİ HAYATIMI ZİRVEDE NOKTALARIM ZATEN...

VAKİT YOK

Taksim'deki müdahaleler sırasında polisin kask numaralarının olmadığı görüldü. AKP Milletvekili Mehmet Erdem, İçişleri Bakanı ve Emniyet Müdürü'nden aldığı mazereti aktardı: "Polisler göreve yeni başladığı için numaraları henüz yazılmadı."

İÇİŞLERİ BAKANLIĞINDAN GELEN AÇIKLAMA YETERLİ Mİ SİZCE?..

İÇİŞLERİ BAKANIMIZ GÖREVİNE YENİ BAŞLADIĞI İÇİN...

8. GÜN

ÖSYM'nin rekor kırarak 7 günde açıkladığı LYS'ye giren 5 adayın cevap kâğıtları kayboldu.

ADAYLARI DA KAYBETSEYDİNİZ YA!!

OHA! ADAM CİDDİ!

OBEZİTENİN NEDENİ BULUNDU:

6 milyon üyeli "gnctrkcll" in 8 yılda 260 milyon liralık fayda sağlandığı açıklandı. Turkcell Bireysel Pazarlama Genel Müdür Yardımcısı Burak Sevilengül, bu başarılarını açıklarken çok iştahlıydı: "Geliştirdiğimiz kampanyalarla gençler 8 milyon dilim pizza, 2 milyon paket cips ve 20 milyon kutu kola içti."

• Cezaevinde göz-
lük takmaya başlayan
Oğün Samast, mahke-
medeki savunmasında
tam sekiz kez Alman
filozof Hegel'den
bahsederek tamamına
ereli 2 yıl,

• Muammer Güler, 1 Mayıs kutlamaları
sırasında ele geçirilen "suç aletleri"ni bir
basın toplantısıyla sergilerken, masada
duran bir adet 'yarım limon' için örgütle-
rin ne kadar hazırlıklı olduklarının ispatı
olduğunu söyleyli 3 yıl,

• Melih Gökçek, şoför esnafına seslenerek,
kendisi hakkında iftira atanlara minibüsle-
rinde rastlarsa, bu insanların yakalarına
yapışmalarını ve "Melih Gökçek sizin için
şerefsiz diyor!" demelerini isteyeli 4 yıl,

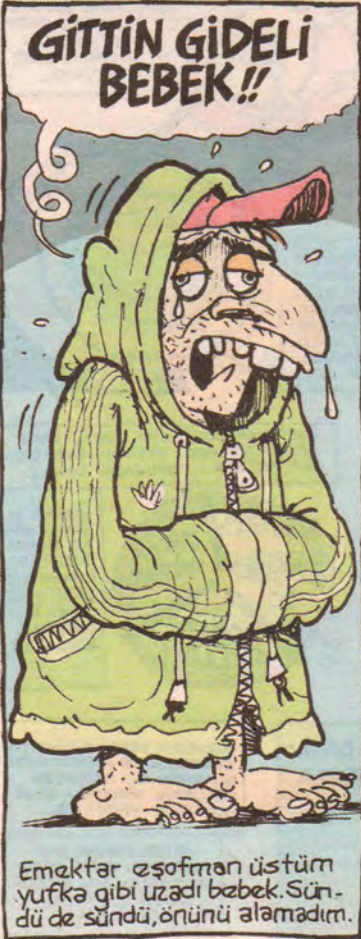
• AKP Bursa il örgütünün açılışında,
gevik kuvvet partili kalabalığı coplamaya
başlayınca, mikrofona alan Tayyip
Erdoğan, "Bursa polisine sesleniyorum!
Bunu bir emirle yaptığınızı biliyorum,

ama siz de biliyorsunuz ki hatalı bir
emre uymak suçtur. Bu kanunsuzluğa
son vermeniz için sizi uyarıyorum!" diye
bağırılı 12 yıl,

• Ali Şen, NTV'de katıldığı bir programda
konuşmasına, Hıncal Uluç'a
dönerek, "Her
zaman yalan
söylediğin gibi..."
diye başlayalı
16 yıl,

• Çocuklara silah verilmesini eleştirmek
isteyen Cem Özer, "Sanki herkes Çeçen
çocuğu..." diyerek ifade sıkıntısı çekeli 18
yıl,

• 5 metre ofsaytta olmasına rağmen sağ
kanattan topu alan Orhan, yan hakemin
bayrağı, orta hakemin düdüğüne rağmen
hızla rakip kaleye inip kalecinin yanından
topu ağlara
göndererek (veril-
memiş olsa da),
futbol tarihimizin
İngiltere'ye gol
atan tek futbolcu-
su ünvanını alalı
20 yıl olmuş.

BEN**ALPAY ERDEM**

Merhaba.

Soğuk babaanne öpmek. Konuya da böyle girince çok acayip oldu ama öyle. (-Nasıl?) Yaa bir dur, zaten nasıl edeceğimi de bilemiyorum. Etmek. Küçük bir çocuktum işte. Dediler ki **babaannen ölmüş**. Nasıl ölüyor ya, daha bir hafta önce hastanede gördüğümde gayet iyiydi. Nasıl ölüyor? Ben o ara demek ki hastaneyi ev gibi düşündüysem. Keyfinden hastanede idi sanki. Öldü babaannen dediler. Sülalemizde öyle "asortik" falan da olmadı için gökyüzüne yükseldi falan da demiyorlar. Öldü. Bu mudur yani. E budur. **Babaanneni köye gömeceğiz** dediler. Ben de nasıl bir çocuksam her şeyi bana danışıyorlar. Doğrusu da bu zaten dedim. Yeri orasıdır. Doğduğu yaşadığı köydür. Köyümüzdür. İstanbul'dan köye gidildi. Babaannemin köpeğimiz Torik'e çörek attığı evinin önünde toplandı köylü. Ağtlar yakıldı. Köy ağladı. Sonra bir ara kalabalık içinden bir abla geldi tanımadığım. **Babaannenin tabutunu açtılar, git öp dedi. Son bir kez gör babaanneni** dedi. Koşa koşa gittim babaannemin yanı başına. Yüzünü açtılar. Tanrım ne kadar da renksiz bir yüzdü bu. Sürekli gülen gülümseyen, (hastanede bile), bir yüz için ne kadar da ifadesiz. Ama babaannem işte. Biliyorum ki bu kadın benim babaannem. Babaanneme niçin aşkıtm. Çünkü ben köye aşkıtm. Babaannem, çitlerin üzerinde gezinen gelinciklerdi. Ormandaki çilekler, dağdaki yemişlerdi. Ağaçtaki dev elmaydı. Ocaktaki mavi ateşti. Yol kenarından usulca akan saklı küçük dere, gökyüzündeki Kara Gerdanlı Ardıc Kuşu'ydu. Bir süre baktım babaanneme. Eğildim, dudaklarımı alına götürdüm, dudaklarımı babaannemin alına değdi, hiç bu kadar soğuk olacağını tahmin etmemiştim, şşırdım ve hatta irkildim bile, korkmadım ama, çünkü o benim babaannemdi, öptüm alnından. Kalktım başından. Yüzü tekrar örtüldü. Köy tekrar ağladı. Ben o gün bir babaanne değil, bir köy öptüm. Bir çocukluk, bir neşe öptüm. Öptüğüm alın soğuk bir alın değil, köye ismini veren çeşmenin gürül gürül akan sularıydı. Sinop'un Soğucaksu köyünden bir babaannenin cenazesi kalktı, bir çocuğun ellerinden köyü alındı o gün.

... o kadar iyi bir karikatüristti ki bizim çizdiklerimiz onun çizdiklerinin yanında karikatür gibi kalıyordu ...

Bir yerde çok acayip bir şey bulunmuş.

Yaz berelisi.

Bir insan sadece doğru teli kesti, geri sayım durdu diye bombanın patlamayacağından nasıl emin olabilir. Bence filmlerde gördüğümüz bu sahnelerin gerçeklikle hiçbir alakası yok. Düşünsenize, üç saniye kala doğru tel kesiliyor, geri sayım duruyor, kahramanımız derin bir oh çekiyor, hatta donut yiyor kahve içiyor, olmazsa olmaz, şakalar yapıyor. Arkadaşım bomba bu bomba, o bombayı imha etmeden nasıl rahat edebiliyorsun. Patlamayacağını garanti mi var bir doğru teli kestini diye. Ben olacağım, o bombayı parça pinçik etmeden içim zerre rahat etmez, gözüme uyku girmez.

Bazı şarkıcıların, müzisyenlerin bilinen tek bir şarkısı yok. Şimdi ben buradan isim verip hiçkimse de hiçbir zaman için öyle olsun hiç istemiyorum, adam müthiş bir müzisyen, bırak Türkiye'yi dünyada saygın, ama oldu ya ortamda ismi aklınıza gelmedi, diyemiyorsunuz ki **yaa hani şu şarkısı var** diyemiyorsunuz. Adamın öyle bir şarkısı olsa ismi hemen hatırlanacak. Ama yok. Ama gel gör ki süper müzisyen. Ama gel gör ki bilinen tek şarkısı yok. Ama gel gör ki hem Türkiye'de hem dünyada önüne kırmızı halılar seriliyor. Ama gel gör ki bilinen tek şarkısı yok. Kafayı yiyeceğim. Ben şahsen böylelerini sevmiyorum. Çünkü isimlerini unutmak gibi bir lüksümüz asla olamıyor. İsimlerini hep hatırlamak zorundayız. Bu zorundalık hali hoşuma gitmiyor. Üzgünüm dostum, benden sana olmuyor.

Hormonlu domatesler hormonsuz, hormonsuz domatesler hormonlu gibi görüntü olarak.

Misafirlikte musluktan bir anda gelen tazyikli su, ya ben lan neyse hadi yine bir şey demiyorum sana.

Arabadan yola tükürmek nasıl bir eylemdir, anlasam kafayı yiyeceğim. Hayır bisiklet kullanan insanlar olarak mağdur oluyoruz, bir de bize denk geliyor bir anda, aklıma çıldıracağım.

İki gün önce bir bisikletle çarpıştım yolda. Aslında gördüm onu ters yoldan gelirken, ama daha sonra başka bir tarafa baktım, sonra bir baktım havadayım. Lan ne ara geldin de vurdun. Hangi hızla koptun. Ergen arkadaşımız çok korktu. Benim iki diz ve sol bilek hafif kan içinde. Şöyle bir yokladım kendimi, baktım iyiyim, ergen kardeşimize moral verdim, dedim **olur böyle şeyler**, ki olmaz yani, ne alaka. **İyiyim dedim ben, geçmiş olsun dedim ikimile**, sonra öyle yola devam ettim. Zaten bisikletten düşer düşmez tekrar bisiklete binmek zorundasın ki bisiklet kullanmak ile ilgili korku içine yerleşecek fırsat bulamasın. Bu budur yani.

Güneşe çıplak gözle hiç bakmamış insanı anlamam mümkün değil. Tamam çok zararlı ama insan böyle bir şeyi nasıl merak etmez. Çocukken de mi bakmadın. **Kaç saniye bakabiliyorum lan** diye hiç mi sınırlarını zorlamadın. Bir belgeselde izledim, ömrü boyunca güneşe hiç bakmamış insan varmış. Buna çocukken öğretilmişler, **çıplak gözle bakma** demişler, bakmamış. Eğmiş kafasını önüne, bir ömür yaşamış.

Seygilerimle.

Akşamsefası

ama arkadaşlar iyidir

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

alan@yikuzozelgi.com

"On derviş bir kilimde uyur,
Ama iki padişah bir iklimi
siğamaz."
Babür Şah - Babürname'den

• Mısır haklının, silaha-
kaba güce dayalı darbe
belasını en yakın sürede
defetmesini dilerim...

• NATO askeri vesayet midir,
değil midir? "Sivil yol haritaları"
çizmekte mahir, işgalci USA'nın silahlı
gücü NATO mudur, değil midir? Coğrafyada

hakça paylaşım, anca tüm aktörler bağımsızlıkçı,
tüm bileşenler antiemperyalist, tüm parametreler "bireyin
özgürlüğü, toplumun özgürlüğüdür" çizgisinde oldukça gerçek-
leşebilir...

• Yalova il oldu, kendi sloganımızı bulalım: Kim dinler
İstanbul Valisini!

• Bakanlar içinde en banko içişleri Bakanı'dır gibime geliyor,
aynaya bakıp "Muammer! Bakan oldun! Başardin Muammer!
Başardin! Bakansın Muammer!" demekten kendini alamayan,
gün aşırı...

• Meclis başkanlığı bence Burhan Kuzu'nun hakkıydı,
biraz simalar değişsin arkadaş, mitolojide tanrılar bile, yeri
geliyo, ince ince ilerliyo yani!..

• Ünlü reklamcı demiş ki "İnsanlar en çok AVM'lerde mutlu
olurlar." Hangi uzman ölçmüş ki mutluluğun kaç hektomet-
re olduğunu? Mutluluk, kılık değiştirip gezen sultan olmasın
sakın? Bence AVM'ler ibadete açılın, ticaretin hizmetindekiler
için...

• Tepede alıntı yaptığım Babür Şah, hatıratında içki içti-
ğini, eğlence alemleri düzenlediğini ama 40 yaşına gelince
içkiye ve meşru olmayan her şeye tövbe etmeye kararlı

olduğunu samimiyetle yazmış. Günü geldiğinde nasıl tövbe
ettiğini de şöyle anlatıyor: "Gezinti esnasında tövbe gailisi
hatıramda idi ve meşru olmayan işi yapmakta devam
ettiğimden, daima vicdan azabı duyuyordum.

Kendime dedim ki: 'Ey nefis! Ne zamana
kadar günahlardan zevk alacaksın; tövbe
tatsız değildir, onu da tat...' Altın ve
gümüş sürahi ve kadehleri, bütün
meclis takımlarını o zaman toplay-
yıp, hepsini kırdım; içkiyi terke-
dip günlümü rahatlandırdım."

Ben içkiyi bırakınca yalnız
kalırım fakat Şah bırakınca
bakın nassoluyor: "Bu kırıl-
mış altın ve gümüş sürahi ve
takımlar, layık olanlara ve
dervişlere taksim edildi. Bu
tövbede beni takip eden ilk
adam Ases oldu. O gece ve
ertesi sabah bey, sipahi ve
sipahi olmayanlardan üç yüze
yakın adam tövbe etti."

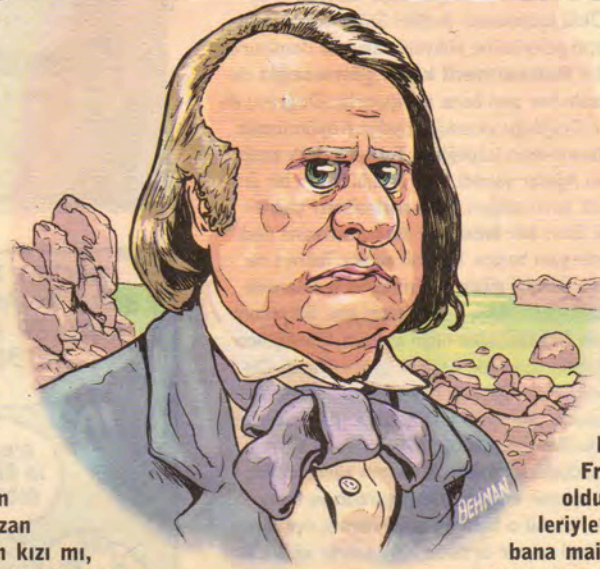
• Spor kazalarını, düşenleri
falan, bi de kahkaha efektiyle
seyretmek, tüm maddelerden daha
zararlı.

• "1991'in Nisanı mıydı, Mayısı
mıydı, Finike'ye gitmişim" falan
diye tereddütlü detaycı çıkar bazan
karşıma. "Teyzesi mi, teyzesinin kızı mı,
bi de bi kız vardı evde" ve benzeri dilemma-
larla giderek radara yakalanır kıvama gelir. İyi bir
dinleyici olmak, tıpkı iyi bir anlatıcı olmak gibi, dahası
daha da zordur...

• Nefret etmeden sevmemek de hünerdir...
• Son mart ayında, Paris'te 15 yıl önce gezdiğim d'Orsay
Müzesi'ni yeniden dolaştım. İlk gittiğimde,
Vincent'in Yatak Odası'nı kanlı-canlı, karşı-
da görünce, tavsan gibi durup kalmıştım.
Resimdeki masanın sağ, ön ayağı gibi
durup kalmıştım. Resimdeki masa-
nın sağ, ön ayağına parmağımı
değdirdim. Şakakları ağarmış
bir güvenlik görevlisi "Mös-
yö!" diye uyardı. O adamı
bu gidişimde göremedim.
Emekli midir, vardiya spor
mu bilemem. Bu seferden
aklımda kalan, Victor
Hugo'nun desenleri oldu.
Çok güzeldi. Allah kimine
de böyle her konuda ye-
tenek veriyö işte. Sadece
çizse olacak adam, bi
de gidip Sefiller'i yazıyo.
"Tüm savaşlar, içsavaşlar"
diyerek zihnime çakılmış-
tır Victor! Aklımda diğer
kalanlar Frankenstein'in siyah
beyaz film parçaları ve Leon
Frederik adlı Belçikalı bir ressam
oldu. (Meraklısı, Hugo'nun çizim-
leriyle beraber bu ressama bakınsın,
bana mail atınsın.)

• Nasreddin Hoca: Yoğurta kaybeden aşka
kazanır!..

• Peru'da zamanlar geçirmiş bir kız arkadaş, Perulu erkek-
lerin aşırı derecede dedikoducu olduklarından bahsetti. Bi

İltem Dilek

en yaygın espri, birbirine habire habire "Çok çirkinsin! çirkin adamsın sen ya!" demekmiş... Zengini klima çarpar, fakiri güneş." - İlker Ekiz "Kuşlara parıltı vermek" diye deyim duydum. Parıltı verince aldandığını görmüş kekolar. "Parıltı vermek" günlük umaj için iyiymiş, kullanışlı eylem... Ezan başlayınca Armstrong, NASA'yla bağlantı düğmesi kapattı!

Hayal, loş aydınlık; uyku, zifiri karanlık; rüya, renkli... Kurnazlığından dolayı, adam mezara gömüldükten sonra, rağına hiç kullanılmamış bi paket iskambil kağıdı sıkıştır- bi yakını...

Kirazdan küpe yapmamış kızla sevgili olunmaz. Çocukluğumdan bu yana çok transfer haberi okudum, geçen öztepe, 4 Kaleciyle birden sözleşme imzaladı" haberini yunca hakikaten şaşırdım. Anlarım 3 kalecili kadroyu, dör- cü de oluşu enteresan. Takip edicem bu sezon Göztepe'nin esini...

Düzenli çalışarak efsane olmuş görülmemiştir; efsane, siyat altyapısı ister...

Balkondan bakarken kuş kavgasına tanık oldum geçen ah. Bi çatıda iki karga. Çatının diğer ucuna genç irisi martı kondu. Kargalardan biri bu duruma çok celallendi. Martıya doğru, değmeye ramak kala nitelikli kısa, sert uçuşlar yaptı, yaygara kopardı. Martı da arada bağıırıyordu. Diğer karga sessizdi, sadece kafasını görebiliyordum. Sonra deli karga, martıyı ordan kaldırmaya muvaffak oldu. Peşinden de zaman gaklayı gaklayı uçtu. Ammaaaa, birden devreye dört martı daha girdi, tam tersi bu kez karga kaçmaya başladı. En sonunda, bilmezem, uçarak görüş alanımdan çıktılar...

Düğününden önce, davetlileri 21 günlük detoksa sokmayı isteyen gelin ve yancısı damada sesleniyorum; bize mi deniyosunuz, bize mi sevişceksiniz arkadaşım!..

vedatozdemi@gmail.com

CEKİŞİYON CENGİZ ÜSTÜN

Ya kız vermem / Defol evirtiden ...

YBABA YANIR! GİRDİ!

BUYRUN?!

F.B.I!

Kimli- ginize baktım?!

BEN TUTAR - KEN BAK! YENİ GİRDİM İSE KAYBOL- MASIN!

LABİLİRDİN / AMA YAKALAYAMADIN ...

HESS- SAABII!

Her sıfır oları topsakallı ordu napsın?

Dur lan güldürme / Öpüşeniyorum.

TAMM TAMM

Mursi'ye ne olmuş tam anlaya- medim ... Bı daha tam tamlı- yayım ...

TAMM

TAMM

TAMM

TAMM

TAMM

TAMM

TAMM

TAMM

TAMM

TAMM

TAMM

TAMM

TAMM

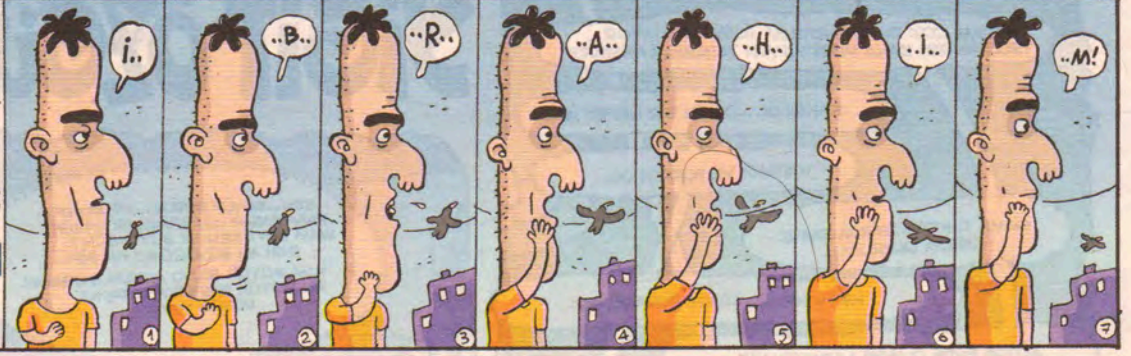
TAMM

TAMM

İBRAHİM

"Senelerdir gör- medim arkadaşım İbrahim'i gören Naci, sevinç içinde bağırır... İşte o anlar"

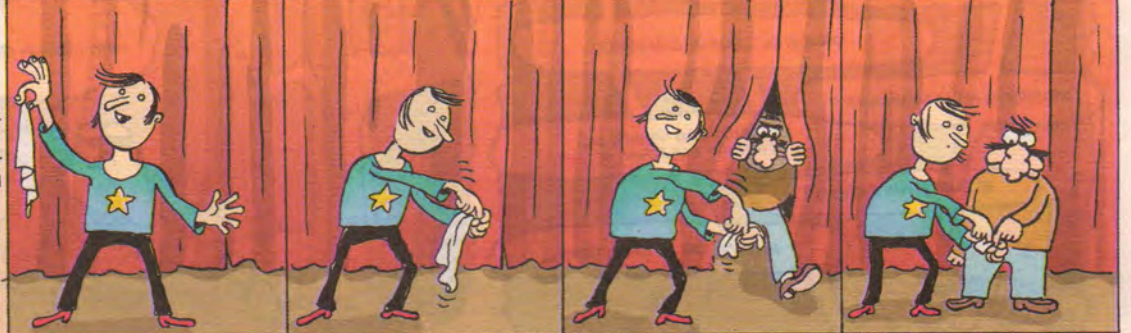
-NTV canlı yayın-

Sihirbaz

"Geçimini sihir- bazlık yaparak kazandıma çalış- şan Necatinin ekonomisi kötü durumdadır. Bir an önce doğru dürlük bir iş bulması gerek- lidir..."

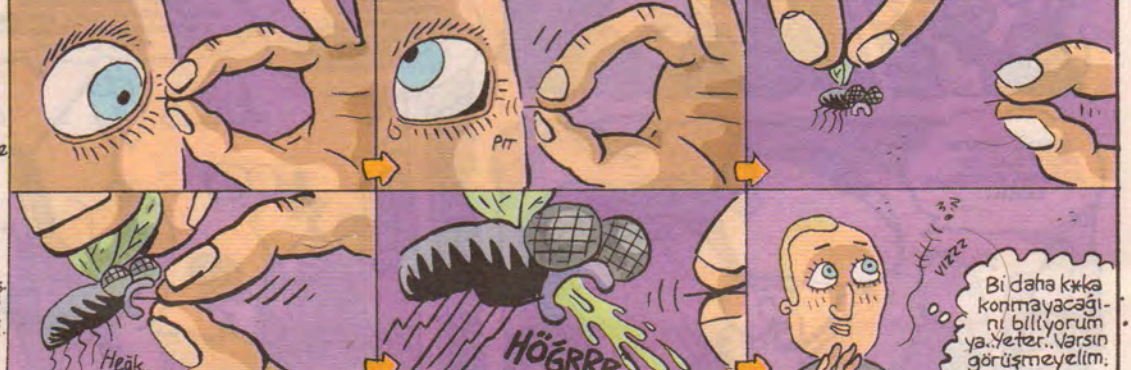
-BBC-

Sinek

"Avucumun içinde innn innn diye inleyen bu kara sinek, kimbilir nerelere kadar uçuşta bi sürü güzel şey görmüş- tür. Ama haberi yok" diye düşündü."

-PUTIN-

Ramazan Davulcusu

"Bu sene rama- zan davulcusunuz benim" diye mahalleyi kapı kapı gezen Thor bahşişi cebe indirir ve otlar olur..."

-HOLİVUD-

ATLAR

"Karanlıkta belli olmuyordu ama, kişneme- sinden hemen tanımistik... Bu At'tı..."

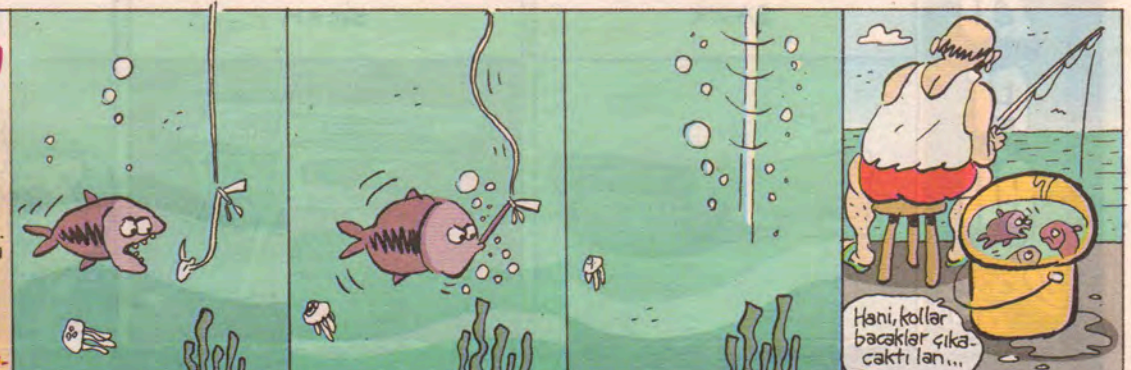
-AT-

EVRİM Teorisi

"Zamanla bu canlıların kolu bacağı oluştu... Sonra zamanla beyinleri de gelişti... Uzun sürdü ama..."

-DARWIN-

YİĞİT ÖZGÜR

HOCAM ÇOK BUNALIYORUM, İÇİM SIKILIYOR... TELEFONDAN BANA MEDITASYON YAPABİLİR MİSİNİZ?

SAKİN OL...DERİN BİR NEFES AL...

...ŞİMDİ VE BURADA OL...

ŞİMDİ ÇIKSAM, YARIM SAATE ORADA OLURUM...

HAYIR HAYIR...ŞİMDİ, BURADA OL...

ALTI DA EVDE OLMAM LAZIM YALNIZ...

ORADA OL...ŞİMDİ, ORADA OL...

SİZ ORADA MI OLACAKSINIZ?

BULUNDUĞUN YERDE OL DİYORUM EVLADIM...

E BURDAYIM ZATEN?!!

ARAMA LAN Bİ DAHA BENİ...

SEN...BÜYÜK PATRON...MİLYARDER... PARA BABASI...FABRİKALAR SAHİBİ SAİM BEY//SEN Mİ BÜYÜKSÜN? BEN Mİ BÜYÜĞÜM? HİÇ BİRİ... KİM BÜYÜK BİLYO MİLSUN, BAŞBAKAN... EN BÜYÜK BAŞBAKAN BAŞKA BÜYÜK YOK!!

HAH...BU DA GİTTİ...

ÇORBA TAM BİR HAYAL KIRIKLIĞYDI... SOĞANLARI ÖTEKİLESENE KADAR KAVURMALIYDINIZ...

NÜANS NÜANS DİYE YEDİN YUTTUN AMA HERŞİNİ?...

TEBDİLİ KIYAFET GEZİP HALKIN ARASINA KARIŞMAK LAZIM...

NASIL?OLMUŞ MU?

AA SÜPER!!

BİLGİSAYAR OYUNLARINDA DÜNYA DEVI OLAN BİR ŞİRKETTEN TEKLİP ALDIN...NEDEN SENİ SEÇTİLER SENCE?...

VALLA SANIRIM DÖVLÜŞ SANATLARIYLA İLGİLİ BİR OYUN İÇİN FAYDALANACAKLAR. EN İYİ OLDUĞUM KONU O ÇÜNKÜ...

AMAAAN...

YA ANLAMİYONUZ MU OYNADIĞINIZ OYUNLAR, YAPTIĞINIZ PLANLAR TUTMUYOR BU ÜLKEDE TUTMUYO... TUTMADI TUTMAYACAK!!!

SENDEKİ (NANG BENDE OLSA VAR YA, KAINATI YIRTARIM LAN...HAYATI PARÇALARIM...

SÜREKLİ TRABLUSGARP TRABLUSGARP TRABLUSGARP DEYİNCE SANKİ İNSANIN AĞZINDA BİŞEY VARMIŞ GİBİ, BİŞEY VARMIŞ DA ONU YİYOMUŞ GİBİ OLUYO...

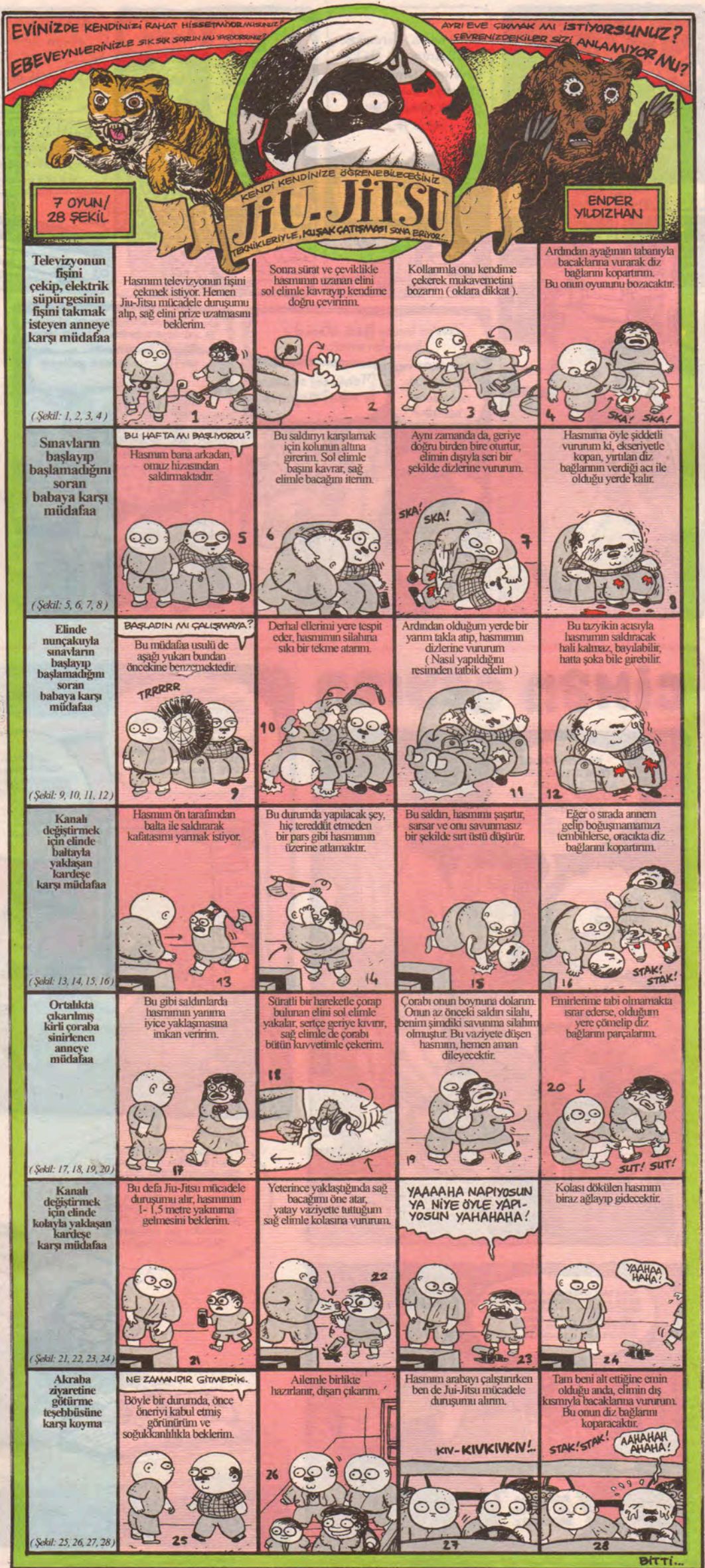
CANIM...

	SOPA	DÖNER BİÇAĞI	PALA	ZİRH
	SATIR	SİLAH	BAŞBAKAN	KÜÇÜL DE YAN CEBİME GİR BARI.
			BENİM ZAVALLI ESNAFIMDAN NE İSTEDİNİZ?!	...BİT ANNİK SİNİYLE TEZGAHTAKİ ZİYHİ ALI-VERMİŞİM

FURKAN ÖZÇOBAN

KİM KARDASHIAN'IN DAYISI

Sokakta Hanımefendi...

Of bu ne ya.. Benzerkek yaşıyorum ya.. İlla kadınla mı oturmak zorundayım ya? Kollarımız filan deyicek şimdi.. Sapık sapık ya...

Lezbiyen gibi...

Hah! Hem de mezardan geldi. Off şimdi hiç çekemiyem şimdi memleket neresi filan muhabbetini...

Bütün hayat e-nerjimi emicek şimdi.

Aaa... Hiç yaşlı kokmuyo ama...

Senin gibi gençlere bayıyorum...

Türk sanat müziginde nefret ederim!

Ohooo... Hangi paşalarla biricik turnuvaları yapardık bir bilsen...

Seksenyedide Rumeli Hisarından Kandilli'ye yüzerek geçtim...

Ay noluyo! kaza mı yaptık?

Yanlışlıkla oldu...

Ben peçete getireyim...

Cihan Ceylan

Nasıl oldu ben de bilmiyorum. Onca yıllık milletvekiliyim, bu salaklığı beyefendinin emriyle bile yapmazdım ama oldu bir kere. Resmen gittik, partice bir kanun teklifi hazırladık, mecliste onaya sunduk sonra da tam birer keriz gibi kendi partimizin sunduğu teklifi reddettik. Hayır, bilinçli yapsak, "Aa ne kadar ilkel milletvekilleriymiş, kendi partilerinin sunduğu teklifi bile reddedebiliyorlarmış demek ki," diye havamız bile olurdu 1 Mart Tezkeresi hesabı ama işe bakın ki, teklifte benim de imzam var. İmzam olmasa hakikatten bir nebze de, basbayağı "Şöyle bir şey yapalım mı?" diye oylamaya sunup "Hayır yapmayalım," diye oy vermiş oldum. Ali Kaya'nın kahvesinde olsak mesela; "Okey oynayalım mı?" diye teklifte bulunsam da sonra kahveci okey isteklerini getirince "Yok oynamayalım, batak oynayalım, okey de nereden çıktı?" desem o istekleri artık Ali Kaya kafamda kırar "Dalga mı geçiyorsun, adam mı seçiyorsun?" diye.

Aslında teklifte imzam var dediğime de kulak asmayın. Teklifte ne yazıyor, o teklifi biz niye hazırladık o konuda da çok bilgim yok. Komisyonunda daha çok makara kukara ekibindeydim, muhalefet partilerinin eklemek istedikleri maddelere hayır deyip beyefendinin istediklerine evet diyerek maddeleri geçirdik durduk komisyonundan. Zaten okusam ne olacak, okumasam ne olacak, adı üzerinde torba yasa. Bir maddesinde yok efendim taşradaki doktorların özlük hakları, diğerinde yok efendim bilmem hangi cep telefonu operatöründeki yönetim kurulunun bir şeyi, diğeri yok bilmem ne bankasının borçlarının bilmem nesi, berikinde bilmem ne ili bilmem ne ilçesindeki yerlerin ot bedeli alınmadan tahsis... Her birinden anlasam profesör olurdu arkadaş, ot bedeli ne ben ne bileyim? Ot bedelini bilsem cep telefonu operatörünün yönetim kurulundan nasıl anlayayım? Hadi o ikisini anladım diyelim, kaldırıcı işlemlerde kullanılacak oranlar falan... O kadarını kimse anlamaz. Beyefendi ne diyor, nasıl istiyorsa ona göre bir şeyler yazıp, sonra da maddeleri paşa paşa komisyonundan geçirip meclise sunduk.

Zaten ne olduysa ondan sonra oldu. Şimdi efendim, ben Türkiye'nin bir ilinin ve de doğal olarak Türkiye halkının bir temsilcisi olarak mecliste bütün gün seçim bölgemden bana oy veren on binlerce yurttaşın talepleriyle ilgilendiğimden, mecliste mesaimiz hayli yoğundur. Arada soluklanalım diye iki çay içmeye otursam zaten arkadaşlar ısrar eder, bir türlü kalkamazsın. Efendime söyleyeyim seçim bölgesinden gelen seçmenlerin dertlerini dinlemekten, komisyon toplantılarında konuşmaya kalkan muhalefet milletvekillerini susturmaya kadar bir sürü işimiz var. E haliyle arada yorgunluk oluyor, genel kurula gir çık, orada otur kalk insan sıkılıyor. Biz de oylama olunca koşturuyoruz genel kurula, oylama bittikten sonra sıradaki madde görüşülürken de azıcık nefes almak için kulise çıkıyoruz.

Bir de şimdi bizim beyefendi çok kızıyor sigara içmemize biliyorsunuz, artık kendimize gözden irak bir köşe bucak bulup bir sigara tellendiriyoruz. E şimdi el insaf, hepimiz mola yerinde otobüsten koşar adım inip sigara içmiyor musunuz? Hah biz de işte bir madde görüşülürken genel kurulu tenneffüse çıkan ilkokul öğrencileri gibi terk edip daha sonra arkadaşlarımızdan birinin "oylama var," çağırısıyla koşu koşu geri dönüyoruz. E gün boyu "Oylama var, gel," "Oylama bitti, git," derken kafa yanıyor tabii. O gün de arkadaşın biri bağırdı kulise doğru "Oylama var koşun," diye. E biz de koştuk geldik, baktık bu muhalefet partileri bir şeye evet diyorlar, biz de hemen hayır oyu verdik tabii. Sonradan anlaşıldı ki bizim önerdiğimiz yasaymış.

Şimdi efendim burada biliyorum ki hemen itiraz edenler çıkacak, "Yahu okumadığınız, tartışmadığınız, itirazlarını dinlemediğiniz bir yasaya nasıl oluyor da oy verebiliyorsunuz?" diye. Valla aslında düşününce bana da bir garip geliyor ama ne yapacaksın. Zaten bundan en çok mağdur olan biziz. Zira beyefendinin de söylediği gibi demokrasinin tek adresi sandık olduğuna, e sandıktan da beyefendi çıktığına ve bizi de sağ olsun çıkardığına göre bunca tiyatroya ne gerek var anlamakta güçlük çekiyorum. Böyle her yasayı tek tek oylamanın ne anlamı var ki? Böyle her seferinde oylamaya gir oylamadan çık sonra biz rezil oluyoruz. Ortamın kerizi gibi kalakalıyoruz. Arkadaşım neticede ben burada on yıldır milletvekiliyim, bir tane muhalefet partisinin teklifine evet demedik. Zaten onlar meclise niye geliyor onu da anlamış değilim. Hep beraber, her seferinde "hayır," diyoruz işte tekliflerine ama adamlarda azim bitmiyor arkadaş. Ne öneriyorlar bilmiyorum ama neticede sandıktan beyefendi çıkmış, ne cüretle yasa falan teklif ediyorlar anlamak kabil değil.

Neyse işte, boş bulundum, altında imzam olan teklife hayır oyu verdim. Sonradan durumu anlayınca aha, dedim, yandık. Beyefendi bizi şimdi bir tefe kor ki, kurtulabilene aşk olsun. Hayır, işin ucunda şu artist kılıklı gibi tokat yemek bile var. Allahtan madde taşrada görev yapan doktorlar falan filan diye bir şeymiş, öyle bankaların borcu, şirketlerin yönetim kurulu gibi kıllı işler değilmiş de rahatladık.

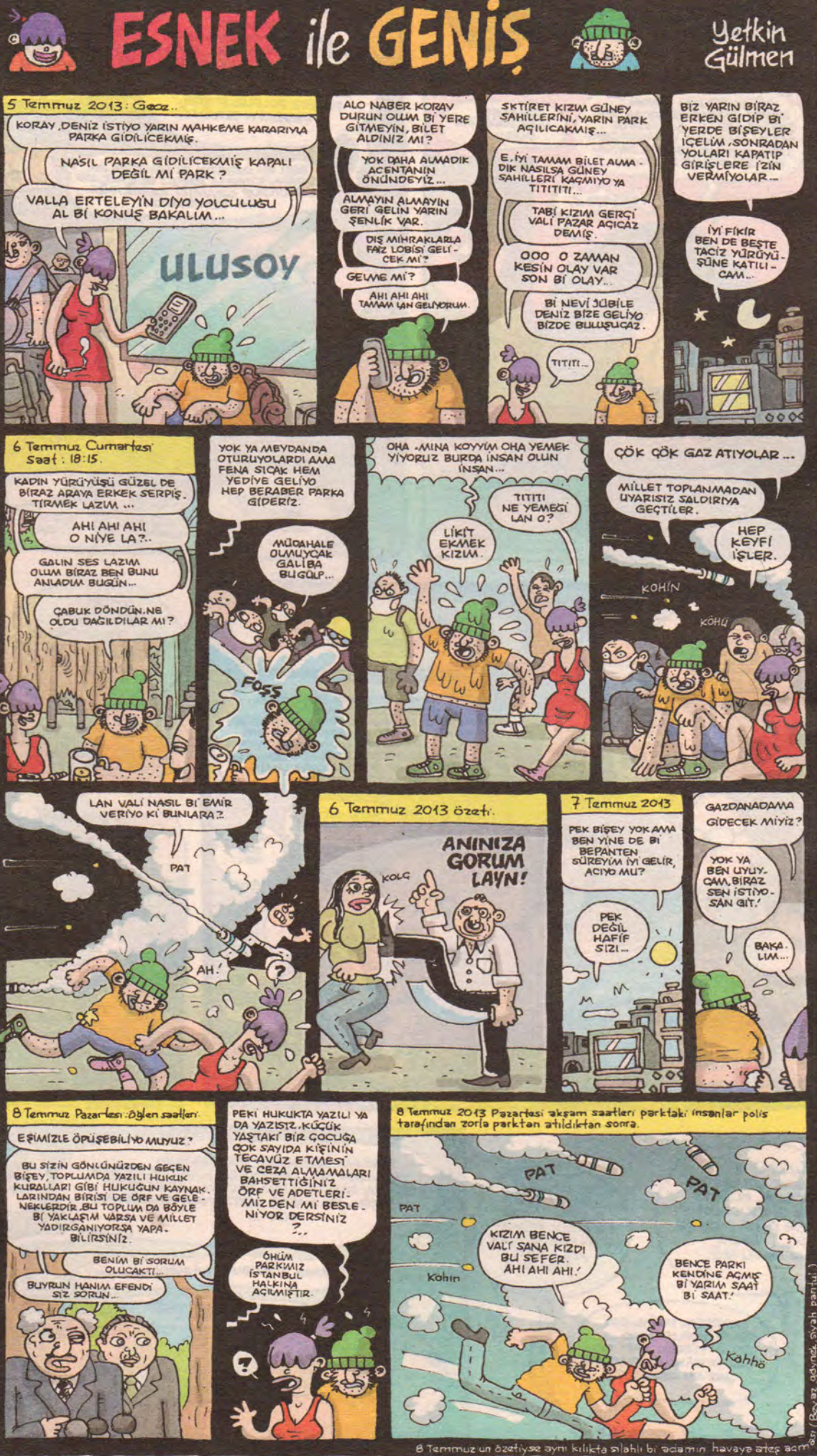

Normal şartlar altında
893 bin kişilik bir çocuk topluluğu ancak ve ancak bir ülkedeki toplam çocuk sayısı ya da ülkenin nüfusunun büyüklüğüne göre okulda belirli bir sınıfa devam eden çocuk sayısı olabilir. Ancak Türkiye'de 893 bin, ülkede çalışmak zorunda bira-

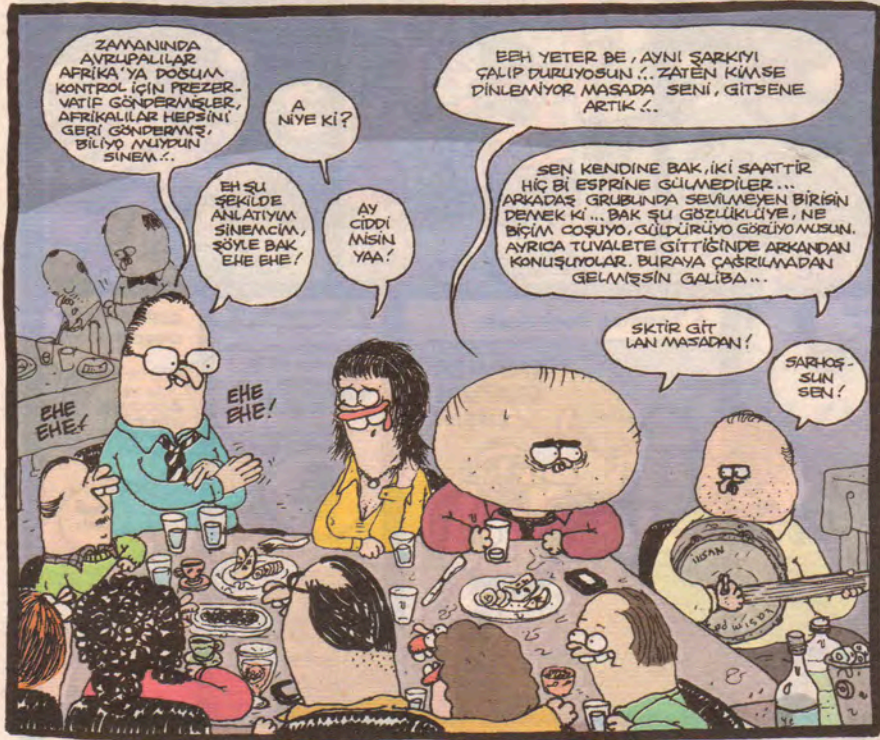
kılan çocuk sayısıdır. Ve normal şartlar altında bu sayının azalması sevindirici olacakken Türkiye'de bu azalma yılda 36 çocuğun iş kazalarında hayatını kaybetmesi sonucu gerçekleştiğinden ortada sevinecek bir şey yoktur. Ve normal şartlar altında, bir milyona yakın çocuğun çalışmak zorunda kaldığı bir ülkenin pek de imrenilecek, gıpta edilecek bir ülke olduğunu söylemek çok güçtür. Ancak Türkiye'de böyle bir ülkenin Almanya'dan Amerika'ya, İsrail'den Norveç'e kadar

bütün dünya tarafından kısıncıldığını iddia edecek insanlar bulabilir, onları kırıp kırıp bakan bile yapabilirsiniz. Normal şartlar altında halka açık bir parktan halkı kovan; sonra sanki o parka bir şantiye kurmak isteyen kendisi değilmiş gibi parkı törenlerle halka açan ancak iki saat sonra halkı beğenmeyerek tekrar parktan kovan ve birkaç saat sonra parkı tekrar açan bir yöneticinin yaşayabileceği tek yer kötü yazılmış bir distopya romanıdır. Türkiye'deyse

valilik makamı. Normal şartlar altında on yıldır önüne geleni dövdüğü halde her konuşmasında salya sümük ağlayarak ne de mağdur olduğunu anlatan, sokaklarda kendisine tepki gösteren insanların canına okuduktan sonra bile mağduriyeti elinden bırakmayan ve yetmiyormuş gibi uzak bir ülkede gerçekleşen kanlı bir askeri darbeden dahi o ülkenin devrik başkanından rol çalarak kendisine mağduriyet payı çıkartan adama çüş derler. Türkiye'de beyefendi.

Uğur Gürsoy

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

Televizyondaki kadın "gençlerimiz bazı şeyleri bizden çok daha iyi biliyorlar, ama bazı şeyleri de tabii bizim kadar bilemiyorlar" diyor. Yattığım yerden, hiç halim olmasına rağmen kafamı kaldırıyorum. Benden mi bahsediyor? Bir insan bu kadar genel bir cümleyi nasıl kurabilir? Uykuyla bulanmış beynimde cümleyi öğelerine ayırıyorum, cümle sonsuza gidiyor. Öznesi ayrı sonsuza, yüklemi ayrı sonsuza gidiyor. Birbirinden uzaklaşan düz doğrular birbirleriyle asla kesişmezler hep öyle sonsuza giderler. Lise öğrencisi görmekten gönlü bunalan bir lise matematik hocası aksi yönde bir talimat verene kadar, öyle giderler. Lise matematiğinden aklıma huzur veren tek bilgi olarak bu kalmış. Paralel ya da birbirinden uzaklaşarak sonsuza giden doğrular asla kesişmezler, sonsuza kadar kendi dalgalarına bakarlar, kimseyle herhangi bir sıkıntı yaşamazlar.

Birisi karşılıklı konuşurken bana "gençlerimiz bazı şeyleri bizden çok daha iyi biliyorlar, ama bazı şeyleri de tabii bizim kadar bilemiyorlar" dese "az önce hiçbir şey söylemedim" diye uyarırım karşımdaki insanı. Allahın bize en güzel lütfü olan konuşma yetisini boşa harcadın, havaya sık-tın. Uykumdan biraz uyandım, karşımdaki sunucu kadın ne diyecek bu duruma görmek için. Yarım doğruldum yattığım yerden. "O kadar doğru bir şey söylediniz ki..." dedi. Vayamına. Ne zaman bitecek bu danışıklı dövüş? Konukla sunucu kadın birer atom zerresi olmuşlar, stüdyonun içinde duvarlardan seke seke dolaşıyorlar. O kadar hafif her şey. İnternet diyecek diye düşündüm. Şimdi internet diyecek. "Aslında ne kadar şanslılar, ellerinin altında internet gibi bir bilgi kaynağı, ucsuz bucaksız bir ... (burada düşünüyör) ... (uzun düşünüyor)" Sunucu kadın: "deniz gibi?" Konuk kadın: "Deniz de değil, dünya, belki dünyadan da büyük, yani anlatabiliyor muyum?" Sizin birlikte kuracağınız cümleyi de s.keyim çok afedersin. Düet yapıyorlar.

Çok az bilgisayar.

İnternet var. Bunu söyleyecek kadar düşünce sürecinin ucunu kaçırın insan eskiden internet yoktu da diyebilir. "Bizim zamanımızda mesela hiç öyle internet falan yoktu, interneti bırak bilgisayar bile ne kadar az vardı, bir şeyi merak ettiğimiz zaman gidip ansiklopediye bakıyorduk, gidip büyüklüremize soruyorduk" dedi kadın. Sunucu ama o zamanlar her şey daha samimiymi diyecek. "Ama o zamanlar daha sıcak, daha samimi değil miydi her şey? Yani insanlar daha yakındı, İNSANLAR BİRBİRLERİYLE KONUŞUYORLARDI (büyük yazdım çünkü sunucu kadın burada konuk kadınının çılgınlar gibi kafasını sallayarak onaylamasından heyecanlanıp sesini yükseltiyör)"

Bu noktada ikisinin de yüzlerinde diyalogu gelmesi gerektiği yere getirmenin verdiği kıvanç gülümsemesi var. El birliğiyle, zor da olsa hallettiler olayı. İkisinin de yüzünde bir şekilde konuyu samimiyet, sıcaklık, içtenlik gibi kadın programı dünyasının baştacı soyut olgulara getirmenin verdiği haklı gurur var. Şimdi onlar samimi oldu. Sıcak oldular. O yüzden kafalarını yana yatırıp birbirlerine iclal aydın yapıyorlar, gülben ergen yapıyorlar. Gün gelecek bilgisayarlar dünyayı ele geçirecek diye umuyorum. Çare Anakart.

Yanİ... Soba vardı mesela... Samimi.

gelen Kutusu

Gürdem SINDIRIAÇ

Serdar KAR

Alper KABAKTEPE

Berk GÜRDAL

Haftalık Mizah Dergisi | 11 Temmuz 2013 | Sayı: 306

Haftalık Yaygın Süreli Yayıncı

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.

İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

GENEL MÜDÜR: Orhan Açar MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizimin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Grafik: Hakan Karataş - Fırat Yaşa - Utku Coşkun Kaligrafi: Şevki Sayışman

Muhasebe: Münire Tahirler Ofis Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalimescit Mah. Sofyalı Sok. Hamam Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat:1 Beyoğlu / İSTANBUL

Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619

Baskı: A4 Grafik Matbaacılık Yayıncılık Reklam ve Bilgisayar Hizmetleri Ltd. Şti. - 0 (212) 452 40 99

Mahmutbey Cad. Meriç Sok. No: 26 Şişirnevi - İstanbul Genel Dağıtım: DPP - 0 (212) 622 22 22

Abonelik: Yurtiçi: 160 TL Amerika: 120\$ Avrupa: 80\$ Uzakdoğu: 120\$

IBAN Numaraları:

TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Her ilişki bir yolculuktur. Tatile gider gibi başlarsın, neşeli, şarkılı falan. Sonra radyo çekmez, CD'leri ezberlemiş olursun. Manzara aynı gibi gelir. Tek değişen yoldaki arabalardır. Kim bilir onlar nasıl eğleniyordur sorusu takılır kafalara. Mola verip çay içerken TIR'daki yalnız şoförün halini düşünmek iyi gelir.

NE VURIİM ABİME?..

**ABI
BUYUR**

3. Köprü için yapılan inşaatlar sırasında bugüne kadar 650 bin ağacın kesildiği açıklandı.

BAZEN İNSAN DEĞİŞİKLİK İSTİYOR, KOLUKLARIN FALAN BİLE YERİNİ DEĞİŞTİRİYOR MUYUZ?

Binali Yıldırım, güzergâhı ve ismi tartışmalar yaratan 3. Köprü için 200 bin ağacın yerinin değiştirileceğini söyledi.

Gezi Parkı olayları sırasında gaz fişegiyle ağır yaralanan 14 yaşındaki çocuk, hastanede yaşam mücadelesi veriyor.

Barış sürecinden rahatsızlığını dile getiren MHP lideri Bahçeli, PKK'nın geri çekilmeyeceğini ve silah bırakmayacağını ileri sürdü.

AKP Yassıada ve Sivriada'yı da imara açıyor.

İMAR AÇILMADIK BASKA YER VAR MI?

Bİ TEK KULAĞIMIZIN ARKASI KALDI EFENDİM...

BIRAKMAMASI LAZIM...

Merhaba sevgili Uykusuz okurları... Ekonomi bas danışmanım yaptığım 'Yigit' gençliğinden beri tanırım. Lepeli kafalı gelen, tenten sağı, ince boyumlu bir oğlandı. Seneler sonra karşılaştık, baktım kafası büyümüş ve kocaman olmuş. "Noldu sana?" diye sordum. "Telekinezi ve nazar yoluyla sizi yok etmeye çalışanların bütün gönderdikleri kötü enerjiyi, sizi korumak adına, adeta bir sünger gibi absorbe ettim. O yüzden kafam ramazan davulu gibi oldu. Ama mühim değil," diye aldığım cevap üzerine duygu göz yaşlarımı gürültünün gölgesinde gizleyebilmek için bu vatan-sever gencin yanaklarından tokmakla hoş bir ramazan melodisi vurup şumanıyı mirıldanı verdim...

Kafan ne kadar büyük ve kocaman Kaç yastık kullanıyorsun uyarken İlk gördüğümde basketbol topu sandım Basket oynamıyormu? Ben futbol severim Gizli gizli sigara içtiğini biliyorum Tame, basketi bırak, basket ecnebi işi yapma. Ve kafam büyük biliyorsun değil? Boy aynasına sığmaz o kafa... O yüzden Bosana aynaya bakma, ben sana anlatırım...

3 Köprüyü yanlış yere yapmışlar. Bi sürü ağacı boşa kesmişler. "Neden böyle bi şey oldu," diye sordum. Boğazdaki güçlü akıntıların buna neden olduğunu söylediler ve ben ilena oldum. "Yigit de ilena olan... Kupa biraz daha büyüdü... ilena olunca kendini belli ediyor..."

Türkiye mühendisler ve mimarlar odası birliğinden bütün gelir ve getkileri aldık. Torba yasada bitirdik işi. AVM seven insan olduğumuz için torbayı seviyoruz. Torba taşıyıcılık millet vekillerine...

Ankarada vandalizm müzesi kuruluyor. Bu melih bir süreç oluyor. Tivritir salıveriyorlar, pirattan istatide tatile gidenler nattan an... Bye

BİR CAN DAHA GİTTİ

ZAYIF TARAFLARINI BULDUK
ELLERİ DOLUYKEN BİŞEY
YAPAMIYOLAR...

Gezi Eylemleri sırasında, Eskişehir'de saldırıya uğrayan Ali İsmail Korkmaz, hayatını kaybetti. Korkmaz'ın saldırıya uğradığı görüntülerin kayıp olduğu açıklandı.

Taksim'de elinde palayla vatandaşlara saldıran Sabri Çelebi'nin, mahkeme tarafından serbest bırakıldıktan sonra Fas'a kaçtığı ortaya çıktı.

Ben de Fas dönüşü miting yapmak istiyordum... Meydanları hâzırlayın...

Tarafatlarına "Sizin elinizde bilgisayar olacak," diyen Başbakan, bir taraftan da kışkırtıcı iddialarını ileri sürmeye devam ederken eylemcilere karşı sivil saldırılar da arttı.

LAPTOPU KARGEL DİYE MESA' ATMIŞSINIZ. BİZİM OĞLANINKİNİ KAPIF GELDİM...

OĞLUM O ŞİFRE LAN?!

UXKUSUZ

KİMBİLİR NE YAPTIN?

Gezi direnişi sırasında Taksim'de bayrak satan Ali Sarıççek "halkı isyana teşvik" suçundan tutuklandı.

ABİ BAYRAK LAZIM MI ABİ?!

ATATÜRK'LÜ VAP MI?!

AYARLARIZ...

efsane sensin

Binali Yıldırım üçüncü köprüye "Yavuz Sultan Selim" adının verilmesiyle ilgili eleştirilere yanııt verdi: "Alevi katliamı bir efsanedir, gerçeklikle alakası yoktur."

O DEĞİL DE SEY ÇOK EFSANE HAKAN PEKER... ADAM Bİ TÜRLÜ YAŞLANMIYOR YA...

ZEYİD'İN AKLININ İLK GELENİ

AKP Tokat milletvekili Zeyid Aslan, meclis bahçesinde uyurken çekilen fotoğraflarının gazetelerde yer alması üzerine öfkeden deliye dönerek, mecliste görevli bir grup kadın gazeteciye derslerini verdi: "Ben sizin bacak aranızı çekip gazeteye bastırırsam, bu ahlaksızlık olur değil mi? Ama sizinki gazetecilik oluyor. Bir dahaki dönem hiçbir gazeteci buraya giremeyecek. Sizi buraya sokturamayacağım..."

KESİL OLARAK KIRIK OLDUSUNA EMİN MİSİN SEN? İYİ DURLUYOSUN, KIRIK OLSA DURAMAZSIN ÇÜNKÜ...

Gezi eylemleri sırasında göstericilere hakaretler yağdıran ve ırkçı mesajlarıyla tepki toplayan Rıza Kayaalp Akdeniz Oyunları'nda bayrak taşımasının ardından şimdi de kamu spotunda rol aldı.

BEN SPORCUNUN İRİNGİ, PROVA KATÖR VE AHLAKSIZINI SEVERİM...

AYNI DİL

Binali Yıldırım, üçüncü köprüye "Yavuz Sultan Selim" adının verilmesiyle ilgili eleştirilere yanııt verdi: "Alevi katliamı bir efsanedir, gerçeklikle alakası yoktur."

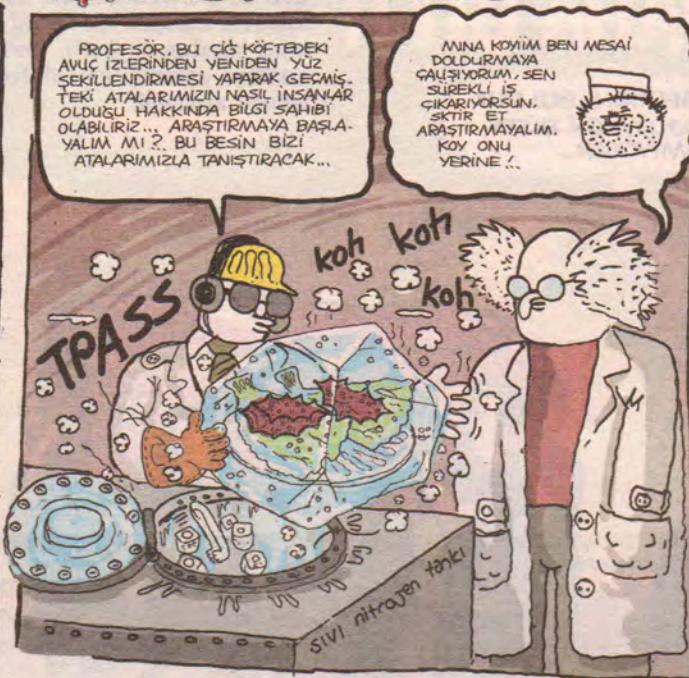
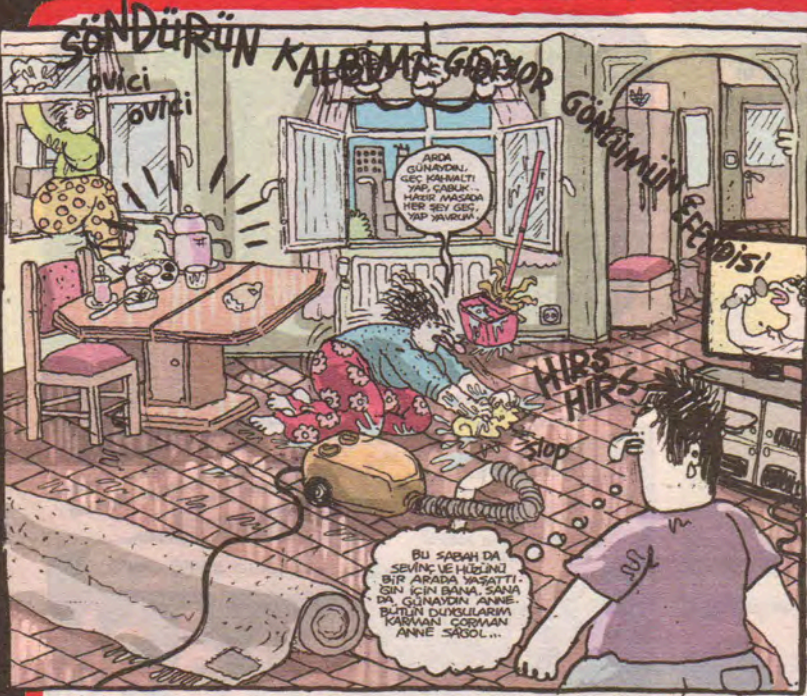
ÖYLE KONUŞMA LÜTFEN YAA BEN KONUŞUYOMUŞUM GİBİ OLUYORUM, UTANIYORUM.

TÜKRÜĞÜM YİNE BİRİKTİ

Melih Gökçek, Gezi olayları sırasında zarar gören kamu mallarını sergilemek amacıyla "Vandalizm Müzesi" kurmaya karar verdi. Gökçek, müzeye koymayı düşündüğü bir fotoğrafı gösterirken çok heyecanlıydı: "Ellere bakın, zafer işaretini yapıyor. Neyin zaferini kazandınız? Arkadaki aracı perişan ettiniz. Milletin malını yak, şu hale getir. Sonra zafer işareti yap. Tükürüm böyle zaferin içine."

BAKIN BURAYA TÜKRÜKLÜYÖRÜM, KURULMADAN BİTİSİN BU OLAYLAR...

YOKSA KÖTÜ OLUR...

Niye Böyle Olduk Biz?

Onu gördüğümde, sıcak bunalıcı bir gündü ve o, hepimizin ömrünü az da olsa kısaltan o aletin, istanbulkart dolum makinesinin başındaydı. Dokunmatik ekran ona yaramamıştı ve bu apaçık görünüyordu. Kan ter içinde ekranı tokatlayarak makinenin dil seçimini yapmaya çalışıyordu. "Ah be kadın! Ne işin olur senin İngilizceyle, Alıncayla, dil seçimiyle. Çık o seçeneklerden çık" diye içimden geçirdim. O ise umursamadan ekrandaki İngiliz ve Alman bayraklarını avuçluyordu.

Tuş iyiymi, bastığımda tık diye sesi duyuyor hissediyordun tuş insanı güvende hissettiriyordu, tuş netti, tuş sözünün eriydi. Anadolu insanı olarak kıymetini bilemedik tuşlu zamanların. Bizi mahveden ekrana dokunarak seçim yapmak oldu. Belli bir yaş kuşağının hepsi Dokunmatik ekran karşısında ne yapacağını şaşırdı, heyecanlandı, korktu. Dokunmatik ekran karşısında çoğumuzun içindeki ilk insan ortaya çıktı.

Arkasında uzun bir süre durup makinele insanların savaşını izledim. Ne centilmen bir erkeğim ne de acelesi olan biriyim. Bu yüzden hiç ses çıkarmadan orada saatlerce bekleyebildim ama arkamda hatırı sayılır bir kuyruk oluşmuştu ve birinin bu duruma müdahale etmesi gerekiyordu. Arkamdaki insanlara baktım, hepsinin yüzü asıktı, tramvay neredeyse kalkacaktı, kimse bu sıcakta bu saçma sapan güreşi beklemek istemiyordu. "hadi bir şeyler yap evlat!" dercesine bana baktılar. Artık iyiden iyiye çileden çıkmış, çift eliyle aynı anda ekrana vuran kadına "teyzeciğim bi saniye..." diye seslendim. Sırasını kapacağımı zannedip hiç konuşmadan beni itirdi sonra da çantasını öbür koluna aldı. Neden hayatıma giren hiçbir kadın bana güvenmiyordu acaba. Arkamdaki kuyruğa baktım hepsinin sabrı tükenmek üzereydi. "yılma devam et" der gibi bana baktılar. "teyzeciğim ver kartını ben yükleyeyim senin yerine" diye tekrar seslendim, o sırada arkadaşiler de bana destek oldu. Birebirde bana zerre güvenmeyen bu kadın, arkadaşilerin desteğini görünce çaresiz en değerli varlığını istanbulkart'ını bana emanet etti. Makinenin başına geçerek önce kartı makineye okuttum. Makine şimdi kağıt parayı yerleştirmemi istiyordu ve bunu belli bir sürede yapmamı istiyordu. "teyzeciğim parayı ver" dedim. Sanki canımı istiyormuşum gibi korku dolu gözlerle bana baktı. Ekrandaki süre sayacı işlemeye başlamıştı. "teyzeciğim para ver" dedim tekrar, lanet olsun son on saniyeye girmişti ve kadın donup kalmıştı. Arkadakilere baktım "başarabilirsin" der gibi bana bakıp beni yüreklendirdiler. "para ver para! çabuk" diye kadını sarstım. Son üç saniyede eli çantasına gitti ama

yetişemedi. Arkadakilere baktım hepsi yıkılmıştı. Zaman dolmuştu ve yetişememiştik.

Yılmadım, kartı tekrar okuttum. Makine "kağıt parayı yerleştirin" uyarısını yapınca eline hamle yapıp parayı almak istedim. Vermedi. "Teyze ver çabuk zaman geçiyor" dedim, "ben yerleştiricem" dedi. BEN BU KADINA HİÇ BİR GÜVEN VEREMEMİŞTİM. Zaman geçiyordu, arkadakilere tedirgindi. "buraya koyacaksın buraya" diye bağırdım. Mini ve tedirgin elleriyle parayı yerine soktu, makine parayı çekti. Son iki saniye kala yaptı bunu. Bu gördüğüm müthiş bir şeydi, bütün kuyruk bu heyecana tanık olmuştu. Makine parayı alır almaz geri verdi, son bir saniye bir daha soktu, makine tekrar kustu parayı. zaman dolmuştu, hepimiz gerçekten büyük bir yıkım yaşamıştık. Eğer bu kuyruktakiler ileride türlü cinsel problemler yaşayacaksa sorumlusu

kılmı bile kıpırdatmadım. Bu hayatımda gördüğüm en yıpranmış en terli en banth en hırpani beş liraydı. Ve biz bütün bu rezilliği beş liralık yüklemeye için çekiyorduk. "yooo teyze artık bu işte tek başına değilsin. Bu işte beraberiz. Eğer bu sefer de yapamazsak bu kuyruk seni de beni de yer. Bunlar gözü dönmüş insanlar" diye içimden geçirdim. Kuyruk gerçekten sinirlenmişti. Biraz önce beni yüreklendiren insanlar şimdi bana öfke dolu gözlerle bakıyordu. Son üç saniye kala ağır çekimde cebimden gıcı gıcı bir yirmilik çıkarıp teyzeye omuz atarak makineye soktum. Makine parayı kustuğu anda ters çevirip kıvrık olan ucunu düzelttim ve son saniyede yüklemeyi başardım. 20 lira, başarıyla teyzemin kartına yüklenmişti. Kuyruktan bir alkış beklerken, "öf sonunda..." diye bir inleme sesi duyuldu sadece. Keriz gibi yirmi lirayı kadına vermiştim. De-

kadını artık hayatımdan çıkarmak istiyordum. Tabii ki ilk vagona girdi. Yürüyerek ikinci vagona doğru gittim. Tramvay yeni yeni doluyordu, kısa mesafe gideceğim için oturmamayı tercih ettim. Boş toplu taşıma araçlarında oturmayınca kendimi nedense olduğumdan daha gururlu hissediyordum. Elimde bir sürü seçenek var ve oturmuyorum, sefanın ortasındayım ama cefayı tercih ediyordum. Bu hence ulvi bir davranış...

Tramvay çok hızlı bir şekilde dolmaya başladı, oturacak yerler tamamen dolmuştu. Ulvi bir şekilde dünya nimetlerinde gözü olan oturan insanları bir bir izledim. Tramvay kalabalıklaştı tutamaçlardan tutanların koltukaltları ağızma kadar gelmişti. Dilimin ulaşabileceği mesafede tam üç koltuk altı vardı. "yetiş roll-on. Biliyorum güneş balçıkla sıvanmaz ama şu koltuk altlarına yetiş roll-on" diye içimden geçirdim. Sonra anımsın iki koltuk altının arasından onu gördüm. Tramvay kalkma sinyali verdiği anda kapanan kapının arasında bizim vagona daldı. Bu kadın nasıl bir yapıya sahipti anlamıyorum. Hep son dakikaların insanıydı, sanırım böyle yaparak hayatı daha coşkulu yaşıyordu. Tam bir adrenalin bağımlısıydı. Peki bu vagona niye gelmişti. Bu da onun huzursuz yapısını ele veriyordu. Lanet olsun bu kadın bana çok benziyordu.

Koltuk altların arasından kafamı uzattım, göz göze geldik. Yüzünde en ufak bir şaşırma veya sevinme yoktu. tramvay hareket ettiğinde, yanıma gelip gömleğimden tutundu. Ben "merhaba" diyecek sanırken "Akşemsentin" den geçer mi bu?" diye sordu. Kapının üzerindeki güzergâh noktalarına bakarak "hmmm bakiim... evet geçer" dedim. Susarak ve şüphe dolu bakışlarla güzergâh noktalarına baktı. BU KADIN BANA ZERRE GÜVENMİYORDU. "teyze geçer" diye yineledim. Şüphe dolu bakışlarla camdan dışarı baktı. Bir genci kaldırıp onu bir yere oturttum. Otururken "teyze merak etme geçer, gidersin Akşemsentin'e" diye kulağına fısıldadım. Elini çenesine koyup düşüncelere daldı. Sonra tekrar kapının üstündeki durak isimlerine uzun uzun baktı. Sonra tekrar dışarı izledi. Aniden bir daha durak isimlerine baktı. Oldukça düşünceli görünüyordu. Düşünmek artık işe yaramazdı tramvay Akşemsentin'e gidiyor ya da gitmiyordu yoldaydık bir kere ve bana zırnık kadar güvenmiyordu. Üç duraklık yolculuğum boyunca onu izledim. Sanki ben hiç yokmuşum gibi bir güzergâhlara bir dışarı baktı. Ben hayatımda hiçbir insanı bu kadar şüpheci görmemişim. Ne kadar da bana benziyor ve ne kadar da bana güvenmiyordu. Karaköy'e gelince de tramvaydan inerken arımdan gelen sesini belli belirsiz duydum. Yanındaki kadına "Akşemsentin"den geçer mi bu" diye sordu, kadın "geçer" dedi. Dergiye kadar yürüdüm.

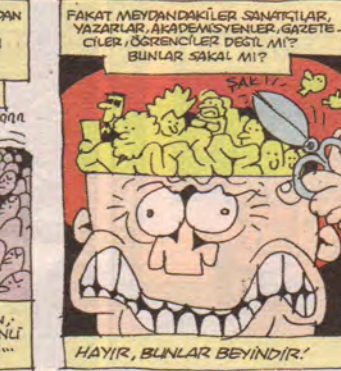

bu kadındı. "hepimizin cinsel hayatını mahvettin teyze mutlu musun şimdi" diye gözyaşları içinde suratına haykırmak istedim ama yapamadım.

Kartı üçüncü defa okuttum. Kuyruğa baktım, yeni katılımlar olmuştu. Sorumluluğum ağırdı. Makine parayı istedi, teyzeye "ne yapacağını biliyorsun. Sadece yap" diye fısıldadım. Parayı soktu, makine parayı kustu, ters çevirip tekrar soktu, tekrar kustu, tekrar soktu tekrar kustu. sok,kus,sok, kus son beş saniyeye girdik ve ben

dim ya biz artık bu teyze ile bu işte beraberdik. "Bir de benim kartım var, onu da yükleyeyim" diyemedim öfkeli kuyruğa, teyze ile beraber turnikelere doğru yürüdüm. Ne o teşekkür etti, ne de ben "ne olacak benim 20lik" diye sordum. Sessizce turnikelerin oraya gittik. Turnikelere yaklaşıırken, "teyze benim için de basar mısın" dedim. Hiçbir cevap vermedim, sanki lütfeder gibi benim turnikeye de bastı. Sonra tramvaya doğru koştu. Onun bindiği vagona binmek istemiyordum, bu

UTANMADAN EDİYORUM

Çağırdığı garsona sipariş vermek yerine, ismini sorunca bir gençliğin başlamak üzere olduğunu hissettirdi. "Şimdi Turancım..." dedi elindeki menüye bakarken, öğrendiği ismin sonuna "cım" ekleyerek, bu mekânın hâkimi olacağını müjdeliyordu. Seçim yapmak yerine, sanki menünün tamamını yüksek sesle okuyormuş gibi sipariş vermeye başladı. Bir ara durup menüdeki bir şeyi işaret ederek, "Bu ne?" diye sordu, fakat cevabı beklemeden, "Ondan da ver," diye devam etti. İşin ilginç, bütün menüyü adeta tarayan bu dev sipariş esnasında, "onu da ver" diyecekmiş gibi, sık sık kafasını çevirip benim masamdaki menemene bakiyordu. Hiç sesleri çıkmayan karısı ve oğlu, bu geniş gönlüllü babadan ve onun kendilerini de kapsayan siparişlerinden çok memnundular. Sadece onlar değil, Turan da memnundu. Sipariş genişledikçe, bu bıkın garsonun yüzünde tuhaf bir hareketlenme başlamıştı. On masa gücündeki bu masa onu heyecanlandırmış olmalıydı. "Biraz daha eklemek alabilir miyim?"lerle geçen rutin meslek hayatına renk gelmişti. Etrafına baktığımda, mekânın, önlerindeki sahanı eklemekle dürtüp duran proleter masalarına dolu olduğunu gördüm. Garson haklıydı. Ortamın yıldızı onlardı. Bizlerse, yamuk ağızlarımızla menemen ve çay istiyor, bedava ekmeği kendimize hak görüyor, üstelik bir de, "Yalnız çay açık olsun!" diye garsonu tehdit ediyorduk.

Gastronomi ailesinin siparişlerini taşıyan tepsi bir güneş gibi doğdu mekâna. Garson Turan, (elinde) tepsiyi ve (yüzünde) tepsinin gurunun taşıyordu. Bu tepsi uğruna, gastronomi ailesinden önce gelen bir iki proleterin siparişini atmıştı. Proleterler, bu haksızlık karşısında huzursuz oldular, ama tek sahanlık güçleriyle başkaldırma cesareti de gösteremediler. Turan, inanılmaz bir canlılıkla kurdu sofrayı. Masa muhteşemdi. Dünyanın bütün kahvaltılarını temsil eden bir tablo çıkmıştı ortaya. Gerçekten hepsini yiyecekler miydi? Sonucu görebilmek için (menemenim bitmiş olmasına rağmen) biraz daha kalmam gerekiyordu. Masa bekleyen insanların baskısını dağıtmak için elimde kalan son parça eklemek sahanımı yeniden sıyırmaya başladım. Fakat bütün çabama rağmen eklemek renk değiştirmeden ham halini korudu. Biraz daha oturabilmek için bal-kaymak söyledim. ("Bal-kaymak alabilir miyim?" derken sesimde gurur vardı, nendene bu ikilinin menüdekiler içinde beni en zengin gösteren sipariş olacağını düşünmüştüm.) Suratıma bile bakmadı Turan, uzaklaşırken arkasından seslenip canını iyice sıktım: "Biraz da eklemek alabilir miyim?"

Yemeler bitmiyordu. Doyuran Baba, çatalın ucuyla aldığı minik parçayı damağında ezen gurmelerden değildi. Büyük parçalarla çalışıyor ve önüne ne gelirse yok ediyordu. Kısa bir süre sonra cattaallar devreden çıkarak yerlerini maharetli parmaklara bıraktı. Doyuran Baba, arada bir, neredeyse onunun birden yalayarak parmaklarının bakımını yapıyor, temizlenen parmaklar daha bir neşeleniyordu sanki. Oğlu ve karısının kilerle beraber 30 parmak tarihini en mükellef kahvaltı masasında ısıtıyor parlıyordu. Tüketimlerinde hiçbir estetik yoktu, ama iştahlarının verdiği coşku hoşuma gitmeye başlamıştı. Yediğinden zevk alan ve bu zevk uğruna menü peşinde koşan insana her zaman özenmişimdir. Gastronomi ailesini seyrederken, gördüğü her olayı sinsice kayda almaktan daralmış lanetli ruhum, hayatın tadını çıkarmak arzusuyla dolup taşı. Büyük ihtimalle, yeme zevki, gastronomi ailesinin hayatta ilgili sıkıntılarını kolaylaştırdıklarını biliyorum. Çok yemek, normal insanda hazımsızlığa yol açarken, onlarda Talcid görevi görerek günlük yaşamı sindirmelerine yardımcı. Zevk aldıkları bir eylem, günde üç öğüne yayıldığında neredeyse hayatlarının tümü neşe içinde geçiyordu. Çoğu insanın bir yaşam biçimi olarak akıllarına bile getirmediği bir hayatı sürerken ne kadar mutluydular. Ağızlarını şapırdatıp şapırdatıp, günlük kaygılara vakit bile bulmadan zevk içinde bir ömür geçireceklerdi... (Bu bölümü yazarken zorlanmaya başladım, buradan bir film çıkar(bkz. Özpetek Ferzan), ama felsefe çok zor, bırakıyorum.)

Siparişim geldi. Tabakta, ayakta duran bir arının ancak bel hizasına gelebilecek sığlıkta bal ve kenarda çam çikeni bir parça kaymak vardı. Tam bu sırada, "Öğlen et yiyelim," dedi Doyuran Baba'nın oğlu. Doyuran Baba, ağzı dolu olmasına rağmen, "Öğlen et, akşam balık," diye cevap verdi. Doyuran Baba'nın karısı, "Balığı Sarıyer'de yeriz," diye onayladı. O sırada saat öğleden sonra ikiydi. Bugünün devamında iki dev masanın daha kurulacak olması karşısında hayrete düştüm. Gastronomik aile uyum içinde hazzın peşini bırakmıyordu. Önemdeki bal-kaymak iyice gözümde düştü. Belki de alışık olduğum karamsar hayatı bırakıp bu aileye katılmalıydım. Tanıştıktan sonra isimlerinin sonuna "cım" ekleyip doğrudan yalvarmalıydım: "Beni de götürüm!"

Bal kaymak tüketimimi, gastronomik ailenin yeme maratonunu izleyecek kadar uzun tutabilmem büyük başarıydı. Hesabı ödeyip kalkmaya hazırlanırdım, "Bize bir bakar mısın Turancım?" dedi baba. Daha ne isteyecekti? Gördüğüm kadıyla menüde parmağını sokmadığı hiçbir şey kalmamıştı. Ne isteyeceğini görmek için biraz daha zamana ihtiyacım vardı, ama oturma- ya devam etmek (üstelik masa bekleyenlerin baskısı iyice artmışken) garip olacağından yoluma gitmek zorunda kaldım. Uzaklaşırken, Doyuran Baba'nın Turan'a, "Tatlı neyiniz var?" diye sorduğunu duydum. İş tatlıya bağlanmadan mekândan çıktım. Düşünceler içinde sahil boyunca yürümeye başladım. Ortaköy'e yaklaşırken bir kafeye oturdum. Kahvaltıyı yeni yaptığımdan canım hiçbir şey istemiyordu, ama dev tabakların tüketildiği bir yerde sadece çay içmek garip olur, diye düşündüm. İşletmeye ayıp olmasın diye hesabı biraz kabartmak ara sıra uyguladığım bir taktiktir. Hiçbir işletmenin arkamdan, "Bi çayla bi saat oturdun!" diye konuşmasını istemem. Menüye bakarken bir anda, Doyuran Baba'nın son sözleri köklüldü ağızımdan: "Tatlı neyiniz var?"

Garson, menüdeki tatlı bölümünü gösterdi. Yerken haz duyabileceğim bir şey ararken, ismiyle öne çıkan bir tatlıyla karşılaştım. Telaffuz ederken duygusal olarak zorlanacağımı bildiğimden kendisini parmakla gösterdim. Garson parmağımın ucuna bakıp benim yerime seslendi: "Devil's Food Cake." "Evet ondan," dedim. Onu, gastronomi ailesinin şerefine yiyecektim.

Not: Bu öyküde bana esin kaynağı olan aileye ve yeme hazzı konusunda aydınlanmamı sağlayan "lpoploculer.com" a teşekkür ederim.

KAYILODU? FIRAT BUDACI

-Vali Özel Sayısı-

Siirt Valisi Ahmet Aydın, Obama'ya, durup dururken, "I'm from turkey, I'm governor in Siirt, I like you. Your Life and President is very successful. I hope, I will be like you," tweeti göndererek işgüzarlıkta okyanusu aşalı 1 yıl,

Tunceli Valisi Mustafa Yaman'ın, traş jileti, traş jeli, el kremi, şampuan, duş jeli, diş macunu ve bornoz ihtiyaçlarını özel idare bütçesinden karşılayarak, kişisel bakımını devlete yaptırdığı ortaya çıkalı 2 yıl,

Mardin'de düzenlenen masa tenisi turnuvası izleyen Vali Hasan Duruer'in acil bir işi çıkınca, beş setlik final maçı birinci set devam ederken durdurulalı ve hissen şampiyon ilan edilen Arçelik Masa Tenisi Takımı'na Vali tarafından kupası verileli 3 yıl, (Vali'nin ayrılmasından sonra devam eden maçı diğer takım kazandı. Kupa Arçelik'ten alınarak yeni şampiyona verildi.)

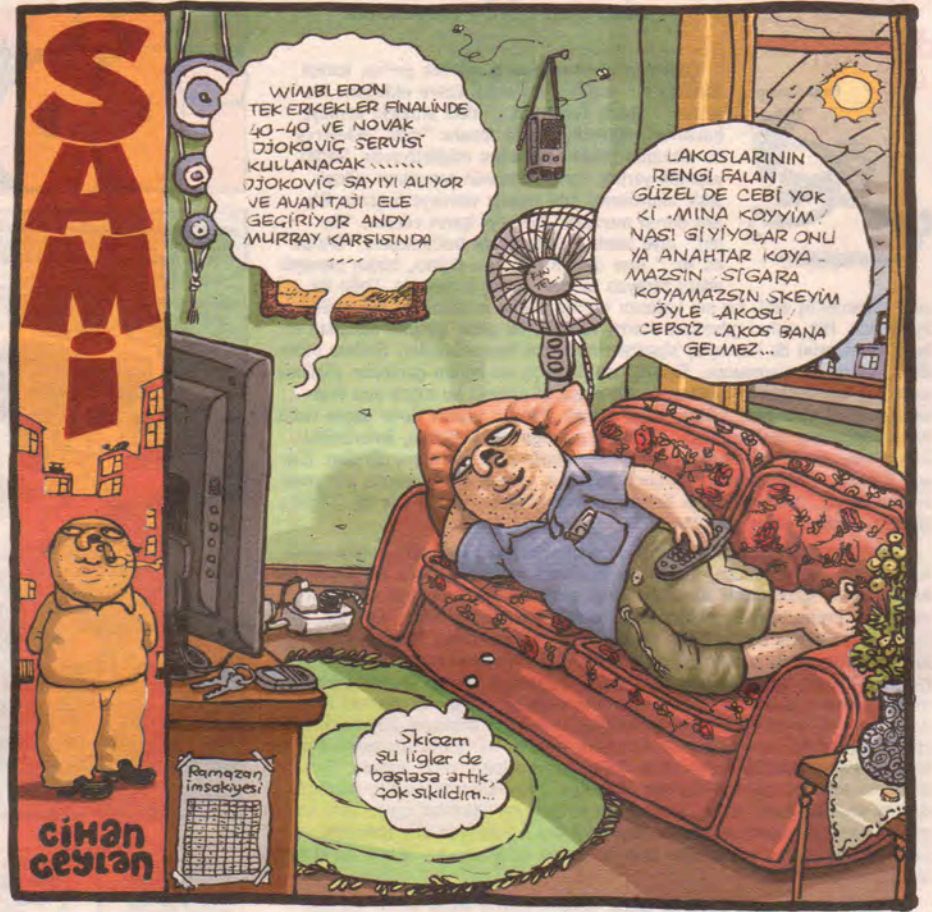
Yaklaşık iki ay sonra, bu defa bir voleybol maçını durduran Vali Hasan Duruer, plaket taktimi yaptıktan sonra salondan ayrılalı 3 yıl,

Hakkari'de bir uzman çavuşun protestoculara ateş açması sonucu 15 yaşındaki Enver Turan'ın vurulması üzerine, Vali Muammer Türker, "Taşlı saldırıya maruz kalan uzman çavuş, aracından inerek kendini savunmak amacıyla silahıyla havaya ateş açıyor. Açılan ateş sonucu kafasına kurşun isabet eden kişi yaralanıyor," diyerek havadan sektireli 3 yıl,

Ordu Valisi Ali Kaban, ildeki tüm camilerin tuvaletlerinde bulunan pisuarları "dinen sakıncalı" bularak kaldırtalı 4 yıl,

"Eylemdeki çocuklar yerine anne babaları hapse gönderelim" fikrini ortaya atan Adana Valisi İlhan Atış, "Çok samimi söylüyorum, içten söylüyorum... Çocuklar, biz Adana yönetimi, sizi annenizden babanızdan daha çok seviyoruz..." diye devam ederek kontrolden çıkalı 5 yıl,

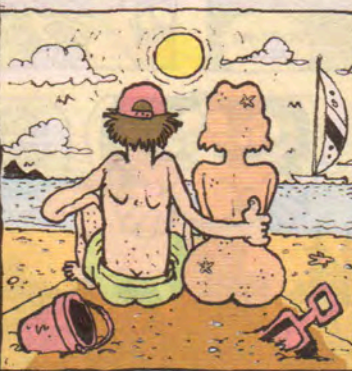
Trabzon Valisi Hüseyin Yavuzdemir, Hrant Dink cinayeti sonrası, "Trabzon halkı da yidirdi, ulusalcı refleksleri yüksektir, manevi değerleri yüksektir; bu münferit bir olaydır" diyerek münferitçi valiler arasında ilk sıraya yüксеleli 6 yıl olmuş.

GİTTİN GİDELI BEBEK!!

Tek tabanca tatile çıkırlamayı ödememiş meğer bebek...Şahane kafa dinledim, çit yoktu çit.

Kedi gibi tüy dökmüşün her yere bebek...Gideli aylar oluyo, hala çorbandan saçının çıkması??

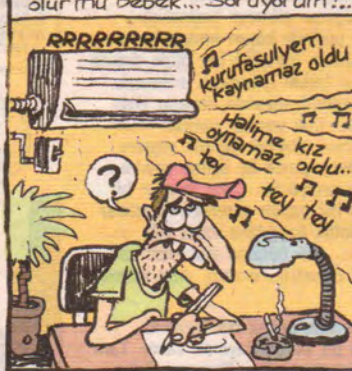
Tatilde uzayan burun kıllarımı kırpık makasla kesmeyi beceremedim...Sen güzel yapıyodun...üğrasan, ensayın da alırsın hem.

Banyo giderinden de peruk yapacak kadar çıktı bebek...Küpeni görüp duygusallaşmasaydım yemin ederim kusuyodum bebek.

Geçen bozulan klimeyi servisten geldiler, güya yapıp gittiler...Hiç TRT-3 radyosunu geçen klime olur mu bebek... Soruyorum!..

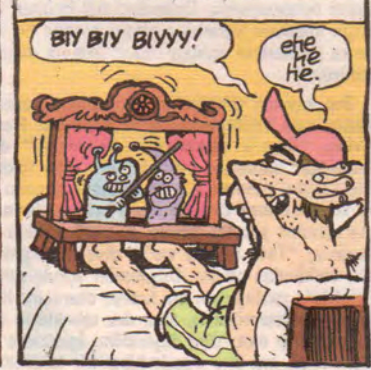
Gel al şu ardında brakhçin kremleri mremleri gözümlün önünden bebek...Şimdilik duygulanıyorum ama her an 31'e koşabilirim bunlarla.

Klima tekrar bozulunca zmek tar vantilatöre döndüm fakat o da bozuk çıktı bebek... Neyse.

Gittin gideli yatağa girip, seni düşünmekten uykum kaçınca ayaklarımı seyrediyom bebek.

Gittin gideli Ramazan münasebetiyle içkiyi kestirm,ayrana başladım bebek..Oh serin serin,

ATM'ye bara kurulan kovboy gibi yayılan deniyoların o kuru göğzlerinden gözlerimi alamıyorum bebek.

Bi korku filmi severin başına gelebilecek en kötü şey korku filmi fobik sevgiliyim bebek...Nasil hasret kaldıysam tonlarca izledim...

Gidişin için bazen sana kızıyorum, o zaman sabaha kadar salatalık soyup damacanada cacık yaparak stres atıyorum bebek...

Yokluğunda iskeletim yamuldu, hırğışım çıktı. Bi uğrayıp kalk yerine yat! demeyecek misin bebek? demeyecek misin?

BEN

ALPAY ERDEM

Merhaba.

Bir keresinde de ben çocukken bir eve misafir gitmiştik. Çok ilginç bir evdi. Evin içinde merdiven altı boşluğu vardı. O boşluğu evin den-yosu olarak adlandırabileceğim (yaş 15-16, en çirkin yaş), şahıs kendine oda yapmıştı. Aklım çıktı görünce. Hayatımda gördüğüm en güzel oda olabildi bu. Bir metreye iki metre. Ama uca doğru o iki metre sıfırlanıyor. Öyle de güzel döşemiş ki odayı. Benim de öyle bir odam olsun istedim. Böyle odanın tavanından oyuncaklar falan sarkıyor. Resmen bir dünya yaratmış. Kapısı da salona bakıyor. O akşam da televizyonda Benny Hill Show var. Evde herkes Benny Hill izliyor. Aklımı çıldıracağım. Ailecek o kadar güzel bir dünya yaratmışlar ki kendilerine. Ne bileyim, hiç bize benzemiyorlar. Bizde Benny Hill hiç izlenmedi mesela. Sonra evin kalantörleri başladılar karikatür üzerine konuşmaya. Hepsinin çok net hatırladığı bir karikatür üzerine dakikalarca konuştular. **KAH KAH KAH** diye hep gevrek gevrek güldüler. O gün karikatürden tiksiniyordum bir daha asla tiksinemem. Samimi değillerdi çünkü. Çocukların en büyük yetenekleri budur. Samimi'yi samimiyetsiz'i hemen ayırt edebilirler. Bayağı bize hava atıyorlardı. Karikatürden konuşan, Benny Hill izleyen, evlerinde deniyolarının şekil odaları olan insanlar he mi. Bizde mesela karikatür hiç konuşulmazdı. Karikatür'e dili dönebilen kimse yoktu galiba ailemizde. Bir ben seviyordum karikatür. Hatta hep aşıktım ben karikatür'e. Okuma yazma bilmiyordum, karşıma çıkan her karikatüre saatlerce bakıyordum. Fakat karikatür'den beni soğutmak için arkadaşlarımla yapmadığı hiçbir şey kalmadı diyebilirim. Çok da konuyu dağıtıyor gibi oluyor ama bahsetmezsem olmaz. Bir keresinde adını dahi anmak istemediğim bir arkadaşım, **sana hoşuma giden kızı göstereyim mi** dedi. Elinde bir kağıt var. Dedim herhalde kızın fotoğrafını gösterecek. Kağıdı açtı ve gördüğüm şey karşısında bir an dizlerimin bağı çözülür gibi oldu. Hafif başım döndü, gözlerim karardı, kalbim sıkıştı. Kağıttaki karikatürde bir kız var, Hoşum diye bir yere gidiyor. Kendime yaslanacak bir duvar aradım. Duvara yaslandım, ve **seni bir daha görmek istemiyorum Tunç** dedim, **ne yapmak istediğinizi anlıyorum, beni karikatür'den soğutmak için elinizden gelen her şeyi yapıyorsunuz**. Kötü söz söyledim Tunç'a. O günden sonra Tunç'u bir daha görmedim. Peki **Nureddin**'e ne demeli. Nureddin de mizahtan soğutmak için çok uğraştı. Arkadaşlarca evde oturuyoruz. Yere iğne düştü. Bütün arkadaşlarca halının üzerinde emekleyerek iğne arıyoruz, Nureddin de çekiyatta oturuyor. **Bu nasıl iştir arkadaş, ben buradan göremiyorum, siz oradan göremiyorsunuz** dedi. O an hazır dizlerimin üzerindeyim, yere kapaklanayım da kurtulayım dedim. Çok çektim arkadaşlarımdan. Ne diyordum, o gece deniyolarda kaldık. Babamla birlikte gitmiştik zaten. Sanırım babam da sevmedi bu insanları. Bizim çok uzaktan bir şeyimiz oluyor bu insanlar ama yani bilemiyorum. Yataktaki öyle uzun uzun tavana baktım. Sonra babama baktım. Uyumuş. **İyi ki benim babam bu adam** dedim. **Ne kadar temiz bir insan, beni yeryüzünde bir deniyoya dönüş-türmeyecek tek bir insan varsa o da işte bu** dedim, **beni kendi halime bırakacak, doğruyu bulmamı sağlayacak tek insan. Olabildiğine sade. Olabildiğine kompleksiz. dev bilgi. sınırsız mert**. O gece Allah'ıma ettiğim şükür çok büyük oldu. Ertesi sabah o pis evden çıkarken minik bir oyuncak yürütmeyi de ihmal etmedim tabii. Deniyoyu biraz da olsa üzmelidim. Evden biraz uzaklaşınca oyuncakı attım elimden. O elimle babamın elini tuttum. Öyle bir tuttum ki böyle bir baba eli tutmak görülmemiştir. Sonra öyle hayatımın en güzel yolculuğunu yürüdüm babamla.

En son ne zaman yankı duydun?

Bacak dekoltesi göğüs dekoltesini öldürdü. Halbuki ben her zaman için göğüs dekoltecisi bir insanım.

Penaltı atışlarında sakatlanan futbolcuya saygım olur.

Bilecik'i es geçen Kamil Koç, Eskişehir'i de es geçiyor. Bisiklet turu için Denizli'ye bilet aldım da, Bozüyük'ten doğru, doğrudan Kütahya'ya geçiyor. Ha bu arada Bilecik'i yine es geçiyor.

Çepten yemenin nesi kötü, anlayabilmiş değilim. Adam kazanmış biriktirmiş, yiyor. Senin cebinden yemiyor ya. Nesi kötü?

Koca bir yaz sadece bir kez giyilen normal pantolonum. Kısa olmayan. Düğün. Sen de bana durduğun yerden öyle ince ince tavır almıyorsan ben de şu hayatta hiçbir şey bilmiyorum lan.

Belgesellerde izliyorum, bazı küçük balıklar denizde öyle nasıl rahat rahat takılabilirler, anlamak mümkün değil. Öyle kendilerini akıntıya falan bırakıyorlar. Manyaklar galiba. Büyük olanın küçüğü yediği bir yerde bu rahatlık için söyleyecek söz bulamıyorum. Zannedersem çok büyük taşak var sizde. (keşke son bir can havliyle söylediğim şu son sözü gerçekten de söylemeseydim, hayır zaten söyleyecek söz bulamıyorum diyerek konuyu kapatmışım zaten, pişmanım)

Geçenlerde bisikletimle gezerken Özlem'im aradı. **N'apıyorsun Alpay'ım** dedi. Dedim **n'apayım, şu anda Çengelköy'deyim, mola verdim çay içiyorum. Çok güzel hayat yaşıyorsun Alpay'ım** dedi. Dedim **güzel yani, fena değil**.

ve SİNEM isyanlarda

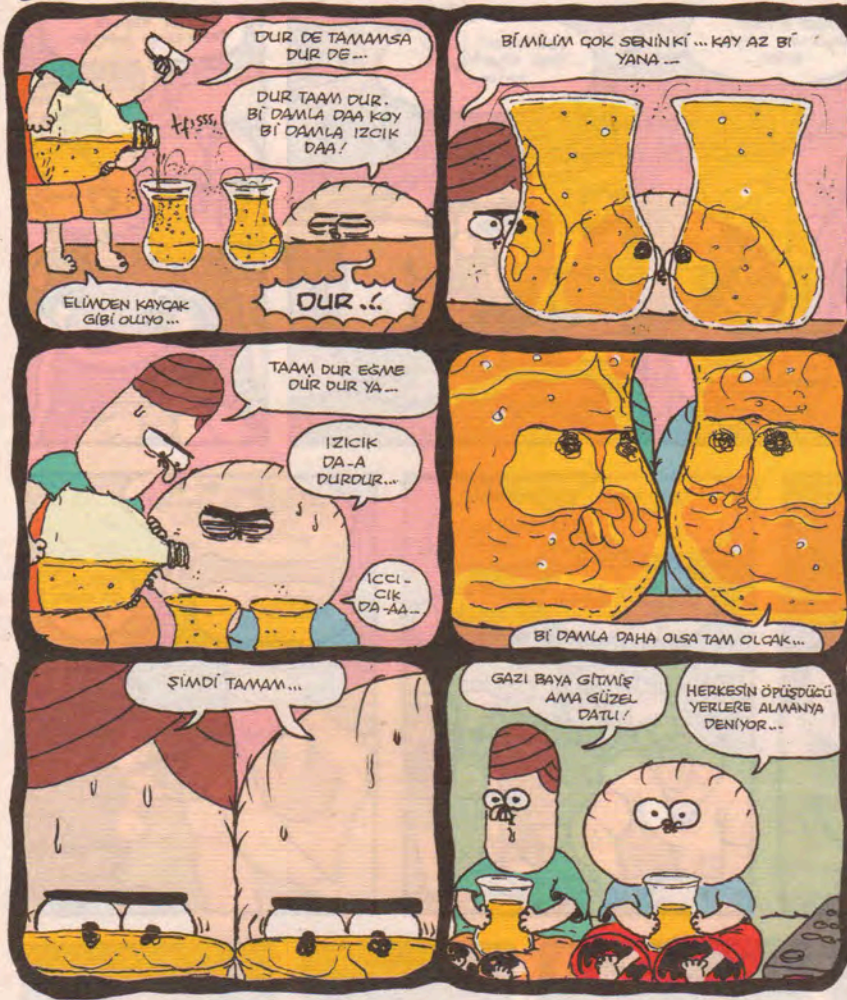

cihan kılıç

ama arkadaşlar iyidir

"Ya Hacı Cavcav nerdesin, Pencerelede perdesin!"
Hayal perdesinde
Karagöz'ün seslenişi

- AVM: Avrupa'nın Varoluş Memleketim!
- Anlaşıldı, seçim zamanı AK Parti'nin "Aynı yoldan geçmişiz biz, aynı baldan emmişiz biz" adlı şarkısını Zerrin Özer'den dinlecez yanık yanık, gürül gürül..
- Yön değiştirenler için: Aynı soldan dönmüşüz biz!

• Her şeyi hepimizden daha iyi bilmesine rağmen gene de mütevazî davranıp, tekil yerine "BİLİRİZ!" diye çoğul konuşan başbakanımız var, ne mutlu bize! Kim neyi ne kadar bilir, Allah bilir. Ama despotun sultanı altında yaşamının ne olduğunu da biz, "SİZDEN" daha iyi biliriz sayın başbakan...

• Masal diyarları Bağdat'ı, Şam'ı Holivut Stüdyolarından beter ettin ya, kendi faiz oranında boğul e mi emperyalizm!

• Datça'da, su akıtyo diye tamirciye arabasını bırakan arkadaşım, iki gün sonra aynı yere gittiğinde "Bi şey yapamadık abi, akıtpıduru!" demiş tamirci. Ve eklemiş: "Galiba arabada nazar var!.."

• Büyükkada'da yürürken, önümde iki çocuk vardı, biri diğerine dedi ki: "Ben yürürken yorulmuyorum, sıkılıyorum. O yüzden yorgun gibi hissediyorum. Ama top oynarken sıkılmıyorum, sıkılmayınca da yorulmuyorum!.."

• Dedikodu konusunda kendini durduramayan bir arkadaşım var. Durduramıyor, durdurulamıyor. Bana da aşırı laf taşır, benden taşıdığı da aleni sabit. Sır gibi bişey anlattığım zaman ona bi hal geliyor, "Hadiiii... Yapma yaaaa..." falan diyor ve dikkat, burası önemli, hemen bir başka yöne bakıp düşünüyor. Hemen anlıyosun, olayı anlatmaya meyilli olduğun. Büyük ihtimal, o başka yere baktığı an, nasıl anlatacağını şavılluyor. "Eyyah, geçmiş olsun" diyosun

inçinden...

• Çok fazla cesaretle korkaklık birbirine benziyo... Çok dürüstükle alçaklık birbirini andırıyo... Çok fazla kıskanç hayranlığın ta kendisi...

• Bi arkadaşım, bi gece sabaha kadar, ordan oraya, kalyo... Sevgilisi de evde, uykuda... Nihayet gün ağda, arkadaşım eve giriyor... Tam kapıyı açtığı anda se uyanıp geliyo... "Nerdedeydin bu saate kadar" tatavası duymamak için arkadaşım "Günaydın canım, ben işe yorum!" deyip tekrar dışarı çıkıyo, gidip ofisinde uy Bu kadar hızlı bir hamleyle bravo denir... Sabahlamış kimliğinden kurtulduğu gibi, erkenden işine giden adam imajıyla bi de prim yapıyo...

• Fransa'da garsona "Adam gibi türkçe konuş lan!" demem...

• Filipinli bi arkadaşımduydu, "Troçki gibi yalan söylemek" diye deyim varmış Rusya'da, günlük konuşma dillerinde. "O, Stalin'in kara propagandasıdır" dedim ama yazmadan da edemedim...

• Yıllar önce ilk kez Kaş'a, tatile gitmiştik sevgiliyle. Koyda güzel bi motelde kalyoduk. Fakat yaz günü öyle rüzgarlı günlerdi ki, deniz sürekli dalga içindeydi, deli ressam çizmiş gibi köpükten be yazdı. "N'oluyo acaba, buranın numarası da bu mu?" Denize girmeden tatil bitiyol lan! Sonra bi sabah rüz azaldı, hadi gireyim dedim, daha plaja varamdan gen namısı uğuldamlar başladı. Gitmişken kıyıda takılan sahibiyile konuşayım dedim. "Aslında girilir ama biraz soğuk!" dedi. Ama bunu derken ejderha gibi dalgalar döörü. Zaten fırtınadan sonraki seslerimizi duyamad birimizin, aramızda beş metre olmasına rağmen. Son adamla saçlarımız aşırı uçuşarak konuşma görüntüsü

İltem Dilek

çok komik olduğunu anlattı sevgilim. Acaip, korku filmi başlangıcı gibi bi şeydi. Aynı gün uzaklık ordan.

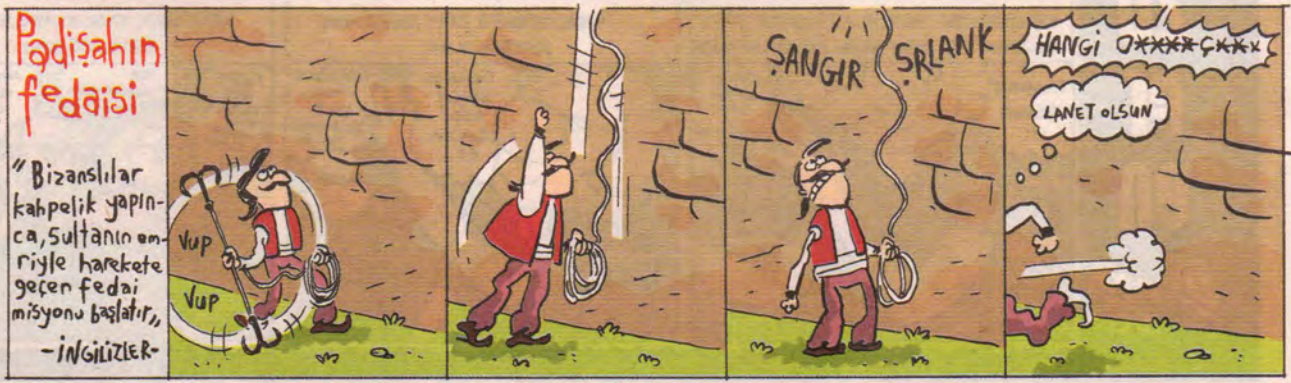
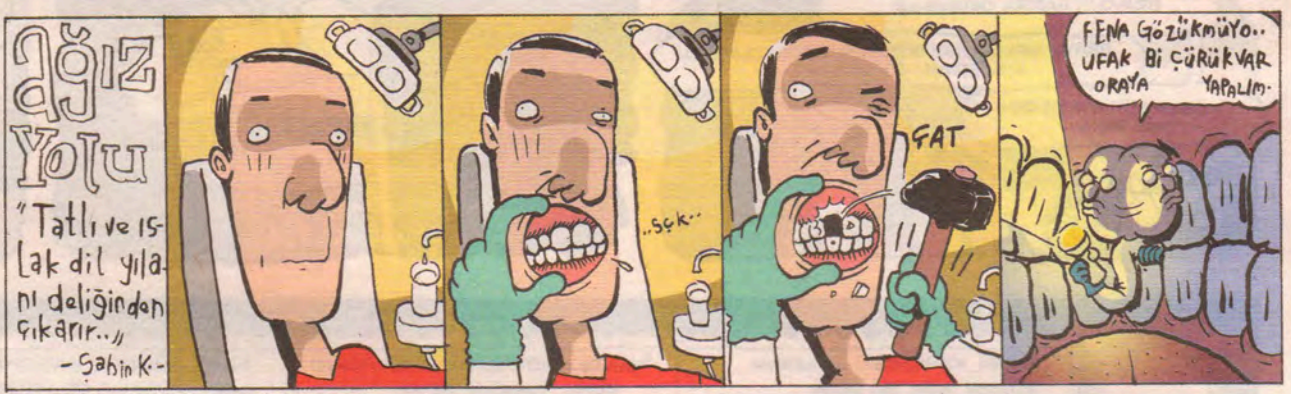
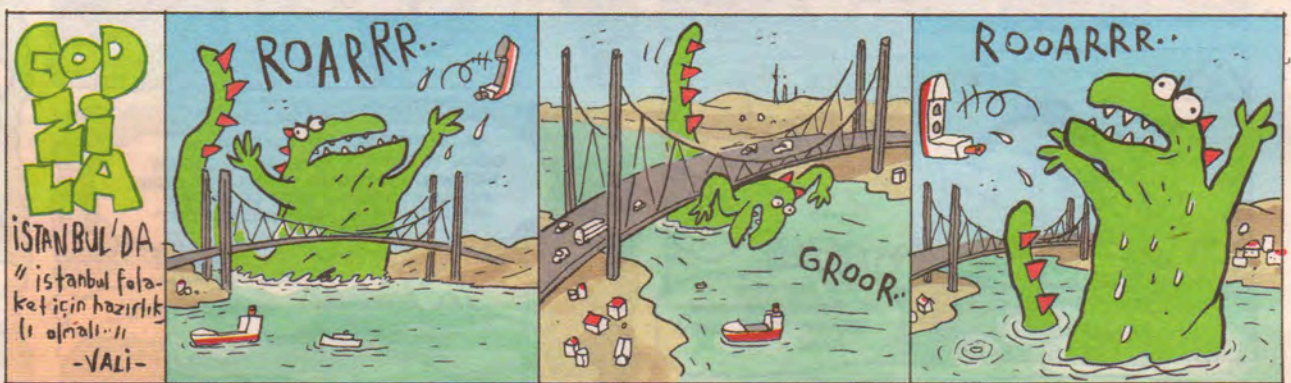
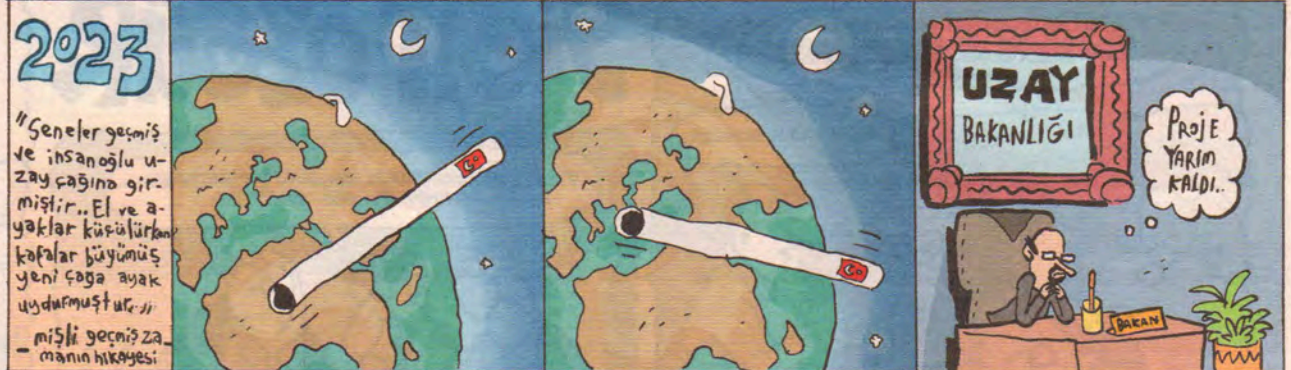
- Tatil demişken, güneyin sivrisineği de bi manyak, daha gürültülü, daha sinirli. İstanbul sivrisineği efendi kalıyo bunların yanında! Öte yandan güneydeki fesleğen daha hızlı çiçekleniyo, yeşilden patlıyo, deli deli kokuyo, işte o da pek güzel...
- Tam doyamayanlar için "Edinemedi!" derler, bildin mi?!
- Bi dükkan sahibine, kendisini kovduğu için "Kalp kırmaktan başka ne bilirsiniz ki!" diye bağırması, te ne zaman, bi sokak çocuğu.
- Yalan söylesem gene iyi, yalana başkasını da ortak ettim!

Bi yaz gecesi, arkadaşla fena tavlaya vermişiz kendimizi, parti 4-4 olmuş. Evden de arayan var, "Hani geliyodun, neredesin?" diye. Haklı. Amma final de lazım, kaçış olmaz. Tam finali yapalım derken, telefon çaldı, ev, aşam ne dicem, direk arkadaşına uzattım. "Vedat çıktı, telefonunu burda unutmuş" dedi. Geçici bi rahatlama yaşadık, ferah ferah oyunu bitirdik. Sonar gene telefon, "Telefonu unutmuşum yav, döndüm aldım" dedim. Yer mi, yemedi tabii ki. Böylece arkadaşımı da yakmış oldum. (Bu arada partiyi 5-4 aldım!)

- Uyumak istemiyorum ama dinamik kalmak da istemiyorum demek midir uyusmak? Tam nedir? Kendi istediği hayali, rüyaya yeğlemek felan olmasın sakın?
- Ne saçma, bi başka evde kütüphane görüyorum, ilk baktığım gene bende olan kitaplar oluyo. Daha mı eski, yoksa yeni mi, basım yılı falan. Lan ilk gördüğün kitap var bi sürü, onlara baksana di mi? Yok, takıntı gibi gene bildiğim nesneye bakını-

yom...

- Unutamadığım gıcıklıktaki adam! Emin ol, kimi dövsem sensin!..
- Yurttan Sesler: Plajda üstüne ıslak deniz topu gelen kadının "Ben kendimi ikide bir silmek zorunda mıyım" demesi ve bu notu bana mektupla yollayan adı meçhul arkadaşın "Martılara simit atan çok, bi su veren yok!" diye eklemesi...
- "Acı biber yaptım, hiç acı olmadı!" derken duydum bi kadını...

MAKSYON CENGİZ ÜSTÜN

#demiraliyombakiraliyom. Bir gün bilgisayardan heşteyle demir alıcım, bakır alıcım hiç aklıma gelmezdi... #sariraliyom.

PLING!

AHA! Sarı alıyom mu öylesine yazmıştım gikti...

Yıl 2053 hala sarı var!

Kük

Kük

Onca tedavi viagra lar işe yaramadı, bir de suyun kaldı. İmra kuvvetini deneyelim diyorum.

Hadi bakalım

Abi galeta yer misin?

Lan karanlıkta öyle belirin- ce ali sopalı adamlardan zannettik aklımız gikti..

Abi uzaktan sesle komut ver. İki de bir gelip düğmeleri "pit! Pit!" elleme yaa... Dünyanın en güçlü bilgisaya- rıym. Bozulur- sam aklı s.g'i tutar.

SSHH

Abi bir aydır mermi kettay- dım, gezi olay- larına katılı- mayınca içimde kalmı- ştı. Sinek arabesini görünce patladım...

Her yer Taksim! Her yer Başbakan! Haloougg!

Olum sus lan! Nooluyo?

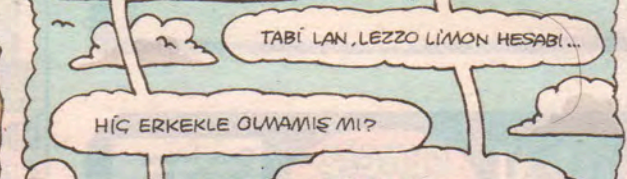
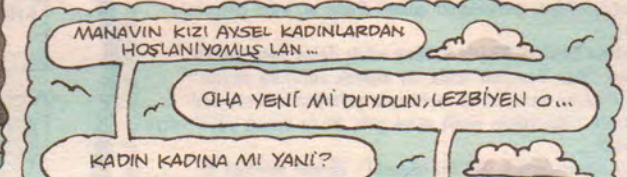
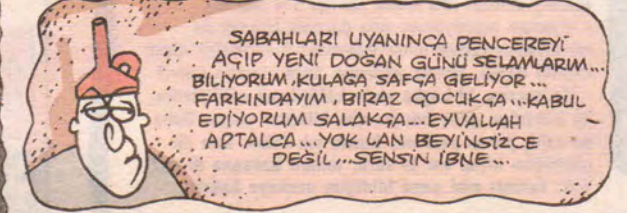
Panzahiri yanırıma alıp, zehirli hayvan- larla geziyorum ortalıkta! Bakalım beni tanıyabilecek misiniz?

CEVAP: Mıncıyın Seven Adam.

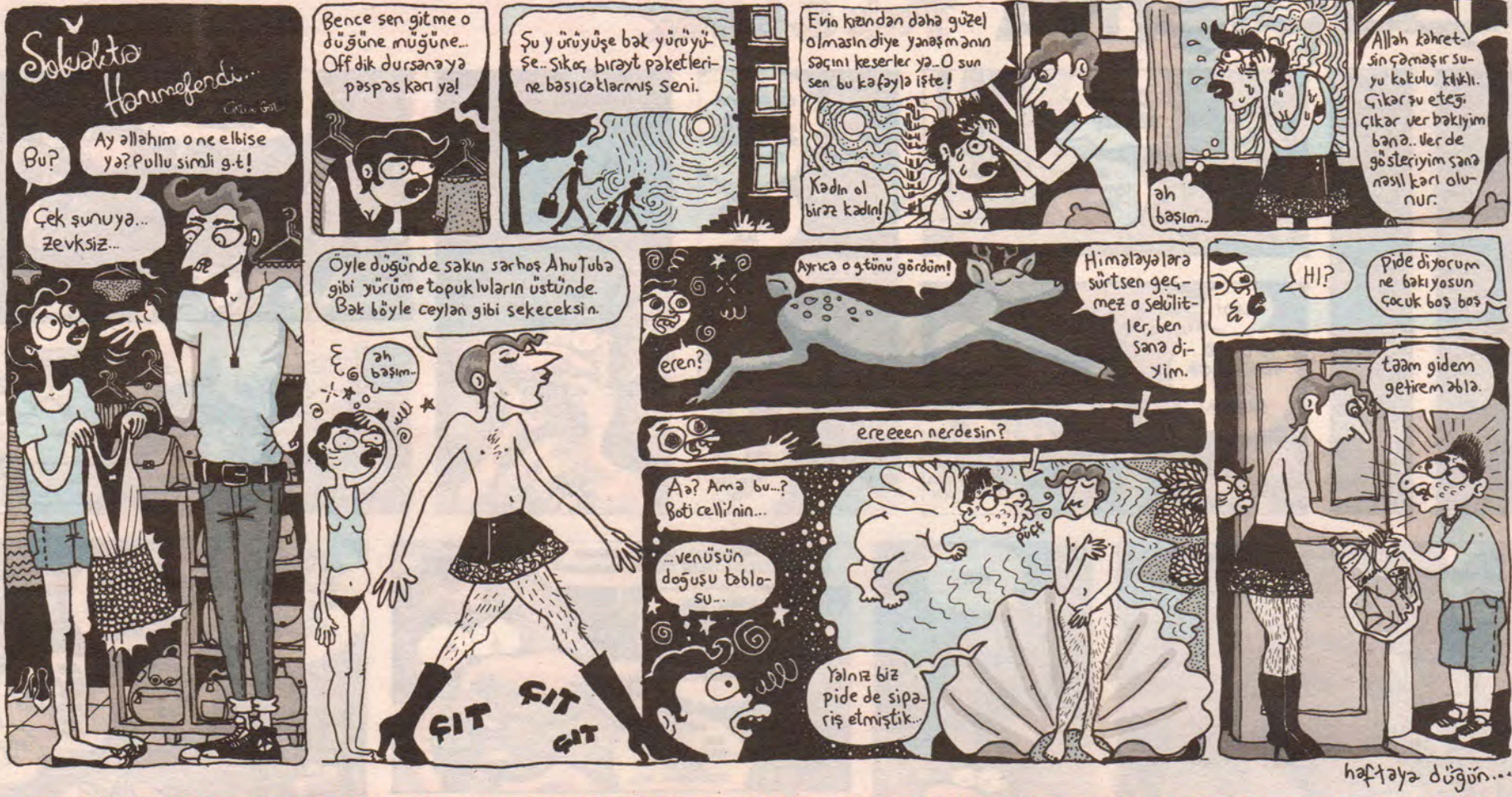
Senin ağzın çok bozuldu ha- yüz verdiğice bütün kalıktı bekliyordum - "Ran" takucam arışılık yapma.

Ooo iyi o zaman?

YİĞİT ÖZGÜR

СИНАН СЕҶРАН

* Çocukken harcadığımız paralar, net bir şekilde söyleyebiliriz ki, istatistiki olarak rahatlıkla ihmal edilebilir bir kısım dışında hakikatten çarçur edilmiş paralardır. Tamam, okuma yazmayı öğrendikten sonra gidip aldığımız Milliyet Çocuk'lar, Gırgır'lar, Mister No'lar falan bundan varestes ama okuma yazmadan önce resmen annemin babamın içi gide harcamaşım paraları diye düşünüyorum. Ha, helali hoş olsun; topacı döndürdüm, leblebi tozunu püskürttüm, çatapatı patlattım ve eğlendim mi eğlendim de, bilhassa çatapatın kişisel gelişime ne katkı sağladığını yıllar yılı anlayabilmemiş değilim.

* Tamam, dünyanın en kolay kerizlenen müşteri kitlesini hedefledim ve sabi sübyanın parasını indireyim diye şirketi kurdun kurmasına da, az biraz gelişim sürecimize bir şeyler katacak, hiç olmadı katıyormuş gibi yapacak şeyler niye üretmedin ey zalim çatapat endüstrisi? Hayır, bir de o çatapatın, torpilin üzerinde "18 yaşından küçüklere satılmaz," yazardı ve o zamandan şaşardım bu yazıya. Amcamın dayımın, çatapatla oynadığını hayal eder, anlam veremezdim. Yani şimdi neticede ülkenin bir yerlerinde bir takım koca koca adamlar, ellerini ovuşturarak "Çocuklara yönelik çatapat işine girelim Şefik, bu işte güzel para var," demişler, bu amaçla gidip ticaret odasına kaydolmuş, vergi numarası almış ve ülkeyi çatapata boğup her patlayan çatapatla "Oh, bir on kuruş daha kazandık," diye sevinmişler. Şirketin kuruluş amacına bak. Ecnebi çocuğu eline Lego verdi; biz kızkaçıran uçurup torpil, çatapat patlattık. Sonra Google'ı niye biz bulamadık, süperiletken teknolojisini niye biz geliştiremedik? Sence? Bill Gates'te çocukken Michigan sokaklarında çatapat patlatıp kızkaçıran uçurmuş gibi bir hâl var mı? Bildiğin sabah akşam Lego oynamış çocuk.

* Eyvallah, bizde de Lego vardı, biz Lego'yu da iyi biliriz ama bir Lego bloğu, parçası; on çatapat, beş kızkaçıran ve iki torpil değerindeydi. E kambıyo rejimi var, Lego'yu neredeyse tane tane alıyorduk. Ecnebi çocuğu Lego'larıyla ev yapıp içine girerken, bizim mahallenin bütün çocuklarının Lego'larını üst üste eklersek birimizin boyumuzu geçmiyordu.

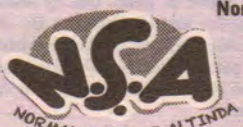
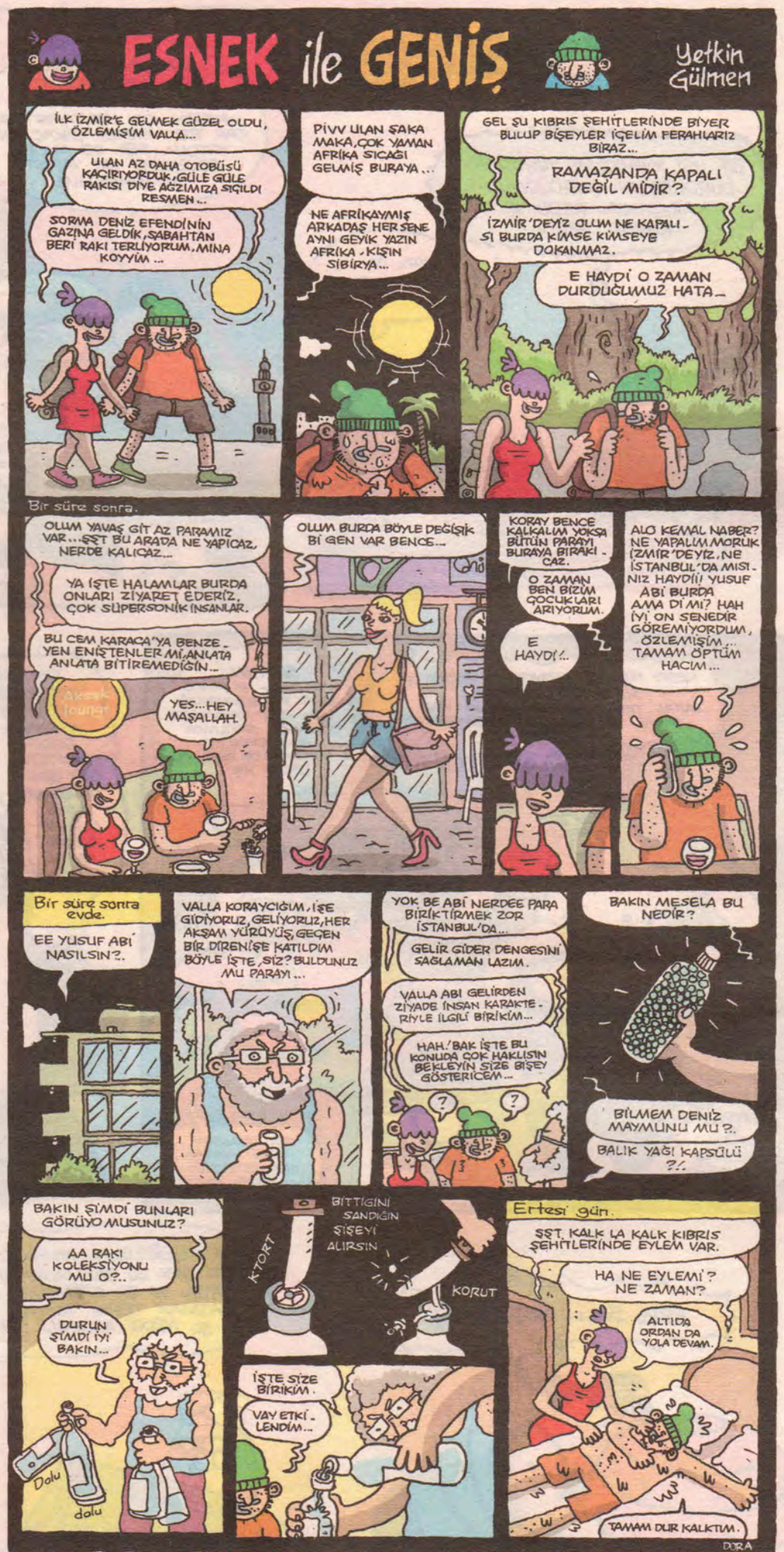
* Şimdi düşündüm de Danimarka da sabi sübyanın cep harçlığı üzerinden krallık keyfi sürmüş meğer yıllar yılı. Tamam, Amerika her yıl yok Miki Fare'siydi, Vakkav Amca'sıydı, Sünger Bob Kare Şort'uydu derken tüyü bitmemiş bebelerin harçlığını balya balya şavulluyor; Japon desen Ben Ten'di, Pikaçu'yu yine minicik yavrularımızın rızından balya balya sebepleniyor. Ama şimdi neticede bu ülkeler kâh kolasiyla kotuyla, kâh Sony'siyle Toshiba'sıyla zaten büyük küçük herkesin parasını indiriyor; total toplamda dünyadaki küçümlerden indirdikleri para, herkesten indirdiklerinin yanında ehemmiyetsiz kalıyor.

* Ama Danimarka öyle mi arkadaş? Danimarka, Andersen masallarından bu yana resmen sabi sübyanın parasıyla caka satıyor. Al sana Lego işte. Her yıl bütçesinin ben diyeyim yüzde onunu, siz deyin yüzde yirmisini dünyanın dört bir yanındaki küçümlerden doğrultuyor. Ha gidip Yiğit Bulut'a sorsanız, bize hemen Milli Lego yapmamızı önererek Danimarka bütçesinin tamamının Lego'dan geldiğini de iddia edebilir; ben o kadar ileri gitmeyelim derim. Neticede Lego'dan Danimarka'ya 100 Kron giriyorsa, 10 Kron da Lars Von Trier'den akıyordur. Aslında telif yasası 70 yıllı bitmese 2 Kron Kierkegaard'ın, 3 Kron da Andersen Masallarının teliflerinden akardı ama geçmiş olsun.

* Ha Metallica'nın Lars'ı da oralı ama o gurbetçi, Amerika'da kazandığını bizim Almanya'daki işçilerin eskiden yaptığı gibi Danimarka Merkez Bankasına yatırıyor-sa bilemem. Aslında düşününce o da acayıp, koskoca Lars Ulrich, bildiğin gurbetçi esasen.

* Ha ben şimdi Danimarka Lego'dan balyayı indirmesin mi istiyorum? Hayır. Ama doğrusunu isterseniz dünya çocuklarının cep harçlıklarıyla üstelik bir de krallık ilan edip kral beslemeyi de doğru bulmuyorum arkadaş. Bari Cumhuriyet kuraydın, bu devirde ne kralı, ne voyvodası, ne derebeyliği? Bizim çocukluğumuz o Legoların kayıp parçalarını aramakla, bulamayıp yeni lego seti alıp oradan tamamlamakla geçti. Sırf benim aldığım Lego'larla Danimarka Kralının bir haftalık maaşı ödenir be. Tabii Kral ne kadar maaş alıyor bilmiyorum, neti ne, brütü ne, SGK'sı ne kadar tutar bakmak lazım. Ben afaki konuşuyorum. Ha tabii bu arada, Danimarka krallık krallık olmasına ama kral yok, kraliçe var. E bu durumda neden Kraliçelik denmiyor da hâlâ krallık deniyor onu da merak ediyorum. Benim bildiğin cinsiyet ayrımcılığıyla mücadele eden feminist kardeşlerim, bunun üzerine gider.

* Tabii kral, kraliçe demişken, benim en çok merak ettiğim şeylerden biri de bu arkadaşların kartviziti. Günümüzde baskı teknolojileri ucuzladı, hatta o kadar ucuzladı ki benim bile kartvizitim var ve dolayısıyla Danimarka Kraliçesi'nin kartvizitinin olmaması düşünülemez. E peki ne yazıyor o kartvizitte? Tamam, hanımefendinin adı "Margrethe Alexandrine Þórhildur Ingrid" o yazacak da, altında ne yazacak? "Kraliçe." Bana biraz manasız bir kartvizit gibi geldi doğrusu. Üst sağ köşede Krallığın arması var, ortada isim, altında unvan: Kraliçe, en alta da iş ve cep numaraları. Sağma bir kartvizit bana kalırsa. Hele bir de Danimarka Kraliçesi sevgili Margrethe Alexandrine Þórhildur Ingrid, kartvizitini verirken emlakçı gibi arkasına tükenmez kalemle karalama yapıp veriyorsa hadi ben zaten saygı duyan bir insan değilim ama duyan varsa da saygısını yitirir krallığa, kraliçeliğe.

Normal şartlar altında, milyarlarca liraya ihale edilen bir köprü projesine her detayı değeriendirildikten sonra başlanır. Türkiye'deyse, İstanbul Boğazi'ne yapılacak yeni köprü inşaatına yanlışlıkla başka bir yerde başlanabilir, yok yüz binlerce ağaç kesilebilir. Bu

denli hesapsız kitapsız iş yapanların köprü inşaatı için ağaç katliamına Bulgaristan'dan başlayarak diplomatik bir krize yol açmamalarının sevindirici olduğu bile düşünülebilir.

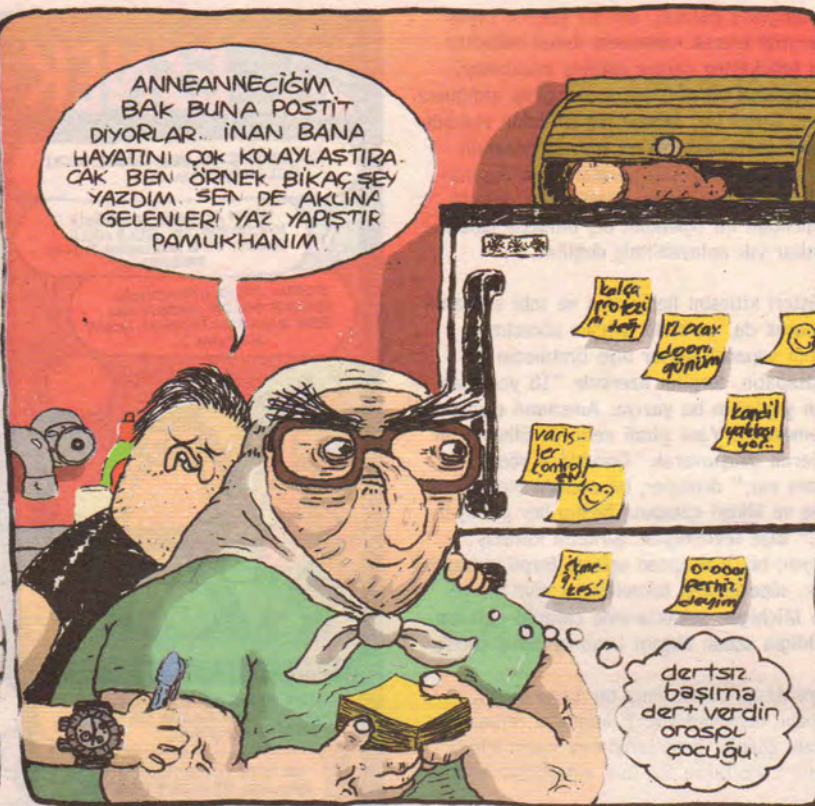
Normal şartlar altında, ülkenin tarihine kara bir leke olarak geçen ve bir başbakanın asıldığı yargılamaların yapıldığı bir yerin bir demokrasi müzesine çevrilmesi son derece anlamlı bir işlemdir. Ama Türkiye'de böyle bir demokrasi müzesi

yanında bir de lüks otelleri, villaları, saunaları olmadan düşünülemez. Her ne kadar kimileri, yetkililerin "demokrasi müzesini" bahane ederek aslında büyük bir rantın peşinde koştuğunu ileri sürse de, Türkiye'yi yönetenler için demokrasi her yere otel, konut ve avm kondukmakla eş anlamıdır.

Normal şartlar altında, Beyoğlu esnafının yaşadığı gelişmelerle ilgili şikâyetlerini dile getirmesi

anlaşılır bir durumdur. Ama nedense Beyoğlu esnafının şikâyetlerinin, Ankara'da yaşayan bir AKP milletvekili adayının başkanlık yaptığı bir kredi kooperatifi tarafından dile getirildiğini görebilirsiniz. Söz konusu örgütün yönetim kurulunda Beyoğlu'nda olan tek bir tüccar olmadığı halde Beyoğlu esnafı adına konuşması yakın gelecekte karikatüristler adına otobüs şoförlerinin veya turizmciiler adına diş hekimlerinin konuşabileceğinin bir işaretidir.

Uğur Gürsoy

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

Bu gezi olaylarını artık bırakalım. Olur mu cıçım? Ha bebeğim? Park orası. Gelmeyin. Gelin ama çok gelmeyin. Ayakkabılarınızla giriyorsunuz. Biz orayı açmak istiyoruz. Ama hepimiz birder gelerseniz açamayız ki? Değil mi ama? Şimdi düşününce biraz mantıklı gelmiyor mu söylediklerim? Siz hepimiz birlikte gelince yunuslu fiskiyeler tam olarak çalışmıyor. Yunuslu fiskiyelerin tam kapasiteyle çalışabilmesi için parkta çok insan olmaması lazım. Açın istediğiniz kaynaktan bakın. İnternette yunuslu fiskiye yazın. Bu yunuslu fiskiye olayı avrupanın bütün gelişmiş ülkelerinde böyledir. Biz katamızdan iş yapmıyoruz. Türkiye'de yunuslu fiskiye konusunda önemli adımlar biz atık. Şimdi artık Türkiye yunuslu fiskiye konusunda dünyada bir yerlere gelmeye başladı. İşte bazı çevreler bazı odaklar bunu istemiyorlar. Bu işlerine gelmiyor.

Şimdi şöyle düşünün. Siz hepimiz birder buradayken biz buraya bir yunuslu fiskiye yapamıyorduk. Düşünün. hak vereceksiniz. Hatızanızı yoklayın. Siz buradayken kimse gelip yeni fiskiye yaptı mı? Gezi parkına? Yapmadı. Yapamazdı. O kadar kalabalığı ortasında iş yapamaz çünkü. Dediklerin mantıklı. Bundan çok eminim. Oysa sizin parktan çıktığınız günün hemen ertesi günü parkta fiskiye sayısı artmaya başladı. Şimdi daha önce belirttiğim dış güçler olayın daha iyi anlaşılacağı düşünüyorum.

Sizin bilmediğiniz olaylar var. Bizim bile bilmediğimiz bazı olaylar var. Gerisini siz düşünün. Acaba dünyanın bazı yerlerinde neler oluyor? Bilemiyoruz. Dünyanın bir yerlerinde bazı insanların tam da şu anda düşünce gücüyle Egemeni Bağış'ı İngilizceyi unutturmaya çalışmadığını yüzde yüz emir olabilir miyiz? Ben açıkçası bundan tam emir olamıyorum. Egemeni Bağış biliyorsunuz. Avrupa Birliği bakanımız bizim avrupadaki sesimiz. gözümüz kulağımız. O kadar çok İngilizce bilmedik zorunda ki. Zaten şu anda yabancı diziler altyazısız izleyecek kadar iyi biliyor İngilizceyi. Düşünebiliyor musunuz? Ne kadar çok yabancı kelime biliyor. Bunu engellemeye çalışan insanlar var. İngilizceyi aniden unutsa ne kadar garip olur. Uluslararası arenada Türkiye'nin öncü ve lider rolünde sıkıntı olur. Garip bir sessizlik olur. Böyle şeyler düşünmek bile istemiyorum. Ama görevimiz gereği bunları da düşünmek zorundayız. Türkiye'nin altyazısız dizi izlemesini istemiyorlar. Nedenini tam bilemiyorum. açıkçası. Soru dönem çok iyi yabancı diziler çıktı biliyorsunuz. Game of thrones breakin' bao falan. Bundan hepimiz zarar görürüz.

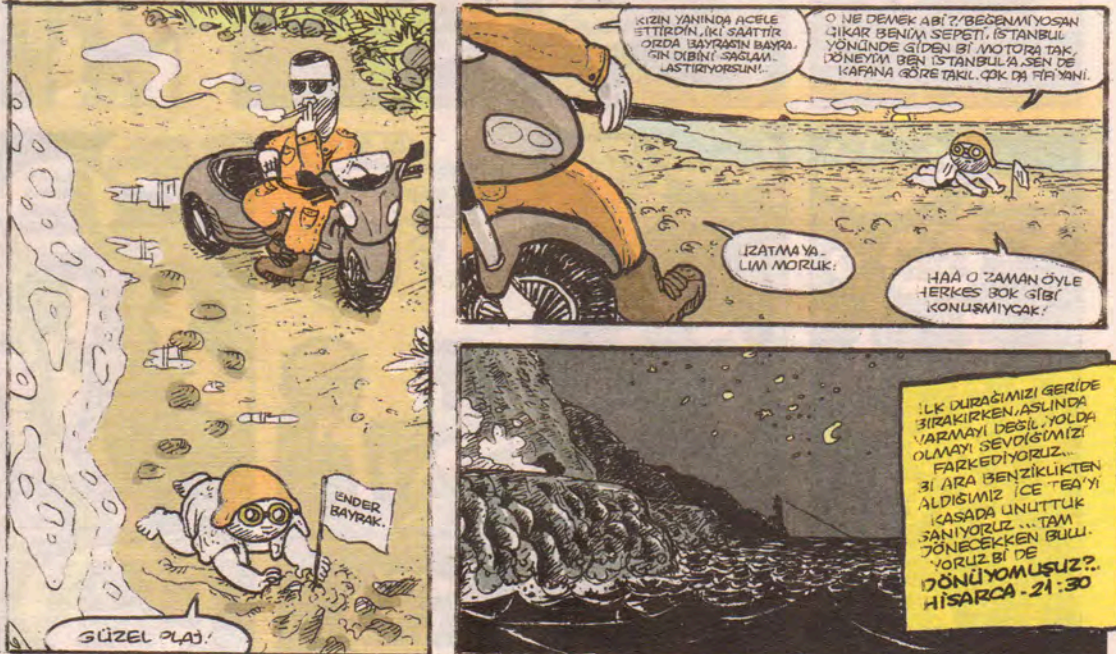
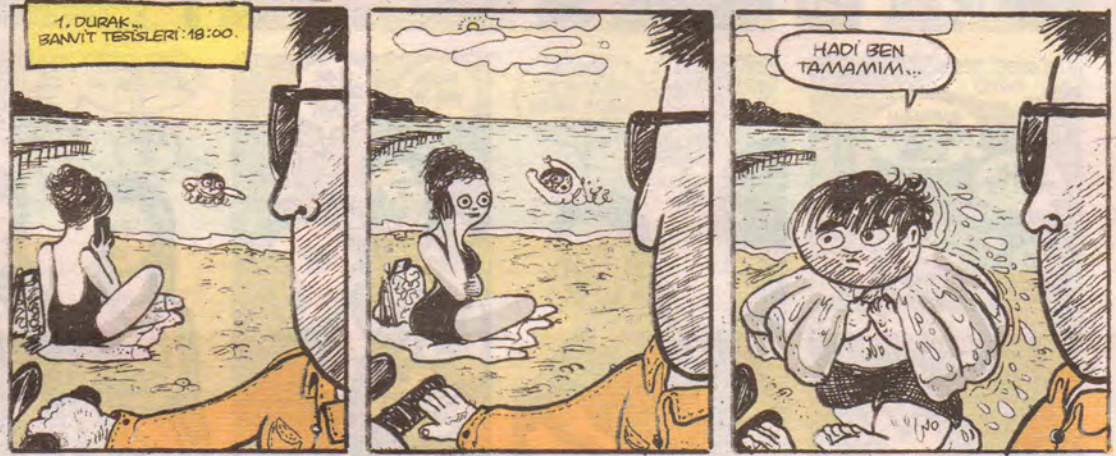
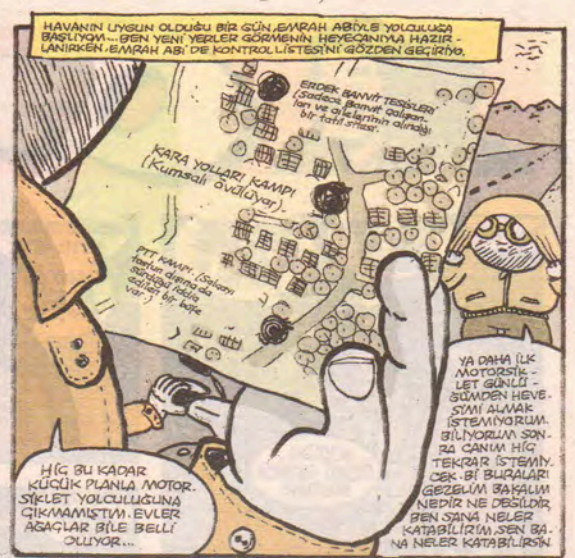
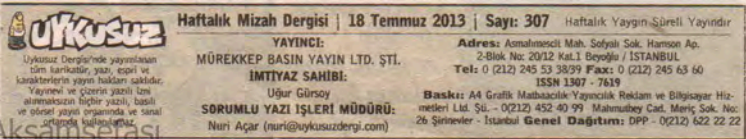
Bir anekdot aktarayım. Bu yüzde yüzde gerçek yaşanmış olaydır. Yunuslu fiskiye yapıp arkadaş geldi yanıma. sarsılmış. Ne oldu dedin. "sayın valim fiskiye'nin en tepesindeki yunuslu da bitirmiştim. dedim bir çay koyayım dinleneyim. Ne oldu biliyor musunuz? Yunuslu gözünden bir damla yas geldi. Yunus ağlıyor. Sarıldım yunusa ben de ağlamaya başladım. Bunu duyunca ben de ağlamaya başladım. Ağladım diyorun ya. Buna rağmen hala gezi parkına gelmek isteyen vatandaşlarımız olursa ben bunun altında arı niyet ararım. Arı niyetin olduğu yerde de kolluk kuvvetlerimiz her ne kadar böyle olayları yaşanmasını istemese de çok fazla miktarda plastik mermilerle siz vurmak zorunda kalabilirler. etrafa plastik mermi sıkmak zorunda kalabilirler. Plastik merminin morluğu en az üç ay geçmez. Peki ya arkadaşının gözüne gelirse? Allah korusun. Hiç böyle düşündünüz mü?

Bir de bayan bir hanım kardeşimizle ilgili tatsız bir olay yaşanmış sanırım. Bu herkesin gezi parkına gelmesinden ötürü işleri bozulan ve dolayısıyla insanlara palayla saldırmak durumunda kalan bir kardeşimiz sanırım kendisini uyarmak amaçlı olarak palanın tersiyle bu bayan kardeşimizin sırtına doğru itirmiş. Şimdi böyle hanım kardeşimizle ilgili böyle haberleri duyunca benim aklıma şöyle bir şey geliyor. Acaba bu hanım kardeşimiz bir erkekle evlilik dışında birlikte aynı evde mi yaşıyor? Yani ne bileyim. Belki bu yüzden de kendisini palayla itiren insanı tahrik edici bir hareketle bulunmuş olabilir diye düşünüyorum. Sonra zaten tekme de yemiş. Onu da aradan çıkartayım dedim aklımda kalsın. Bir de kendileri attıkları taşlarla yaralanmış olabilirler. Bir de gezi parkına gelmeyin. Parklar içinde insan otursun diye değildir, parklar içine fiskiye koymak içindir.

Çok teşekkürler,

Vali / Devlet Erkanı Demeç Generator ver: 1.2 Beta (Elektronik Erkan yani Elektran. Yazılımın adını böyle düşünüyorum)

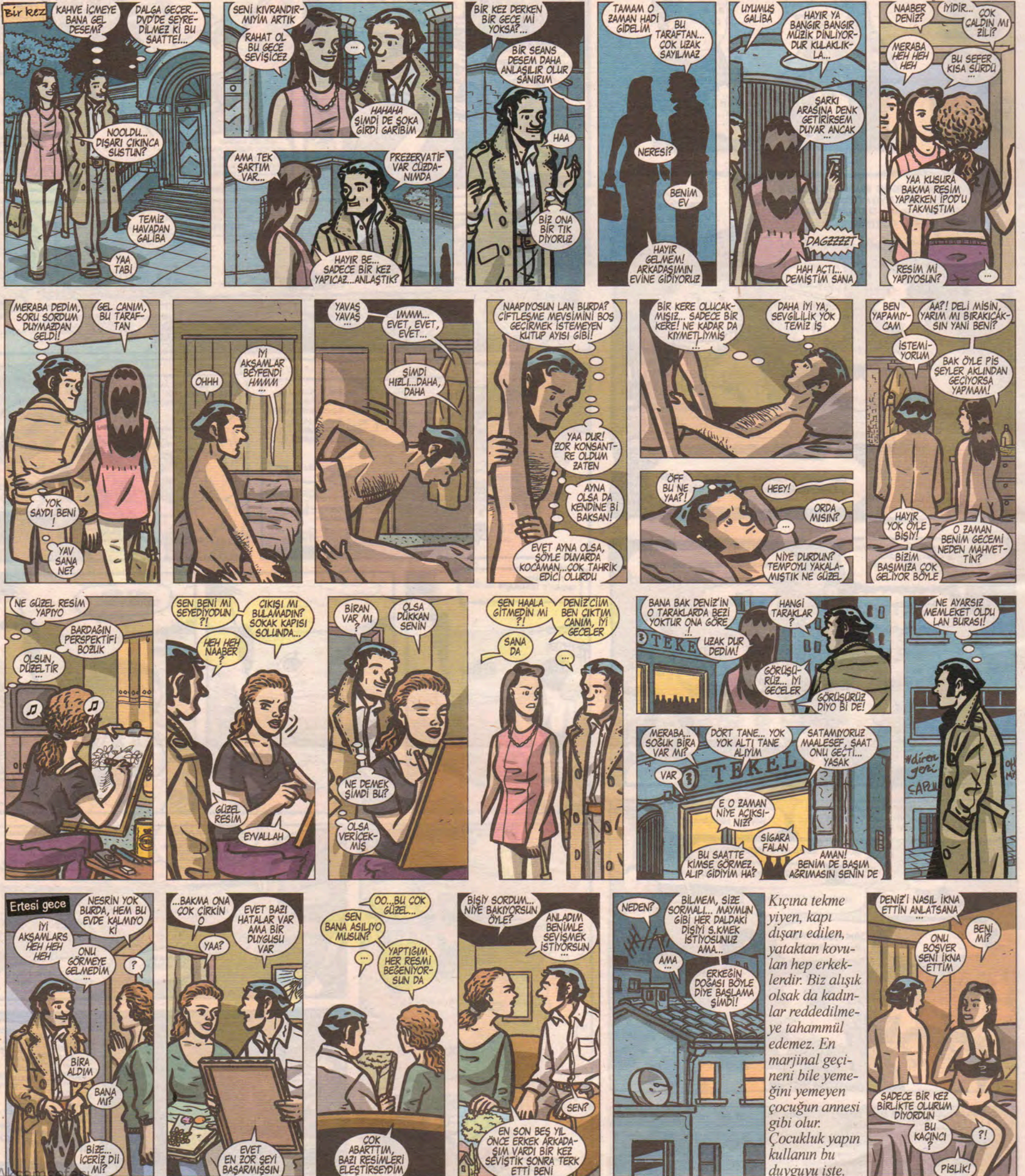
FURKAN ÖZÇOBAN

OTISABI®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

Uykusuz

Recep Tayyip Erdoğan halktan, kendisini protesto eden komşularını ihbar etmelerini istedi.

HADİİİ, İHBAR ET KOMŞUNU...

HADİ
BAKALIM ÇALIŞ-
TIR ŞU PATİLERİ
MİNİK TAVŞAN...

BAK,
SEN İÇ MİHRAK-
LARI BİTİR BEN DİŞ
MİHRAKLARI... EL ELE
MİHRAKSIZ BİR
DÜNYAYA MERHABA
DİYELİM, NE
DERSİN...

UYUŞUN LAN

Sevgili Uykusuz okurları, işte Temmuz sıcaklarının kuzey poyrazlarıyla usul usul serinletildiği bir yaz gününde yine sizlerle beraberiz.. Derken, neden sonra, usul usul serinleten şeyin Poyraz değil de başdanışmanım Yiğit olduğunu fark ediyorum.. Üflüyo aşağıdan.. Kendimi anlatılmaz bir serinliğin içinde, adeta binlerce senelik devasa masıfş kayalıkların gövdesindeki yumruk genişliğinde çatlaktan fışkıran demir gibi soğuk bir kaynağın oluşturduğu dereciğin, ha bi gayretle coşup kıvrıldığı kösede yolculuk eden yaşlı bir çınar yaprağı gibi hissediyorum.. Tepede yaprakların arasından sızan güneş, vücudumun üşüyen yerlerine öpücükler konduruyor.. Bi yandan suyun, bunun sadece bir yolculuk olduğunu onayan şırl şırl müziğini dinlerken, diğer yandan hayatları tencere tava sesiyle çirkinleşerek, pislenerek akan şehir insanı için üzülecek gibi oluyor, vızgeciyorum.. Akıntının beni nereye götürdüğüne dikkat etmeksizin, bir an için sadece "huzur"un kendini bana gösterdiği o şanslı anı yaşamak istiyorum.. Çünkü biliyorum ki huzur, iğne batması gibi kıvılcım çakmalı bir anıdır.. Ve hayattaki bu anlar, yıldız haritası gibi aklımızın uzay boşluğunu doldurur. Kendi gecesi yıldızlarda doldurup süsleyemeyenin gözleri karanlıktan başka bir şey göremez...

Ha bunları niye anlatıyorum.. Çünkü huzur kıvılcımı eksik kaldığında vatandaşın, aynı kıvılcım efektini odun darbeleriyle fıkrmanın da yolunu biliriz, çok iyi biliriz.. Yazıma burada son verirken gözünüzden öperim... Bay bay..

Başbakan, Mısır'da daha çok insan öldürüldüğü hâlde Gezi Parkı olaylarında hayatını kaybedenler yüzünden dünyanın altının üstüne getirildiğini söyledi.

Polis dövdüğü gerekçesiyle 3 yıl hapisle yargılanan Etkan Balaç'ın, yaptığı iddia edilen saldırı esnasında başka bir yerdeki Emniyet Müdürlüğünde gözaltında bulunduğu anlaşıldı.

Bursa Osmaniye'de bir kız çocuğunun yaralanmasını bahane eden 500 kişilik bir grup Romalıya saldırarak ev ve arabalarını yaktı.

Öfke Nöbeti

Antalya'nın Bademli Beldesi'ne CHP'li Büyükşehir Belediyesi'nin gönderdiği 25 oturma bankı, AKP'li Belediye Başkanı Süleyman Arslan'ın talimatıyla yerlerinden sökülüp ters çevrildi. Başkan Arslan bu ilginç hareketini açıklarken de ilginçti: "Geçen yıl caminin önündeki bankaları baltayla parçaladılar öyle bir şey olmasın diye yaptım..."

OTURMAK İSTEYENE SAKLARI GİBİSİN DİYE PARÇALAMIYOLAR...

SURİYE'DE OLANI BİTENİ YAKINDAN İZLİYORUZ...

Tayyip Erdoğan: "Kredi kartı almayın"

Tayyip Erdoğan, partililere verdiği iftarda yaptığı konuşmada Gezi eylemleriyle ilgili komploları sıralamaya devam etti. Başbakan'ın son hedefi, Gezi Parkı'nda kutlanan bir düğün oldu: "Düğün diye bir adım atılar, baktık ki kara maskeliler ve o örgütün mensupları yine sokak aralarında cirit atıyor."

DİS MİHRAK DÜĞÜNÜ

AYRICA GERDEK DİYE GRUP SEKS PARTİLERİ PLANLIYOLAR BENCE...

Suriye sınırındaki çatışmaların kurşunları Ceylanpınar'da hissediliyor. Ceylanpınar'da iki eve uçaksavar mermileri isabet etti.

Diyanet İşleri Başkanı, Ekşi Sözlük yazarlarının İslam'a yönelik ifadelerinin, Uluslararası İslamofobi Endüstrisinin cehenneme düzenlediği bir tren seferinin arkasındaki taşıma olduğunu söyledi.

GÜLE GÜLE GÖZÜKÜ
SİNEK, GÜLE GÜLE
FRIKİKIRIK, GÜLE GÜLE
BENGAY SÜREN SINBAD
MMMH...

ULUSLARARASI İSLAMOFOBİ
ENDÜSTRİSİ CEHENNEMİ
TRENİ KALKIYODUR!!

Türkiye'de her dört saatte bir tecavüz suçu işleniyor.

DAHA
FAZLA
ÇOCUK
YAPARSAK
EN AZINDAN
YÜZDEYİ
DÜŞÜRE -
BİLİRİZ

Diyarbakır'da bir gösteri sırasında polisin attığı gaz bombası nedeniyle yanan Sömmez Atagün'ün açtığı davada İçişleri Bakanlığı savunma yaptı: "Eylemlere gazlı müdahale başlamak üzere bulunmuş olduğumuz sırada bakanlığın görevi, kamu güvenliğini sağlamak ve vatandaşların hayatını korumaktır. Gaz bombaları, gösterilerde kullanılan araçlar değildir. Gaz bombalarının kullanılması, kanunlara aykırıdır. Gaz bombalarının kullanılması, kanunlara aykırıdır. Gaz bombalarının kullanılması, kanunlara aykırıdır."

MÜTEAH-
HİTİ
ÇAĞIRIN
BAKALIM
NEDEN
EVE
BALKON
YAPMIS.

Başbakan Gezi Parkı'nı ziyaret edebileceğini söyledi.

Mecliste ettiği küfürlerle tanınan AKP milletvekili Zeyid Aslan'ın AKP disiplin kurulunda uyarı cezası alacağı söyleniyor.

FENA UYARILDIM LAN,
ŞİMDİ NE BİÇİM KÜFÜRLER
EDECEĞİM...

AKP
DISIPLIN
KURULU

Gezi Olayları sırasında 59 gazeteci işten atıldı ya da istifaya zorlandı, 14 gazeteci zorunlu izne çıkarıldı.

O B A R E E E E Y Y !

OBAREE

**OBA
REEY!**

BA
EY!

Oba Reey!

SONUNDA
YANKİ VADİSİNE
EVİRMİYİ BAŞARDIN
KOÇA ÜLKEYİ...

Tayyip Erdoğan: "ALEVİLİK HAZRETİ ALİ'Yİ SEVMEKSE, BEN DÖRT DÖRTLÜK ALEVİYİM"

T.C.
BAŞBAKANLIK

AFGANİSTAN'IN
ESKİ TADI YOK, İRA
ÖYLE KEZA..

INSANIN CAN

ESNAFIN
SABRI TAŞT
GEZİ PARKI
HADDİNİ
AŞTI...

BİR ÖMÜR KAFİYEE
YASLANARAK NERELERE
GELDİM LAN

BENİ HATIRLADINIZ MI?

Be-
yoğlu
esna-
fı adına
açıklama
yaparak Gezi
Parkı eylemcileri-
ni kınayan ve **"Es-
nafın sabrı taşı"** diyen
Esnaf ve Kefalet Koopera-
tifleri Merkez Birliği Başka-
rı **Kadir Akgül**, AKP Yozgat
eski milletvekili çıktı. Milletvekili
olarak kimsenin hatırlamadığı Kadir
Akgül, ayranın milli içki ilan edildi-
ği günlerde, Tayyip Erdoğan'a üzerinde
**"Dünya lideri Erdoğan, milli içeceğimiz
ayran"** yazan bir ayran yavığı hediye etmişti.

Aksan sefası İSVEÇ veya NORVEÇ KRALI

BAK HAYATIM BU BABAM.
GENÇLÜĞÜNDE ÇOK YAKIŞIKLIYMIŞ
BABAM. BÜTÜN KIZLAR PEŞİNDEYMIŞ...
KEŞKE GÖZLERİM BABAMA BENZESEYMIŞ...
BAKAR MİSİN GÖZLERE...

YOHOOOOOO
HAYIRRR!
BABA'NIN TİPİ
BEKLENMEYEN
YERDEN GELDİ...

umut sarıkaya

İSVEÇ veya NORVEÇ KRALI

KİMSE BU SENE DENİZE FİLAN GİTMEYECEK
LAN! HERKEŞ KÖYE GİDECEK! BİRÖNÜZ FİLAN
OLAMIYORUZ BİZ CİĞER GİBİ YANİYORUZ
ANLANSANIZ... KRALIM LAN BENİ, BENİ DİNLEYE-
CEKSİNİZ. HERKEŞ KÖYE TATİLE GİDECEK BU SENE!

NE YAPSAK
SUÇ...
ÜHÜ ÜHÜ!

KRALIM YAPMAYIN!

SKERİM BIRAK
KRALLIĞIMIZ
KALMIŞ BİZİM.

ah
ailemin
arası bozuk..
hiçmen
uyuşturucuya
başlım.

NE ARARSAN
ARA
KENDİNDE ARA!

güvenilir
Mali
Müşavir
arıyorum.

eZZZieeee

cezzieeee

DRANK DRANK

cezzzz.. girış

cevezzziyee

TOK TOK

PAK İSTE BETÜL
BU SORAGIN, YASAMIN
SESİ, YENİ ALBÜMÜM İÇİN
BUNLARI BİR YIL BÖYLE
KAYDEDİP MİXLİNGEM...
KUTLU BİR SÖZÜM
YAKALAYICAM BEBESİM.

MİNA KOYUM.

..MİNA KÖYÜM..
DÜNYAĞA ÜNLÜ MÜZİSYENLİ
EVLENDİM DİYE
SEVİNİRKEN
DEMİR DOĞRAMACININ
Bİ ÜST KATINDA
OTURULYORUM.
BAHTIMI SKİM...

DÜŞÜNCENİ BÖLÜYÖRÜM SOKRATES AMA AYAK BİLEĞİMİN İÇ KISMINA LATİNCE KORAY YAZDIRIIM DIYORUM, NE DIYORSUN? YAKIŞIR MI?

HA? NE? KORAY MI?
YAZ ABI... YAKIŞIR..

PEKİ İKİNCİ SORU:
SEN YAZAR MISIN?

BU NE YAMAN
PARADOKSMUŞ BÖYLE

BIR GIDIM INSAN...

Yaşlılığımı konuştum
"Nasıl olacak bu işler? Söyle, ne yapmalıyım"
diye sordum,
"Valla ben de peynircimle tartıştum,
peynircimi değiştireyim diyorum" dedi...

A-A HİÇ ÖYLE SEY OLUR MU YAVRUM. KATIYYEN ELDEN ALMAM KIRAYI. **İS** BANKASINDA HESAP VAR ORAYA YATIRACAKSINIZ. BAKIN BENİM OĞLUM DA ÖĞRENCİ KENDİSİ İNGİLTERE'DE MASTER YAPIYOR, 'ANNE' DİYOR "BURDA KIRAYI İKİ GÜN GECİKTİRSEK POLİS HEYH KAPIMI GELİR." KI KENDİSİ MÜTHİS, DUYGUSAL, ONURLU BİR ÇOCUKTUR. SİZ DE BİRERİSİNİZ ANLIYORUM AMA...

25 LIRA EKSİK
YATIRDIK DİYE.
BU KADAR DİKSİYONA
DEĞER MİYDI TEYZE.
YETER, ERİTTİN
KURUTTUN BİZİ.

INTAHAR EDEMEDİĞİM
GİBİ DAHA ÇOK KIL
ÇIKTI...

BÜTÜN SAHİL ŞERİDİ
BOYUNCA POŞETİNDEN
SAİKALINA, TERLİĞİNDEN
GÖZLÜĞÜNE KADAR KENDİMİN
AYNISI O KADAR ÇOK İNSAN
GÖRDÜM Kİ ARTIK DELİRİCEM.
NAPİYORUZ LAN BİZ TOPLUCA
BİR DENEY Mİ YAPIYORUZ
ANLAMADIM.

Fırat Budacı

BELGELERİYLE YAZ TATİLİNİN TARİHSEL GELİŞİMİ

1986

Soldaki benim. Sağdaki çocukluk arkadaşım Ali Rıza. Belli ki yeni dalmış. Suyun altından çıkar çıkmaz da vıcıdanızın bir gelip fotoğrafımızı çekmiş. Pek bir şey vadedemediğimizden olacak bizi kadrajın dibine alıp, "Allah'ım kız yok, deniz bu coğrafyaya gökyüzüne yönelmiş. Duruşumuz, bakışımız, gülüşümüz önümüzdeki on beş sene boyunca hayatımızda seks olmayacağını bir belgesi adeta. Ufukta kız yok, deniz bu coğrafyaya ait olmasına rağmen, gökyüzü hiç umut olmadığını betimlemesine Dublin'den: Puslu, sıkıntılı ve depresif.

Fotoğrafın arka planında, 80 darbesinin apolitikleştirme süreci tüm hızıyla sürüyor: Kenan Evren, o yaz gittiği Çin gezisinden Pekin ördekleriyle dönmüş. "Ben İnsan Değil miyim?" diyerek Urfa'dan İstanbul'a gelen İbrahim Tatlıses, büyük şehrin zevkine varınca "Gülüm Benim" albümünü çıkarmış. TRT, eve girmeyen çocuklar için "eve dönüş yasası" gücündeki He-Man'ı yayınlama kararı almış. Konservatuara yeni giren Çelik henüz kontrbas çalıyor. Yiğit Bulut liseye yeni başlamış. Ve Ali Rıza'yla ben denizde debelenirken, Otisabi pandomim yaparak Avrupa'yı geziyor. Bu benim ilk tatilim, henüz hiçbirinden haberim yok.

1999

Uzun yıllar yeraltı dünyasına, üçkâğıtçılara, patronlara, beylere, ağalara ve hatta Bizans'a karşı tek başına zaferler kazanan Cüneyt Arkin tatilde de rahat durmuyor. Büyük aktör, Antalya sahilinde eski dostu Yılmaz Köksal'la

yarışıyor. Kazanırsa mutlu olmaya, kaybederse arıza çıkarmaya hazırlıklı bir yüz ifadesi var. Yılmaz Köksal ise yarışmaktan çok idare ediyor arkadaşını. Bir tür mecburi hizmeti yerine getirir gibi koşuyor; "Cüneyt abi, öğlen sıcakında koş-masak?" falan dese, sorun çıkacağını yıllar içinde öğrenmiş olmalı. Eğer kazanırsa, Cüneyt Arkin'in yenilgiyi hazmedemeyeceğini, muhtemelen dövüş teklif edeceğini ve işi, titreyen kafa eşliğinde atılan yumruklara kadar vardıracağını biliyor. (Cüneyt Arkin'in titreyen kafasını, filmlerden günlük

hayatına nasıl taşıdığını Ağah Özgüç'un anılarında ben bile biliyorum). Bu yüzden Yılmaz Köksal'ın tek yapması gereken, o yaz 62 yaşında olmasına rağmen hâlâ 5-6 yaş düzeyinde hırsları olan arkadaşının gençlere taş çıkartmasına izin vermek. Zira öyle yapıyor, 99 yazının kayıtlarına göre yarışın galibi Cüneyt Arkin oluyor.

2002

"Yazılarına ara verip tatile çıkan yazar"ı tatilde görmek herkese nasip olmaz. O yaz ben gördüm onu. Antalya'da küçük bir otelin lobiisindeydi. Ben otele girerken o çıkış yapıyordu. Resepsiyonistle (normal bir insanın otelden ayrılırken yaptığı konuşmalara hiç benzemeyen) çok nazik, çok görgülü, çok dikeysonlu bir veda konuşması yapmış ve ayrıldığında otelin lobiisini kaplayan esenlikli bir hava bırakmıştı. Resepsiyonist ünlü bir konuğu memnun etmenin gönençyle gülümserken, ben ülkemizdeki her şeyi bilen bir gazetecinin lobiide bıraktığı güzel havayı içime çekerek tatilime huzurlu bir başlangıç yapıyordum. Yaklaşık iki dakika sonra geri geldi Güneri Cıvaoglu. Selam bile vermeden, biraz önce duyduğumuz ses tonunun çok uzağında, telaşla konuşmaya başladı. "Kalemim burada kalmış, gördünüz mü kalemimi? Çok değerli bir kalemdir o..." diye başlayan ve "kalemim" kelimesinin "tüm hayatım" anlamı kazanacak kadar çok vurguladığı bir konuşmaydı. Neredeydi büyük yazarın kalemi? Neden bu kadar önemliydi? Bu kalemin yokluğu yazarlarının da sonu muydu? Sanki kalemi aramam gerekiyormuş gibi ben de bakınmaya başladım. Nihayet kalem bulunduğunda, bir kalem bulmuş gibi değil de ülkenin kayıp gündemini bulmuş gibi sevindim. "Teşekkür ederim. Neredeydi büyük yazarın kalemi? Çok önemliydi," diyerek eski ses tonuna geçiş yaptı. Hepimiz rahatlamıştık. Ben biraz fazla rahatlamış olmalıyım ki, telaş, varlığında daha büyük olan bu kalemi görme arzusuyla resepsiyona yaklaşmaya başladım. Kalem elindeydi. Kapıdan çıkamak için döndüğünde göz göze geldik. Herkese nasip olmaz, Güneri Cıvaoglu'yla bakışıyordum. Kısa bir an kaleme baktım. Beni bir hırsız olarak algıladığını sanmıyorum ama kalemi aniden iç cebine soktu. Görebildiğim kadariyle sıradan bir kalemdi. Kalem yok olunca tekrar baktık. Yaşadığımız manasızlığı görgülü ses tonuyla bitiren o oldu: "İyi tatiller."

2010

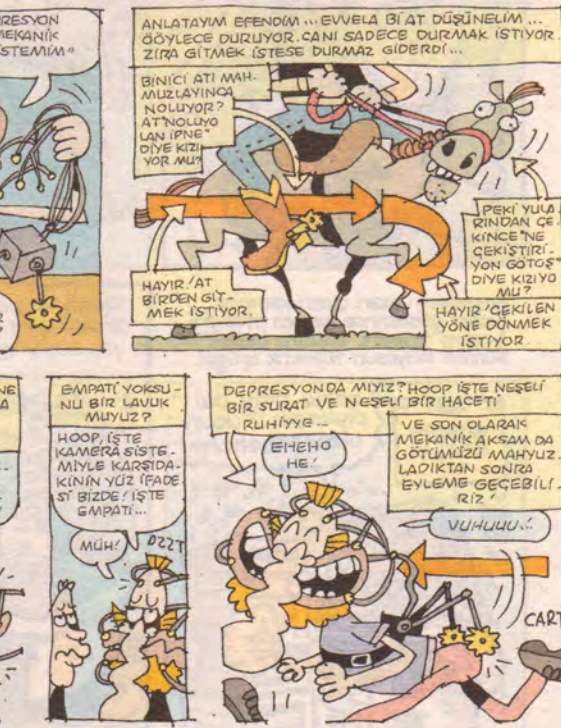
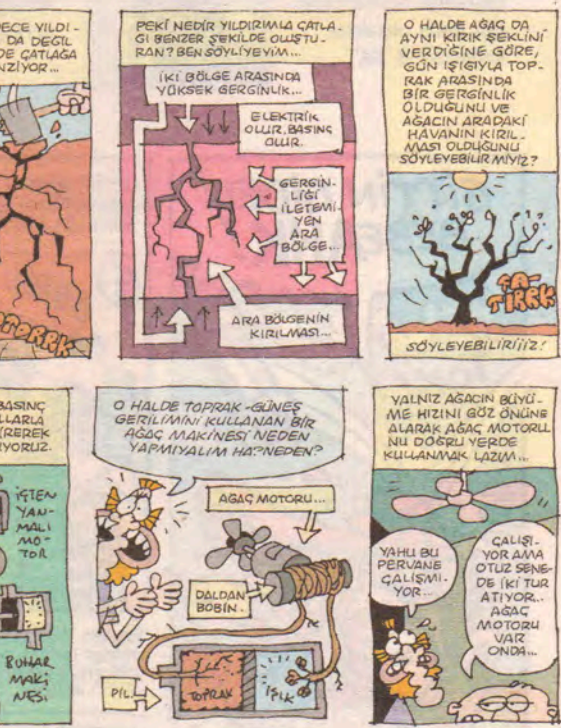
2010 yazında Doğuş kayboldu. Tam 14 saat Doğuşuz geçti hayat. Kumsalda baygın bulundu. Ayıldığında yorgundu. Su ve yemek verdiler. Sonra geçmiş olsun deyip dünyaya salıverdiler. Çabuk toparlandı. Eski gücünü bulunca taklalar attı. Klip uğruna kendini arabalara çarptırdı. Ve en sonunda genital bölgesini sakısıyla kapattı. Sonuçlarıyla tamamen kayıp bir yazdı.

2013

Hepinize sıkıntılardan (Fırat Budacı), hırsılardan (Cüneyt Arkin), kaygılardan (Güneri Cıvaoglu) ve kazalardan (Doğuş) uzak, güzel fotoğraflar vereceğiniz bir yaz diliyoruz.

Akşamsefası

• Türkiye'ye gelen Nicolas Sarkozy'nin uçaktan inerken sakız çiğnemesine çok öfkelenen Melih Gökçek, ziyaret boyunca Sarkozy'le karşılaştığı her an büyük bir hissimla sakız çiğneyerek gerekli diplomatik cevabı vereli 2 yıl,

• Sivassporlu Mehmet Nas, "Top önüme düştü ben de her zamanki gibi dışarı attım... Gol yollarında pek yetenekli değilim... On beş senedir çalışıyorum olmadı, en etkilisi buydu..." açıklamasıyla bir çeşit yıldız oyuncuya dönüşeli 3 yıl...

• Davut Gülöğlu, "Vak vak suda yüzen ördek gibi kadınlar bana seksi gelmiyor. Patlar diye korkarım, yapışamam dudaklarına... Olursa da, çıkarırsa sevinirim," diyerek biraz ağır başladığı açıklamasını son anda nezakete bağlayalı 3 yıl,

• Bodrum'da dikilen 86.500 fidanın nedeni belirlenemeyen bir yangınla yok olmasının ardından, 60.000 fidan daha diken TEMA Vakfı'nın bu fidanların da yangında kül olması üzerine, bir kez daha hazırladığı ağalandırma projesi Çevre Bakanlığı'nda kaybolalı 5 yıl,

• Kendi çocuklarına ilköğretim yıllarından beri silah kullanmayı öğrettiğini söyleyen dönemin İstanbul Emniyet Müdürü Ce-
lalettin Cerrah,

"İlkokul çocuğu silahla kendini korumayı mı öğ-rensin?" sorusuna, "Gerekebilir. Hem ateş etmek rahatlatır insanı. Patlayan tabanca sesi huzur bizim gibilere. Stresini alır," cevabını vereli 8 yıl,

• Emine Erdoğan, rüyasında evleneceği kişi olarak gördüğü erkeği, ertesi gün ka-tıldığı bir toplantıda Recep Tayyip Erdoğan ismiyle kürsüde konuşma yaparken görelili 36 yıl olmuş.

Bazen odaya aşırı gelişmiş slivrisi-
neklr giriyö bebek... Önce bi irkili-
yorurtt, sonra üzölüyorum basketçi
slivri adına... Şuursuzca salınıyo.

Polis şiddeti insanlığundan utandır-
dı bebek... Akyaka'da keleşpir
bi nilüfer yaprağı ayarladım. Bundan
sonra kurbaga dıarak devam etzem.

İlk defa çizgi kabus gördüm bebek.
Ümut'un çizdiği Hakan Altun*
portresi sabaha kadar sıkıştırdı.
Canımdan can götürdü yeminle.

Vesikalıklarımı ararken, seninkiy-
le gözgöze gelince romantik sani-
yeler yaşadım mahalle muhtar-
lığında bebek...

Başbakan yazarı çizeri korpüle
hedef gösterince hemen misleği
bırakıp ticarete atıldım bebek.
Sünnet biliyosun ticaretle istigal.

Sabah peyniri mayalıyorum,
akşam içine yatıyorum... Sen de
yap süper oluyo bebek...

Gittiğinden beri odana dokunma-
mıştım bebek, geçen dokundum,
kürək kürek ayıcık çıktı, rızkimızı
bunlara yatırmışız meğer...

Gittin gideli çok deli uyumaya
başladım bebek, her sabah evin
başka bi yerinde uyanıyorum...

Sonr günlerde aklım çok karışık
bebek... Sonradan pişman olacağım
şeyler yapmaktan korkuyorum...

BEN**ALPAY ERDEM**

ama arkadaşlar iyidir

cihan kılıç

æ Merhaba.

æ Her zaman yediğin kadar yersin, fakat bazen az, bazen çok sıçarsın, işte yazarlık tam olarak bütünüyle böyle bir şeydir dedi bir arkadaşım, o an yaradana sığınıp Allah ne veriyse tüm kuvvetimle ağzına vururum geldi. Ki, benim nazarımda bir insanın ağzına vurmak en büyük günahtır. **Kendine yapılmasını istemediğin bir şeyi bir başkasına yapma.** Ben kendim ağzıma vurulmasını hiç istemiyordum, o yüzden de hiçkimse-nin hiçbir zaman ağzına vurmayı düşünmem. Düşünmezdim. Öyle bir laf etti ki değil ağzına vurmak, ağzını kırmak istedim itin. Yaa arkadaşım, neyi seviyorsam üzerime üzerime geliyorsunuz. Yazarlıktan da mı tiskineyim. Şimdi bakıyorum da "tiskineyim" yazan bir insan zaten yazarlıktan tiksiniyor, o da var ya, neyse. Ne diyordum. Bir insanın ağzına vurulması kadar o insana **ya lanet olsun** dedikten başka bir şey daha olamaz. Aslında bunu demişyordum ama bunu da diyordum bir yandan. Hatta dur bunu diyeyim. Eskişehir'in çocuğu sevgili arkadaşım Emrah Gülmez'in böyle bir hikayesi var, mutlaka aktarmalıyım. (Kime?) Size. Akademisyen bir insan kendisi. Eskişehir'de yemyeşil fosforlu vosvos'uyla seyrediyor yolda öyle. Sola sinyal verip sola kırıyor. Sola kırınca arabaya motosikletli bir adam çarpıyor. Motosikletli Emrah'a diyor ki, **neden arkana bakmıyon lan** diyor. Emrah da diyor ki, **sen neden önüne bakmadın?!** "O anda akademik kimliği unutmuş, oldum düz adam" diyor Emrah, "önüne bakmadın ne demek". **Sola çek lan** diyor motosikletli. Emrah **çekiyorum lan** diyor. Emrah o andan itibaren ağzına vurulacağını hissettiği için motosikletli ona ne derse yapmaya başlıyor. "Zaten ağzım kaşınmaya başladı" diye de anlatıyor arkadaş ortamlarında bu elim hadiseyi. "Ka-maşmalı kaşınma". Sola çekiyor Emrah. Arabanın içinde. Motosikletli dışarıda Emrah'ın tepesinde. **Sola niye sinyal vermiyon lan** diyor motosikletli. Emrah o **sola niye sinyal vermiyon lan**'ı soru cümlesi olarak algılıyor. **Verdim ya** derken ağzına yumruk yiyor. Meğersem o **sola niye sinyal vermiyon lan** soru değil, cevapmış. Motosikletlinin kafasında en ufak bir soru işareti olmadığı gibi cevaplar da sonsuzmuş. Binlerce cevaba sahipmiş. Emrah bek-lenti içinde olduğu için pek şaşırıyor. Motosikletli iyice deliriyor. Emrah'ın ağzına tekmeler savurmaya başlıyor. Yumruğa hızlı doyup tekmeye atomik geçiş. Emrah tam canını teslim etmeye hazırlanırken, elbette Eskişehir efsanesi, tekel bayiden adam çıkıyor, Eskişehir'deki tüm tekel bayiler Ahmet ağabeyden sonra, "yeter ki bir olay olsun da müdahale edelim" diye hazırda bekliyorlarmış, gelip ayırıyor kavgayı. Emrah motosikletliye **seninle görüşeceğiz** diyor. Hiçbir korku kalmıyor Emrah'ta. Ağzına vurulan bir insanın kaybedecek hiçbir şeyi kalmaz. Daha kötü ne olabilir ki. Motosikletli giderken Emrah plakası-nı almak istiyor. Bakıyor ki plaka yok. "O an anladım ki öyle bir insan yokmuş, ben kendi ağzıma vurmuşum, o motosiklette yitip giden benmişim" diyerek de şiirsel sonlandırıyor anlatımını. Ağzına vurulan bir insan onu mutlaka şiire döker. Çünkü şiir olmazsa bu travma başa çıkılabilecek bir şey değildir. Ne diyordum, ağzına vuracağım lan arkadaşımın. Şu anda net kararımı verdim. Gördüğüm ilk yerde ağzı-na vuracağım. Bir daha böyle s.kimsonik laflar edemesin diye, insanlık adına vuracağım ağzına.

æ Çengelköy'de bulmaca'ya atarlanan yaşlı amca gördüm. Gazetenin bulmaca ekine atarlandı. **Hayatta da hazzetmediğim bir şey-sin. Zeka açyorsun falan diyorlar ama inanmıyorum.** Yukarıdan aşağı bir kelime çıkıyor, soldan sağa ona başka bir kelime uydurmaya çalışıyorsun, bu mu yani şimdi zeka açma?! **Ha gerçekten de açıyorsan bu yaş-tan sonra da açılan zekayı zikiim** dedi durduk yere bir anda. Sonra da büyük ihtimalle "rahmetli" babasının bir gece vakti uyurken eliyle nasıl fare yakaladığını anlattı.

æ Kedinin kin tutmaması da komik bence. Arkadaş, bazen Venüs'ü öyle bir seviyorum ki, hayvan yara bere içinde kalıyor. "Sevdim be-relisi". Deliriyor o anlarda. Saldırıyor. Dişlerini geçirebilse etlerini koparacak. Tırnaklarını geçirebilse ölümcül façalar atacak. Yılan oynatıcıları gibi oynuyorum hayvanla. Deliriyor. Ne sesler çıkarıyor. Nefes nefese kalıyor. İhtikam arzusuyla gözleri dev büyüyor. Aradan on dakika geçiyor, her şeyi unutmuş. Ben öyle koltuğa uzanmış denezön izlerken geliyor oturuyor göbeğime, başlıyor tortorlu göbek yağurmaya. Her şeyi unutmuş. Ben olsam beni uykumdayken boğarım. İyi bir şey kedinin kin tutmaması.

æ Tünek ile g.tüne koyiim aynı şey.

æ Ohh-haa, hass.ktir, ress-men yaz berelisi, aklımı çıkacağım.

æ Bence eşler birbirlerine hediye almamalılar. Yani almaları ama almak zorunda olmamalılar. Eşler birbirlerinden bilhassa özel günlerde hediye bekleyip gerilim ortamı yaratmamalılar. Ha çok istediğin bir şey varsa git kendin al. Eşsiz siz, kasa ortak değil mi sonuçta. Kasa ortak değilse siz zaten eş değilsiniz. Eş ola-mamışsanız zaten hediye olayına hiç girmeyin bence. Öyle yalandan hediye. Her türlü hediye olayına karşıyım. Eşler birbirlerine kesinlikle hediye almamalılar.

æ Sevgilerimle.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİRÖĞLÜ

"Sert, kötü bakışlı olmasa, yakışıklı bir adamdı. Filmelerde 'yakışıklı düşman subayı' rolü için seçilen adamlara benziyordu." - Engin Ergönültaş, Minare Gölgesi'nden

• Barış içinde yaşam için, yaşam içinde barış gerekiyor. Güneydoğu çözümlerinin, barış yolunda kesintisiz sürmesi, yeni kayıplar,

yeni acılar yaşanmaması demek. Belki de bu süreç, taptaze bir dostluk havasıyla terbiye eder otoriteyi, kim bilir? Bakarsınız başbakan Kuzeybatı'nın direniş şehitlerine de kelle hesabı yapmaktan vazgeçer bu yeni iklimde...

• Daha senden gayrı aydın mı yoktur / Nedir bu telaşın vay deli Voltaire?!

• "Dört dörtlük aleviyim" diyerek yaktın kendini Tayyip Erdoğan... Resmen tanınmış ibadethanen bile yok artık... Sen, Hz. Ali'yi seviyor olabilirsin ama Hz. Ali, bir mezhep inancına diğer mezhebe göre ayrıcalık tanımamasından, eşitsizlikten, gücünün kibirinden hiç ama hiç hoşlanmazdı...

• Sen ağladıkça gülesim geliyor Sayın Tülbent Arıncı!

• Palalı tayyiban, sende sonsuza kadar kalacak değil ya, son günleridir... Diren Fas!..

• Ülkeyi 10 yıl ODTÜ yönetse, pırıl pırıl oluruz ha...

• Ağlama gözlerim Mevlam kerimdir, ağlama çapulcu Gezi senindir...

• "Veddua" varmış, yeni okudum... "Dualarım seninle" anlamına geliyor...

• Cenazenin bile marşı var da, seks için ortaya şöyle

sağlam bi beste koyan yok be arkadaş! N'olurdu diyelim ki Paganini, bi "Aganigi Maganigi" uver yazıvereydi!..

• "Eti ekmele beraber yemek sakıncalı" dedi biri, aklıma Konya'nın nefis etli ekmeği geldi...

• Monte Cristo bu çağda yaşasaydı, Demonte Cristo adıyla Ikea'da çalışırdı belki de...

• Uçakta çok ağlayan çocuğu kokpitte versinler aga! N'abiyolarsa artık, onlar çözsün Diğer yolcuların günahı ne?!

• Nick Cave için "Detone detone yaptı şeklini" dedi bi arkadaşım...

• Betonda köpek ayağı izlerine denk gelmeyi seviyorum...

• Hiçbir altyapı, ideoloji barındırmadan duygu-coşku yoğunluğuyla yürüyen köşe yazarları var, "renge kapılıp ışık bilgisi olmayan" ressamlar gibi...

• İngiliz Kraliçe'ye "Arap atı" hediye etsen hiç hoşlanmaz, İngiliz atına hakaret gibi alır bence...

• Sırf Fatma Girik kompozisyonları yüzünden, bu ülkede "dul" olmak, psikolojik baskı haline gelmiştir!

• Peki, yolu 1279'da Doğu Anadolu'dan geçen Marco Polo'nun Anadolu'dan 'Turkmenia' diye bahsetmesi...

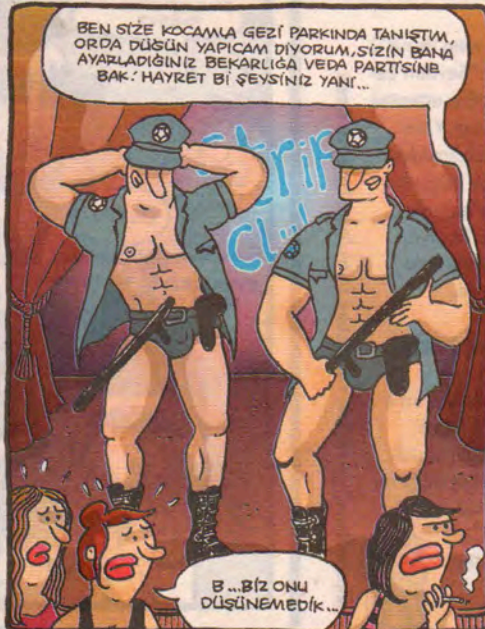
• Genjlik bilmez, ülkeye frizbiyi getiren marka Schweppes'tir...

• Kısa kaldığım bi yerin yakınındaki otel, bi kadın şarkılar söylüyodu. "Yalgızam yalgız"la başladı, sonra i "Stand by me" çıktı, akabinde "Bu gala daşlı gala!"

• Bebekliği Muazzes Abacı'ya benzeyen tanıdığım var...

İltem Dilek

• "Biraz da yeni insanlar tanımak için diil midir" diye gittiğin tatilden, bırak zerre yeni tanımayı, tanıdıklarınla aranı bozarak dönmek var...

• Kaç, kaç... "Bunu bilir, bunu söylerim" diyen adam geliyo...

• Sizde de aynı midir, çocukken en sevdiğim tatlı TULUMBA idi, büyüdükçe kanaatim değişti...

• "Özledim" şarkısında "hayatımın" yerine "yaşantımın" diyo ya Selami Şahin, her dinleyişte banko takılıyo aklıma...

• Plajın olmazsa olmazı: Denizden çıkmak bilmeyen, özgüvenli, şişman erkek çocuğu...

• Kriminal sigorta: Bilmeyen anlamaz, bilen söylemez...

• Bi arkadaşım, evinin yanındaki bitmek bilmeyen inşaatla tepki göstermek istemiş Gümüşsuyu'nda, gidip "yeter artık, ne zaman bitecek bu gürültü" diye bağırıp çağırmış... Sen tut, ustabaşı İtalyan çık, arkadaşına uzun uzun italyanca açıklama yap... "Ha-hu deyip döndüm eve" diye anlattı...

• İsveç'te çok sayıda Konya-Kulu'nun yaşaması ve Kulu bakkallarında İsveç kronunun geçmesi...

• Lisedeyken bi arkadaşın evinde bi kitap gördüm. İlk bakışta "It Dallas" okudum, bizim dilde de çıkmış olan Dallas romanının İtalyancası sandım. Sonra kitap sen "It Dalası" çıkı!...

• "Bonzai" adlı tuhaf maddeyi kullanan biri "Bunun kesinlikle yasaklanması lazım" demiş... Yanındakinin cevabı "Abi o yasak zaten!"

AKŞAMSEFASI

CENGİZ ÜSTÜN

AKŞAM VE MESE GECELEBİLİRİM, BELKİ DE HİÇ GELEMİYİM... ALANNA KOYLUYAM!

AHH! PEKİ BEN YİNE DE Bİ YAP RAK SARAYIM ANAM! AH!

BABA HARC LİSİMİ UNUTMA. Bİ DE KARATE KURSUYUN TAKSİMİ VAR.

MASANIN ÜSTÜNE Bİ RAKTİM YA GERİZEKALİ GÖZÜM BENİM...

APAR KÖT İYİ ANAMI SAĞOL BA BİŞKOCUM AŞH!

SELAMIN ALEYKÜM SAMİ EFENDİ OĞLUM DÜN BİRŞEY RICA!

PAT

BAKTIM İNSAN DAVI SİCİLİ TENİZ MİS...

SAĞOL SAMİ EVLADIM YARIN İŞ BAŞVURUSU YAPMASINDA Bİ SAKINCA YOK O ZAMAN.

NAABER MİÇO... HAFTAYA VETERİNERE GİDİYORUZ UNUTMA.

SAĞOL CEZMİ DÜN YENGENDEN TAKSİMİ PAK RASI ALMAMASIN...

AHH! LAFI MI OLUR ABİ.

HEY! BEN GELDİM!

İYİ AKŞAMLAR ÇOCUKLAR! NABER DEYERİM!

VAH SAMİ GEL MİS!

NERDE KALDIN BE?

QAHHH! İYİDİR DEVRE HADİ HAZIRLAN TAKSİM'E GİDİYORUZ...

CEVİK... HADİ GÖREYİM SİZİ...

MASKE TAK...

SALDIR!

ARA SOKAĞA KAĞANLAR VAR SAMİ YAKALA ONLARI...

GÖR DÜM SE FİM!

ŞİMDİ MİK-TİM BELANİ... ETRAFTA DA KİMSE YOK.

?!? NOLUYO LAN!?

NERDEYİM LAN BEN? NE RE BURASI? SİZ KİMSİNİZ?

NE AYAKSİNİZ LAN SİZ?

DEMİK KÖNUSALUYORSUNUZ HA?!

ŞİMDİ SİZİN!!

KOMUTANIM ÇOK ÇABUK KARAR VERDİNİZ, BELKİ HEPSİ BÖYLE SALDIRGAN DEĞİLDİR BU GEZEGENKİLERİN.

YA BİR SÜS YA SINIRIM TEPEMDE ZATEN, Bİ GÖZÜM ÇIKTI GALİBA...

SOL AN TRAFORUM ÇATLAMIS. AHH AH!

LİMON NE, TALCİD NE? TİBBİ BİLGİSAYAR GÖZLERİMİZ İYİ GELBOĞUNİ SÖYLÜYOR...

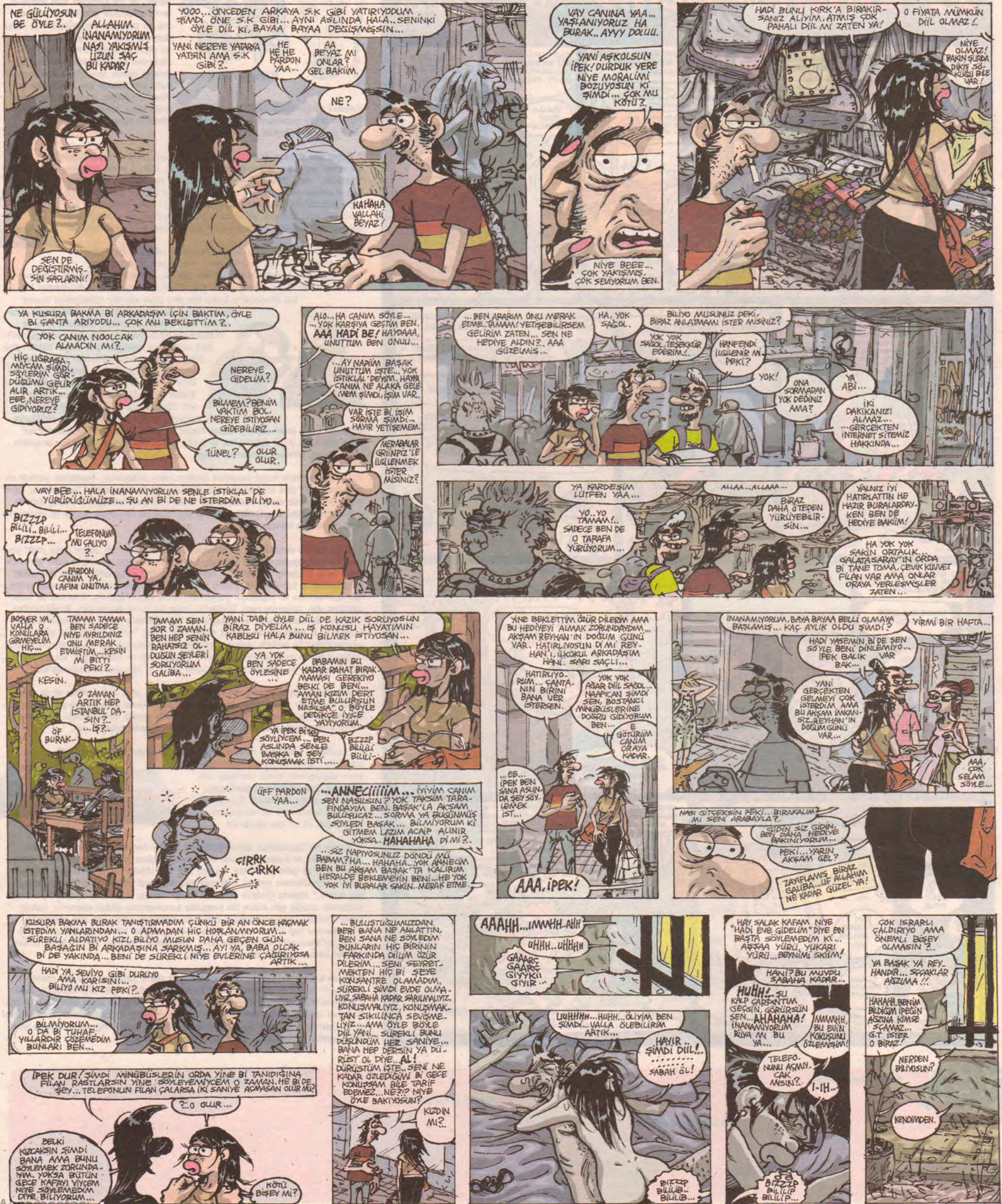
DÜNYADAN GERİYE KALAN

SAM'DEN GERİYE KALAN.

YİĞİT ÖZGÜR

si
ZO
PI
EN
Deniz
iler

Yetkin
Gülmen

akıl
Fikir
Ofisi

* Türkiye'nin üstün zekâlı çocuklara hizmet eden tek ilkokulu da kapatılı-yormuş. Hani insan gerçekten merak ediyor, bu tip kararları alan adamlar kendi zekâlarını göz önünde bulunduru-p bu çocukları kıskanıyor, ileri düzey denyolar gibi "fazla zekâ başa bela," mı diyor da kendilerinden daha zeki herkesten böylesine korkuyorlar? Eğer böylese durum fena çünkü kendilerinden daha zeki olduğu için kormaları ge-reken 70 milyon insan var Türkiye'de.

Anne ve babamla, 12 Eylül döneminde kaçak göçek yaşarken 12 Eylül İdaresi bir emirle apartman yöneticilerinden binada oturanlarla ilgili bilgi istemişti. Yeni tanıştığımız apartmanın yöneticisi ve o zaman da, şimdide sağcı olan Sadık Amca, bizi yeni tanıştığı halde, durumumuza anlamış ve inhar etmemiş; muhtara eksik bilgi formu vermişti. 12 Eylül'ün yaptırmaadığı kallesliği bugün hiç yaptırmaazsın fabrikalar sahibi, parra babası Saim Bey. Akınlı başına topla.

DOĞRU LAN FIRTINA VARDI
AYI GİBİ BOYLE DAHA
GÜZEL YANMALI.

HASAN DA GELECEK
BİR AZDAN, SABAH YOLA
GİKMİŞTİ ...

BİLİYORUM BEN
DE KONUŞTUM
ELİ KULASINDA
DIR.

DOLULU
DOLULU

CİR CİR

VARMIS MI?
O ŞİMDİ İLK
Bİ DENİZE
GİRMEK İSTER
EVE GELME-
DEN...

GELMİŞ,
PLAJIN
ORDAYMIŞ,
GELİN
DİYO!

CIR
CIR CIR

OLUM Bİ' TERLİK NEYİN GİŞEYDİNİZ,
ACIMIYO MU AYASINIZ?..

ELEKTRİĞİ TOPRAĞA VERİYÖ -
RUZ KIZIM...

CUKK CUKK CAK CAK CUW

NABER MORUK NASIL GEÇTİ YOLCULUK?
AYI GİBİ ÇIKTIN YİNE KARŞIMIZA...

NASIL OLSUN HACI 12 SAAT
OTOBÜSTE GÜTÜNDE QIBAN
ÇIKTI...

MAYO VAR DI MI LAN ALTINDA
RAMAZANDA GÜTÜMÜZÜ KESTİRME
NÜDİSTİM DİYE...

AYIP ETTİN DEMETİM
DUYARLIYIM BU KONUDA...

ULAN SENİ GÖRÜNCE MUTLU
OLUYORUM BEN BAYA...

SİZ O ZAMAN PLAJA GİDİN
BİZ DE DEVETLE İÇECEK
BİŞEY ALALIM ...

İSKELEYE GİDİ-
CEZ ORAYA GELİN.

KORAY
NOTBÜKÜ
ALDIN MI?
MÜZİKŞİZ
KALMAYALIM.

YES!

OLUŞ HANAN YÖZME BİLİYO Dİ Mİ BAYA
AÇILDI LAVUK...

BİLİYO BİLİYO
BAYA AÇIK DENİZE
YÜZER.

ULAN KAÇ YILLIK
ARIKADASTIZ İLK DEFA
BERABER TATİLE
ÇIKIYORUZ.

SORMA YAA
BİKAÇ GÜNE
DENİZ DE GELE-
BİLİR BUARADA
İZİN ALUÇAK -
MIŞ...

GENG-
LER Bİ-
BAKIN
HELE.

7

PATRONLAR YOLA GİKTİ GELİYÖ-
LAR, BURDA GÖRMESİNLER STİZİ,
KALKMANIZ LAZIM BİRALAR
FALAN...

NEY? PATRON -
LAR MI
HEMEN Mİ
KALKALIM?

BEN
DİYORUM
Kİ GELİYÖ-
LAR!

TAMAM
BİRARZAN
KALKARIZ!

PATRONLAR YOLA CIKTI GELIYO NE LAN..SANKI KOCA YATLAR
YANISACAK TA ,IGINDEN BIR SURU SILAHLI,KOPEKLI ADAMLARLA
KELLI FELLI PUROLU ADAMLAR CIKIKAC GIBI...

TITITITI ...ILLUMINATI' GELIYO D' MI'
ISKELEYE ,PARA SAYARAK...

SST HASAN SENIN GANTADA
NE VAR LAN OYLE ESEK OLUSU
GIBI...

BOL MIKTAR
DA KITAP...

BEYAZ ESYA DA GETIRSEYDIN MINA KIYI...

Normal şartlar altında adil bir yargı, bir insanı belli bir suçla itham ettiğinde, eğer iddiasına güveniyorsa kulpup da o insanın daha önce işlediği ve cezasını çektiği alakasız suçları gerçeğe göstererek iddiasını ispat etmeye çalışmaz. Bir insanın daha önce hırsızlık yapmış olması, yıllar sonra "izinsiz gösteri yapmasını" delili olarak sunulamaz. Türkiye'de yargı mensuplarının kendi iddialarının sağcılığının bilincinde olduklarından gösterilere liderlik yapıp makula suçladıkları bir bayrak satışının suçuna delil olarak yıllar önce işlediği suçları ileri sürdüğünü görebilirsiniz.

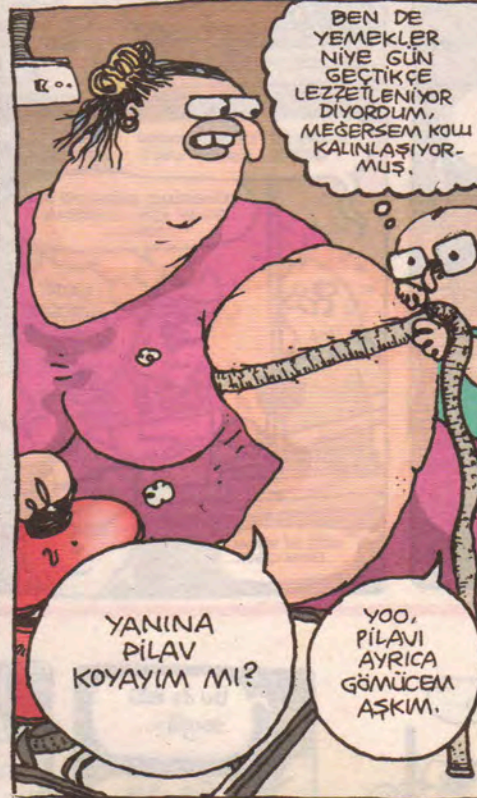

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

Geçen sene miydi? Ondan önceki sene mi? Aşk-ı Memnu vardı televizyonda. Yine koltukta mı uyuyordum, Yalova'da mıydım neydim? Televizyonda kırkpınarlar vardı. Televizyonda yaz sezonunun 35 derece sıcaklığına itelenmiş tekrar diziler, tutmaya- cak projeler vardı. Bir şekilde bir yerlerden bir serinlik mi yakalamıştım? Vantilatörden olabilir, bir bulutun gölgesinden olabilir. Elimde çok az miktarda serinlikten başka ne vardı o yaz? Belki babannemin aralara sokuşturduğu meyve tabakları. Otuz yaşına yaklaşmama rağmen devamlı üçlü koltukta uyumama ses çıkartmıyorlardı. Askere gitsin gelsin, belki bir daha üçlü koltukta uyumaz diye düşünüyorlardı büyük ihtimalle. O iş olmadı gerçi. Askerde çok güzel üçlü koltuğun olduğu bir yere çıktım, askerde de devamlı suretle üçlü koltukta uyudum. Askere gitmemiştim o zaman daha. Aşk-ı memnu var, askere gitmemişim, kırkpınar zamanı. Bunların hepsini yan yana koyunca 2010 yazı diye tahmin ediyorum. Köşksüz dünyamızda köşkün işe yaramaz eniştesi gibi takılıyordum. Sabah kahvaltıda kalkıyorum, sağ- lık yürüyüşüne çıkıyorum, kitabımı okuyorum, evdekilerin işine yara- yabileceğim saatlerde koltukların üstünde uyuyorum, evin işi bitince yine uyanıp öğlen zeytinyağınısını yıyorum, üzerine türk kahvesi içi- yorum. Reşat Nuri Güntekin mi okuyordum o yaz? Televizyonda devamlı Aşk-ı Memnu'nun tekrarlarının dönmesi kötü bir tesadüf müydü gerçekten? Köşkün işe yaramaz serserisi atsan atılmaz satılmaz rolünde Kivanç Tatlıtuğ'un devamlı karşıma çıkması kötü bir tesadüf müydü? O da tamamen işe yaramaz ve kendi ailesine yancı bir insandı ama devamlı bir olaylar peşinde olduğu, devamlı aktif takıldığı için göze batmıyordu. Şaka yapıyordu, baloya gidiyordu, tango falan yapıyordu. Şaka ben de yapıyordum ama yattığım yerden. Babannem uyanık olduğum bir anı yakalayıp meyve tabağını elime verince "meyve- ler çok güzel teyzeciğim, kendiniz mi yetiştiriyorsu- nuz bunları, bahçenizden mi topluyorsunuz?" şakası yapıyordum. Ya da tanımadığım akrabalarından söz açılınca "onun adı bu evde bir daha anılmayacak demedim mi ben size?" diye bağıryordum. Ya da eski komşumuz Nevin Teyze'yi hatırlıyor muydum (hayır), işte onun çocuğu üniversitede biyokimya mü- hendisliği kazanmıştı. Babannem mutfakta çalışırken arkasından sinsi gibi yaklaşıp durduk yere "biyokim- ya mühendisliği yükselen değer, çok büyük yerlere gelecek o çocuk, göreceksiniz" diye muhabbet açıyordum. Başlarda gülüyordu.

Süper bir insan (R.N.G.)

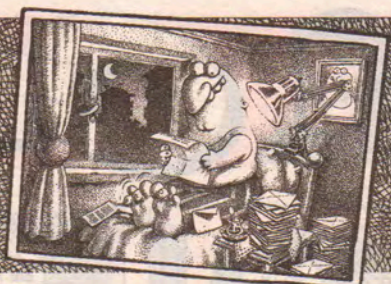
Biyokimya Mühendisleri!

Aşk-ı Memnu'nun sonu hariç her şey belirsiz- di, her şeyin üzerine bir muğlaklık çökmüş, yazın bunalımcı havasını daha da ağırlaştırmıştı. Amcamlar Yalova'ya gelecekler miydi? (Bayramda uğradılar.) Yarın zeytinyağı olarak ne yapı- lacaktı? Ben başladığım ki- tapları bitirebilecek miydım? Asla okumayacağım kitapları yanıma almasaydım belki elli tane kitap bitirebilirdim. Edebiyatımızın ulu çınarlarından Reşat Nuri Güntekin'i okumaya çalışırken vücudum su topladı. Onu bıraktım. Çan- tada başka ne var diye baktım. Deliliğin Tarihi'ni almışım Foucault'nun. Olabilir miydi? Beynimin en taze olduğu, şimdiki kilomdan on kilo zayıf olduğum dönemde bitiremediğim kitabı babannemin yazlığın- da iki yemek arası televizyonun karşısında yatarak bitirebilir miydım? Kapağını bile açmadan bizim sitenin orada kurulan pazardaki korsan kitapçıya götürdüm deliliğin tarihini. Onu verdim, kendime üç tane Dan Brown kitabı, babanneme de bir tane Zülfü Livaneli kitabı aldım. Bilmiyorum, bence Fou- cault da böylesini isterdi rahmetli. İnsanların mutlu olmasını ve yaz tatillerinin biraz daha kolay geçme- sini isterdi. Babannesinin yazlığında tatil yapanları anlamayacak, onlara karşı anlayışsız davranacak bir insan değildi.

Babannemin arkadaşlarıyla o zaman mı pazara çıkmaya başladım? Aşk-ı Memnu'nun sonu- nu değiştirmişler, tekrar bölümlerin sonu farklı olacaktı diye kandırmaya çalıştım mı onları? O sene Yalova'da olan bazı şeyler benimle birlikte mezara gidecek. Ama zor geçmişti o yaz, o kadarını söyleyebilirim.

gelen kutusu

Cihan TOPÇU

Serdar KAR

Alper KABAĞTEPE

Murat ARAS

Gürdem SINDIRAÇ

Murat KARADAN

Onur GÜRLEYEN

Haftalık Mizah Dergisi | 25 Temmuz 2013 | Sayı: 308

Haftalık Yayın Süreli Yayındır

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.

İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

GENEL MÜDÜR: Orhan Açar MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Hakan Karataş - Fırat Yaşa - Utku Coşkun Kaligrafi: Şevki Sayışman

Muhasebe: Münire Tahirler Ofis Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalimescit Mah. Sofyalı Sok. Hamam Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat:1 Beyoğlu / İSTANBUL

Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619

Baskı: A4 Grafik Matbaacılık Yayıncılık Reklam ve Bilgisayar Hizmetleri Ltd. Şti. • 0(212) 452 40 99

Mahmutbey Cad. Meriç Sok. No: 26 Şirinevler - İstanbul Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22

Abonelik: Yurtiçi: 160 TL Amerika: 120\$ Avrupa: 80\$ Uzakdoğu: 120\$

IBAN Numaralarımız:

TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

OTİSABI®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

UYKUSUZ

Başbakan, halktan komşularını ihbar etmesini istedi.
Emniyet, sokak aralarına ihbar noktaları kurmaya hazırlanıyor.

TRT'nin iftar programına konuk olan Cerrahi tarikatı şeyhi Tuğrul İnançer, hamile kadınların sokağa çıkmasının ayıp ve terbiyesizlik olduğunu ileri sürdü.

YA DA HERKES EBRU SALLI GİBİ BELLİ OLMAYACAĞAK ŞEKİLDE HAMİLE KALSIN...

BİZİM DE AKLIMIZA SEVİŞ GELMESİN...

Gezi Parkı olayları sırasında gazetecileri işten attırmakla tehdit eden polis müdürü terfi ederek emniyet müdür yardımcısı oldu.

Dünyanın yaşayan en eski tersanesi olan 558 yıllık Haliç Tersanesi'ni yok edecek olan Haliç Port ihalesini başbakanın yakın arkadaşı Fettah Tamince aldı.

ÇOCUKKEN HAYALI ARKADAŞLARIM VARDI... ONLARA DA Bİ KAĞ İHALE VERMEK İSTİYORDUM...

Oscar ödüllü sinemacıların da aralarında bulunduğu bir grup uluslararası sanatçının Times gazetesinde yayınladıkları, Gezi Parkı olaylarında polisin tutumunu ve hükümetin politikalarını eleştiren ilan başbakanı kızdırdı.

BEN ZATEN DAVID LYNCH'I HİÇ ANLAYA. ANIYORDUM Kİ ABİ O NE ÖYLE?

İstanbul'da kalabalık bir erkek grubunun tacizine uğradığı için polisi arayan kadına polisler "Üzerinizde ne var? Mini etek mi giydiniz?" diye sordu.

DAHA AĞIK SÖYLÜYÖRÜM; BAS ÖRTÜN YOKSA HİÇ UĞRAŞTIRMA BİZİ...

Kişiyeye özel suç

Anadolu Ajansı'nın haberi göre, Gezi direnişi görüntülerini dikkatle inceleyen Emniyet, yepyeni suçlar keşfetti: "Elde bira şişesiyle İstiklal Marşı söylemek" ve "oruç tutuyoruz mesajı vermek amacıyla sözde iftar sofrasında ezandan 17 dakika önce yemek yiyerek erken iftar açmak".

YÜZDE DOKSAN DOKUZU MÜSLÜMAN BİR ÜLKEDEN, ORUÇ TUTMADISI HALDE ALLAH'A ŞÜKRETMEK...

ÖDÜL KONUSMASI

Denizli'deki Gezi protestolarında "hiçbir olay yaşanmadan" eylemler bittiği için Denizli Emniyet Müdürü'ne "onur ödülü" verildi. Emniyet Müdürü Zeki Bulut, bundan kısa bir süre önce "duran adam" eylemi yaptıkları gerekçesiyle polis tarafından darp edilen iki öğrenciyle yakından ilgilenmişti: "Buradan sonra yasa, hukuk benim. Evet diktatörüm var mı itirazınız?"

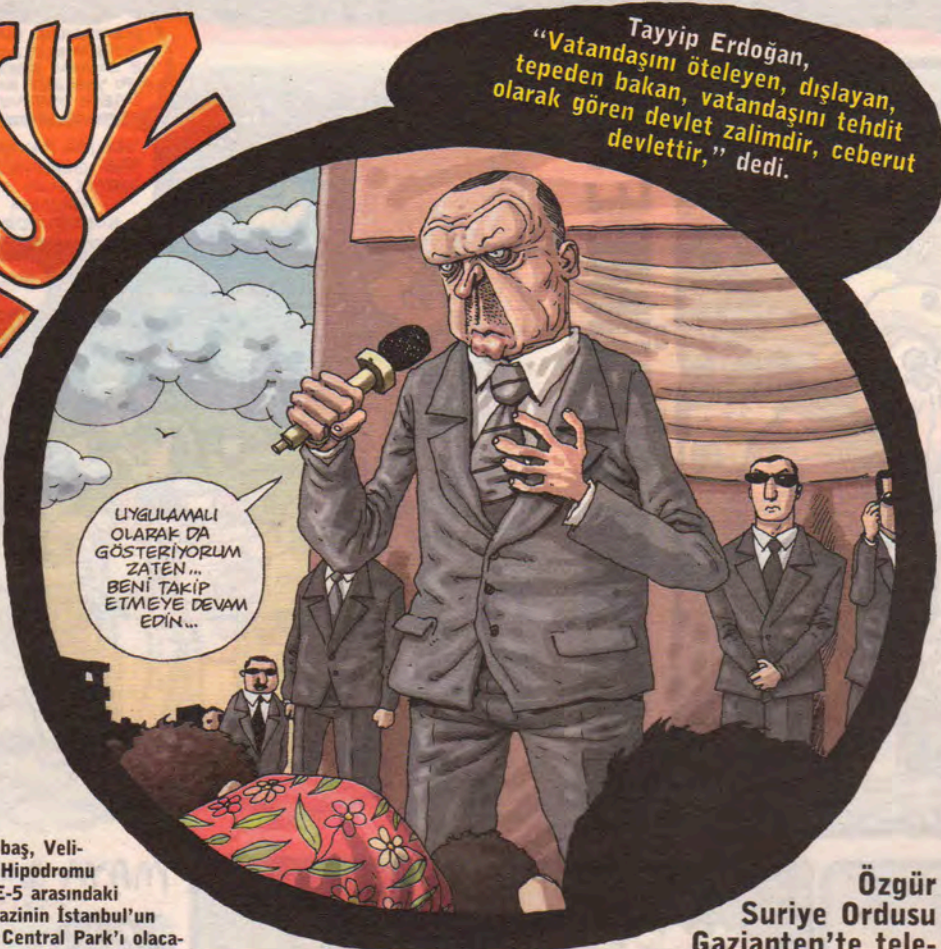
BİZ BIRAKIRIZ

Gezi eylemleri sırasında polis tarafından gözaltına alınarak hayallerine tekme yiyen ve yumruklanan Japon heykeltıraş Takashi neden gözaltına alındığını anlattı: "Karaköy'e en kolay yoldan nasıl gidebileceğimi sordum."

YUKSUZ

Elazığ'da bulunan bir kerkenez kuşu, İsrail ajanı olduğu şüphesiyle kaymakamlığa götürüldü. Kaymakamlık tarafından Fırat Üniversitesi'ne götürülen kerkenez kuşunun röntgeni çekildi, ajan olmadığı anlaşıldı ve serbest bırakıldı.

UYGULAMALI OLARAK DA GÖSTERİYORUM ZATEN... BENİ TAKİP ETMEYE DEVAM EDİN...

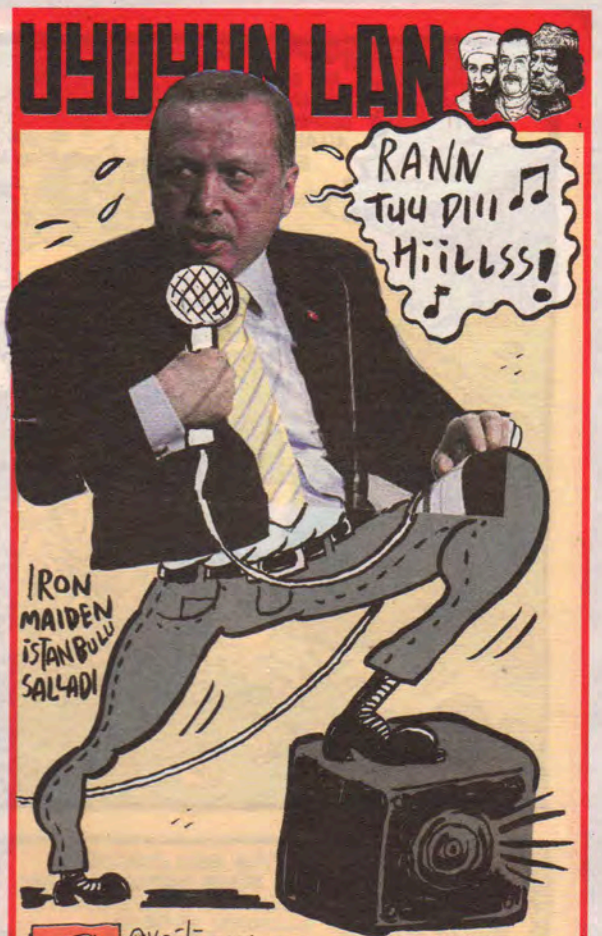
GEZİ PARKINDAN SON HABERLER...

Kadir Topbaş, Veli-efendi Hipodromu ve E-5 arasındaki arazinin İstanbul'un Central Park'ı olacağını söyledi, Başbakan "Central Park yakışmaz, şehir parkı yakışır," diye cevap verdi.

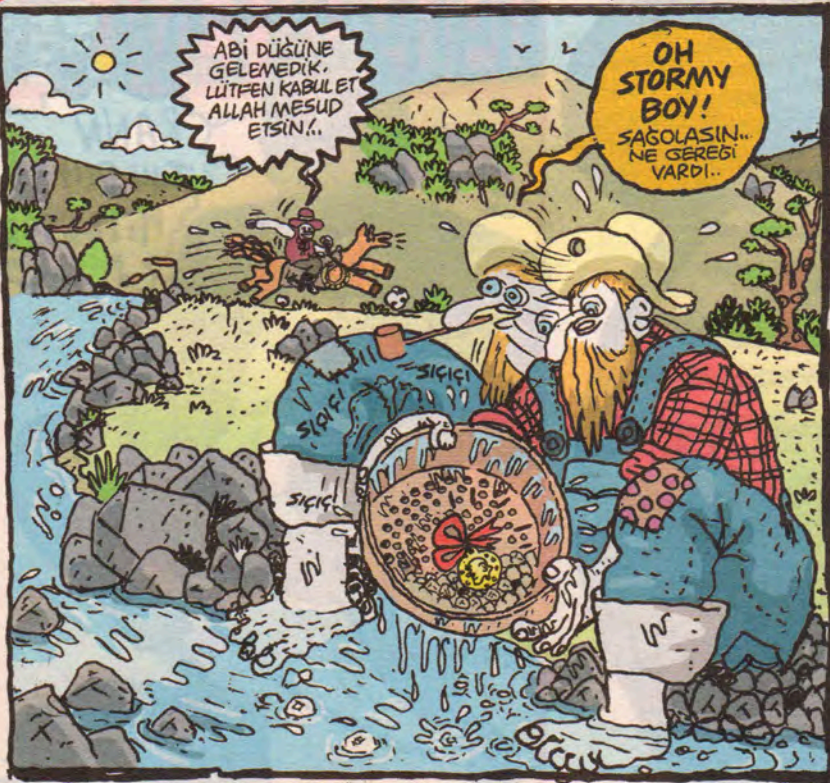
CENTRAL PARK DEDİĞİM. DEĞİŞİM. DEĞİŞİM. ARAZİLERE GELENLERİN PARKTEKİLERİ MUHTEŞEM BİR OTOPARK.

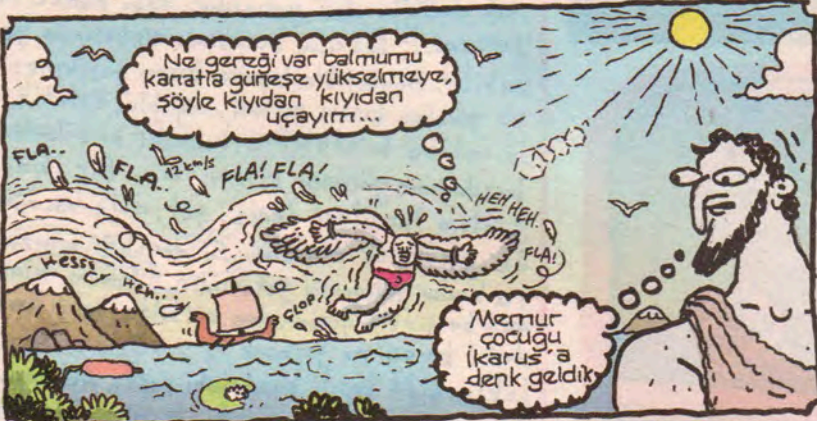
İstanbul'da bir fabrikada çıkan yangında iki işçi hayatını kaybetti.

Sevgili yukusuz okurları, uzun lafın kısası; en az üç çocuğu evinizde gizli gizli yapın... Yani biz onların, büyümüş, oy atma yaşları gelmiş hallerini görelim... Çünkü bunun için söylüyorum, ben "niye az çocuk yapıyorsunuz, en az 3 çocuk yapın," diye atarlanınca, millet azarlanmamak için korkudan hamile gezmeye başladı ve tabii bu da peşinde, estetik olmayan zevksiz görüntüler oluşturdu... Aynı şey keller için de geçerli... Bir insanın kıplak kafasını görmek bence son derece itici... Zaten peruk bu yüzden icat edilmiş... Peruk dediğin don yarısıdır... Peki hamile ne yapacak? Pekala kocasının arabasında gezebilir. Böylelikle hamile kısmı gözükmez ve görünen kısmı normal, sağlıklı, estetik bir intiba bırakabilir... Halbuki bir bilseler, buzdolabının görünen kısmı... Bir ikinci yöntem hamileyi deniz, göl, dere vs. için yürütmek olabilir... Su derinliği omuzlara kadar geliyorsa yeterlidir... "Tamam vatandaş bu çirkin görüntüden kurtuldu, peki evindeki kocası ne yapacak?".. Şöyle: Öncelikle çift kapılı buzdolabı şart... Alt kapağın ardında duran hamile, kocasına bir an olsun rahat nefes alabilir... İkinci bir yöntem banka gişesi... Salona koyacağınız banka gişesine geçen hamile, kocasıyla oradan muhabbet edebilir... Banka gişesi alacak parası olmayan vatandaşlar hamileyi gazete kâğıdına sarabilirler... Keller, hamileler ve sabah ereksiyonlulara bir fare bulduktan sonra, estetik duygumuz gün be gün gelişecektir... Bu arada, günde 3 paket sigara içip seyyar köfteci bacası gibi gezen birinin hamileliği estetik bulmayıp sinirlenmesi, sigarasızlığın başa vurduğu bir canlı yayın kazası olarak da yorumlanabilir... Hoşça kalın, Hamile kalın...

İŞİMDEYİM GÜCÜMDEYİM

Sahiller tatil yörelerinin bekleme alanıdır. Buralarda tatilin asıl amacı olan denize giriş anları beklenir. İnsanoglu, sürekli suda kalırsa yaradılış gereği üşüyüp buruşacağından (*suda bir saat hareketsiz kalabilen kalın derili emekliler hariç*), yaklaşık 20-25 dakikalık suyla temasın ardından tekrar karaya döner. İnsan gibi domysuz bir canlının kuru kuru beklemesi mümkün olmadığından, sahiller hemen dibindeki denizden suyu emişizlaşarak kendi başlarına birer yaşam alanına dönüşmüştür.

Sahilin iç dinamiklerini alt üst eden o nefis kadın geldiğinde aşırı huzurdan yumuk üzereydim. Kırmızı bir bikiniyi vardı. Renksiz bir kreasyonu sahip sahilimizde, bu bikini, fotoşopla boyanarak öne çıkarılan bir figür etkisi yaratıyordu. Üstünde şemsiye olmayan şezlonglarda birine oturdu. Belli ki ciddiyetle bronzlaşacaktı. Yüzüştü uzandıktan sonra, usta bir hareketle mayosunun altını tanga haline getirdiğinde, bu durumun beni aşarak tüm sahile yayılacağını hissetmişim. Bodrum, Çeşme gibi kıptılı sahillerde benzerlerinin bolluğu yüzünden sıradan sayılan bu görüntü, kasaba sıkıntısının tüm ihtişamıyla yaşandığı bu sahilde bir tür bomba etkisi yarattı. Bunu ben söylemiyorum. Bunu, dakikalar geçtikçe kıpırdanmaları artan erkeklerin hareketleri söylüyor. Gördüğünü kadarıyla huzur, bu sahili erkek kanadından terk ediyor.

Hareketlenme had safhada. Gündüzleri çaresizlikten denizi överek, akşamları cır cır böceği dinleyerek aileleriyle birlikte bu ücra beldede huzuru bulmaya çalışan erkekler için kolay bir görüntü değil bu. Kırmızı Bikini, faktör faktör bronzlaşırken, bu renk değişiminin kaydını tutan erkek sayısı gittikçe artıyor. Evliliklerini huzur içinde tatile çıkarmışken, karşılarında aniden çıkan bu görüntü, evlilik kurumunun çok dışında, başka bir hayatın varlığına dokunuyor. Ruhları, sakin ve huzurlu Datça'dan yükselerek Marmaris'e, Bodrum'a hatta Spring Break'in kalesi Cancun plajlarına iniyor.

Sahilin libidosundaki yükseliş devam ediyor. Kırmızı Bikinili'nin bulunduğu mıntııkaya uğrayabilmek için mantık dışı bir güzergahla yolunu uzatarak tualete giden erkeklerin sayısı artıyor. Bazıları tualete bile gitmeden, "şöyle bi dolanmak" kisvesi altında amaçsız yürüyüşlere çıkıyor. Fakat ne yazık ki, Bikinili'nin yanından sağlam bakışlar atarak geçtikten sonra misyonları bitiyor. Aniden dönmek garip kaçacağından boşluğa doğru yürümeye devam ediyorlar. Hareketler çok canlı, günün bu en sıcak saatinde adeta güneş enerjisiyle çalışıyorlar. Bir sahil huzur adı altında bu kadar mı bastırılmış olur? Huzur dolu bu erkekler, bugüne kadar bütün sekslerini içlerine mi atmışlar? Ellili yaşlarını iyice içine çektiği karnıyla kırklara kadar düşürmeyi başaran bir adam, Bikinili'nin görüş alanına girince hayatının en dik duruşuna geçiyor. Amacının sapıklık olmadığını biliyoruz, ama bir erkeğin dar zamanlarda kurdugu gündüz düşlerinin sınır tanımadığını da biliyoruz: "Dur geçip gitne öyle, biraz yanıma otur. Sırtımı yağlar mısın lütfen? Evli bir adam olduğunu, fazla vaktin olmadığını biliyorum, istersen koşarak sevişmeye gidelim, korkma kimsenin haberi olmaz."

Yaklaşık bir saat sonra Bikinili kalkıp denize gidiyor. Bu hareket, total bir inceleme sağlayacağı için sahilin tüm erkekleri tarafından takdirle karşılanıyor. Şezlonglarda yattığımızı bakmayın, o an hepimiz kafadan denize giriyoruz aslında. Hayallerimizde beraber yüzüyoruz Bikinili'yle, büyük bir tesadüfle tanışıyoruz, açıklarda konuşuyoruz. Aramızda su sıçratarak sakalaşanlar var. Belki de işi, Bikinili'yi boğulmaktan kurtarıp seni teneffüse kadar götürenlerimiz bile var. Bikinili on dakika sonra sudan çıkıyor. Kuma rağmen müthiş bir yürüyüşle şezlonguna geri dönüyor. Ve ne yazık ki eşyalarını toplayarak çekip gidiyor. Şenlik dağıldı. Kafalarım içinde hayalleri yaşamaya devam etse de, görünüşe göre tekrar huzura gömülüyoruz. Kitabımı açip günlerdir kaldığım yerden devam ediyorum. Ortami yeniden Dan Brownlar basıyor.

BİLİYORSUNUZ Kİ SEVGİLİ OKURLAR,
İÇİMİZDE ÇEŞİT ÇEŞİT ORGANLAR VAR.
BAĞIRSAK OLSUN, MİGDE OLSUN, BEYİN
OLSUN, BÖBREK OLSUN, İÇİMİZ KİMİL KİMİL,
VİCİK VİCİK, BÜYÜKLÜ KÜÇÜKLÜ Bİ SÜRÜ
İĞRENÇ ORGANLA DOLU....

BUNLARI DOĞRUDAN GÖREMIYORUZ AMA ÇE-
ŞİTLİ TEKNOLOJİK YÖNTEMLER KULLANMAK
SÜRETIYLE DOLAYLI YOLDAN GÖREBİLİYORUZ

MESELA
TOMOGRAFI!

BİR KESİT İÇİNDE, TEK BİR NOKTADA GÖRÜNTÜYE GİRİP ÇIKAN PEK ÇOK ORGAN VARDIR. PEK ÇOK KESİTİ İNCELEYEREK BU ORGANLARIN NERDEN GELİP NEREYE GİTTİĞİNİ KESTİREBİLİR, ORGANIN BÜTÜNÜNÜ KAFAMIZDA CANLANDIRABİLİRİZ...

ELBETTE!

ZİHNİNİZDEN
TABİ Kİ KESİTLER
ALABİLİRSİNİZ

BUNU YA-
PABİLMEK
İÇİN BİL-
GİSAYAR-
LI TOMOG-
RAFİYE
DEĞİL DE
"SOYUTLA-
MALI
VARSAYIM-
SAL MUHA-
YİLE" YÖN-
TEMINİ
İHTİYACI-
MIZ VAR...

PEKİLLİ, MİDEMİZİN BARSAGIMIZIN, S.KİMİZİN
G.TÜMÜZÜN. KAFAMIZIN BEYNİMİZİN, KESİTLERİNİ
ALABİLİYORUZ, EVET...

BUNLAK
HEP SON

PEKİ
MESE-
LA...
SOYUT
BİR ŞEY
OLAN
ZİHNİ-
MİZDEN
KESİT
ALABI-
LIR MI-
YIZ?..

BU YÖNTEMLE TAHAYYÜL ETTİĞİMİZ ZİHNİMİZİN, AĞILARDAN, KAVRAMLARDAN, ANILARDAN, HİSLERDEN VESİAİREĞEN OLUŞ-
TUGUNU GÖREBİLİRİZ.

ASLIK

TUVALET NEREDE

KAKA GELMESİ HISSİ

KEDI

MATEMATİK

KÜŞ SEVGİSİ

İLK OKUL ANILARI

YÜRÜMEK

ŞUANDA GÖRÜLENLER

KIMIL KIMIL

SİMDİ ARKADAŞLAR, SİZDEN BİR
RZCIK KENDİNİZİ DİNLEMENİZİ
RICA EDECEĞİM... ZİHNİNİZİ
HİSSEDİN... BELLEĞİNİZ VAR
DEVİL Mİ? EVET VAR...

PEKİ BÜTÜN ANILARINIZ ŞU AN TOP
YEKÜN AKUNIZDAN GEÇİYOR MU?..

HAYIR, BAZILARI GEÇİYOR ...

BİRDİĞİNİZ BÜTÜN İNTERNETSEL İLİŞKİLERİ ŞU AN KULLANMIYORSUNUZ?

HAYIR, GEREKENLERİ KULLANIYORUZ ... DEĞİL Mİ?

KOCAMAN BİR ZÜHNİMİZ VAR VE
BİZ BİR ANDA HEPSİNİ BİRDEN
HİSSETMİYORUZ, BİLMİYORUZ.
SADECE ŞU AN GEREKEN KÜ-
ÇÜK BİR KİSMİ BİLİNCİ-

MİZDEN AKIYOR...

BİLDİĞİN KESİT

11

SU AN "BEN"
DİYE BİLDİĞİMİ
O SÜPERSONİK
KENDİNİN
BİLİNCİNDE OL
MA HALLİ, KİN-
DEN ANILARIN,
KAVRAMLARIN
AKIP GEÇTİĞİ
KÜÇÜK BİR
TOMOGRAFI
KESİTİNDEN
(BARET...)

BİZ, İÇİNDE BAĞIRSAK GİBİ AKAN ANILAR, EZBER GİBİ KIVIRILAN KAVRAMLAR, T.ŞŞAK GİBİ SARKINAN ALGILAR, BUZZÜK GİBİ KUMILDANAN MANTIKSAL İLİŞKİLER BARINDIRAN ZİHNİMİZİN "GİNDİ" BÖLGESİNDEN ALINMIŞ BİR KESTİT!

İDDİA EDİYORUM...!
ZİHNİNİZİN NERESİN..
DEN OURSA OLSUN
ALACAĞIMIZ HER
RASTGELE KESİT
BİLİNÇLİ BİR BEN-
LİKTİR VE İÇİNDE
BULUNDUĞU ZİHNİN,
BİZZAT KENDİSİ
OLDUĞUNU SAY-
MAKTADIR!

[illegible]

PEKİ SÖYLE BİR KESİT NE İSİMİZE YARIYCAK?... NE İSİMİZE YARASIN. TOMOGRAFİYİ NE İÇİN ÇEKTİRİYORUZ? HASTALIK. LARIMIZA TEŞHİS KOYMAK VE TEDAVİYİ BELİRLEMEK İÇİN...

NEYİM VAR DOKTOR?... ÖLECEK MİYİM?...

HAYIR AMA GEÇMİŞİNİZ CERRAHI MUHAHALE GEREKİYOR...

N... NASI...

BAKIN TAM RESMİ TARİHİNİZİN ORTASINDA BİR YALAN TÜMÖRE DÖNÜŞÜMÜS... DAMARLARI TIKANMIŞ, ENTELEKTÜEL DOLAŞIMI ENGELLİYOR, DEZENFORMIN HORMONUNA YOL AÇIYOR. TÜMÖRÜ ALIRSAK PROBLEM KALMAZ...

OYY...

KACIYILDI? FIRAT BUDACI

• Egemen Bağış'ı protesto eden öğrencilere köşesinde "Piç kuruları" dediği için Sabah gazetesi önünde protesto edilen Engin Ardıç, öğrencilere "Eşekler" dediği bir yazı daha yazalı 3 yıl,

gerekçeyle bu sefer Hülya Avşar'ın yanak saldırısına uğrayalı 3 yıl,

• Dönemin İstanbul Emniyet Müdürü Celalettin Cerrah, "10 kişiye kadar hallederim. Judo ve boks hala çok iyiyim. Daha fazla gelirlerse ya silah olacak ya da demir çubuk..." diyeli 8 yıl,

• Bol alkollü bir davetin sonunda sinema yazarı Agah Özgüç'e ok fırlatan Cüneyt Arkın, saldırılarına karete sporu ve kılıça devam edeli 39 yıl,

• Aktör Muzaffer Tema, "İstanbul Canavarı" filmindeki öpüşme sahnesini tekrarlatması için yönetmene her seferinde 10 lira vereli 60 yıl,

• Ünlü radyo oyunu "Korunun Dibinde"nin yayınlanmasını kutlayan Galli şair Dylan Thomas, bir oturuşta 18 tek viski içerek başladığı kutlamalara ilerleyen günlerde de devam edince, alkol komasından hayatını kaybederek, geride "Dylan Thomas gibi içmek" deyimini bıraktı 60 yıl,

• Türkiye, NATO'ya girebilmek için Kore Savaşı'na asker göndereli 63 yıl,

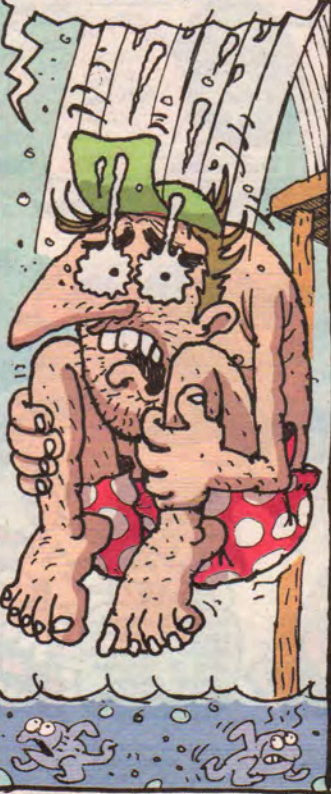
• Türkiye, Birleşmiş Milletler'e girebilmek için II. Dünya Savaşı'nın son günlerinde Almanya'ya savaş ilan edeli 68 yıl olmuş.

YAVUZ SULTAN SELİM OLUR YA BENCE. BAK Bİ DENEYELİM; YSS'DEN GELİYORUM ABİ, FSM KAPALI. YSS'DE KAZA OLMUŞ YSS'YE GİRMEYİN... YSS AKICI... OLUYO LAN İŞTE, SORUN NE Kİ?

YA TAMAM ABİ Bİ SÜS YA...

GİTTİN GİDELİ BEBEEK!

Senin her sabah konuştuğun çiçeklere söz dinlemezdim bebek! Gel şunlara bişey de!!

Ardından bıraktığın sayfaları hala sen kokan kitaplarını okudum bebek. Okumaktan aşırı ciddi birine dönüşünce bıraktım...

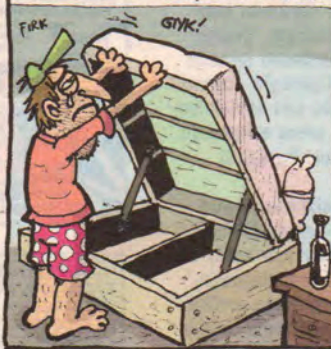
Klozet musluğuğunun ince ayarıyla her oynayıp canevimden vuruyodu beni bebek... Yokluğun da cevizlerim huzur buldu.

Çamaşır makinesinin çalıştırma programını düğmelerini bilemedim. Her çarşamba çamaşır günüm, belim koptu ağrıdan bebek.

Arada bi sanki sen içinde bi şeyler arıyomuşsun gibi bazıları kaldırıp bekliyorum... Boş baza ve beni, seni özliyoruz bebek.

Ekmek kırıntılarıyla balkona alıştırdığım güvercin çok pis kafa sıkı çıktı, bebek... Sabahın köründe başlıyo gubircik diye pezevenk!

Eskiden isim bittiği gibi eyle derdim, şimdi evin bi cazibesi kalmadı bebek. Geçen yemek söyledim, beklerken sızmışım...

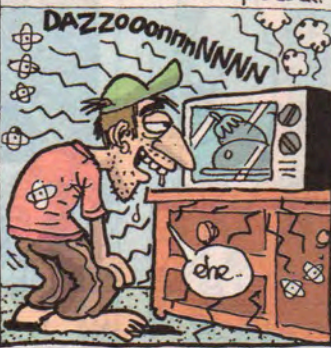
Geçen sahurda annemlerdedim, sahur kafası diye bişey var herhalde bebek... Babam marihuana içmiş gibiydi, susturamadık.

Neyse, annem mikrodalg fırını kullanmıyormuş ben aldım bebek. İki dev patlıcanı bıçaklayıp pişmelerini izlemek film gibiydi.

Tv izlemeyi bırakmıştım, o boşluğu fırını doldurdum... Dene dene pişen yimahları izlerken mikrodalga ışınına maruz kaldım hep bebek.

Gittin gideli Van Damme filmlerine vurdum kendimi... Televizyon karşısında izlerken içimi geçmiş bebek.

Tamamı senin kokun da nefisti bebek ama bir yavru kedi göbeği kokusu değil di...

Aradığım huzuru karpuz tezgahlarındaki eğretti otla rında buldum bebek...

Piştin

BEN**ALPAY ERDEM**

Merhaba sevgili okur. Ben bu hafta yine durunamadım, ve otobüse atladığım gibi Denizli'ye gittim önce. Bu aslında bir bisiklet-otobüs turu gibi bir şey. Bisiklet bagajda. Yalnız muavin kardeşlerimizin garajda bisikleti görür görmez yüzlerini ekşitmeleri. Hayır sanki kendi sırtında taşıyacak. Hayır sanki yük oluyorum. Ön tekerleği kendim söküyorum, seleyi kendim indiriyorum, bagaja yerleştirmesini kendim yapıyorum, beceremiyorlar çünkü bıraksam, bırakmam da zaten, ne bileyim, bir çanta kadar yer kaplıyor, bir çantadan daha da hafif, sen buna neden yüzünü ekşitiyorsun güzel kardeşim, kraldan çok neden kralcı oluyorsun, ki ben kralınla konuşmuşum, kralın okuy dediği için kralının firmasını seçmişim, sen buna neden yüzünü ekşitiyorsun, en acayibi de "para isterler buna yalnız" demen oluyor, güzel kardeşim, para istemiyorlar, bilmiyorsan sor söylesinler, e be güzel kardeşim benim. Denizli'ye sorunsuz bir yolculuk yaptım. Koltuğunu ağzıma yatan teyzemizi saymazsak tabii, ki saymıyorum. Denizli'de otelde kalmama gönlü razı olmayan okur arkadaşlarımda kaldım o gece. Twitter sağ olsun. Sayelerinde soğuk bir otel odasında dev sıkılmaktan kurtuldum. Denizli akşam gezisi ve hoş sohbet için sonsuz teşekkürler buradan da. Bu arada gezmekle ilgili baba atasözleri volume one; "insan gezdikçe gezmeye, gezmedikçe de gezmemeye alışıyor". Ertesi gün yine otobüsle Muğla'ya geçtim. Aslında İstanbul'dan doğrudan Muğla'ya da gidebilirdim. Fakat Eskişehir-Topçular İskelesi ve Balıkesir Otagarı beklemesini göze alamadım. Bence otobüs yolculuklarında en önemli şey güzergah. Bir de tek atımda daha uzun sürecekti. Göze alamadım. Muğla'yı dev özlemişim. Muğla'da ilk gün bisikletimle detaylı şehir gezisi yaptım. Sonra kilometre saatine baktım şöyle bir, toplamda 500 metre. E Muğla. İkinci gün Muğla merkezden çıktım, ve Marmaris'e doğru yola koyuldum. Güzel Allah'ım şu ömrü hayatımda Sakartep'e den Gökova'ya bisikletimle üçüncü kez inmemi nasip etti. Yaşamak lazım. Çınar Muğla Evleri'ne doğru giderken yol kenarında erikler daldım. Böyle bir kaya gibi sert dev kocaman ölümcül lezzetli erikler olamaz. Ağladım bir ara dişlerken. Ve elbet Çınar'da kahvaltı zamanıydı. Kahvaltı için bisikletle 42 kilometre yol yapmak. İyi bir kahvaltı sonrası Marmaris'e hangi hızla gittiğimi bile bilemedim. Bir bakım Marmaris'teyim. Doğrudan otogara girdim. Muğla'ya bilet satmadıkları için Çine'ye bilet aldım. Muğla'da ineceğim tabii ki. Otogarda tartışma çıktı. Şoför diyor ki, **Muğla'da indiremem.** Bileti

satın diyor ki, **"indir sen, bir şey derlerse nişanlısı aradı, acil inmesi lazımmış" dersin diyor.** Nedense kimse benim evli olduğumu düşünmez. Ben en fazla nişanlı olabilirim. Bende evli tipi yok. Muğla'da otogarda bisikletimi toplarken çocuklar topladı başıma. **Annen baban böyle bir şey demiyorlar mı sana diye sordular.** "Eşin bir şey demiyor mu" diye sormak yok. Gerçekten çok komiktir. Bir keresinde bir reklam çekimi için kamera karşısına geçtim. Yönetmen beni dev başarılı buldu fakat söylediği şey şu oldu; **"sende koca tipi yok".** Bu arada bisikletimi sökülümüş olarak kim görse **"geçmiş olsun"** çekti. En sonunda dayanamadım ve geçmiş olsunlardan birine, **"kaza yapmadım, söktüm sadece"** diye cevap verdim. Aldığım cevap daha da acayip oldu; **"neler yapıyorlar".** Bisikletin sökülüp takılabilen bir şey olabildiğinden nedense kimse inanmıyor. Bu arada "2 Teker 1 Yer" anadoluda hayvan izlenmiş. Çok alakasız yerlerde tanındım, sayısız fotoğraf çekilme yaşandı. Gayet de güzel oldu, seviyorum ben böyle şeyleri. Ertesi gün Muğla'dan Antalya'ya geçtim otobüsle. Antalya'da otogarda bisikletimi bagajdan alırken, bagajda motosiklet gördüm, ağızım açık kaldı. Motosikletin sahibi, **"benim motosikletin iplerini de keser misin"** dedi bir de bana. Kestim tabii. Antalya'da **seni bulacağım** diyen bisikletçi arkadaş Antalya'da gerçekten de beni buldu. Bunlar hep twitter. Antalya'da perşembe akşamı bisikletçileriyle buluştuk daha sonra. Hatta bir gazeteden gelmişler, toplu poz verdik, ben nasıl oldu bilmiyorum ama en önlerde yer buldum kendime. O gece eski bir arkadaşarımda kaldım. Ertesi gün Eskişehir'e geçtim. Eskişehir'de üniversitenin misafirhanesine yerleştim. Ertesi gün Eskişehir'de turun altın vuruşunu yaptım. Köylere girdim, yollarda kendimi kaybettim. Sincap izledim, ineklerin yürürken memelerinden sütlerinin düküldüğünü gördüm, dere kenarında kurbaga avlamaya çalışan beceriksiz su yılanını izledim. Sonra suya yaprakları değen, dalları öyle sarkan ağaçlara baktım. Ve beni buralara çeken şeyin ne olduğunu hatırladım. Çocukken köyde dere kenarlarında hep öyle uzakta suya eğilen dalların üzerinde zaman zaman yemeyiş bir yalıcakını gördüğüm. Öylesine ürkekti ki yaklaşmak asla mümkün değildi. Yanıp sönen yeşil bir ışık gibi kaybolurdu gözden. O yeşil ışığın peşinde olduğumu hatırladım. Ertesi gün artık bir haftadır, bisiklet kullanmadığım zamanlarda giydiğim ve evet koltuğunu düşündüğüm tişörtümden kurtuldum, ve İstanbul'a dönüş otobüsünde yanımda oturacak olan hiç tanımadığım hemcinsim için kendime yeni bir tişört aldım. Sonra yanına oturan tipe şöyle bir baktım, ve **piyili, ben bunun için mi süslendim minaki** dedim kendi kendime. Sevgilerimle.

CIHAN KILIÇ**ve SİNEM**

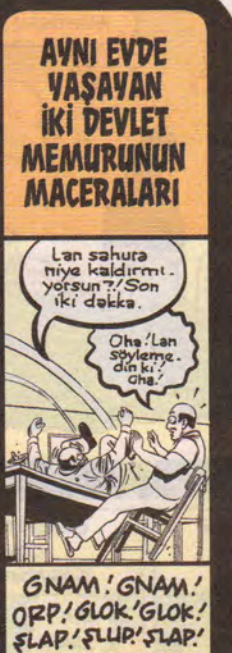
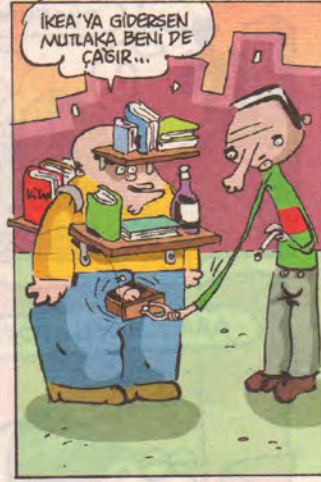
Ayrı tatilde

ama arkadaşlar iyidir

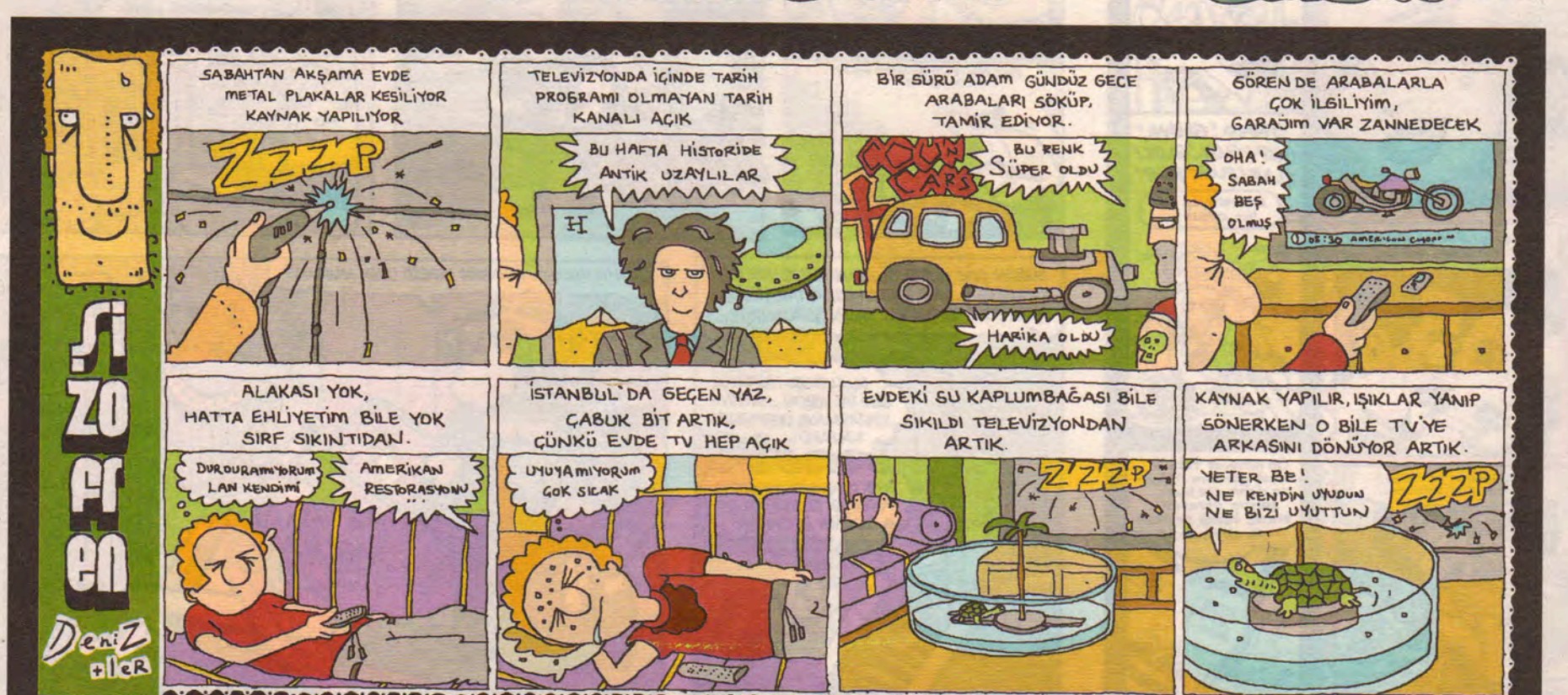
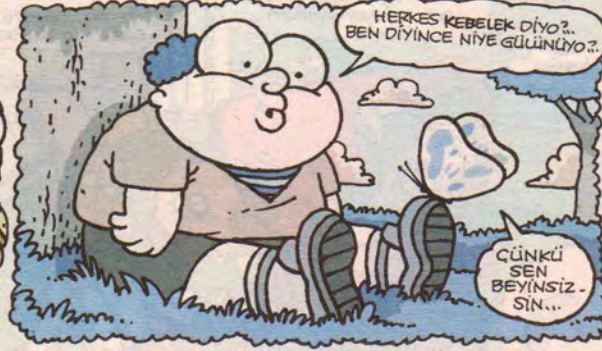
guppak" fermuarı açık anlamına geliyomuş... Tam ne demek istiydi diye çok düşündüm... (Dinleyiniz: Gaydırıguppak Cemilem, nasıl nasıl edelim de biz bu işi?!)
 • Tatil için doğudan Side'ye gidiş: West Side Story...
 • Ziyaret ettiğimde Yaşar Kemal'e demiştik ki: "İnce Memed, kabak çiçeği dolmasını nasıl seviyo öyle..." Cevabı şöyle oldu: "Ne Memed'i be, ben severim o dolmayı, ben!"
 • Yolda çok fazla durup kalkan otobüste bi yolcu "Yürü kardeşim, işimiz derdimiz var" diye bağırması... Şoförün cevabı: "Benim derdim, senin derdini s.ker!"
 • Bi hanımefendi, uzak ülkede yaşayan kızına, telefonda nasıl biri?" diye soruyo... Aldığı cevap: "Kullanışlı!"

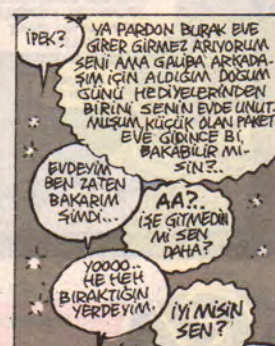
• Ne yani, şimdi Kusturica'nın filmine "Romanlar Zamanı" mı diyecez?.. Ya da Bedri Rahmi'nin şiiri "Karadutum, çatalkaram, romanım" mı olacak?.. Bütün kafam düşer!..
 • Adaçayı da güzel, güzel amma ben Yarımada çayını yeğlerim...
 • 2 Haziran 2013, pazar... Bi grup arkadaş, Gezi Parkı'na gittik... Arkadaşlardan biri oyuncu, "Fatmagül'ün Suçu Ne" dizisinde oynayan Esra... Parkta bi kız Esra'yı görünce aynen şöyle dedi: "Aaa, Fatmagül'ün suçu!..
 • Vietnam İşgali'nde ABD askerlerinin öldürdüğü her Vietnamlı için 50 bin kurşun atıldığını bilmiyordum... Cenaze Marşı'nın bestecisi Chopin'in kendi cenazesinde Mozart'ın Requiem'inin çalınmasını vasiyet ettiğini de bilmiyordum... Tarih boyunca yaşayıp ölmüş insan sayısının 110 milyar olduğunu da bilmiyordum... Tüm bunları, Murat Menteş'in hakikatli enteresanlığa sahip romanı Ruhi Mücerret'ten öğrendim...
 April Yayınları'nın çıkan kitaptan bir alıntı daha: "İnsan yapamayacağı kötülüğü başkasından ummaz." (Murat, yazdığı şeyi yaşayarak da öğrendi, o da ayrı!..)

vedatozemiro@gmail.com

YİĞİT ÖZGÜR

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin
Gülmen

akıl
Fikir
Ofisi

Bariş UYGUR

* Bilhassa yurtdışına gittiğimiz zaman, dikkat ederseniz normalde bir lira vermeyeceğimiz hediyelik eşyalara beş lira, on lira verip verip geliyoruz. Buna turizmciler hediyelik kerizlik diyor. Demiyor da olabilir, şimdi ben burada böyle yazdım diye hep bir ağızdan "Yok efendim öyle bir şey, demiyoruz," diye beyanat veriyor falan ispat edemem, sonra ben

kötü olurum. Zaten şu hayatta sevmediğim bir şey varsa o da sonradan kötü olmaktır. Baştan olsam hadi neyse, sonradan kötü olmakta da ciddi bir kerizlik var. Düşünsenize, kötü olmak gibi bir niyetiniz bile yok ama sonradan siz kötü oluyorsunuz. İnsan hayıflanır, keşke baştan kötü olaydım, sinsi olaydım diye. Her neyse konu dağılsın, turizmciler arkadaşlar araya girmesze sevinirim, "hediyelik kerizliği" diye bir şey var mı var arkadaş. Sırf üzerinde Berlin'in ayısı var diye, New York ya- zıyor, I Love Bilecik yazıyor diye gittiğimiz yerde en kalitesiz kumaştan tişörtlere bir lira yerine on lira veriyoruz. Hâlbuki illa Bilecik'e gitti- mizi cümle aleme ilan etmek, sokaklarda "I Love Bilecik" tişörtüyle gezmek istiyorsak, gayet basit bir şekilde eve döndükten sonra beyaz boş bir tişört alıp baskıcıda üzerine I Love Bilecik yazdırırız olur biter.

* Ha şimdi burada Bilecik esnafı durumdan etkile- nebilir orası ayrı. Ama neticede, üzerinde gittiğimiz şehirle ilgili işaretler, yazılar, logolar olan bibloların falan neredeyse tamamı Çin'de üretilmiyor mu? Aslımı isterseniz garip bir durum. Çin'de bir fabrika var, milyonlarca anahtarlık, gazoz kapağı açacağı, buzdolabı miknatısı, rozet falan üretiyor ve ki- minin üzerine New York, kiminin üzerine Berlin kiminin üzerine Bilecik yazıyor ve bunları söz konusu şehirlere gönderiyor. Sonra biz de o şehre gittiğimizi cümle aleme duyurmak için bunları alıp eve getiriyoruz, ben de bu işe hediyelik kerizliği dediğim zaman herkes ayağa kalkıyor. Akıl alır iş değil.

* Ne zaman kambiyo rejiminin yokluk günlerinden bahsedilse kuyruklardan dem vurulur. Margarin için, benzin için, tüp gaz için girilen kuyruklarda çekilen çileler anlatılır da anlatılır. Biz de buradan müreffeh toplumların hiç kuyruğa girmedikleri sonucunu çıkarırız. Hâlbuki müreffehin de kendine göre kuyruğu olur, bunu gözden kaçırmız. Vay efendim World of Warcraft'ın yeni expansion pack'i çıkıyormuş, hobaa atari dükkânının önünde kilo- metrelerce kuyruk, vay efendim Justin Bieber yeni albümünü imzalıyormuş hobaa kasetçi dükkânının önünde kilometrelerce kuyruk. Anlaşılan o ki müreffeh ya da değil, her toplumda bir kuyruğa girme durumu var. Ha tabii evde yemek yapmak için girilen kuyruk bana göre de Star Wars'ın yeni bölümüne bilet almak için girilen kuyruktan önemlidir ama sen gel onu kuyruğa dört gündür elinde işin kılıcıyla bekleyen Jedi şövalyesine anlat. İşte biz neyse ki şu anda ikisinin arasında bir yerde, kuyruksuz yaşıyoruz ve bu açıkça söylemek gerekirse beni mutlu ediyor. Sınıfsız bir toplum elbette başımın tacıdır ama kuyruksuz bir toplum da hiç fena değil. Bakın tüpgaz kuyruğu yok, atari oyunu eklenti paketi kuyruğu yok. İyiiz böyle bence. Kuyruk açısından yani.

* "Başka yerde şubemiz yoktur," belki küçük esnaflığın hürmet gördüğü elli yıl öncesine kadar manalı, "bak bizim taklitlerimiz falan var, sakın aldanma, sattığımız ürünün aslı burada," demeye getiren bir övünç vesilesi gibiydi. Gerçi çok abartmışlardı, Kadıköy'de bir Sultanahmet Köftçisinde, "Başka yerde şubemiz yoktur," yazısını görünce afallamıştım hatta. Ulan eşek herif bari "Sultanahmet'ten başka bir yerde şubemiz yoktur," yaz. Hayır, herif Kadıköy'de köfteci dükkânı açmış, adını "Sultanahmet Köftçisi" koymuş, sonra da "Başka yerde şubemiz yoktur," diye gep gep geriniyor.

* Zaten benim de değinmek istediğim bu başka bir yerde şubesi olmama halini 2014 yılında hâlâ bir pazarlama değeri olarak sunmak, başka şubesi olmamakla böbürlenmek meselesi. Arkadaşım, sen işini iyi yapıyorsan, bu işte başarılıysan niye hâlâ başka şube açmadın ki? Mc Donalds'ı hiç tahayyül edemiyordum misal başka bir yerde şubesi olmamakla övünürken. Bana kalırsa günümüzde başka yerde şubesi olmamak, küçük esnafıktan kurtulup kapitalist tüccarlığa geçememiş olmanın bir ifadesi. Sen bunu maharet belleyip tek dükkânda otururken bak Migros'a, hiç böbürleniyor mu keriz gibi "Başka yerde şubem yok," diye? Tam tersi, 300 tane şubem var, 50 tane bayım var diye ortalığı velveleye veriyor. Ha sen bu sürekli büyümek zorunda olunan kapitalist sisteme bir tepki olarak "Başka yerde şubem yok," diyorsan, "Batsın bu kapitalizm ve büyüme hırısı, bu şube bana yeter, biraz da başkaları rızıklansın," demek istiyorsan elini operim o ayrı.

Hele başka bir yerde şubesi olmayan kargo şirketini düşünmek bile istemiyorum.

KOŞUN LA KOŞUN DAHA BİLET ALICAZ ÜÇ DAKİKA SONRA KALKIÇAK...

OLUM BUGÜN KAÇIRDIĞIMIZ ÜÇÜNCÜ FERİBOT, UYANDIRAYIM...

NAPICAZ BU GECEYI BURDA GEÇİRCEZ.

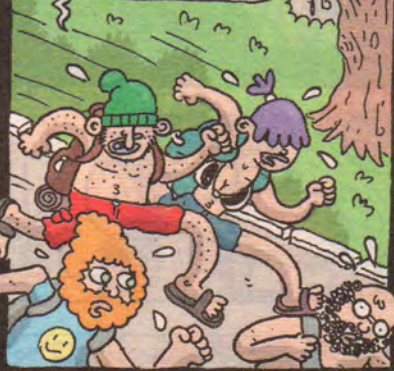
YARIN DA ERKENDEN İLK FERİBOTA KOŞARIZ.

ABİ DEDİM BEN SİZE ŞİMDİ KALKMAMIZ LAZIM DİYE, O SON BİRALARI İÇMİYECEKTİN KORAY...

SKTİR LAN ORDAN ALMIŞSIN 35 HEKTAR ALAN KAPLAYAN ORMANI ÇANTANA KOŞAMIYOSUN...

NE ALAKASI VAR ABİ ŞİMDİ?

ARTISLIK YAPMASANA OLUM ÇOCUĞA, EN HIZLI O KOŞUYODU...

DURLUN ABİ FEYZA DİYE Bİ ARKADAŞ VAR ONA GİDEBİLİRİZ...

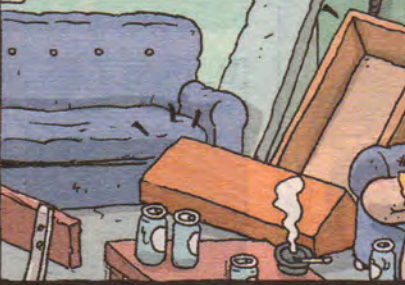
E ARA O ZAMAN...

TAMAM ARİYORUM.

Gece saatleri Feyza'nın Tersane'deki evi...

YA BEN ÇIKIYORUM AMA Bİ ARKADAŞ VAR, Bİ DE EV BİRAZ DAĞINIK KUSURA BAKMAYIN...

ÇOK SAĞOL FEYZA'YA HİÇ SORUN DEĞİL OHA TABUT MU LAN O...

BEN ÇOK İÇERİM ON BİRAYI YARIM SAATE İÇERİM...

DEMET LEPTAPI VERSENE MÜZİK YAPALIM...

KAPIŞIRIZ?

14 TANE EKSTAZİ İÇERDİM ESKİDEN HER GÜN, Bİ GÜN Bİ KAŞARLA KAVGALİYİZ, AĞZINA ÇAKTIM İKİ DENE DESTEKLİ...

NE DİYO ABİ BU BÖYLE?

ÖFF, NE BİLEYİM MİNA KO, NEYSE HADİ BEN YATAR...

BEN HİÇ UYUMAM.

BRABO SANA.

TÖEH!

ALLAH, ALLAH!

DEMET, HASAN KALKIN GİDİYORUZ...

HA? NOLUYO BE?..

ABİ CANER ADAMDAN KILLANDI, KAÇALIM DİYO...

OLUM SİZ DE OTURMUŞ MAL GİBİ DİNLIYORSUNUZ YATSANIZ KERİZLER! SABAHİ İKİ SAAT KALDI...

DOĞRU LAN.

Kah...

Oha...

DEMET, HASAN KALKIN GİDİYORUZ...

HA? NOLUYO BE?..

ABİ CANER ADAMDAN KILLANDI, KAÇALIM DİYO...

OLUM SİZ DE OTURMUŞ MAL GİBİ DİNLIYORSUNUZ YATSANIZ KERİZLER! SABAHİ İKİ SAAT KALDI...

DOĞRU LAN.

Kah...

Oha...

DEMET, HASAN KALKIN GİDİYORUZ...

HA? NOLUYO BE?..

ABİ CANER ADAMDAN KILLANDI, KAÇALIM DİYO...

Bİ SÜRE SONRA.

KORAY GEL BAK Bİ ŞARKI DİNLETİCEM.

HANGİ ŞARKI...

GEL BAK Bİ...

BAK BU ÇOK GÜZEL Bİ ALBÜM...

HA? HAA TAMAM ABİ DİNLEYELİM...

Hasan'la Demet.

DUR ONU BEN HALLEDERİM...

HADİ...

HADİ ABİCİM HADİ SERİ Bİ ŞEKİLDE ÇAKTIRMADAN TOPLUK...

HÖYT... KAYIT... KÖYT...

SWISS TAHİYT

KHAYT!

PALÇ!

KTONK.

Oha...

DEMET, HASAN KALKIN GİDİYORUZ...

HA? NOLUYO BE?..

ABİ CANER ADAMDAN KILLANDI, KAÇALIM DİYO...

OLUM SİZ DE OTURMUŞ MAL GİBİ DİNLIYORSUNUZ YATSANIZ KERİZLER! SABAHİ İKİ SAAT KALDI...

DOĞRU LAN.

Kah...

Oha...

DEMET, HASAN KALKIN GİDİYORUZ...

HA? NOLUYO BE?..

Bİ SÜRE SONRA.

KORAY GEL BAK Bİ ŞARKI DİNLETİCEM.

HANGİ ŞARKI...

GEL BAK Bİ...

BAK BU ÇOK GÜZEL Bİ ALBÜM...

HA? HAA TAMAM ABİ DİNLEYELİM...

Hasan'la Demet.

DUR ONU BEN HALLEDERİM...

HADİ...

HADİ ABİCİM HADİ SERİ Bİ ŞEKİLDE ÇAKTIRMADAN TOPLUK...

HÖYT... KAYIT... KÖYT...

SWISS TAHİYT

KHAYT!

PALÇ!

KTONK.

Oha...

DEMET, HASAN KALKIN GİDİYORUZ...

HA? NOLUYO BE?..

ABİ CANER ADAMDAN KILLANDI, KAÇALIM DİYO...

OLUM SİZ DE OTURMUŞ MAL GİBİ DİNLIYORSUNUZ YATSANIZ KERİZLER! SABAHİ İKİ SAAT KALDI...

DOĞRU LAN.

Kah...

Oha...

DEMET, HASAN KALKIN GİDİYORUZ...

HA? NOLUYO BE?..

Bİ SÜRE SONRA.

KORAY GEL BAK Bİ ŞARKI DİNLETİCEM.

HANGİ ŞARKI...

GEL BAK Bİ...

BAK BU ÇOK GÜZEL Bİ ALBÜM...

HA? HAA TAMAM ABİ DİNLEYELİM...

Hasan'la Demet.

DUR ONU BEN HALLEDERİM...

HADİ...

HADİ ABİCİM HADİ SERİ Bİ ŞEKİLDE ÇAKTIRMADAN TOPLUK...

HÖYT... KAYIT... KÖYT...

SWISS TAHİYT

KHAYT!

PALÇ!

KTONK.

Oha...

DEMET, HASAN KALKIN GİDİYORUZ...

HA? NOLUYO BE?..

ABİ CANER ADAMDAN KILLANDI, KAÇALIM DİYO...

OLUM SİZ DE OTURMUŞ MAL GİBİ DİNLIYORSUNUZ YATSANIZ KERİZLER! SABAHİ İKİ SAAT KALDI...

DOĞRU LAN.

Kah...

Oha...

DEMET, HASAN KALKIN GİDİYORUZ...

HA? NOLUYO BE?..

Bİ SÜRE SONRA.

KORAY GEL BAK Bİ ŞARKI DİNLETİCEM.

HANGİ ŞARKI...

GEL BAK Bİ...

BAK BU ÇOK GÜZEL Bİ ALBÜM...

HA? HAA TAMAM ABİ DİNLEYELİM...

Hasan'la Demet.

DUR ONU BEN HALLEDERİM...

HADİ...

HADİ ABİCİM HADİ SERİ Bİ ŞEKİLDE ÇAKTIRMADAN TOPLUK...

HÖYT... KAYIT... KÖYT...

SWISS TAHİYT

KHAYT!

PALÇ!

KTONK.

Oha...

DEMET, HASAN KALKIN GİDİYORUZ...

HA? NOLUYO BE?..

ABİ CANER ADAMDAN KILLANDI, KAÇALIM DİYO...

OLUM SİZ DE OTURMUŞ MAL GİBİ DİNLIYORSUNUZ YATSANIZ KERİZLER! SABAHİ İKİ SAAT KALDI...

DOĞRU LAN.

Kah...

Oha...

DEMET, HASAN KALKIN GİDİYORUZ...

HA? NOLUYO BE?..

Normal şartlar altında haftalardır halkın ve esnafın canına okuyan bir polis teşkilatı için sürekli olarak "aşanların benim, kaplanların benim," diye tezahürat eden bir başbakanı teşkilatın hiç de başarılı olmadığını anlatmak bir hayli zordur. Ancak Türkiye'de neyse ki bu işi bizim yerimize birkaç hırsız yapar ve İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nü soyarlar, Türkiye, polis teşkilatının yanlış yapılmış ve eğitilmiş

olduğunu ancak hırsızları sayesinde ortaya koyabilen bir ülkedir. **Normal şartlar altında** Türk Ceza Kanunu ve de Yargıtay içtihatları uyarınca beddua etmek, hakaret olarak kabul edilemez ve bir suç değildir. Zira "Belanın versin dedin ve verecek," gibi bir iddia muhtemeldir ki en fazla 17. Parçacık Fiziği Kongresindeki Kim Kardashian kadar ciddiye alınacaktır. Ancak Başbakanlık korumaları, beddua eden bir adamı, suç işlediğini ileri sürerek derdest edebilir. Türkiye, Başbakanlık korumalarının yasama organı rolünü

üstlenmeye cüret edebildiği bir ülkedir. **Normal şartlar altında** ilkököl üçüncü sınıfı bitirmiş bir çocuk dahi, bir insanı "silahlı isyanla" suçlamak için ortada bir silah bulunması gerektiğini bilir. Ancak Türkiye'de twitter mesajları, sözlü beyanları ve televizyon skeçlerinden başka bir şeyi olmayan bir adamın "silahlı isyan" suçlamasıyla yargılandığını görebilirsiniz. Gerekirse Türk Dil Kurumu'ndan rica edilir, sözlükte silah maddesinin karşısına "...internet üzerinden atılan mesajlar ve televizyonda sunulan komedi programları," diye

ekleme yaptırılır ama anlaşılan o ki eldeki çekik ille de kullanılır. **Normal şartlar altında** tüm dünyanın gözü önünde cereyan eden ve herkes tarafından kınanan bir şiddet eyleminin ardından, yargı şiddet uygulayanlar hakkında dava açar. Türkiye'de bu şiddete tanık olan fotoğrafçılar hakkında yedi yıl hapis cezası istenir, bu şiddet eylemlerini ekrana getiren televizyon kanallarına ceza yağdırılır. Türkiye şiddet uygulamanın serbest, uygulanan şiddeti görüntülemenin yasak olduğu bir ülkedir.

Cihan Ceylan

Tamirci şirazi...

GIY TULLUMLARI!

ROMANLARI UNUT MU DİYOSUN YANI USTA!

HAYIR TULLUM GİYSEN DAHA İYİ OLUR DİYORUM. SİYİL HALIN ÇOK KÖTÜYÜMÜŞ OLUM. SENİN BEN DE İLK KEZ GÖRÜYÖRÜM. BUNU NE MİNA KOYUN SİYİL KÖŞELE FALAN!

UFF YA BEN. HİÇ GİYİNMEYİ BİLİYÖRÜM YA... HAFTASONU BERA-BER ALIŞVERİŞE GİKALIM MI. ABİ, NE DER-SİN?

UYAR!

SİZ BANA NİYE "GİFT USKUR" DİYOSUNUZ LAN, BEN BALIKCI DEĞİLİM Kİ? AKŞAMCIYIZ DİYE İLLA BALIKCI MI OLUCAK MİNA KOYUN. MESELA LİSE'DE BANA ŞİFO DİYOLARDI GÜNKÜ İYİ TOP OYNUYODUM AMA, GİFT USKUR NE ALAKA YANI? HA, SU VAR... HER AKŞAMCI, BALIKCI OLABİLİR AMA HER BALIKCI AKŞAMCI OLMAZ. ÖYLE KOLAY AKŞAMCI OLUNMAZ...

Gerçek sarhoş konuşması...

Kalk, sıkırgit de kapatalım. MİNA KAYIM BE...

BUNDAN SONRA LAKABIM ŞİFO HERKESE DUYUN...

Yine adam

BİŞEY DİKKATİNİZİ ÇEKTİ Mİ RAMA-ZANIN BASINDAN BİRİ HAYALAR GAYET SERİN GİDİYÖ. HALBUKİ YAZIN ORTASINDAYIZ. PEKİ NİYE ÖYLE DÜŞÜNDÜZ MÜ HİÇ? YAAAA... TESADÜF MÜ SİZCE BU? HEY GİDİ HEY...

BÜYÜK Mİ BIRAKMIŞ LAN O?

YALANCIYINIZ LAN! YALANCIYI KAHVENİN UYKU AÇTIĞI DA YALAN. KAFKA ÇAĞIYORDI DA, SARHOŞ AYILTIRIŞI DA! BUNLARIN HERŞİ KOÇA BİRER YALAN! Bİ BOKA YARAMIYO KAHVE, İTİRAF EDİN LAN!!!

PEKİ BUNLAR YALAN DA ÇAYIN HARARETİ ALDIĞI MI DOĞRU? HARARET Mİ ALIYO. MUŞ GAY? BIRAK ALLAHINI SEVERSEN!!!

Senin mİna korum, kuru kahveci diye...

bi daha sakın çayın adını ağzına alma!

ay! ay! ay!

ALCI TAKILDIĞI GÜN GELİP İMZA ATAN AMA SONRASINDA HİÇ ARAYIP SORMAYAN, BU ZOR SÜREÇTE YANIMDA OLMAYAN SAHTE DOSTLAR ARTIK HAYATIMDA OLMAYACAKLAR... ONLARA AIT HİÇBİR ŞEY GÖRMEK İSTEMİYÖRÜM!

SKİME KADAR!

İMZALARINI TİPEKLE SİLEBİLİRSİN AMA YAŞANMISLIKLARI O ŞEKİLDE SİLEMEZSİN TAYFUN FEVRİ DAVRANI-YORSUN!

Havlimdaki yer tatilim geldiğim yerden daha güzel. MİNA KAYIM...

GÖRKEK AÇILMA FAZLA GÖRKEK!

BABAAA! DENİZE GÖTÜRME BABAAZAA...

BU MİLAYETNEHANEDEN KAZANDIKIM İLK PAKA, ÖBÜRÜ DE OĞLANIN FOTOĞRAFI! NEYSE SİZ ONLARA TAKILMAYIN... FİLMİNİZE BAKALIM İMİZİ Bİ SANİYE...

HAM CİĞERLER NORMAL!

Sokakta Hanımefendi... göksu gül

Bana neya git kendin hallet işini ya!

Sutyen de giymemişsin. Memişler serbest. Bu çok işimize yarar.

Oha! Senin hoşlandığın çocuğu benim memelerimle mi tavlicaz?

Önce senin mem işleri öne sürücez sonra sen yüz vermiceksin, o da libidosunu bana çeviricek. Nasıl plan?

Ya bi sıkı git nasıl bi ezilesin ya...

Ne biçim arkadaşsın ya. Bu memişlerle bana yardım etme, Murat Boz'un klibinde oynatırsan minakym senin...

Off. şu model kıza söylesene aslı...

Off. şu model kıza söylesene aslı...

Hep beraber bize gidelim çocuklar ya!

Melike ya. Bu arkadaşın hoşlandığı bi çocuk var bak orda...

Oke ne giymişti öyle ya? Bu fakirleri hiç anlamıyorum. Fakirsin diye illa kötümü giymen lazım yani? Biz de illa balensiaga giy demiyoruz ya... yani. Yarin beraber alışverişe sikalım Melikecim...

O ne ya?

Dört buçuk senedir profesyonel olarak modellik yapıyorum.

dört beş senedir en iyi arkadaşız.

OHA! TIP BAKSI MI ÇALDINIZ SİZ YA?

NE! Ben çalmadım ya!

Özellikle delikatessenin ve beymen bira-seriyenin salataları çok iyi...

evet beymen doğru...

Canım kuşkonmaz çorbası istedi bak...

Melikeyle yediğimiz içtiğimiz zıyı gitmez bizim...

Şoför bey beni şu köşede indirir misiniz lütfen!

NİYE ÇALDIN LAN SENİN YÜZÜNDEN BEN DE HİRSİZ OLDUM! KAÇTI ÇOCUK!

dur gitme dur bak arkadaş sutyen giymemiş gör-dün mü?

Uğur Gürsoy

FURKAN ÖZÇOBAN

gelen Kutusu

Uğur AKSOY

Cihan TOPÇU

Murat ARAS

Murat KARADAN

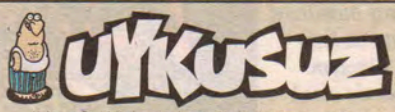
Alper KABAĞEPE

MINİ KAPAK

UYKUSUZ

Bağımsız sinemanın yapamadığını başbakan yaptı... Times'a ilan veren sanatçılara ateş püskürdü... TAYYİP OSCAR'A KARŞI...

Haftalık Mizah Dergisi | 1 Ağustos 2013 | Sayı: 309

Haftalık Yaygın Süreli Yayıncı

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.

İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

GENEL MÜDÜR: Orhan Açar MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Hakan Karataş - Fırat Yaşar - Utku Coşkun Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler Ofis Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Asmalımeşcit Mah. Sofyalı Sok. Hanson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat:1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 - İSSN 1307 - 7619
Baskı: A4 Grafik Matbaacılık Yayıncılık Reklam ve Bilgişayar Hizmetleri Ltd. Şti. - 0(212) 452 40 99
Mahmutbey Cad. Meriç Sok. No: 26 Şirinevler - İstanbul Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 160 TL Amerika: 120\$ Avrupa: 80\$ Uzakdoğu: 120\$
IBAN Numaralarımız: TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

UYKUSUZ

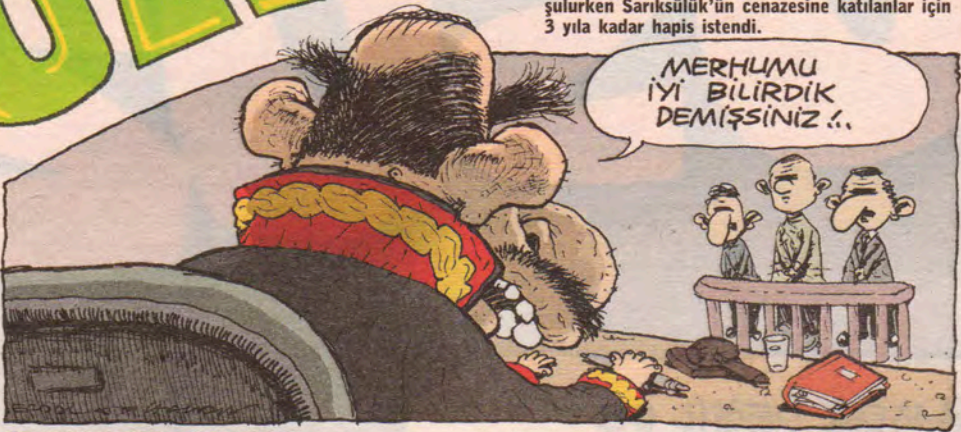
YEAA, ASLINDA BU BAYRAMDA DEĞİL DE
KOYUNLU BAYRAMDA BAYAA VERCEKMiŞ DAYIM,
O ZAMAN HEPSİYLE BİRLİKTE Bİ ADAM KİLODU
ÜSTÜNE DE BİLGİSAYAR MÜHENDİSİ ALIRIM...

AYY,
SICAKTA
İYİ GELDİ
VALLA SERİN
SERİN. HADİ
Bİ DAA ISLAT
GEL KAFANI
ANNECİĞİM.

CÜZDAN GİBİ
BİŞİYİM VARSA
HARCAMADAN KOY-
MAK LAZIM ŞUNU.

ÖKKEŞİZ

Ethem Sarıgül'ün katili olan polisin iki yıldan az bir ceza alıp hapis yatmadan kurtulacağı konuşulurken Sarıgül'ün cenazesine katılanlar için 3 yıla kadar hapis istendi.

MERHUMU İYİ BİLİRDİK DEMİŞSİNİZ...

Can Dündar, Milliyet gazetesinden çıkarıldı. İddialar Dündar'ı hükümetin koverduğu yönünde.

GARTEÇLERİ KÖRLÜ MAK KİN YİSA ÇAKAR. MAYI DÜŞÜNÜK...

HER PATRON, SAHİBİ OLDUĞU HER GAZETEDE MUTLAKA BİR GAZETECİ ÇALIŞIR. MAK ZORLUNADIR.

ÇANAK YASA VARSAYIYOR HERALDE...

Başbakan: "Bizi sevmek zorunda değilsiniz"

AMA DENEYEBİLİRSİNİZ, SEVMEYENLERİN BAŞINA NELER GELDİĞİNİ KENDİ GÖZLERİNİZLE GÖRÜYORSUNUZ ÇÜNKÜ...

POLİSİMİZ SABİRSİZLANIYOR

Bülent Arınç, katıldığı bir TV programında Gezi direnişçilerini geleceğe dair uyardı: "Önümüzdeki dönemden itibaren bu protestoların farklı amaçlarla ve farklı şekillerde gündeme gelebileceği yönünde istihbaratımız var. En azından Eylül'den sonra üniversitelerin açılmasını bahane edebilirler, spor gösterilerini bahane edebilirler. Bunlara kesinlikle müsaade edilmez."

YASAMAYI BAHANE EDİYORLAR...

NEFES ALMAYI...

EĞER USLU DURURSANIZ DEVLET SİZİ GÖRECEK

Kredi ve Yurtlar Kurumu, 2013-14 öğretim yılında kredi verme kriterlerini açıkladı. Yeni dönemde, "direniz, boykot, işgal, yazı yazma, resim yapma ve slogan atma" gibi davranışlarda bulunan öğrencilere kredi verilmeyecek.

BİSEYER DÜYDÜM

BANA BİRNE FAZLA YATIRIMCIYIM, SONRA BELA OLMAŞIN...

ŞŞŞ... SOK ÖNÜ CEBİNE... SORAYLA EYLEMÇİ KÖYLER KEN TESPİT ETİTİ SENİ...

İKİ YILDIR O MERDİVENİ DÜŞÜNÜYÜRÜM

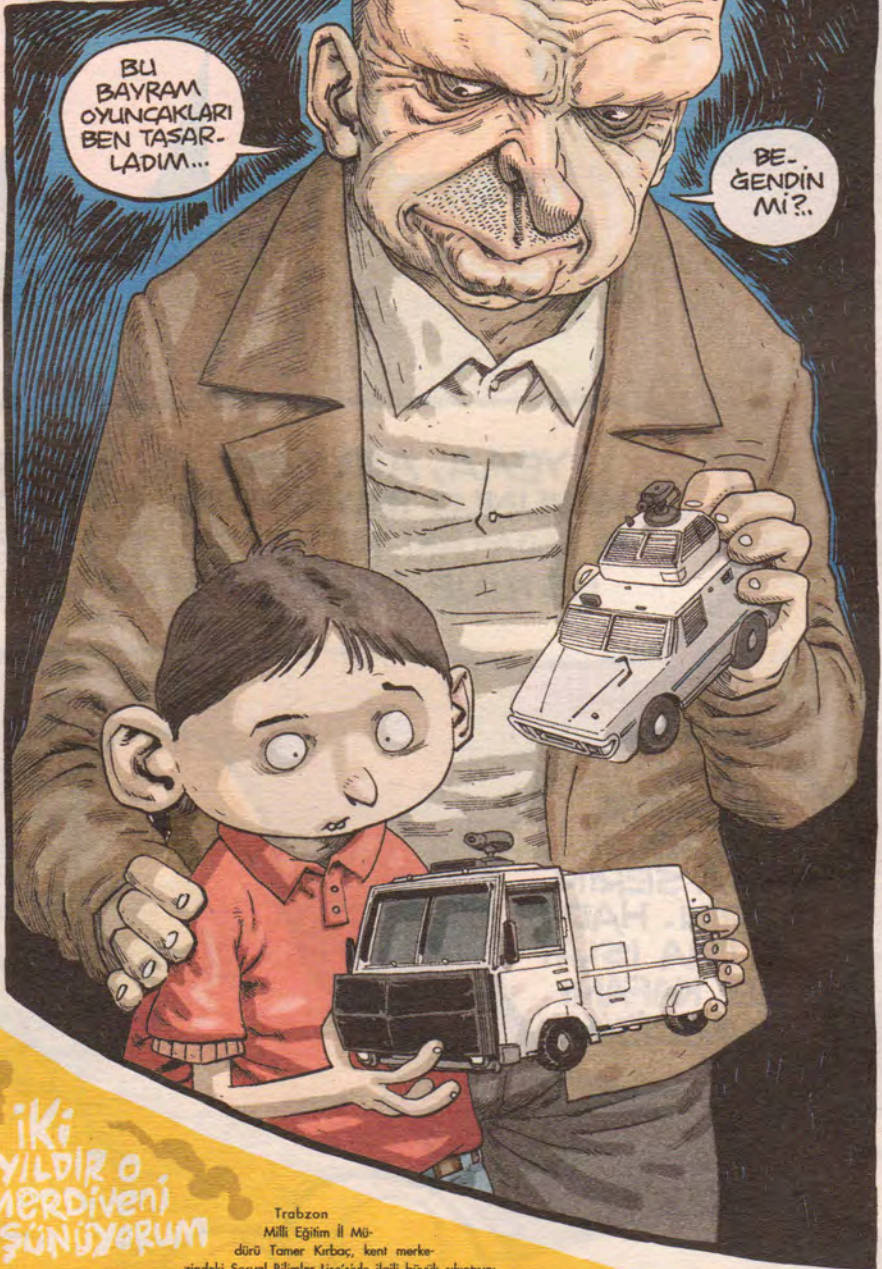

Trabzon Milli Eğitim İl Müdürü Tamer Kırbaç, kent merkezindeki Sosyal Bilimler lisesiyle ilgili büyük skandala ilişkin olarak: "Erkek öğrenciler ile kız öğrenciler aynı bina da altı üstü kalıyor. Aynı merdivenleri kullanarak uyumaya girmeleri inanın beni iki yıldır rahatsız ediyor ve diken üstünde oturmama sebep oluyor."

BAK MESELA BÖYLE YÜRÜŞELER DİKİZ DE OLMAZ.

Hükümetin para ve silah desteği verdiği iddia edilen El Nusra örgütü, Rojova'da aralarında çocukların da bulunduğu 100'e yakın insanı öldürdü.

GÖZÜNÜZ AYDIN! BİR NEO OSMANLINIZ DAHA OLDU!

BU BAYRAM OYUNCAKLARI BEN TASARLADIM...

DEĞENDİN Mİ?!

SON ÇAĞRI

Tayyip Erdoğan Üniversitesi, öğretim üyesi alımında torpil yapıldığını kanıtlayan notları yanlışlıkla ilan olarak gazetelere verdi. İlanda alınacak öğretim üyelerinin ismi dışında, haklarında alınan notları da okumak mümkün.

MANTIKLI DÜŞÜNSENE, SENİN BABAN DÜKKANINA TANIMADIŞI ADAMI ALIYOR MU SANKİ?

BABAMIN DÜKKANINI MI?

EVET.

AKP'li vekil Bayram Özçelik, Burdur'da 1. Derece deprem bölgesi olan fay hattındaki araziye 2400 konut yapılacağı müjdesini verdi.

DÜŞÜNSENİZ, SAĞ KALIRSANIZ TORUNLARINIZA ANLATACAK Bİ HİKAYENİZ OLUR...

NABİCAKSINIZ BÖYLE BOK GİBİ HEYECANSIZ HAYATI...

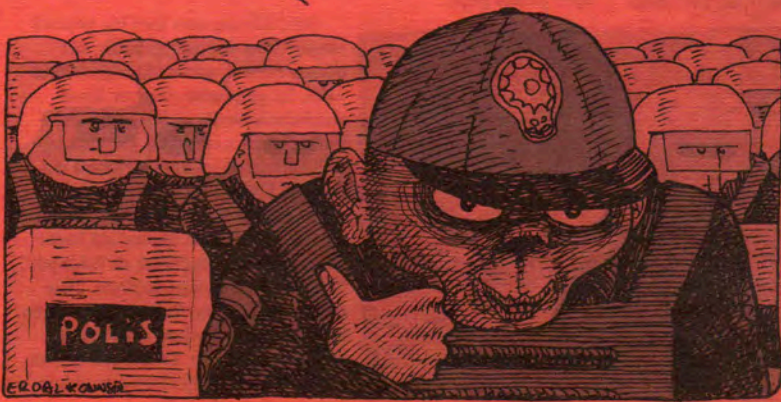

TAYYİP SLOGANA KARŞI

2013-2014 sezonu kombinelerini almak için satış bürolarına giden Beşiktaş taraftarları, her yıl imzalatılan taahhüname, Gezi direnişinin şerefine yepyeni bir maddeyle karşılaştılar: "Toplumsal, siyasi ve ideolojik olaylara sebebiyet verecek şekilde veya bir kişiyi veya grubu veya zümreyi hedef alacak şekilde hakaret etmeyeceğimi, hakaret içeren sloganlar atmayacağımı, aksi halde BJK'nın sezon kartını bedelsiz olarak geri alma ve iptal etme hakkına sahip olduğumu..."

12. ADAM ARTIK BİZİZ!

ABD Dışişleri Bakanı Kerry, Mısır'da ordunun demokrasiyi inşa ettiğini söyledi.

Şehircilik Bakanı Erdoğan Bayraktar, Gezi Protestolarıyla ilgili olarak "Tencere tava gürültüsünden daha büyük gürültü çıkartır diye şimdilik üzerine gitmiyoruz ama ileride bu işin üzerine gideceğiz," dedi.

Ekmek almaya giderken gaz bombasıyla yaralanan 14 yaşındaki Berkin hâlâ hastanede yaşam mücadelesi verirken ailesinin, basın açıklaması yapması engelleniyor.

UYUYUN LAN

Sevgili uykusuz okurları, iste bir Ramazan ayını daha gerde bıraktık. Hafif hüzün yok değil. Çünkü Ramazan 12 ayın sultanı olmasından ziyade sanki bize ait tek aydır. Ötekiler batıl aylar. Ağustos mesela. Roma imparatoru Augustus'dan geliyo ismi. Ramazan'ı bitirdik Augustus'a girdik. Diyeceksiniz ki Ramazan da Arap kökenli... Doğrudur... Türkler Arap'a da saygı duymuş, Romalıya da saygı duymuş... Mevsime göre yasadıkları 12'in ayları dert etmemişler. Ha, bunları niye anlatıyorum, çünkü yaz bitiyoda ondan...

Bogazi dipten birleştirdik. Japonlara rica ettik yaptılar. Tünelde deneme sürüşü yaptım ve aklıma Fatih'in macar ustaya döktürttüğü dev top'lar geldi. Japona dönüp "Macar ustalar gibisiniz" dedim. "Doğma büyüme Japonuz," dediler...

Silivri'de müebbetler, yüzlerce yıllık cezalar hava da uçuştı. Apo'yla beraber kalkmıştı idam. Apo'ya mı dua etsinler yani şimdi?

Halkın kendi kendini yönetmesi olayında çok uyanamadı. Millet Türkiye'de... Siyasetin içinde durmadan, partili olmadan, bir oy vermekle kendini yönetemezsin. Gibi geliyo yani bana. Bakiyosun millet Parklarda, meydanlarda... Peki mecliste muhalefet diye karşımızda duranlar kim?

iyi bayramlar benim yalnız ama şeker gibi tatlı ülkem...

"Ben kalabalık aileleri çok severim ki. Herkesin iç içe olduğu evlere bayılırım hep..." diye sevgiliye konuşurken herhalde böyle bir şeyden bahsetmiyorlardı. Sevgililik bitmiş, artık birkaç yıllık evlilerdi ve şimdiye kadar evlilikleri hiç bu kadar çetin bir dönemden geçmemişti. İlişki boyunca varlıkları itina ile saklanan, düğüne bile çağrılmayan bir sürü akraba yağmur olmuş, bir anda evlerine yağmıştı. Ağrılarla bitmiyor, ağırlananlar gitmiyordu. Evin her yanı insan doluydu, fena, kaba, gürlütcü insanlar. Bu akrabaları görmek ayın karanlık yüzünü görmek gibiydi, tahminlerin ötesinde ve korkutucuydu. "karımın ne biçim akrabaları varmış lan" diye dehşetle içinden geçiriyordu genç adam. Kadının da durumu farksızdı. Yemek yapıp, çay servisi etmekten fırsat buldukça gözleri dolu dolu oluyor, "Ah annem bir görsen kızın ne fena insanların içine düştü" diye içinden geçiriyordu. Akrabalar o kadar çok birbirine karışmıştı ki bazılarının kız tarafından mı erkek tarafından mı olduğu bile karıştırılıyordu. Mesela tuvaletin kapısı açık bırakarak işlediği için tiksindiği İrfan Enişte'nin karısının değil de kendisinin bir akrabası olduğunu utançla fark etmişti genç adam. Ya da Büyük Hala'ya sırf konuşmak için yalandan "halacığım ben küçükken nasıldım?" diye sorduğunda genç kadın "ne bileyim kızım nasıldın. Ben senin değil, kocanın büyük halasıyım" cevabını yüzüne bir şamar gibi alıyordu. Ama hangi taraftan olduğu kesin olan akrabalar da yok değildi. Haliya sıçan Kaan bebek'in yüzü olmasa da bakışları genç adamı andırıyordu; Kaan Bebek erkek tarafından, bu apaçık ortadaydı. Ya da ayağını lavaboda yıkayan Yunus Dayı'nın bilek yapısı ne kadar da genç kadının bilek yapısına benziyordu, güzel kadın ince ve biçimli bileklerini Yunus Dayı'sından almıştı belli. Dev bir gen havuzunun içindelerdi adeta. Onlarca olasılık içinden olabilecekleri en iyisini olup birbirlerini bulmuşlardı, buna sevinsele mi üzülseler mi bilemiyorlardı. Genler denk gelip, gerekli şartlar oluşsaydı Yunus dayı olup da Büyük Hala'yla aşk yaşamak da vardı belki kısımette. Bu evdeki herkes olabilece olasılıkları az da olsa vardı ama değillerdi, için tek sevindirici tarafı buydu.

Ve asıl olması gerekenler, bu olayın asıl mimarları; anneler, bu evde yoktu. Kızın annesi plop plop diye sık sık Wats-ap da belirliyordu, oğlunun annesi ise durmadan ev telefonundan arıyordu. Anneler evle sürekli kontak içindeydiler. Uzun bir sessizlikten sonra "Evdeler mi hâlâ?... " diye soruyor ve cevabı beklemiyorlardı bile. Cevap belliydi "evdeler anne, evdeler..." "Ah oğlum ben seni el-âleme şöför olasin diye mi Kadir Has Üniversitesi sosyal medya uzmanlığı sertifikasına yolladım" ya da "ah kızım ben seni millete çay getiresin diye mi büyüttüm" diye devam ediyordu annelerin konuşması. Ve iki anne de "neyse, sen yine de iyi geçinmeye bak. Ters bir şey söyleme kimseye. Kimseyle kötü olma şimdilik. Ama..... Ama aklını da bundan sonra kullan! Düşün gücünü kullan evlat, hadi bys=" diye gizemli bir şekilde bitiriyorlardı konuşmalarını. Anneler'in ne istediği belli değildi. Tam ve kapsamlı bir savaş mı? Yoksa önyargıların bir kenara bırakıldığı, ötekileştirmenin çöpe atıldığı sonsuz bir barış mı belli değildi. Anneler net değildi, annelerin de kafası karışık bir durumda. Ama aramadan da edemiyorlardı, evle kontağı bir an olsun kesmiyorlardı.

Gün biterken yatıya kalacak olduğunu belli eden misafirler, gitmek için ayaklanan misafirlere "aa kalkıyor musunuz?" diye şaşırıp uğurluyordu. Evin kontrolü bir anda misafirlerin eline geçmişti. Gelen giden trafiğini, temizliği, buluşığı, çöprü atmaya artık yatılıya kalacak olan misafirler yönetiyordu. Kalmayacak olanlar çok fazlaydı, çoğu kalkıp gitmişti ama yine de içerdeki sayı da gözle görülür bir düşüş yoktu. Sanki gizli bir el birileri etkiledikçe eve sürekli yeni misafirler atıyordu. Ama neyse ki gün bitiyordu şimdi herkes yatacağı ve bu kabus bitecekti. Alt eşofmanlar verildi, köşe koltuklara nevresimler serildi, sehpa kaldırıldı yer açıldı. Dişini fırçalamak isteyen az sayıda misafir iki tuvalete de doluştu. Bir döşeği sırtlarken, yer yatağı yapan genç karısıyla göz göze gelen adam "evimizde bu kadar çok extra yer yatağı ve döşek olduğunu birbirimizden nasıl da gizledik. Bu gerçeği bir dosttan bir yarayı saklar gibi yıllarca nasıl saklayabildik kömür gözüm?" diye içinden geçirdi ve döşeğe yere yığı. Buz gibi döşeği yere serer sermez beyaz kütülmüş atletli üç çocuk ve bir Yunus Dayı döşeğe balıklama atladı. "Dayı bir kalkın nevresim serelim, böyle yatmayın" diye itiraz ettiğinde, kocaman bir gülümseme eşliğinde "gerek yok, biz böyle çok iyiyiz" cevabını aldı. Onların üzerine çarşafı örterken iki tane birli koltuğu birleştirerek İrfan enişteye yatak yapmaya çalışan karısına tekrar baktı. Birbirine dönük iki koltuktan bir beşik yapmış içine de dağ gibi İrfan enişteyi sokmaya başarabilmişti karısı. Ama gözlerinde ne bir gurur ne de bir kıvanç vardı. Sanki olması gereken de zaten buymuş gibi, donuk ve hissiz gözlerle İrfan Enişte'nin -ya da ona artık İrfan Bebe mi demek lazım?- üstünü örtüyordu genç kadın. "İşte benim kadını bu" diye içinden geçirdi genç adam ve "bu günleri de atlatsak bizi artık hiçbir güç yıkamaz aşkım" diye eklerken arkasından gelen bir sesle irkildi. Kimlerden olduğunu tam çıkaramadığı genç bir adam "Yaa aslında çok geç oldu, size de rahatsızlık vermeden biz gitsek mi acaba?" dedi. "ulan benim şortumu

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR

umut sarıkaya

giymişsin hâlâ gitsek mi diyorsun. Gitsek mi diye diye en güzel şortu giydin. Kes sesini artık" diye içinden geçirdi ama "yahu saçmalamayın kalın işte burada ne var bunda" demekten de kendini alamadı. İyi şortu giyip, sevinçle küçük odadaki yatağına koştu.

Tam bu sırada yerdeki yataklardan birinden bir kadın çılgınlıkla yükseldi. Çağrı'nın telefonu saatlerdir kapalıydı, zavallı kadın oğlunun başına bir şey gelmesinden korkuyordu. "Arkadaşlarıyla Taksim'de gezeceklerdi, 11 gibi gelirim demişti. Saatlerdir arıyorum gelmiyor, şimdi de telefonu kapalı. Kesin bir şey geldi başına" diye ağladı kadın. "Yav bişey olmaz korkmayın arkadaşlarıdır" dedi genç adam. "arkadaşlarını da aradım onlarda bizim haberimiz yok dediler" diye çılgınlıkla ağlamaya başladı kadın. "birkaç cılız ses sen çıkıp arabayla karakollara hastanelere baksan..." dedi ama "saçmalamayın genç adam o. Geziyordur, bir şey olmaz" diye bastırıldı cılız sesleri. Işıklar kapandı, holün ışığı açık bırakıldı, herkese iyi geceler diledi.

Nihayet yatağına yatmışlardı. İkisi de uyumuyordu. Genç kadın, annesi ile wats-ap'tan plop plop diye yazıştıyordu. Telefonda çıkan kabarcık sesleri ardı ardına odanın içinde patlıyordu. Kadının suratı asıktı, hırsıyla dokunuyordu ekrana. Belli ki patlayan her baloncuk sesi evliliğine bir müdahale içeriyordu. "Bu işin bütün sorumluluğu bana patlamasa bari" diye içinden geçirerek yatağa şöyle bi döndü. Uzun süreli ilişkide olanlar yatağa sadece dönerek de anlaşılabilir. Bir kere döndü ve elini yavaşça kadının omzuna koydu. Bu "her şeyi unutamım yine herkes gider biz kalırız" demekti, kadın da telefonu kapatıp yerinde bir kez dönerek omzundaki elden kurtulup yatay pozisyona geçti. Bu da "kusura bakma ama senden ve akrabalarından çok tiksini-

di. Holden geçerek salonun kapısına doğru yöneldi. Salonun buzlu camından birinin içerde televizyon izlediği belliydi. Yavaşça salonun kapısını açıp içeri girdi. Tahmin ettiği gibi içerde biri kısık sesle televizyon izliyordu. Televizyonun renkleri salonun bütün cephesini aydınlatıyordu. Yatağa dikilmiş oturan kıvrık saçlı bir ergenle göz göze geldi. Bu çağrı olmalıydı. Sigara işareti yapıp balkonu gösterdi sessizce. Çağrı "tamam" der gibi başını salladı. Yerde yatanların üzerinden sekerek, balkona doğru ilerledi.

O bu balkonu seviyordu, bu çirkin balkon terliklerini, saksılardaki bu solmuş çiçekleri, kombinin dolabına gizlediği bu sigarayı, sigaranın içine koyduğu çakmağı çok seviyordu. Burası, bir çirkin, iki metrekairelik balkon belki de bu evde ona ait olan tek yerdi. Sigarasını yakıp karşıdaki karanlık pencereleri izlerken birden balkon kapısının açıldığını fark etti. Gelen Çağrı'ydı. "Sigara var mı" diye sordu. "Annen biliyor mu içtiğini?" diye sorarken paketi gence uzattı. Gencin üstü çıplaktı ve vücudu dövmeye doluydu. Uzun bir süre konuşmadan sigara içtiler. Gözü, Çağrı'nın vücudundaki dövmelere takılıyordu. Latince bazı yazılar ve rakamlar ilk bakışta göze çarpıyordu. Sol göğsünde koskoca yazan "Ulula cum lupis, cum quibus esse cupis" yazısının anlamını sordu. Genç, sigarasından bir nefes çekti ve büyük bir ciddiyetle "Kurtlarla dolaşan, ulumayı öğrenir..." dedi, ardından da uzaklara baktı. Sonrasında ensesindeki "Carpe Noctem" yazısının anlamını sordu, "Geceyi Yaşa... demek" diye bütün mağrurluğuyla cevapladı genç. En son bileğindeki 1989 yazılı dövmeyi sordu. "annemle babamın tanıştığı seneler amca" diye cevap verdi Çağrı. "Demek tohumların o sene atıldı Çağrı. Demek o yıl seni oluşturabilmek için çabalandı" diye içinden geçirdi ama bunu asla söylemedi. "Böyle bir şeyi düşünmen ne güzel evlat, aferin" demekle yetindi. Çağrı, söylenenleri umursamadı sigarasını sokağa fırlatarak içeri yatağına geçti.

Genç adamın canı içeri hiç geçmek istemiyordu. İstemediği halde, sırf burada durmak uğruna bir sigara daha yaktı. İçi gerçekten sıkılıyor, kendi akrabalarından da karısının akrabalarından da nefret ediyordu. Bu yaşadığı milyonlarca olasılıktan bir tanesi ise daha iyi bir olasılık da olabilirdi. Tamam, daha kötü bir olasılık da olabilirdi ama daha kötüsünü düşündüğü kadar daha iyisini de düşünmek de hakkıydı. Sigara içe içe bunları düşündü. "Hiç evlenmemeliydim. Evlenip kendimi bu hale getirmeliydim" diye içinden birkaç defa geçirdi. Sonra, sonra uzun zamandır düşündüğü bir şeyin aklına yattığını fark etti. Balkondan aşağı baktı. "İstesem buradan aşağı inebilirim" dedi. "Buradan aşağı balkona inecemsin oradan klimaya basıp şu direktten tutunup aşağı kayacaksın bu kadar basit" diye kendi kendine söylendi. Bu balkonda çok zaman geçirdiği için bunu çok önceden "hani bi durum olursa" diye hesaplamıştı. Fazla üstüne düşünüp taşınmadan bir anda sigarasını aşağı atıp balkonun korkuluklarına tutundu, kendini aşağıya sarkıttı. Komşunun balkonunun demirlerine tutunup alttaki balkona indi. İçerdekiler uyuyordu. Bu iş sandığından da zor olmuştu. Çok kısa bir süre içinde ter içinde kalmıştı, zavallı yüreği çok hızlı atıyordu. Artık geri dönüşü olmaz bir yola girmişti, geri dönüp yatağına yatması imkânsızdı. Tekrar balkonun korkuluklarına tutunup duvara montelenmiş kombiye bastı. Kombi sağlam değildi. Hiç vakit

kaybetmeden direğe tutunmalıydı. Fakat kombi ile direk arası sandığından daha uzundu. Sırtı ter içinde kalmıştı. "Ölürsem bir şekilde açıklarım" diye düşünerek bir anda direğe doğru atladı. Direkt biraz sallandı ama sonra sabitlendi. "İnşallah aşağıdan bir gözmeze de hirsız zannetmez" diye içinden geçirerek, direğe tutulu bir müddet durdu. Sonra kendini yavaş yavaş aşağı kaydırды.

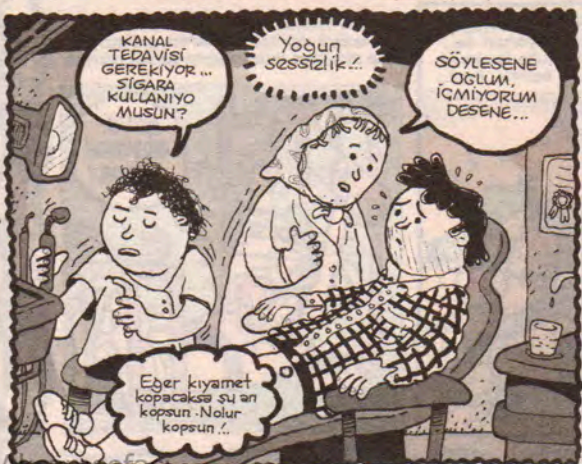
İşte imişti. Hem de hiçbir yara almadan... Artık özgürdü. İsteddiği yere gidebilir, istediği gibi yaşayabilirdi. Tam istediği gibi, ayağına balkon terlikleriyle, g.tünde donla sokaktaydı. Kimse ona karışmıyor, kimse ne yapması gerektiğini söylemiyor ya da ima etmiyordu. Resmen kurduğu yuvadan kaçıyor. Sabah arkasından ne söyleyecekleri umurunda bile değildi. Sadece gitmek istiyordu, bu evden, bu evliliğinden, bu karmaşadan gitmek istiyordu. Alışkanlık üzere doğruca arabasına koştu, sonra anahtarların üzerinde olmadığını fark edip arabadan vazgeçti. Araba da onların olsun. Sokağın başına kadar koşup orda durdu. Rasyonel düşünüp bir karar vermesi gerekiyordu. Dünya tamamen önünde durmuş onu bekliyordu. O artık tamamen özgürdü, şimdiye kadar isteyip de yapamadığı her şeyi yapabilir her şeyi yaşayabilirdi. Tek yapması gereken kimse fark etmeden bunu yapmasıydı. Dedik ya o artık tamamen özgürdü.

Ertesi sabah kapı erkenden çaldı. Kapıyı İrfan enişte açtı. Gelen genç adamı elinde on tane ekmeğe vardı. "ohooo siz hâlâ yatın. Ben gittim, koştum, yüzdüm sporumu yaptım, geldim" dedi. İrfan enişte "aferim aferim aslında en güzelini sen yapıyorsun aslında" dedi ve genç adamı içeri buyur etti. Kahvaltı sofrası hazırlandı, hâlâ uyuyanlar bir bir kaldırıldı. Bir güne daha başlandı...

dim" demekti. Bunun üzerine o da bir kere daha dönüp sırtını kadına çevirdi. Bu da "hadi oradan, sen asıl kendininkilere bak" demekti. Yastık düzeltmek bir türlü yerleşemeyerek bir süre bu sessiz kavgayı sürdürdüler. Sonra birden kapı çaldı. Kapıyı açmaya yeltendi ama misafirler ondan önce davranmış kapıyı açmıştı. Gelen Çağrı'ydı. Çağrı'dan yayılan ter ve bira kokusunu yattıkları yerden alabiliyorlardı. Annesinin azarını ıttırlar sonra Çağrı'dan gelen "tomom yooo" itirazını. Sonra Çağrı'nın banyoya gidip kusuşunu duydular. Çağrı kimin akrabasıydı? İnanın ikisi de bilmiyordu. Yine de ikisi de yatağa dönmeyi ihmal etmedi. Çağrı kustu, yüzünü yıkadı, ona nasihat eden birkaç cılız ses duyuldu. Sonra hep beraber içeriye uyumaya gittiler. Artık herkes uyuyordu.

Bu ev, en küçük, en kullanılmayan odalarına kadar uyumuş insan kokuyordu. Ara ara tuvalete birileri girip çıp, işiyordu ama genel olarak ev halkı tamamen uyku içindeydi. Rüyasında konuşanlarından, horlamasına kadar her şey bir düzen ve ritim içindeydi. Genç adamın eşi de nihayet uyumuştur. Ama kendisinin gözüne zerre uyku bir türlü girmiyordu. Saatler geçmişti ama yatağa hala dönüp duruyordu. Şu "olasılık s.ki" kafasını karıştırmıştı. Niye bu haldeydi ki, kendi evinde yatağına, yatağa ona ayrılan yere hapsolmasının sebebi tamamen olasılık yüzünden miydi? Bunu bilmiyordu, tek bildiği şey; her şeyin iyi gitmesi için burada uyumak zorundaydı. İçi sıkılmıştı, canı o kadar sigara içmek istiyordu ki. Ama balkon çok uzaktı. "Ne olursa olsun" diyerek balkona çıkmaya karar verdi. Yatağa doğrulup komodinin üzerindeki gözlüğünü eline aldı. O yataktan çıktığında karısı "öffff" diyip yatağa bir dönüş yaptı. Doğruca kapıya yönel-

Giresun Valisi Dursun Ali Şahin, Giresun'da yaşanan olumsuzlukları haber yapmamaları için yerel basına para teklif ederken kameraların kayıttı olduğunu öğrenince, bir anda incelen sesiyle, "Şimdi iş daha değişik oldu..." diyeli 1 yıl,

• Bülent Arınç'a bir törendeki konuşması sırasında mikrofondan elektrik çarpmış, derhal mikrofonu kapatan Memur-Sen Manisa İl Temsilcisi Abdulnasir Şimşek, konuşma boyunca mikrofonu tutarak kahramanlıkla yalakalık arası gidip geli 3 yıl...

• Mahsun Kırmızıgül, "Güneşi Gördüm" filminin (sonradan değiştirilen) ilk afişine sadece kendi kafasını koyarak diğer oyunculara yer bırakmayı 4 yıl,

• Thalia'nın MTV töreninde dev bir etekle sahneye çıkmasından çok etkilenen Gülben Ergen, yeni albü-

münün tanıtım konserine daha da büyük bir etekle çıkarak tüm sahneyi kaplayalı 5 yıl,

• Bodrum Çapa Tatil Sitesi yönetimi, "gölgesinde oturanlardan yazlıkçılar rahatsız oluyordu" gerekçesiyle 50 yıllık 14 ilgin ağacını kestireli 9 yıl,

• Zaire'nin diktatör Devlet Başkanı Mobutu, adını "Sabrı ve Boyun Eğmez Tutkusuyla Asla Yenilmeyen, Kadından Kadına, Fetihten Fetihe Koşan Horoz" olarak değiştireli 41 yıl,

• Tayyip Erdoğan, fırından aldığı bayat simitleri buharda yumuşattıktan sonra ucuza satarak hızlı yükselişinin ilk sinyallerini vereli yaklaşık 45 yıl,

• "Sol tekerlek patladı" ifadesi yüzünden sansürlen "İstanbul Dehşet İçinde" filmi, ifadenin "Sağ tekerlek patladı"ya çevrilmesi şartıyla sansür kurulundan gösterim izni alabileli 47 yıl olmuş.

GİTTİN GİDELI BEBEK!!

Seni bi türlü unutamayınca apartmanın elektrik panosunu açıp bakıyorum be-bek... Bi yarım saat bakınca elektrosok etkisi yapıyo, kafa patates gibi tertemiz.

Ola ki dönersen dönmeyen önce ara-yıp haber ver bebek... Geçen sefer ki dönüşün gibi olmasın sonra... öptüm.

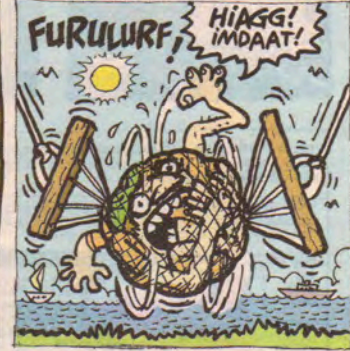
Yokluğunda evdeki bütün bardak-attıklarını çöpe attım bebek. Sehpa üstünde bardak izi çıkarımda re-kora koşuyorum...

Şakır şakır kavanoz açan ben, birden tükandim kaldım bebek, demek hep sa-na artizlik yapıcam diye bi güç geli-yomuş bünyeye...

Hareket tarafından bayram şekeri gibi paketlenip baş dakika o halde yardım beklemek dışında tatilim dindendirici geçti diyebilirim bebek...

Akrobat lamba durup dururken boz-lukta bi noktaya kilitleniyö, kullanı-yoruz bebek... Tedimiz kaçıyor...

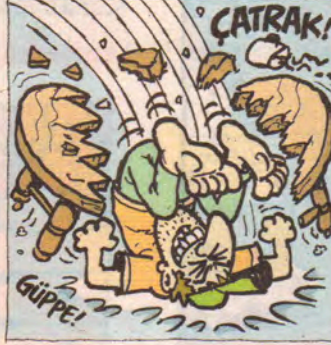
Senden sonra kedi de gitti, iki gün dön-meyince çıkıp aradım. Aşşa sokaktaki bi evin penceresinde şiş göbeğiyle ya-lanıyodu, artık öyle bi kedi yok bebek.

Bedeni alıp götürmüş olabilirsin ama ruhun hala bu evde bir yerlerde bebek... Göz çekmece acımlar, kitap sayfaları uçuşmalar, tırsmaya başladım bebek.

Sehpa hijyeni kökenli her tartışmamız-da aklımdan geçen o hep yapmak iste-digim şeyi nihayet yaptım bebek! (Vandalizm değil özgürlük çığlığı ulan)

Benim gözler artık iyi görmüyor, 0,5 uc fakarken zorlanıyorum be-bek... Geçerken uğrayıp şunu benim içi takarmısın hayırna be bebek... hadi...

Annemlerin tuvaletine girdiğim zaman bi kilitlenme gözliyo baba bebek. Bu kadar dantelin arasında büzdükçe büzüyorum.

Havatta hep dedemle olan ilişkiye ben-zer ilişkiler aradım bebek, sende de dedemi aradım sanki... Çok fena dil mi... Ama on numaradır dedem, tanısın sevin.

Sen beni böyle bırakıp gitmezdim bebek. Fanteziye dahildir umarım gidişin, daha sex-shopa kellepçelerin taksidi bitmedi

BEN

ALPAY ERDEM

Merhaba.
Biraz önce hayali kuzenim geldi yine eve. Uzun zamandır gelmiyordu. Ne de rahattım. Ne de rahat bir yaz geçirdim. Bu yaz zaten çok güzel yaz yaptı. Bunaltmayan ve kuzensiz bir yaz. Yemin ediyorum çok güzel yaz yaptı. Allah çarpsın pek güzel yaz yaptı. Bir de kendimi durdurabileydim iyiydi. Yemin ediyorum iyiydi. **N'apan hacım** dedi. Dedim **n'apayım ya, yani ne bileyim, öyle** dedim. **Yaşlandığımı ilk ne zaman anladım biliyor musun** dedi. **Bilmiyorum** dedim. **Bir gün yine banyodan çıktım, tertemiz yıkanmışım, dal taşagım, havluya doğru yöneldim, doğal olarak, haa, havlusuz da kurumayı severim o ayrı, evin içinde geze geze kururum öyle, dev zevkli oluyor, öneririm, vakti olanlar için harika bir olay, neyse, yöneldim havluya, ve ömrümde ilk kez o gün, havluyu belime değil de memelerimin altına doğru göbeğimden yukarıya doğru bağladım, ve o andan itibaren anladım ki geri dönüşü olmayan yola girdim, ben artık bir yaşıydim, gençlik o gün bitti, ondan sonra da gördüğün şekil işte bu şekil, pantolonumu bile göbeğimün üzerine doğru giyiyorum ki yaş otuzsekiz, dikkatini çekerim, havlu deyip hiç geçmeyeceksin dedi. Ne diyeceğimi bilemiyorum dedim. Gerçekten iğrenç bir insanın dedim. Kendimi hiç katmadan konuşacağım, çünkü bana hâlâ "öğrenci misin" diye sorabiliyor insanlar, kırklı yaşlarında tanıdıklarım var, futbol yazarları yaş mevzuunu dillendirmeseler Real Madrid'de banko oynayabilecek kapasitedeler dedim. Yok deve dedi. Evet biraz abartmış olabilirim ama gayet iyi durumdayım dedim. Senin gibi ceplerinde file taşımıyorlar dedim. **Fileyi nereden gördün lan** dedi. **Sarkıyor cebinden** dedim. **Dönüşte pazarımı da yaparım diye düşünmüştüm** dedi. **Teyze olmuşsun lan** sen dedim. **Olmuşsam olmuşum, sana mı olmuşum** dedi. **Piyili** dedim, **hem de cazgir teyze olmuşsun. Hiç seninle muhatap olamayacağım** dedi. Gitti sonra. Sustum. Hayali kuzenim, aslan gibi adam, zaman içinde bir teyzeye dönüştü, susmaktan başka bir çarem yoktu. Büyük sustum.**

Rafya kıvrırmamış insan ne kaçırdığının farkında değil.
Durakta onu bekleyen yolcuların yüzlerindeki rahatlamayı görünce sevinirdi bence belediye-halk otobüsü şoförü.
Asansörler 80 kilo olmamızı istiyor. Küstah gibi "4 kişi taşıyım, toplamda 320 kilo olursa o da" diyebiliyorlar bize. Hatta şimdi düşündüm de, kıyafetleri ayakkabıları falan da düş, cep telefonunu, cüzdanı düş, yemin ediyorum 77-78 kilo olmamızı istiyorlar. Ben böyle bir .rosbu çocukluğu görmedim. Kardeşim benim burada boyum 1.85, ben 77 kilo olursam rahat ölüyorum. Bir kez oldum, çok fenaydı her şey. Gözlerimin feri sönmüştü. Hiç kusura bakma, sen istiyorsun diye sağlığımdan olamam. G.t ya. Taşıyorsan taşı, taşıyorsan s.ktir git. Hiç çekemem laflarını.

Koşuyolu'nda yolda öyle dalgın dalgın yürüyen kadına kapkaç şakası yapan adam gördüm. Kadın oracıkta korkudan bayılayazarken adam gerizekalı gibi gülüyordu bir de.

"Oruç tutulan ailelerde Ramazan ayı sonrası yapılan ilk kahvaltı" diyorum sadece. "Bayram" diyorum.

Bugün Çengelköy Beylerbeyi taraflarında sümüklü bir kedi gördüm. Bayağı yeşil yeşil akmış, burnu sümüklü dolmuş. Kediye kucakladığım gibi hayvan hastanesine götürdüm. Hatta iki genç kadın da bisikletimi hayvan hastanesinin önüne götürerek bana yardım ettiler. Bir elde bisiklet, bir elde kedi olamıyordu çünkü. Girdim hayvan hastanesine, içeride bir adam, bildiğin göbeğini kaşıyarak telefonda biriyle konuşuyordu. Pantolonu hafif düşmüş, beyaz donu tüm parlaklığıyla retinamı yakarcasına ortada. **Hacım dur kapatayım, ararım ben seni birazdan** dedi, tak kapattı telefonu. Kucağımdaki kediden dev rahatsız olduğunu hemen anladım. Derhal bize doğru geldi ki biz daha fazla içeriye giremeyelim. Dedim **bu kedinin sizce nesi var, ne yapılabilir bu kediye?** Bu arada da kedinin dökülen tüylerini de ayağıyla dışarıya dışarıya doğru ittiriyor. O an o ayaklardaki lastik terlikleri gördüm ve "siz veteriner hekim misiniz" diye sordum. Hali tavı duruşu konuşması falan, bu adamın veteriner hekimlikle uzaktan yakından alakası olamaz. **Evet** dedi. "Evet" deyince veteriner hekim olmadığna tam inandım. Piyili, biz nasıl bir yere düştük böyle. **Nezle olmuş bu kedi** dedi. **Kendi kendine iyileşir, sonra yine nezle olur, aslında bir hafta evde bakacaksınız buna** dedi. Derhal dışarıya çıktım kucağımda kediyle. Cebimde kağıt mendil vardı, bayağı bildiğin hayvanın burnunu sildim. Hafif rahatlar gibi oldu hayvan. Genç kadınlar da dışarıda. Adam da dışarıya çıktı. Kadınlar adama **kediye ilaç falan vermeyecek misiniz** diye sorayazarlarken dedim **susun, çok pis bir adama çıktık, sanırım kendisi ruh hastası, sahte veteriner hekim sanırım kendisi** dedim. Sonra adam hızla dükkana girdi, içeriden elinde içi en adi kedi yemi dolu kokulu beyaz poşetle dışarıya çıktı, terlikle-riyle "çippada çippada" diye ses çıkara çıkara koşu koşu yanımdan uzaklaştı. Kediye eve götürmezdim. Olduğu yere bıraktım. O kadar da kötü bir durumda olmamasına rağmen yarın ilk işim onu bulup ilaç vermek olacak. Önceden deneyimli olduğum için evde her türlü ilaç mevcut. Hadi bakalım. Ya herro ya merro. Hadi bakalım.

Sevgilerimle.

KARİŞIKSLE

DÜNYANIN EN KÖTÜ İSİMLİ KARİKATÜR KÖŞESİ

'Es-sohbetü bila çay
Kes semai bila ay'

Anonim

(Çaysız sohbet, aysız gökyüzü gibidir).

- Bayramınız kutlu olsun... Şeker Bayramı'nın ilk günü, alkolden şaşan çok olur, her açıdan dikkat... (Likör: İhmal edilebilir sayı!)
- Sizin gücünüz NATO'ya yetmez, siz de onunla işbirliği edersiniz... Sizin gücünüz gazeteciye yeter, siz de ona müebbet verirsiniz...
- Din, doğası gereği, en dipteki mazluma, köleye gelmişken, onu köleden ziyade köle tacirinin sahiplendiği durumlar... O durumlar, geniş zamanlı ürpertmeli tüyleri...
- Gene Onur Çağlar, gene 'enseli anekdot!' Bi tanıdığı yurtdışına çıkacakken doldurduğu formda, meslek hanesine 'Ense' yazmış. 'Nasıl ya, niye ki' diye sordum, 'Adam kira gelirleriyle takılıyo, hakikaten ense yaparak yaşıyo' dedi. Sonrasında elçilik görevlisi, ikili görüşmede sormuş adama 'Tam nedir ense?' diye. Kafasına göre açıklamış

durumu, hiç de bişey anlamamış görevli. 'Nihayetinde aldı mı ziveyi' dedim, almış... (Onurların bi de 'Aslan-Kaplan' kardeşleri var, o da sırada!)

• Ahtapot hayvanı, yavrularının yanından ayrılmamak için, çok acıınca kendi kollarından birini yiyomuş... Bu nasıl bir doğa dramı... Adının ah'la başlamasından anlamalıydım zaten...

• 'Uşak', aşık'tan gelme... Hakikaten de, karasevda dedikleri daha ne olabilir ki?!

• Aman ha, A ile O, şakrak düzleminde bir araya gelmesinler... Kanto, tango, şanson... Vur davullara, uzar gider...

• Tartışmasız en güzel ve en çirkin öğretmenlerimin adı aynıydı, Sıdika... Öncelik güzelin... Lisedeki müzik öğretmenimiz Sıdika hanım, sarışındı, yeni evliydi ve kocası olan İranlı diplomatı neredeyse okulca kıskanmaktaydık... Çok mavra yapıyoz diye sıra arkadaşım, saçları her daim jöleli Murat'la beni derslerinde ayırırdı... Unuttuk bi müzik dersinde ayrı sıraya geçmeyi, Sıdika hanımın dikkatinden kaçmadı, 'Siz gene yan yana mı oturuyosunuz' diye sordu... 'N'apsaydık, üst üste mi otursaydık' dedim... Gülerек gitti... Okul mokul çıktı aklımdan, güzel kadını güldürdüm diye bir hayli sevindim...

• Tatlılar içinde annemin yaptığı ekler pastanın ayrı yeri vardır... İlik nakli desen, olur!..

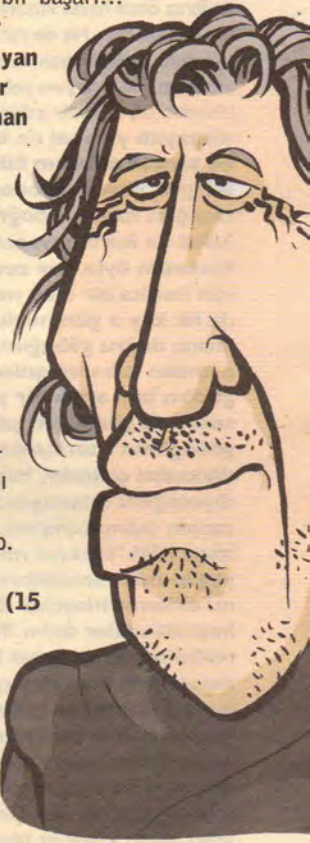
• 'Eğitim istemiyoruz!' şarkısına eşlik edenlerin tamamı eğitim almışlardı ve sanırım içlerinde çok sayıda öğretmen de vardı... Seyirci yoktu, koro vardı... Zaten orası Maslak değil, Taksim'di... Gezi şehitlerimizi ve sinsice, hunharca katledilen aydınlarımızı, Roger Waters'ın, garip dostu

efsane ozanın dahiyanenotalarıyla andık... Şu ana kadar duyduğum en iyi rock orkestrasına sahip olmak, ne kadar kıvanç verici, nasıl hak edilmiş bir başarı...

• 'Sanatçı ya, her an yeni bir fikirde, projede kafası' diyen yan kişi, sanatsever midir, ince bir testis mi kovalamaktadır, zaman gösterecek, uzay belirtecek...

• Arkadaş, kolay marka olunmuyo vallaha! Bi arkadaşım İspanya'dan gelen orijinal Barcelona çakmaklarından birini şandellemişti bana. İri, bombeli. Geçenlerde yolda düşürdüm çakmağı, fardedip döndüm, hem de araba yoluna düşmüş. Üstünden ticari taksici geçti. Gene de trafik sakinleyince gittim aldım. Azıcık ambalajı zedelenip soyulmuş takozun, o kadar. Gene çakıyo, gene yaniyo. Halen yanımda...

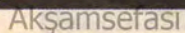
• Gazlı Divan Oteli gecesinde (15 haziran) baretini bana veremeyi öneren değerli kardeşim Ege'yle buluşup çay içtik geçen. Yarı yaşımda. O doğduğundan beri giydiğim, geçen yıl siyaha boyattığım parkayı ona vericem,

İltem Dilek

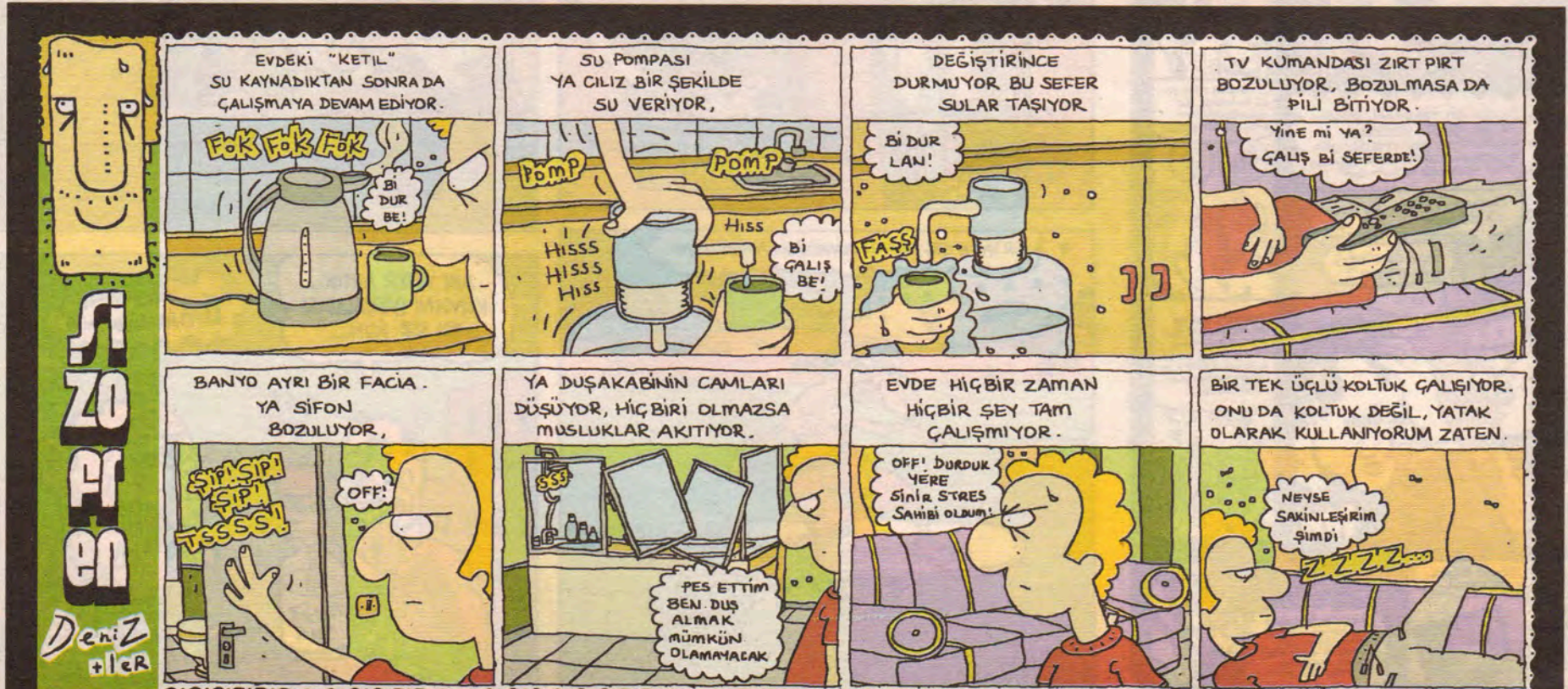
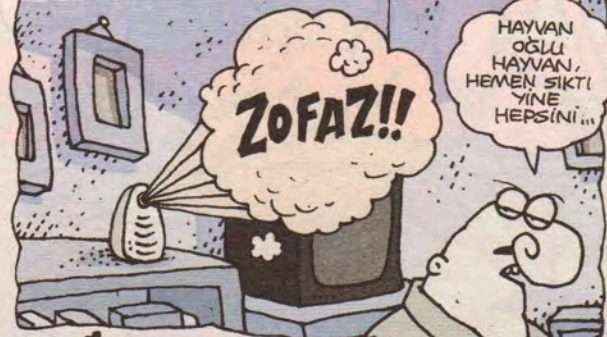
- Endorfin yeter, dopamin yeter; uğramasın sana ne narkoz ne de eter!!

YİĞİT ÖZGÜR

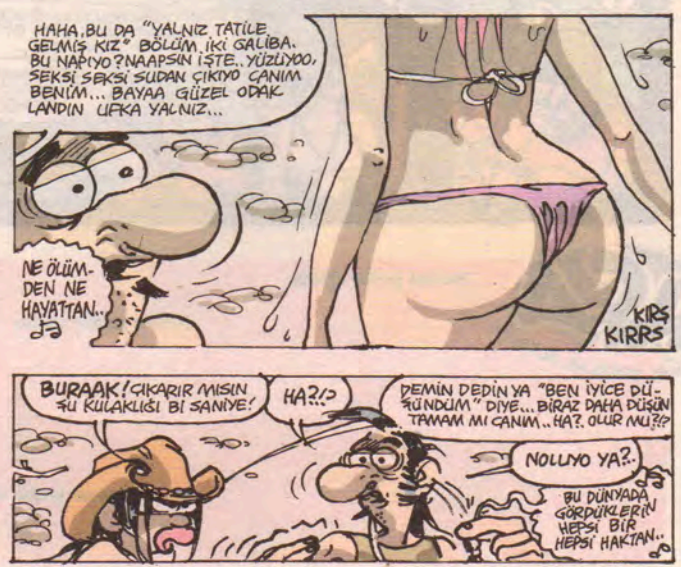
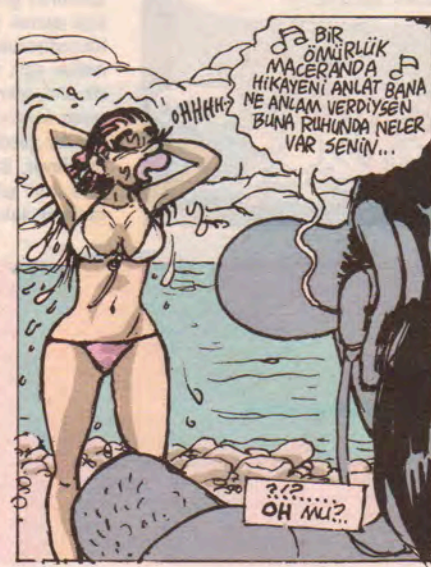
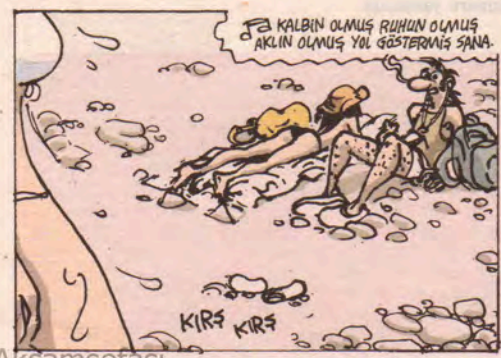
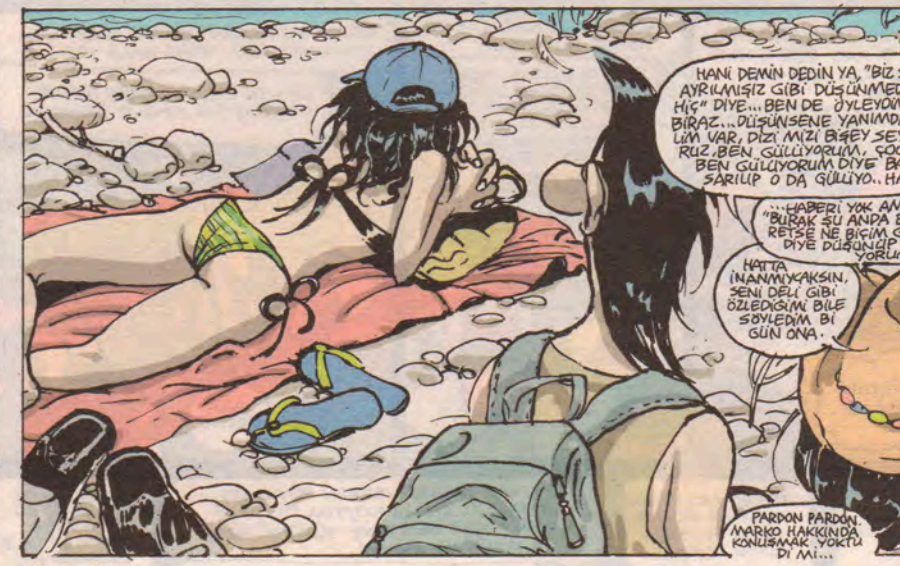
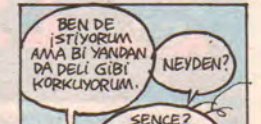
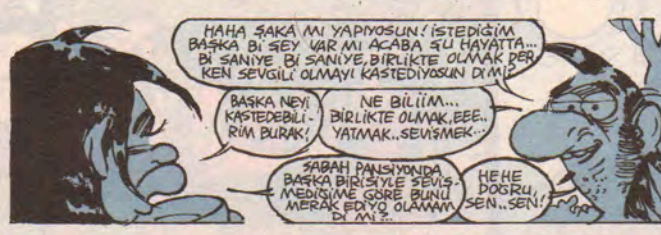
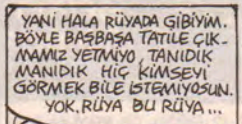

SABIRSIZ ODA PARFÜMÜ ERSÖY...

Çarpışma İpek & Burak

yazar gizen oky

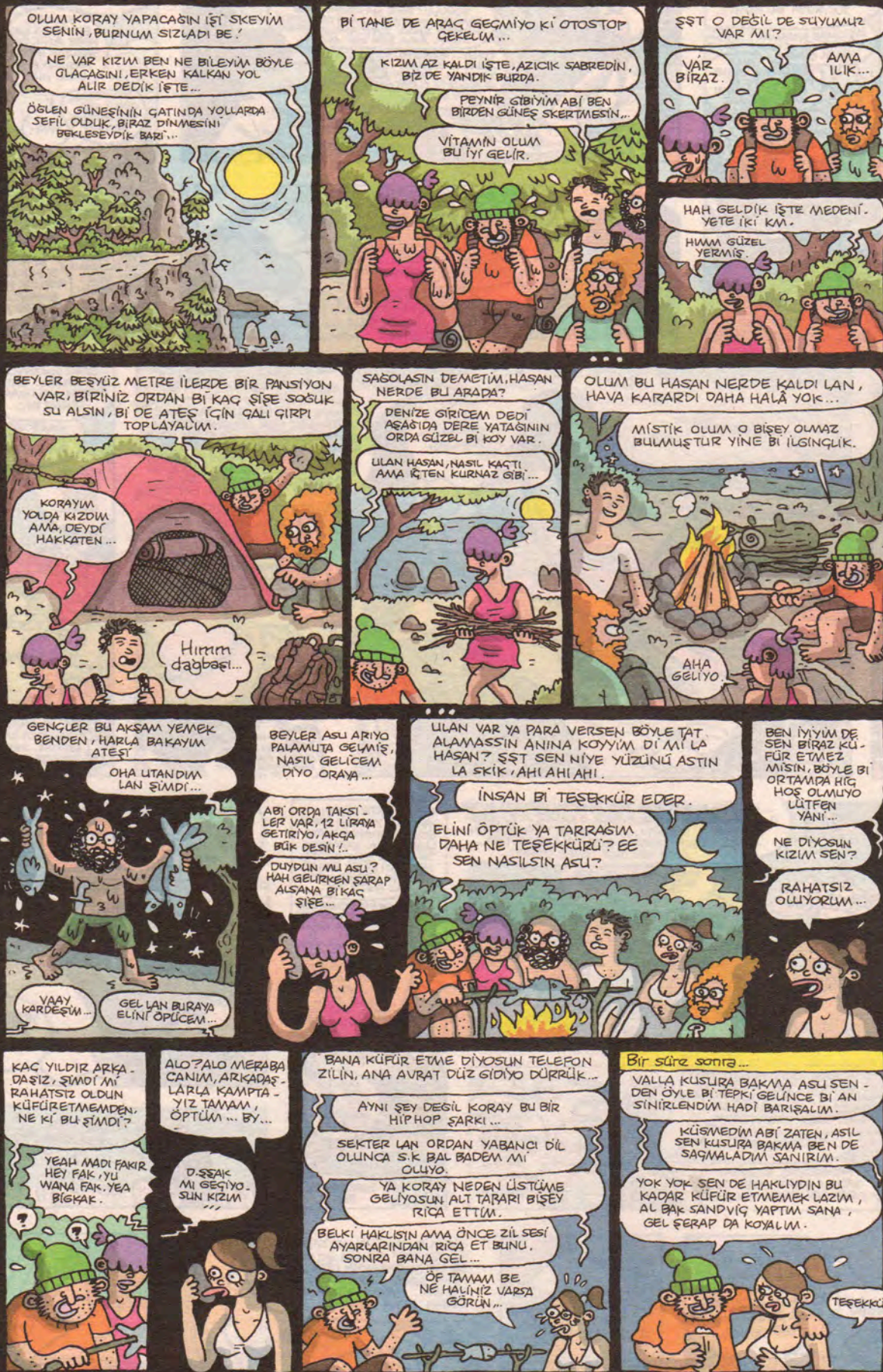

ESNEK ile GENİS

Yetkin
Gülmen

akıl
Fikir
Ofisi

Barış UYGUR

* Birini "Yüzüne de söylerim," diye çekiştiren insanların %81'inin arkadaşının yüzüne aynı şeyleri söyleyemediğini, %5'inin söylese de daha bir tatlı dille söylediğini biliyor muydunuz? Kalan %14'ü zaten "yüzüne de söylerim," dediği adamları bir daha görmüyor.

* Misal ben yıllarca Steve Jobs için atım tuttum, "Steve Jobs gel-sin, yüzüne de söylerim," dedim ama Jobs rahmetli oldu, ben de durduk yere gıybet yapıp kul hakkı yedi-gimle kaldım. Ama bir yandan da imkân yok, nasıl söyleyeyim yüzü-ne? Valla ortam olsa yüzüne de söyledim "Steve Bey, şu iTunes konusunda hiç iyi etmedin," diye. Ama geçti artık.

* Bir yandan da düşüncecek olursak Apple ve Microsoft kadar hakkın-da gıybet edilen az kurum var. Apple'ın elmasındaki ısırik hep gıybet-ten. Günu geldiğinde Steve Jobs'la Bill Gates hakkını helâl etmezse küllüm yandık ki ne yandık.

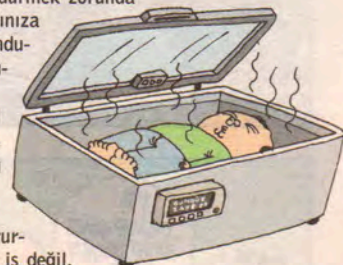
* Güzellik yarışmalarında biliyorsunuz adaylar sırayla podyuma çı-kyor ve bir yandan da adaylara sürekli sorular soruluyor. Vay efendim dünyada neyi değiştirmek isterdin falan gibi hesapta kızların iç gü-zelliğini de yarıştırmıyorlar ama yarışmaları hep dış güzelliği daha iyi olan kazanıyor. Anlaşılan o ki adaylardan birinin vereceği "BM daimi üyelik kurumunu değiştirir, veto hakkını kaldırırdım" veya "Dünya Sosyal Forumu ve Dünya Ekonomik Forumunu aynı çatı altında birleştirip uzlaşma için mücadele verirdim," cevabı; mayolu boy fotoğrafı daha güzel olan rakibinin "Dünya barışçı olsun, herkes mutlu olsun," cevabının önüne geçemeyecek.

* Bütün güzeller aynı hızda yarışıyor, birinciliği yine Venezuelalıya verdiler.

* Bir insanın diğerine "Abi," "Usta," "Amca," demesi tamam da "Dayı," diye seslenmesini anlamıyorum. Yani ne bileyim kimine amca diyen adam, kimisine dayı diyor; kafam karışıyor. Bu kategorizasyonu neye göre yapıyor anlamış değilim. Bizim köşedeki bakkal öyle mese-la. Kimi müşteriye dayı, kimi müşteriye amca diyor (Bana da, benden temiz bir on beş yaş büyük olmasına rağmen abi diyor.) Bizim bu bakkalın gözünde kim ne zaman amca oluyor, ne zaman dayı oluyor anlamak için her gittiğimde dükkanda yarım saat oyalanıyorum, göz-lem yapacağım diye Çay TV'de yayınlanan reklamları hatmediyorum ama gözlemlim değilim. Daha yaşlı olana dayı, gencine amca diyor desem, öyle de değil. Sırayla bir dayı, bir de amca dese yine eyvallah ama ona da baktım, belirli bir dizi izlemiyor amca ve dayılar. 1 dayı 4 amca, 1 dayı 5 amca, 9 dayı 2 amca, 6 dayı... Sayı dizisi olarak tamamen irrasyonel, resmen çözümsüz bir gizem. Herife de sorabili-rim tabii ama kendim çözmeye ahdettim.

* Amansız bir hastalığa yakalanıp da bedenini ileride bu hastalığın tedavisi bulununca çözülmek üzere donduran insanların hikâyesini çok dinledik. E bugüne kadar bir tekinin bile çözdürülüp hayata geri döndürülmemiş olmasından ne anlamamız gerekiyor? Elli yıldır donduruyorlar bu adamları, elli yıldır bu adamlardan bir tekinin bile hastalığına çare bulunamamış mı? İnceden bir üçkağıt seziyorum, bana kalırsa bulmuşlardır ama dondurdukları adamlardan daha çok para sızdırmak için gizliyor olabilirler. Adam donuk kaldıkça taksi-metre de çalışıyor tabii. Hayır, donduranlardan döndürülen de yok şimdiye kadar. Amma para yazmıştı ha.

* Ulan ne acayip iş bir yandan da, dünyanın bir yerlerinde donuk bir şekilde bekleyen insanlar var. Onları donduran şirketler de maşal-lah hiç batmamış ki adamları çözdürmek zorunda kalmamışlar. Düşünsenize hastalığınızla çare bulunana kadar kendinizi dondu-ruyorsunuz, elli yıl sonra sizi çözü-yorlar, hevesle "buldunuz mu bir çare," diyorsunuz, "Yok, ama sizi donduran şirket battı, mal müdür-lüğü olarak sizin bu donma kabını haczediyoruz, isterseniz hacizli mallar açık artırmasına başvurun siz alın, tekrar içine girer, dondurur-sunuz kendinizi," diyorlar. Olacak iş değil. Dondur çözdür, bir daha dondur; kıyma bile bozuluyor. Bu donma işini bir araştırıp dönün bana. İnsanları yok yere frigo gibi bekletmeyelim, olursa varsa tamam, yoksa çözdürelim, fazladan taksimetre yazmasın.

Normal şartlar altında polis, toplumsal olayları bahane ederek halkı terörize etmesi, hoş olma-sa da, hemen bütün devletlerde yaşanabilecek bir durumdur. Ancak Türkiye'de polis, şehrin bir semtinde yaşayan halkı terörize etmek için herhangi olaya dahi gerek görmediğini, kendi toplumsal olayını kendi yapıp sokakları korkuya boğduğunu görebilirsiniz. Türkiye, dünya üzerindeki "gerçekleşmeyen sahte bir eylem," polisin müdahale ettiği muhtemelen tek ülkedir. Polis adeta "her şeyi de devletten beklemeyin," söylemini ters yazarak "Her şeyi de haktan beklememek lazım, on-

lar zahmet etmesin, biz bir eylem uydururuz," demişti.

Normal şartlar altında sigara sağlığa zararlıdır ve akciğer kanserinden burger hastalığına türlü illeti bünyeye davet eder. Türkiye'deyseniz bilhassa İstiklal Caddesinin bir köşesine oturmuş içiyorsanız, bu hastalıklara ek olarak başına oruç vurmuş beş on kişilik bir polis grubunun uygulayacağı şiddet ve hakaretlerini de sigaranın zararları hanesine yazabilirsiniz.

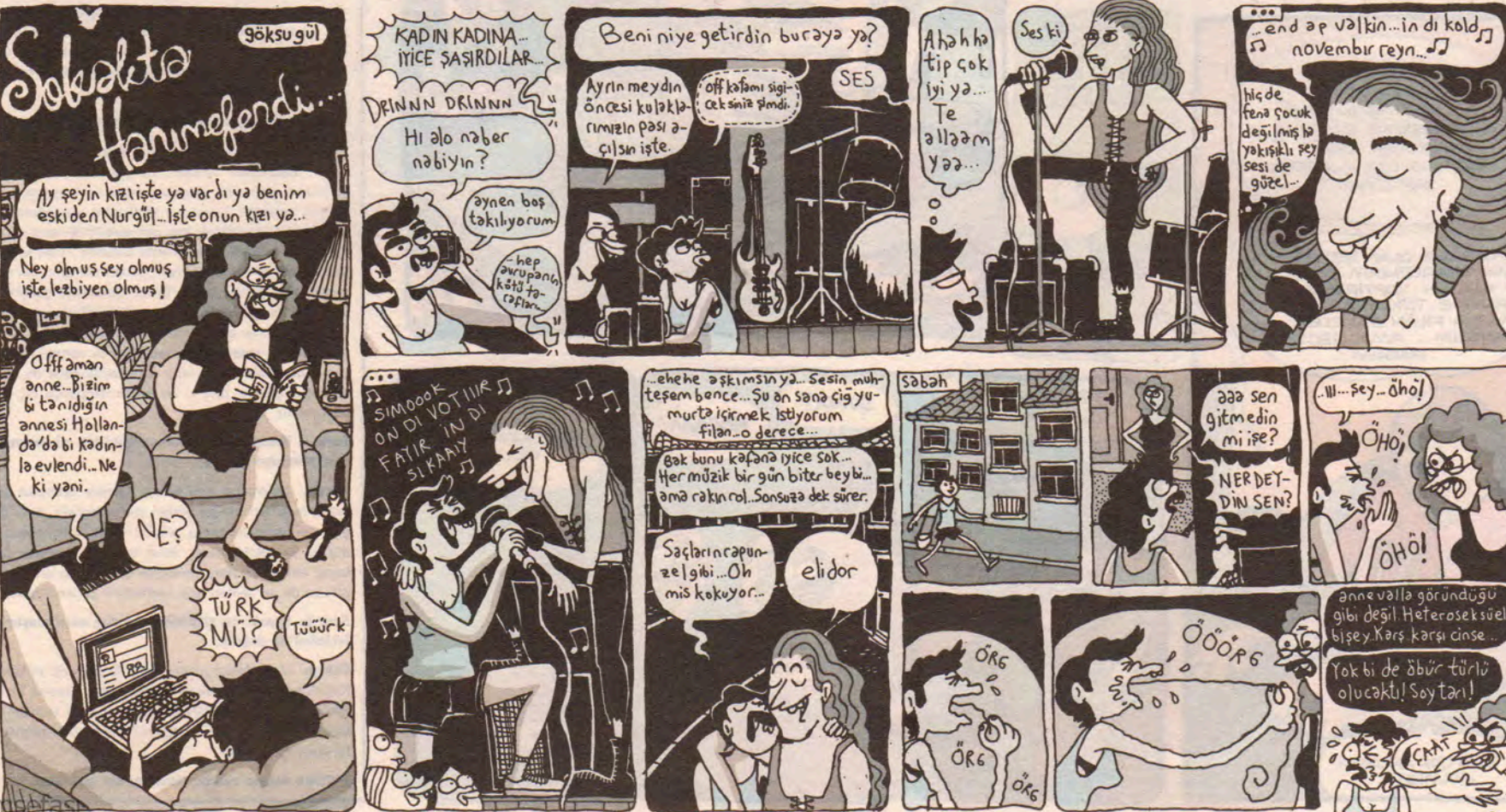
Ve yine **normal şartlar altında** yaz sıcakında açık ha-vada içki içmek hele hele yanında ağır bir yemek yemek sağlığını olumsuz yönde etkileyerek tansiyon, çarpıntı,

hazımsızlık gibi sağlık sorunlarına yol açabilir. Ama Türkiye'de bunlara ek olarak hasıboş dolayan bir polis grubunun saldırmaya uğrayabilirsiniz. Hesap için de en-dişellenmenize gerek yok çünkü aynı poliser ne olduğuna anlamaya çalışan dükkân sahibini de dövcekler.

Normal şartlar altında, cumhuriyetin temel özelliklerin-den biri, hâkim olduğu topraklardaki insanları negatif ayırım yapmadan, eşit vatandaşlık bağıyla birleştirmektir. Türkiye'nin ise devletin maalesef kurulduğu günden beri, azınlık vatandaşlarını Rumlar 1, Ermeniler 2, Museviler 3 diye gizli gizli numaralayıp kodladığı ve birleşme-kardeşimize farklı muamele ettiği ve "Bilmem kimlerin

TC kimlik numaraları farklı oluyormuş," şeklindeki şebir efsanesinin gerçek olduğu ortaya çıkmıştır. Ha madem böyle rezil bir uygulama var, tamamına erdirmek şart. 6 Türk, 7 Kürt, 8 Çerkez diye yeni kodlar atanmalı, bunun-la da yetinilmeyerek 1 Marksist, 2 Anarşist, 3 Liberal şeklinde ikinci, 1 Heteroseksüel, 2 Eşcinsel diye üçüncü bir kod düzeni de buna eklenmelidir. Böylece örneğin birisinin kodu 611 ise, bu kişinin Türk, Marksist ve heteroseksüel olduğunu anlayabiliriz, 723 kodlu kardeşimiz içinse hasına geleceklerden oturu simdiden ağıt yalmaya başlayabiliriz. (Bu arada, "kardeşlik" tamını ille de yanlış atayanlar için "abisiz bir kardeşlikten" bahsettiği-mi yinelemek gerek.)

сінан селан

Uğur Gürsoy

UYKUSUZ DERSHANESİ

Yıllardır "Dergiye gelelimiyoruz, gelenler fikir sahibi oluyo ama biz nasıl öğrenicez bu işi?" diye mailler gelir. Haklısınız, hiç bilmeyen birisi için karikatür çizmenin yollarını anlatan bir kurs ya da kitap yok galiba. Dergiye uğrama şansı olan arkadaşlara da ancak hızlı hızlı gösteriliyoruz zaten. O yüzden dedim ki, olum dedim, acaba dedim kabaca da olsa bu işleri anlatan bişeyler mi yazsam çizsem? Şöyle dergide çok da yer kaplamadan, meraklısının okuyacağı bi hızlandırılmış kurs. Çok detaylı olamaz ama olduğu kadar, di mi?

Şimdi abiler ablalar, bu yandaki Gelen Kutusu sayfasına bakıp bakıp "ben de çizsem yayınlanır mı acaba?" diyenleriniz vardır kesin. Valla biz o sayfayı siz çiztin diye ayırıyoruz, o yüzden istek duyan ve kendine güvenen varsa deneyin, çiztin, yollayın, getirin, çekinmeyin yani. Ama o sayfanın da bir kalitesinin olması gerektiğini, dolayısıyla nispeten "olmuş" işlerden oluşmak zorunda olduğunu bilin, sonra yayınlanmazsa sinir olmayın, tamam?

Sonra birkaç şeyi çizerek de göstericem ama bu hafta biraz temelin anlatalım önce. En çok sorulan soruları cevapla- sak belki iyi bi başlangıç olabilir.

Soru 1: Hangi malzemelerle çizicem?

Cevap: Beyaz bir kağıt, kurşun kalem, silgi ve siyah mürekkepli herhangi bir kalem. Bunlar yeterli. Normal A4 kağıda bile çizilebilirsiniz. İlla şöhler, canson falan gibi pahalı ve kalın kağıtlar kullanmanız gerekmiyo yani. Yeter ki kullandığınız kağıt, mürekkepli kalem mürekkebinin çok dağıtmasın ya da silgiyle silerken parçalanmasın. az buçuk dayanıklı olsun. Gramajı yüksek olan A4 ya da A3 kağıtlardan kullanabilirsiniz. Kırtasyeden fotokopi kağıdı isteyin, hah ona çizilebilirsiniz rahatlıkla. "Çinileme" işleminden bahsederken bu konuya yine gelecez. Ama şimdilik malzeme olarak en temel araçlar bunlar.

Soru 2: Hangi boyutta çizicem? Dergideki karikatürler küçücük. O boyda çizmek çok zor.

Cevap: Aslında onların çoğu daha büyük çizilir ve bilgisayarda taranıp küçültülür. O yüzden istediğiniz boyutta çizilebilirsiniz. Ama bence genişliği 6 cm olucak bişeyi 60 cm çizmeyin de en fazla 20 cm çiztin. Çok büyük çalışırsanız çizdiğiniz görüntüyü hakim olamayabilirsiniz ve karikatür bilgisayarda küçültülünce çizgileriniz çok inceliyor. Aslında her çizer kendi boyutunu zaman içinde keşfeder. Kimisi birebir yani dergide yayınlanacak ölçüye çok yakın çizerken kimisi de 5 katı büyük çizer. Bunu keşfetmek biraz zaman alır ama dediğim gibi en başta ne kadar rahat ediyorsanız öyle takılın. Sorun değil. (Çok büyük çizerseniz oluşacak problemlerden ayrıca bahsederiz)

Soru 3: Ben çiziyorum ama sizinki gibi olmuyo, niye?

Cevap: Evet maalesef bazı insanlar daha iyi çiziyolar bazıları da daha kötü çiziyolar. Ama çizmeyi seviyorsanız buna çok da takılmayın. Sevdiğiniz ve ilgi gösterdiğiniz sürece kesinlikle bi sürü şey öğrenir ve çizginizi bi yere kadar getirmeyi başarabilirsiniz.

Soru 4: Yayınlanması için ne tür şeyler çizicez?

Cevap: Dergiye insanlar okusun diye yaptığımızı göre, tek kriter "okunması" aslında. İlla çok kahkaha attırıcak bişey yapmanız gerekmez. Okuyunca tebessüm ediyosak ya da ilginizi çekiyosa, kısacası o karikatürü okuduğumuz yarım dakikaya acımayıcaksak, her işin olabilişliği vardır. Orijinallik şu aşamada ikinci planda kalabilir. Yani sevdiğiniz işlerden etkilenmeniz normal. Herkes etkilenir, sonra yıllar içinde kendi yolunu bulur. Birine benzemeye çalışmayın ama benzemekten çok da korkmayın. Güldüğünüz, size komik gelen bi durumu çizebilirsiniz. Tabii bir durumu espiye dönüştürmek kolay değildir pek. Çünkü normal hayatta yanımda oluveren bir olay o an komik gelse de, onu doğrudan çizince, hele ki bir mizah dergisinde hiç komik olmayabilir.

Soru 5: Konuşma balonlarının içini biz mi yazıyoruz? Renklendiriyoy muyuz?

Cevap: Balonların içini kurşun kalemle okunucak şekilde yazsanız yeterli. (Diğer yerleri çiniliyeceksiniz. Ama dediğim gibi çini konusuna sonra gelecez) Bizim kaligrafımız onları düzgün bir şekilde yazar. Renk işine hiç girmeyin. Siyah beyaz haliyle görelim. Gerekirse bilgisayarıcı arkadaşlarımız sarı ya da gri tonları atıp karikatürü güçlendiriyolar zaten.

Soru 6: E peki bu çizdiklerimizi size nasıl ulaştıracağız? İstanbul'da değiliz.

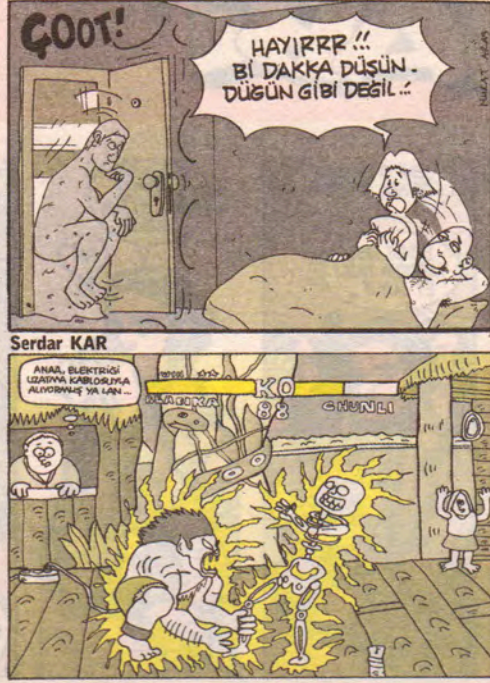
Cevap: Valla bence maile değil de postayla yollayın. Kağıdı tutarak bakmak ve espiye ordan okumak bizim için daha güzel. Orijinale kıyamıyorsanız (ki olabilir, yayınlanmazsa çöpe gitmesin isteyebilirsiniz) güzel çekilmiş bir fotokopi de iş görür.

Haftaya devam ederiz. Kolay gelsin şimdiden.

Murat KARADAN

Murat ARAS

Gürdem SINDIRAC

UYKUSUZ

MINİ
KAPAK

Ergenekon davası biterken haklarında köy yakmaktan katliam ve suikaste kadar çok ciddi iddialar bulunan bazı isimler için bu suçlamalar mahkemede gündeme gelmedi. Sanıklar tartışmalı delillerle sadece hükümete karşı darbe girişiminden ceza aldı.

UYKUSUZ

MİKRO
KAPAK

O sırada Mehmet Ağar...

UYKUSUZ

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, eseri ve karakterlerin yayını hakları saklıdır. Yayınevi ve çizilen yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 8 Ağustos 2013 | Sayı: 310

Haftalık Yayın Sörel Yayıncılık

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.

İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

GENEL MÜDÜR: Orhan Açar MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Hakan Karataş - Fırat Yaşa - Utku Coşkun Kaligrafi: Şevki Sayışman

Muhasebe: Müntire Tahirler Ofis Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamam Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat:1 Beyoğlu / İSTANBUL

Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 - ISSN 1307 - 7619

Baskı: A4 Grafik Matbaacılık Yayıncılık Reklam ve Bilgisayar Hizmetleri Ltd. Şti. - 0(212) 452 40 99

Mahmutbey Cad. Meriç Sok. No: 26 Şişli - İstanbul Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22

Abonelik: Yurtiçi: 160 TL Amerika: 120\$ Avrupa: 80\$ Uzakdoğu: 120\$

IBAN Numaralarımız:

TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

'Uykusuz Dergisi'ni bulamadığınız gazete bayiiyerini 'satis@uykusuzdergi.com' mail adresine veya '0212 245 53 38-39' no'lu telefonumuza bildirebilirsiniz.

OTISABI®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

UYKUSUZ

15 AĞUSTOS PERŞEMBE
SAYI: 2013/33 No: 311
2 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 2.25 TL.

Başbakan: "Ben, hanım
kardeşlerime gelin bu
vatana 3 çocuk hibe edin
diyorum."

ÖNCE SİZ
ÇOCUKLARIMIZIN
KATİLLERİNİ BU
VATANA HİBE
EDİN...

Başbakan, "Ben hanım kardeşlerime gelin bu millete 3 çocuk hibe edin, lütfedin diyorum," dedi.

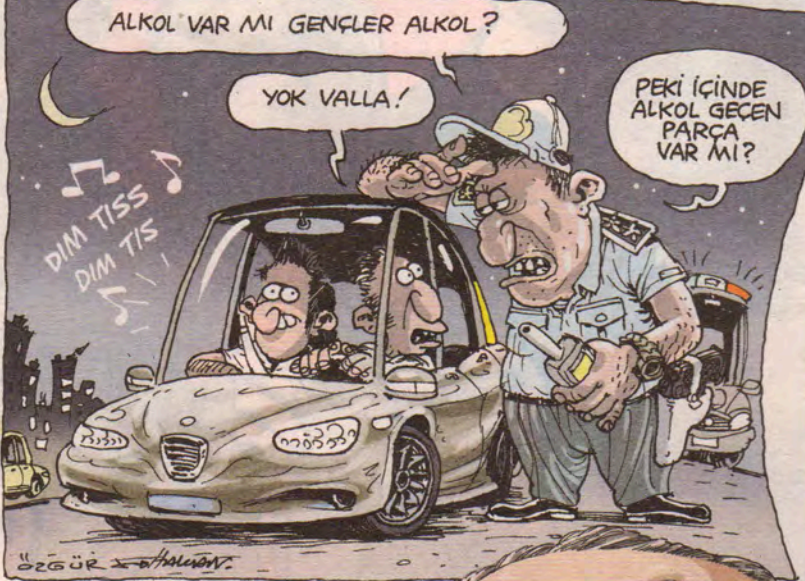

Türkiye, tarihinin en beceriksiz dış politikası yüzünden adım adım kanlı bir savaşın içine çekiliyor. THY'nin Beyrut seferini yapan uçağın iki pilotu silahlı kişilerce kaçırıldı.

TÜRKİYE'NİN GÖKLERDEKİ BAŞARISIZ YOLCU UÇAKLARININ SAVAŞ UÇAĞI GİBİ BİŞEY ÜRETMEYİ BAŞARISIZ BULUNDUĞU PUSUL.

Bülent Arıncı, Balkan Göçmenleri Derneği'ni ziyaretinde Vardar Ovası türküsünü okumak isteyen sanatçıya türkünün içinde "rakı" kelimesi geçtiği için izin vermedi.

Telefon dinlemeleri, MOBESE kameraları, sosyal medya hesaplarının takibi, muhbir komşu, ihbar kutusu derken İstanbul Belediye Başkanı Kadir Topbaş, konuşulanları kaydetmek için belediye otobüslerine karakutu yerleştireceklerini açıkladı.

... AMA DEMOKRAT OLDUĞUMUZ İÇİN KUTUNUN RENGİNİ İSTANBUL HALKINA SORABİLİRİZ... ONLAR NE DERSE O OLUR.

YURTKUR, ülke genelindeki, kantin gibi alanların ortak kullanıldığı karma öğrenci yurtlarının tamamen kız ve tamamen erkek yurduna dönüştürülmesi için harekete geçti.

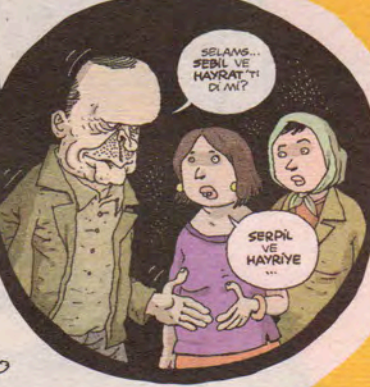

AKP'liler Twitter üzerinden "Memet Ali Alabora Silivri'ye" kampanyası başlattı.

POLİS İYİ AMA ÇEVRESİ KÖTÜ

"Ali İsmail Korkmaz'ı polis öldürmedi" iddiasında bulunan Eskişehir Valisi Güngör Azim Tuna, olayla ilgili biri polis dört kişinin tutuklanması ardından psikilik sınırlarını aştı: "Biz bunu polis yapmadı demiştik. Yine o sözümüzün arkasında yız. Burada ağırlıklı olarak sivil kişiler işin içinde..."

BİZİM ÇOCUKLAR KAZANDI

TOMA alımı için 16 Mayıs'ta yapılan ve kazananın gizli tutulduğu yaklaşık 10 milyon liralık ihaleyi AKP eski Milletvekili İsmail Katmerci'nin kazandığı ortaya çıktı.

1980'li yıllarda Türkiye'de de büyük ilgiyle izlenen "Aşk Gemi" dizisinin çekildiği kruvaziyer gemisi, hurdaya çıkararak söküm için İzmir Aliağa'ya getirildi. Geminin makine dairesine su boşaltmak için giren 8 işçi su tahliye pompasının egzozundan çıkan dumanın zehirlendi.

ORJİNALİNDEN DAHA DUYGUSAL Bİ FİNAL YAPTIK...

ERKEN TEŞHİS

Kidem tazminatları verilmeden işten çıkarılan ve uzun süredir eylemlerini sürdüren Kazova işçileri, Tayyip Erdoğan'ın evinin önünde basın açıklaması yapmak üzere bindikleri belediye otobüsünde gözaltına alındı. Yapamadıkları bir eylem yüzünden gözaltına alınan işçiler Mecidiyeköy Karakolu'na götürüldü.

Son haftalarda binlerce hektar arman yangınlarla kül olurken 11 yangın söndürme uçağının hangarda beklediği ortaya çıktı. Sebep, Türk Hava Kurumu'nun bakım yetkilerinin askıya alınması ve gerekli düzenlemelerin yapılamaması...

BÜROKRASI YANGINI

HAYIR! YANGIN UÇAKLARIN BULUNDUĞU BÖLGEYE ULAŞTI...

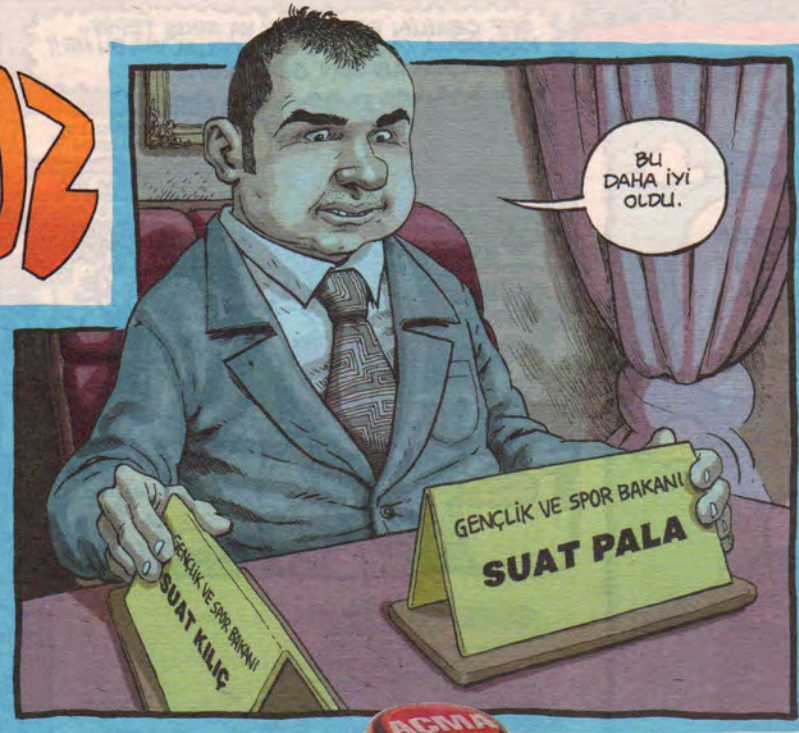
6 ÖLÜ 8500 YARALI 3500 GÖZ ALTI

UYKUSUZ

Stadlarda Gezi kâbusu yaşayan iktidar, Fenerbahçe Galatasaray Süper Kupa maçını Kayseri'de oynatırken taraftar gruplarına da tehditler yağdırıyor.

Yeni düzenlemeyle alkolü içki ambalajlarının üzerinde; 18 yaş, araba kullanımı ve hamilelere ilişkin uyarılar bulunacak ve "Alkol dostunuz değildir" yazacak. Düzenlemeyle birlikte Türkiye içki şişelerinde 4 ayrı uyarı birden kullanan dünyadaki ilk ülke olacak. Şişeler üzerindeki uyarı etiketleri ABD'dekilerin üç, Avrupa'dakilerin yedi katı büyüklüğünde.

Uluslararası Güreş Federasyonları Birliği FILA, Gezi Parkı eylemleri sırasında attığı hakaret dolu tweet'lerle ırkçılık yapan güreşçi Rıza Kayaalp'e 6 ay müsabakalardan men cezası verdi.

Yıllarca "tabutluk" olarak anılan Sirkeci San-saryan Han İşkencehane-si, yakında otel olarak hizmete girecek.

HOSGELDİNİİZ! BU ÜLKENİN KALBUR-ÜSTÜ AYDINLARI.SANAT-ÇILARI HEP BU OTELDE YATTILAR. İNANIN UYANDIRMAKTA GÜÇLÜK ÇEKİYORDUK.DUVARLA-RIN DİLİ OLSA DA SAYIKLAMALARINI ANLATSA...

YOU'VE GOT A PUSSY. I HAVE A DICK AH! SO WHAT'S THE PROBLEM?! LET'S DO IT QUICK!!!

UYUYUN LAN

Sevgili Uykusuz okurları, işte ülke gündeminin duble yollarında makas atarak haftayı incelediğimiz bir yazım-da daha birlikteyiz...

Sehircilik Bakanım Türkiye'nin konumu itibarıyla mucit ye-tiştirmemizi gerektiriyor, do-layısıyla gençlerimizi ara eleman olarak yetiştirmemiz gerektiğini söyledi..Peki gerçekten öyle mi? Darwin'i açıdan bakacak olursak: İnsanı diğer memelilerden ayıran özellik alet yapabilmesi..Yani mucitliği..Maymın, karga gibi kimi hayvanlar alet kullanabiliyorlar ama alet kullanarak alet yapamıyorlar.. Bakanımız diyor ki "Bil-gisayar kullanmayı öğrensinler,..Yani alet kullan ama yapmayı öğrenme.."

Dini açıdan bakacak olursak: "İlim cin'de dahi olsa gidip alınız," diye hadis var..Aca-ba şu şekilde mi yorumlanıyor: "Bosuna uğraşma, cin'de yaptılar onu,git al".. Milliyetçi açıdan bakacak olursak: Sanki baş-ka bi ülkenin bakanı Türkiye için konuş-yo gibi.. Psikolojik açıdan bakacak olursak: Herkes kendi kadar bilir ve bi şey anlattığı zaman aslında kendini anlatır..

Spor bakanımız "stadlar eylem ve taşkınlık yeri değil," demiş.. Ne zamandır değil yarı.. Binlerce yıllık arena kültürü, bütün olay taşkınlık üzerine kurulu..Millet taşkınlığı orada yapsın rahatlasın diye yapılmış...

Palalı saldırgan Fas'tan döneme-di bi türlü.. Belki de hiç dönme-yecek .. O bir ara elemandı, vazifesi yaptı ve gitti...

işte böyle uykusuz okurları..Bayram bitti.. Bi tatil duygusunun uzat-malarındayız...Konumuzun itibarıyla ara-da kalmış hayatımız her ne kadar nefes almak istese de , illaki bi "ooff" çek-tiren çıkıyo, nefes mefe kalmıyo..Gut Bay-

Spor bakanımız "stadlar eylem ve taşkınlık yeri değil," demiş.. Ne zamandır değil yarı.. Binlerce yıllık arena kültürü, bütün olay taşkınlık üzerine kurulu..Millet taşkınlığı orada yapsın rahatlasın diye yapılmış...

Palalı saldırgan Fas'tan döneme-di bi türlü.. Belki de hiç dönme-yecek .. O bir ara elemandı, vazifesi yaptı ve gitti...

işte böyle uykusuz okurları..Bayram bitti.. Bi tatil duygusunun uzat-malarındayız...Konumuzun itibarıyla ara-da kalmış hayatımız her ne kadar nefes almak istese de , illaki bi "ooff" çek-tiren çıkıyo, nefes mefe kalmıyo..Gut Bay-

Spor bakanımız "stadlar eylem ve taşkınlık yeri değil," demiş.. Ne zamandır değil yarı.. Binlerce yıllık arena kültürü, bütün olay taşkınlık üzerine kurulu..Millet taşkınlığı orada yapsın rahatlasın diye yapılmış...

Palalı saldırgan Fas'tan döneme-di bi türlü.. Belki de hiç dönme-yecek .. O bir ara elemandı, vazifesi yaptı ve gitti...

işte böyle uykusuz okurları..Bayram bitti.. Bi tatil duygusunun uzat-malarındayız...Konumuzun itibarıyla ara-da kalmış hayatımız her ne kadar nefes almak istese de , illaki bi "ooff" çek-tiren çıkıyo, nefes mefe kalmıyo..Gut Bay-

Spor bakanımız "stadlar eylem ve taşkınlık yeri değil," demiş.. Ne zamandır değil yarı.. Binlerce yıllık arena kültürü, bütün olay taşkınlık üzerine kurulu..Millet taşkınlığı orada yapsın rahatlasın diye yapılmış...

Palalı saldırgan Fas'tan döneme-di bi türlü.. Belki de hiç dönme-yecek .. O bir ara elemandı, vazifesi yaptı ve gitti...

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

ISLAK

Gitgide görünmez oluyorum. Geçmiş yıllarda, deniz kıyısında saatlerce yatıp bir kere bile denize girmekten akşamı bulmam, arkadaşlarımla arasında ilginç bir tavır olarak görülürken, artık bir tür uyuzluk olarak algılanıyor. Yıllar içinde artan depresifliğim yüzünden akşamları oturulan içki masalarında da suskunluğum artınca, bir tatil arkadaşı olarak iyice gözden düşmeye başladım. En önemlisi, denize hiç girmeyen, kupkuru bir babası olduğumu fark eden minik oğlum, 'ıslak baba' ihtiyacını, yakın bir arkadaşımın omuzlarında suya batıp çıkarak karşıyor. Karada iyi bir baba olduğumu göstermek için sahil taşılarıyla yaratıcı oyunlar icat etmeme rağmen, 6 yaşın suya olan hasretini dindirmem mümkün değil. Karım, denize girebilenlerle neşeli

bir tatilin peşinde kahkahalar atarken, şezlongda hareketsiz yatan bedenimi gördükçe yüzüne bariz bir acıma duygusu oturuyor. Sahildeki yalnızlık şehirdeki gibi görkemli değil. Suyla buluşamadığı için amacından şapmıyorsa, şezlongda ter içinde otururken ufka dalmak kimsenin ilgisini çekmiyor.

Bu iş böyle yürümez, diyerek ayağa kalktım. Denize girecektim. Tatil boyunca denize ayağımı bile değdirmemiş olduğum düşünülürse, bu ani atak karşısında çevremdekilerin hayretler içinde kalacağına emindim. Yürümeye başladım. Kızgın kumlarla sekerek bu görkemli yürüyüşü bozacak değildim. Kor aleverde yürüyen bir Hintli gibi aştım plajı. Denize ilk adımımı attığımda suyun soğukluğu karşısında titrek geçmişimle yüz yüze geldim. Ayağımı geri çekerek biraz düşündüm. Kuru Fırat, ıslak (burnundan su damlayan, mayosu bir sülük gibi bedenine yapışmış, titrek, gözüksüz) Fırat'tan her zaman daha güçlüdür. Oysa şimdi, karada yok olan varoluşumu suda tesis etmeye çalışarak benim için en zor yolu seçiyordum. Buna gerek var mıydı gerçekten? Düşünceler içinde suya bakarken, en yaşlarında bir çocuk yanımdan koşarak suya dalınca, "Ya şimdi ya hiç" telkiniyle yürüyüşüme yeniden başladım. Bu sefer, intihar için hiç duraksamadan suya yürüyen Virginia Wolf kadar kararlıydım. Her adımında suyun soğukluğu artıyordu. Mayonun paça sınırında bir adım daha kazanmak uğruna ayaklarıma kalktım. Sırada, en zor temas olan genital bölge karşılaşması vardı. İki adım sonra karşılaşma gerçekleşince, deniz, son kozunu oynamak ister gibi en soğuk yüzünü gösterdi. Dönmek ve romantizmalı bir yaşlı gibi sıcak kumlara kendimi gömmek istiyordum, ama direndim. Daldığımda artık kendimde değildim. Bütün sahil beni izliyormuş hissiyle ritimimi hiç bozmadan derin maviliklere ilerledim.

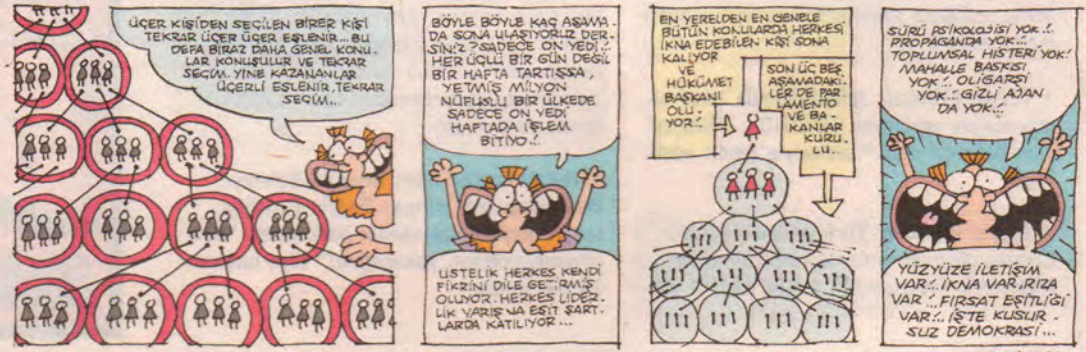
Nasıl da yüzmüşüm! Sahilden bakanların beni ancak minik bir kafa olarak görebileceği mesafedeydim. Bulduğum yerden bakınca sahildekilerin boyutlarında da anlamlı bir küçülme vardı. Kişisel yaz tatili tarihimi yeniden yazan bu ani hareket karşısında, beni yok sayan bu minik suratların hayretler içinde kaldığına emindim. Yalnız biraz oyalanmam gerekiyordu, hemen dönmeyip sahilde yaşanan şaşkınlığı artırmakta fayda vardı. Arkamı dönünce Yunan diyarından Samos adasını gördüm. Ne kadar yakındı. Bir an her şeyi bırakıp gitmek arzusuyla doldu içim. Her şeyi bırakıp gitmek eylemi, deniz yoluyla mümkün olsa, o an yüzmeye başladım. Samos sahiline ayak basar basmaz,

"Kalimera!" diye bağırdım Yunan dostlarıma. Hemen ardından, beni aralarına kabul etmeleri için, "Ahtapotu güneşte ipe asarak yumuşatmakla çok iyi bir iş yapıyorsunuz, bizler maalesef dövüyoruz," diyerek yalakalık yapardım. Sonrası kolaydı. Aleksi Zorba gibi yaşamam yeterliydi: Kendimi, her rebetiko duyduğumda, sürekli aldığım alkolün yardımıyla hem hüznü hem neşeyi aynı anda yaşatabilen, akşamüstü denize bakarken hayatla ilgili kısa ama etkili sözler üreten, eğer o gün özlü söz üretmeyeceksem direkt sırtaki oynamaya başlayan ama asla denize girmeyen biri olarak yeniden tesis ederdim. Her ay oğluma mektup gönderirdim. Belki başlarda bana kızardı, ama yıllar sonra beni bulmak için yollara düşüp kavruk ama hayatın gizlerini çözmüş suratımla karşılaştığımda beni affedeceğini bilirdim.

Hayal kurmayı bırakıp ülkeme doğru yola çıktım. Henüz bu topraklarda yapacak işlerim vardı. Ege'nin sularını bir asa gibi yaran kulaçlarımla atarken, sahilde beni bekleyen şaşkınlığın keyfini sürüyordum. Oğlum, ıslak babayı görünce çok sevinecekti. Karımdan, "Naptın sen ya, gözlerime inanmadım", arkadaşlarımdan, "Adam bir girdi bir girdi" türü tepkiler alacağımı ve bu yazın sürprizi olacağımı hayal ediyordum. Gördüğüm bu ilginin akşam bira içerken de peşini bırakmayacak, neşeli bir muhabbetle, suda kazandığım başarıyı karaya da taşıyacaktım.

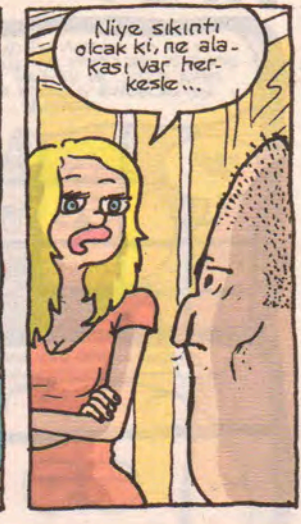
Sahile ulaştığımda kimseyi göremedim. Şezlonglar bölgesine yürüdüğümde güneşlenen karımla karşılaştım. Beni görünce, "A-a denize mi girdin sen?" diye sordu. Beklediğim tepki bu değildi, anlaşılan beni denize girenken görmemişti. Tam o sırada bir arkadaş(öğlümü denizde sırtlayarak benden rol çalan), "Naptın lan denize mi girdin?" deyip cevabımı bile beklemeden geçip gitti. Çok üşüyordum. Görüntüm hayal ettiğim gibi değildi. Su, homojen bir biçimde ıslak bedenimden süzülüyor, bir titreğe varışır biçimde burnumun ucundan tıptırıyordu. "Havluyu alsana," dedi karım. Kuru Fırat'a ulaşınca kadar silindim. Şezlonga oturduğum an, "Baba sen nerdeydin?" diye koşarak yanıma geldi oğlum. "Denizdeydin," dedim. İnanmadı. Islak mayomu gösterdim. "Naptın denizde?" diye sordu. Kulağına dışarıya ses gitmeyecek kadar yaklaşıp, "Karşıdaki Samos adasına gittim," dedim. Anlam veremeyince elimle açıklardaki adayı gösterdim. Önce adaya sonra bana baktı. Gözleri parlıyordu. "Beni de götür," diyerek kulağıma oturdu. Benimle gerçekten ilgilenen bu küçük adamı kırmak istemedim. Eğilip yanağından öptükten sonra kulağına, "Bugün su çok soğuk, yarın gideriz," dedim.

UTANMADAN EDİYORUM

BEN**ALPAY ERDEM**

ve **SİNEM**
anlamadığı
işe girmiyor

Merhaba.

Go kart ile yok artık aynı şey.

Bir şekilde dar alınan ve hep bir gün giyme umudu beslenen tişört; "asla o günü göstermeyensin".

Gördüm gördüm de kedi kadar da karaktersiz şerefsiz hayvan görmedim. Eve gelen misafir kediye bir **hoşgeldin** demek olmadığı gibi bir de üstüne ne laflar çakıyor, çemkiliyor; hatta bıraksan dövcek bile. Ben böyle bir or.sbu çocukluğu görmedim, görebileceğimi de hiç zannetmiyorum. Misafir lan bu, bizim kültürümüzde misafir baş tacıdır a ökü. Elbet sen de bir gün bir başka kedili eve misafir gidersin, o zaman ne yapacan a sigır.

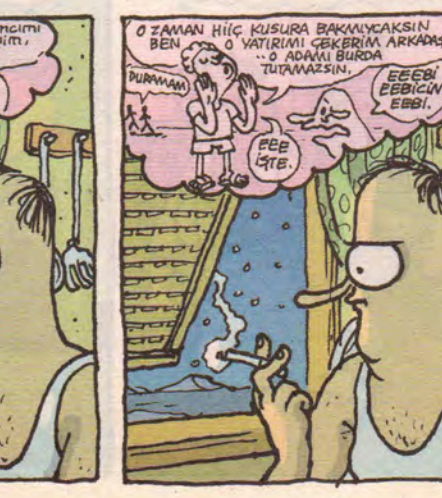
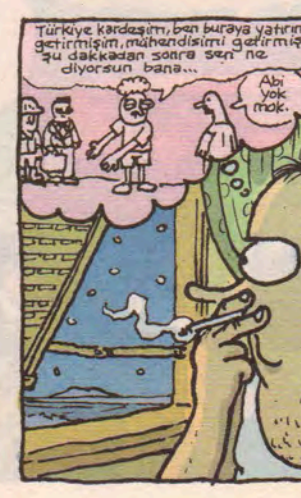
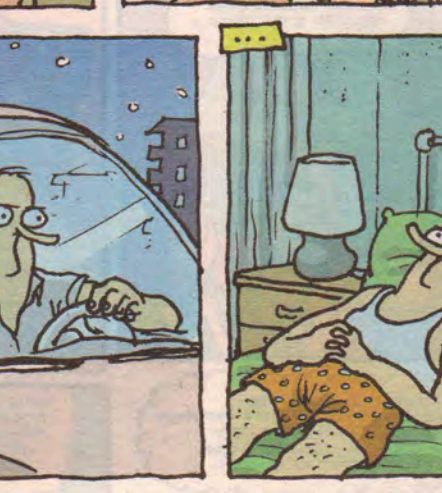
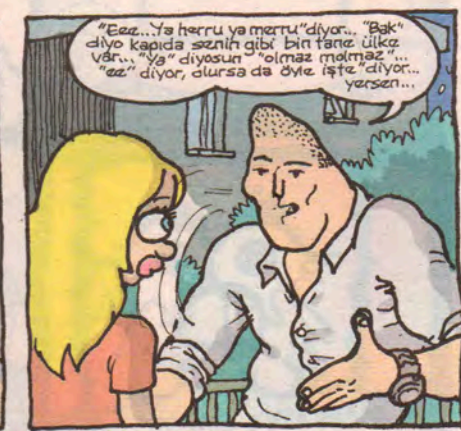
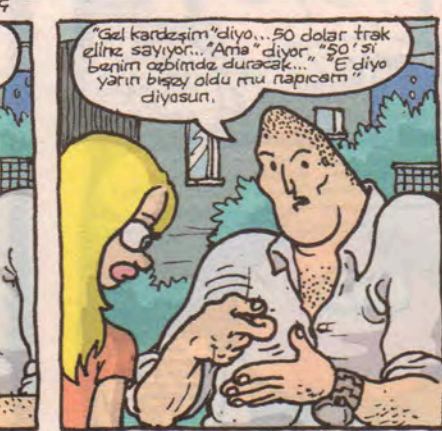
Euro ile Türk Lirası arasındaki en büyük farkı buldum. Bir elinize misal bir 20 Euro alın, diğer elinize aynı şekilde bir 20 Lira alın. Euro kaygan dokusu itibarı ile hep bir an önce elinizden çıkmak ister gibi iken, Lira pürüzlü dokusu ile adeta elinize yapışıyor; asla o elden çıkmak istemiyor gibi. Sırf bu yüzden insanlar Euro'larını hayvan çocuğu gibi harcarlarken, Lira'larını ise son ana kadar kesinlikle ellerinden çıkarmıyorlar. O yüzden benim sevgili okurlarıma naçizane tavsiyem şu; "elinizde Euro varsa onu Lira yapın, paranızın nasıl biriktigine inanamayacaksınız, ha zaten Lira'nız varsa onu asla Euro yapmayın, net söylüyorum, sonra hiç ağlamayın, gerek yok". Yemin ediyorum.

Geçen hafta Koşuyolu'nda gördüğüm kapkaç şakasıdan sonra bu hafta da Çengelköy'de aynı şekilde kapkaç şakası gördüm, bir an aklıma çıkacak gibi oldum. Üstelik bu defa kadın, kadına yaptı. Yahu n'oluyor, delirdi mi bizim insanlarımız?! Bu çok kötü şaka neden bir anda bu kadar tuttu?! Hayır şaka yapılan kişi o kadar korkuyor ki, o korkuyu içinde hissediyorsunuz. Şahit olduğum en rahatsız edici şaka olabilir bu. Bayağı içinize bir ekşime oturuyor ve o gününüz kötü geçiyor. Düşmanım yaşasın görsün istemem.

Eğer bugüne kadar hiç ölmemiş bir insan olsaydı, bayağı yani milyar yaşında, ölmüyor hem de dinç, kakasını falan kendi yapabiliyor; onu mutlaka öldürürdük. Meraktan öldürürdük. **Nasıl ölmüyormuş lan** diye ağzına kürekle vura vura öldürürdük. Yani aslında hiçbir şekilde ölümsüzlük olamaz. Onu bir şekilde öldürürdük. Biz öldürmesek o kendini öldürdü zaten. Merak çok pis bir şey. **Şunu da yapsam ölmez miyim mesela** diye denemediği şey kalmaz, nihayetinde mutlaka kendisini öldürürdü. İnsan soyunda bu merak olduğu sürece ben ölümsüzlük diye bir şeyin var olabileceğine hiç inanmıyorum. Merak gerçekten çok pis bir şey.

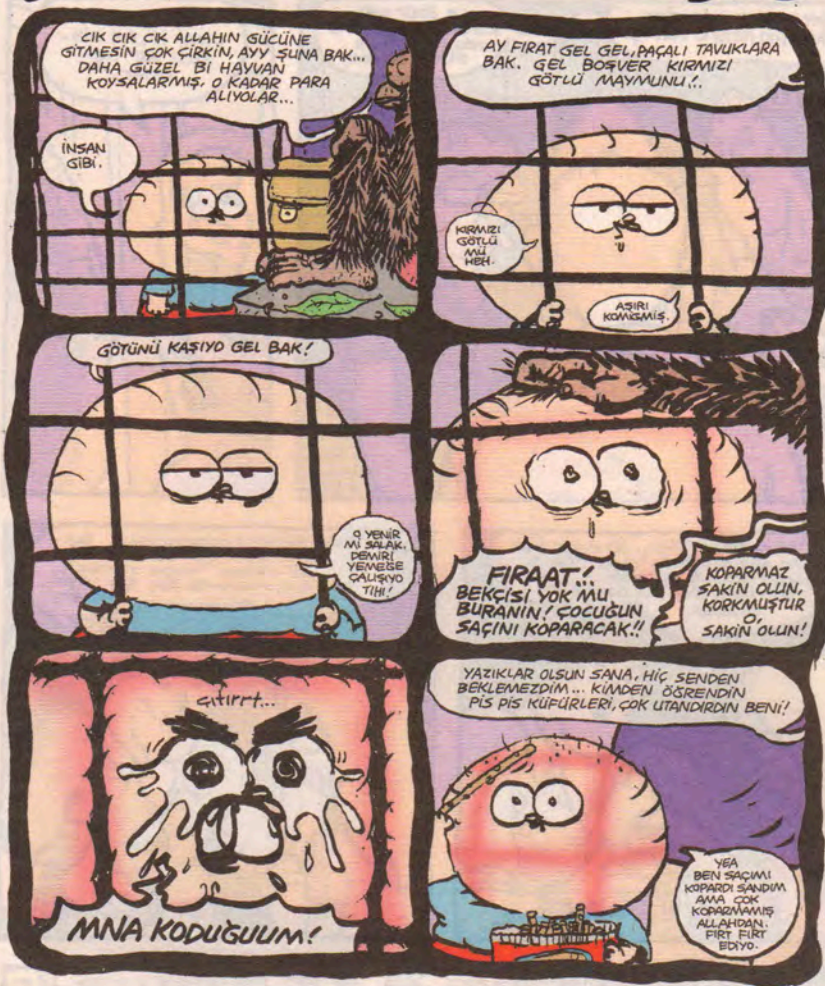
Bu köşeyi Roma'dan yazıyorum bu arada. Güzel gibi şehir; kafa falan açıyor gibi. Yalnız ilk gün şehir merkezini geziyoruz diye terminalin oralarda falan gezdik hep, inceden bir tiksinti geldi. Çok da detayına girmek istemiyorum, şu kadar söyleyeyim, Roma'nın Termini'si, bir daha gelirim... ya ben lan neyse hadi yine bir şey demeyeyim hadi yine. Ya da sonra diyeyim dur. Roma'da şunu fark ettim ki bilhassa adres sorma tarif etme olaylarında Türk'ün Türk'ten başka gerçekten de dostu yok. Ne acayipmiş. Orali olmuyor İtalyan'lar. Eskaza oldular, ikinci kez kesinlikle tekrarlamıyorlar laflarını. Anladın anladın, anlayamadin insanı mal gibi bırakıyorlar. İnsanın yüzüne bakmıyorlar. Halbusi bak Türk öyle mi ya. Canlandıra canlandıra, adeta yaşayarak, süper coşkun hareketlerle tarif ediyor adresi. Bir de seni Türk görüyor ya, ne yapacağını şaşıyor. Elinde olsa sorduğun yeri önüne getirecek. Yine böyle adres sordukçumuz bir ağabey Türkiye vatandaş olduğunuza anlayınca, **yaa bak dedi ya, tipinden anlamadım zaten, tipinin sıcaklığı yeter, küpe takmana keçi sakalına rağmen sıcak bir tipsin** diye deyiverdi ya bana doğru hep. Sevd mi yerd mi bilemedim. Zaten şu sıralar sakalım pek popüler. Kayınvalidem bile Özlem'im'e, **o sakalla gitmesin, Avrupa'ya ayıp olur** demiş. Bu arada Roma'daki Türklerin çoğu Bandırmalı gibi yolun ortasından yürüyorlar, o da var. Mazgalın deliğine özenle nişan alıp o deliğe tüküren İtalyan da ayrı bir detaydı bu arada. Termini. Ah pis Termini. Bayağı pis kokuyor bir kere. Bir de çok açtık, kötü bir restorana oturduk. Kötü ötesi böyle bir şeyler yedik. Pizza da demek istemiyorum çünkü. Ama o an o kadar açtık ki beşe on odun bile yiyebilirdik. Sadece akşamdan suda biraz yumuşatılmış ve üzerine biraz sos dökülmüş olması yeterli olabilirdi. Bir de kazıklamaya da çalıştılar. İtiraz ettik daha pis kazıkladılar. Roma'da şunu anlamadım ki asla hesaba itiraz etmeyeceksiniz. Çünkü bu defa kızıp masaya koydukları ve hiç yemediğiniz o şeyler neyse artık o şeyleri de ekliyorlar hesaba. Bir de sizinle konuşurlarken hızlı hızlı İtalyanca konuşuyorlar; anlamadığınız şeye asla onaylarcasına kafa sallamayacaksınız, anlamadığınız her şeyi reddedeceksiniz. Masaya öyle saçma bir şey geliyor ki o an anlıyorsunuz nasıl bir hataya düştüğünüzü. Roma'da ilk gün güzel geçmedi. Termini'de daha doğrusu. Dün gerçek Roma'yı gezme şans bulduk. Akıl dışı bir güzellik olduğunu söyleyebilirim. Her biri dev sanat eseri heykellere çeşmelere binalara hayranlıkla bakarken bir yandan da "acaba şu anda ülkemizde hangi yobazlık tartışılıyor acaba" diye düşünmeden edemedim. Birazdan da denize gideceğiz. Hadi bakalım. Ya herro ya merro. Hadi bakalım.

Sevgilerimle.
Akşamsefasi

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

chan@uykuzdergi.com

"Akşam yıldızı
En güzeli
Bütün yıldızların"
Sappho

- Ne ekonomisi, ne politikası... Kırkpınar'da, yağlı güreşte, er meydanında doping yapıldı... Pehlivan ruhlarından özür...
- Arıç için repertuar: Yaz demedim, kış demedim, ayıldım. Ayrar içtim, şalgam içtim, yayıldım... Veya: Endülü Meyhanesi, karamış tahta masamızda

bir şişe şurup!..

- Kallavi dalavereye karşı, hepimiz Alabora'yız...
- Sarıgül'e zerre ısınmıyorum, "Her yer Paris, her yer tren-kot" kıvamında bir insan... Niçin Deniz Baykal, İstanbul ya da Ankara'dan aday gösterilemez CHP tarafından?.. Kahve lafıdır, asını basmayan yasını basar!..
- Ne eksen kayması, Türkiye'nin yaşadığı 1980 kayması!..
- Bilinç akışımı durduran sensin çok erken evlenmiş adam... Sus, sen de benim kadar gerçekleri biliyorsun!..
- Kolp Fiksin: Gizli gücün tepesindeki insan, karar verdi ve aynı gün Türk evlerindeki puf lar aniden ortadan kayboldular... Tüm Arap sabunları buharlaşıp kızartma kokularına karışarak havada dolaştılar, yükseldikçe azaldılar... Yaz günüydü... Ülke herberlerinin önündeki askınlıklarda kurumaya bırakılmış, çok çeşitli renklerdeki nemli yüz havluları ağır ağır havalanıp her bir yana uçtular... Aynı gece tüm Murat 124'ler sisli yağmaçlarda, şoförsüz-yolcusuz bir belirdiler, bir kayboldular Ay soluklaşınca da tümünden kayboldular... Ertesi sabah Sinangil unlarındaki tombik, sevimli aşçı, market rafındaki yerinin değiştiğini anlayıp şaşırıldı... Yeni komşusu iyi niyetli Sardalya Kızı'ydı... Aralarına bi müşteri kısacık girdi, çıktı...
- "Kaşar Usta" olsa ya, "Beyim sen bilirsin, beyim sen zengin-sin" diye, yancı modeli...
- Natürmort ressamı Ercüment ile Rönesans uzmanı Şaziment, Lacivert'te dillere pelesenk bir nikahtan sonra Semerkant'a gittiler. Ortak şarkıları nihavend, ortak tutkuları

dermont, ortak fobileri de ambulanstı. İkiz çocukların Element ve Paradoks dediler... (Tuzak güzel idi ama kısa kaldı.)

- Neyin peşindesin yarasa, dile gel de konu! Zaten günc uyuyosun, bi de başaşağı uyumak ne doğent? Bi de mağ vey seni tasarım be!
- N'apıp edip, lafı kendine çeviren adam, pes sana... hakkında konuşulacak diye mahkemeyi bile seven bi t
- Ay'dan korkup ok atan ilkel ata! Sanma ki en gereksiz sen kullandın silahı... Silah aslında hiç gerekli olmadı ki!..
- Geçirdiğim zaman içinde gördüğüm, tabahta en uygun yaşayan adamı, İlker'i anlatma zamanı... İki yaz önce, karadan ulaşımın olmadığı Domuz Çukuru'na doğru giden tekneyedim... Zuladaki koy iskelesiyle birlikte belirdi, sonra da iskelede bekleyen Yöre Tarzan'ını gördüm, "Hah" dedim... Adem Baba gibi beline bir kuşak bağlamıştı, terlik merlik de yoktu, üstündeki tek nesne o kumaştı... Gün içinde sık sık "Nasıl adam bu?" diye düşündüm... Gah çalırların içinden elinde kavun-karpuzla aniden çıkıyor, gahi mutfakta servis yapıyor, bir an durmuyordu... Bir inek derisini kuruturken karşılaştık, "Bundan ayakkabı yapıcım" dedi, güldü... Gece de durmayıp kampın iki köpeğini neşe besliyor, çöpleri hızla topluyor, ne ara sızdığı bilinmeden bazan gitar dinleyen grubun içinde bulunuyordu... "Çay var mıdır?" diye sordum gece yarısı, taşlardan bi şekil yapıp ateş yaktı, bi çantadan cezve çıkardı, bana orda çay yapıp verdi... "peşindesin" diye sordum, aslen ressamış İlker, Yunan gilişinin peşinde ada ada gezerek, bu çağın Robenson' çıkmış, Cep telefonu yoktu... Ayrılrken ilk kez birine ev telefonumu yazıp verdim...

İltem Dilek

- İlk apolitik öncüler, işe pileli pantolon giyerek başladılar, aralarından radikalleşenler bol cepli ketene geçti...
- - E ben iki dil biliyorum!..
- - Neymiş abi o ikinci dil?..
- - Bi lisan biliyorum, bi de sürçi lisan...
- - Piii, bu ne ya?
- - Hissstiktir ilen!!!
- Öteki Sıdika Hanım, sadece öğretmenlerim arasında değil, tüm dişiler (ve hatta tüm kişiler) arasında en gudubet olanıydı. Nursuz mu mutsuz mu, bilinmeyen, bence her ikisi birden ifadesiyle Orta-bir yılının dehşet simasıydı. Müdür muaviniydi. Malatya'da erkeklerin nursuzu (daha önce yazdığım) aksi mi aksi Nalet Gasteci'ye, kadınlarda da açık ara Sıdika Hoca'ydı...

Sınıfa nöbetçi öğrenci girip "Flüt çalanlar cumartesi, mandolin çalanlar pazar gelecekmış" gibi bi şey söyledi, ben de "ısıklı çalanlar ne zaman gülecek" dedim... Öğretmen dahil sınıf halkı güldü... Bu yüzden, aynı gün, teneffüste, iki merdiven arasında, Sıdika beni tokatladi... Sıra arkadaşım Ferruh'un yorumu "Hiç evlenmemiş ya, ondan çok sinirli diyorlar" şeklinde oldu... Allah affetsin, o kadar yakından öyle görünüyodu ki, çirkinliği tokadından daha acı vericiydi...

- Dilinden anlayanı bulunca, sevinecek yerde, "Ne de anlamıymışım" diye şişinen de var. Anlayan yoksa anlamın ne anlamı var? Dur iyice çoşalım, bazı şeyler ancak birisi anladıktan sonra anlaşılır olmaz mı?
- "Kadir Kurt" adlı arkadaşla tanıştım. "Sana ömrün boyu adın soyadınla seslendiler di mi" diye sordum. "Evet abi" dedi.
- Maddenin alt beni, eşyanın fizik hali...

Maddenin egosu, kimya... Geometri, eşyanın süper egosu... Taze yarılıp, içinden yeni karayol yapılmış dağ kesiti çok acaip, kımıl kımıl kırmızı toprak, iç organ gibi. Güneşsiz kalmış al toprak. Kafamı düşüversin yeni yarılıp dağ içi!.. Lahm ile Acun, ortak olsalar hangi işe girerlerdi sağdıç?!

AKŞAMSEFASI CENGİZ ÜSTÜN

Kakan geçtiyse paris türümüze devam edelim abi?..

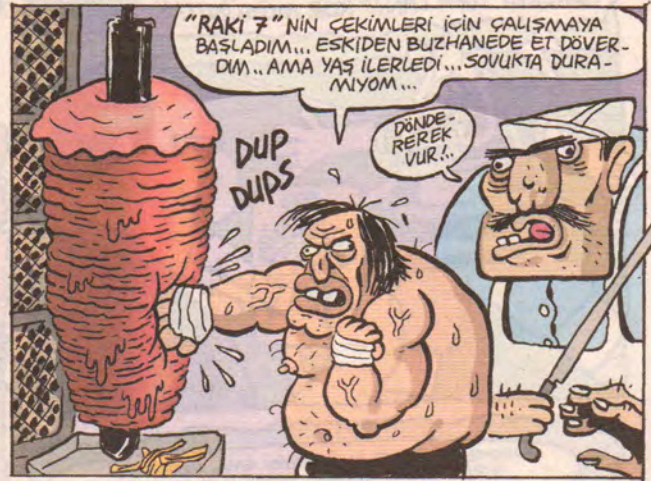
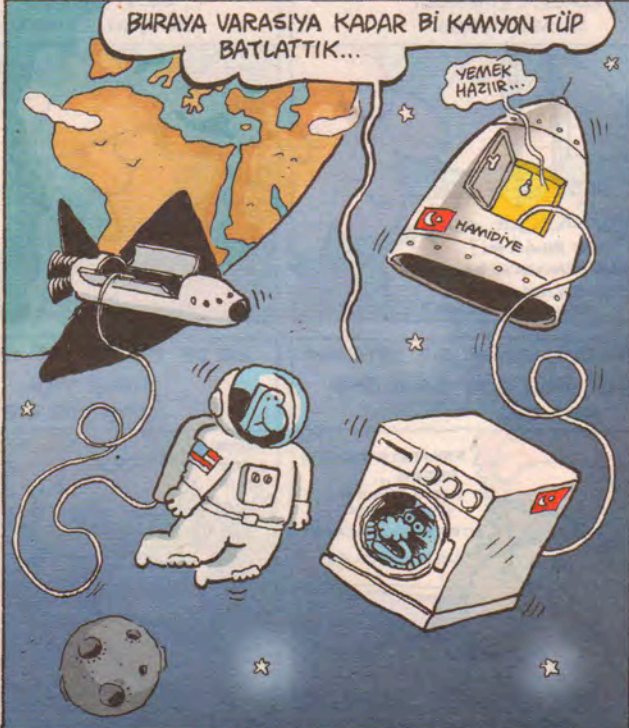
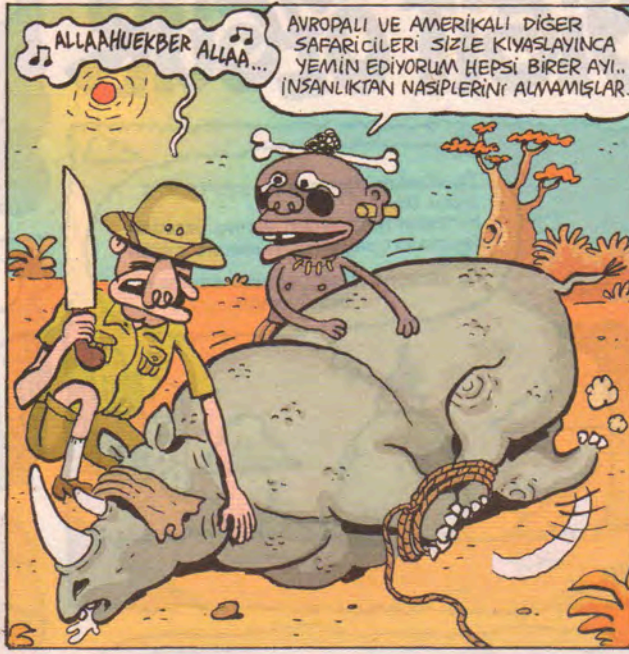

Kumarda kaybettim ama aşkta kazanacağım...

BU ADAM BU RUS KIZLARI NASIL TAVLADI?

Kiev üniversite... sine doçentim lan! / Utanmıyor musunuz Face-book'a koymaya Allahsızlar...

YİĞİT ÖZGÜR

Sİ ZOPİ EN

Deniz +ler

BİREYSEL EMEKLİLİK ÇOK ŞAHANE BİR ŞEY.

BÖYLE BİR PLANI DÜŞÜNMEZ MİNEZ ACABA?

DÜŞÜNÜM ELBET...

UFAK BİR KATKI PAYIYLA REKLAM EMEKLİSİ OLABİLİYORUZ.

YAT BENİM Mİ? YOKSA UZAKTAN MI BAKIYORUM O TAM ANLAŞILMIYOR REKLAMDA YALNIZ?

ŞAKA LAN. B. K GİBİ ŞEY. BEN YAPTIM ORADAN BİLİYORUM.

ALLAH ALLAH YİNE YİNE VE TEKRARDAN TELEFON GALİYOR?

BİRİKİMİMİZİ, YASTIK ALTINA DEĞİL, BANKAYA YATIRIYORUZ.

DENİZ BEY! BİGEÇİRME YAŞANMIŞ YALNIZ!

TEK FARK ŞU. YATIRMAYINCA BANKA DELİ GİBİ ARAMAYA BAŞLIYOR.

OHA! SABAH DOKUZU BİR GEÇİYOR LAN!

SABAH DOKUZDAN, SİZ YATIRANA KADAR, HER GÜN SAAT BAŞI ARIYOR.

RAHATSIZ ETMEMİZİN SEBEBİ... KATKI PAYINIZI YÜKSELTMEK İSTER MİYDİNİZ ACABA?

BİR DE MAFYA GİBİ HAFİFTEN. GİRİŞİ VAR, ÇIKIŞI YOK GİBİ.

HASTA ETMEYİN ADAMI!

İSTESEM SÖYLERDİM HERHALDE BE!

HİÇ OLAMAYACAK BİR HAYAL İÇİN, ÖMÜR BOYU TACİZ. YAŞASIN BİREYSEL EMEKLİLİK.

FAKAT DENİZ BEY BU PLAN... YETİ LAN!

NEYSE YAZIK OLDU TELEFONA AMA ALLAH TAN TUGLA TELEFONU...

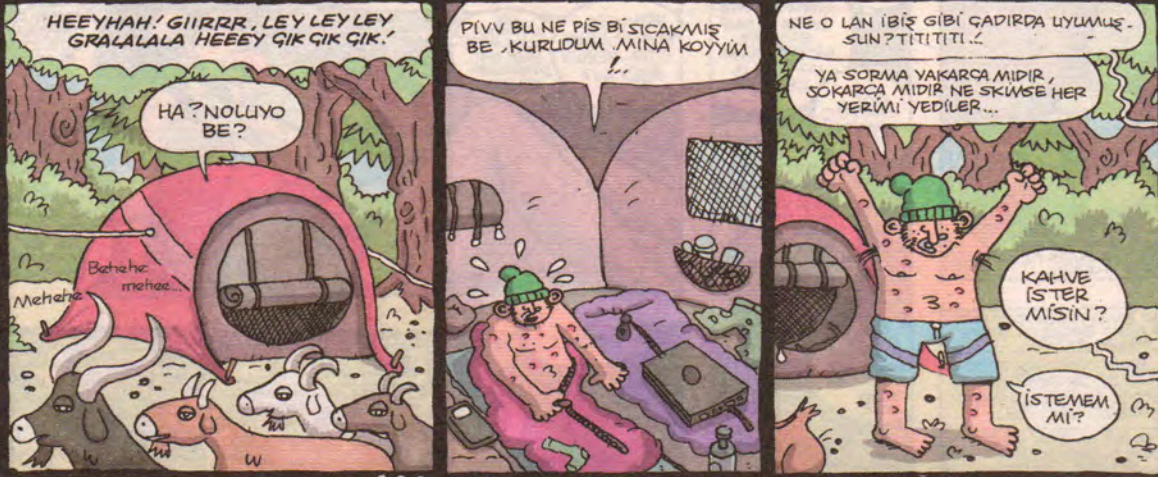

ESNEK ile GENİS

Yetkin
Gülmen

akıl
Fikir
Ofisi

Barış UYGUR

oluyor tabii. Ulan Coca Cola'nın sırrını iki kişi biliyor işte, ne oldu senin gözlerini kısıp ufka bakarak ve kakan gelmişçesine kasılarak ettiğin beylik laf?

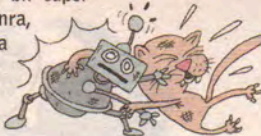
* Her neyse mesele o değil. Teoriye göre Coca Cola'nın sırrını bizim Muhtar Kent biliyor. (Buna da bizim diyoruz ama ABD'de doğmuş, büyümüş adama niye bizim diyoruz bilemiyorum. Hiçbir Alman'ın Steven Spielberg'e "O arkadaş Eşkenaz, bizden gitme," dediğini duymadım, hiçbir İtalyan'ın Lady Gaga'yla övündüğünü görmedim. Hoş fazla İtalyan da görmedim ama gördüklerim övünüyordu, o kadarını söyleyebilirim.) İşte bu bizim Muhtar Kent hesapta Coca Cola'nın formülünü biliyor. E biliyor da, hadi Muhtar'cığım yap bize bir litre Coca Cola desen yapabilir mi? "Zero mu olsun abi?" diye sorabilir mi? Kalıbımı basarım Muhtar'a yap bir kola desen yapamaz ama neymiş, formülü biliyor. Peh.

* Bireysel silahlanmaya karşı olmak biraz yetersiz gibi değil mi? Kitlesel silahlanmaya evet mi diyoruz yani? Diyelim ki Ahmet tabanca aldı, bireysel olarak silahlanmış oldu, buna karşı çıkıyoruz; buraya kadar güzel. Ama Ahmet gitti, yedi arkadaşıyla bir oldu, yedi kişi toplu olarak yedi tabanca aldılar, hatta yedi toplu tabanca aldılar, toplu toplu silahlandılar. E buna karşı çıkmıyor muyuz? Ya da buna da karşı çıkıyoruz da gücümüz Ahmet'e yetiyor, Ahmet kalabalıklasınca, atıyorum ordu kurunca korkuyor muyuz, nedir?

* Bilgisayarlar dünyayı ele geçirir mi bilmiyorum ama kediler bilgi-sayarları çoktan ele geçirdi. Erman anlattı, bir süper-bilgisayarı internete salmışlar, bir süre sonra, eğilimi tespit edip sadece kedi fotoğraflarına odaklanmış. Ben size söyleyeyim, bu bilgisayarlar dünyayı ele geçirmeye kalsa, dünyayı kediler yönetiyor zannedecekler. Bana kalırsa kedi fotoğrafları paylaşmaya tam gaz devam, hiç uyandırmayın kerizleri, ola ki isyan ederler kedilerden başlasınlar. Kedi uyanık hayvan, yakayı sıyrır. Bize sıra gelene kadar da çekeriz fişi.

* Tamam, artık nüfusu otomatik olarak falan sayıyorlar, eskisi gibi beş yılda bir gün sokağa çıkma yasağı uygulanmıyor ama şimdi sorarım size, hatırlayanlarınız arasında o nüfus sayımı şenliğini özlemeyen var mı? Tatlı bir serinlik şehri kaplar, bir günlüğüne herkes evde oturur sonra yasağın bitmesiyle birlikte bütün şehir sokaklara döküldü. Mesela saat beş olup da, sayım bittiğinde, karşı komşu Aynur Teyze apar topar fırlardı evden. Öyle sanıyorum ki Aynur Teyze'nin her yıl sokağa çıktığı tek gün de buydu. Beş yıl boyunca, 1825 ya da 1826 gün evinden hiç çıkmayan Aynur Teyze, nüfus sayımı günü sabahın akşamına kadar "Bu ne rezillik, bu çağda eve tikiyorlar bizi," diye söylenir, saat beş olur olmaz sokağa çıkar ve biraz hava aldıktan sonra 1825 gün daha dışarı çıkmamak üzere tekrar içeri girerdi. Sanırım nüfus sayımındaki sokağa çıkma yasağının kaldırılması, halkımızın önemli bir kısmını eve hapsedti.

* Sanırım içimde koskoca bir Demirperde ülkesi yatıyor sevgili arkadaşlar zira bir markete falan gittiğim zaman aynı ürünün binlerce çeşidi üzerine üzerine geliyor. Bu kadar çok ürün çeşidi olmasının inanır bir anlam veremiyorum. Ama tabii ne olursa olsun ürün çeşitliliğinde özel olarak erkeklere kabus yaşatan bir tek ürün var ki o da hijyenik ped. Şimdi sevgilisinden, eşinden falan "Gelirken marketten Orkid al," direktifi alan her er kişi, marketteki hijyenik ped reyonunda paralyze olmaya mahkumdur. Bir temizlik ürünün bu kadar çok markası ve çeşidi olması insanda gerçekten bir Demirperde özlemi yaratır. Hiç görmediysem elli tane adam gördüm şimdiye kadar markette sevgilisini arayıp çekingen çekingen, kısık bir sesle "Şimdi hayatım bir tane o markadan var, ekstra gece için diyor, bir de normal gece için diyen var, sen hangisinden istemiştin? Kanatlı... Bakıyorum... Günlük yaprak diyen mi?" diye soran.

Normal şartlar altında bir hükümet maçlarda protesto edilmekten memnun olmaz ama bunun önüne geçmek için yapacağı tek şey bu protestoların altında yatan nedenleri ortadan kaldırmaktır. Ancak Türkiye'de hükümet, kendi katıldığı her mitinge boyuna bir futbol takımının atkısını doladığı ve futbol takımlarının yönetimlerini ele geçirmek için elinden geleni yaptığı hâlde futbol statlarında

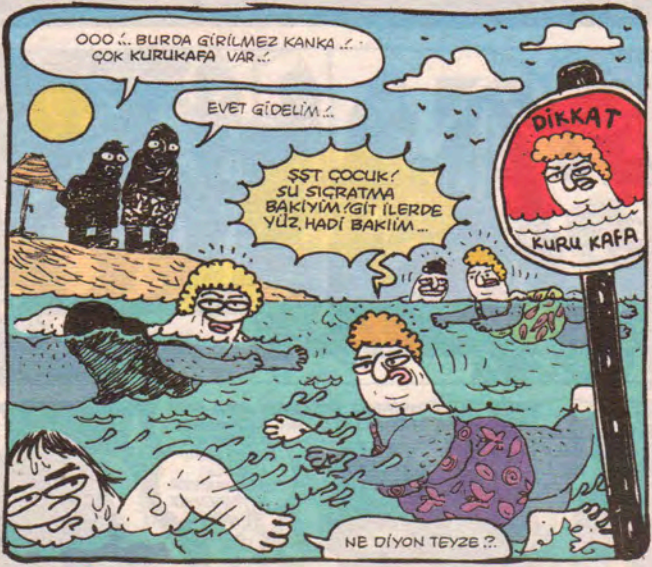
siyasetin yerinin olmadığını düşünür. Bu saçma sapan iddianın, elinden gelse sahaya inip 9,15 barajına müdahale edecek adamlardan gelmesi ise bir diğer güzel Türkiye gerçeğidir.

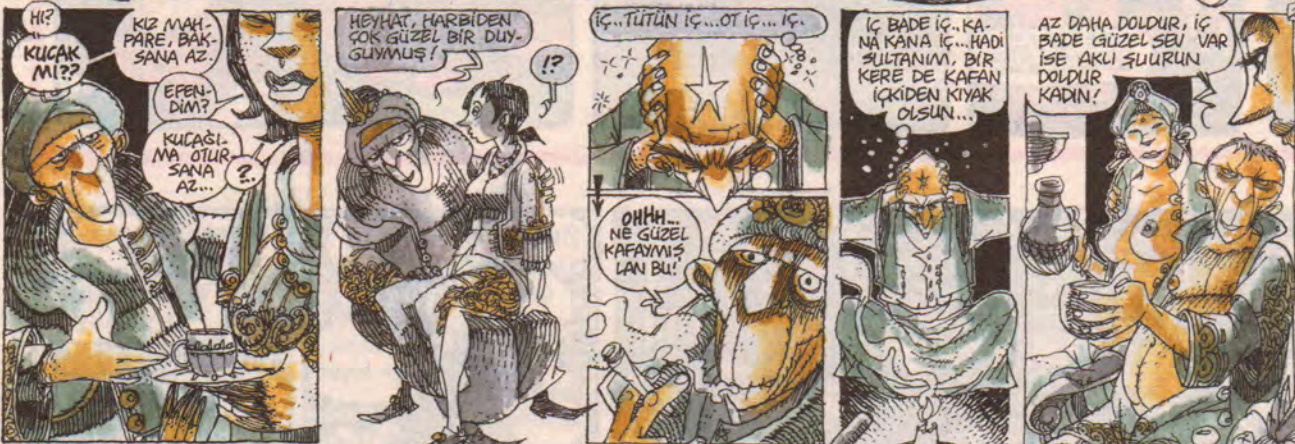
Normal şartlar altında, öğrencilerini döven, öğretmenlere hakaretler yağdıran bir müdür muavini şikâyet edildikten sonra soruşturmayla uğradığında savunmasını "Beni şikâyet edenler Alevi," diye yaparsa, soruşturmanın devamına gerek görülmeden ayrımcılık yüzünden mes-

lekten el çektilir. Türkiye'deyse birileri "Ha öyle mi," diyerek ayrımcı zalimi değil, onu şikâyet edenleri soruşturur. Türkiye hem mazluma, hem zalime kimlik sorulan ve alınan cevaba göre zalimin mazlum, mazlumun zalim muamelesi görebildiği bir ülkedir.

Normal şartlar altında, Rock müzisyenlerinin otelden kovulmaları aslına bakarsanız hiç de alışılmadık bir durum değildir. Kâh olay çıkartıp pencereden aşağı televizyon atıkları,

kâh daha da ileri gidip yanlışlıkla başkasının odasına girip başka bir müşteriyi candan attıkları için Rock müzisyenlerinin otelden atıldıklarına dair haberler okuruz. Ancak belki de dünyada ilk defa bir Rock grubu, aynı otelde gelen bir milletvekili onlarla aynı otelde kalmak istemediği için otelden kovulmuştur. Türkiye, milleti temsil ettiği iddiasındaki vekillerin, milletin bir kısmıyla aynı otelde kalmaya dahi tahammül edemediği bir ülke olmuştur.

* SULTAN YAŞAMADIŞI GENÇLİĞİNİ YILLAR SONRA YAŞADI. GENÇLERİ ANLADI, KIVAMA GELDİ VE ONLARLA BERABER SOKAKLARA DÖKÜLDÜ.

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

Herkes tatile gider.

Şehirdeki herkes tatile gider. Ama herkes. Geride sadece tatile gidemeyenler kalır. Tatile gidenlerin işlerini yapmaları için geçici olarak işe alınanlar, bizim tekel, bakkal, yan komşularım, üst komşularım, ben, başka kim var diye düşünüyorum, staj için tarım bakanlığında işe giren eski metalci arkadaşım. Bunlar dışında herkes aniden tatile gider, şehir boşalır ama toplu taşıma çalışmaya devam eder. O yüzden toplu taşımada çalışan insanlar da tatile gidemez. Geriye kalan herkes tatile gider. Herkes ama tavuk dönerciler ve hastane yakınlarında büfe açanlar ve hastane tarafındaki bazı eczanelerin sahipleri ya da eczane sahibinin çok güvendiği bazı kalfalar ve yine hastane yakınlarında hayatını tekerlekli sandalyeler ve kol askısı boyun desteği içinde kalmış cansız mankenler içinde geçirmek durumunda kalan bazı medikal malzeme dükkanı sahipleri hariç. Tavuk dönerciler toplu taşımada çalışan insanlara ve bazen bana, bazen de tarım bakanlığında staja başlayan eski metalci arkadaşımın tavuk döner sattıkları için tatile gidemezler. Medikal malzemecilerin olayı ise biraz başkadır. Günlerini kendisine durmaksızın talihsiz bir kazayı -sığ denize kafa üstü balıklama atlayıp boynunu inciten birisi ya da kayalıklardan denize girmeye çalışırken bileğini burkan bir kadın ya da yazlık yerde mangala et almak için bisikletle markete çıkan ama asfalt yoldan toprak yola geçerken dengesini kaybedip düşen ve bileği çıkan bir emekli- anlatan her tarafı sargılı, destekli korse giyen, boyunluk dizlik takan cansız mankenlerle geçirdikleri için dış dünyaya olan güvenleri yavaş ve acılı bir ölümlerle yok olmuştur. Ya da ödemelerde bir sıkıntı olmuştur, nakit akışında bir durgunluk vardır öyle parasal bir sıkıntıdan da tatile çıkamamış olabilirler. Ticaretle o da var, o da var.

Belki serin olur

Herkes tatile gider. Tercihen çocuklarını da yanlarına alarak, opsiyonel olarak yolda birbirleriyle kavga ederek tatile giderler.

"Babanız yolları çok iyi bildiği için feribotu da kaçırdık, sabaha karşı pansiyonda oluruz artık. İki günde de çok iyi dinleniriz zaten."

"Yemin ederim buradan döndüreceğim arabayı İstanbul'a. Tatile gidiyoruz, rahatlayalım dinlenelim yok, daha ilk dakikasından tatsızlık çıkartıyor-sun."

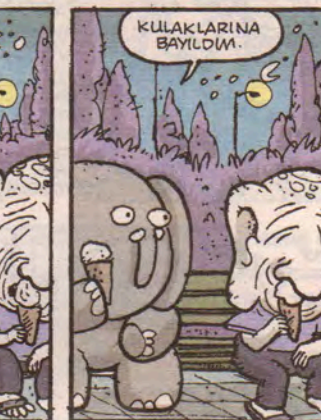
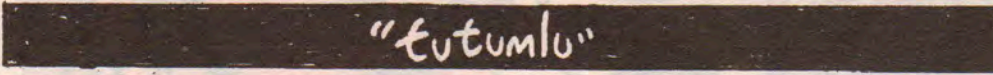
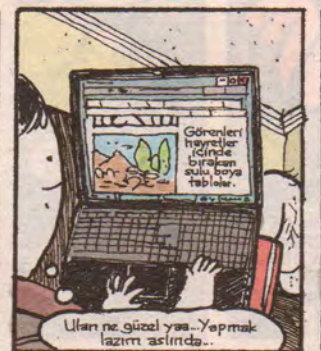
Oysa aniden uzay zamanın dokusu yırtılsa, tam Bolayır - Gelibolu yolu tarafında ortaya çıkan bir solucan deliğine girip kendilerini tekrar İstanbul'da bulsalar ne kadar üzüldüler. Önce şaşırırlar -erkek kadına pet şişeden su içirir- sonra üzüldüler. Kafaları karma karışık olur. Oysa kırıcı sözler söylemek, arabayı İstanbul'a döndüreceğim gibi aslında kastetmediğimiz şeyleri söylemek ne kadar kolay geliyor o anda.

Herkes tatile gider. Yanlarına en az yedi tane gittikleri yerde hiç kullanılmayacakları eşya olarak -fazladan alınan kot pantolon, serin olursa diye alınan sweatshirt, yine akşam serin olur diye alınan ince hırka, belki gece yemeğe gidersek diye alınan sık yazlık elbise, o elbisenin altına olan ayakkabı, onun yanına olan el çantası, bir tane daha kot pantolon-, belki bu da lazım olur, belki bunu da giyerim diye bavulları gereksiz doldurarak giderler. Çünkü malını mülkünü geride bırakıp, tüm vanaları kapatsan da sen yokken ne olacağını bilmeden kapıdan çıkmak insanın zihnini zorlayan bir olaydır. İnsanlar alabildikleri kadar eşyalarını yanlarına alırlar. Orada, bilmediğimiz yerlerde başımıza bir şey gelirse bu fazladan aldığımız kotlarla, bu ikiye tane aldığımız plaj havlularıyla bir şeyler yapabiliriz. Bu kotlar bizim. Bu kalın hırka bizim. Serin olursa bu hırkayı kimse elimizden alamaz. (Bu anlattığım olayların bilimsel bir temeli vardır, evrimsel bir açıklaması vardır diye düşünüyorum. Google'a bakarsanız belki bulursunuz).

o yüzden

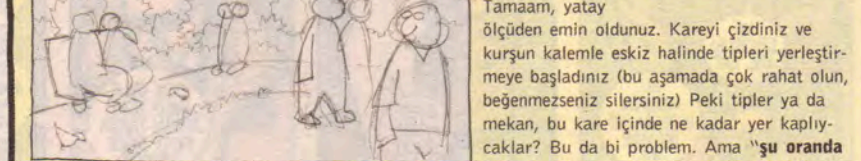
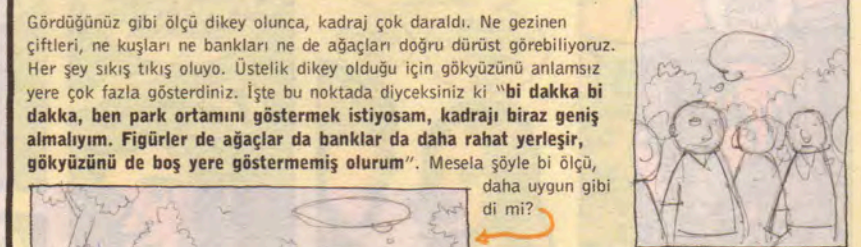
hırka almalıyız

Naber? Derslerinize çalıştınız mı çocuklar? (meh meh şakalı giriş) Geçen hafta karikatür çizmek için gerekli olan en temel malzemeleri saymıştık. Bu hafta ölçü almayı ve eskizlemeyi anlatalım o zaman.

Çizmeye karar verdiğiniz bir espriniz var. Kağıdı kalemi önünüze aldınız, başlayacaksınız. Sakin unutmayın, iyi olması için bunu yaparken hep mantık yürütmek zorundasınız. Dergilerde okuduğunuz ve belki "öylesine yapılvirmiş" gibi gözükken karikatürler, öyküler, aslında üzerine düşünülmüş çizilmiş işlerdir. Espri ya da konu bulurkenki düşünme sürecinden bahsetmiyoruz ama. Kağıda aktarırken doğru kompozisyonu kurmak için de düşünmek gerekir. Dördüncü bir esprini, bunu okuyacak insanlara aktarmak di mi? Okuyan kişi de dergiyi her zaman tam bir konsantrasyon haliyle okumuyor. Otobüste vapurda kantinde falan da okuyoruz. Dolayısıyla çizerken, yanlış anlaşılabilirlik durumları yaratırsak esprimiz algılanmayabilir. E adama karikatürü "ha bi dakika noldu şimdi" diye tekrar okutma lüksümüz de yok. İş gücü var, geçer gider. İşte bu noktada, kendi çapında bi mühendislik devreye giriyor arkadaşlar.

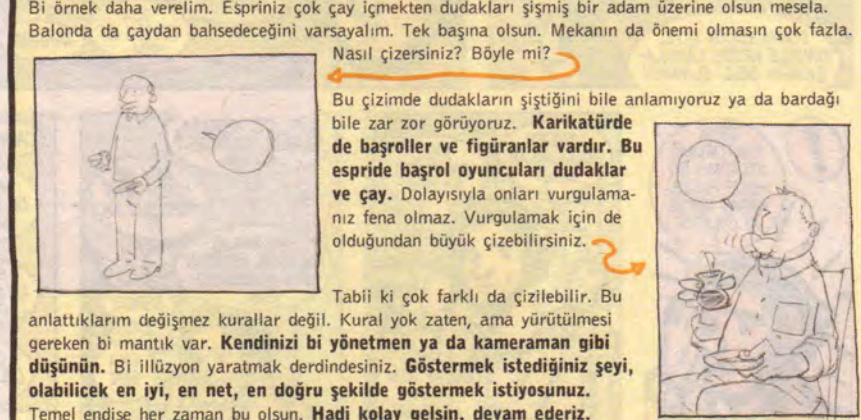
Çok basit bi örnek ile gidelim. Diyelim espriniz bi parkta geçiyo olsun tamam mı? (Ama herhangi başka bi yerde de geçebilecek bir espri değil de, parkla ilgili bi espri olsun. Parkta dolaşan çiftler ve onlara bakan yalnız adam olsun mesela). Şimdi bu espriyi çizmek için kağıdınıza içini dolduracağınız bir kare çerçeve çiziceksiniz (kare dediğimiz dikdörtgen de olabilir, ama burda kare diyem ben hep) ve ardından tipleri kurşun kalemle eskiz halinde yerleştireceksiniz. Pek düşünmeden dikey bir ölçü çizdiğiniz varsayalım. Mesela şöyle bişey.

Yine aynı mantığı yürüterek gökyüzünü ve parkı ne kadar göstereceğinizi de düşünün. Espriye dünyaya düşmekte olan bir meteor ya da (atmosfer vermek amaçlı) bulutlu kasvetli bir hava yoksa dev gibi bir gökyüzüne gerek yok. Havanın güzel olduğunu belli etmeye yetecek kadar gösterseniz yeterli. Hep şöyle sağlamalar yapın: "Bu durumu göstermek için nasıl çizmeliyim?" ve "Bunu çizerek bişey mi amaçladım? Amaçlamadıysam neden böyle çizdim?"

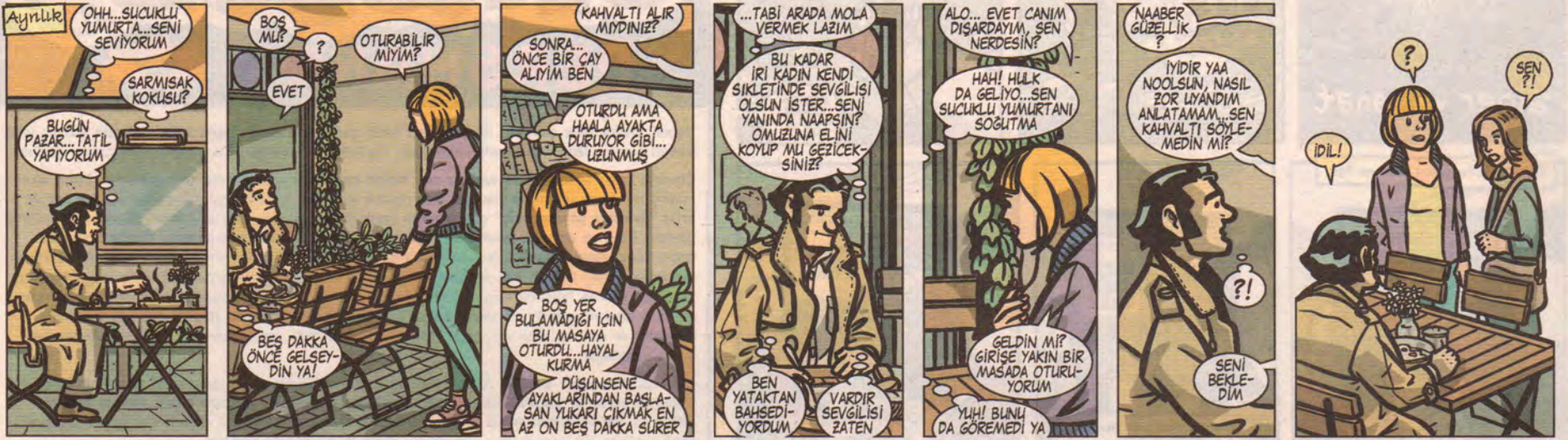
Bu çizimde dudakların şiştiğini bile anlamıyoruz ya da bardağı bile zar zor görüyoruz. Karikatürde de başroller ve figüranlar vardır. Bu espriye başrol oyuncularını dudaklar ve çay. Dolayısıyla onları vurgulamanız fena olmaz. Vurgulamak için de olduğundan büyük çizebilirsiniz.

OTİSABI®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

UYKUSUZ

Egemen Bağış, 2020 olimpiyatlarının İstanbul'a verilmemesi durumunda sorumluları şimdiden açıkladı: Gezi Parkı eylemcileri.

ONLAR
VERMEZSE
BİZ DE KENDİ
OLİMPİYATIMIZI
YAPARIZ...

İSTANBUL
2013
eylül

Tedbi-i kıyafet
eğe kıyılanı gez-
dim.. Durum felâket..

Seygili
uykusuz
okurları,
işte bütün orta-
doğu ve kuzey afrika'nın 90'lar Balkanları
gibi çalkalandığı sıcak bir Ağustos günün-
de daha birlikteyiz...

Mısır'daki darbenin ardında İsrail var..Niye?Çünkü:
Araplarla Yahudiler aynı babanın ço-
cukları, tam 4000 senelik hikaye..1000 se-
ne kadar önce, biz bu kardeş kavgasını ayır-
mak için araya girdik, giriş o giriş... As-
yadan gelip bir kırsak başı gibi avrupa-
ya girmek üzereyken kendimizi bu kavganın
içinde bulduk.. Negin arkasında kim var
biz 1000 senedir biliyoruz ama, karga sey-
retmeyi seven Türk kimliğimizden dola-
yı, bu dünyanın en eski kavgasını izle-
mekten kendimizi alamıyoruz bi türlü..
Ayrılın ulan! Yolumuza bakalım...

Eyülde huzursuzluk çıkaracaklarmış..
istihbarat geldi.. Ekime kadar yolları var..

Yönetmen Nuri Bilge ödöl alırken "Be-
nim yalnız ama güzel ölkem için"
dedi avrupada... Sonra Fatih Terim
milli maç kazandı "Benim yalnız ölkem
güzel insanlarına armağan olsun" dedi..İyice
pirim yaptı yalnızlık..Şimdilerde de bizim
Partililer Türkiye'nin durumu için "De-
ğerli yalnızlık" diyor... Yalnızlığı iyi bi-
r bakkal zannetmek yanlış bence.. Çünkü mil-
yarlarca insanın yaşadığı dünyada yalnız
olduğunu iddia etmek, aslında tecrit
edilmiş, hiç kimsenin konuşmıyıp küs
olduğu, kötü çocuk olmayı farketme-
mek olur.. Yalnızlık yanlışlığın ka-
mufülajıdır.. Yalnızlık methiyelerinin
tatlı tebessümü ancak 31'in ömrü
kadar sürer...

Bizim bakan: Türkiye olimpiyatları
alamazsa nedeni gezi direnişçileri
dedi.. Haltercilerinden güreşçisine, atle-
fine, hatta kırkpınar pehlivanlarında bile
doping çıkıyor.. Nedeni, ekonomik nedenler-
den sporcuların ihtiyaçları kadar besle-
nememeleri ve kimyasallara başvurmaları..
Bize olimpiyatları vermezlerse nedeni
kendir sporcusuna dahi gereken özeni gös-
termeyen bir ülkenin, spor değil olimpi-
yat rantı peşinde oluşudur... Süyyu..

'Eylemciler camide içki
içti' iddiası asılsız çıkan
Mısır Devlet Televizyonu,
şimdi de gösterilerde
katledilenlerin halkın hu-
zurunu bozan teröristler
olduğunu iddia etti.

Kadir Topbaş, İstanbul Boğazi'ne teleferik
yapılacağını açıkladı.

Milli Savunma
Bakanlığı'nın, askeri
bölgeleri şehir dışına
taşıyarak, boşalacak alanları imara
açacağı iddia edildi. Uygulama hayata
geçerse, büyük şehirlerde yeşilin son
kalesi kışkılar da betonlaşma tehlikesi
ile karşı karşıya kalacak.

UYKUSUZ

Çevre Bakanı Erdoğan Bayraktar,
Karacaahmet Mezarlığı'na duvar yapma bahanesiyle Osmanlı dönemi
mezar taşlarını söktürerek yerine kendi aile mezarlığını yaptırdı.

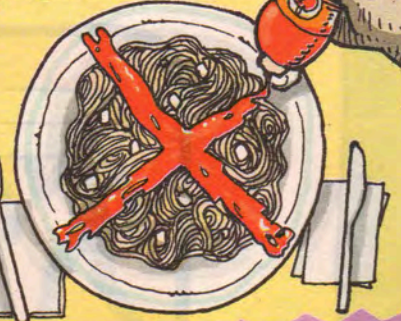

Tayyip Erdoğan, protes-
toların artacağı iddiala-
rına karşı eylemcileri bir
kere daha tehdit etti:
"EYLÜL'DE HUZUR-
SUZLUK ÇIKARANLAR
HUKUK İÇİNDE BEDELİ-
Nİ AĞIR ÖDERLER."

TÜRKİYE'YE HOSGELDİNİZ

İngiltere'den bayram
tatili için Malatya'ya
gelen bir aileye, gittikleri
restoranda Alevi oldukları
gerekçesiyle servis yapılmadı.
Olay yerine gelen jandarma,
"Mekan sahibi isterse
servis açmaz," diye-
rek Alevi düşmanlı-
ğını savundu.

Hangi Birini
Okuyacaksın

Yalova İl Halk Kütüphanesi boşaltılarak
Yalova İmam Hatip Ortaokulu'na dönü-
türüldü. Kütüphane, 17 Ağustos depremi
sonrası Dünya Bankası tarafından gön-
derilen ödenekle özel olarak yapılmıştı.
Kütüphanede yaklaşık 40 bin kitap bu-
lunuyordu.

Lig TV, Beşiktaş taraftarlarının Gezi direnişiyile ilgili tezahüratları sırasında yayını kesiti.

Gezi Parkı'ndaki çadırları yakan 4 zabıta açığa alındıktan 45 gün sonra görevlerine iade edildi.

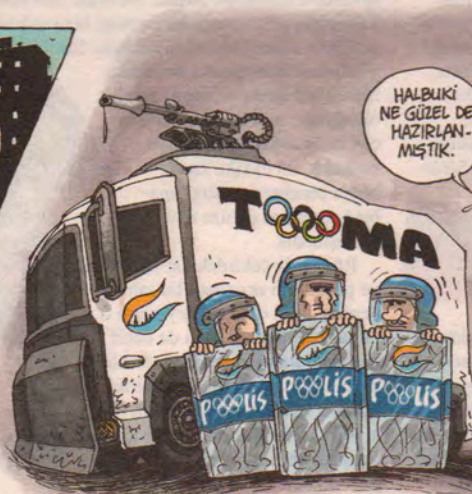

**yaa Bi Git
allahın
seversen**

**ÖZEL
KÖŞESİ**

Avrupa Birliği
Bakanı ve
Başmüzakereci
Egemen Bağış,
İstanbul'un olimpi-
yat adaylığı olumsuz
sonuçlanırsa bunun
Gezi Parkı
eylemcileri
yüzünden
olacağını
söyledi.

ZART!

Mısır'da
ordunun
yönetime el
koyduğu günden bu
yana devam eden katliam-
larda yaklaşık 3 bin 500 kişi
hayatını kaybetti.

Bu işler üç beş ağaçla başlar

Emniyet, televizyonlarda yayınlanan kamu spotuyla gençleri ve aileleri terör örgütlerine karşı uyarıyor. Videonun başında, "Masum görünen küçük direniş eylemleri..." anonsuyla birlikte eyleme katılan bir genç görüyoruz. Görüntüler, masum ama kandırılmış gencin küçük bir direniş-çiden intihar bombacısına dönüşmesiyle ilerliyor. Video küçük bir uyarıyla son buluyor: "Çocuklarımıza sahip çıkalım!"

ALİŞVERİŞ DEPREM SİKINTISINI UNUTTURUR

Olası İstanbul depremi için belediye tarafından sahra hastanesi ve toplanma alanı olarak ilan edilen arazilerin son durumu şöyle: Anthill (Sis-
li), Starcity Outlet Center (Bahçeliev-
ler), Ağaoğlu MyCity (Bahçeliev-
ler), Meydan AVM (Bahçelievler),
Sahilpark Veliefendi (Zeytinburnu),
Onaltı Dokuz (Zeytinburnu), Ora
AVM (Bayrampaşa), Forum İstan-
bul (Zeytinburnu), Kiptaş Ünalın
Evleri (Üsküdar), DAP Royal Center
(Maltepe), Ataköy Konakları (Ba-
kırköy), Capacity AVM (Bakırköy),
Selenium Plaza (Beşiktaş)...

SAĞLAM Bİ
DEPREMDE
HER YER
DÜMDÜZ
OLCAK
NASIL
OLSA...

Reklamı- mızdaki ölümler Gerçektir

TOMA ihalesi kazanmasıyla gündeme gelen Katmerciler şirketinin CEO'su Mehmet Katmerci, Gezi protestoları ile dünya piyasasın-
da tanındıklarını söyledi. Meh-
met Katmerci, TOMA'lara
uluslararası talebin arttığını
söylerken gururluydu: "İnsanlar dün-
ya medyasında,
Türkiye'nin bu tür
araşlar üretebildi-
ğini gördüler."

BİZİ İZLEDİKLERİNİ
BİLSEYDİK ORTALIKIN
ANNA KÖRÜK ASLINDA.

yeni Döneme HAZIRLIK

Ankara'da bazı okul müdürleri, tatil olmasına rağmen öğrencileri okula ça-
ğırarak, "Eyleme gitmenizi isteyen öğret-
menlerin isimleri neler?", "Eyleme katılan
arkadaşlarınız ya da öğretmenleriniz
oldu mu?" gibi sorular yöneltti.
Müdürler, öğrencilere
kimliklerini deşifre
etmeyecekleri sözü-
nü vererek, "Rahat
olun!" dediler.

SÖYLEMEK İSTEMİYORUZ...

O ZAMAN
HAZIR OLUN!!

Obama:
"Mısır'da her-
hangi bir tarafı
tutmuyoruz,"

ÖZELİKLE
DARBEÇİ SİSİ'Yİ
HIÇ TUTMUYORUZ...
...TİMAREN
SERBEST...

Tayyip Erdoğan, nükleer santral ve HES aşığı Yiğit Bulut ile beton aşığı Erdoğan Bayraktar'a sahillerdeki çarpık yapılaşmayı denetleyecek komisyonda görev verdi.

FIRAT BUDACI

-Yalakalık-

• Rize Üniversitesi'nin adının "Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi" olarak değiştirilmesinin ardından, üniversitenin yeni logosunun Tayyip Erdoğan'ın imzası olması önerileli 1 yıl,

Recep Tayyip Erdoğan

• The Green Park Pendik Otel'in açılışını yapan Tayyip Erdoğan'ın kurdele keserken kullandığı makas, otel yönetimi tarafından cemekean içine yerleştirilerek ziyaretçilere açılalı 1 yıl,

• Konserine gelen Egemen Bağış'a, "İyi ki varsınız. Sizin için canımızı vermeye hazırız," diye seslenen Ajda Pekkan, yalakalıkla suçlanınca, sanatçının asistanı can vermenin yalakalık değil, sahnede yaşanan bir "duygu fıskırması" olduğunu açıklayalı 2 yıl,

• AKP Bursa Milletvekili Hüseyin Şahin, "Sayın Başbakanımıza dokunmak bile inanın bence ibadettir," diyesi 2 yıl,

• TRT spikeri Meral Tayanç, 5 dakika 29 saniye boyunca hiç ara vermeden Bakan Fatma Şahin'i öveli 2 yıl,

• AKP Aydın İl Başkanı İsmail Hakkı Eser, "Başbakanımız bizim için adeta ikinci peygamberdir gibidir," diyesi 5 yıl,

• Tayyip Erdoğan'ı kilitli kaldığı makam aracından çıkarmak için aracın camını kırmakta kullanılan balyoz, AKP Bingöl Milletvekili Feyzi Berdibek tarafından satın alımalı 7 yıl,

• Uzakdoğu gezisine giden Türk İş Genel Başkanı Bayram Meral'in canı sucuk çekince, yardımcılarının biri bavulundan çıkardığı sucuğu resepsiyondan istediği ütünün üzerinde kızartarak başkanına yedireli 14 yıl,

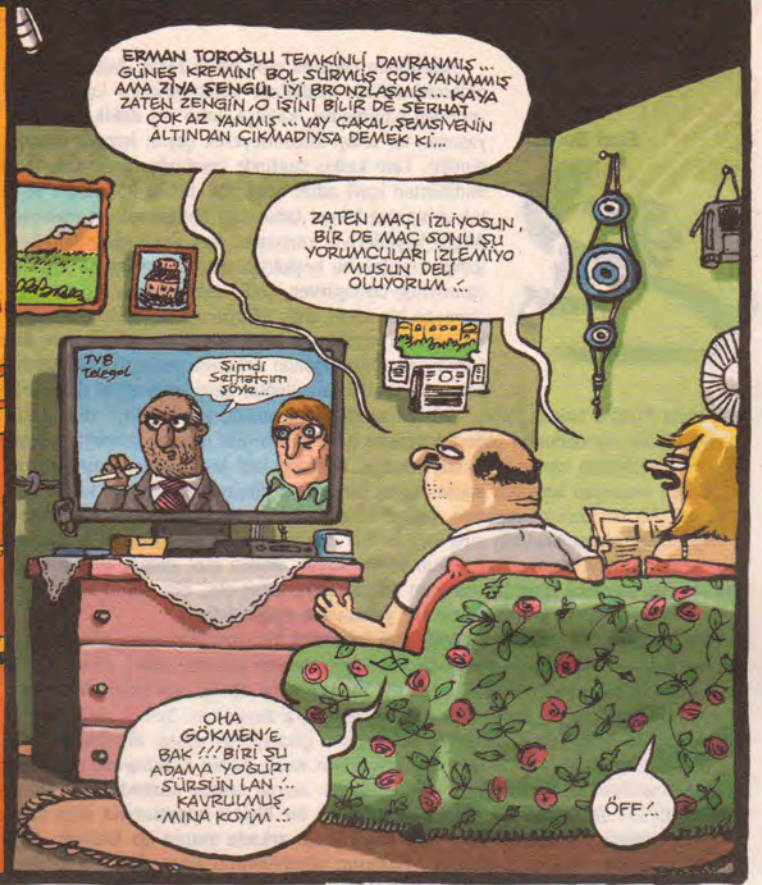

• Süleyman Demirel'in yurtiçi gezilerinde makam aracının yanında koşan, şapkasını tutan, alnında biriken terleri silen Ömer Bilgin Isparta milletvekili olalı 17 yıl,

• Refah Partisi Genel Başkan Yardımcısı Ahmet Tekdal, "Hoca bana köpeği ısır diye emretse ısırırm," diyerek Erbakan'a sadakatini göstereli 17 yıl olmuş.

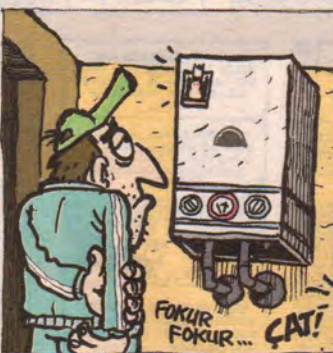
Samir Ceylan

VİTTİN VİDELİ VEVEHKH!

Gezen kış komiklik olsun diye vesikalik fotoğrafı kombinin üst kısmına yapıştırmışım... Kezeli beklerken ona bakıyorum, o kadar komik gelmiyor...

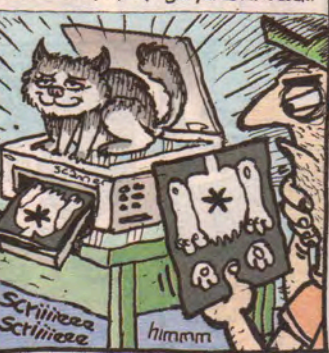
Bu sıralar kitap okuyamıyosam sebebi ayaklarımdır bebek... Bı şekilde dikkatimi dağıtıyo lavurkar, istiyolar ki hep onları inceleyeyim.

Gezen haftasonu dergide buluşup Kilyos'a plaja gittik bebek... Fakat bizden başka kimse olmayınca tatil diye korku filmi atmosferine düştük...

Kediyi de özledim... Eve almadım diye bozuldu mu acaba... Neyse biraz sevsin gelir... Son zamanlarda sanki bana bışerler anlatmaya çalışır gibiydi zaten bebek.

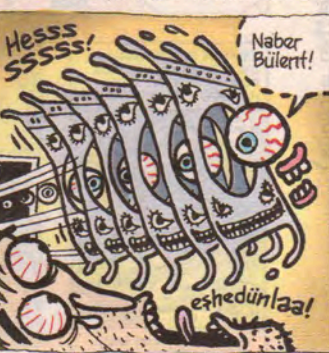
İşini seven sabırlı dondurmacıya rastlayınca şımarıp sabrını zorluyorum, hılbuki hepsinin üstünde yazıyordum, oldukları, istese döver beni bebek.

Eve sabahları seni uyandırmamak için bir balık, bir azeri dansçı misali dolanışların bitti... Şimdi topuklu deri damat terliğiyle geziyorum eve bebek.

Artık korku filmleri kesmeyince evde cin çağırmağa başladım bebek. Sonunda bi tanesi içeri dalınca iki sene idare etmez kadar tırtırmış saolsun.

Kendimi spora verdim bebek. Her yere eşofmanlarımı giyip koşarak gidiyorum, trafik varsa ambulansın peşinden yarıdıp eve dönüyorum.

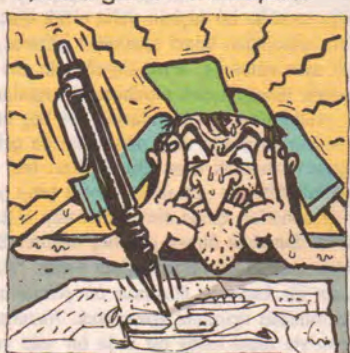
Belki bir gün dönersen diye yollarımı gözlemekten paranoyak oldum bebek! Karşı apartmanda keşin bi işler döndürüyolar, kesin... Du bakalım.

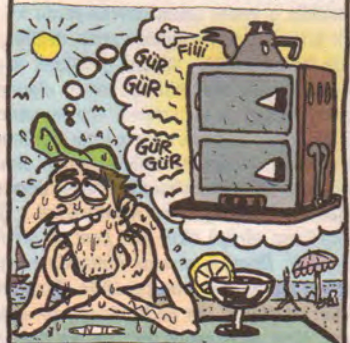
Sen sabahın 5'inde acık dükkan bulamayıp sigara için cebindeki bütün parayı tombalacıya kaptırmanın ne demek olduğunu bilir misin bebek?

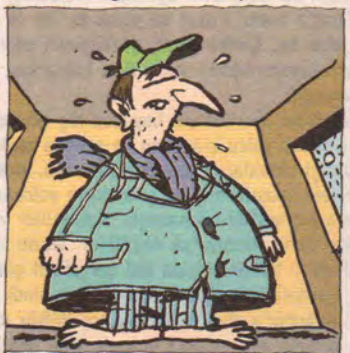
Boşluğunu, hızlandırılmış teletexti kursuğa gidererek doldurdum bebek... Şimdilik ellerimi bırakarak çizeliyorum, gerisini sen düşün...

Etrafında dönüp çocukluğumu geçirdiğim demir döküm sobayı düşünüp serinledim bunaltıcı sıcaklarda bebek... Sobanın ısısı etimi pişirdi.

Bu sıcakta sevmek bire terletiyor, açık kış yakıyor bebek... Evde montumu giydim, tostumu yedim seni ve soğukları bekliyorum.

Merhaba.

Geçen hafta Roma'da pek acayip bir şey oldu. Müzelerden müze geziyoruz, rehberimiz var; pek tatlı bir hanım ablamız, bir nevi sahne sanatçısı gibi, izleyicisini bir an bile düşürmemek için tüm hünerlerini sergiliyor, ne bileyim, güzel bir ablamız, dışarıda uzun uzun ön konuşmasını yaptıktan sonra girdik müzeye, geziyoruz öyle güzelce, vundeba'lar, ooo nays'lar eşliğinde en son içeride süperonik sanatsal odanın önüne geldik, rehber ablamız, **senin daha uzun bir şortun yok muydu** diye deyiverdi ya bana doğru o anda hep. **Nasıl yani dedim ya?!** E dedi **dizlerinin üzerinde şortun. Bir kere şort değil kısa pantolon bu** dedim. **Aslında uzun pantolondur da kısa pantolona çevirttirdim, aslında bu kadar kısa olmasını ben de istememiştim, Çengelköy'deki terzi ağabeyimize ölçüyü de vermiştik halbuki, tam dizlerimin üzerine denk geliyordu, tebeşir ile çizdiydim, sonra ertesi gün pantulu bir aldım ki, bayağı taşak altı yapmış, yemin ediyorum** dedim ya. **Hem dedim bir saniye, bilet satarken bunları bana demiyorsunuz, tam olayın en süperonik olduğu odaya gireceğiz, "senin pantul kısa" diyorsunuz, adamla mı eğleniyorsunuz** dedim. **Hem dedim bir saniyenizi daha rica edeceğim. Ben dedim şu ortamınıza girdim gireli zikli daşaklı heykel görmekten retinamın ayarları bozuldu, benim dedim şimdi şurada kısa pantolonum mu sorun oldu** dedim ya. **Yemin ediyorum** dedim. **Tamam tamam bir şey olmaz belki, zaten kalabalığa karış dedi. Öyle deyin o zaman** dedim. **Yemin ediyorum** dedim. İçeriye bir girdik, yine zik daşak. Sadece zik daşak olsa yine iyi, bir yerde de gözüm alıştı. m, zik, g.t, daşak y.rak hepsi var. Aklimı çıldıracağım. Gezdik öyle, sonra dışarıya çıktık, rehber ablamız, hepimize teşekkür ederken bir yandan da **bahşış bırakırsanız çok mutlu olurum** demeyi de ihmal etmedi. Yine de verdim lan bir 3 Euro. Çok acayıptı gerçekten.

Olmuyorum lan Turkcelli'le bir adım önde dedi bir arkadaşım.

Hızlı Arama, Son Aramalar, Kişiler, Klavye ve Sesli Mesaj arasında elbette her zaman için bize en yakın olanı **Son Aramalar**. **Son Aramalar'da** çocukken arkadaşlarımızla çekirge yakalamaya çalıştığımız bahçelerin kokusu, önünde saatlerce birbirimize fıkralar anlatıp gülmekten katıldığımız çeşmelerin o çok inceden gelen esintisi var. **Son Aramalar'da** o hep tanışımız hüznü, kuru yapraklar ve sonbahar var. **Son Aramalar** bizden. Ceketinin üzerinde hâlâ yıllar önce terk ettiğimiz ve şimdilerde otopark olmuş futbol sahalarının tozu var. **Hızlı Arama**. Bir türlü sevedemediğimiz. Ardını titretir titretir gidensin hep. Hep bir yerlere yetişme telaşında, o bizim hiç anlamadığımız ve bizimle hiç paylaşmadığın o çok önemli işlerin peşindesin hep. Bizi de bir gün beğenmeyensin, fikrimizi önemsemeyensin. Ölümüne uzaksın bizden, bizi hiç istemeyensin. **Kişiler**. Asilzadeler, pisler. **Hızlı Arama'ya** rahmet okutanlar. **Hızlı Arama'yı** hiç değilse mahallelerimizden öyle geçerken zaman zaman görebiliyoruz. **Kişiler'in** ise ancak giyaplarında hikayelerini dinleyebiliyoruz. Düğünümüze cenazemize gelmezler. **Klavye**. İkinci Bahar dizisindeki Tan Sağtürk'ün aynısının tıpkısı olarak hayal edin **Klavye'yi**. Bizden olmuş gibi ama değil. Mutlaka bir şekilde gidici. Ve **Sesli Mesaj**. En büyük .rospu çocuğu. Sokak hayvanlarına taş atma bunda, yangın hidrantına g.t sürme bunda. Her türlü aylık taşkınlık bunda. Ömrünüz boyunca arkadaşlığını istemeyeceğiniz biri varsa işte o da bu **Sesli Mesaj**. Bakma bunların yine en iyisi **Son Aramalar**. Yemin ediyorum.

Biraz önce hayali kuzenim geldi yine eve. Bu aralar sık geliyor sanki. Kendime bir kahve koymuştum, o ara köşemi okumuş. **iPhone şeylerini yazmışsın** dedi. **Dedim yazıyorum ben öyle. Fena mizah değil aslında biliyor musun** dedi. **Böyle hayatımızın içindeki ama çok da gözümüzün önünde olduğu halde pek de göremediğimiz şeyleri aklınca insanlaştırıyorsun, saçma ötesi ama komiksel gibi** dedi. **Ben okurken güldüm** dedi. **Sesli Mesaj'a "rospu çocuğu" demişsin ya, koptum** dedi. **Bazen anlamayan da olabiliyor** dedim, **aslında ben de pek anlamıyorum, anlamadan da yazıyorum, ama şu bir gerçek ki yazarken hayvan eğleniyorum, dürtüsel bir hadise, içimdeki ses "bunları yazmalısın" diyor, yazıyorum. O zaman ben de sana Twitter'daki, Ana Sayfa, Bağlan, Keşfet ve Ben ile ilgili bir şeyler söyleyeyim** dedi. **Dedim söyleme. Niye lan, sen söyleyince oluyor da ben söyleyince mi olmuyor** dedi. **Ne bileyim, üst üste gelince tiksindim** dedim. **Öyle olsun** dedi. **Öyle olsun** dedim. **Gerçekten** dedim. **Sana bir şey söyleyeceğim** dedi. **Söyle lan** dedim. **Biliyorsun ben tipik bir kaybeden'im** dedi. **Eşantiyon tişörtünle bağırıyorsun zaten** dedim. **Ne yazıyor orada; "Anadolu Sigorta (kaybetmek yok)" mu yazıyor** dedim. **Gülerim lan ben buna** dedim. **Gülme gülme** dedi. **Neden bir kaybeden olduğumu biliyorsun** dedi. **Sen mutlaka hâlâ okul yıllarınla, ne bileyim başka şeylerle ilgili kabuslar görüyorsundur** dedi. **Dedim özellikle okul konusunda tam üstüne bastın, mezun olalı yıllar oldu, hâlâ sınavlar, sert hocalar, bir türlü muvaffak olamamalar. Sana bir şey söyleyeyim mi, ossura ossura uyuyorum, işte benim tüm sorunum bu** dedi. **Ne okudum ne askerlik yaptım, doğru dürüst aşık bile olmadım** dedi. **Gitti sonra. Sustum.**

Sevgilerimle.

"Bilirim üç satırda ruh
üflersin kağıda,

Bilirim bir yazsan parçalarsın
edebiyatın Çin Seddi'ni"

(Nazım Hikmet Ran - Necip
Fazıl Kısakürek'e hitaben)

• Önce "Türk Yüzyılı" dediler, sonra kesmedi, "Türk Binyılı" diye iyice coştular... Sonuç: Türk'ün dertsiz "saniyesi" bile yok!..

• Firavun'dan geriye kalan sadece piramit değilmiş demek ki Mısır'da... Silah gücüyle yönetime el koymak, o silah sahiplerinin büyük korkusunu gösterir, başka birşey değil...

• Eski teknolojileri gibi eski anayasalarını da, üçüncü dünyaya kakalıyor modern batı!..

• CHP Genel Merkezi'nde dans görüntüleri sosyal medyaya yansıdığı için iki sekreterin işine son verildi. "Muhafazakar olmadan iktidar olunamaz" sanıyo herhalde CHP yönetimi. Nerde kaldı esneklik, hani hoşgörü?..

• Apolitik kafa: Her her Maksim, her yer assolist...

• 12 Eylül sonrası politikaya atılan emekli general

Turgut Sunalp'in tarihi tespiti: "Biz askerler, pratis-yen hekim gibiyizdir. Her konudan birazcık anla-rız." Politikaya özenen general ne kadar korkunçsa, diktatörlüğe heveslenen siyasetçi daha da korkunç...

• Seviyosan git konuş... Gidiyosan sus seviş!..

• "Y.rrak Hasan" nasıl meç-hul bir halk tipidir, çıkışı ne zamandır, muamma... Kurcalasan, kökeni Bereket Tanrısı'na çıkabilir ha!..

• Daha okula gitmi-yoken, sinemada bir Cüneyt Arkin filmi seyretmiştik. Cüneyt Arkin, kovboydu! Bir zamanlar bir numaralı silahşorken, yanlışlıkla bir çocuğu vurmuş, şimdi el-leri titreyen, alkolik bir adam. Kasabanın alay konusu, hırpani meczubu. Sonra, gene bir çocuğu kur-tarmak için alkole son veriyor, traşını çakıp cillop oluyor ve tekrar kahraman-lığa dönüyor. Tüm bunların dışında, benim aklımı alan, gene kovboy kıyafetleri içinde, püsküllü-mahmuzlu bir

de yaşıtm çocuk vardı filmde. Bir çocuğun da kovboy kıyafetleri giyebileceğini ilk kez idrak ediyor, üstelik gözlerimle görüyordum. Film sırasında ve sonrasında, mümkünatı varmış gibi, o çocuğa benzer şekilde, kovboy kostümü giymeyi o kadar istedim ki, giymiş kadar oldum! Ondan sonra da, şu yaşa kadar, hiçbir kıyafet isteğim olmadı...

• Arabadan murabadan anlamam... BMW'yi görünce aklıma "Black Magic Woman" geliyo...

• Bi arkadaşım Bakırköy'e, hastaneye gitmiş, "Duy-gu Durum"a sevket-mişler... Doktorun adı sanmış Duygu Durum'u... "Ben Duygu hanıma gelmişim" de-miş... "Duygu hanım diye biri yok burda" demiş görevli, "Ama beni Duygu hanıma gönder-diler aşağıdan"

demiş arkadaşım... "Seçil hanım olmasın" demiş görevli... "Yok, Duygu Durum dediler" deyince, görevli durup bi süre bakmış arkadaşıma... Sonra anlaşılmış ki, "Duygu Durum Bozukluğu" servisinden bahsediyolarmış

İtem Dilek

Tribal

ent Yaşamı: Gündüz pasif, gece agresif!..

Güzel transfer Emmanuel.

menike'yi mi diyosun?

menike gömenike... Emmanuel diyorum, güzel

...

haramo mu?

anorama mı? Anlamıyorum.

rique'yi mi diyosun?

sil sen ne diyosun?

ue'yi mi diyosun?

emin ederim korkuyorum.

angi transferi diyosun peki sen?

manuel filmleri Fujitürk'ten D-Şımart'a transfer

uş. Yok mu seks filmi, Emmanuel. Hani hasır kol-

a yarısı çıplak.

olur sus. Vallahi billahi içim çekildi.

geçenlerde "inovatif" demiş biri, "imam hatip"

adım ben onu...

Varsa bi durum, yapalım bir açikoturum" diyen o

nlar, o beyaz Murat 131'lere binip gittiler!..

imisi bi şey atmayı, bi şey almaktan daha çok

er.

al bakan ve onu dinleyen iki kadının olduğu duvar

sı hem ilgimi çekerti, hem de azıcık korkardım

ükken!

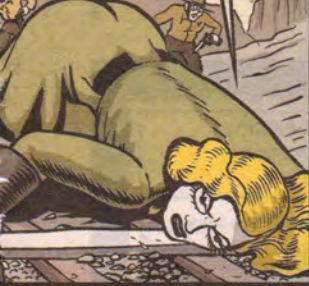
vedatozemiro@gmail.com

KAYN CENGİZ ÜSTÜN

İTİ ABLA... BABAYAROLU DİKİP
EN DİNİYORSUN AMA
R MU BÖYLE?..

OR HAZIR OLUN, FİFTİ
PAY EDİCEM GANİMETİ!..

ERİNDE YAKTIN
K RONTILARA MAHKUM
ETTİN BE KALO..

BENDEKİ DEĞİŞİKLİĞİ
FARK ETTİN
MI?

EVET, AMELİYAT
LA KADIN
OLMUŞ
SUN.

SACIM, SACIMI
FARKETMEDİN Mİ?

NE BİZ ÇIKARIYOR GİBİYİZ,
BURSUN?

İN BAYRAMI MI KALDI, KİMSE
UMUYOR KI ARTIK BİZİ, TIRI
Çİ OLDUĞUMUZ ORTAYA ÇIKTI...
R GÜN BAYRAM GAZETESİ
ÇIKARIYORUZ FARZET SEN..

LOVE STORY

BEYAZ TAKIM ELBİSENİZ
KONULUYOR YALNIZ...
HERKES SİYAH SİYAH
GIYINMIŞ.

EHE, TEŞEKKÜRLER
BAYAN...

PARTİ ÇOK SIKIYIMIZ.

O DEĞİL DE BU
BEYAZ TAKIMLA
NASIL
DÖNÜCEM
BEN YA?

NE VAR KIZ.

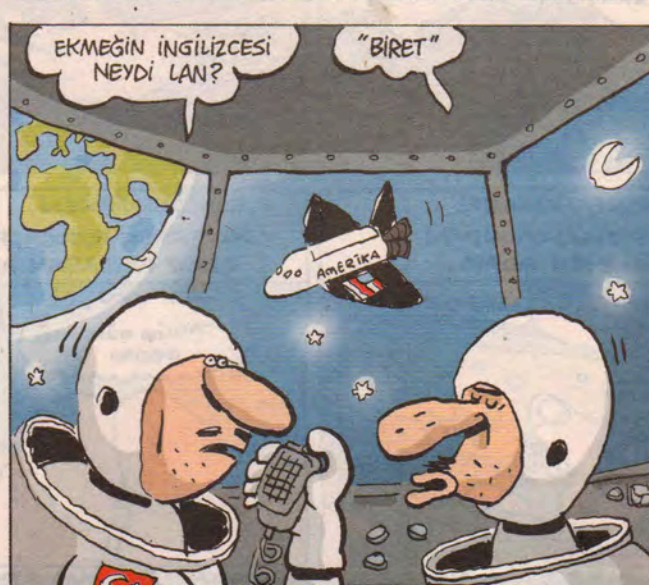
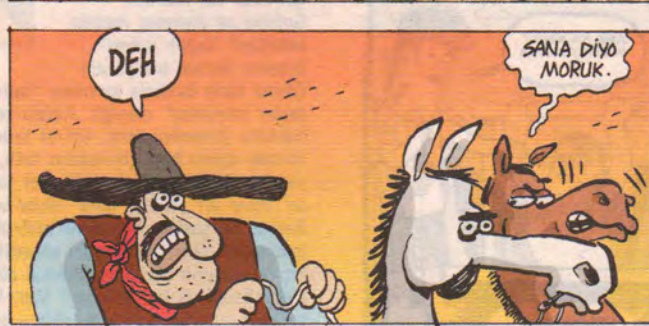
KOYU BİR FALTOYLA GELMİŞ
TUNA, BİRİ ÇIKARIRKEN ALMIŞ.
BEYAZ TAKIM ÇOK ACAYIP.
MUHALEBİÇİ GİBİ EVE
DÖNERSEM
HERKES
NE İŞ
DİYECEK?

AA, DÜŞÜNDÜSÜN ŞEYE
BAK, BEN YANINDAYKEN
KİMSE BİŞEY DİYEMEZ...

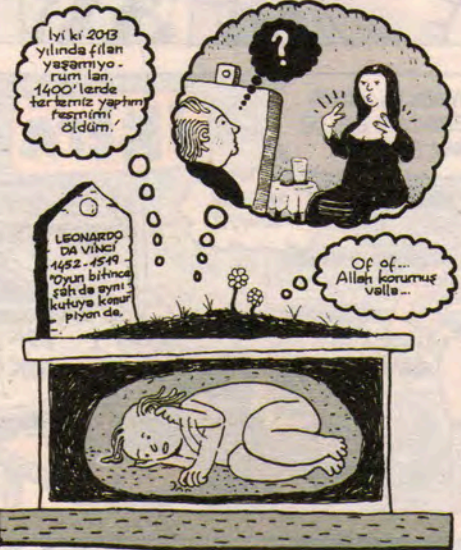
SAOL YA...

BU ARADA GERÇEKTEN
MUHALEBİÇİYİ İMAM...

SUS
ARTIK.

FURKAN ÖZÇOBAN

"Peki, milkiways in çok küçüklerinden vardı bir ara, sizde onlardan var mı?"

Çok kısık sesle yok dedim (çünkü bakkal dükkanı üç metre kare, tek hareketle dükkanın içindeki her şeyi görebiliyorum, eğer bakkal gizli bir bölmede saklamıyorsa çok küçük milkiways yok), benim arkamdan bakkal "yok abla, orada gördüklerin var sadece" dedi. Sesinde bir titreme mi var? Alınganlık mı yapıyorsun bakkal? Abi? Sana biraz "abi idare et, kadınlar böyle biliyorsun, yani kafalarında bir şey var ama tam ne var bilemezsin. Ben hiç bilmiyorum. Milkiways istiyorum der ama asıl istediği o an konuşabileceği bir insandır, yaslanacağı bir omuzdur. Böyle şeyleri hep okuyoruz dergilerde. Milkiways de büyük ihtimalle üretimden kalktı. Bizim de zamanında gıda marketimiz vardı, bizde de yoktu milkiways. Ben en son ne zaman milkiways gördüğümü hatırlamıyorum bile. Bırak küçüğünü, büyüğü bile bir on sene olmuştur görmeyeli. O yüzden asma bebeğim o tatsız suratını" der gibi bakayım mı? Deniyorum, hayır. Onun yerine "suratını çok beğendim, çok anlamlı bir suratın var" der gibi bakıyorum galiba. Çok yanlış. Kafayı hemen yukarılara, kağıt havluların olduğu yere döndürüyorum. Çok tatlı kağıt havluların var, biliyor muydun? Çok tatlı ve üç katlı. Kendi kendime bile gülmeceğim bir şaka mesela bu.

"Beyaz tablaren var mı? Ufak tablaren? Ama beyaz?"

"Yok abla, buzdolabında gofretler var istersen" Gofrete ne diyorsun mesela bebeğim? Soğuk gofret? Umultu yüzüne bakıyorum. Çünkü bana bakkala girerken "tatlı bir şeyler istiyorum" demişti. Kafası net gibiydi bakkala girmeden önce. Gofret tatlı, orada öünde duran bazı çikolatalar tatlı, onun yanında duran kremalı bisküviler tatlı. "Sizde hiçbir şey yokmuş ama" diyor bebeğim. Bakkal da şaşkın. Kendisine tatlı bir şeyler konusunda böyle bir eleştiri yöneltileceğini hiç beklemezdi herhalde. Bakkal dükkanın eleştirilecek yönleri yok mu? Var. Mesela çamaşır sularını ekmek dolabının üstüne dizmiş. Çamaşır suyundan talihsiz bir sızma olsa, oradan bazı ekmekler çamaşır suyunu

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

emse, oradan o ekmekler bir tatilinin aldığı sekiz ekmek arasına karışsa mesela sıkıntı olur. Tatillerinin zehir olması bir yana, ekmekten zehirlendikleri için ölebilirler de. Ekmek, yani beyaz ölüm. Ama tatlı? Çikolata var, bisküvi var. Kırkbeş derece sıcakta erimiş çikolata sevmiyorsan dolapta gofret var. Yani.

Üç metre kare bakkal dükkanında harcancak maksimum zamanı harcadık, hala da duruyoruz. Kadının isterse bu dükkanın bütün tatlı şeylerden birer tane alırım. Gücüm yeter. Ya da beğendiği bir tanesinden bir tam kutu alabilirim. Bi de adama dükkanın kötü falan dedik. Yavaştan dükkanın elimiz boş çıkmayalım diye sakız falan toplamaya başlıyoruz. Sakız, şeftalili ice tea, naneli şeker. Esnafla sıfır sıkıntı politikası izliyoruz. Kaldığımız kamp yerine ye-

Hayatta kalırsın (ama iyi ama kötü)

meye içmeye gelen ailelerin ufak çocuklarıyla da sıfır sorun politikası izliyoruz. Herkesle sıfır sorun politikası izliyoruz. Ülke kursam bayrağın üzerine üçlü koltuk resmi koyarım altına da latince "sıkıntı çıkmasın, tadımız kaçmasın" yazdırırım. Bakkala bakıyorum ne durumda diye. Çabamı takdir ediyor mu? Yoksa bebeğime "ne istediğini bilen, tutkulu bir kadın bu" diye kötü gözle mi bakıyor. Öyle bir durumda kadının kafasını öpüp "biz birlikteyiz, aynı bungalovda kalıyoruz" mesajı vermeye hazırım. Bakkal kendi iç dünyasına çekilmiş. Gözleri kafasının içine doğru bakıyor. İlgilenmediğini görünce şeftalili ice tea'yı yavaşça yerine bırakıyorum. Bakkal mutlu edeceğim diye zorla buzlu çay içmenin manası yok. Bebeğime bakıyorum, elinde ufak poşet cips var, cips almış. Cips mi aldı?

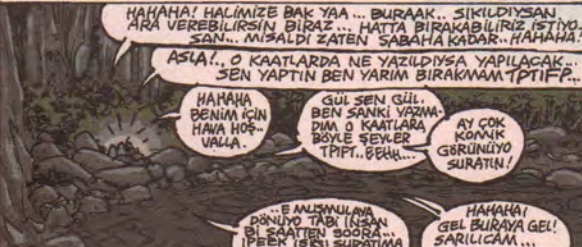
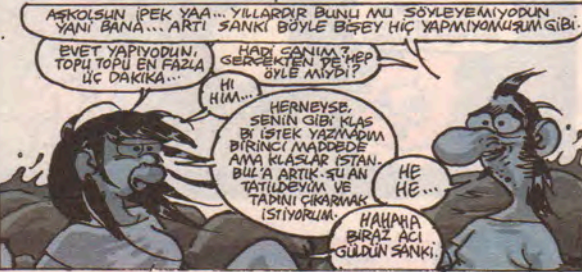
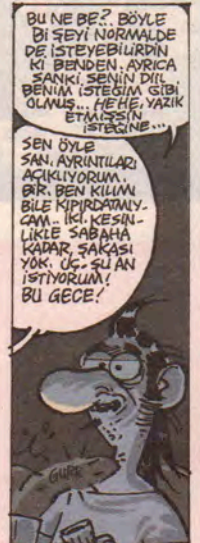
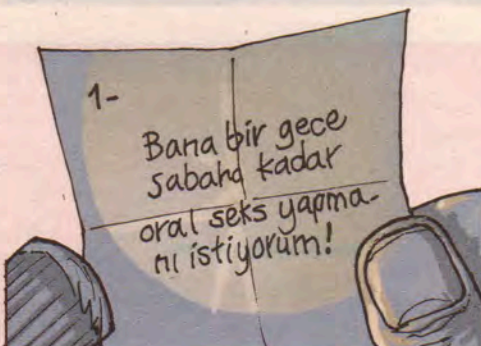
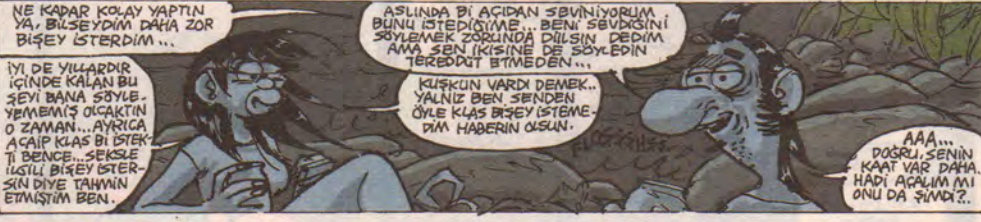
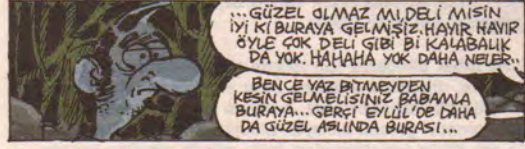
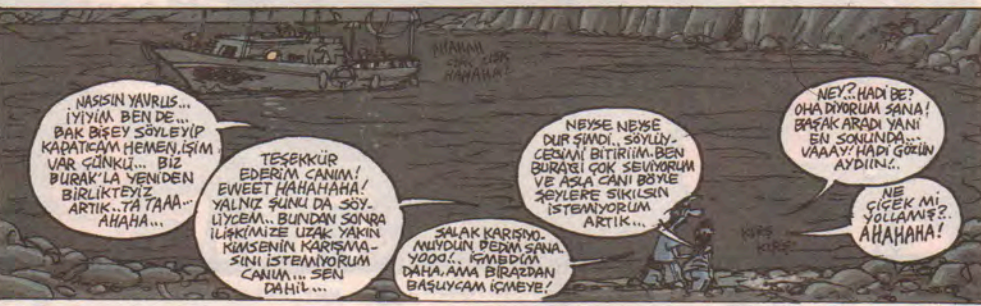
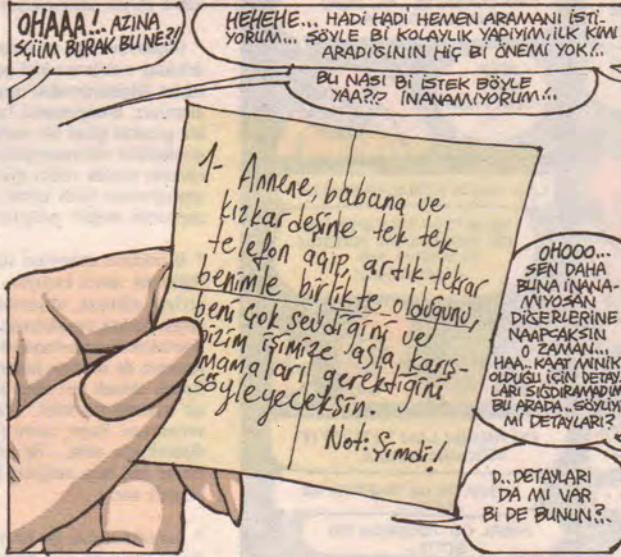
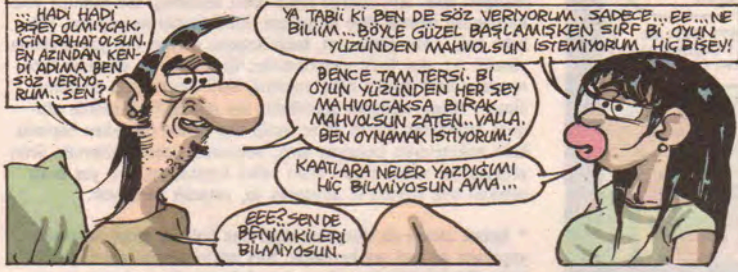
Şanlı bayrağımız.

Öyle sorunca elindeki cipsi bırakıp ufak paket fındık alıyor. Fındığı büyük al, biranın yanında yeriz diyor. Fındığı tekrar yerine koyuyor, yine cipslere bakmaya başlıyor. Cips de yiyebilirim biranın yanında. Sıkıntı yok. O cipslere bakarken, ben plastik topların asılı olduğu tarafa bakıyorum. Oynanır. Denizde oynanır, ağaçların oradaki düzlükte oynanır. Ayağımın yanı sıra falan vururum. Bira içip, yanına cips ya da fındık yerim, sonra da top oynarım. Tatil beldesinde kafamın içinde tatil yapıyorum. Bebeğime dönüp bakıyorum, elinde kuru üzüm var, kuru üzüm bulmuş.

groagh@gmail.com

SİZİN DENİZLER

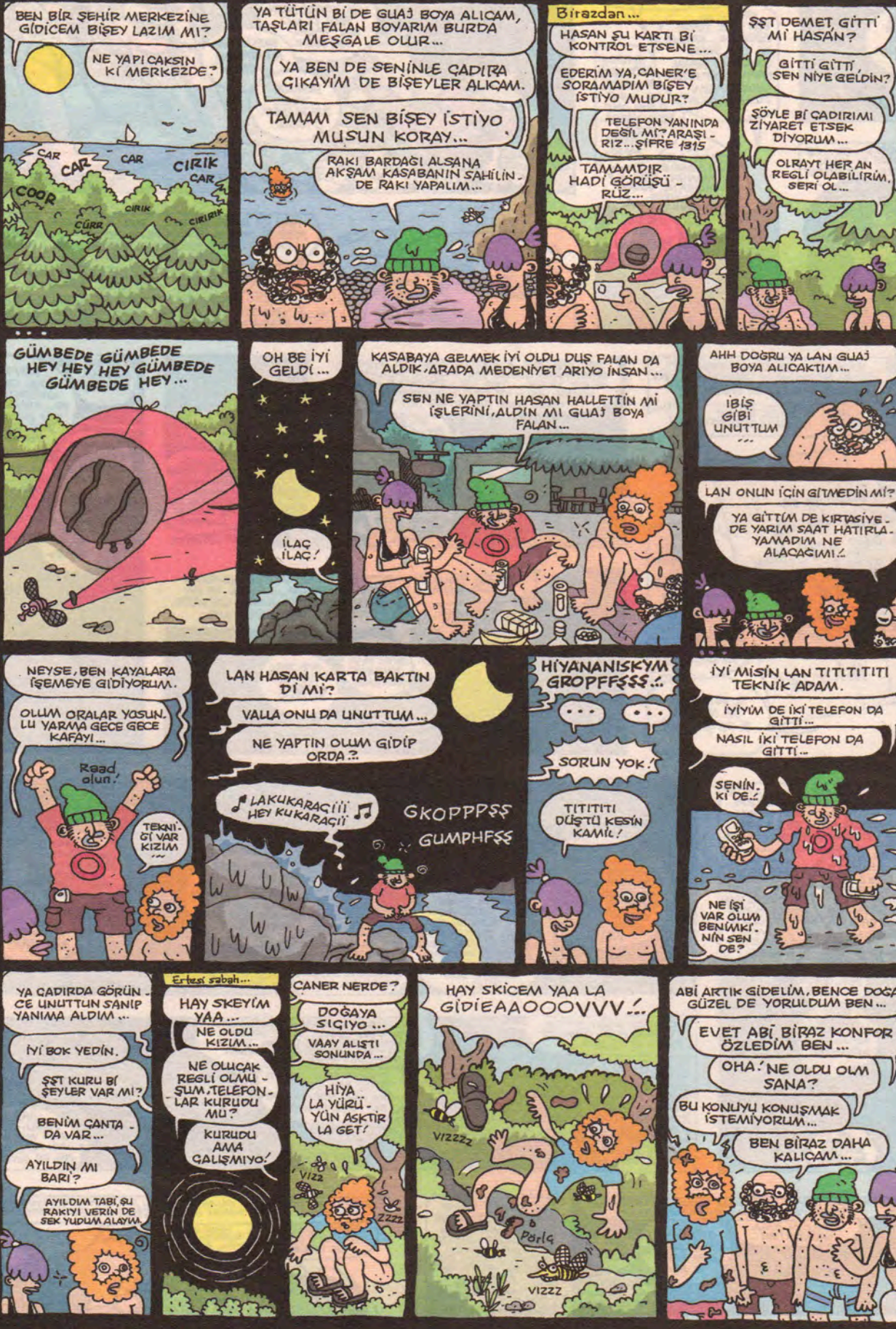

ESNEK ile GENİS

Yetkin
Gülmen

**akıl
Fikir
Ofisi**

Barış UYGUR

grubu üzerinden büyük bir servet elde ediyor. Misal bebe yağı. Arkadaş, yetişkinler için ürettiği yağ, bebekler için zararlıysa, yetişkinler için de o kadar yararlı değildir gibi geliyor bana. Zira nereden baksan bebek bir insanla yetişkin bir insanın ham maddesi aynı. Biri sadece biraz daha büyümüş, son tahlilde yine karbondan mamul diye biliyorum. Ama üretici ne yapıyor, yok bebe yağı, bebe şampuanı, bebe losyonu derken 0-6 yaş grubuna yönelik bir alay ürün uyduruyorlar. Daha tay tay durmayı becermeden belli marka bebe yağı, belli marka talk pudramız oluyor. Hayır, neticede yaptığımız şey muhtelif vakitlerde altımıza sıkmaktan ibaret ve üç aşağı beş yukarı bebekken hepimiz belli miktarlarda sıçırıyoruz ama; bökümüz, bebek bezlerinin ürün yelpazesine yarışmıyor. Ulan zalim kapitalizm, 0-6 yaş arası bebeğin bile rızıkına el atıyorsun ya, yatacak yerin yok.

* Bebek olmak da dünyanın dışından bakana güzel, içeriden yaşayana en feci şey herhâlde. Sırf adam derdini anlatabilecek kadar Türkçe bilmiyor diye, ağucuk bugucuk muhatap oluyor, kabız oluyor söyleyemiyor, gazı oluyor ne yapacağını şaşırıyor.

* Düşünsenize şu an evde otururken geçen gün kafede tanışıp arkadaş olduğunuz kişi gelse aklınıza, "Muhabbeti güzeldi, hem tablet bilgisayarıdan oyun da oynamıştık beraber," diyerek ararsınız, buluşursunuz falan. Ama bebezseniz, misal parkta bir çocukla güzel bir muhabbet ortamı yakalamışsınız. Tamam, ne dediğini anlamamışsınız, o da sizi anlamamış ama çocuğun elindeki parlak renkli oyuncakları ve çocuğun da bunları sizinle paylaşmasını falan takdir etmişsiniz. Ne olacak? Çaresiz gidip annenizin eteğini keşiştireceksiniz.

* 0 noktada annenizin sizinle deneme yanılma yöntemiyle ilgilenme süreci başlıyor. Eteğini keşiştirdiğinizde hop bir emzik veriyor ağzınıza, atıyorsunuz emziği. "Yahu bunu istemedim, geçen parkta oynadığımız çocukla yine oynayalım diyoruz," diyeceksiniz ama linguistik kapasiteniz henüz buna müsait değil. Anneniz de deneme yanılma yöntemine devam ediyor bu arada. Emzik olmadı mı? Hop bir kaşık mamayı tikiyor ağzınıza. E siz isyandansınız tabii, "Yahu parktaki çocuk diyor, mama veriyorsun. Hayır, zaten ne yedirdiyseniz, gaz yapıp duruyor," diyeceksiniz ama... Ne kelime hazineniz yetiyor ne de o hazineye güç bela attığınız üç beş kelimeyi sıralayacak gramer bilginiz var.

* Anneniz mama da işe yaramayınca "Uykusu geldi zaar," diye dizine yatırıyor ama zaten günün yarısını uyuyarak geçiriyorsunuz ve bebek olduğunuz için rüya da görmediğinizden pek tatsız bir uyku bu. (Tabii rüya görmediğinizi bilim adamları iddia ediyorlar, sizin de "Nasıl ya, geçen rüyamda dev Legolar havada üzerine geliyordu. Sonra muhtelif yerlerine tuşlar gizlenmiş battaniyemden Beethoven dokuzuncu senfonu çalmaya başladı. Artık tiksinti gelen bu melodiden kaçayım derken aşağı düşmeye başladım. Düşersen, biri elini uzamış, tam tutacağım tutamıyordum. O ara uyanmışım," diye itiraz edecek bir durumunuz yok.)

* Uyumak istemediğinizi de anlatınız diyelim annenize. İstediklerinizi değil istemediklerinizi anlatılabiliyor zaten kadın. "Herhalde gazı var," diye sizi kucağına ters yatırıp pışpışlamaya başladı. Düşünsenize, yardım eden beri tek derdiniz parktaki çocuk ama anneniz sizi, yardım edeceğim diye maymuna çevirdi. Resmen sıçtınız. Ha zaten bebezseniz büyük ihtimalle sıçmışsınızdır da ama anladınız siz beni. Evet, o parktaki çocukla güzel bir muhabbet kurulmuş ama ne çocuğun adını biliyorsunuz, ne park kavramını henüz içselleştirmişsiniz ne de oyuncak tarif edebilecek durumunuz var. Üstelik bu talebi dile getirmeye çalıştıkça kâh ağzınıza emzik sokuyorlar, kâh mama; kâh kucakta sallıyorlar kâh pışpışlıyorlar.

* Ha bebek olduğunuz için aslında gündeminiz de çok çabuk değişiyor, dikkatiniz dağılıyor, biraz evvel neyin mücadelesini verdiğinizi unutuyorsunuz; mamayı pışpıştırdıktan sonra fazla girintili çıkıntılı olmayan zihninizi pırlı pırlı oluveriyor. En son elinize tutuşturdukları peluş aslanla oynarken buluyorsunuz kendinizi ki aslanın aslında pek de oyuna gelmeyen bir hayvan olduğunu öğrenmeniz daha çok var. Ama işte bir şey istiyordunuz, o olmadı ve ne olmadı onu da unuttunuz; sonuç ne: Huzursuzluk. O yüzden bence her bebeğin içinde Kafka'yı solda sıfır bırakacak bir huzursuzluk yatar. Edebi bir dille ifade etmek gerekirse hep bir şeylerin peşinde koşmanın ancak bütün o mücadele sırasında hedeften uzaklaşarak peluş bir oyuncakla baş başa kalıp içinde bir eksiklik hissetmenin huzursuzluğudur o. Ulan aslında bu yazının içeriğini Vedat abiyi mi iteleseydim, bebek içinde kaldım, bebek kafası oldu.

Normal şartlar altında, dokuz gazete birden aynı manşeti atmaz, zaten eski Doğu Almanya gibi totaliter rejimlerde hep beraber aynı manşeti attıkları zaman da o gazeteler müzeye konur ve bir ibret vesikası olarak sergilenir. Yine de en totaliter rejimlerde bile dokuz-on gazete birden aynı manşeti attığında, bunu farklı cümlelerle yapmayı bir şekilde becerirler. Türkiye ise gazetelerin birkaç ay içinde iki kere hep beraber aynı manşeti atabildiği bir ülkedir. Günün birinde

nasıl ki Doğu Alman gazeteleri ibret vesikası olarak sergileniyorsa, bugünün sözde gazeteleri de muhakkak bir müzede yerlerini alacaklardır.

Normal şartlar altında milyonlarca çalışanı ilgilendiren bir toplu sözleşme, o milyonlarca insanı temsil eden sendikalarla yapılır. Ancak Türkiye'de hükümetin, yangından mal kaçırın gibi sendikalarından ikisini kendi kendine belirlediği toplu sözleşme görüşmesinden yarım saat önce arayıp çağırıldığını görebilirsiniz. Sendikacılardan biri resmi tatil olduğu için şehir dışında olduğundan, diğeri ise apar topar

çıkıp koşu koşu toplu sözleşme masasına gittiği hâlde toplantıya yetişemediğinden hükümetle masaya sadece hükümet yandaş sahte sendikacılar oturur ve çalışanlara hükümetin daha önce teklif ettiği tutarın dahi altında bir zamna hiç utanmadan imza atabilir. Türkiye, bazı sendikacıların üyelerinin alacağı zammı artırmaya değil, azaltmaya çalıştığı bir ülkedir.

Normal şartlar altında, bir ülkenin bakanlar kurulu, o ülkedeki sorunlara ilişkin kararlar alır, planlar yapar ve uygulamaya koyar. Türkiye'de bakanlar kurulunun aldığı kararların %60'ını imar kararları

oluşturur. Koskoca Bakanlar Kurulu, yıllardır bir belediye imar bürosu gibi çalışmakta, belki de bir belediyenin alacağı imar kararlarından çok daha fazlasını alarak inşaatçılık oynamaktadır.

Normal şartlar altında çalıştığınız işyerinde maaşınız ödenmediği takdirde, önce patronun maaşınızı ödemesini ister, patron vermezse alacağınızı hukuk yoluyla tahsil edersiniz. Ama Türkiye'de bir işçiyse, henüz patronun maaşlarını istediğiniz anda patron sizi vurabilir. Türkiye, hükümet müteahhitlerinin haklarını isteyen işçileri çekip vurabildiği bir ülkedir.

BABAA?!

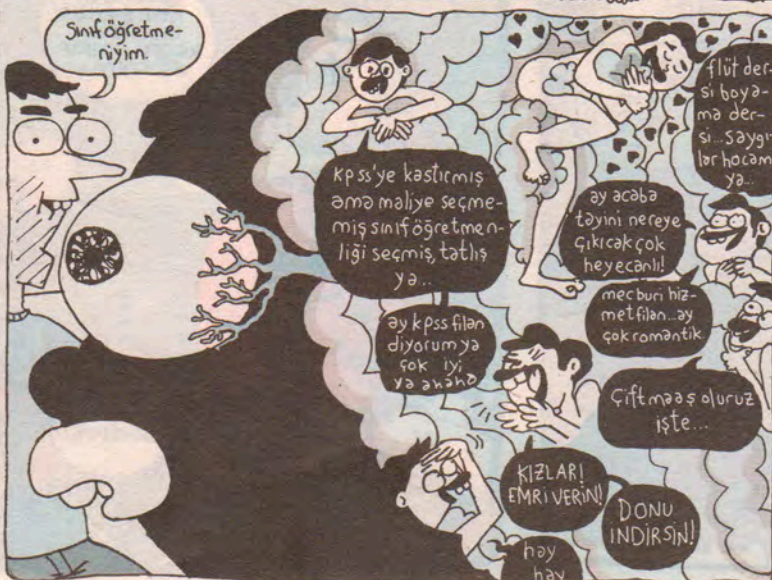
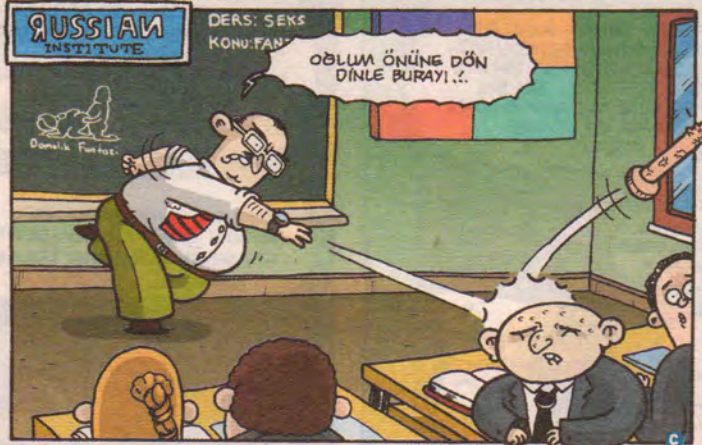

İKİ DAKİKA BAKSALA EKMEK ALMAYA GİDERKEN SENİN KALÇA SEKİLENDİRİCİ AYAKKAPLARINI GİYDİM, G.T.U.M. NE BİGİM OLDU LAN...

ÖZEL DERS

KARİKSİE

Uğur Gürsoy

UYKUSUZ DERSHANESİ

Geçen hafta içeriğe göre yatay ya da dikey ölçü belirlemeyi ve eskizlemeyi anlatmıştım. Şimdi size 'kısayollardan' bahsedicem. Daha önce söylediğim gibi, insanların çizdiği şeyleri çok hızlı okuyup geçeceğini hiç unutmayın. Anlatacağınız şeyi onlara çok net bir şekilde vermek zorundasınız.

Önce yazı dili üzerinden örnek verelim. Bazı insanlar hiç iyi muhabbet kuramaz. Bir olay anlatıcakları zaman gereksiz detaylara boğarlar. Karşılarındaki de sürekli anlamaya çalışmaktan yorulur ve sıkılır. Başına bişey gelmiş olsun mesela, bunu size anlatıcım. Şöyle diyorum: "Araba vardı, onu tam şeyapamadım, az daha var ya, neyse son anda yani. Sıyırıldı neyse ki". Eğer dikkatinizi vermemişseniz "abi ne diyon pardon tam anlamadım?" dersiniz di mi? Dördüncü kelime ve net bir cümleyle anlatamadım çünkü. Oysa "Bugün bana az daha bi araba çarpıyordu ama son anda farkedip kurtuldum" demiş olsam anlardınız.

İşte bu netliği karikatürde de sağlamak gerekir. Yani yazı ve konuşma gibi, görsellerin de okunaklıları ve okunaksızları vardır. Şöyle düşünün: "Bi bakkal çizmek istiyorum ama hızlı anlaşılması için bakkal dükkanının nerelerini ve hangi özelliklerini çizmeliyim?" Mesela sadece yağ tenekelerinin olduğu bir kısmını çizdiğimizi varsayalım.

Tam bi bakkal olmadı di mi? Sadece yağ satan bir dükkan da olabilir burası. Oysa bakkalda milyon tane şey olur. Demek ki bakkal imajı için başka şeyler çizmek şart. Bir de tezgah şart galiba.

Burda çizdiğim çoğu şey muhtemelen biraz yalan yanlış. Ama bakınca bize "burası bi bakkal" dedirtir. Okuyanlara buranın bakkal olduğunu hissettirecek nesneler ve imajlar kullandınız. İşte bu nesneler ve imajlar, bu karikatürdeki 'kısayollarımızdır'.

Maalesef kısayolları doğru kullanmak da, tıpkı iyi bir anlatıcı olmak gibi, bi yetenek işidir. Hissetmesi zordur. Öğrenmesi de zaman alır. Çünkü bu konuda önemli bir gelişki yaşayabilirsiniz. Kullandığınız kısayollar, mekanın ya da karakterin özelliklerini ifade edecek kadar net ve bilindik olmalı, ama aynı zamanda klişe ve bayağı olmamalıdır.

Amatör günlerinde iş getirip gösteren bazı arkadaşların en büyük problemi budur. Çok düzgün çizip çinilemişlerdir ama baktığımızda eski kodlar kullandıklarını görürüz. Tipler buğüne değil de, 80'li yılların mizah dergilerindeki tiplere benziyo gibidir.

Bu çok ince bi konu. Örnek verelim. "Entelektüel bi adam" çiziceksiniz ve bunun için de yine zihninizdeki kısayollara başvurucaksınız. Eski kısayollar kullanan bi çizerin entelektüel adamı şöyle olabilir.

Bu imaj çok eski yüzlü, artık yıpranmış ve klişe bi imaj. Günümüzdeki "entelektüel adam"ı karşılayan, onu ifade eden, özetleyen bi görüntü değil. Şu anki entelektüel adam daha çok şuna yakın.

Tekrar ediyim, bu adam gibi çizim demiyorum. Tabii ki çok başka tipler, bambaşka yollar vardır. Ama bu, endişesini her zaman taşımanız gereken en önemli şeylerden birisi. Görüntüler de kelimeler gibi kodlardır. Nasıl ki bişey anlatmak için doğru kelimeleri ve cümle yapılarını seçiyosak, burda da doğru görüntüleri oluşturmak için en doğru kısayolları seçmemiz gerekir. Hadi kolay gelsin, görüşürüz.

gelen Kutusu

Ozan Murat ÖZFEN

Hellboy'un üzerindeki ya da sokaklardaki taramalar gelişigüzel yapılmış gibi duruyor. Sokaklar böyle değildir ki bi de. Kaldırım vardır, arabalar vardır. Sadece espri için gerekli figürleri çizip arka planı hemen bitsin diye sallamayın sakın. Figürler kadar özenli olmayabilir ama yaşayan bi yer olsun. Arkadaki silüet binaların siyah lekesi de gereksiz yere çok fazla dikkatimizi çekiyor.

Ozan TEMELLİ

Cetvelle çizdiğin duvarlar, dolap filan, ortamı biraz mekanik ve cansız göstermiş. Espri de yerel olmasına rağmen tipler pek buralardan gibi durmuyo. Koltuklara attığın taramalar olmasa da olur. Başka hiçbir yerde yok çünkü.

Gürdem SINDIRAÇ

soldaki adam türk ama türk gibi çizmemişsin. Puantiyeli gömleği de iyice özellikli katiyo (olmaması gereken bi özellik). Ortadaki adamı sola koyup balonu ona söyletseydin daha doğru bi oyuncu seçimi olurdu.

Murat KARADAN

Önce Madonna ve balonları yerleştirdiğin için diğer adamlar biraz sağ alta sıkışmış. Sol üstte biraz işlevsiz bi boşluk var. Daha hassas ve sabırlı bi çini de karikatürü daha güzel yapardı.

Cihan TOPÇU

kameramanın ağız gözü karışmış. Algılamakta zorlanıyoruz. Tarz gereği yaptığınız şeylere dikkat etmeniz lazım. Balonlar da daha düzgün yerleştirilip muhabir ve teyzenin kompozisyonu daha iyi oturtulabilirdi.

Utku YALÇINKAYA

ortam bi çilgin profesörün laboratuvarına göre biraz fazla boş. Yazısız bi kara tahta, çekik ve tornavida zaman makinası yapamaz bu adam. Laboratuvar çizikseniz biraz araştırın (en azından back to the future için bakın, laboratuvarın kralı var orda) kısacası çizdiğiniz yer biraz yaşayan bi yer olsun.

PEK YAKINDA!

Uykusuz dükkan

VE KİTAPÇILARDA

UYKUSUZ ÇİLTLER 17-18-19 MARKETLERDE VE GAZETE BAYİLERİNDE

Uykusuz

Haftalık Mizah Dergisi | 22 Ağustos 2013 | Sayı: 312

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.

İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

GENEL MÜDÜR: Orhan Açar MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Hakan Karataş - Fırat Yaşar - Utku Coşkun Kaligrafi: Şevki Sayışman

Muhasebe: Münire Tahirler Ofis Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalimescit Mah. Sofyalı Sok. Hamam Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat:1 Beyoğlu / İSTANBUL

Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619

Baskı: A4 Grafik Matbaacılık Yayıncılık Reklam ve Bilgisayar Hizmetleri Ltd. Şti. - 0(212) 452 40 99

Mahmutbey Cad. Meriç Sok. No: 26 Şirinevler - İstanbul Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22

Abonelik: Yurtiçi: 160 TL Amerika: 120\$ Avrupa: 80€ Uzakdoğu: 120\$

IBAN Numaralarımız:

TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Uykusuz Dergisi'ni bulamadığınız gazete bayiiyerini 'satis@uykusuzdergi.com' mail adresine veya '0212 245 53 38-39' no'lu telefonumuza bildirebilirsiniz.

